

Ms. - 58

MS. — 58

INSTITUTE
OF
ISLAMIC
STUDIES

McGILL
UNIVERSITY

NEV'I (Yahya Ibn Ali).

Serh-i Fususul-i-Kikem-i Muhyi'd-din Arabi -

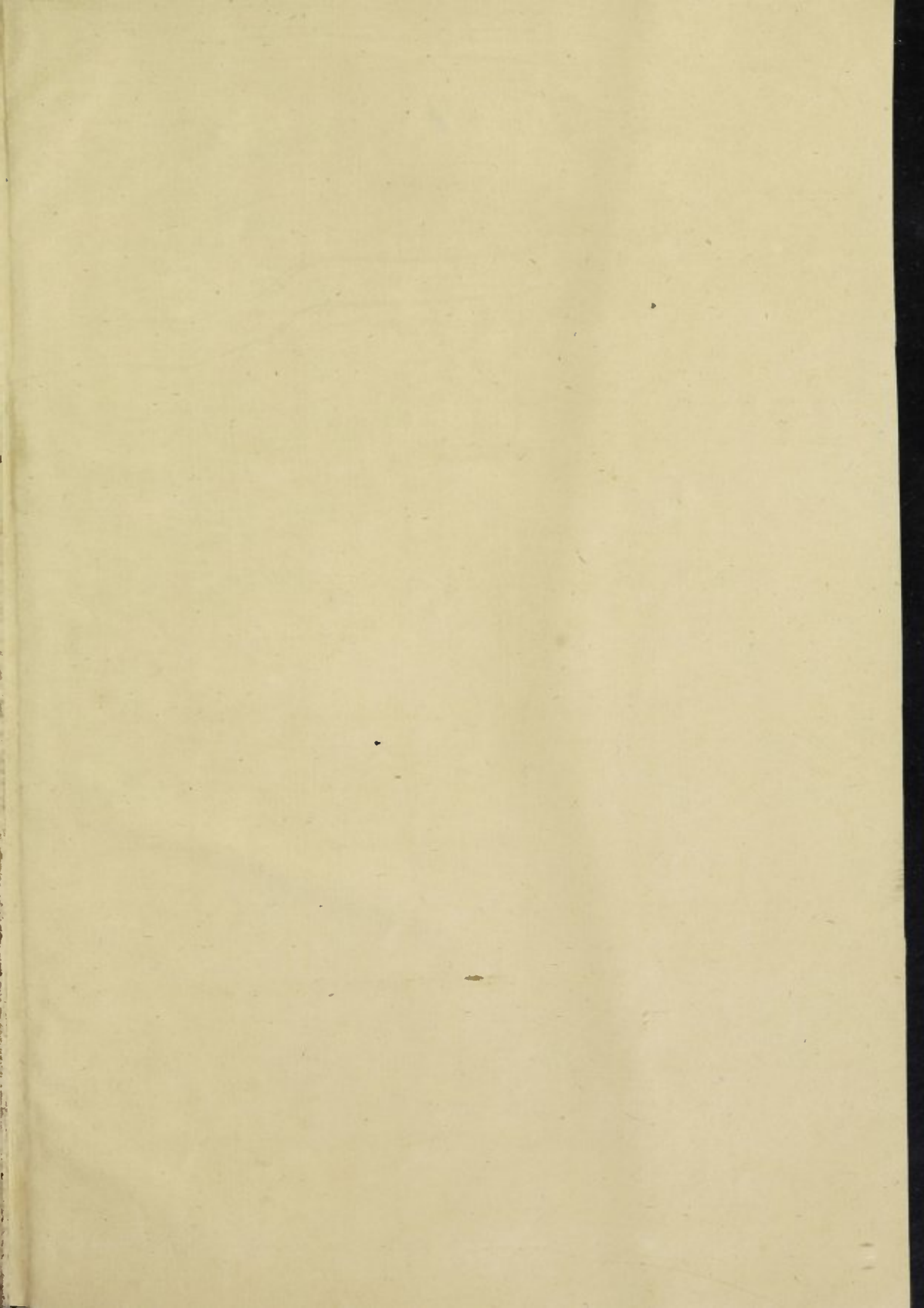
Kesfu'l-Hicab an vechi'l-kitab).

See Glbb HOP 111, 171 and Bursali Tahir,

Osmanli Muevveleri 11, 437.

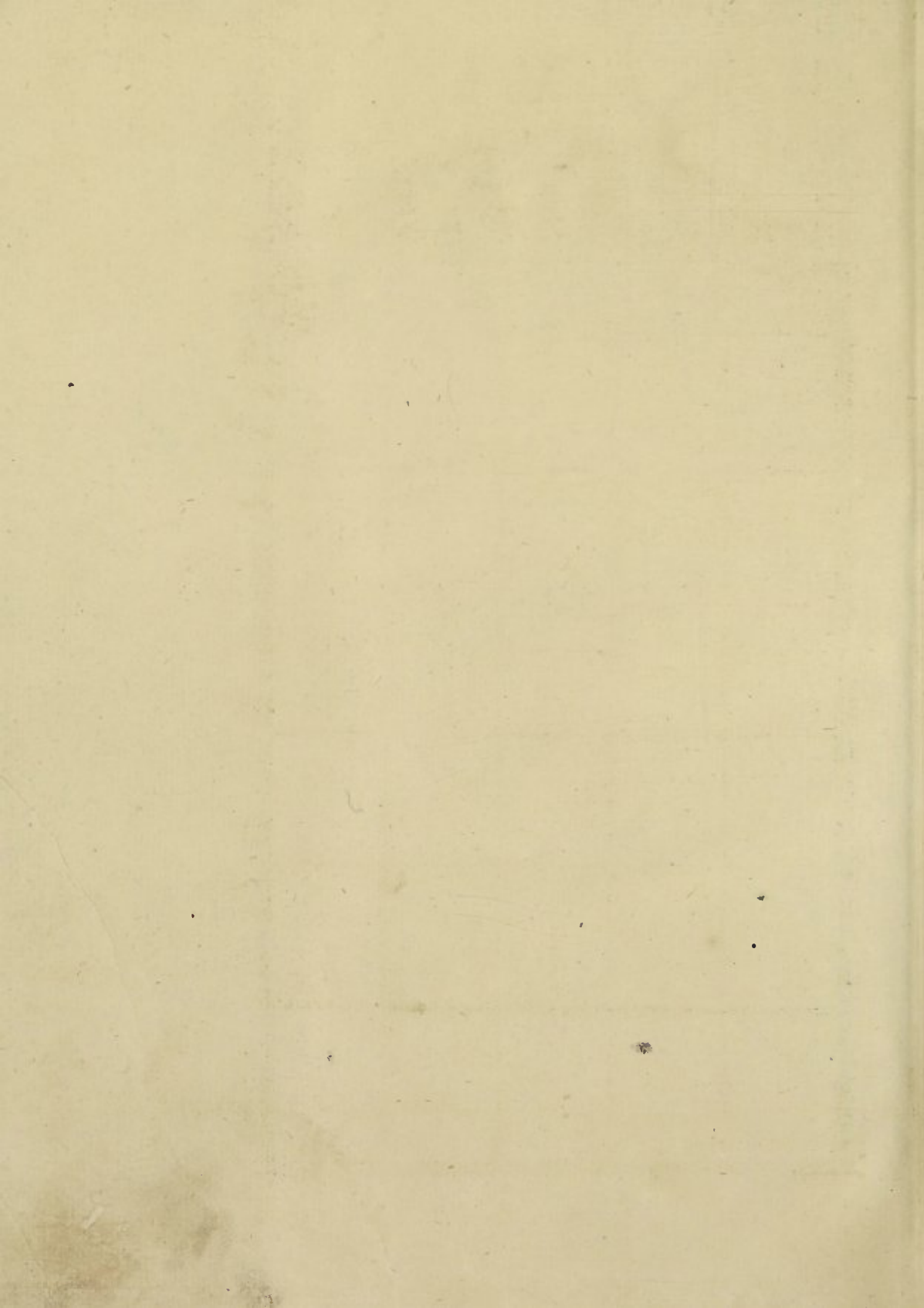
142279

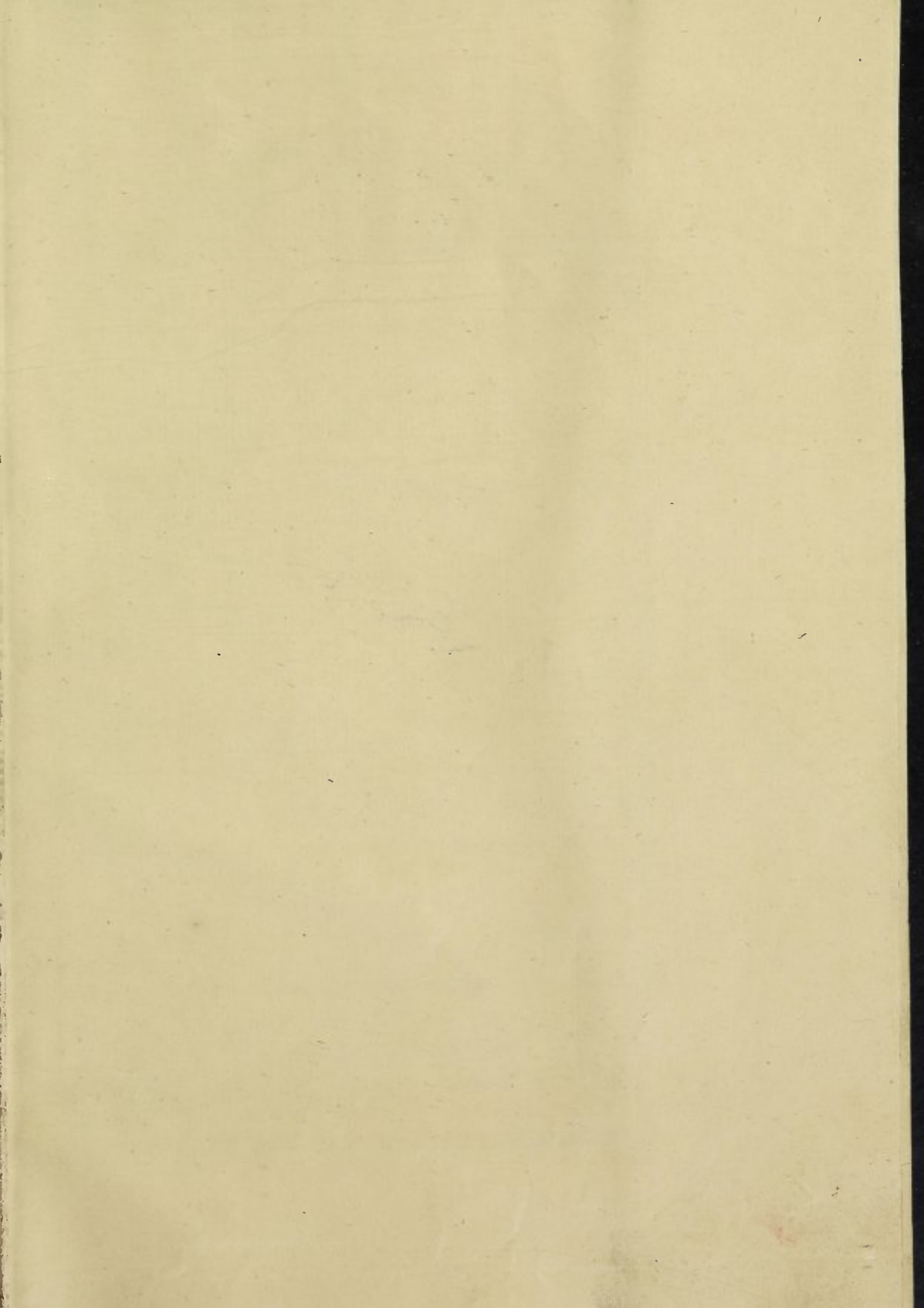
264-

فهرست کشف الحجاب من وجه الكتاب

فص حکمة مهمیه فی کلمه ابراهیمه ۸۰	فص حکمة قدوسیة فی کلمه ادریسه ۶۷	فص حکمة ستوحیه فی کلمه نوحیه ۵۰	فص حکمة تفسیر فی کلمه شینه ۴۷	فص حکمة فصل الحجه فی کلمه ادریس ۵
فص حکمة احدیة فی کلمه هودیة ۱۴۷	فص حکمة نوریه فی کلمه یوسفیه ۱۲۴	فص حکمة روحیه فی کلمه یعقوبیه ۱۱۴	فص حکمة علیه فی کلمه اسمعیلیه ۱۰۴	فص حکمة خفته فی کلمه اسحقیه ۹۱
فص حکمة نویزیه فی کلمه عیسوی ۱۹۷	فص حکمة قدریه فی کلمه عزیزیة ۱۸۶	فص حکمة ملکته فی کلمه لوطیه ۱۷۹	فص حکمة قلیه فی کلمه شعیبیه ۱۶۴	فص حکمة فوحیه فی کلمه صالحیه ۱۵۶
فص حکمة جلالیه فی کلمه محویزیه ۲۲۱	فص حکمة غیبیه فی کلمه الویبیه ۲۵۴	فص حکمة تفسیر فی کلمه لویسیه ۲۴۲	فص حکمة وجودیه فی کلمه داوودیة ۲۴۸	فص حکمة رحمانیه فی کلمه سلیمانیه ۲۳۳
فص حکمة علویزیه فی کلمه موسویة ۲۹۸	فص حکمة امامیه فی کلمه هارونیه ۲۸۹	فص حکمة احسانیه فی کلمه لقمانیه ۲۸۴	فص حکمة ایناسیه فی کلمه الیناسیه ۲۷۷	فص حکمة مالکیه فی کلمه زکریاؤیه ۲۶۴
نور کدییزد شاخ دمسوطی ۳۰۰	مظهر سر اسرار المان کندی الشیخ ابراهیم ۳۰۰	کلام القران تراویق العرفان ۳۰۰	فص حکمة فردیه فی کلمه محمدیه ۳۳۳	فص حکمة صمدیه فی کلمه خالدیه ۳۳۱

شرح فصوص الحکم المسمی بکشف الحجاب
عن وجه الکتاب لعماد بن یحیی بن علی
الشهید بنوعی افندی رحمه
الله المعید المبدی
امین

معارف طراحتی

۱۳۳۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یارب حرم عزت که راه بغشله یا صد قلّه براه سحرگاه بغشله مالک دل کراهی تو دک بیخنده
باری یرینه بردل آگاه بغشله دیکر تن عقد سنک حلی قریب اولدی ایلچی وصلک
قبوسی یوق دخی باز اولغه چارن خالی تو دی دلخان سنغیناردن اما بولمادی
هنوز عمرم راز اولغه جان نشر ایلچی اول بیشتا ندر حرمته که سر ابرده وحدت که
قدم بصدیلمر اما هر کونه پای پیدانه کام ونه فی هویدانه بیغام و اول بیسرو سامانه
کرامت که بزم عشق و محبتدن مست و سرگردان اولوب شخمانه کونه بوکونه شیشه
سرنکوفی اصدیلر لیکن نه می ظاهر نه جام ونه دهن اشکان ونه کام بعد روی نیاز کسار
عجز و اعواز قلند قده یوز حمد و ثنا اول صمد بیخون و جوابه که اول مظاهرا نسانیده که همت
ثابته در فیض اقدس ایله ظاهر و هویدا اولوب حضرت ظلمت عیدن ذاتی ایله ذاتیه تجلی
قلدی بعد فیض مقدس ایله اظهار صفات و اسماء قلیوب بالجمله جمال جلال منصفه
استجلاده سبب ریاح جبارنی ایله حقیقه جامعه در کشف قناع عدم مدت
چهر نما اولدی رباعی منشئه یارب بنی عاشق دلفکار ایتدک قلم غم عشق یار ایله یار
ایتدک عشقکله یوغ ایله هب وارم یوقدن بنی عشقکله جون وار ایتدک وله ایضا
هب حاصلی کار عشقش هب سرمایه روزگار عشقش هب بزلز بیدک عشقش نه امیش اولک
هم اول اخوجه عشقش هب وله ایضا مقصودنه در بوناله واهدن اه شب و کرب سحرگاهدن

یا فن بنی نار استنبیا فکدر هب . صور حالمی باری قلبا کاهرن **وله** ایضا هب باعتبار اشک
خون فشانم سنسین . قائمه روان تمده جانم سنسین . هب داغ درد و محنت اندر هم
هب موجب راحت روانم سنسین **وله** یا الهی وجود من یوقدر . بودن حفظ و سود من
یوقدر . قبلن کعبه مز وجود کدر . سمت غیره سجود من یوقدر . دور مز عرشه اربیشور سه
نوله سندن ارتوق و دور مز یوقدر . بغلر بیزی نار و بود امید . مطلق بز قیوم من
یوقدر **نشر** محصل قاعد ایجاد که تجلی نوك اجمال دن تفصیله انتقالی و بطوندن
ظهور و غیب دن شهادت و فی الحقیقه حضرت حقل تعین اولدن تعین ثانی به و تجلی
ذاتیدن تجلی سمائی به نزول و ارتحالیدر بر موجب قول اهل معقول که نتیجه نك شخصیت
مقدمین محصور کرکدراول اوارات بحسب العلم بعد قول کن صد ورایدوب نالنا اثر
کون و نتیجه وجود پیدا اولدی **لمنشه الفقیه** نایلدی فیض نور مطلق . موهوم مظاهر
محقق هم سربقیسات امکان . اولدی سبب وجود اکوان . کوستردی فلواهری مظاهر
ذاتی صفاتی اولدی ساتر تعین ایلدی ستر عینن اظهارن غیر ایلدی صانوباید رلر
انکارن اسبابده عین ایکن ایدر سیر . بخون دیر لوجوب بال غیر . که ضدن عینن ایلدی
علت . که عین ایلد عینه و ردی غیرت . هر مرتبه ده ایدوب تجله . بر ذات بجه صفتده
بیدا . که ممکن دلکی واجب اولدی . که سرور کاهی حاجبا اولدی . خلق ایلدی عجب کلکی
بوسر جوهر عرض و عرض جواهر جوهر او در اوله قائم الذات جوهری اولور عرضله
هیبهات . جوق سوبله نوعیا سو نك کس . انکار مراتب عدد بس . واحد عدد که
مغایریدره سار عدد ایجره ساریدر حق دیدی وجود عامه عامی . بوزلدی مراتب
نظامی . تنزیه وجود حق تعالی تشبیه در اولما بیجه اولی . اولما به عطای حق اعیان . هب
بر کورنه وجود امکان . حق بونده لسان قاله کلن . حالیده اولان مقاله کلن . هیبهات
لسان ذوق اصحاب . هیبهات عباد رب ارباب . عارف کوزی کوجه غیر ایدر سیر .

بر نقطه مشکایله او نور غیر نشو و بین صلوة و سلام هدیای ارواح انبیا خصوصا
 روح بر فتوح مصطفی که هر بری صفات حدادین بر صفت مظهریت یله احاد ناسد
 محبتی اولوب قلوب ظاهره لری اسماء صفات دن برینک نور یاره مستنور نفوس طیبه
 لری اسماء افعال دن برینک اضافتیه نقلی بذیرا و لمشد رخصوصا بیغیر من صلوات الله
 علیه و سلامه عوالمه قوه اناری و لما غله اکثر اسماء افعالک انوارنه مظهر و قوتنه
 مصدر در بعد ترتیب انبیا ترتیب اسماء حسنی و زینیه اولما عین بوکتاب مستطابده
 دخی اول ترتیب وضعک طبعه موافقی انساب ولد و غیر چون رعایت اولنوب اولاد ذکر
 ادم علیه السلام مقدم قلمشده که روحی نور اسم زان دن و قلبی نور صفته رحمن
 و رحیم دن و نفسی نور اسم بدی مدن ظهور اتمشده که بر روایتده ان الله خلق ادم
 علی صورته و روایت اخریه علی صورة الرحمن مرتبسی روح و قلبه اشاره حقیه
 اولمشده و ادم حقل بدی یعنی نظر تن دن اولدی یعنی ظاهر و هویدا و احتیاج بیان دن
 مستغنی و معرادر معلوم اوله که کتاب فصوص الحکم بین انبیا الامم که حضرت
 وارث اکمل و مظهر اتم و افضل شیخ اکمل عمده الوارثین الکاملین ابا اولادیمین
 اول فیضه نفوس اکرم اول جیش و لایتنه مقدم اول خاتم خلفه ولایت اول نقش
 نکین فخر حکمت اول وارث خاتم نبوة اول شارب بشر حقیقت اول بلبل کلشن مقدم
 طوطی بیان فیض قدس لفظ لبی حل هر معنی دندانی کره کسای معنی ظاهرده که مغرب
 نسبدر معنی ده مه مشرق عربدر مغرب دن اید بجه مهر طلعت دیر لرا ثقیام ساعت
 چون نور حقیقت اولدی باهرا تارقیا ما ولدی ظاهر جان مهرینه مطلع اولدی مغرب
 اولدی وطنه عزیز طالب اولمشدی اگر چه شمس وحدت محبوب حجاب کفره رفع
 اولدی چو ظلمت صیعت کوستردی جمالی حقیقت یثرب دن اول نور اولوب بیدار مغربده
 کمالن ایدی اظهار یثربده جان اندی جمیل مغربده کورندی هب مفصل یعنی که اول

نور اول مغرباً افتقدن اولدی ظاهر نشر یعنی خاتم الاولیاء المجدین محی المحی والمکمل
والدین ابی عبدالله محمد بن علی بن محمد بن محمد العزیز المغزبی الطائی الاندلسی نیک رخی
الله عنه منشأ نندن خلفاء الهیابین دن هر بنی کا ملک ذوقی و مشرب بنی بیاضه
مخصوصه را ما علی التخصیص والتعیین وارث محمدی و مشرب خاتمی و لمغ اوزره
در غیر انبیا نیک وراثتی اوزره دکلد زهرا هر بنی نیک بر وارث و لیبی وارد اولد
اجلد ندرکه حضرت شیخ قدس سره بو کتاب مستطابا یله غیر کتابک جلد واحد
جمعنی جائز کور مشرد خلافا مشرب محقق اولد و عینیون اگر چه انبیا مز بوره
نیک علیهم الصلوة والسلام مشارب مخصوصه سنه بو کتابده اشاره بیره
وارد اما اصل مقصود جمله سننی برجهه جامعه ایله مشرب حتی ده درج انکدر
والا کتابک نفی امت محمد مقصود اصلی و لمازا اگر چه امت محمدیه دخا انبیا
سالفه دن موروث مشارب مختلفه وارد لکن مشرب محمدی جمله دن غالب
حالا اعتبار اولمشدر و **الحاله هذه** بو ولایت مغربیک سرته مظهر و کشف انوار
مهر مطلقه داعی بلکه مصدر اول نور مصور و روح منور سلطان بحر و بر شاه
شاهان سلطان بن سلطان کشور کشای حقاً یومعاً فی جامع سورویات منافی
دافع رایات صور و مبانی بادشاه بادشاه بالاستعداد وارث عدل و رأفت
و داد سلطان سلیم خان اوغلی سلطان مراد ادام الله عمره و دولته الی یوم
التناهد اولمشدر زربا و حقیر داعی که عالم معین دن زمان قدیم دن بجه مبشرات غیبیه ایله بو
دولت عثمانیه نیک خدمته سورت اولمشدر جمله دن بریبی سکوت اسفرن دن مقدم حریم
سلطان سلیم عالم معنی ده کوردم بکا سرایها یونی سیرا یندروب ایز خرنه الومه برکنه کتاب صور
بوکه کیمای سعادت دیر لرد بمشایدی مکر بشارت غیبیه ایش که اولزمانه اول سلطانغازی عنایت
نیجه مبشر اولد مسه بو فقیر وقتا که تقدیر حکم قدیر ایله بغداد قضا ایله تقلید اولنویشغله سفره

فصول الحکم

لعالم التقی اولی العارف انزکی محی الدین
ابی عبدالله الشیخ محمد بن علی المعروف بابن العزیز
الطائی الخاتمی الاندلسی المتوفی سنه ٧٠٠
وستات وهو مؤلف الجلیل اوله الحمد لله
الحکم الخ رتبه علی سبعة وعشرين فصلاً
اختلف الناس فیہ ردّاً وقبولاً فبعض العلماء
التحول تلقوه بایدی القبور واعتبوه بقره
واقروه و شروه و احسن بمشروه شرح ابن
ملکة توفی ٧٢٧ سنه و انتخب هذا الشرح فی انشاء
المطالعة الشیخ محمد الزبیری توفی ٧٨٩ سنه و شرح
الشیخ داوود القیتصر المتوفی ٨٥٠ سنه
و شرح نجات الدین الکاشانی المتوفی فی عید ٨٣٠ سنه
و شرح ابن الصاعد الصوفی المتوفی ٨٤٦ سنه و شرح
الغزالی المتوفی ٤٥٠ سنه و شرح بایزید طلیقة
اردنی المتوفی ٥٦٨ سنه و شرح الشیخ بابی اردوی
المتوفی ٦١٦ سنه و شرح مظفر الدین الشیرازی
المتوفی ٦١٤ سنه و شرح بابن الزاهر الصوفی
المتوفی ٦٢٤ سنه و شرح صابر الدین افغانی
المتوفی ٦٢٩ سنه

ایکن مکوجیب جامه عنبد جلوه کو اولجا ق صورة نعمت حاضر وادشنگه یککش حساب
 بنفداد دن دوزدیو تقاضای استعداد قدیم سنی راه سدا ده ارشاد ایدوب خا صان
 درگاه عزت و تقدیم سرادق سعادت دن اول جمع مکارم انش و ملک مقرب حضرت سلطنت
 ذرک اغا و ساعلی ایله که بو تالیف مبارک ایچون سبب داعی بلکه علة موجبه در تعلیم
 ابنای بادشاه دین دولت بناه تشریف قلندم بس بحسب المعنی والصورة ممنون نعمتی
 و مسرور فضا نل کرامتی اولد و غم حضرت سلطان مراد دن بومبشره تک وقوعی مشعر برضا
 نافذ الاثر و وجهله وارد اولکه محمد درندن نه بحسب الصورة مقرونه بحسب المعنی مندرغ معبر
 بولندی اکر نقصان استعداد و قصور قدرت حماسه احتما ایسم الما مور معدور و ذنب
 القصور عند الکرام مغفور نغمه سنه اغا زیور دلر و اکر کشف اسرار وجود عند الابرار ترک
 ادب بلکه کفر دن معدود اولمق ما لجا سنه النجا کو سترسم اول کلام مطلق دکل بلکه
 عروس بکار معانی عرض دیدار نامحرم قلنله مخصوص و مقید اید و کی منصوص و محقر
 دیورتانه ساز اولدیلر و بالجمله صحیفه هر کار عنوان جفا القلم و سبوتا کتاب ایله
 معنون اید و کی اشکار اولوب بالذات امر فاعل المختار و بالذات وبالواسطه تکلیف
 سلطان کما که ترجمه کتاب قصور الحکم در امتثال ایدم اگر چه حاله استمداد ایدم که
 شرو حدن شرح جندی و داود قیصری و شرح املح المتأخرین مولانا جامی قدس سرهم
 اما الحق مجرد الهام اهل دؤن و سلطنت بو کار حظیره اقدام قوت سریره سبب جزاه
 بسارة اولدی تا که جناب بادشاهیدن تسمیه تالیف کشف الحجاب من وجه الکتاب
 قلندی والله تعالی مله لصبوا بالهی بحق نی لایم بامداد فیض مدهم بنور جبین مبین
 رسول بان و با اولاد با ک حرم ایدوب بخش فیض کشتایش بکا دیلم ایله مرغ فضا ایدم دم قبل
 دم خاتم الاولیاد یلم ترجمان قصور الحکم دیلم قابل علم ایدوب ایله پذیرای نقش
 نقود درم قوله الحمد لله الذی منزل الحکم علی قلوبنا ^و الذی ^و کلّم باحدیته

مترجم مذکور بنفاد قاضی سنی اولوب
 عزیمت اوزره ایکن شهزادگان طوبه
 لقی توبیه و ترجمه قصور نامور اولوب
 بعد الحتام بیک یدری سنی سلح ذی
 القعدة سی اولان یوم بهار شنبه ده
 وقت عصرده و غات و غرة ذی الحجه
 یوم پنجشنبه ده شیخ و تاجام حطیره
 سنه دقن حاله قلندم درمن زین شقارت
 زعی تاده

و شرح المولی یحیی افندی ابن علی الشهدید
 بنوعی افندی الرومی المتوفی ۳۷۶ هـ
 و هو شرح لطیف مزوج سماه کشف
 الحجاب عن وجه الکتاب و کان معتبر
 السلطان مراد ثالث بن سلیم خان
 اثنا فی العثماني من اسامی کتب
 الکاتب چلبی رضة الله علیه

الطرق الامم من المقام الاقدم وان اختلفا لملل والنحل لاختلفا فلام صلى الله عليه وسلم
على مده اللهم من خزان ايجود والكرم بالقبيل الا قوم محمد صلى الله تعالى عليه وسلم حضرت شيخ بورد
که جمیع حامد لک حمدی الله تعالی بچونند. که جمیع حکمیری قلوب کلم کلینه و مکلینه که انبیا
و مرسلین در صلوات الله علیهم و سلامه تنزیل اید بچید روز را انبیا مفاها اسم حکیم در حکمت
مراد حقایق انبیا به علدر و حکمت حکم شرعی ایله ملازمه سی اولد و غیرین حکمت در شریعت
دخی مراد اولور روز را نزول شرع بحسب المصالح در مصالحه علم خود عین حکمت در کتاب الله ایله
بحسب التدریج قلوب انبیا به مقتضیات مصالح اوزره الفقا اول نور که دن مراد اعیان انبیا در
یا خود را واحد الیه یصعد الکلم الطیب ای الارواح الکامله معلوم اوله که اشیا ناک مرتبه
عمایته دن صدور نفس رحمانی و ساطیله اولد و غیرین اعیان موجودیه کلیمات دید لفرس
انسانیدن صادر اولان کلماته تشبیه اول نور قل لوکانا لجر میدا کلیمات ربنا لاینه فقیر
اید و رین فی الحقیقه اول نفس معنویه که حالا بحسب المراتب نفس لفظ اولمشد رعارف و حد
کر کردار داک اید بکصوت برد و کونه همی ابدت بکوش کاهی نذا همی نهیش نام و که صدا
بعضر کلیمه کن ایله موجود اولد و غیرین کلیمات دید لرا اسم سببی مسببه اطلاق قدره بمثل
بو کلام دخی علمیدر بعد جمیع اشیا کلمه الله ایکن کلمه بی مواضع قرآنیه ده عیسی به تخصیص
و همی بود که حضرت عیسی علیه کلام غیره نسبت بالذات نفس رحمانیدر لفظی جهتیله
کلمه اولماغه مناسبتی اعتباریه غلبه ایتمشد رعارف مشاهد بیلور و تغزبلر نور احدیه
طرفیندن یعنی جهته وحده دن و مقام اقدمدن واقع اولمشد که اول طرفین مستقیم و موصله
اگرچه الطرق الی الله بعد انقاس الخلائق کثره سالکین ایله متکثر اولمشد را ما قریب حضرت
جمیع طرق مستقیم اولور ذرا و حدانی النفسد را تم فتح همزه و میم ایله مستقیم دیکمذ ربیع اختلاف
شرایع اتم حسبی ایله مختلف اولان اختلاف طرارین که اختلاف فاز منه عارضه سببی ایله
در ضرر و بر مزربا بونر تحت نور مستقیمه مستهلك حدیث اولور و حد جهته قیاض

قالیه انبیا طیندن عبارتند
نفس رحمانی وجودات اعیان

بونی اقتضاید رظا هر بوندن طریق مزبور در دن مراد وجه حاصرا و لمقدرد که بنی علیهم السلام
 لی مع الله وقت لا یسعی فیہ ملک مقرب ولا نبی مرسل دیو خبر و بر مشد ر بعد دخی اللهم
 صلواتی اول همدی ارشاد طریق کمالا یله خزان جود و کریدن قول صدق واعدلایه سمت
 کماله مد و جذب اید یحی رسوله اولسون که محمد علیهم رسول الله صلی الله علیه و سلم قیل اقوم اول
 قولدر که ناطق لسان استعداد در قابل انحراف و لما ز **قول** اما بعد فانی رایت رسول
 الله صلی الله علیه و سلم فی مبشره رایتها فی لغیر الاخر من محررا الحرام تستن سبعم و عشرین
 و ستانه بحرسه دمشق و سید صلی الله علیه و سلم کتاب فقال لی هذا کتاب فصورها لکم هذه
 و اخرجه به الی الناس ینفقون به فقلنا لسمع والطاعة لله ورسوله واولی الامر مناکم انما
 حضرت شیخ اولیا اولیاء اماناء الله دن اولوباذن الهی و لما بیئنه کشف اسرار تمدکر بنه
 تمهید و اعتذار اید و ب حمد و صلوتدن صکره بیورر که التی یوزیکر می بدی بنی محمد من عیش
 اخر دن محروسه دمشق مدبشرات و هبیه دن برزویا بی مبشرده بنم قصد و نیتم فکر
 رؤیتم یوزیکر من الله تعالی کرد مکة بنی علی الصلوة و السلام الله بر کتاب و بوجیه
 متوجه اولوبخطا ب ایدر که بوکاب فصوص الحکم در المندن ال و بونی ناسه اخراج و ایما
 قیل که سبب انتفاع علم و باعتر ارتفاع جهل اوله بن دخی سمعاً و طاعة دیو بر الله
 امتثال و رسولنه اتباع قیلدم پس بو موهبه عظمی کسب و تعددن مبر و اغراض نفسانه
 دن معرا ولد و غنه اراءت حق دلیل مطلق اولدی **قوله** فحققت الامیة و لطلعت النیة
 و جردت القصد و الهمة الی برا هذا الکتاب كما حدثنی رسول الله صلی الله علیه و سلم من
 غیر زیاده و لا نقصان و سللت الله ان یجعلنی فیہ و فی جمیع احوالی من عباده الی الیسیر
 للشیطان علیهم سلطان حضرت شیخ بیورر که بسر رسول اللهم انیت بنی یعنی مقصودنی
 خارجد یعنی عالم حسن شهادتده ثابت و محقق قلمنه اخلاص و نیت ایدوب و دلیل قصد
 و همتی خار علا یقندن مجرد قلم مکة رسول اللهم تقدید ایتدی کی کبی کبابی مزبوری من

غير زيادة ولا نقصان ناسه ابراز وعلان ايتدم وحقن بونوالي عظمي سستواك
 واستمداد قلمك جميع احوالده بن عباد زمره سندن تعداد اولنم كه اوزر لرينه
 شيطان دن حكومت و سلطان اوليه ننه كم بيورران عبادي ليس لك عليهم سلطان
 قوله وان يحضني في جميع ما رقه بناني وينطق به لساني وينطوي علي جناي باللقا
 السبوح والنفث الروحى في الروع النفسى بالثايبه الاعتصامى حتى اكون مترجما
 لا محكم ليحقق من وقف عليه من اهل الله تعالى صحابا لقلوبنا ننه من مقام التقديس
 المنزه عن الاعراض النفسانية التي يدخلها التلبس شيخ بيوررود دخ طلبا تيدمكه
 مراتب وجودك جمع سندن يعنى كناية وعبارة وذهنا بنى لقاء سبتو حيايله كه وجه
 خاص رحما نيدن متنسم اولور نفسدر مخصوص اوله و نفع نفث روحى و ثايبه اعتصامى
 ايله قلبى معتصم و مؤيد قلوب سائر قلوبدن ملخص قيله تاكه مامورا ولد و غم معانى
 من بون دن خبر و ويرمكه سفير مترجم اولم بوحسه صارف منكم اولوب نصراف
 نفسا نيله سويليايم حتى صحابا قلوبده اولان اهل الله بونك مقام مقدس دن
 اولد و غن بيله لر و اعراض نفسانية دن منزله اولوب ملبس اولما ذك اكله لسر
 قوله وارجوان يكون الحق تعالى لما سمع دعائى قد اجاب دنائى فيما التا انا يلقى
 الى ولا ازل في هذا المسطور الا ما ينزل به على و لست بنى ولا رسول ولكنى وارث ولا
 حارث و دحى بيوررود جا ايدمكه حق تعالى دعا محى استماع ايتدمكه حينده نداسه
 مجيبا اوله نسان استمداد ايلر اولان يت حاجت منزلته مصيبا اولور بس بن بيزه
 القا ايتدم آلا بكا حضرت محمدية دن ملقى اولان و بومسطورة ده باكه منزلته منتهى
 اولان فى انزال القا ايتدم و دائره حلكه مشمول اولسونكه بن بنى و رسولد كلم بلكه
 وارث علم نبوت و حارث امر ختم اخرت سمر د اهل كديا ننه فنا فى الله و بقا با محمد
 قوله من الله فاسمعوا و الى الله فارجعوا و اذا ما سمعتم ما ايتت به فاعوا ثم فى الفصح فصلوا

نسان استمداد ايلر اولان و جا
 مرافق حكم قضا در ذرية كشف القا
 القا اولن

بمجل القول فاجمعوا ثم متوا به على طالبيه لا تمتوا هذه الرحمة التي وسعتكم فوستعوا
يعنى بيوررکه بس سینه بیان آید وکه انوار وکشف آید وکم اسرار من عند الله اولوب
بم دازه نصرقدن خارج ایسه بوسوزی الهدن استماع آیدک وعند السماع خارج
طاقت فهده اولند قد نفسو کوزی حقیقه حقه ارجاع آیدک بالذات حققدن تعلم آیدک
که بن بوخصوصه مجرّد سفیر و معبر تعبیرم وسموعات معلومکزی حفظ آیدوب
خزینة حافظه ده تکرر نظریله مجملاتی تفصیل وکلیاتی جزئیات تطبیق آیدوب
فروعی اصولندن استخراج ایله تکیل و بین المراتب اولان نسبت جامعه تحصیل
آیدوب بعد طالبتی بو عطیة علیه ورحمة واسعه نک متی و توسیعی ایله مشرف
قیلوب منعی ایله مکلفا ولیه سرکه بونمة جلیله نا اهله مستاهلندن منع ومنت ایله

قیح سیرته فی الحقیقه علی السویه در قوله و من الله ارجوان اكون ممن آید قنایده وآید

وقید بالشرع المحمدي فتقید وقید وحشرنا فی زمرة كما جعلنا من امته حضرت شیخ
لسان ادب ایله بیوررکه بو حضرت جامعدن رجایده رمکه بو امر حطیره قبول
تایید کایله متآید و تقید شرعی ایله متقید اولان نلردن اتمش اولوزی امتدن آید وکی

بکی کندوب مخصوص اولان زمره دن اهل الهدن قلمش اوله قوله فالولما القاه المالك

علی العبد من ذلك یعنی اول حکم اسرار دن که عبده ربا ونا سنه سائر و د وارد

اول قلمه القا اولنان سر و حکمت بو آیدی فرض حکمت الهیة فی کلمة ارمیه معلوم

اوله که قلب عبده القا اولنان نفس فرض مز کورد کدر بلکه فرض مز بورده حال اولان

حکمدر بس حکم مز بور بحسب البلافة ذکر محل راده حال قبیلندن اولوب فرض لغتدر

زینت معنا سنس و فرض خاتم معنا سنه کلور که انو کله خاتم زینت اولور لعل ویا نوت

بکی مثلا حکمت حقاین اشیا به نفس لامر ده اولدوغی اوزره علمدر و مقتضا سیه علمدر

که شریعتدر بس شریعت بقیح حکمت حاصل و مثبت اولمن و معنای ثانی اوزره فرض

حکمت محل معرفت الهیه دیمک اولور که قلبه دکانه کلمه ادیمه کرمه معنوی سی ایله که
نمونه عالم کبری در خلقه کبیر و قلبه سنوری که وسطنده واقع اولمشد رفعلین
خاتم کبیر که محل نور معرفت در پس زینت لفظ فضک مستقل معنا سی اولدیغی
معنای لازم سی دخی اولق جا ژدر **لمنشه الفصیر** ادعی عجوبه اسرار دره قلب جامع
مظہرا نوار دره قلبی مهر محزن اسرار عشق صانکه میم احمد مختار دره نقش ادم
نقش احمد در تمام حرف ها هست بهشت نادره ایتدی چون احمد دن ادم حافی ترک
ادم واحد اولور یاردر **نشر** بعد بو مقامده حکمت الهیه بی کلمه ادیمه به تخصیص
وجھندن عبار شهبه ازاله سی ونھال بالی سمت یقینه اماله سی بوجه ایله در که
وقتکه ادم علیه الصلوٰۃ و السلام صورت حق و خلافت مطلقه خلق اولنوب مرتبه
جامعه جمیع مراتب عالم اولدی ایس مرتبه الهیه به مرعی وقابل ظهور جمیع اسما
وصفات اولوب وغیر ایچون بو مرتبه ده مظہریته قابلیت اولدی یسه ننه کیم دینلشد
سبحان من اظہرنا سوتہ سن سنا لاهوتہ الثابتہ ثم بدای خلقه ظاہرا فی صورتہ الاکل
والشارب **ترجمه** افرین اول وضع بی همتا کم لائیک سر بوردک نلت لاهوت اظہار
ایلدی نور ناقب اکل وشارب عرض ایدوب جمال ابعاک مظہرا نوار دیدا ایلدی اوله
الف اولسه اگر عین عدم خلق اولنما زدی عدم دن ادم نقطه در اصل الف جوهر ذات
بس الف اصل حروف کلمات حقیقت ادم فص من بوردک شرفیله مخصوص قلندی محصل
کلمه ادیمه دن مراد روح کلیدر که مبداء نوع انسانی و مجلای صورتہ رحمانید **قوله**
لما شاء الحق من حیث اسما وه المحسنی لئلا یبلغها احما ان ریعا عیانها وان یسنت
قلتان یری عینہ فی کون جامع یحصر الامر مولانا جامی قدس سره اوصاف از لکه بی
شمارنده همه در جمله جمان ظهور دارنده همه مقصود در جمعیشان در ادم انست که
زنک هم بارنده همه **ترجمه** اوصاف از لکه اولدی بی حد بی شمار ایتدی اولادی مظہر خراظہار

جمعنده او جمله نك سبباده جرده كل وكلده جز كور نك هو با حضرت شيخ بولا
شروع مقصود و شرح شرح وجود موجود در كه اولاعلة غايه ده ايجاد عالم حق
ذاتى ذاتى ايله مرآت عين جامعه ادمك رؤيتا يتد و كنى بيان ايدوب بيورد كه وقتا كه
حق تعالى من حيث تفصيل اسماء الحسنى خارج مبلغ احصاء در اسمائى با وجود صور
حقايق اسماء اولان اعيان ثابت علميت يا خود مظاهر خارجيه بنه يا خود عين احدية
حتى بر حاصرا مر اولان كون جامعه كه وجود عالم دن بلکه ادمك عبار تد كور مك
د يلد يسه **قوله** لكونه متصفا بالوجود و يظهر به سره اليه يعنى اولكون جامع كه
ادمك حاصر جميع اسماء اولد و غي وجود اولد و غي متصف اولد و غي كون اولكون
جامع سبيله سر حتى ذات حقه ظاهر و منكشفا و يعيكون **قوله** فان رؤية الشئ
نفسه بنفسه ما هي مثل رؤية نفسه في امراخ تكون له كالمرات فانه يظهر له نفسه
في صورة تعطيها المحل المنظور فيه مما لم يكن يظهر له من غير وجود هذا المحل ولا تجلية له
تقليل مشيتس و سؤال مقداره اشار تد يعنى وقتا كه ذات حق من حيث الاسماء و اعيانها
نفسى بر كون جامعه كه وجود انساند كور مك دلديسه ذر ار شئ نفسى نفسند
كور مك امراخ ده كور مك كجى ولما د يعيكون مثلا اينه كجى كه زير منظور فيه اولان
محل اعطا ايتد و كجى صورة مخصوص ذلك المحل سنظا هر اوليان صورتد ندر زيرا
حقت نفسى حقه بو تقدير جه بو صورتد ظا هر اولور كه اول صورة اعطا ايدن محل
محل منظور فيه سنز اول صورة مر بيظا هر ولما ز **قوله** وقد كان الحق اوجدا العالم كله
وجود شبع مسوى لاروح فيه فكان كمرأة غير مخلوقة ومن شأن الحكم الهى انه ماسوك
مخلا الآ ولا بد ان يقبل روحا الهيا عبر عنه بالنفخ فيه وما هو الا حصول الاستعداد
من تلك الصورة المستوية لقبول الفيض التجلى الدائم الذى لم يزل ولا يزال مولاجى عالم جو
تنى بود زجان مانند جلا يا اينه نور در روى نه جلا ادم بجالجود جوشد جان نماين

راجان شد و اینه را در جلا ترجمه اول شیخه صوره ادم بر توجان و بر وجه جسم اینه
 سنه و بر دی صفامز نور جمله حالیه اخرتیه و ارنجه لما شاء شرطیه سی ایله فاقضی ^{کرم}
 ما بینند جمله معترضه در بعضی حال بوکه حق تعالی جمیع عالمی اولار و حدن معترضه
 مسوی ایجاد ایتدی بکه عالم اول حاله برات منظره کیمی ایدی و حکم الهینک ایه شافی
 بودر که بر محل مسوی و معدل اوله البته قبول روح الهی ایدر و اولقبوله کلدر ایتدی
 صوره مزبوره معدلنک فیض تجلای دائمی بیه استعداد ایدر و ما بقی ایتدی قابل یعنی چون
 فعل ایجاد فاعله و قابله مستند اولوب و فاعل حق ایدر و کی ظاهر و مبین اولیجان و باقی
 بیان حال قابل قائلین بیان لازم کلدی بکه قابل نیستند و ایدر در جواب و برر که
قوله و القابل لا یكون الا من فیضه الا قدس یعنی قابل دخی فیضا قدس دن حاصل
 اولور **قوله** فالامرکله عند ابتداء وانتهائه والیه یرجع الامرکله کما ابتداء منه یعنی چون
 فاعل موجد حق اولوب قابل دخی فیضا قدس دن حاصل اولوب و اکا مرتب اولان استعداد
 مجموعله و غیر مجموعله سببی ایله اولان بحالات کمالات علوم و معارف که انار فیض مقدس دن
 مفصل اولیجان معلوم اولدی بکه بواصر کن ایله ما مور الوجود اولان کمالان وجودیه
 جمیعاً ابتداء و انتهائه حقیقه راجعدر که منه المبدأ والیه المعاد حکم شایعدر **قوله** فاقضی
 الامر جلا مرات العالم فكان ادم عین جلاء تلك المرات و روح تلك الصورة لما شاء ^{شیخه}
 تک جواب ایدر فاء سببیه معناسی و زره **قطعه** موج اوردی جو بحر فیضا قدس اعیان تو ایل
 اولدی پیدا بس فیض مقدس ایله تکرار کشف اولدی تجلیات اسماء و صفات اولدی فاعل
 افعالی قبول ایدر و بسمتی جمیع اولدی قوایل و فواعل صحرای وجوده جقدی اشیاء اینه
 ادم ایدی عالم لیکن یوغدی جلا سی صلا چون صوره ادم ایتدی جلوه اینه سن
 ایلدی بجلا اشباح صورده صلدی بر توار و اح معیات معنی اینه ادم اولدی لخر جلا
 جمال حق تعالی **نشر** یعنی وقتا که حق تعالی اولا عالمی بر شیخ مسوی نور جلا دن معر ایتدی

ایسه پس تقاضای ظهور نور اسما الهیه اول مرآت مظلمه نك جلا سزاقتضا ایدوب
 ونور وجود ادم عین جلاء مرآت عالمه و اول صورت جمیع اسمایه روح مکرم اولدی تا حصول
 مقصود که اسما وصفاته و دیمت قلنان انا عرضنا الامانة در بحسب الاستعداد مکمل
 و موجود اوله زبراصفت ظلمت علی نفسه که متوافقان تموتوا مقامید روح جمیع لغزین
 که نفی و نسیان ماسوی در انسا ندن غیر بدیه حاصل و مهمتا دکدر زبرار اولح مجرده
 اگر چه اشیاء منتقشه یی در ایدر لرا ماحقا یقنه کما هی عالمه دکدر در و ما منا
 الاله مقام معلوم و لود نوت انمله لاخرقت قولندن مفهوم اولان اطلوز سعه اولند
 متجاوز اولما دکدر بدیر **قوله** و کانت الملائكة من بعض قوی تلك الصورة التي هي صورة
 العالم المعبر عنه فی اصطلاح القوم بالانسان الكبير فكان ادم قولنه معطوفدر
 ملائکه دن مراد اهل جبروتک و بقوس ملکوتیه مجرده نك غیریدر عقل اول و ملائکه
 مهمیه کبی قوای قوابله اطلاق اولنور روحه و قلبه قوای اطلاق اولنمز زبر بونلر
 مظاهر در یعنی ملائکه اول صورت عالمک که فی الحقیقه واصطلاح قومده انسان کبیر
 وعین ادمدر بعض قواسیدر **قوله** فكانت الملائكة كالقوی الروحانية والحسية التي هي
 فی النشأة الانسانية المدبرة للعالم بواسطة المدبران کلام سابقک نتیجه سی جوابدی
 یعنی ملائکه بعض قوای صورت عالم اولوب عالم ایسه انسان کبیرله معلم اولدیسه
 بس ملائکه نك عالمه نسبتی قوای روحانیه نك وحسیه نك انسا نسبتی کبی اولوب
 پسنته که نفس ناطقه قوای روحانیه ایله مدبر بد ندر عقل نظری و علمی و وهم خیال
 کبی حیوانیه و نباتیه دخی مدبر لر در حواس خمسة ظاهره کبی و غازیه و نامیه کبی اولن
 مثل کبی کذلک نفس کلیه دخی مدبر عالم در واسطه ملائکه ایله قائم و متعالی و المدبرات
 امر اراد روحانیات کواکب سبعة وثوابتدر **قوله** وكل قوة مجبوتة بنفسها لا ترى فضل
 من ذاتها یعنی بو قوای روحانیه دن هر بری کونک نشأة انسانیه ده داخل کونک

بونقدیر اوزره نفس کلیه انسان
 کبیرله مراد اولدی

خارج نفسی ایله محجور بورد یعنی کندیلردن افضل نسته کورمز لر نته ملائکه نك
 احمه منازعه سی نه سبب بود و دخی عقل و وهم کی هر برسی عالم انسانه دعوی
 استقلال و سلطنت اید و ب غیره انقیاد و متابعت تمز لر مثلا عقلا عقل ایله جمیع
 حقایق حاط دعوا سن ایدر لاما غایت عرفا نلری کند و لویجون اجمالاً بر موجد رب
 منزله عن التقایض ثباتیدر خصوصاً حقایقک دخی انجی حواس و لوازم ادراک
 ایدر لاما علم اصحاب تحقیق بونک خلا فیدر که علم حقایقیدن نته کیم الله تعالی انلر
 حقدم بیورر فقه عباد الرحمن الذین یمشون فی الارض الایة اما آراب نظر که
 عباد عقولدر انلر حقدم منقولدر انکم و ما تعبدون من دون الله حصبت جهنم الایة یعنی
 جهنم بعد و حرمان عن ادراک الحقایق انلره محلد خولدر ذر برا عقل جزوی ویرد کند
 غیرى مسکوبلری و محصور لری یوقدر من فوقه و من تحت ارجله مستولیدر ^{فان} خروج
 اولوب علی انجی تحت ارجلندن اخذ ایدر لوزیرا معلولری نفس ناطق در **قول** فیما نزع
 الاهلیة لكل منصب عال و منزلة رفیعة لما عندها من الجمیة الهیة یعنی بیوردر دخی
 بوقوی روحانیة نك زعملری و ذره نشاءة انسانیه ده مناصب عالیة ذهر منصبه
 اهلیة و منازل رفیعه دن هر منزله لیاقت وارد در زرا اول نشاءة انسانیه ضمنند
 جمعیة الهیه حاصلدر و اول شرف جمعیة ایله بومرتبه یه و اصلدر **قول** بین ما يرجع من
 ذلك الجناب الالهی و المحجوب حقیقة الحقایق و فی النشاءة الحاملة هذه الاوصاف الخیما
 الیها یقتضیه الطبیعة الكلية التي حصرت قوا بل العالم كله اعلاه واسفله یعنی بوجمعیة
 الهیه نشاءة انسانیه یه امور ثلثه دن حاصلدر که بونلرک اورنا سنند دار و بونلری جمع ایله اول
 نشاءة متفرد در امر اول جناب الهیه یه راجعدر که حضرت واحد ر مرتبه اسما و صفاتدر هر
 موجدک اول حضرته بالذات وجه حاصی وارد در امر ثانی حضرت مکانیه یه راجعدر جامع جمیع
 حقایق ممکناتدر بومرتبه یه احدیت و حقیقت الحقایق و حقیقة وجود من حیث هی محمی دیرلر

عقلدن مراد بوردیه عقل جزوی بیدر که نفس ناطقه در
 عقل کل بوردیه اولور فو قد ن اجناتک عقل کلک ان المقدر
 اما انجی ارجلدر ان خدا انک نفس ناطقه دن المقدر

فما بین

قوله قلن الاوصاف فی النشاءة الصوریة الجسمیة
 قلن الاوصاف من القوى الروحانیة و لوان بها انجی
 والعلم والفسدة والآراة و امثالها

نظر شوق حقیقت که سن اطلاقه تقید اید سن امر معقول در او خارج نسبت یوقد
 چونکه تقید له اطلاقه قیدانیه سن . امر موجود اول غیر حقیقت یوقد امر ثالث
 اوصاف کمالات انسانیها حاصل اولان نشأده حاصل اولان مقتضای طبیعه کلیه رجوع در
 که حاضر قوا بل عالم اعلی و اسافل در عالم روحانی و جسمانی محیط در جمیع جواهر مبدئ
 فعل و انفعال در حاصل کلام نشأ انسانیه بوا مورثه الهیه در حاصل اولان جمیع
 شاملة الهیه سبب ایله مناسب جلیله مستعد اولور **قوله** و هذا لا یفرقه عقل بطریق
 نظر فکری بل هذا الفرض من الادراک لا یكون الا عن کشف اهل منه یعرف ما اصل صور
 العالم القابل له لا لوجه یعنی مذکور اولان جمعیت الهیه نیک مورثه او را سند دایره
 اولما سنک علی ما هو علی تحقیق و تقریری و رای طور عقل نظری و محتاج مدد نور بانی در
 مادامکه نور مزبور عین قلبدن سلب حجاب ظلمانی قلوب و نفخه نفس عنایت رحمانی
 روی حقایق دن قناع امتناعی رافع اولیه اول عروس معرفتک نشانی بلین عقل نظری
 و حرکت فکریه متوسل اولان لردن بری که ابوعلید را خرمزده خاسر محسوس معرفت عجز
 و قصور اولوب دیمشد راعتصام الوری بمعرفتک عجز الواصفوز عرصفتک تبعلینا
 فاننا نبشر ما عرفناک حق معرفتک و اول مقام معرفتک برده ساری حضرت امام فخری
 را ذی منتهای سیرند بوهو ایراهنک و بونقیه اغازا تمشد رنهات ادراک العقول عقلا
 و غایه سعی العالمین ضلال و کور نستغذ من محشأ طول عمرنا سویان جمعنا فیه قیل قال
 حضرت آدم منبر سماء مظهر علم علم الاسماء ایکن بوجمدن خطبه لاعلمنا او قودی و فخر
 عالم صلی الله علیه سلم ستمه علومها و بانی بل عتق اولی و عنایت فخری ایکن ترانه لاجسی
 ثناء علیک ایله جبهه عجز و افتقار حصاه حال مذکور قودی **قوله** فستی هذا المذکور انسا اما
 انسانیته فلمعوم نشأته و حصره الحقایق کلها و هو الحق بمنزلت انسا را العین
 من العین الذی بر یكون النظر و هو المعبر عنه بالبصر فلهذا ستمی انسا اما

و اینها
 در این کتاب
 در باب اول
 در باب اول
 در باب اول

بس بوکون جامعه اسم انسان او قودیلر و خلیفه سلطان او قودیلر اما انسانتی زیر
 عموم نشاء سی اولوب حاضر جمیع حقایق اولد و ضمیمون درکه انک حقه نسبتی مردم دید
 نک دیدیه نسبتی کبیدر نته که مردم دید عین انسانده بصرا باصرا اولوب جافظ سواد
 بدن انسان و مانند سویداء قلب و جان اولور کذلک انسان دخی عین حقه قائم
 و حاضر حقایق کونیه و شامل مراتب علویه و فلییا اولوب عدت خلافتده دائم اولور بعد
 خلیفه دینک وجه تسمیه عن قریب کسه کرکدر **نظم** مردم دید حقد رانسان تدر عیا
 حقایق اولجان حاضر جمله حقایق ذاتی شامل اسم صفات امکان عین انسانله بواش
 نظر حق یلکور اتمه کما **قول** فان به نظر الحق الی الخلق فرحمه فهو الحاد ثالذلی
 والنشاء الدائم الابدی والکلمة الفاصلة الجماعه بسکون مزبور حقه نسبت مردم
 دید کبی اولد و عنک سری بودرکه حقیق خلقه نظری و دحمی بو نوزک و ساطی ایله در
 افق محبتدن هب نفس رحمان سبب کنت کتزا محفیا فاحببت ان اعرف دریا سنهر
 فخلقت الخلق سفینه سنک اجراسی دکلیدر و سماء اطلاق و حقیقتدن اراضی قلوب
 مقیداته فیض باران رحمته باعث تخم حباب از لبتک القاسی دکلیدر باشم کیدر سه عشقله
 دکلیدر باشدن عرض هوای محبت دکلیدر خاک المتیوب وجود فی عشقله برکشی او بمقهوری
 عقله سفاهت دکلیدر **نشر** علوم عقلیه ده علة غایبه نظر مقدم وجود مؤخر اولدغی
 کبی انسانک دخی نفس لامرده وجود طیبسی جمیع موجوداتدن مقدمدرا کوجه وجود عینی
 سی جمعندن منخر ایسه ده بس ذاتی وجودن اقتضا اتمدوکی جهندن حدوث ذاتی ایله
 حادثدر و نشاء عنصریه سی چبعتی ایله حدوث زمانی ایله حادث و عدم زمانی ایله مسبقدر
 اما وجود طیبسی چبعتی ایله عین ثابتده ازلی الوجوددر. بومقامد مرحوم قاضی زاده روحی
 شرح فصوص کمانده یازمشکه هذا یخالف لما قبل ان ما سوی الله کلها حادث انتحی واقعا
 نفی ما سوی کتبا یلدر سؤال متوجه اولور اما اصل اهل تحقیق اوزره ما سوادن مراد

شنیئیه وجود ایله موصوف اولان اشیا اولیجق سنوال لازم کلن ذیرا بو تقدیرجه عین
 ثابته ماسوی ده داخل ولما ذیرا اعیان ثابته شنیئیت ثبوت ایله موصوف درسا لایحیا
 الثابته ما شمت رایحه الوجود مقدم سی ایله بو ورطه دن خلاصا ولند یعنی استعداده
 قدیمه و متبوع صفت علم اولان معلومات قدیمه ورطاندن دخا مستحیلا حاصل اولور
نظم اعیان که محذرات ملک عدمند . ایشان نه حواد شندار قد مند . در کتم بطون
 شدن در ایشان ذاتیست . در راه عدم فی سیر و دست قد مند **رکی** حضرت
 علم حقه کم اعیان اولدیلر اعتبار ایله معدود لیک مانند انجم خورشید قهر ذاتیه
 هریری نابود ذات پاک قدیمه و برمدی نقص عدمند اولان قدمله الود غنچه
 ناشکفته لردر کم اسم الله انلر نسیم وجود شم بوی وجوده قلدیلر وارلق انلردن
 اولدی مقصود بونک کلن ظهور اول اعیان بلکه احکا میدر اولان موجود بویله سن
 نفس لامر بویله علم اهل شهود حضرات وجودی کورمک ایچون اهل همتن استه
 فیض و دود دخا کلام مزبون اشارت واردر که انسان کامل سبب ایجاد
 عالمه رازلا و ابدا دنیا و اخرتده محصل کلام مظهر کلا سما و صفات و مجموع صور
 مجلا و مراتد مظهر سر قدم ادمدر هر وجود ایچره عدم ادمدر ذات موجود ایله
 عین ثابت بر دم ایچنده ایکی عالمدر جمله دن عین مؤخر لیک معینده جمله دن اول
 اقدمدر بعد فاصله جامع اولد و نغی زراکله لرا و جدر اول جرق فعل و تاثیر جامع اولان کلمه
 که اول حروف حقایق و جویدن و ثانی حروف نفعا جامع اولان کلمه در که اول حروف حقایق
 امکا فدر ثالث کلمه بر زینده در که حروف وجودی ایله حروف امکان میاننده برنج
 جامعدر و فاصله متوسطه در که حقیقت انسان کاملدر **بعد** بوشرح شریفه
 امر باد شاهله اطاعتکه یا دلشدر اثناء ثالیفنده باد شاه ایله واقع معامله الهیه
 درج اولنق فرمان اولمشدر بو بیئر بو معامله ایلدن مکتوب و نوب صوب صوابلرندن

وجود ایچره عدم دید و کلام
 عین ثابت در که یاس وجود ایله
 امکان سوسر شدرا مانند وی
 کتم عدمده در کلمه

دخی بو وجهه جواب وارد اولدی ایکی دخی وارد وهیدر کیسی و تعالی
 دکدر نشوری کل ببله قلدی عرض دیدار . ببل کل کوردی ایتد انکار . دیدک یوری
 کل دکسن انجق . دل سندی و غی مل دکسن انجق . کور سم کل بن کوزل بیلورم . زیر انانی
 ازل بیلورم . کل دیدک یوری یوری بنم کل . کل نقشنی قل جزده . ماسا . کل اغله سنده کل کلا سا
 کلدر کل یینه فهما یدن کل ببل صفتند قله ببل . ببلکه هوای کلشن اینرا غیار قلبنی
 سنایلو . هر کورد و کی شاخه ان حق استر . هر قند و غی دالی قوم حق استر . بو صورده هو
 دکل هوادر . هب سیر صفات ما سواد . عارفه که اوله چشم مازانغ . بند دلا و لور
 بهشمله باغ جناب سعادت مابدن بالدهده کلن جوابی مستطابدر . نظم عینومه نه
 کل کور نه ببل جز قالمدی بند جمله دکل . بن کند و زنی کوزل بیلورین . اج کوزنی جام
 منم دخی مل سیل چشمکی و زجه سوی یوق احراقاید رم سوام اولور کل والله اکبر
 ظهوراید رسم عین اولیه ایله تعافل حال اهل یسک مراده اولیاز قال اهل یسک
 وار آمد قل قال **قول** فتم العالم بوجوده یعنی وقتا که بوکون جامع اولان اشا و جو خداری
 لباسن منلبس و پو شان اولدیایر و چون آدم یله بنای سرای عالم محتم و متم قلند اما نشاء عنصر
 سنک تاخرنه اقتضای طبیعت ترکیبیز ذر فاعدا سبب بو ذر که چونکه انسان بین سائر
 الحقایق حقیقه مجله جامعه در لایه حقایق تفصیله که بونک مظاهر و مرآتیدر مقدم
 صورده اعیانله مصور و مفصل اولق کر کدر که انسان دخی بونک مرآتیدر بحسب الاطوار
 سائر و دارا و لوبیا که حرکت دوریه ایله اجمالدن تفصیله سفر بیدر تفصیلدن اجماله
 کذر قنق قطب عالم و جو حکم اوله معلوم اوله که علم اولیا ند کیریدر تفوی دکدر دکلری
 بو معنایز بعدد یعنی عالم اجمالدن اخذ کدری علی بعد النسیان عالم تفصیله تد کرایدر لر
 دیکدری بعلیه السلام الحکمة ضالة المؤمن دید و کی بو معنایز ایشار تدر بو معناد کدر که
 انسان نشاء عنصر ییه برکوه کلوب و بحالم محصلنی بعد النسیان نشاء اخزید

بونک مظاهر و مرآتیدر تفوی دکدر دکلری
 کل کور نه ببل جز قالمدی بند جمله دکل . بن کند و زنی کوزل بیلورین . اج کوزنی جام

انسان عاقل ریاضات مائلا ولد و نغان و غی بو کور
 علم ریاضی قیوم معلومات ریاضیه ایچا لافنسک معلومیدر
 نفس اطهر علم مزبوت جزئیاتنی کلایندن اخذ ایتدیه منبسط اولد
 زیرا اشنا سنندلا قی اولوس مست

تذکره حاشا که رای‌ها را می‌توانستنی اوله قوله فهر من العالم کفصل الخاتم من الخاتم
الذی هو محل النقش والعلامة التي بها تختتم الملك علی خزائنه وسماه خلیفه من اجل
هذا سابقا خلیفه اولان تسمیه تک وجهه شر و عدد حال انسا فی ذ وجهتین اولوب من
وجه عالم داخل من وجه خارج اولد و غی علاقه ایله فص خاتمه تسمیه ایدرنته که فص
خاتم گاه خاتم جز داخل اولور که محل نقش اولور که خاتم اوزرینه خارجدن بقیه اولور
خاتم داخل عمل اولور انسان دخی حیوان و نوح اولوب دائره وجود عینی نیک منها سنی اولور
سببی ایله فص خاتم کبیدر و خاتم محل نقش اولوب حافظ خزانه اسماء و صفات ربانیه
در اولاجدن الله تعالی حضرت بلردن خلیفه اسمی ایله مستی اولمشد رای تجاعل فی الارض
خلیفه مجاز مسل طریقینه خاتمک اسمی ختمه محل کرد مکدر قوله لانه تعالی حافظ خلقه

کما يحفظ بالختم الخزان فما دام ختم الملك علیها لا یجسر احد علی فتحها الا باذنه فما
ستختلف فی حفظ العالم فلا يزال العالم محفوظا ما دام فیه هذا الانسان الكامل سراج
قیصر یلام تعلیل تسمیه در دیش و فقیر ایدورین بلکه تکمیل تعلیل در زیر اوجه تسمیه
شروع اولمشد ربس دیکدر که زیر الله تعالی استار مظاهر ایله مستقر اولد و غی حاله نورا
سببی ایله خزائن اسماء و صفات تک حفظ ایدرنته کیم بر ملک صاحب الختم غائب اولور ختی
ایله خزائن حفظ اولند و غی کبی بس ختمک حفظی اصله اولمز خلافتله اولور و ما
دامکه ختم ملک عالم ایله قائم درسا و حقایق موجوده دن بر حقیقت بونک فتحه جسارت
ایتمز مکرکدی اذنی ایله اوله حفظ دن مراد ابقاء صور انواع موجودات در خلق اولند و غی
اوزر بکمالها اثار و کمالاتی ابقاء صور انواع موجودات در خلق اولند و غی اوزر بکمالها
اثار و کمالاتی ابقاء ایله بس بواسم اعظم سببی و لباسه که مزق عالم در باطندن ظاهره
و معایندن اعیانه بر شی ظاهر و لماز و ظاهر دن باطنه بر نفس ساژ و مسافر و لماز اکر چه
غلبه حجاب بشرت ایله امر من بورجه و دخی اولسه و عالم لایزال محفوظه در ما دام که انسا

۱۱

کامل عالمه موجود و حاصل درو با بجملة صور انسان مرجح البحرین بلقیان بینهما
لا یغیان و حاجزین مجری الوجوب و الامکان در قولنا لا یرى اذ ازال و فک من
خزانة الدینالم یبق فیها ما اخرته الحق فیها و خرج ما کان فیها و الحق بعضهم ببعض و انقل
الامر الى الاخره فكان ختما علی خزانه الاخره ختما ابدیا لا یرى قولنا تعلیل و استظهار و بعضی
کوزم مسک فحن اول انسان کامل خزانه دنیا در منفک و لسه هرگز حفاک صفا خزانه
سالم و باقی فالما یوب و اول کون جامع صوره جمعی فاسد اولوب بعض صفاقی بری برنه
ملحق و منضم اوله بس امر دنیا اخرته منقل و لور ختم من نور دخی ختم اخره منقل اولوب
امر ختم و متمم اوله و لوجود بقاء دنیا شخص من نورک بقا سی ایلر مهیار در کن بر نفس
عرضه فنا و انقال اوله مورسما و سیر جبال اشکارا و لور ارض مددک و کواکب متشرق
و شمس متکورا و لوب دنیا اذهب و سحارة دنیا اخرته منقلبا و لوب خلیفه در بی غیرها
اخره اولور و قران سمایه مرفوع اولور دینک معناسی بودر که انسان کامل خلقی قراند
بلکه انسان نفس قراند رنتر کیم بیور لشدن شعر ان القرن و البیع المثانی و روح الراح
لا روح الا وانی و خبرده کلشدن ان الحق تعالی نزع العلم بان نزع العلم حتی لو یبق الارض
لمن یعلم مسئله و لحد علمیه و من یقول الله قول فظهن جمیع ما فی الصورة الالهیه من الاسماء
و هذه النشأة الانسانیة فحارت رتبة الاحاطة و الجمع هذه الوجود و بر قامت الحجة
علی الملئکه یعنی وقتاکه انسان ختم دنیا و اخرت اولور ایلر خلیفه کلتا و لدی ایهه صوره
الهیة ده اولان جمیع اسمانشأة انسانیه ده که نشأة عنصر تیرا ایلر روحانیه بابینی
جامع در ظاهر اولوب جمیع کمالات اند بالفعل و لدی نترکه شاعر فیصری ایدر شیخیم رضی الله
تعالی عنه کتاب مفاسد بیور در انسان کامل علامتی بودر که ایا و اما تیه قادر اولور
اطلاق صورته حقه مجاز در اعتبار اهل ظاهره اما عند المحققین حقیقت در زیر
عالم با سر صورته حضرت الهیه در محاسب التفصیل نترکه انسان بمحاسب الجمع در

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله خلق آدم على صورته بسنننا انسانا بصورة
وجود عيني سواي له جاز رتبه احاطه وجمع اولور و بوجا صيت جمع واحاطه آيله
ملائكنا ووزرينا حجت شرف وكرامتا قاستاندي زیراكه ملائكه احاطه ايتد و كني على

محيط اولدي **قول** فتحقق فقد وعظك الله فعيرك وانظر من اني على من اني يعني من
ان هلك سالكينه تبنيه دركه حليه ادايله متحلي اولور عند الله و خلفايتد مشايخ
مؤمنين اظهارا فانيت و اشعار علم و كمال و اهليت ايله انلك مرته سنن تعي كوست
ميه لر زیراكه هلاك امر سالكه فناء نفسدر بوجود حاصل و نماز الاسالك كنكو
كمانخي غيريه كويوب اوز نفسندك نقصان مشاهدك اشكله اولور زیرا كنيك نفس
دخي مادامكه بر مصلحتي متضمن اوليه اظهار فضل و كمال جاز و كلكد زیرا باعتمك
و مفسدك اولور اناروي سخن مصلحتك متوجه اولجاق و اما بعنت ربك فحدث منطوقه
امثال ايدوب كشف جمال علم و كمال لازمدر يعني بودر كه ايسالك تحفظ و تا دليد
غيره لازم اولان زجر و اهانندن نفسكه نمونه و نصيحتك كه ملائكه كجاني اعلم
مالا تعلمون تو بينه مظهر اوليه سن و هلاك اولان لونه سبيله هلاك اولدي لول نظر

اعتباريله نظر ملاحظه ايله كه بين الاعيان محقر و ابتر قالميسن **غيره** ولا تكن
كالظالمين بمشوق نفسهم فبقى ما لوما عند كل الكواكب **تفسير** ادعي فضله مسجود
اندي شرف حكمت لاعلم تنا ادعي معرفت نقصاني ايلدي جمع كمال استسزا **وايضاً** هزراغ
وزغن دفع هوا و هو سايه طوطي سيني دانلني حبس نفس ايل **حكمت** بين العوام **كمال**
مشهور در كه كماله رغبت تمزير لر بلكه اهلنا هانت اولور و نا اهل نقصاني باعترودنت
اولور در لر حكمت حقيقه سنه عالم اولما يوب بوغصه دن اولور لر ابلز لر كه كامل كمانت غرق اولور
غانله غرود ايله رضاي حقندن دور و مرتبه مجاب جهله و انانيتها كرقنار و مقهور اولور لر خوروي
بو قدر كه عند الله شركدن عظيم كمانه يو قدر بونلر خود شرك باري اولور عندك اشتباه يو قدر

زهره زنه مرتبه به ایر شده لر سبب کند و استحقاق ذات بیلوب بیان شکردن ^{مقطع}
 اللسان و در زشب حرص و ازله همل من مزید کویان و حیران سرکردن اولو بهرد مد
 ذکر حدان خافل و شکر شراب کبریا یله مست و لا یعزل اولو لر مادامکه تربیه مرشد
 ایله طبیعت لری تا بناک اولیه اولفساد ایله هلاک اولو لر کید لراما نقصا جبلتی اولوب
 اخرا لامر من عرفن نفسه در یجه سنده بر تو شمع هدایت ایله صفات نفسنه ناظر اولوب
 شیشته فلبنی سنک غیره اقرا نله منکسر اید و بعصیان خناب دید سیده طهاره
 طهاره ایدر سه عند گله صلواتی مقبول و در عیسی مستجاب اولور زیر اید و کد عا
 لسان استعدا اید اولور کزده هرگز اثر ناینت و عجیب نفسانیت قلتمز عبدا و آه
 منیب رب و هاب مجیب ایله جهت جامعه نقطه فنا فی الله در مرتبه به مصیب اولور که
 قابل و معقول و داعی و محیب واحد اولور **لنشد لفقیر غرّه اولمه** هوای علمه صقن .
 خاک اول خاک عزت استرسک . معرفت اولتر معین اولمز . وار کمال استر جودتا ستر سن
ولم عالم معجز اولمه عاقلسک . خلق شیطان دکلمی کبرله شر کبرله رتبه نند اندی ملک
 فلکی کجدی مسکنله بشر . **ولما** عمه بهوده صرف قول صحیح . قله بی نفع اولان کماله هون
 لوم طایسه باعث اولدی جمال . طوطوی نطقی قلدی حبس قفس . **قولر** فان الملائکه لم
 تقض مع ما تعطیه نشاءه **هذه الخلیفه** ولا وقتت مع ما یقضیه **حضرة الحق** من العباد
 الذاتیر ملائکه نک وارد وارطه تویج و عتاب و مظهر تفریع احتساب اولدی قورین بیان سبب
 و قوف بو مقامه شعور معنا سنده کله رایله اولسه ابدی تعدیسی علی ایله اولور دی بلکه نبوت
 و قور معنا سنده یعنی ملائکه بو خلیفه نک نشأسی مرتبه عیای اعطاء اند و کی تنزیه و کمال لایق ایل
 قناعت تیموب بلکه حد لر نه زیاده علوجا هه فائز اولمغه طالب اولدی لر و استعداد فصلونند
 زاید کالی جائز اولمغه داغبا ولد یلم مع هذا مرتبه انسان کاملدن عالی منصب یوقا ایدر کین
 و مرتبته جامع اید و کنی بلد یلر زیر اسمانک کلیمی اسم گله دن مستمد در انسان کامل ایه

زهره زنه مرتبه به
 ایر شده لر سبب
 کند و استحقاق
 ذات بیلوب بیان
 شکردن مقطع

بولدر
 خلیفہ نیک
 حاصل کلام حضور نیک
 اعایہ ادبند تصور اید و لا یصو
 کلاما اعظم و یفعلون ما یؤمر
 بولدر جاہ ایکن مقتضای حکمت
 خفیہ الیہ خلاق مقتضای ظاہر
 عملت کو ستر دیں و گناہ علم

انسان کا ملک ذاتی دیدو کی
 عین ثابت از لیبی رابدی
 سی در بوتند نی شرح
 قاشا بنیدن منقولدر

حضرت اہیہ دن مران
 ذات انسان کا ملدر

بواسطہ مظہر اولوب ہر کہ مدد عابد اولسہ بوندن عاید در مع ہذ بولدر حضرتہ
 حق اقتضا ایدوب وشئون محصولہ لرنه قضا و عطا اندو کی عبادتد مانع وثابت اولدی لر
 اول مرتبہ دہ اولان حکمہ منقاد اولوب اولحالدر قرار و کسب سکینہ وقار قلدیلر **قولہ** فانتہ
 ما یعرف احد من الحق الا ما یعطیہ ذاتہ ملائکہ نیک ملاحظہ مقتضای حضرت حق ایدلر باقہ
 وثابت اولدقلر بنہ تعلیل و اول مقتضای حضرتہ کہ عبادہ ذاتی در انوکلمہ نالحت قلما در قرینہ
 سبیل و دلیلدر زیر معرفتک عبادہ او ذر بنہ تقدیمی بالذاتدر در کور فرس من صمد صفات
 ربندن بریسک بلز ما دامکہ عین ثابت از لیبی فی اعطا قلنر پس ہر عبادت مقدار صلوات معرفت
 قدر بخجہ اولور مثلاً انسان کا ملک ذاتی جمیع اسماء و صفاتک معرفتی اعطا اندو کی جلدن
 عبادہ تامہ الیہ عابد حق اولدی ملکوک ذاتی دخی نہ قدر اعطا اندی ایسہ عبادتی اولقدر
 بولدی بس بالجملة نقصان و کمال استعداد سبب نقص و کمال معرفت و عبادہ عباد اولدی
تذکرہ حاصل کلام حضرت اہیہ بر عید عابد استر کہ ذاتہ جمیع اسماء اید عبادتک
 عابد قلہ پس اول ذاتکہ انساندر مطلوب جمیع اسماء و صفات اولدو غی جھندن اعتراف موجودا
 در اما در بنہ جمیع اسماء اید عابد اولدو غی جھتندن ازلا شیا در زیر عبادہ ذاتہ جمیع اسماء ایدلر اولان
 عبادتدر کہ عبادہ انسان کا ملدر جامع جمیع مظاہر در پس جمیع مظاہر عابد اولان
 حجر و مدرہ بلکہ جمیع جمادات عابد اولور زیر اہر برنہ معبودنک حقیقتن کورور و مار میت
 شینا الا و رایت گتمعہ سرن بولور و نفس عارف حق بین و عالم حق یقین قیلور افشاء
 ستر ربوتی بودر اللہ عافنا من سوء الادب **قولہ** و لیس للملائکہ جمعیتہ ادم یعنی حال بکہ
 ملائکہ نیک ایمان ثابت لرنہ جمعیتہ اسماء یوقدر بلکہ حق تعالیہ بر اسم خاص معین جھتندن عبادت
 اید و با اول خصوصیتک و راستہ تعدد اتمدی لر و عملدی ریشمدو کی اسمانک طرہ تو معرفتہ
 کتمدی لر اما ادم حقہ جمیع اسماء جھتندن عبادت اتدی و راہ کمال معرفت کندی و بالجملة ملائکہ
 حقک اسماء مخصوصہ سیکہ ثبوتیہ تشبیہہ در بلدی لر و ادم اولان جمعیتہ احدیت

کالیہ

کالیه شهود حاصل تیموب رعایت ادب خلیفه تصور اندیلر اخر عشتاوه حسد و تبصیر
 بصر بصیرت نردن مستور قلوب سبیل جرح و طعنه عبور قلدیلر **قول** ولاقفت
 مع الاسماء الهیة التي یخصها یعنی دخی ملائکه کند و لرینه مخصوص اولان اسماء الهیة
 تنزیه ایله قانع اولوب حد معینه لرنه طور مدیلر **قول** و سبحت الحق بها وقد سته
 یعنی اول و قوف وقتا علمه تحقق ایدوب و اول اسماء حاصه ایله حتی تسبیح و تقدیس
 ثابت اولمدیلر **قول** و ما علمت ان الله سبحانه اسماء ما وصل علیها بها یعنی ملائکه
 بلدیلر که الله تعالی حضرت تیرنیک بعضا اسماء مخصوصه سی وارد ملائکه نکل اول ساییه علی
 واصل و نماز و حقایق شهود لری کامل اولمازا اسماء مزبوره خالق و رزق و مصروف و سمیع و بصیر
 و مطعم و بونلرک امثالی نعیم و عذاب و موده و حیات و سقم و شفا که عالم طبیعت و مقام
 اجسامه مخصوص اوله زبیرا که ملائکه بواسطه فی خبرد زبیرا بواسطه مخصوصه
 بشرد **قول** فما سبحته بها ولاقدهسته یعنی بس ملائکه حتی اول حقه مخصوص اولان
 اسماء مذکوره ایله تسبیح و تقدیس اتمدیلر اگر بسون کلورسه که مزبوره خود اسماء تشبیه
 در بس بونلردن تقدیس ایله تعبیرک و صحیحندر جواب ویریلور که مراد مصنف ملائکه
 حتی اسماء مخصوصه تنزیهیه لرنه تخصیص و حصر ایدوب فاق حتی انحصار دن تنزیه
 اتمدیلر دیمکه زبیرا حقا ذات محیطن تعیین و تخصیص اتمک حقه اثبات تقصیه در حق
 خود جمیع نقایصدن مترهدرا اول تقدیرجه ماء نافیله یعنی تنزیه محندنه واقع اولور
 اما مشاکلیه دخی حمل اولنحق جا زدر **قول** فقلب علیها ما ذکرناه و حکم علیها هذا الحال فقالت
 من حیثا لنشاء البجل فیها من یفسد فیها ویسفلک الیماء بس مذکور اولان تجاوز و عدم
 و قوف اول ملائکه او زرینه امر غالب اولوب حال ایکن ملائکه راسته مرتبسن بولوب انلاوه حکم
 اولدی پس اول نشاء حاصه لری بونلری طریق اعتراضه و نزاعه الحاح اید و یلخر بجعل فیها من
 یفسد فیها نغمه سنه عازم و مستحتم اولدی **قول** و لیس لا النزاع وهو عین ما وقع منهم فما

قالوه في حق ادم هو عين ما هم فيه من الحق يعني اول افساد و سفك دمائه نسبت
 اند بلامر حقه محض مخالفت و نزاع ایدی و اول نزاع حقا که در می خلیفه اند و کند واقع اولاً
 اعتراض در بس مال که نک حق ادمه ایند کوری مقاوله که متضمن نقص و مخالفت در حق
 ایله اند کوری مقاوله اند عینیدر یعنی عین نقص و مخالفة امر در زیر امر جیفساد و سفک
 دماه اولان خود اکثر یا ترا حد ریس سبب موجب بولجا ق سبب دخی بولند با خصوصیت نزدیک
 و بی منازع ایلد منازعه و جرح ادم عین سفک دم دکلیدر زیر امرن بود منازعه ادم که عدم
 خلقی و عدم ایجابی در طلبیدر بوجود عین سفک دمدر و خصوصاً عرض المؤمن که در معنی
 مقرر در **قول** فلولا ان نشأتم لفظی ذلک ما قالوا فی حق ادم ما قالوا وهم لا یعلمون بس
 امدی اگر بوزاعی بونلاره حجاب نشاء مخصوص لری و علم وجدان لری یعنی بجا کوری اولان
 اسمک تقاضا سی اعطا اتمیه حق ادمه اولان مقاوله جرح تا تتر لرایدی و بالجملة بو
 علی بونلره کل ناه بتر شیخ بما فی حکمتیه استعداد لری و بردی مشاوح قیصر کاید و قدس سر
 بو کل ادمه تبیه وارد در مذکور اولان ملائکه منازعین ملائکه جبر و تبرید دخی و لیس
 زیر بونلر علیش نوری یا یله مرتبه انسان کامله اجاطه و شمول اجمالی حاصل اتمشدر در اگر چه
 کن حقیقت و واقف دکلتر ایسه ده بلکه منازعین ملائکه ارض و جن شیاطیند که غالب
 حال لری ظلماب قرب طبیعت و غسق حجاب جسمانیت ایله اجتماع بدرا فی جاصل فی الارض
 خلیفه قولند دخی ارض تخصیص بالذکر و انمشدر اگر چه انسان کامل خلیفه قولند لری
 طعن من بود صادرا و لما ذاک انصب من بورك معرضند اولن لردن اولور اهل سموات ایسه مدبرند
 عالم علویدر بالذات اگر چه قصد ثانی ایله بالواسطه سفلیا تردخی تمجیل لری و لور سه و بحسب
 امعان النظر انسانه اولان قوی مفسده هبلن لرد در فقیر اید و در شیخ اکبر کفر حاشنه باز در
 مدبشر مشهوره نده مرتبه ملائکه دن سئل اید و حضرت رسول گد صلی الله علیه و سلم تفصیل
 ملائکه ندوخی اگر چه بو معنایید لیلند اما اطلاق قول مفسرین و مشرب اهل تحقیق و مدبشر عین

خلافت شریع و تسبیل ایدر و فقیر ایدر و رین بوجیه مزبور اولوقت و جیه مزبور
 اولایدیکه بومحلده نزاع ملائکه فی الحقیقه و تصور اولایدی بلکه حال مزبور اوجه ظاهر
 مخالفت مردم اما باطنا مقتضای اراده و انقیاد اولد و عی جهمیدن محض کالدرد زهرتی
 کندونک رتی اولان اسمک مقتضای ایلر عاملدر بس ایتان معصیت من نفس الامر اذعان
 و اطاعت اولور و ارضندن مراد ارض عنصری و لبق لازم دکلد رارض حقیقه نیجون ایلر
 و خلاف کبری جبر و یتدن و ملکو یتدن نیجون نزاع صادر اولیر قصد اظهار حکمده و ملحق
 ایجون معلوم اوله که بومقا و لهما اختلاف عوالم ایلر مختلف اولور بس اگر عالم مثالده
 اولورسه مکالمه حسنیته مشابه اولور که حق تعالی تجلی مثالیه تجلی ایدر اهل
 اخریه صور مختلفه ایلر تجلی اندوکی کجی نه که حدیث بخوله مبین در مکالمه موسی دخی
 بوقیلدندر و اگر عالم ارواحده واقع اولورسه کلام نفسی اولور پس کلام بر مرتبه ده عین
 متکلم اولور بر مرتبه ده متکلم ایلر قائم بر معنی اولور و عالم مثالده اولسه حروف ثانیته
 دن مرکب اولور و عالم حسده حروف حسیتدن مرکب اولور قاضی بیضا و نیک سوره
 طه ده ثم تمثلیدنه و انتقل الی الحسن المشترك دیدوکی معنی بودادن منقسم اولور **قول**
 فلوعرفوا نفوسهم لعلوا و لوعلموا یعنی اگر ملائکه ذواتی و حقایق بلبلر ایدی
 کالات و نقایص لازمه سنی دخی بلوب نزاع مع الحق تعالی نک قبح اکثر لردی و ثانیته
 انسان کامل بلد کربنی و انسانده متحقق اولان اسما و صفات ایلر متحقق اتمد کربنی
 بله لردی اجمعی حرج و تعقیب و خلافت عدم اهلیته ایلر توصیف و تلقیب ایدوب
 نفس لربنی تزکیه و تحسین اتمک نقصانندن عاصم و سالم اولور لردی ما کندو
 لربنی بلما دیلر و نقصان مزبور دن عصمت و نجاه بولما دیلر **نظم** هر سینه ده ظاهر
 اولر سر من عرف اولور عیوب غیر نگاهنه ستر و کف عیبی غیره نظر دن مجالی ایدر
 قلبن ایدر لالی عرفان ایجون صدق **قول** ثم لم یفصوا مع البعیر حتی زادوا فی الله **عربی**

اختلاف مساو با اختلاف العوالم

ما هم عليهم من التقديس والتسبيح بعد ملائكة بوجه جليل نزه اصرار ايدوب
بلکه عنف واستکار سبيلنه کيدوب منجر دجرح و طعن ادم ايله اکثفا ايتوب
بلکه تزکیه نفسده و فعل تسبیح و تقدیسده دعوائی معنی ایتدیلر و اگر حقیقتارین
بیله لردی و در یجه حقیقتدن عین حقله حق کورد لردی فی الحقیقه مستبح و مقدس
لسان ظاهر ی ايله مظاهرة ظاهر اولان حق اید و کین بیور لردی لکن بلمادیلر ^{شکر}
حقیقه مبتلا اولدیلر قولر و بعد ادم من لاسماء الهیهه ما لمر یکن الملائکه علیها
فما سیحت ربها بها ولا قدسته عنها تقدس ادم و تسبیحه یعنی حضرت ادم قائده
اسماء الهیهه دن بعض اسم واردرکه ملائکه اولاسمه عارف دکلر در بیس اول کمله
دیلر ن تسبیح اتم لرو نقا یصدن تقدیس قلم لرحضرت ادم ک جمعیتی و مرتبته
کیتی ايله تسبیح و تقدیس کی محصل بو معنای شریفی شول علیک علی محیطا اولوالله
تعالی حضرت نرینک وان من شی الا یسبح بحمده و لکن لا یفقهون تسبیحه ^{قولر}
مطعنی مشاهده ایدوب کیفیت تسبیح حتی و مثالی و معنوی لسان حال استعداد
واحیان و امکنه حسنی ایلر معلومی اولوب حتی تسبیح مراتب کمال تسبیح مراتب نقصان له
نظر توحید نه احدی المال کورد و نوب امر حقه ظهور مخالفت انسان مقضای حمت
و مغفران اولد و نخلولم تدنو الذهبتکم و خلقت خلقا یدینون و یدستغفرون فاعظهم
حدیث قدسی سزدن عیان قلله ذره سابقا ذکر اتم و کم فعل ذنب و کناه فاعلن نسبت
انکسار واه اولوب اخر با عت مفره گناه اولور اما عدم ذنب و پارسا لک اکثر یا عیب و انبئی
مستوجبا اولور که وجه ایلر ذنبک اشده و بقید رذیر امو داسی شکر خنی اولور ذنب
خود شرکدن اصلدر قال النبی علیه الصلوه والسلام لولم تدنو الحشید علیکم من الذنبا لا
وهو العجل العجل العجل و خمرت طینه ادم بیدی قولنده یدین دن مراد صفات جمالی ایلر
جلالیهه کورسکه قابیل و هابیل مطهر صفة جمیل و جلیل اولوب مقضای صفاتی تعطیل

عیان خارج اصول عیان نشانی
 عیان ثابتی نه نشانی سکنه و در
 اما عیان ثابتی اصل اعتبار
 است عیان خارجیه نشانی
 سنده اولی حکم نشانی
 در این اعتبار دارد

آمدی **قول** فوصفا الحق سبحانه وتعالى لنا ما جرى لتصف عندنا وتعلم الادب مع كثر
 سبحانه فلا ندعي ما نحن متحققون به وحاوون عليه بالتفديد يعني وقتا که ملائکرتک
 حق ادب خلیفه بی رحمتی قسوری ظاهر و هویدا اولدی ایسه الله تعالی لطفند بزه حق
 ادمه اولان ما جری آنها اندیکه ما جرای من بور معلومز اولوب عند کلدتیه علمیزدن
 بجا وز بولیمیه و ببن یدی کلد مقتضایا د بدن خروج جا نزا اولما یوب حق تعالی ایلرین
 اخلق و الحق درست اولوب آنها و اولیمیه بس بحسب الاستعداد قیود ما هیاقموز ایلر مقید
 قلوب و انلا رک ایلر محقق اولوب و حاوی اولد و عن کالات معلوم ایله محقق و عواسن
 ایدوب نفسیومزه اضافتیمیه و ذکه مستلزم عجب و ناینتا اولسیرد نفس لامره جمیع کالات
 حقه نه نهایت مظاهری اولد و عن حیثیات ایلر بزدن ظاهر و نمایا ندر **قول** فکیف ان تطلق
 فی الدعوی فیم بها ما لیس لنا بجان ولا نحن بر علی علم فنقتض عبادة و کیف حال ایچوز
 اولور معنی بوقنده قال کدیکه دعوی عریض اید و زو نقسیموزی حاوی اولما و عن حاله
 و شامل اولما و عنی علم کمال جا نزا اولوق دعوی استمنصوب ایلد و ببلکه عند الله
 و عباداه العارین مقتض و محجوب اولوز **قول** فهد التعریف الالهی هما ادب الحق
 به عباداه الادباء الامناء الخلفاء یعنی تعریف الهی الله تعالی تک ادیب و امین اولد خلیفه
 لرینی و قولار فی که حق ایلر و خلق ایلر بحسب ال مراتب معامله لر در و اما ننا الهی بالاعتداد حامله
 حامله لر در بونک سببی ایلر تا دیبایتدی و کاشیا ندر یعنی قصه اند و کومقاولر دن غایت
 و عن قولار دن بر معرفت ایلر تر بید و تمکید **قول** ثم رجع الی الحکمة مقول علم ان الامور
 الکلیة وان لم یکن لها وجود فی عینها و هی معقولات معلومة بلا شک فی الذهن و هی باطنه
 لاتر و لعن الوجود العینی و لما للحکم و الاثر فی کل ما لر وجود عینی بل هو عینها لا غیرها یعنی
 عیان الموجودات العینیة یعنی لسان حق من بعد حکایتی ملائکه دن رجوع اید و بحکم
 الهیه افلا کتمه و ج ایدر پس دیر لکه علمی تحقیقی بونی افاده ایدر که امور کثیره که

و بالجملة اما علل عیان ثابتی
 عیان خارجیه او بولنته که اشخاص
 مظاهر حقایق کونییه خارجیه در حقایق
 مظاهر عیان ثابتی عیان ثابتی ظاهر
 اسماء و مفاتیح الغیب در که لا یعلمها الا هو
 انده وصف ذاتیدر بودید و کس مقال
 تقاریر عقلی اعتباری در که اما نفس الامر
 بونر هب عیندر بس معلوم اولاکه
 اعیان ثابتات اوزره سما و صفات
 متقدمه در و مفاتیح غیب مبادی
 اعیان ممکنه علیدر که تلك الاسماء
 صور عقلیه سیدر و صور من بوله
 ذات اطمیه دن فیض اقدس سببی ایلر
 فایض و رایج اولور و مفاتیح مذکور
 نیک ظلت لری ایلر بو مقدمات محفوظک
 اولسونکر بصیرة بولا سن

فصل ۴۰ در کلمه

امور کلیه که اعیان ثابتاً یا بد معنوی ندرد و بنوی وجود خارجی لها سندن عاریلر و وجود
 ذهنی و ثبوت علی عالمنه محجوب و متواریلر در من وجه ظل الوجود من وجه اهل البتوتلر
 و بالجملة ذهن عالیده بلاشک معلومات معنویة الهیه لردر که موجودات عینیه دن تعلقاً
 کسمن لر **قول** و لها الحكم یعنی بوا مور کلیه که تعیین خارجیدن خصه دارا و لما مشلرد
 و ما شمت رایحه الوجود نفسناک برده سین هتوز نفخه نسیم اثباته رفع قلم مشلرد
 اما اعیان خارجیه که بونلاوه عوارض کجی دوشمشد زکیر و بحسب الخارج بونلاوه آثار ^{کلیه}
 معروضات و محالی واقع و لما مشلرد در کول بحسب الکالات کره بحسب الوجود اما بحسب الوجود
 اولد و غی زیر اعیان کونیر معلومات اسماء در اسم خود ذات مع الصفة المعینه در بیل اعیان
 کونیر بحسب التکثر صفات ایله حاصل اولور اول صفات خود کرون عین امور کلیه معنویة در
 اجله ندر که حکما دخی علم واجب تعالی فقلیدر دیر لر یعنی علم علة فالعلیه در معلومات معلولات
 دیر لر اما نظر بآفره علل و معلولات مراتب حقدر که فی الحقیقه واحدرا اما بحسب الکالات
 مظاهر اولد قاری ظاهر در که عین موجود نک حیاتی اولسه صفت حیه ایله اولماز و سائر
 کالات تابعه ایله متبوع بولنماز پس امور کلیه طبایع خارجیه کند و لره عوارض در
 و مرید عالم بقادر کجی حاکم واقع اولمشلرد **قول** بل هو عینها و لها الحكم و الاثر قولند
 اصطرا بیدر یعنی اول وجود عینی صاحبی اولان اعیان خارجیه بوا مور معقوله نک عینی
 زیر حقیقه واحد حقیقه الحقا بقدر ذات الهیه در مراتب متکثره در تجلیات بحسب ایله
 متکثره اولور مقابرة بحسب المراتب در بس بوا مراتب دن بعض حقایق جوهریه متبوعه
 و بعض حقایق عرضیه تابع اعتبار اولنور و بوا اعیان خارجیه تعدد و تمیز و تکرار اعتبار
 که اعراض شتی دن مرکبا اولور لبا سن عرضیه دن جیقوب صورت جوهریه کیمشدن ت که
 اولخر فقر شعیده بیان ایدر که مثلاً حیوان که جسم متحرک بالاراده در جسم طولی عرض
 و محقق صاحبیدر و حیوان بر فنا ندر که بونلاوی جامعدرا ما حیوانه تقن عوارض اخری

لما استك مثلاً نطق و صهيل كجى انسان و فرس ايلر مستى و لور پس ذات و لحد صوره منكره
 و صفات متعدده ايلر جواهر منكره او لور و با جمله جمعسنده اصل ذات الهيته كه صفات عينه زائده
 و لكنا علم قولم و لم نزل عن كونها معقولته في نفسها يعنى بوا عيان ثابتا كوجه اعيان جارحيه
 نك عين ايسه ده لكن بطون و خفا صفات ذاتيه سى و لما غله معقوليتن اصلا ذاتى
 او لما ز قولم و هي الظاهره من حيث اعيان الموجودات كما هي الباطنه من حيث معقوليتها
 يعنى بوا عيان ثابت نك ايجى حيثى و لى عيان موجوده كه كند و نك مظاهر حكما مبد
 عينى اعتبارا و لند و نغى حيثى ايله ظاهر اعتبارا و لور اما حد ذاتن بطون و نغى افر ايتى
 او لور نغى حسب ايلد باطن اعتبارا و لند قولم فاستناد كل موجود عينى لهن الامور الكليته
 التى لا يمكن رفعها عن لتعقل يعنى وقتا كه موجودات عينيه صفات كليته ايله متعين
 و مستقرا و لى ايسه پس موجودات موجودات او لما سنده و علما علما او ايجال ايلما او لما سنده
 مزبور امور كليته كه كليته و معقوليتن ذوالى الاحتمال دكدر قولم و لا يمكن وجودها
 فى العين و وجود ايزول به عن ان يكون معقوله و نغى حقايق مزبوره كليته حيثيتن
 اعيانته و وجودى و شخص ممكن دكدر يعنى بر وجود سببى ايلر معقوليتن ذاتى اوله
 حاصل كلام كليته مزبوره اكرجه هر موجود عينيه عين در اما اول عينيت حقايق
 ممتازة سى اعتباريه در كليته اعتباريه دكدر زيرا كليته اعتباريه معقول محضدر
 وجود خارجى ايلما اصلا مناسبى يوقدر والا و حد و وجود حقه حلل كورا ليعنا با لله
 قولم و سواء كان ذلك الوجود العيى موقتا او غير موقتة نسبتا الموقت و غير الموقت
 الى هذا الامر الكلى المعقول نسبتا و احد يعنى كرك اول وجود عيى زمانه مقرر و اوسون
 مخلوقات كجى مثلا كرك زمانه مقرر او لما سون مبدء عات كجى مثلا او مبدء عات و كرك
 روحانى و لسون معقول كجى كرك جرمانى و لسون افلاك كجى بوجه نك مقرر با زمانه و
 و غير مقرر با زمان او لما سنده اصلا نفا و يوقدر مزبور امور كليته سنده اخرج اتمر نيشند

مثلا صفات علم و حيات و وجود
 هر موجود عينى ايلد بحسب الخارج و الوجود
 والشهود اعتبارا و لنسه علم عين عالم
 و حيات عينى و وجود عين موجود
 او لور زاندا اعتبارا و لنغى اما بحسب العقل
 زاندا اعتبارا و لنغى ممكن دكدر زيرا
 عقل مثلا ذهنه موجود دن وجود
 استخراج ايدرنه كه عالمى علمى
 نفع اند و كجى كجى اما خارجيه وجود
 عينى موجود و علم عين عالمدر
 امرا خدر يوقدر مسته

برسم بسم
 افلاك جرم اطلاق او نور اجرام علويت
 در بر اما افلاك اشقه ده اولان
 مركباته جسم اطلاق و نور
 مركبات عناصر دندر

نسبتة واحد در واسناد واحد **قول** غیر ان هذا الامر الكلي يرجع اليه حكم واحد بحسب
ما يطلب حقايق تلك الموجودات العينيه الا بوقدر وادركه من بورا موركلينك موجودا
عينيه به ادبناطی ثمره سى ايلس اول موجودات عينيه به وادراوان احكام واثان
مرجع واما باولورا اول موجودات عينيه نك حقیقتاری طلب طلبا تند وكي حسب اوزك
قول كنسبت العلم الى العالم وانسبة الحیوة الى الحی یعنی مثلا علم كه امر معقول كلكيد
عالمه اولان حكم علم اكا راجع در زير العالم موجودك حقیقتی حكم علم ايلد انصا في
طلب وتقاضی ايد وحي موجودك دخی حقیقتی حكم حیوة ايلد منعوت واثان است
قول فالحیوة حقیقة معقولة والعلم حقیقة معقولة متميزة عن الحیوة كما ان الحق
متميزة عن العلم بس حیوة وعلم كه معقوله لرد را يکسبی دخی بری برندن بحسب النقل متميز
قول ثم نقول في الحق تقا ان له علما وحيوة فهو الحی العالم ونقول في الملك ان له علما وحيوة
فهو الحی العالم بعد حقه علم وحيوة اثبات ايدوب حی وعالم در ديوحكم ايد رز و مزبور علم
وحيوة صفتاری حقیقة معقوله لردن موصوف بهما لونه حی وعالم در ديوحكم ايدر لرمك
ايجن علم وحيوة اثبات ايدوب حی وعالم در ديوحكم ايدر لرايكي سيدك حاكم علم وحيوة در
قول وكذلك نقول في الانسان ان له حیوة وعلما یعنی ملك كبی انسانه دخی حیوة وعلم
اثبات ايد رز و اول صفتين معقولتين مقتضای حقیقتيه حاكم قيلورز **قول** فهو
الحی العالم یعنی انسان حی در وعالم در يرد **قول** وحقیقة العلم واحدة یعنی بوموصوفت
ثله كه حق وملك وانسان در هر برنده حقیقة علم واحد ونسبتی جميعه مستمخدر
قول وكذلك حقیقة الحیوة في الكل واحدة ونسبتها الى العالم والحی نسبت واحد یعنی
علم واحد اولد وخی كبی حقیقة حیوة دخی عالمك وحيك افرادنه كه حق وملك انسانه
حقیقة واحد در ونسبتی نسبة متفوه در **قول** ونقول في كل من علم الحی انه قديم ومع
ذلك علم حقاك جميعه سنده وحيوته وسائر صفات حقیقة سنده قديم در ديوحكم

و علم و سایر صفاتی ذاتک غیر بدر دیروز زرا بو مرتبه واحدیت و کثرت مرتبه سید
ایمان بری برندن بوند مناز اولور لر بعد معلوم اوله که حکم مزبور کلی دکلد
بکله اکثره مبیندر که انسانک روح ایله جسمک اینی جمعی مرتبه سنه حاصل
اولان علومدر و الا شیخ صدر الدین قنوی حضرت بلری بعض رساله سنه اولوح
کلیه کلین وجود لر نه عقل اوله مقارندر دیمشد ربو کلیتی نقصاید زرا اول
حاله حاصل اولان علوم علوم قدیمه در اقل مرتبه سی که نفسنه شعوریدر تدمی مقرو
قوله فانظر ما واحدته الاضافة یعنی نظرایله کور که اضافه نه احداث ایدی یعنی
امور کلیتک حتی قدیمه اضافتی قدم اقتضا ایدوب وانسان حادثه اضافتی حدوث
ایجابانندی زیرا مفهوم کلی من حیث هو هو بیری قیده مقید اولما ذرنگ تعلقتن
حالی اولدیغیچون بر معین خارجی به اضافه استک اول معینک حکمی ایله محکوم اولور
در تکی ایله متلون اولور بوراده مضافک ملکه تعرض امدوکی زیر اصفاات ملوک حدوث
قد منه مطلقا حکم صحیح اولما ذر بعض ملانکه عقل اول کجی مثلا دام حتی ایله دائم
کذلک صفیلری دخی اولیله در فقیر ایدورین بوا امر کجه بالذات اضافه احداث
استک اما اضافه مزبور فی الحقیقه مراتب تنزلاتیه اقتضا اتمشد زرا مراتب
تنزلیه کثرة و تقد اقتضا ایدوب کثرة دخی نسبت ایجاب قیلوب پس تدیحیله عوالم
نسبت و اعتبارات و شهرستان مجاز و استعارات زینت حقیقه بولشد **قوله** وانظر
الیهن الارباط بین المعقولات والموجودات العينية دخی نظرایله معقولات کلی ایله
موجودات العينية ادر تا سنه اولان ارتباطه که طردا و عکسا حیثیله تحقق اتمشد
قوله فکما حکم العلم علی من قام به ان یقال فیہ انه عالم پس نترکه علم کونک ایله قائم اولسه
اکا علم دیو حکم امکان اقتضا ایدی ایسه **قوله** حکم الموصوف به علی العلم بانر حادث حتی
احداث کذلک علم ایله موصوف اولان موجود عینی دخی حادث اولان علمک حقتد

حادث دیو حکم اندی انسانله علم انسان کی **قوله** قدیم فی حق القدیم و قدیم اولان حکم
 حقنه قدیم در دیو حکم ایندک حق ایلم علم حق کی فصار کل واحد محکوم بر و محکوم علیسا
 یعنی پس معقولات کلیدن و موجودات عینیه دن هر بری بر جهت دن محکوم بر و بر جهت
 محکوم علیسا اولدی پس علم حق قدیم در دیو حکم ایسک قدیم محکوم بر اولور موجود
 عینی اولماز لکن قدیم ایله حکم اتمکه سبب موجود عینی اولور که حقد ر پس بومعنا
 من بود ایلم محکوم بر اولور اما معنای شهور ایله اولماز **قوله** و معلوم ان هن الامور
 الكلية وان كانت معقولة و دفعی معلوم در که امور کلیه اگر چه کلیتی حیثیتند معقول
 ایسه **قوله** فانها معدوله العین تحقیق اول بحسب الخارج معدومة العین در یعنی
 مفهوما معقول ذاتا معدوم در **قوله** موجودة الحكم اعیان موجوده اوزره حکم کما
 او موجود در **قوله** کما هی محکوم علیها اذا نسبت الی الموجود العینی نه که اول امور کلیه
 قدم ایله حدوث علیها اولور لکن موجود عینی به نسبت اولونسه **قوله** فقبل الحكم
 فی الاعیان الموجودة یعنی اول امور کلیه اعیان اوزرینه قابل حکم اولور اعیان موجوده
 ایله مستحق اولدر یعنی خالده **قوله** ولا یتقبل التفصیل و التجزی و لکن اول امور کلیه قابل
 تفصیل و تجزی اولماز اعیان مذکوره نك بعد دی و نکثری حسبی ایلم **قوله** ذلك محال
 علیها زیرا اول تفصیل و تجزی امور کلیه اوزرینه حد ذاتند محالدر **قوله** فانها بذاتها
 فی کل موصوف بها زیرا اول امور کلیه هر موصوف بهاده نفس ذاتی و کلیتی محققدر تفصیل
 و تجزی ایلم مستحق دکدر یعنی تحقیق موصوفه تابع دکدر زیرا اول امور کلیه دن هر جز
 عینند موجود اولان حصه در جز دکدر حصه ایسه هر حقیقتیک تمامندن عبارتند
 عوارض مشخصه ایله متکیفه اولدر یعنی خالده **قوله** کالانسانیه فی کل شخص من هذا
 النوع فانها لیر تفصل و لیر تعدد بتعدد الاشخاص مثلا نوع انسان کی که کلیتی بسی
 ایله افراد مابینند محقق اولور و هر رنه علی الانفراد اخصاص و اضافتی وارد

منه

فی

فان

ولکن

لکن حد ذاته منفصل و مجزئ و لوب تعدد اشخاص را له متعدد و متبعض و لکن بلکه
 بکلیتها و ذاتها هر بر نه اضافی و اتصالی وارد و بونوره نسبتی شمعک مرایا بر نسبتی
 کبیدر که جملیه داخل و جمله دن خارج در حد ذاته مستقل اما اضافله متعدد
 و متبعضا و لور قول اول و لبرحت معقوله یعنی امور کلیه وجود تجلیدن وجود عینی به زائل
 و تجا و زائمر و موجودات عینیه تکثری ایله منکثر و لکن مصنفک رضی الله عنهما مرکی تفسیر
 و تجزی قبولی اتمردید و کشارند که حقیقه الحقایق اولان ذات الهی رده جمیع اعیان
 موجود ظاهر و باطن اعیان منکثر نك تعدد ندن و تکثر ندن متعدد و منکثر دکدر و حده
 ذاتیه سنسر و مرفوض کثره مظاهر مضرا و لمان قول اول و اذا کان الارتباط بین من لور وجود
 عینی و بین من لیس لور وجود عینی قد ثبت و فتاکه وجود عینی سی اولان موجودات عینیه
 ایله وجود عینی سی اولیان امور کلیه و رتا سند ارتباط ثابت و لیدسه قول اولی و سب
 عد میت فاربتا ط الموجدات بعضها ببعض اقربان یعقل حالاکه اول کلیه نسبت عدمیته
 ایکن پس آمدک موجوداتک بعضنک بعضی مابیننده ارتباط ثابت و لکن بطریق اولی و لویته
 و عقله اقربدر قول لکن لکن علی کل حال بینهما جامع یعمد به در برابر حال موجودات و رتا سند
 جامع معتمل علی موجود در قول اول و هو الوجود العینی اول جامع اولان شی وجود عینی در
 قول اول و اما هتاک قیامه جامع یعمد به اما امور کلیه و رتا سند اعتماد اول نماغه صالح
 بر جامع عقلی معتد بر بقدر قول اول و قد جاء الارتباط بعدم الجامع فبا لجامع اقوی و لکن
 مترا پس مدی عدم جامع ایله ارتباط بلو یجی وجود جامع ایله بطریق اولی و لور فقیر
 ایدورین بومقامه اعتراض مکذرا هل اشراق قولیجه زیرا انرا امور کلیه بیون عالم متاه
 وجود اثبات ایدوب انوره ضیاضی متعلقه دیر لکه رب نوب دید کبری اشیا در اول
 تقدیرجه مراتب وجود یردن حظی و لور و وجود مطلق بوکه رابطه قلنو راته اعلمه
 قول اول و لکن ان الحدوث قد ثبت حدوثه و انفقاره الی محدث احدته لامکانه لنفسه

امر کلینک اعیان خارجه و جوری
 شمعک مرایا ده تجلی سی کبیدر پس
 معنائک اذ عافی شهود کلیه
 کا ملیه بنیدر مسئله

یعنی کلیتی و ذاتی سببی ایلد
 یوخسرا اولره نسبتی سببیله
 دکدر دیکدر

ووجوده من غیره الذی هو المحدث وقتا که شیخ قدس سره حقایق عالم او را مستند ^{ببله}
 ذکر نکرده فارغ اولدی ایسه کبر و مقصوده شروع ایدوب دیدی و مشک بود که حدیث
 ذاتی و زمانی یله حادث اولانک تحقیقا حدوثی و محدثه افتقاری ثابتدر و موجوده ^{حادث}
 زیرا ممکن حد ذاته وجود ایله عدمه نسبتی متساویه در اولفایدیرجه و محدث ^{بزرگ}
 ایجاد نه و فعلتد محتاجدر زیر امرج بولنما یوبیکندون نودر سه ترج بلا امرج لازم کلور
 اولخود باطلدر زیرا اگر چه مذموم زده ترج بلا امرج جائزدر اما ترج بلا امرج تکلف باید
 باطلدر بوجنک محلی مطولاند در قول فهو مرتبط به یعنی اولمحدث فتح دالله محدث ^{تطرد}
قوله ارتباط افتقار احتیاج ارتباطی ایله محتاج و انفقار استنادی ایله مستندر بولنما
 احتیاجیدر که موجود محدثدن افاضه وجودی مقتضی اولمستدر پس بوافاضه ممکن
 واجبدر اثر واقع اولمستدر قوله و لابد ان يكون المستند الیه واجبا لوجوده لانه دخی لازم
 اولدی که محدثک اسناد ایلدو کی اخر الامر واجبا لوجوده اوله دفع بتسلسل ایچون قول
 غیبا فی وجوه عن نفسه عن غیره غیر مقتضی ایستغنی اولدو و حی حاله غیردن نفسنه
 کی وجودنه و غیریه محتاج اولدو و حی حاله زیرا اگر غیره محتاج اولوب نفسنه ^{استغنی}
 عن العالم اولمسه ممکن اولور واجبا ولما قوله وهو یعنی اول واجب لوجوده ممکنات
 اکستندردر و اول واجب بکماله مستند قوله الذی اعطى الوجود بذاته لحد الحاد
 یعنی شول حدوثیه و افتقاری ثابت اولان محدثات ممکنات اعطاء وجود ایدن بذاته
 لا بواسطة اولدر که احدیت جمعیه اسم ایلدو جمیع حقایقه ساریه در قوله فان نسبت الیه
 بس بوحادث اول واجب لوجود قبول وجودی نندن اشکله منتسب اولدی ایسه قوله
 کان واجبا به اولمحدث علتک وجوبی سببیه واجب اولدی بس علت واجب معلولتد ^{حادث}
 اعطاء تو کی وجوب وجود دخی اعطاء ایدوب ممکن واجب البغیر اولدی پس ^{تجدد} و وجوب
 ایکنی دخی اثر واجب اولدی پس واجب ایله ممکن هر رستک خردن حکمی ثابت اولدیننه

که امور کلیه ایله ایمان خارجیه دن هر بزرگ اخزده حکمی ثابت اولمشدی وقتا که
 شیخ رضی الله عنه واجب و ممکن بیاننده اولان اربطانک بیانندن فارغ اولدی ایسه
 حال اثر ایله مؤثر و علت ایله معلول بیاننده اولان ارتباط معلولک علتی صورته
 اولما سنی اقتضا ائدی کی بیان شریوع ایدوب بیوردی **قوله** ولما كان استناد الخبر
 ظهر عنه لذاته اقتضى ذلك ان يكون على صورته یعنی وقتا که حادث معلولک کذوئی
 ذاتندن اظهار ایدن علتنه استنادی لذاته اولدی ایسه بو استناد اقتضا ائدی کی
 اول علتدن ظاهرا اولان حادث اول علتک صورتی و صفتی اوزنه اوله **قوله** فيما
 ينسب اليه تعالى من كل شيء من اسم وصفه یعنی اول علتک صورتی و صفتی اوزنه
اوله اول علت واجبیه نسبت اولنان جمیع کمالات اسمیه و وصفیه ایله متصف
 اولان دیمکدر بالفعول و بالعقل و بالقوة **قوله** ما عدل الوجوب الذاتي و جوب ذاتندن
 ما عد فقیر ایدورین اخوان القضا صاحبین کلامی بو مقامه مناسبدر که دیشدر
 المعلول صورة العلة و العلة باطنة لان ممکن فليس له الا قبول الوجود فالظاهر
 في مظهر ماهية المعلول كالات العلة على قدر قابليته وان ظن المجرب بانها للمعلول
 فكان المعلول هي المرأة وليس للمرأة الاحكام صورة المجازي انتهى پس معلول علتنه
 بحسب الذات و الحقيقة مباین اولوب بلکه مرتبه مغایر اولیجا معلول علت صورته
 اولتیجا باید زیر مرتبه غیبیه علت مرتبه شهادتیه معلول اولور و مرتبه غیبیه
 معنی اولان مرتبه شهادتیه صورة اولور پس معلوم اولدی که معلول علتک صورتی
 و شونندن بر شانی و وجهندن بر وجهی در محصل معلول حد ذاتنده اعتبار محضدر
 اضاتی ایله موجود مستقل اعتبار اولنسه معدوم محضدر ولله اعلم **قوله** فان ذلك
 لا يصح للحادث ان يوجب ذاتي حادثا ليجوز صحيح اولمازا کجی حادثه نسبت اولنماز
قوله وان كان الوجوب الوجود اکرجه حادث دعی و لوجب الوجود ایسه معنای اعمی اوزن

قولی وکن وجوبه بغيره لا بنفسه اما حادثک وجزئی بالذات دکدر بلکه بالغير یعنی خود
 ايجاب سبيله واجب وشد در خودش نفسند ووجب بود رذیرا مکن در کوجوب ذاتی سی
 اولسه ممکن واجبه منقلبا وبق لازم کلور بعد شیخ قدس سره ممکن حادثک صورت واجب
 اولدو بخندن فارغ اولدی ایسه بوکا متفرع اولانه شروع ایتدی که حقیق کند وبقی بلکه بیری
 حوادث ممکنه یه نظر حواله اتمسیدر که اناردن مؤثره استدلال اولونه قوله ثم لتعلم انه
 لما كان الامر على ما قلناه من ظهوره بصورته احالتها في العلم به على النظر في الحادث بعد
 معلوم اولسونکه وقتا حال برید وکن کبی اولوب حادث صورت حقه ظهور ایتدی ایسه
 حتی سببانه وتمام ذاتک معرفت صفاتی بلکه حواله ایدوب وحوادثه نظرا تمکه تعلیق ایدی

قولی و ذکرانه ارا نا ایا نه فیه ودرخی یا تیی بیزه حادثه کوی سترد وکنی ذکر ایدی نترکه ستریم
 ایا تنا فی الافاق و فی انفسهم دیدک تا که اولایات سببی ایلم اناردن مؤثره استدلال ایدوب
 ذات حقه علم حاصل اید و ز فاستد للنا بنا علیهم پس کند و ذات حادثه مزایله الله تعالی تک
 وجود نه استدلال ایتدی قوله فما وصفناه تعالی بوصفا لا کما نحن ذلک الوصف پس بر
 الله تعالی بی بر وصفه صفت لمدق و بلدق آلا بز اول صفتله متصف اولدق یا اولد صفتک
 عینی اولدق ز بر اهر موجود مجموع اعراضدن عبارتدر که عین واحد جمع اولشد رسابقا
 بیان اولد وخی اوزره قوله آلا الوجوب لذاتی الخاص یعنی وجوب ذاتی بمعنی الخاصدن غیر
 حقیق هر وصفی ایلم متصف اولدق یا عینی اولدق ز بر معنای عامی ایله حادث وجم متصفر
قوله فلما علمناه بنا و ما بس وقتا که بر حقی زم سبب ایلد و بر منشا ایتد بلدک ایسه
 قولی نسبت ایله تعالی کل ما مشبناه ایسا یعنی بر حقه نسبت اتمدک مکرر تعالی کند و بنفسه
 نسبت اتمش اوله و اذن شرعی وارد اولش اوله مرض کبی و قرض کبی و استزای کبی و سخریه کبی مثلا
قوله و بذلک وردت لاجرا الهیة علی السنة التراحم ایسا یعنی بر تفسیر سوز نسبت ایتد وکن
 اوصافه حتی توصیف سببی ایله السنة ایسا و اولیادن بیزه اخبار الهیه وارد اولوب

ایمان ثابت مرتب سنده ذات مرات
 صفات اولور ز بر ایمان ثابت صور
 علیه در وجود خارجی یوقدر پس
 ذاتی استهک صفتلور اما اسما مرتب
 سنده که واحدیت مرتب سید اهر بر عکس
 یعنی صفات مرات ذات اولور

کا علم و الحیوة و الارادة
 و لقدرة و السمع و البصر
 و الکلام

۲۰

ویزه منتهی و لمشدر مثلاً انا لله خلق آدم علی صورته و مرضت فلم تعد فی واقضوا الله
قوضا حسنا الله یستعزی بهم سخر الله منهم و ضلک الله ما فعلنا البارحة کجی تراجم ترجمین
دیمکد مراد انبیا و اولیاد که بیان اخبار اید بچیدر **قولی** فوصف نفسه لنا بنا پس حق
نفسمری بزم صفا تمزله و صفا یددی زبرا اولصفات بیزم عین ثابتہ مزه عاید و لیجاق
اعیان ثابتہ مرتبه سنده خود اعتبار وجود یوقدر ثبوت علیدر پس لفظ بنا شرک ایجاب
ایتمز معلوم اوله که محفلون الاعیان ما شمت رایحه الوجود دیدگری مقدمه بومقوله
اشکالی توجیه ایچوند ر حفظا و لثمن کر کرد **قولی** فاذا شهدناه شاهدنا نفوسنا پس حق
حق کورسک نفسموزکی کورود زبیرا ذات حق در زبیرا حقیقه مغایرت یوقدر
بلکه مغایرت مجرد تیین و اطلاق حسبی ایله در یا خود نفسموز انده کورسک دیدگری
حق بر مرتبه ده بیزم ذواتموز در **قولی** و اذا شهدناه شاهدنا نفسه حق سبحانه و علی بیری
مشاهده انسه نفسنی مشاهده ایدر یعنی ذاتی کور زبیرا ذات حق بیزم صور تمزله
ظاهرا و لمشدر بعض نسخته و اذا شهدناه نفوسنا شاهدنا نفسه واقع اولشدر بودخی
صحیحدر وقتا که کلام شیخ رضی الله عنہ واجب ایله ممکن میاندازد اولان جهت ارتباط
موهم اتحاد اولماغه مساقا ولد کایسه دفعه شروع ایدوب بیوردی **قولی** و انک
اناکثرون دخی شک یوقدر که بیز یعنی خلق عالم کثیر و بسیار و زومتقا و نامرود
شخصموز ایله و نوعز ایله یعنی بزموزک شخصی بزمه مساوی دکدر مغایردر زیاده
و نقصا بدن و تغییر و تبدل ایله تفاوت وارد در نوعموز دخی بویله در زبیرا عالم حقایق
مختلفه و اشخاص متعدده جا معدر سببی بود که روحانیات ایله جسمانیات
مربکدر و بوحقیقه بر مرتبه جنس اولور و بر مرتبه ده نوع اولور و بر مرتبه ده صنف
اولور و بر مرتبه ده فرد شخصی اولور جمله سنی اما بر حقیقت در اختلاف مراتب بدن
و نسبتدن حاصل اولور **قولی** و انا و انکنا علی حقیقه واحده بجمعتا و دخی بزمه اولور

انسا نوز اكرجه افراد مزى جامع بر حقیقه واحده مشتمل ایسك **قوله** فتعلم قطعا ان همه
 فارقا به نمیزد الا اشخاص بعضها عن بعض تحقیق سن بلورسك بوجقیقك اشخاصند بر فارق
 وارد در كه اول فارق سببى ایله افراد شخصیه برى برندن ممتاز و معین اولور **قوله** ولولا
 ذلك الفارق ما كانت الكثرة في الواحد اكر اول فارق اولسه و لحدده كثره متصورا و لما از
 زیر اجتهت و حده غالب در **قوله** فكذلك پس آمد سائر مكانك اورنا سند حال بویه
 اولوب فارقه محتاج اولدر لسه واجب ممكن اورنا سند یعنی حتی ایله بیزم میا نمزده دخی
 حالا نجلین در كه فارقه محتاج در و حده جامعه اورنا نمزده ثابت اولد و غیرین **قوله** و
 وصفنا بما وصف به نفسه من جميع الوجوه اكرجه حتی تعالی نفسی وصف اید و كی اوصافه
 بزى وصف اید و بوالا تصافی بزه اعطا قلدی ایسه **قوله** فلا بد من فارق پس البینه حتی
 ایله بیزم ارا نمزده دخی بر فارق لا زندر كه اول فارق حقله مشاركتی و ایلار بوی اول
 حیثیله ممتاز اولور **قوله** وليس الا افتقارنا اليه في الوجود اول فارقكه بینه مختص
 اولوب ذاتی موزون غیر مفارق دكلدر كه الا بیزم اكا وجوده افتقار موز و انسوز قضا
 بقاده عدم قرار نمزده **قوله** و يوقف وجودنا عليه لا مكاننا و وجود مركز امكان جهتند
 اكا توفیق و ممكن وجوده و عده نسبتی مساوی اولد و غیرین اندر ترجیح وجود موز
 توفیق بینه مختص صفقر در نته كه انوك و جوب ذاتی اكا مختص اولد و دخی كی **قوله** و غناه
 عن متلها افتقارنا اليه و دخی انوك بیزم محتاج اولد و غیرین كی لردن غناسی مثلا موجودن
 و مرجح دن تیراسی اكا مختص اولد و دخی كی **نظم** اولو توصیف اشرا فی ایله تشریف اید
 مكانی ذاتیه تشریک تشبیه ایلدی • تا نیا بر وصف حاصله بینه تنزیه اید و ب
 دایر ما بین تشبیه و تنزیه ایلدی • **قوله** فلهذا صح له الازل و القدم پس و جوب ذاتی
 و غنا فی مطلق ایله حتی ایچون ازلیه و قدم ذاتی ثابت و حقه اسنادی صحیح اولدی **قوله**
 الذی انشئت عنه الاولیة ایله قدم كه اندن اولیة منتفی وله بعض مسبوقه بالعلم

اولیه قوله الی ما افتتاح الوجود عن عدم ایله اولیه که انبجمن ابتدا و چون عن عدم ثابت
اوله یعنی مسبوق بالعدم اولاً ممکناً ندن عقل اول کبی که عدم ذاتی ایله مسبوق در کجه عدم
زمانی سی بوغیسه ده نته که بنی علی الصلوة والسلام بیورد اول ما خلق الله العقل بنی قوله
مکنه دن بعد العدم وجود ایله افتتاح اولنا ن عقلدر ونته که اول ما خلق الله نوری و اول
ما خلق الله القلم و آیات مختلفه اوزرینه واقع اولمشدر معناری بودر قوله فلا یسب
ایه الاولیه مع کونه الاول پس مدی الله تعالی یه بو معنا اوزرینه اولیت نسبت
اولنتر زرا علامات حد و ندر با خصوص که مبداء جمیع ما سوی و اول جمیع ممکنا ندر
قوله و لهذا قبل ما فیہ الاخر یعنی حقن اولیتی وجودک عدم دن ابتدا سی معنا سینه
اولما دی ایسه حق اخرده ممکنا ت ایله توصیف اولند قوله فلوکانت اولیتیه اولد اورد
التقید و لدر یصح ان یكون اخر المقید پس اگر حقن اولیتی وجود تقیدک اولیتی کبی
اولوب یعنی مقید بالعدم اولان وجودک ابتدا سی اولیدی لکن مقید بالعدمک
اخری اولما زایی قوله لان الاخر للمکن لان الممكنات غیر منتهیه فلا لخرها زرا
مکانک نشأ اخرویه سی حسبیه اخری یوقدر اکرجه نسبت آلی قوردی که نشأ دنیوه
اخر اولور پس مطلقاً نشأ ممکن اخری بنجه متصور اولور و حقن که بنجه لخر قلدنر شخاک
نظری خود نشأ تته نسبتدر پس کلام شیخدن قدم عالمر لازم زرا عالمر شهادتک
حدرفی مصرح به اولور زرا عدم مکانک عدم انتها سندن عالمر شهادتک عدم انتهای
لازم کلن قوله و اما کان سبحانه اخر الرجوع الامر که الی سبحانه معلوم اوله که حق تعالی
اخر ممکنا ولد و غی بودر که امر وجودی تابع بود نابود ماند و اکا رابعدر سبحانه زرا
ذوات موجودات جمیعاً ذات حقن فانی مطلق و صفاتی صفات حقن مستهک و افما
افعال حقن محو و نابودر تا ظهور قیامت کبری ایله که وقت غیر مهور در و با خود
قیامت صغری ایله الان موجود در و شهود عارفین ده دائرة الورد در نته که حضرت

جنید اول عقود ما سوادن فی قید اول مهر بنی ظلام و فی بعضی مقالات کان الله ولم یکن معه
 شیء استماع ایتد و مکدر لسان شریف نردن سلسلک الفاظ جریان ایدن جوهر الان کما کان ذی
 در لر نظم دیدم یو غمش بر دیش عالم امکان بر عارف اشتدی دیدی الان کما کان
 بر مهر نیجه ذره سر کسته ده بیدار بر وجه نیجه ایدن عکس نمایان بر ذات و نیجه اسم
 نیجه وصف مراتب بر بحر و نیجه موج و نیجه ابر در افشان ذات از لیده نه نقد تنه
 تکثر بحر بیدر نه زیاده و نه نقصان نوحی بو مثلدر که یتر عارفه بر کل یا نسون
 شتر عشقله خار و خست و اعیان و نفس شریفک کل شیء هالک الا وجهه ده
 صیغه استقبال الیه یهلاک دیمد و کک ستر منعی الان عالم کون و فساد بیروجه با
 و معنای دائم او ز رینه صور فانیه نک تعاقبیدن عبارت اولد و غیرد اعراض سالیانک
 حرکاتی و جوهر باقی نک قرار و ثباتی جسم عارفه بر نهر جاریتک عینی و صور او موحد
 بر بحر ساریدن سر و معنادر آنا فانا عالم عدم امکانیدن شهرستان وجود فانیه
 بر لشکر قیوب کو بحدک و شاخسار ابدانندن گروه مرغان ارواح دمدم او جماعده
 در و مدعی مزبون مشاهده ایکی در یلهم فی لبس من خلق جدید و حدیث شریف وارد
 اولمشدر که ان ملائکه النهار ترجع الی الحضرة عند اللیل و ملائکه اللیل ترجع الیها عند
 النهار و مخبرون الحق بافعال العباد و هو اعلم بها منهم ظاهر معنا سی کیمه اولد فقه
 ملائکه نهار حضرت حقه عروج ایدوب کند و ز اولد فیه ملائکه لیل خروج ایدوب
 افعال عباد دن خبر و پر در حال که حضرت حق کند و سی ملائکه دن اعلم ایکن اما
 حقیقه معنا قوای عالم کبری بحسب الاوقات تبدل و تغییر اوزره او توب مظهر
 تجلیات جدیده اولد و غنی کبی عالم شهادتده اولان صور تابعه سی دخی متصل کون
 و فساد دن خالی دکدر دیمکدر افعال عبادی حقه اخبار اتمه لری علق معلومه تابع
 اولما سنک احکامی در که اعیان ثابته و صور علیه نک زمانیه مشروط اولان

احکامی و اوقات لیل و نهار که انقضای سبب متصلا اقتضای وجود و تغییر بود و نابود
 آید و هر معلوم معدوم لباس تعیین صورت کید کجه اکا علم قدیم نعلق حادث بید آید و
 بر بازار شهادت جی قار و قیامت کبریه اولان هلاکدن مراد عدم صرف دکدر بلکه
 انعدام تعیین در قطره نیک بجزده فانی اولوب جلید ک نه رده ذویا فی کبید ریخه
 تجلیات صفاته حدیوقدر شهود کا مل اصحابه بومعانی متصل تجلاده در جاهل و
 انصاف بی معنی و کذاب صنایع و بوی کل آمدن حاشا که قدم دنیا لازم کلور صغیر که
 شیخ نقش فصوحه دیدمشد که بخیر بال دنیا و بنقل الامر الی الاخره و در حقیمشد که
 اذا زال و فک ای امانا ثم ینقل الامر الی الاخره فیکون ختما ابدیا علی خزانه الاخره یعنی
 انسان کامل که خاتم خزانیه عالم در دنیا دن منفک و منقل و لسه امر دنیا اخرته مبدل
 اولوب خاتم خزینه اخرت اولور دیمکد روکلام **قوله** بعد نسبة ذلك الامر الينا هو
 الاخر فی عین اولیه و الاول فی عین لغزیه یعنی امر وجود ک کلی سی حقه راجع اولی الامر
 مذکور بینه نسبت اولند قد نضکره در زیر لباس وجود و طرز توابع شهود اولاحقه
 بعد خلقه لباس اولوب پس مقتضای حرکت دوریه اوزره کیر و خلقدن منسلخ اولوب
 حقه عود آیدر پس حق فلک واحد اوزره دانه اولی اوجاق عین اولیتند اخر اولوب و عین
 اخریتند اول اولوب هویه مطلقه سی اضداد اوردنا سنی جامع اولوب جمله ظاهر اولور
قوله ثم لتعلم ان الله تعالى وصف نفسه بانه ظاهر پس حق تعالی نفسنی اولیه و اخریه ایله
 متصف اولد قدن صکره تحقیق سن بلکه حق تعالی ذات مطلقه سنی صفت ظاهریه
 ایله و صفا تندیکه عالم حس و شهادت اولان تجلا سیدر و باطن دخی باطنیت ایله
 توصیف اند و کی ما وراء شهادت اولان مراتب وجودی سیدر **قوله** فاجد العالم
 عالم غیب و شهادت پس عالمین دن هر بر سنی صغیر فی و کبیر فی عالم غیب اوزره
 ایجاد آندیکه حواس ظاهره ایله ادراک اولنیه و عالم شهادت اوزره یارتدی که

حواس باطنیه ایله مدرک اولما یوب هر مرتبه نك مستقل حکمی جاری و جمله تجلی سی
سارحاً اوله **قوله** لندرك الباطن بغیثا و الظاهر بشهادتنا که مظهر اسم باطنی
مشاعر غیبوز ایله ادراک ایدوب و مجالی اسم ظاهری مشاعر شهادیه موز ایله بیه
وز **قوله** و وصف بالرضاء و الغضب دخی حق نفسی و ذاتی صفت رضا و غضبه
موصوف ایله دیکه رضی الله عنهم و رضوا عنهم و سبقت رحمتی علی غضبی **قوله**
فأوجد العالم ذا خوف و رجاء فخاف غضبه و تزجر رضاه پس عالمی دخی خوف و رجاء
ایله متصف یار تدیکه غضبنا اثری خوف و رضانا اثری رجاء اولدی ننه که رضا
و غضب ایله متصف اندوکی کی زیرا که نسبت و اضافت ایله بری اثر و لغزی
ذو اثر اما حقه نسبت و لکنسه ایکی سی دخی نادر ندر **قوله** و وصف نفسه
بانه جمیل ذاتی صفات جمالیه ایله متصف قدیکه متعلقات لطف و رحمت در
و ذو جلال دخی صفات جلالیه ایله مقسم اندیکه متعلقات قهر و شدت در **قوله**
فأوجدنا علی هیبتة پس حق تعالی موجد یغزی دهشت و خیرت اوزره ایجاد اندیکه
اول دهشت بیزده مشاهده اسماء جلالیه سندن حاصل اولور پس اولدهشت
بیزده مزبور اسمانک اثار نندن اولور **قوله** و لیس دخی انش اوزره ایجاد اندوکی و ضد
هیبتیدر زیرا انش دفع دهشت و وحشت در **قوله** و هكذا جمع ما ینسب الیه تعالی
و یسبی به و دخی بوجه اوزره در حقه نسبت و لنان و حقه تشبیه قلنا جمع و صاف
متقابله و اسماء متضاده مثلا هدایت و اضلال و اعزاز و ادلال کی حق تعالی بیزی
بونلارک که اعیانته و کاه اثارنه مظاهر قلبی اوزره ایجاد ایلدی **قوله** فعبیر عن باب
الصفین بالیدین پس حق تعالی بوصفات متقابله نك ایکی نوع شاملندن یدین
ایله تعبیر اندیکه جلالیه و جمالیه دن هر بر صفتک افرادی نلرک تحتند و کلدر
قوله اللین تو جهتمنا منه علی خلق لا ینسان الکامل اوله ایکی صفات متقابله که

ذات حق طرفندن انسان کا ملک خلقته و ایجاد نه توجه ایتدیلر **قوله** لکونه الجامع
 الحقایق العالم ومقرانه زیرا اول انسان کا ملک حقایق کلیه عالمک جمعیس بلکہ
 اول حقایق مفردات جزئیہ منی کلیتہ ایلہ جامعدر **قوله** والخلیفه غیب و خلیفه
 حق کہ انسان کا ملکہ عالم حسدن غایبدر وعالم شہادتہ تلبیس واحتجابا تمشدر
قوله و لهذا محجب السلطان و خلیفه غیب اولد و عیون در کہ سلطان محجوب اولد
 زیرا خلیفه محجوبہ نیک مظہریدر لابد مظہر ظاہرنہ و فرغ اصلنہ موافق اولد **قوله**
 و وصف الحق نفسه با محجب الظلمانیہ و بوجاب خلیفه ده اولد و غی کی حقدن دخی
 اولورنتہ کہ نفسنی ظلمانی ججا بلرایلہ و صفات مشدر **قوله** و هی اجسام الطبیعه
 اول اجسام طبیعه در کرم سماوی کرک عنصری **قوله** و با محجب النوریہ و هی الالواح
 اللطیفه دخی نفسنی نورانی ججا بلرایلہ و صفایلدیکہ اولد اولح لطیفه در مثالی اسون
 روحانی و اسون نیکہ بنی علی السلام بیور مشدر ان لله تعالی سبعین الف ججا ب من
 نور وظلمه لو کشفها لاحترقت سبعین و ججه ما انھی الیه من بصره من خلقته
قوله فالعالم بین کثیف و لطیف پس اول حقه ججا ب اولان عالم کثیف ظلمانی الی ججا
 لطیف نورانی ورتا سندہ دازدر **قوله** و هو عین الحجاب علی نفسه یعنی اول عالم رؤیت
 حقدن غیر ججا ب اولد و غی کبی وجہ حقدن نفسنہ دخی ججا بدر **قوله** فلا یدرک الحق
 پس عالم حقی کر من **قوله** ادراک نفسه یعنی نفسنک دراکنہ بکمزادراکله کور جزئی
 برشی نفسی ادراکی ادراک ذوقی و شہودیدر من غیر ججا بدر کہ بطریق الوجد اندر اما
 حقی ادراکہ نفسی و غیری ججا ب اولمشدر **قوله** فلا یزال العالم فی حجاب لایرفع پس عالم
 متصل ججا ب تعین و انیتا یلہ محجوبدر بوججا ب اندن دفع اولنیز مکر کہ تعین مرفوع اولہ
قوله مع علمه نانه متعین متمیز عن موجدہ با فقارہ یعنی عالم موجد ندن صفتغارہ
 متمیز ایدرکنہ عالم ایکن و موجدنک کذودن غناسی و وجوب غی انشینی بلور ایکن **قوله**

ولكن لاحظ له في الوجوب الذاتي الذي لوجود الحق سبحانه لكن عالمه حقه مخصوص
اولا وجوبه التي صفاته اصله حظي ونصيبه **قوله** فلا يدركه ابدا پس والجلد
عالمه حق وجوب ذاتي جهندين ذوق وشهود ايله اصلا ادراك اتمن زيرا اول صفت
مخصوصدن ممكنه اصلا رايجه بوقدرنته كه حكيم ايسا غويحي حكمنه ديمشدر كه آنه
لا ندرک الانسان مالم تكن انسانا ولا ندرک الحق مالم تكن جنيا ولا ندرک الواجب مالم تكن جانا
قوله فلا يزال الحق من هذه الحقيقة غير معلوم علم ذوق وشهود پس حتى تنقأ بحقيقتن
يعني وجوب ذاتي حيثيتن ابدا علم ذوق وشهود كاي له معلوم اولماز يعني بوطيقه
عدم معلوميت ذاته صفت لازمه اولور **قوله** لانه لا قدم للحادث في ذلك زير لهادثك
طريق علم وجوبه قدم راستي بوقدر نيجه ادراك وزوقا تسون كرجه ادراك تصورى
ايه ادراك ايدوب وحكم تصديقي منطقي به سببا اولور **قوله** فما جمع الله سبحانه
لادم بين يديه الا شريفنا پس حتى تنقأ صفتين يد ينك ما بيني خلق ادم ايچون جمع مند
آلا ادى ساز موجوددن شريف وتكريم ايچون ائدى **قوله** ولهذا قال سبحانه لا بليس
ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي وبوجعيتك باعني شريف وتكريم اولد وچون ندر
حتى تنقأ ابليس خطاب قبيح ايدوب بن ايكى لومله تخمين وتسويه اندوكم مخلوقه سگانه
مانع اولديكه اكا سجد اتمدك ديدك **قوله** وما هو الا عين جمعه بين الصور بامر صور
العالمه وصورة الحق بعد شيخ قدس ستره جميع يد ينك سابقدن غيرى بومقامه معنای
اخر ايدوب بيورديكه وبوجع دكلدر الا حقاك صور تين بينتین كه صورة عالمه وصورة
حق در انسانه جمعك عينيد **قوله** وهما يدا الحق دخی ولا يكي صور تله حقاك يد يني
در كه هر رسي يد فاصله اخذ كه يد يسرى در رسي يد فاعله معطى به كه يد يني در
يدي دخی عين مباركه در **قوله** وابليس جزء من العالم لم يحصل له هذه الجمعية وابليس عالمه
جزء در زيرا ابليس مظهر اسم مفضلدر كه اسم الله جامع تحتك داخلدر واسم جامعك

مظهری عالم وادمدرفرقانا وجمعا پس جمعیت آدم ابلیس ده غیر حاصل در قوله و لهذا ابو جمیعه
ابلیسك قابل و نایب ادم حاصل ولدیسه قوله كان ادم خلیفه ادم حقدن عالم اوزره
خلیفه اجرای احكام اولد قوله فان لم يكن ظاهر بصوره من استخلفه اكرام كند و خلیفه
نسیایدن مستخلفك صوره تنده ظاهر اولسه قوله فيما استخلفه فيه حركند و خلیفه
نسیا بندوی محلد یعنی عالمك قوله فما هو خلیفه پس ادم خلیفه حق اولم قوله وان
لم يكن فيه جميع ما يطلبه الرعايا التي اختلف ادم عليها اكرامه خلیفه لری اولد
رعايا نك جميع مطلوبی حاصل و نایب حق اولورسه قوله لان استنادها اليه ذرا
رعايا نك طلبك بالذات استنادی ادمه در حقه دكدر قوله فلا بد ان يقوم ادم جميع ما
يحتاج اليه پس اسناد رعايا بالذات ادمه اولم ادم دخی نلارك جميع محتاج اولد لرك
مسئولردن قضا و مراد لرك روا اتمك كوك قوله والا فليس بخلیفه عليهم خو سه اول
رعايا به خلیفه حقیقی اولم قوله فيما صحت خلافة آلا الانسان الكامل پس وقتا كه امر
بويله اولد یسه افراد عالمك خلافت حق انسان كامله مخصوص اولدی یعنی انسانك دخی
فرد كاملنه سزاوار قلدی بارك الله تعالی ذرا انسان كامل غیرندك شرائط خلافت بولم
قوله فانشاء صورة الظاهرة من حقایق العالم و صوره پس انسانك صوره جسمانیه سن
حقایق موجوده سندن و صوره محققه سندن انشاء و ایجاد اتمك یعنی ایمان ثابت سندن حود
فیضاید و بصوره خارجیه قلدی قوله و انشاء صورة الباطنة على صورة تعالی و انسانك
عليه سن یعنی غیب ثابت سن واحدیت جمع و روح و قلبن و قوای روحانیه سن حقدن صوره
اوزدینه یعنی احدیت جميع صفات و اسماسی اوزدینه انشاء اتمك جميع سما و صفات اطلاق صوره مجاز
قیلندند قوله و لهذا قال فيه كنت سمعه و بصره یعنی انسانك صوره باطنه سن صوره حقدن انشاء
اندو کی جلد ندر كه حق تعالی انسان كامل حقدن كنت سمعه و بصره دیديكه ایگی دخی صفات سبعة
باطنه دند قوله و ما قال عينه و اذنه كوزی و قولانی اولدم دیديكه ایکی سخی جوارح ظاهر دند

مع هذا بود حتی صحیح در ذره هویتی جمیع موجوداته ساریدر **قوله** فرقی بین صورتین پس
 پس صوره ظاهر سی ایله باطنه سن فرقا ندیکه انسان کا ملک سمعی و بصری اولدم دیکه کوزی
 و قولانی اولدم دیکه **قوله** و هکذا هو سار فی کل موجود من موجودات العالم یعنی حق تعالی هویت ایله
 عبد نک سمعنه و بصرنه ساری اولدو یعنی کبی موجودات عالمند هر موجوده ساریدر **قوله** بقدر
 ما یطلبه حقیقه ذلک الموجود اول موجودک حقیقتی طلبا ندو کی قدر سرایت ایدر استعداد
 ازلیسی و قابلیت جلییه سی یوقدر **قوله** لکن لیس لاحد مجموع ما للخلیفه لکن افراد کینان
 عالمند برسنه خلیفه ایچون اولنک مجموع حاصل اولمادی ذررا افرادک هر بری بعض اسمایه
 اولور بعضنه اولماز **قوله** فما فایزاله بالجمع پس خلیفه واصل اولمادی الای مجموعمه واصل
 اولدی و ذاتی جامع جمیع مظاهرا سمائیه و صفاتییه قدی **قوله** و لولا سریان الحق فی الموجودات
 بالصورة اکر وجود حقیق موجودات سر یانی صورت جمعیه اسمایله و لسی **قوله** ما کان
 للعالم وجود عالمک اصلا وجودی و ظهوری اولماز ایدی ذررا حد ذاته معدوم و معدوما
 اعیان ثابته عدم امر ذایتدر سریان وجود حقیقه حق تعالی اولماسه موجود اولماز **قوله** کما
 انه لولا تلك الحقائق المعقولة الكلية ما ظهر حکم فی الموجودات العينية نه که حقایق ^{معقوله}
 کلیه و لمسه موجودات عینییه ده حکم ظاهر اولماز دی یعنی موجودات حکم وجودک ظهور نک
 سریان وجود حقه توفیقی احکام موجودات عینییه ظهور نک سریان امور کلیه به توقعنه
 تشبیه ایدر مثلاً حیوة و علم موجودات عینییه ده ساری و لمسه وجود عینییه به حق و عالم
 دیو حکم صحیح اولماز دی **قوله** و من هذ الحقیقه کانا لا افتقار من العالم الی الحق فی وجوده
 یعنی بود بیقنه ثابته دندر که موجودات له حق مابینده در عالم وجودند حقه مقتدر
قوله فالکل مقصوما الکل مستغنی یعنی حقدن و عالمند هر بری اخره محتاجدرا ما ملک
 حقه افتقاری و لا یفترقا سد ثابت اولان تعین علمیسند در و ثانیاً فیض مقدس
 حاصل اولان تعین وجودی سنده در اما حقیق عالمه افتقاری سما سنک مر تبیه

ظهور بر من است وجود تولد
 تو است قلت نظر لولا کلم
 اکن لولا کلم

فانه ذکره شینا لا افتقار به
 فقد علمت الذي يقينا نفی
 فالکل بالکل مر بقره فلیس له
 عن انفس الخذ و اما
 قلت عنی

ظهوری اعتباری ایله در آثار مرتبه سی ایله اگر چه ذاتی و وجودی غنی عن العالمین در ما الکره
 ما نافیہ در مستغنی لفظی خبریدر مرفوع اولما سی لغه تمیمه او زربینه در **قوله** هذا هو
 قلناه لا کنی یعنی بو ذکرا و لنان افتقاد که طرفیندن ثابتد و حقدرد واقعه مطابقدر
 بیز بونی صریحا سویلو و زکیز لما زوار شاد طالبین ایچون **قوله** فقد علمت حکمة نشأة
 جسد ادم اعنی صورته الظاهرة پس سابقدن معلوم ایتد که جسد ادمک نشأ
 سنک حکمتی نه دیر یعنی صورته ظاهره سنک که احدیة جمیع حقایق مظهریه
 جسمانیة عنصریه در و نشأه مز بورده حکمت حقیقه عالمه انمزج اولما سیدر که کزدم
 مدبر اولان روح احکامنه مظهر در ننه که عالم دخی آثار اسماء الهیه یه مظهر اولمشدر
قوله وقد علمت نشأة روح ادم اعنی صورته الباطنه دخی تشأ جسد نک حکمتن بلد و کونک
 کچی نشأ روحنک دخی حکمتن بلدک که مراد صورته باطنیه دیر که احدیة جمیع حقایق
 روحانیة عقلیة و نفسیه در و حکمة اسماء الهیه یه ظل و انمزج اولما سیدر یعنی مؤثر در
قوله فهو الحق الخالق پس ادم بو تقدیر چه حقدرد روحی اعتباریله و خلقدر جسد اعتباریله ننه
 که نظمدر بیورمشدر فان تکی باطنا قرب و ان تکی ظاهرا فعبید **قوله** وقد علمت نشأة
 رتبه و هی المجموع الذی استحق به ادم الخلافة دخی سن ادمک رتبه سنک نشأ حکمتن
 بلدک که اول نشأه رتبه صورته ظاهره و صورته باطنیه نک مجموعیدر ادم خلافتیه اول مجموعله
 مستحق اولمشدر زیر اجمعه باطنیه ایله استخلف مناسبا و نور وجهه ظاهره ایله تخلف علی مناسبا
 اولور بیری سیکه تنفیضا اثر سیکه مفیض فعل اولور تا که امر خلافت تمام اولور **قوله** فادم هو
 نفس الولد التي خلق منها هذا النوع الانسان پس ادم ابوالبشر که فی الحقیقه عقل اولور
 محمدیدر نفس واحددر که مبدأ اول نوع انساندر اندن زوحی تور مشدر بعد اولاد اولاد
 ثم و ثم بری بری ادر دجه بحسب مراتب الزمان تور مشدر در معلوم اوله که مبدأ اول ذوق هین
 در جهة وجودندن ذکور وجهه امکاندن انا صدورا تمشدر ننه که خلق عقول و نفوس

ملک نشأه جمیع

مستخلف کسر لامله حقدرد
فتح لامله خلقدر

یعنی حضرت ملکوتیه ده عقل اول
روح محمد اعتبارا و نورا ما حضرت
ملک ده ادم ابوالبشر در
سلا

مبادی عالییه ده بوسلسله اوزرینه اوزرینه مترتباً و لشردر اصل اشراقیه و صوفیه بویله
در نهایت اصل صوفیه ده بویله تغییر و لنور که حواضلع ایسر آمدن خلق و لذتیکه یسار
خالقی ولی بن جانندن نته که یمین خالق ولی و لبن نبیدر پس حوا مبدأ طبیعه کلیه در
تحقیق شریف معلوم اوله که عقول عالییه و مجردات ابداعیا ندر بونلرک زمانه نسبتاری
یوقدر تحت زمانه داخل و لملر پس بونلر دهر با ندر فلک اعظم و عرش محیط عالم بونلر
احاطه اتمر پس دهر ما وراء عرش را مادهرک برطریق زمانه متصله در برطریق سرمد در سز
برطریق دهری و لایر اما اصلاً زمانه نسبتی یوقدر پس ما وراء عالم عرش اعظم و ما و رای
عرش اعظم دهر در دهرک و رای سرمد در نته که اساطین حکما دیشلر در نسبت
المتغیر الی المتغیر هو الرمان و نسبت الثابت الی المتغیر هو الدهر و نسبت الثابت الی الثابت
هو السرمد پس عرش اعظم عالم شهادت ن ثابت و لان جهات ستک محدودی و نهایتی در
غایت جمیع موجودات در جمله دهر نهایته انهایا ندر و غایه انهایا ندر جمله سرمد در که اند
نسبت عقلیه متصور دکدر نه نهایت و لنور نه غایت مقطع اعتبار عقلیه در احکام عقل
و نفس و رایه نجا و ذامن عیب لغیب در **قوله** وهو قوله تعاباً یاء یها انناس تقور بکم
الذی خلقکم من نفس واحده یعنی ادمک نفس واحده اولوب مبدأ کثرات اولد و غنه
دلیدر الله تعالی حضرتلر نیک قول مذکوریکه بیور رایه یها انناس لایته وایتک عالم
جبروته نسبت معناسی نقا ایدوک اولر بکوزد نکه سزی عین و لحدردن خلق ایدوبیکه
عقل اولدر بعد عقلدن زو جین خلق ایدوبیکه نفس کدر اندن مکره بوا یکی سنک
اجتماعدن سایر عقول و نفوس مجرداتی خلق اندی دیمکدر و عالم ملکوتیه نسبت معناسی
سزی نفس کلیه دن زو جی اولان طبیعه کلیه خلق ایدوب بوا یکی سندن نفوس ناطقه
خلق اندی دیمکدر و عالم ملکه و شهادتیه نسبت معناسی ظاهر در که اولاصوریه بی
خلق ایدوب بعد ادمک ضلع ایسزندن یعنی حصول ایسزندن حوائی خلق ایدوب بعد بوا یکی سندن

حمل و سقاء ایله ذرات ذکور و انانی خلق ایدوب رجال کثیر و نسایله عالی معمر ایلدی
 دیمکدر الله اعلم **قوله** فقوله انقوار بکم لجملو ما ظهر منکم و قایه لر بکم حضرت شیخ قدس
 سزه معانی اینک مطلق بیان ایدوب بیوررکه معنا حیایت دیمکدرکه اساء تاد بد و مملکه
 اباحتیه دشمنکد حذر ایدوب بظاهر و کوزی که احدیت جمع روح و بد نکوز در ربکوز و قایه
 و سترایک **قوله** و لجملو ما بطن منکم و هو ربکم و قایه لکم دخی باطن کوزی ربکوز نفسکوز
 و قایه و الت حفظ ایلك زیر اسیزی خلق ایدوب صور تکرله اخفا اتدی سیز ظاهر
 اول باطن اولدی **قوله** فاننا لامر ذم و حمد فکونوا قایه فی الذم و لجملو او قایکم و قایکم
 فی الحمد زیرا مقتضای توحید صفات و افعالله ربه اسناد اولننان امر یا مذموم ^{محمد} ربه
 لکن مذاحی قبل ظهارة النفس حقه اسناد اتمک مباهی لک صفتی در العیاذ بالله منه
 و بعد طهارة النفس اسناد اتمک اساء تاد بد ر بس نقایضی نفسکوز نسبت ایدوب
 ذمایمده حقه و قایه و ستر اولوک و کالات و مذاحی ربکوز اسناد ایدوب حقی
 نفسکوز و قایم ایلك تاکه مهلکه غرور و انانیتدن و سلطان شیطانکد امین اول ^{سن}
قوله لیکونوا اداء عالمین تاکه ادبلوردن اولاسز و حقیقه امره عالم اولاسز که
 اگرچه فی الحقیقه جمیع امور حقه منسوبدر لکن حقوق مراتب و صفات و مصادر
 افعال مرتب اولسه ادا بشرع و احکام فوت اولوب بخلاف رضاء رب و اختلاک
 نظام وجود لازم کلور تعوذ بالله **قوله** ثم انه ^{شیخ} اطلعه علی ما اودع فیه و جعل ذلك
 فی قبضته بعد حق ^{شیخ} ادمی خلق و صفات ایله متصف ایدوب مملکنه خلیفه قدس
 حقیقه ادمه امانت قودنی معارف و حقایق و اسرار الهیه به مطلع قلوب تعلیم سما
 ایله مکرم قیلدی و اولمودع اولان معارف فی قبضتین ادمه که بزوی قبضه فرقد بری
 قبضه جمعد روح و عقبیه قلدی **قوله** القبضة الواحدة فیه العالم قبضه و لحد
 سنه یعنی قبضه یسری سنه که قبضه فرقد عالم قونلدی **قوله** و فی القبضة الاخری

دخی قبضه یعنی سنده یعنی صباغ فیضه سنده که جمعدر **قوله** آدم و بنوه آدم و اولاد آدم
قونلدی **قوله** و بین مراتبهم فیه دخی مراتب یعنی آدم اب شامله یعنی آدم کامله لجمال
بیان ایلدی **قوله** ولما اطلعنی الله سبحانه فی سری علی ما اودع فی هذا الوالد الاکبر و فناکه
الله تعالی کند و سرمد که حقیقه آدم در بلا واسطه شول والد اکبره و دبعث
قودخی کمالات و اسرار خفیه به بنی مطلق اندکایسه اب اکبره اند و کی کبی **قوله** جعلت
فی هذا الکتاب منه ما حدی بن بوکتاب فصوصه اول والد اکبره امانت اولان کما
و اسرار دن بوکتابه درج تعیین و تحدید اولان درج ایتدم **قوله** لا ما وقت علیه
یوخه جمیع واقفا ولد و غم سراری درج ایلدم **قوله** فان لا یسعه کتاب زبانی کتاب
و حروف و سطور المزاکر رقم قلم ایله بیان اولنسه **قوله** ولا العالم الموجود لان بالفعل
موجود اولان عالمه دخی صغیرا کلمات وجودی بر ایله شرح اولنورسه زبانی عوالم بر حیه
و حشریه و جنائیه و جهمیه که نشأ ادمه امانت قولنک تفصیل در غیر متشاهدین
بوکتابه و عالم موجوده بجه صغیرکه ایکی سی دخی متشاهدین زبانی متشخص در **قوله** فما
شهدت من انورع فی هذا الکتاب کما حدی لی رسول الله صلی الله علیه و سلم فی کلماته
پس بوکتاب فصوصه رسول الله صلی الله علیه و سلم حضرت تلمینک تحدید و تعیین اند و کی
کبی و دیعه قود فلرمدن بعض مشهورم اولان در دندر حکمة ادمیه ده درج اولنشد
و سابقا شرح قلنشد **قوله** حکمة نفسیه فی کلمه شنیه ثم حکمة سبوحیه فی کلمه
نوحیه ثم حکمة قدسیه فی کلمه ادرسیه ثم حکمة مهیمییه فی کلمه ابرهیمییه ثم
حکمة حنییه فی کلمه اسحقیه ثم حکمة علییه فی کلمه اسماعیلییه ثم حکمة روحیه فی کلمه یقوفییه
ثم حکمة نورییه فی کلمه یوسفیه ثم حکمة احدیه فی کلمه هودیه ثم حکمة فاتیجه فی کلمه
صالحیه ثم حکمة قلبیه فی کلمه شعیبیه ثم حکمة ملکیه فی کلمه لوطیه ثم حکمة
قدریه فی کلمه عزیرییه ثم حکمة بنوییه فی کلمه عیسیوییه ثم حکمة رحمانیه فی کلمه سلیمانیه

ثم حكمة وجودية في كلمة داودية ثم حكمة نفسية في كلمة يونسية ثم حكمة غيبية في كلمة اوسية
 ثم حكمة جلالية في كلمة يحيى ويزه ثم حكمة مالكية في كلمة ذكراوية ثم حكمة ايناسيت في كلمة
 الياسية ثم حكمة احسانية في كلمة لثماين ثم حكمة امامية في كلمة هاروتية ثم حكمة
 علوية في كلمة موسوية ثم حكمة صمدية في كلمة خالدية ثم حكمة فردية في كلمة محمدية يعني بعد
 حكمة نفيه دركه كله شيشه ده درج اولمشدره سائر حكمت دركه ترتيبا وزده ثم ثم
 نسبت اولنان كلماته درج اولمشدره كله محمدية كينيه **قوله** وفق كل حكمة الكلمة التي
 نسبت تلك الحكمة اليها وهر حكيم فصي يعني محل انتقاشي ومظهر صورتي شول كله دركه
 اول حكمت كا اضافت اولمشدره اما مراد اول كلينك قليدريجنه نفس كله يعني قابلية كل
قوله فاقصرت على ما ذكرته في هذه الحكم وهذا الكتاب على حد ما ثبت في ام الكتاب بين
 بوكاتبه المذكور اولان حكمت حرام الكتابه يعني حضرت الهيد ثابت اولان حدود اوزر
 ذكرا تدم حكمت قصر ايتدم **قوله** فانتلت ما رسم لي ووقف عند ما حد لي ولورمت زيادة
 على ذلك ما استطعت فانما الحصره تمنع من ذلك ودخني بكم رسوم اولان امر امتثال ايدوب
 ونم ايمن محدود اولان دايره ده واقفا ولوب تجاوز قدمه جزت قلدام اكر بومعيند
 زياده طلبا تسم قادرا ولما زايدم ذير حضرت محمديه زياده دن مانع اولور **قوله** والله
 الموفق لار بغيره **فص حكمة نفيه في كلمة شيشيه** شيت لفة عبرا نيه هيبه الله در
 نفت لفة عربده ارسال نفس در خويله يعني لينتايه نته كه اصحاب عزائم وانسون بعد
 الدعا استعلا ايدلر واكارقيه ديرلر اما بومقامه نفس رحمانيدن يعني ماهيات قابليه
 افاضه وجود دن عبارت در يا حود قلوب مستديه اعطاء علوم وهيبه دن كمانيدر كبري
 سبب احياء يدنورسي باعث احياء روحه وروح حكمة شيشيه تخصصك زرع اعيابا
 من بوريه اولمظهر در علوم وهيبه اولمصدر دن را شيت مظهر تجلي جوديد **قوله اعلم**
 ان العطايا والمنح الظاهرة على ايدي العباد او على غير ايديهم يعني سن بله تحقيق شول اعطيه

حكمة نفيه
 مطلب

لرومنه لکه عالم شهادتد عباد منفقین زندک ظاهر اولور منحه دخی عطیه معناسته
 در قبضه بشر یا ملک واسطه اولور متعلد معلدن حاصل اولان علم کبی و کلینه ملائکه دن
 وارواح بشریه کاملدن واصل اولان فیض کبی یا خود عباد الله الی ایله یعنی وساطتله اولیه
 نته که حتی سبحان و تعالی عبده وجه خاص ایله تجلی ایدوب و بالذات اول تجلی مورث علم معرفت
 اولدو و حتی کبی **قوله** منها ما یكون عطا یا ذاتیه اول عطا یا ی ظاهر دن بعضدر عطا یا ای
 ذاتیه یعنی ذات احدیه جمع جمیع اسمادن ناشیه اولان عطا یا که ذاتدن صادر اوله ذلک
 صفاتدن بر صفته خصوصیتی اولدی یعنی خالد در ذات من حیث هی اعتبار اولنسه
 مصدر عطا اولمن پس ذات من حیث هی اعتبار اولنما غله ذات من حیث الموصوفیه
 بالصفات اولننک فرقی وارد در **قوله** و عطا یا اسمائیه دخی اول عطا یا ی ظاهر دند ^{عطا یا}
 اسمائیه که انلارک مبداء مخصوصه اولور **قوله** کما ان منها ان یكون عن سؤال من معین
 وعن غیر معین نته که اول عطا یا دن بعضدر اول عطا که بر امر معین ده طلبدن حاصل
 اوله طلب علم کبی مثلا یا خود غیر معینی طلبدن حاصل اوله مثلا سائل یارب سن بکا خیر یون
 و یردیمک کبی **قوله** و منها ما یكون عن سؤال سواء كان الاعطیه ذاتیه او اسمائیه دخی
 اول عطا یا دن بعضدر اول عطا که سؤال لفظیدن اولیه بر اورد رک اعطیه ذاتیه دن
 اولسون رک اسمائیه دن اولسون **قوله** فالمعین کن یقول یارب اعطني کذا فی معین
 امر اما لا یخطر له سواء پس معین اولان عطا سائل یارب بکا شونی و یردیمه کبی که
 اموردن بر امر تعیین ایلیه مثلا علم و معرفت کبی اندن غیر ی هیچ سننه خاطر ائمه **قوله**
 و غیر المعین کن یقول یارب اعطني ما تعلم فیه بمصلحتی و عطاء غیر معین یارب بکا صالح اولان
 نه ایسه سن بلور سن انی و یردک کسبیه و بر لن عطا کبی **قوله** من غیر تعیین کل جزء من ذاتی
 لطیف و کشف اول عطا بلا تعیین اولدو یعنی خالد ذاتک هر جزونه لطیفه یعنی روحانیات که
 روح کبی و عقل کبی و سائر قوا کبی و جسمانیات که دماغ کبی و قلب صنوبری کبی نته که بر اوله

صلى الله عليه وسلم دعا لرنه بيور مشرور اللهم اجعل لي في قلبي نوراً وفي سمعي نوراً وفي بصري
 نوراً الحديث پس جزء روحانيه مناسب اولان عطا يا علوم و معارف كني و لجزء جسمانيه ملام
 اولان عطا يا مال و ولد كني **قوله** و السائلون صنفان يعني لسان قالايه اولان سائلر كه
 تحصيل مسئوله صرف همتايدر لر ايكن صنفدر **قوله** صنف بعثه على السؤل الاستعمال ^{الطبيعي}
 فان الانسان خلق عجولاً برصفي اولدر كه سنوالته باعث استعمال طبيعي سي اولور كه ^{نسان} خلل الا
 عجولاً منطوقه قبل حلول الاوان و دخول الا زمان و الاجال طلب كمالايدر و زمانى كلدن
 حصول مطلوبه استعمال قلوب بو في خود بيلور كه قضائى عدم امكاندن كستنا وجوده
 كچك زهار مقتضاي دار فليكه ايله وقت بهار انهاره موقودر پس تعداده موافق
 اولان دعا وقوع بولور ناموافق وقوع بولماز **قوله** و الصنف الاخر بعثه على السؤل الماعلم
 ان ثمة امورا عند الله قد سبق العلم بانها لا ينال الا بعد سنواله بير صنفك دخی سنوالته باعث
 اول طلبا و ننان امور علم الله دن سنؤل و طلبايله مشروطه اولوب اكا سائل مسئول سوز
 نائش وصال اولما دغين بلور كني اولور **قوله** فيقول قلعل ما نسئل يكون من هذا القبيل پس
 اول صنفدن اولان سائل دير كه جائز كه بنم طلبايتد و كم مسئول بو قبلدن اولايغى سنؤل
 ايله مشروط اوله سنؤل سوز وقوعه كلييه **قوله** فسؤلوه احتياط لما هو الامر عليه من الامكان
 پس اول صنف سائل سنؤل بطريق الاحتياط اولور يعني سنوالتي خفلة امكانده اولان
 امرى استيما بايجون قياور **قوله** وهو لا يعلم ما في علم الله و لا ما يعطيه استعداد في
 القبول و سائل من بورك اولامور اكر چه علم اجمالى سي و ارايسه كه اول امور سنؤل
 سوز ميسر دكلدر لكن علم الله اولانك تفصيلي و اوقاى حصولي ياننده معين و مقدر
 دكلدر دخی اولامور قبوله مقتضاي استعداد نه علمي بو قدر يعني استعداد نه في معطيه
 وقتي مسئوله مقتضيدرونه زمانه حصول اولور بلن **قوله** لانه من اعراض المعلومات
 الوقوف في كل زمان فرد على استعداد الشخص في ذلك الزمان ذير بر زمان معين ده

بر شخص معینک استعداد نه و قوف حاصل اتمک معلوما تک زیاده اغضضنی بلیک قبیلند ندر
 زیر حقه مخصوص علمد بس نسخ علم الله ده یا لوح محفوظه نظره محتاجدر که عقل اولدر
 یا نفس کلیه یا اطلاع محتاجدر که کتاب مبیندر یا نفس مستطیبه بقاغه موقوذدر که کتاب
 محمود اثباتدر والله اعلم **قوله** ولو ما اعطاء الاستعداد السؤل مسائل یعنی اگر استعداد
 مسائل سنوالی اعطا تمیدی سائل مذبور اول سؤال تمزیدی ما مصدریه در لو ما اعطاء
 استعدادا سائل السؤل تقدیر نه در **قوله** فغایة اهل الحضور الذین لا یعلمون مثل هذا
 ان یعلموا فی الزمان الذی ینکونون فیه **پس** غایة اهل حضور یعنی مراقبه و صاحب رفقه
 بو مقوله کلینه مراقبا ولور حاضر اولد قبری زمانه بلکه در بس کالمینه جمیع او قانده حال
 اولان علم بونلاره وقت حضور و مراقبه ده وارد اولمن غایت ما یمکن در **قوله** خانم یعلمون
 ما اعطاهم الحق فی ذلک الزمان پس اولاهالی مراقبه و ابناء وقت حضوری عدم غفلتک
 سببیه کوزلد قبری زمانه حق تعالی اعطا اند و کی حالات وارد بی بلوردر **قوله** وانهم
 ما قبلوه الا بالاستعداد و ذی اهل الحضور تحقیقا بلوردر که بو حقدن وارد اولان حالی
 بونلر قابل و نما دیلر الاستعداد جز بیلری ایله که اول زمانه حاصل اولمشدر **قوله** وهم
 صنفان صنف یعلمون من قبلهم استعدادهم و اولاهالی حضور ذی یکی قسمدر بر قسمی
 اولدر که عطایا حتی قبوللرند استعداد خاص جزئی لرینه استدلالا یدوب بیلوردر **قوله**
 و هذا تم ما یمکن الاستعداد فی هذا الصنف یعنی بو صنف ثابتنک علمی که استعداد حاصل لرینه
 علم ایله قابل اولد قبری عطایا بیه علم حاصل تمکدر من بو صنف اهل حضور معرفه و استعداد
 اتمدر زیر علم من بو مؤثر دن اثره استدلالدر مؤثر دن اثره استدلالا ایسه عکسند
 یعنی اثر دن مؤثره استدلالدن اقویدر زیرا اولکسی طریق اهل شرافتد ثانیسی طریق
 شایندر طریق شرافتجه و جوب واجبه و نور توحید اقرب اولدی بیلدن اقویدر
 محصل علت و سبب مؤثر جانبدن قوه زیاده در سر فی ینه اهالی توحید بیلور **قوله**

یعنی بو صنف اهل حضور که
 یکی شبه تقیم اولمشدر
 ثابتنک معرفه استعدادی
 قسم اولینک معرفتدن
 اتمدر

ومن هذا الصنف من يسأل لئلا يستجبال ولا لئلا يمكن وإنما يسأل امتثالاً لا لامر الله أو عرف
 استجبالكم دخی بوصفنا اهل حضور دن بعضدرشول سائل سؤلانی نه امکان و توحی ایچون
 و نه استجبال طبعی ایچون ایدن بلکه ادر عوفی استجبالکم امر نه امتثال قصد ایدن **قوله** فهو العبد ^{المخلص}
 و ليس لهذا المدعى همة متعلقة فيما سأل من مسئول معين او غير معين وانما همة مصروفة
 في امتثال الامر سيدي پس سائل مذبور عبداً لصدور فعلی خط نفسه مشوب دكلدر و دخی
 داعی مذبورك قصدی بر مسئول معينه و يا غير معينه دكلدر بلکه همتی مجرد سيدك امتثال
 او امر نه مقصور در مطلوب اخره منجا و زد ككلدر **قوله** فاذا اقتضى الحال السؤال اللفظي مثال
 عبودية فاذا اقتضى التفويض والسكرت سكت پس اكر مقتضای حال سؤل اللفظی اولوره
 حق عبوديتنی ادر عوفی استجبالکم امر نه متابعتی رعایت ايدوب طرف لسان لفظنك سؤل
 ايدوب قلبنك اتميه و اكر مقام تفويض و توكيل و سكرت اقتضا ايدرسه سؤلنك سكون
 ايدوب امر في الله اصمليه **قوله** فقد ابتلى ايوب عليه الصلوة والسلام وغيره من الانبياء
 والاولياء وما سألوا رفع ما ابتلى هم به ثم اقتضى لهم الحال في زمان لغران يستلوا رفع ذلك
 پس تحقيق ايوب عليه السلام و سائر انبياء و اوليا بنجه بلايه امتحان اولنديلرو اول مبتلا
 اولد قلمري بلايه بر بنجه مدت صبر ايدوب دفعتي طلبا تدبير و مرد زمان مقدور دن صكره
 حال دفع بلاي سؤل اقتضا ايدوب پس رفع بلاي سؤل ا تدبير **قوله** فرفعه الله عنهم پس
 تعاف اول بلاي انردن رفع ابدی **قوله** والتجليل بالمشول فيه والابطاء فيه للمقدّر المعين عند الله
 دخی حق تعالی جانبندن اور سؤل اولسان امر كه بتجليل و تأخيري عند الله مقدر و معين اولان
 وقتك كله سنه تا بعد و وقتك بر ساعت تقديم و تأخير اولنمز عبداك دعا ساندك انز مدخلی
 يوتدر علم الله مغیرا لمن **قوله** فاذا وافق السؤل الوقت اسرع بالاجابة پس حين سؤلقت
 مقدره موافق كلسه حق تعالی اجابنده سرعه ايدر **قوله** فاذا تاخر الوقت اما في الدنيا
 و اما في الآخرة تاخرت بالاجابة اما حين وقت سؤلنك مؤخر اولسه كرك اول وقت

دینا ده تمام اولسون کونک ائرنده تمام اولسون اجابت دخی متاخرا ولور ذری اجابت وقت
ایله مشروط شرط بولماسه مشروط دخی بولماز **قوله** ایالمستول فیه لا الاجابة الی
هی لیبیک من الله سبحانه فافهمه یعنی سئوالا ولنا سنینک اجابتی تاخیرا ونزدی یونسه
اجابت لیبیک حق تعالی طرفندن واقع اولور اول تاخیر اولتما دی ذری احدیث شریف صحیح
وارد اولمشدر یقین عبدحقه دعا اتسه حق تعالی فی الحال من غیر تاخیر لیبیک یا عبدی
دی پرس اجابة مزبور دعا نلک وقتنه موافق اولور اما فقیر الله تعالی علم بوراده فافهمه
امرینک سرفی بویله ظن ایدرنکه حق تعالی نلک علی زمانی دکدر قدیمدر اما زمان وقت
معلوم نلک وجود خارج سنه اولان تعلقی حادثدر که اول تعلق اجابة متوجه در محصل
لیبیک اول قدیمدر لیبیک ثانی حادثدر فقیر نظر بولد وغم مشروحه بولطفه مذکور
دکدر من عدی جسارت کستاخا یتدم معذورا ولا **قوله** واما القسم الثانی وهو قولنا
ومنها ما یكون عن سؤال فاما اريد بالسؤال التللف به اما منح وعطایا نلک قسم
ثانی سی که سئوال ایله اولان عطا یا دندرد نیلش ایدی مراد اواده سئوال نلک لفظ
طریق ایله اولان سئوالدر **قوله** فانه فی نفس الامر لا بد من سئوال اما باللفظ وبالحال
او بالا استعداد ذری نقص الامرده طلب سئوالدن لا بددر یا لفظه مطلق اولایارب
بکا عطیه لرندن برسنه ویردیمک کی مثالا یا مقیده اوله یارب بکا علم نافع ویر
دیمک کی یا حود حال ایله اولامثلا فقیرک غنی اوکنه واروب طور ما سی کی و مجلسنه
ملاذمتا تمه سی کی بو سئوال حیوانه دخی ولور اما لسان استعداد ایله اولان سئوال
مثلا اسماء الهیه نلک ظهور کمالا نلک استدعای کی واعیان ثابته نلک وجودات
خارجیه سننی طلبا تمسی کی ذریا بو سئوالا ولما سید صحرای عدمدن بر موجود
پیدای وجود کلوب جعفر ایدی ذری غنی عن العالمین در موجود نلک وجود و عدی
ایله مقیده اولن **قوله** کما ان لا یصح حمد مطلق الا فی اللفظ یعنی سئوال مطلق بغیر

لفظ اولماد و غی حمد مطلق بغیر لفظ صمیم اولماد و غی یکیدر **قوله** و اما فی المعنی فلا بد
 ان یفید الحال اما معناده اولان حمدی البتہ مقتضای حال مقیداً و لمق لا یرندر **قوله**
 قالذی بیعتک علی حمد الله سبحانه هو المقید لک باسم فعل پس غی حمد حقہ باعث اولان
 بر اسم فعلی ایله مقید اولور مثلاً یجن مر یقر اولسک و حق تعالی شفا و رد کده الحمد لله
 د بسک اگر چه حمدک لفظه الله واقع اولدی ایسه لکن قرینة حالیه که شفا بعد المرض
 در سننک حمدک اسم شفا فی ایله مقید و محض اولور کانه سن الحمد للشفا فی دیمش اولورن
قوله او اسم تزییه یا خود حالک سننک اسم تزییه ایله تکید ایدر مثلاً الله تعالی سکا
 اسم تزییه ایله بجلی انسه پس سرکی ملاحظه اعتبار دن تزییه ایدوب الحمد لله بسک
 اگر چه حمدک لفظاً الله تعالی در اما حالک مقید اولور پس الحمد للسبحان دیمش اولور سک
قوله والاستعداد من العبد لا یشعر به صاحبه دخی عبد دن حاصل اولان استعداد صاحبک
 یعنی نفس عبدک شعوری یوقدر مکر نوادر کلین دن اوله زیرا عین ثابتنه علمه موقدر
 اول خود علم قدیم در نفوس جزئیسه انسانیه به سبب سزا و لما ز بر اعوم اد میانک
 نفوس نفوس جزئیسه حادثه در مکر حواس کلین دن اولوب نفس دخی نفس کلی اوله نفس
 کلی ایسه قدیم ایله متصف اولمق جائز در **قوله** و یشعر بالحال اما عبدک حاله شعوری
 اولور زیرا حال حادثه **قوله** لانه یعلم الباعث زیرا عبد باعث طلبی بیلور **قوله** والباعث
 هو الحال باعث طلب ایسه حالکندوسی در **قوله** فالاستعداد اخفی سئوال وانما ینبع
 هولاء من السئوال علمه بان الله سبحانه فہم سابقہ قضاء پس سئوال استعداد سئوال
 لفظی و حالی به نسبت اخفای سوله در بعد سئوال استعداد و سئوال حاله جلیز
 سئوال لفظی دن مانع اولمز لرا الا بونلرک شانند حقک مشیتند اولان قضاء
 سابقه علمری مانع اولور زیرا امر ایسه مطلوب و قوعه کلین ایسه طلب تحصیل
 اولور دکلی ایسه طلب فعل بلا طائل اولور فعل بلا طائل باطل اولور پس بو طائفه

طلب تعیین دن مستفید و استخراج اولور لر حضرت بومقامده بیور مشدر العلم بالقدر
 يعطى النقيضين پس احد نقضين استراحت عز بوده در و نقیض عالی به مطالب عالی به
 به عدد استمدادك علم دن حاصل اولان خسرانك غم واصطر ایدر **قوله** فهمه قد هما و
 محله لقبول ما یرد علیه پس بو طائفه محللر ن مهیا واحضارا تمشدر در تعلقات فائیه
 وسخندن تطهیر وشواغل سنوال و طلبدن تقریغ ایله محل مزبور واردت وهبیه
 و تجلیات غیبیه قبول اتمن ایچون **قوله** وقد غلبوا عن سنوال حظوظ نفوسهم واعراضهم
 حال بوکه بو طائفه علیه تحقیقا حظوظ واعراض نفسانیه لرندن بالکلیه غالب اولور
 بلکه حضور دقیقه عشقله بوجمله دن اعراض تدیرا النهه سیرتنا ولاخواتنا **قوله**
 ومن هؤلاء من يعلم ان علم الله به هو ما كان عليه في حال ثبوت عينه قبل وجودها
 دخ اول قضاء سابقه علمری سببی ایله طلب لرندن فارغ اولان طائفه دندر شول
 عبده که الله تعالی حضرت لر ینک کند و به علی وجودندن اول عین ثابتنه اولان علمک
 عینی ولد و عن بیلور یعنی علم الله مغیرا و لمیوب بلکه عالم شها دتده اولان تقابل
 احکام بعینها صوره علیه ده اولان اجمالک تقصیلی اولد و غنه جازم اولور حاصل
 کلام علم الله عبده ک عین ثابتنه که معلومات الهیه دندر تابع اولد و غن مشاهد
 ایدر دیمکدر **قوله** ويعلم اننا نحن لا يعطيه الا ما اعطاء عينه من العلم به دخی
 اول عبد بیلور که تحقیق حق اکا حالا اعطا ایدی ايسه انی اعطا ایدر یعنی احکام
 شهادت احکام غیبیه موافق اولد و غنک سرن بیلور **قوله** وهو ما كان عليه
 فی حال ثبوت هوضمیری علمه راجمدر یعنی دخی اول علم یا خود اول علمک متعلق
 شول شی در که عبد حال ثبوتده انک اوزرینه متقرر ایدی وجود شهادی
 جعفر دن اول **قوله** فيعلم علم الله به من اين حصل پس اول عبد کامل حقت
 کند و ناسته واحوال و اوصاف جاریه سنه تعلق ایدوب علم قدیمی نه دت

اگر چه عین ثابتنه دخ صوریه
 دندر اما صور صور ایله
 قائم اولمق جازمدر
 اهلی بیلور

حاصل و لشدر بیلور یعنی عین ثابته سنده مضمرا اولان صور علیه ننا احکا میدرکه
شینا فشینا مرورا و اوقات حسبی ایله ظهور بولمقد در و مقتضیات عین ثابتی اوزرینه
لسان استقدادی طلبیا ندکجه جوار مطلق فیض و عطا اتمکده در اول اجد بترکه بر
طائفه سنوال لفظی یہ محتاج اولمز لر **قوله** و ما تمه صنف من اهل الله اعلی و اکشفین
هذا النصف دخی بومقام مدریعی کشف سر حضرت علیه ده اهل الله طائفه سندن
کمال جرنند بونلردن اعلی و حال سمند بونلردن اکشف و علم غیبه و وقوفه بونلردن
اشهر و اوقف طائفه یوقدر **قوله** فهم الواقفون علی سر القدر زبر اوطائفه علیه
سر قدن واقفان و مشاهد و مکاشف در **قوله** وهم علی قسمین منهم من یعلم ذلك
بجملا و منهم من یعلمه مفصلا و بوسر قدن واقف اولان طائفه مکاشفین دخی اکی
قسم در قسم اول اولدرکه سر قدری علی سبیل الاجمال بیلور بپن اول مقوله علم معرفت
قبیلند اولمز زبر معلومات جزئیات مشخصه دکدر و بر قسمی دخی علی سبیل التفصیل
و بطریق الشخص بیلور بومقوله علم و معرفت قبیلند اولمز زبر معلومات جزئیات
مشخصه اولوزر شائبه بنددن مصون قالور **قوله** والذي یعلمه مفصلا اعلی و انتم
من الذی یعلمه بجملا و دخی اول طائفه دن سر قدری قنغی سی مفصلا بیلور سه مجل
بیدن اعلی و اکمل اولوزر صلت علوی و اکملیت اگر چه مستند مسطور در اما فقیر ایدر
زیرا شرف عالم شرف علم ایله در نته که شرف علم شرف معلوما له در پس معلومات
جزئیة بحسب الاوقات و الايضاح معلومات کلیه دن اشرف در و معلومات کلیه
علدن معلومات جزئیة علم او قدر و اشملدر **قوله** فانه یعلم ما فی علم الله فیه زبر اول
سر قدری مفصلا بیلن عبد عین ثابته نك احوالی فی عبدك شانده اولان علم الله
ده متعین اولد دخی اوزره بیلور زبر اعلم الله علم عبدك اول مقامه معدنی و لحددر
زبر ایمان ثابته مرتبه سی صور علیه الهیة مرتبه سیدر **قوله** اما باعلام الله آیه

عینه من العلم به یا حق تعالی نك اول علم مفصلی اعلام ایله بیلور عین ثابتی حقا
کندوبه نعلقایدن صلیتی بعینه اعطا اند وکی سببایله حق قلبه اعطا تمکله بواسطه
یا بغیر واسطه که تحقیقا عین ثابتی احوالی معینه اقتضایدر **قوله** واما بان یکشف
له عن عینه الثابتة وعین انتقالات الاحوال علیها الی ما ینتهي یا حرد اول عید
ایچون عین سندن والی غیرالنهایه مدۀ عمرنده اوزرینه انتقالایدن احوالعارضه
سندن حجاب بالکلیه رفع اولنما غله بیلور **حکایت** نته که شیخ مؤیدالدین جندی که
شارح فصوصدر شرحنده شیخ صدرالدین قنویدن قدس سرهما الغزین نقلایدر
اولدخی خاتم الولاية الخاصه شیخ محی الدین عربیدن نقلایدر بیور مشرکه و قناکه بلا
اندلسدن بحرومه واصل اولدم شوپله عزیمت اند مکه بحر راکبا ولیم تا که تقاضا
احوالظاهره و باطنه محی که مدت عمرده عین ثابتم اوزرینه انتقالایدن جک اولدر
مشاهده ایدم پس حضور تامله جنا ببالله توجہ خالص ایدم حتی سبحانه و تقاضا
فضل خالصدن ناکاه جمیع احوالظاهره و باطنه دنیویه و اخرویة محی اخر عمره و انچه
کوستردی حتی بابا کاسحاقله صحبتی و سنکله اولان الفتی و احوالکی وارزاقکی
و مقاماتی و تجلیاتی و مکاشفاتی و جمیع حظوظنی بیلوب و از واقعه شهود
کامل حاصلایدوب بحمدالله بجزه علی بصیرة و یقین راکبا اولدم والی الان واقع اولد
تفصیل احوال اولاجمالک تفصیلدر دیو خبر و یردی و بوکشفن کیفیتی بودر که مکاشف
عین ثابتۀ ازلیه سیایله تحقیقا ایدر و عین ثابتۀ سنی کشفنا مشاهده ایدوب صلیتی
علم ایله واحد دن اخذ ایدر اعیان ثابتۀ مرتبۀ سنه تفرقة حجب شهادت و بعد
ظلمات امکانیه یوقدر اشراق انوار واجبیه غالبدر پس مکاشف احوالیه سنی
مواطن وجودیه سنه جمیع ماهیات و لوازم ماهیات ایله دلو ازم لوازم ایله
ولواحق قریبه سیایله و بعدیه سیایله الی غیرالنهایه مشاهده عنایة الله دت

بر مشهد عظمه که طقوز یوز طقسا نیدی محمدک و اسطند یکشنبه کیمه سی
 ایدی روحانیه شیخ صدرالدین قنوی ایله جمع اولدم صول جاننده او تودر ایدم
 امرد جوان شکلنده اولمش ما بینو فزده نیجه معارف جلیله جریانندن صکره غیبه
 واقع اولدی پس باعثشویده شرح صدر کتاب و تبییض وجوه و صور معانی مشکین
 نقاب یعنی حضرت سلطان مراد کا مل الاستعداد قابل فیض والفضل والستاد
 مکمل الذات و متمم لصفات ایله ملاقات ادم اثناء صحبتندک بک عرقا یحاجت
 تکلیف ایتدی جو ق خلافتدم اخر سن بوقی تهراده ایجد و کلک بنم معلومدر بند
 بنجون کتم ایدرسن محرمی نا محرمی زن ایدرسن دیو الحاح ایدوب بالضرور ایجدم
 و مقتضای وجود مجازیدن کجدم صورت کشف و اسرار معارفدر که ما بینده الی
 هذا الان جریان اوزره درو خرمز بور شرابا و لمیوب عرق اولد و غنک سر غنک ^{هر دو}
 شرابده لون لباس التیاس وارد راما عرق صاف و خالصدر که خمر کلهوی لطیفند
 حاصل اولور در بر پس محله مناسب اولور زیر عالی حضرت دخی خالص و صرف
 اولان کلمات توحید مایلد رالتیاس و تلو نیدن معر ضلور در ^{ضری} قوله وهو اعلی هو
 قسم ثانی یه راجعدر یعنی عین ثابتدن کشف حجاب ایله اولانک مرتبه سی غیر
 کشف اعلام الهی ایله عالم اولانک مرتبه سندن اعلی قوله فانه یكون فی علمه
 بنفسه بمنزله علم الله به لان الاخذ من معدن واحد زیرا او کشف ایله عالم اولان
 نفسه واحوال نفسه علمه حقا نسبته تعلق ایدن علمی منزله سندن در زیرا یکی سندن
 دخی معدن واحد دندر زیرا عیان ثابتنه معلومات الهیه در پس نته که عبدک عین
 ثابتنه حقا علمی تعلق ایدرسه عبدکا ملک دخی علمی اکا بعنا یته الله تعلق ایدر پس
 علمک دخی متعلق و معدنی واحد اولور قوله الا انه من جهة العبد عنایتهم الله
 سبحان سبقت له لکن اول جهة عبدن اولن علم وجود شهادته کلمزدن اول عبد ایچون

الحمد اولان عنایت سابقه اولور **قوله** هي من جملة احوال عينه الثابتة ايله عنایت
 سابقه که عبودیت عین ثابتند جملة احوال الذکر درکه هر چند که اول عنایت تعلق
 اقتضا ایدر تعلق ایدر سا تراحوال سابقه کی **قوله** يعرفها صاحب الکشف اذا اطعمه
 الله على ذلك هاضمیری عنایته راجع در یعنی صاحب الکشف اول عنایت بیلو راجع
 حق سبحانه و تعالی عین ثابت به مطلع استه زیرا اول عنایت جملة احوال الذکر **قوله** فاما
 ليس في وسع المخلوق اذا اطعم الله تعالى على احوال عينه الثابتة التي تقطع صورة
 الوجود عليها ان يطعم في هذه الحال على اطلاع الحق على هذه الاعيان الثابتة في
 عدمها یعنی عبودیت عین ثابتست علی عنایت الله ايله موقوف دانسوز اولماز دیمه ^{نک}
 وجهی بودر که زیرا حقن الله تعالی عبودیت احوال عین ثابتست که صورت وجودی
 اول حالک اوز رینه بقلتمشدر مطلع قلم استه سه عبودیت قدری دائره سنه ^{دکله}
 که اول حالک یعنی عبودیت وجودی حالند حقیق اول اعیان عدمی حالند کی اطلاع
 کی مطلع اوله زیرا علم حق از لیدر و ابدیدر علم مخلوق ایلسته مخلوق اولدو غیبتیست
 بهر حال علم خالق عینی اولت احتمال دکدر نته که تعلیلدن فهم اولنور **قوله** لانها
 نسب ذاتیه لاصوره هادیر اول اعیان ثابتست ذایتست و شئون غیبیه درکه
 بحر نور ذاتی غیب و تجلدر یعنی نهان اولمشدر در اصلانه صورت علیه لری
 و نه صورت عینیه لری وارد پس اعیان اول حالند حقیق اطلاع کی عبودیت اطلاق
 بجه ممکن اولور اما حقن اول اعیان علم حق تعلق فلسفه امتیاز علی حاصل ایدر
 و اکا علم مخلوق تعلق استمک دخی جان اولور و بوجهتله علم خالقته مساواة بولنور
 و سبق عنایتک دخی مناسی بولور **قوله** فبهذا القدر نقول ان العنایة سبقته لهذا
 العبد بهذا المساوات في فادة العلم پس بومقدارله یعنی حقیق اعیان علم عبودیت
 علمته سبق مقدار ایله بیزه عبودیت علمتی حقیق علمته بحسب الافادة مساوی اولغه

اعیان ثابتست نسب ذاتیه و شئون غیبیه
 درکه بحر نور ذاتیه غیب و تجلدر

عنایت حق سبقتو آیدی دیو قایل اولور ذی یعنی سبقتو مطلق ایله سبقتو مقید ذاهب قایل
 اولور بهذ المسارات ده عامل و متعلق عنایت در فاقاره العلل متعلق مساوات در
 معلوم اوله که بعض مواضع قرآینه ده حق تعالی حضرت نبرینک بعضا شیایه عللک حدوت
 فهم اولور و نلبونکم حتی نعلم الجاهدین منکم و الصابرين کبی دخی تم بعشاهم لنعلم
 ای الحزبین احصی لما لبسوا مداکی پس بواشکا لدن خلاص مذ هب متکلمین اوزره
 علم قدیمه تعلق حادث دیمکه اولور یا خود عللک فراد شهود اولور معنی متی تشهد
 دیمکه اولور ذرا شیایه وجود عینی سندن مقدم ثبوت علمی ایله معلوم کرد اما عالم
 شهادته تنزل ایدوب تعیین وجودی بولد قد نصکرم موجود شهود عنوان بولور
 پس علمه شهود حقیقتک بیه و مرتبه حسب سبیله مغایر کور و نور مقتضای تنزلات
 الهیه بویه در بو تقدیرجه حدوث اطلاق علی اطلاق لفظی اولور پس حاصل کلام
 بوکه منجز اولدی ایسه که احوال عبده تعلق ایدن علم حق بیدک عین ثابتند ما خود ایله
 اوله معلومه تابع اولمق اصلی اوزرینه علم الله معلومندن تا خرایه شیخ رضی الله عنه
 تاخر مذ بود قرآنک واقع اولانی مصحح در دیو بیوردی قوله ومن ههنا یقول الله سبحان
 حتی نعلم یعنی حقا احوال عبده علمی عین ثابتند مؤخر اولدوغی جهند که الله تعالی
 نعلم بیوردی قوله وهی کلمه محققه المعنی یعنی کلمه حق بو مقامه مجاز دکدر معنا سندن
 حقیقتک در علمک تاخری وحدوتی امر محقق در زیر بلوی در نصکرم حادث اولمق اوزره
 در اما تاخر وحدوت مز بورك زانیدر زمانی دکدر قوله ماهی کما یوهمه من لیسرله
 هذا المشرب یعنی کلمه حق معنای تحقیق اوزره در مشرب تحقیقتک اولمین طائفه
 متکلمین توهم اند وکی کبی دکدر و تغییر نسبت و اوصاف اند فساد یوقدر محصل کلام
 علم قدیمدر و معلوم حادثه تعلق حادث در دکدری کلام مشهور در و حضرت شیخ
 بوکه اشارت ایدوب بیوردی که قوله وغایة المنزه ان جعل الحدوث فی العلم للعلم

بعض اشیا به علمک عدد غ فیم اولور

با خود علمه نام اد شهود اولور

جواب لولا محذو در تقدیر کلام
نکان عن فایز الحقیق
دیگدون

یعنی اهل تزییه اولوب عقل ایله حرکت ایدن متکلم منزلهک غایت سیری علمک حدوثی
تعلقه اسناد ایدوب نفس علمه اسناد ائمه مکرر قوله وهو اعلی وجه بکون المتکلم
فی هذ المسئلة وهذا انفصل عن المحقق من اهل الله صاحب الکشف والوجود لولا انه ثبت
العلم زاید علی الذات یعنی حدوثی تعلقه اسناد ایدوب علمه اسناد ائمه مکرر بوجه مسئله
ده عقلی ایله متصرفا ولان متکلم اعلای وجوده و امثل علل دندر اگر صرفت علی
ذاتی اوزره زاید اثبات ائمه وتعلق علیه نسبت ایدوب ذاته اضافت قلبه
زیرا مادامکه عین ذات اولیه ذاتک معلوما ته تعلقنک معنا الی حاصل کلام شیخ
درکه اگر متکلم عاقل علی ذاتی اوزرینه زاید قیلوب بعد تعلق ذاته اسناد ائمه
یوب علمه نسبت ائمه کلامی محقق کلامه قریبا ولوردی لکن علی ذاته قریب
اعتبار ایدی وتعلق ذاته اسناد ایدوب علمه اسناد ائمه دیس کلام مرتبه تحققدن
بعید اولدی و بونک سببی ایله مقلد بنی متکلم محققدن یعنی اصحاب کشفته انقصا
وامتیاز بولدی متکلم دن مراد بوراده متقدمین اشاعره در اما متأخرین مدعیان
واسطه اثبات ایدوب لاهو ولا شریع دینوب صفت ذاتک نه عینی ونه غیر ایدی و بیشتر
لکن بجه سی بو کلام صعوبک معنا سن فهم اتمیوب متخیر قالمشدر در اما ذیل اکابر
نشبت اید نلر خیر تدن خلاص و بنای معرفت لرنه اساس خاص وضع ایدوب بسبب العقل
یعنی نسب ذاته دن بر نسبت عقلیا ولما غله زاید و بحسب الخارج عیندر بیشتر
وتعلق من بوردک حدوثنی حدوثنی ذاتی عدا تمشدر و تفریهدر طرفه مبالغه ایله که تمشدر
زیرا اگر حدوثنی حدوثنی ذاتی دخی عدا تمشدر ایدی فساد لازم کلرن ایدی ز بر اجدد
نسبتدک واقع اولوب نسبت خود امر عد میدر عدمه منسوب دخی عدم در اعتبار
اولنتر اگر سؤال وارد اولور سه که و نبلونکم ایتدک واقع ولان علم نبلونکم فعلی
ماخوذ اولان حادث زمانی یه مترتب اولجاق حادث زمانی اولنتر بیس علم مزبور

حدوث ذاتی سنادهی بجه صحیح اولور جواب ویریلورکه علم من بونه حدوث ذاتی اسناد ایلد
 علمک مترتب اولدورنی فعل مذبوری دخی حدوث ذاتی ایله حادث ایدر پس اینک معنای
 حقیقی سی کلام ازلی متضمن اولدورنی خطاب الله اعیان ثابته یه وارد اولمق اوزره بو
 اولورکه ای نورغیب ذاته مسجنه و نهان اولان نسب ذاتیه و شئون غیبیه تحقیق
 بیز سیزی امتحان ایدوب و حقایق غیبیه ایکن امتیاز علی و سما مرتبه سنه ظهور
 ایتدوروز تا اول علم سببی ایله بحسب خارج ذوات موجود کونه شینا فیشینا
 ترتب و جریان ایدر بیک احوال و صفا تکون حاصل بدرکه اول احوال دن بعضی مذکور
 اولان مجاهده و صبر در پس بو تقدیر و توجیه اوزره علم مترتب و فعل مترتب علیه
 که بلوی در اینکی سی دخی از اولور و حدوث ثلثی دخی ذاتی اولور زمانی اولمق حاصل کلام
 معلومات الهیه و کا متعلق اولان عالم غیب و حقا ده ایکن قدم از لیه ایله اولور ذاتا
 اینکی سی دخی بیرو مرتبه مغایر کیفیت معرفت لری ذوقه و وجدانه دایر در بورا ره و توفه
 مشرب تصوف لازم در هوای عقل ایله بودر بایه سفر اولماز والله اعلم بالستر **قوله**
 ثم ترجع الى الاعطیات پس لسان استعدادله سسوال ایمان دن بحث اولدوقه بحث
 اعطیاته رجوع ایله **دقوله** فتقولان الاعطیات پس بزیر و تحقیق اعطیاتکه
 فتح هنزه و تحقیف یا ایله جمع اعطیه که جمع عطادر **قوله** اما ذاتیه و اما اسمائیه
 ایکنی دخی سبقتندی **قوله** فاما الملح والهبات والعطایا الذاتیة فلا یكون ابدا الا
 عن تجلی الهی **متح** جمع منحه در عطا معنا سنه هبه معروف در پس عطایای ذاتیه که
 واردات و از واق و مواجید در و علوم معارف در قلوب قابلینه وارد اولماز الا
 بتجلی الهی مرتبه اسماده اولور یعنی سبب جمع صفات اولان اسم ایله اولورکه لفظه
 الله در **قوله** و بتجلی من لذات لا یكون ابدا الا بصورة استعداد المتجلی له غیر ذلك
 لا یكون ابدا حال بوکه بتجلی ذاتی ابدا اولماز الا بعد بتجلی طرک صورت استعداد ایله اولور

یعنی بعدك حتى كورمكه استعدادی نه صورتله ایسه حتی اول صورت ایله کورر غیر
صورتله کورمك احتمال دكلدر زیرا بجلی صورت استعدادك غیر یله اولمق محال دکلر استعداد
جونی قدیم تغیر قبول اتمز بعد كلین دن اولوب نفس کلی و استعداد کلی صاحبی اوله اوله
تقدیرجه حتی جمیع صور دن کوردا ما اول ندرت ایله اولور قابل قیاس دكلدر **توله**
فاذن المبجلی له ما رای سوی صورتیه فی مرآت الحق پس بو تقدیرجه بعد مبجلی له مرآت
وجود حقه کند و صورتك غیرك کور ما مشدر زیرا ذات الهیه نك حد نفسند
صورت متعینه سی بو قدرکه اول صورت ایله قابل تعیین ظهور اوله پس مرتبه فیض
اقدس که حتی مرآت اعیاندر صورت بعد مبجلی له استعدادی حسبجه انده ظاهر
اولورنته که حتی اعیانده فیضاً قدس ایله قابلیت حسبجه ظاهر اولمش ایدی **توله**
وما رای الحق ولا یمكن ان یراه مع عمله انه ما رای صورتیه الا ینه رای تحتند اوله
ضمیر بعد مبجلی له ایجن در یعنی بعد مبجلی له حتی کورمك حقیق اکاه اطلاق
حیثیتی ایله دخی حتی کورمك مطلق اولدوغی حیثیتندن ممکن اولماز بوجمله ایله
کند و صورتی حقدن غیر یی یرده کورمدوکن بیلور و کند و صورتی حقه حجاب اولور
صورتك ما و رای حتی اولماد غلک **فلی قوله** کالمرآت فی الشاهد یعنی حتی سبحانه فی
عالم ظاهره اولان ایدیه کچی اولور که اگر کند و صورتك اگر غیرك صورتن انده کورر سن
اما اگر حالنده مرآت کورر سن و کورکی مقصود ایتن سن کوجه مثالک تمثاله تمام مطابقی
بو قدر زیرا مرآت وجود حتی غایت لطیف در هیچ رویت صلاحیتی بو قدر ما مرآت عنصری ایتن
حس تعلق اتمک قابلدر ما مطابقه امور لازمه دن دکلدر **توله** فانک اذا رای الصور
فیها لا تراها مع علمک انک ما راینا الصور و صورتك الا فیها زیرا بتحقیق سن قن اوله
ایدیه ده کند و صورتك یا غیرکی صورتك کورر سن اول اینه کورر سن ما علمک وارد که
اول صورتی اول اینه ده کورر سن غیر یی کورمك **توله** فابرا لله ذلك مثل انصبه

لتجليه الذی فی لعیلم المتجلی له ما راه پس حق سبحانه و تعالی اول مرآتیه اولان صورته ظاهره
 ذاتک تجلی سینه مثلا بر ایدوب نصبا ندی تا که عجد متجلی له کورد که صورته نه
 در مرآت ند حقیقترا یله بیله و حق بجدک ذاته و بجد در حق حقک ذاته مرآت اولد
 فهم اید **قوله** و ما تمه مثال اقرب و لا اشبه بالرؤية والتجلی من هذا حاله که بوجلی ذاتی
 مقامه مثل له ایچون بوندن اقرب مثال یوقدر و ما اشبه بالرؤية جمله سی ما اقرب جملة
 سنک عطف تفسیر بندر مثال من بورده مراد صورته مرآتیه ظهور یدر و سنک فی مرآتیه
 دویتکدر **قوله** و لجهد فی نفسک عند ما ترى الصورة فی المرآت ان ترى جرم المرآت لا تراها
 البتة یعنی سن مرآت ایچند صور توکی کورد و کونک زمانه جرم مرآت کورمه نفسکده
 جهد و اقدام ایله و تحقیق ایله که سن قطعاً جرم مرآت کورمز سن مکر صورته کورمه سن
 و کورمه متوجه اولیه سن که سکا جرم مرآت کوردی دیمک صادق اوله زیرا شهود و لحد
 و ابصار متعین وقت واحد صغیر زرا ان واحده برندن معرض اولوبلخره متوجه الحق
 کرکه رامابو معنی مرآت وجود حقه منصور دکدر زیرا آنده صورته مرآتیه صورت
 روجهله منطبق و منطبق اولمشلر در که احدهما الخردن ممتاز اولما زاما مرآتیه صورته
 حال بویله دکدر و کورلمزنی که صورت مرآت ایچنده غایر کور نور و وجهکده نه قدر تبعید
 اشک بخوری قلیل اولور حتی مرآت وجهکه مما سن اولسه اصلا غور قلمز صورت بخوری
 زیاده و بتقریب اشک مرآتک سطحه ظاهر کورینور و بوعلت ایله صورت مرآتیه حال
 اولدو معنی ثابت و اشکار اولور لکن بین الرائی والمرآتیه هوای شفاف ایله می قائم ^{حده}
 مثال مثال الوجود میدریعنی عالم مثال دد کلوی جوهر بخاری شفافه می کورینور
 معلوم دکدر نته که حکماء اشراقیدن اکا ذاهبدر مولانا جلال الدین شرح هیاکله
 ذکر اتمشد رومذکور اولان بعینه متن اشراقه. و کلاما علم بالسریر و الجنا یا **قوله** حتی ان
 بعض من ادرك مثل هذا الذي في الصور المرآتية الى ان الصورة المرآتية بين بصير الرائي وبين

المرآت حتی بعض اصحاب حکمتکه اینده ده کورد و نورد صورتک و جعنی و علتی ملاحظه اید
 کیسی صورت مرینه مرآت اینده دبدلو و کیسی حدقه در دید لرینه ماده سئول و جواب
 مستر اولوب اخر طائفه نالنه بوضوره نه مرآت در و نه حدقه در یکی رانی ابله مرآت
 اور تا سنه ضیاضنی معلقه در یعنی اصول معلقه در مکان ابله قائم دکلر در ساز صورت
 حیالیه کی عالم مثال در موجود لطیف در جرم و شفاق و رویت تعلقنه سبب اولوب در
 اصول دیمه نک و جعی بودر که عالم شهادت در موجود اولان صور انلاک فر و بعد در زیر عالم
 مثال عالم شهادت در مقدم در ایمان نابته نک و جودی علمینک احکام منزح حسینی ابله اول
 اول عالم جلوکرا و لور بعد شهادت در صور کشفه او نور قوله و هذا اعظم ما قدر علیه
 من العلم یعنی علم نظری صاحبته نظر عقلی ابله حاصل و مقدور اولاً طبقاً تاک عظمی و اعلا سی
 بودته در لکن بوجه ابله کبر و واقعه مطابق دکلدر قوله و الامر كما قلناه و ذهبناه الله
 پس هر کور مرآت بیزم دید و کوزا وزره در و بجئی ایلده بز ذهاب اولد و نغمز مذهدر
 نه که بمجالی مرآت حدقه کدر و صورتدن غیر سنه کور من و مرآت وجود حتی کور من و کور
 دخی ممکن اولماز بوجه ابله تحقیقا بیلور که کدر و صورتی مرآت حدقه کوردی حتی ابله
 کدر و اینده کوردی بیر وجهله رویت حدقن حجاب اوله بلکه حاجب و محجوب و حجاب
 بیر ایدی و کذلک ناظر صورتی مرآت کوردی بینه و بین المرآت کوردی اهل اشراق
 توهم اتد و کی کی لکن مرآت وجود ابله مرآت مینانک فرقی وارد در زیر مرآت مینا صورت
 مشهوره ابله شفق لذن مرینه اولمن لکن صورت من بوردن اعراض اید و بیت مرآت ایل
 اولنسه مرآت کور نوراً ما مرآت وجود حتی بویه دکلدر زیر امن حیث الاطلاق کور نمک
 احتمالی یوقدر قوله و قد بینا هذا فی الفتوحات المکیه و تحقیقا بیز بومائله مذکور
 فتوحات مکیه نک التمثل و جعنی با بده بیان اید و بطور و روز بیور در که تحقیقا
 انسان صورتی مرآت کور و قطعاً بیلور که صورت مرینه من وجه کدر و صورتی در

عالم مثال در دکوری عالم غیب
 ابله عالم شهادت اور تا سنه
 بین لطیف و کشف بر عالم کدر
 موجود در زات در محسوس کدر
 یکی شیء بری برینه مرآت
 اولماز

اصل نفسه نظر من وجه انحرکند و صورتی دکدر بعض عوارض صغر و کبر حسبيله که
 جرم مراتب بعد پس صورتی مرئیه کند و صورتی اولد و غین انکاره دخی قادر اولماز لخر
 صورتی مراتب دکدر بینه و بین المرأتی در دیوب دعوا سنده نه صادق و نه کاذب اولور
 پس تلك الصورة نه در و محلی نه در و شافی نه در بلیوب اول صورتی نخی ایله اثبات
 وجود ایلله عدم و علم ایلله جهل و در تا سنده دایر بر واسطه اولور صاحبینی عاجز و حایر
 ایتر پس حقیق بعد نه ضرب مثالی اولور که کند و صورتی حقیقک بلما یوب عاجز اولور
 خالیست حقیقتی علمه اجمل و اعجز و احیوا اولور فتوحاتدن اشارت نقل آتدی کی بوند کور
 در و کلام علم **قوله** و اذا وقعت هذا ذقت الغاية التي ليس فوقها غاية في حق المخلوق
 و الحال هذی تجن سن طریق ذوق و وجدانله لا بسبیل العلم و العرفان بو محلی ذاتی فهم
 آتدی و کسه مراتب تجلیاتدن بر غایتیه و اصل اولدک که حق مخلوقده اندن عالی بر مرتبه
 و غایت حاصل اولور احتمال دکدر **قوله** فلا تطمع ولا تعب نفسك في ان ترقى في اعلى من عند
 الدرجة پس ای عارف بالله طمع خام ایدوب بودرجه دن اعلی مقامه تدرج و صعود
 ایتمه نفسو که تعب و شقت و برمه **قوله** فما هو ثمه اصلا و ما بعده الا العدم المحض
 پس بوندن اعلی درجه بو مقامه تجلید اصلا بو قدر و بودر جنک ماوراسی عدم
 محضد که اندر درجه و مقام متصور دکدر بلکه مقام لا تعین صرفد که اندر نه
 مقام وارنه کلام لا یعلمه الا الملك العالم **قوله** فهو مراتب من رؤيتك نفسك پس
 حق تعالی سنک نفسو کی کور مکده سنک مراتب اولور **قوله** وانت مراتب في رؤيت اسمائه
 و فی ظهور احکامها و سن داخی وجود یعنی اعتبار ایلله حقیق اسمائنی کور مکده و بعض
 احکامک ظهورند مراتب سن ذیرا وجود ایلله اعیان ثابته و کمالا فی ظاهر
 اولور و اعیان ایلله صفات وجود و احکام اسماء ظاهر اولور ذیرا اعیان محرفقوش صفات
 و احکام مدرنته که رسول الله صلی الله علیه و سلم المؤمن مراتب المؤمن ذیرا مؤمن جملة

اسماء الله دندر **قوله** وليست سوى عينه اول مرات حق که سنك عينك داول عين حقد
غيره کلدرد زير مرتبه احد يده حقد عين غيری دکلدرد بلکه نفسی دپس سن حقد نفسنه
مرات سن حق نفسوی سنده کور مکده نته که حق سنك نفسوه مراند رس: نفسوی
حقد کور مکده پس گاه حق مرأت اولدی سن رانی اولد وک وکاه سن مرأت اولد وک وک رانی
اولد **قوله** واختلافا لامر وانهم پس بويله اولجا قامر مشکل اولدی یعنی فارشدی مرأت
ورانی ومرئی بلکه عهد وحق بر رینه منبهم ومشته اولوب فرقی کوچ اولد **قوله** فمنا
من جهل فقال ليجز عن درك الادراك پس بزدن بعضن ما بين مراتی بطریق لذوق
والوجدان دون وتميزا يليب واطهار عجز ايد بد که ادراکدن عجز عين ادراک در
ديد يل زير عجز و جهل مورد که دندر درك قعر ونهايت معنا سنه در درك بحر
و درك نادکی **قوله** واما من علم فلم يقل مثل هذا وهو اعلى القبول وبزدن بعضن
ما بين مرتبه عالم اولوب ذوق وجدانله تمیز و فرقا ندی پس بو منطلی قوله یعنی عجز
قولنه قابل اولمادی و نفسی عجز ايله متصف قلادی حالاکه قولاسنند قول عجز دن
اعلا یوغدی تحقیق مرام بو مقامه بود که حقد عیده مرآتیه ایت وجودیه سنده
مرآتیی وار و عین ثابته سنده مرآتیی وار و كذلك عهدك حقه مرآتیه وجود عینی نه
مرآتیی وار و وجود علی سنه مرآتیی وار اما ایت وجودی مرآتیی عهدك ظاهر
وجود اعتباریله اول تقدیرجه رانی و مرئی عیدا اولور زير نفسی نفسنه کورر
بلکه من وجه رانی و مرئی حقا اولور اما عیده کورر و كذلك عهدك حقه مرآتیی عهدك
وجود علی سبی یا خود وجود عینی اعتباریله در و رانی دخی حقد رکن صفتک یا اسمک
خصوصیتی اعتباریله در که عهد اول اسم اول صفته مظهر اولمشدروا ابا اعتبار
الاطلاق حق مظاهر دن بر مظهر معین ده ظاهر اولق احتمال دکلدرد کوجه جمیع
مظاهر ده ظاهر در معلوم اوله که سابقا متنك وهو اعلى القول لفظنه هو ضمیمه

بو مقامه ماوراء عجزه
اولان علم دقیق تحقیقی
وارد رفت اولینه
سلام

قول بالجمع راجع در نته که ترجمه دخی اول سمت اوزده قلنمشه را اما جائز کور مشکه
 مز بود عدم قوله که عجزه قایل و لمقدرا کا راجع اوله و معنی دیمک اوله که عجزه قایل اوله
 مع هذا عجز قولک اعلی و غایتیکن لسان مقالی ترک ایدوب لسان حاله قایل اوله ^{که} لمقدرا
 کمال علمک مقتضا سی سکوتدا فائتم العقل نقض الکلام دخی ملایم مقامدن حضرت
 شیخک بلا عطاء العلم السکوت قولی بومعنایه مناسبه ربیعنی عالم کامله صلی سکوت
 اعطا اندی و لسان مقال زبان حاله منقلبا ولدی **قوله** ما اعطاء العجز ما فائتمه
 در یعنی عالم مز بوره علمی عجز اعطا ائمه شد **قوله** وهذا اعلی عالم بالله یعنی بوعلم سکوت
 اعطا ایدوب عجز بورمین عالم ذات الله و مراتب تجلیاته و بونلری تمیزه عالم ملک
 اعلا سید **قوله** و لیس هذا العلم الا الخاتم الرسل و ما یراه احد من الانبیاء و الرسل
 الا من مشکوة الرسل و خاتم الاولیاء ایچون ثابتدر و بونلرک ما عدا سی انبیا و رسلدن
 برکنسه بوعلمی ربوشهودی کور مشد رآه مشکوة خاتم النبوة دنما خذ ائمه شد
قوله و لا یراه احد من الاولیاء الا من مشکوة الولی بخاتم ان الرسل ایضا لایرونه
 معنی راوه الا من مشکوة خاتم الاولیاء و اویادن دخی برکنسه بونوری خذ ائمه
 مشد رآه مشکوة خاتم الاولیادن خذ ائمه شد و حتی رسل دخی اولیا اولد و قلری
 حیثیدن نوری مذ بوری مشکوة خاتم الاولیادن المشد در **قوله** فان الرسالة و النبوة
 اعنی نبوة التشریح و رسالته مقطعتان معلوم اوله که رؤیه مز بوره مشکوة
 خاتم الاولیایه اسناد و قدرک و صحیح بودرکه رساله و نبوة که خاتم رسالتک
 جهة ظاهریه سیدر مراد نبوت شریعت و رسالت تشریحیه سیدر حوادث
 اکوانه متعلق اولان احوالی تبلیغ در بونلرا یکسی دخی موطن تکلیفک انقطاع
 بلکه رسول خاتمک بو موطندن انقطاع عیله منقطع لدر در پس غیر منقطع

نبوة تحقق نبوة
تشریح مقابلہ
معد

منقطعه بجه اسنادا ولنورا ما نبوة تحقیق کہ بتیك ججه باطنه سید روحق اسرار
ملکوت وجبروت وعجایب غیب وشهادتدن خبردر منقطع اولماز والولایتلا منقطع
ابداحالا کہ ولایت اصلا منقطع اولماز زیرا ولایت بنیک طرفتی ولی یلین ججهتدر کہ
ججه باقیه دائمه در ولایتک اکل مظاہری مظاہری خاتم اولیادرحقی بعض شراح
دیشلردر کہ نبوة منقطعه دخی ولما سہ بوعلمک اکا اسنادی صحیح اولماز نہ برحقایق
ولایت حقایق نبوتہ بالذات مغایر در **قوله** فالمرسلون من کونہم اولیاء لایرون ما ذکرنا
الا من مشکوہ خاتم الاولیاء فکیف من دونہم من الاولیاء پس مرسلون اولیاء اولد
حیثیندن صاحبہ سکوت اعطا ایدن علمی مذکور کی کورمز لرا الا خاتم الاولیاء مشکوہ
کوردلر پس بونلرک مرتبہ سی اعلا ایکن علم مذ بوری بالواسطہ کورجک بونلرک ما ذکرنا
اولان اولیاء نہ کیفیت ایلہ بالذات کورہ بلورلر **قوله** وان کان خاتم الاولیاء تابعا
فی الحکم لما جاء بہ خاتم الرسل من التشریح کلام سؤل مقدر دن جوابدر کہ یعنی اگر جہ
خاتم اولیاء نشأ عنصریہ حسبی ایلہ حکم الہیدہ خاتم رسل کوردو کی تشریح تابع ایسہ
دہ **قوله** فذلک لایعدح فی مقامہ ولایناقض ما ذہینا الیہ پس ولخاتم اولیاءک
نشأ عنصریہ حسبی ایلہ اولان تابعتی حقیقتی حسبیلہ متبوعیتہ اقتضای مقام
خاصندہ قادح اولماز ودخی بیزم حالاذکر ایدوب و ذاہبا ولدوغنر معنایہ کہ مرسلین
بونی کورمز لرا لا مشکوہ ولایتدن کوردلردید و کوز مناقض کلن **قوله** فانہن وجہ
یکون انزل کما انہن وجہ یکون اعلی زیرا اولی نشأ عنصریہ وجھندن خاتمہ مرتبہ
رسالتی وجمعی ایلہ اد فی درنتہ کہ رسول خاتمک ججه باطنہ سی ولدوغنی وجملہ مرتبہ
اندن اعلی در **قوله** وقد ظہر فی ظاہر شریعنا ما یؤیدہ ما ذہینا الیہ فی فضل عمر رضی اللہ
فی اساری بدر فی الحکم فیہم حالاکہ بیزم ظاہر شریعہموزدہ بو ذاہبا ولدوغنوزی
مؤید امر ظاہر اولمشد کہ فاضل ثابتا بفضل بعض جھتدن مفضول ولورنتہ کہ اساری

بدر حقه اولان حمله فضل حضرت عمده ظاهر اولدی زیرا ابو بکرک فضل عمرا و زینة
 فضله ثابت ایکن اساری بدر حقه ایکی سی اختلاف اید و با ابو بکر ذیة النبیا طلاق
 اولمغه ذاهب اولدی عمر رضی الله عنه حضرت یزید بیونلرک اورمغه رأی ایدی خرابیت
 کریمه رأی عمره موافق اولوب فضل با الرقاب وارد اولدی **قوله** و فی تأییر النخل دخی
 مذہب موسی مؤید امر تأییر نخلده دخی ظاهر اولدی که رسول الله صلی الله علیه و سلم تأییر
 نخل اوضاع جاهلیتدن اولما عین تری ایدی اتفاق اولمسنه بمش ورمدی اصحاب کلوب
 خبر ویردکه عامه مخاطبین ایچون فضیلتا ثبات اید و با نتم علم با موردینا کم حدیث
 شریفینک ناطق اولدی مع هذا سید الاولین والآخرین ایکن مرتبه لر نه نقص وصل ویر

قوله فما یلزم الکامل ان یکن له التقدیم فی کل شیء و فی کل مرتبه و اما نظر الرجال الی
 التقدیم فی ذیة العلم بانه سبحانه هنالك مطلبهم پس کامله لازم اولما زکة جمیع امور
 جاهله تقدیم اید و هر مرتبه ده تفوق کوستره بلکه نظر رجال وغیره اهل حال ذیة
 علم الله ده واقع اولان تقدمه در که طلب عایدلری اول مرتبه در **قوله** و اما الحوادث
 الاکوان فلا تعلق خواصهم بها اما حوادث اکوان تأییر النخل وانک امثالی نه ایسه هم عالیه
 صاحب لری یاننده اصلا علم و هتر و معرفتی معتبر دکدر و بومقوله امور حشیة بلیکن
 نقصان لازم کتور مزرد ناءت حالنه نظر بدر لر **قوله** فمحقق ما قلناه پس سن بزم
 قولری حقیقی ایله بیل یعنی خاتم اولیا نکه علم الله اولان علوشانی و ستمو مرتبه سنی
 حقیقی اوزده اکلده و نشأ عنصریه حسبی ایله اولان نزول ^{سینی} شان علیک صاریته
 کسر و حلول ویرمد و کن فهم ایله **قوله** ولما مثل البتی صلی الله علیه و سلم النبوة الحایط
 من اللبن سوی موضع لبنة و لحن وقتاکه بنی علیه السلام بنوق برک بچدن بنا اولمش دیوان
 تشبیه اندی ایسه که اولدی یار تمامه قریب اولمش که برک بچ یری حالی قلمش اوله **قوله**
 فكان صلی الله علیه و سلم تلك اللبنه پس بنی علیه السلام بوضع احدیت جمعیت صحفت

خاتمتايله اول لبنة واحده اولاكه اول ثله سد و اول تفرقي وكثر في جمع ايد **قوله**
غير انه صلى الله عليه وسلم لا يراها الا كما قال صلى الله عليه وسلم لبنة واحدة الا بقره
واركه بنى عليه السلام اول لبنة عيني بصيرة ايله كورمدى ذيرا كورمكه توجه اندى
نهایت سرندن لسانه كان كلامك لفظي ما مور اولد و محي و زره ذكرا يدوب لبنة واحد
ديدى ذيرا بيان سرته ما مور دكل ايديكه بيان سر و كشف حقايق حاتم الولاية منضيد
قوله و اما خاتم الاولياء فلا بد له من هذه الرذيا اما خاتم ولاية محمدية لازم دركه
بو تمثلي لفظيتك ما ورا سنده اولان معنا سيله واقعه سنده مشاهده ايد و عالم
مشانه بجلي ايدن احكامي بفضيلا كون **قوله** غير كما مثل به رسول الله صلى الله
عليه وسلم پس بنى عليه السلام تمثيل ايد و كى حاطره يعني ديوارى كون **قوله** و برى
في الحائط موضع لبنتين دخي مشاهده اند و كى حاطره اولايكي كويج موضعى كون
يعنى اول حاطرك نقصا بنى ولبنتين ايله تكميلتي فهم ايد **قوله** واللبن من ذهب فضة
اولايكي لبنة برى زهدنا اولاكه صورة ولاية اوله و برى فضدن اوله كه صورة
بنوة اوله معلوم دركه ثابت اولان تشبيه ضمنى بو مقامه ظاهر تشبيه معقول
بالجسود وجه تشبيه بين الطرفين بودر كه ذهب معد نيانه بجه كامل الجواهر
ايسه كه قابل تغير و تبدل دكلدر ولايت دخي اويله درمورد هور زمانه قبول
تغير و زوال امتزا ما بنوة ايله دكلدر كوزان حوادث اكرانله نهايت وانقضا بولورنه
كه فضه دخي تخاور نار اولسه متخلل الاجزاء اولور و معلوم اوله كه تغير بو مقامه
جنس بنوتد بولتمق كفايت ايدر با خصوص بنوة محمدية دخي اخر الزمانه متغير اولور
اما ولايت اويله دكلدر عالم اخرته بيله سورر **قوله** فترى للبنتين ينقض الحائط عنهما
ويكل بهما لبنة فضة و لبنة ذهب بلا بدان برى نفسه في موضع تلك اللبتين فيكون
خاتم الاولياء تلك اللبتين فيكمل الحائط دخي و لخاتم ولاية محمدية اول حاطر نطدت

اسکند اولور و مکمل خانئا اولان لبتین لبنة فضه و لبنة ذهب کوردر پس لازمدر که
 خاتم ولایة نفسنی اولبتین موضعند کوره و اول لبتینک عینی اولوب مکمل خانئا اول
 خانئندن مراد بنای عالم شهادتدر که خاتم ولایت ایله مکملدر زیر انسان کامل عالم
 شهادتک روح مقوی مثابه سند در بران معدوم اولسه اولفقدن عالم بالکلیه
 معدوم اولوب شهادت مثاله منقلب اولور معلوم اوله که شیخ فتوحات میکه سند
 عینی ایله بویله رؤیا کوروب رؤیا سن ختام ولایت ایله تغییر ایدوب بعد مشایخ
 عصر دن که عرض اتسه بورویانک صاحبی خاتم ولایتدر دیو تغییر اید کلون صریحا
 حکایت ایدوب شرح کتاب دخی نقل تمثرا دام الله تعالی فیضهم **قوله** والسبب الموجود لكونه
 روحا لبتین انه تابع لشیخ خاتم الرسل ودخی اولیانک رؤیا لبتین کورونکنک
 سببی بودر که خاتم الرسلک شرعنه نابعدر نته که ذهب دخی فضیه نابعدر زیرانفه
 من حیث الوجود ذهبند مقدمدر زیر اشهور اولان جوهر معدنند اولنفضه صکره هیه
 اخذ ایدر زیرانفضه دن ذهبی متخاوره نارله تخلیص ایدر لرام عجیبدر لجساد سبعة
 که فلذات معدنیه دن جمله سی تربیتا قناب ایله کمال ذهبیه متوجه لدر بعضی
 حرکتن تمام ایدوب افه سماویدن خلاص اولور و مرتبه ذهبیه بولور و بنجه سی اول
 درجیه وارمیوب رتبه مس و رصاصه قالور دن کوجدر بر نفس انسان اولمش ایکن
 افتاب وجود اعظمندن فیض ونوردن منشور اولمانه همت ایمن بتمش قابلیه سن
 خلوص قلبیه یه منقلب انکه طالب ولیه یا حسره علی العباد الفالین عن الرشاد
قوله وهو موضع البنة الفضية دخی اولخاتم رسلک شریعی اول کومش کن بیج
 موضعیدر خاتم اولیانک خاتم رسله ایتای ذلک الموضع انطباعدر **قوله** وهو
 دخی اولخاتم رسلک شریعی خاتم اولیانک ظاهریدر **قوله** وما یتبعه فیه من الاحکام
 دخی اولخاتم رسلک شریعی خاتم اولیانک تابع اولدو دخی احکامدر **قوله** کما هو

اخذ عن الله في السر ما هو بالضرورة الظاهرة من غير منته فيه نته كه خاتم اوليا باطن
 وسرده حقدن اخذ اند وكنه ظاهر شرعه خاتم رسل اتباع ايدر **قوله** لانه لا يرى
 الامر على ما هو عليه زيرا هر امری اولد ونخی اوزره هر شیء علم الله ده كورر بعینه **قوله**
 ولا بدان یراه هكذا وبويله علم الله اولد ونخی اوزره هر شیء كورمك لازمدر والا
 خاتم ولایت اولمز **قوله** وهو موضع اللبنة الذهبية في الباطن واول خاتمك هر امری
 على ما هو عليه كورمه سى لبنة ذهبية نك باطنه موضع دروئية من نور ايله تحقیق
 موضع مزبور ده انطبعا عیدر **قوله** فانه اخذ من المعدن الذي ياخذ منه الملك الذي
 يوحى به الى الرسول زيرا خاتم ولایت احكام شرعية في شئ لموضع دن اخذ ايدر كه رسوله
 سبب وحی اولان ملك اول معدنك الورد اول معدن باطن علم الله در فان فهمت
 ما اشرفت فقد حصل لك العلم النافع پس اگر سن بنم اشارتمی فهم اندكسه كه انبیا
 عليه السلام اولد قوری جهندن واولیا مطلقا ایکی سی دخی حق مشكوة خاتم اولیا ^{دن}
 كورر كه مظهر خاتم الرسلدر یا خود معنی بويله ديمك اولا كه اگر فهم اندكسه كه خاتم
 الانبیا بعینه خاتم الرسلدر اولیا بیان احكام شرايع اند وكي كبی اخذ دخی بیان اسرار ربانی
 ایچون ظهورا تمشدر پس تحقیق سنك ایچون علم نافع حاصل اولد يكه خاتم الرسله كما انما بعثت
 مقتضى اولوب وحقیت ولا يتله كال تحقیق اولدی **قوله** فكل نبی من لدن ادم علیه السلام
 ما منعهم احدا ان ياخذ الا من مشكوة خاتم النبیین وان تاخر وجود طینته پس امدی دور
 ادم علیه السلام دن بودمه كلینجه هر بر نبی بلکه نفس ادم علیه الصلاة وکلام برسی
 یوقدر كه نیوق مشكوة خاتم النبیین دن المیه اکر من لاج عنصری وطینة صلیعقاری متأخر
 واقع اولدی ایسه **قوله** فانه بحقیقة موجود زيرا خاتم النبیین حقیقی وروحانی
 ايله جمله دن مقدم موجود در **قوله** وهو قوله كنت نبیا وادم بین الماء والطين یعنی
 اول وجود جمله دن مقدم اولد وبنه دلیل قول من بوردر كه بیور مشكوة در نبی

ایدم هنوزاد مک بدن عنصریه سی کامل دکل ایدی زیرا اولما خلق الله نوری حکمیجه
سابقا عالم ارواحه نورد محمدی ارواح انبیایه امام مقدم اولمشدرقبه معروفدر
قوله و غیره من الانبیاء ماکان نبیا بالفعل الا حین بعث یعنی خاتم الانبیانک کنت
نبیا دید وکی بالفعل اولان نبوتدن حکایتدر نبوتنه عالم اولدوغی حالده اما خاتم
الانبیانک غیری انبیا بونک خلافتدرکه بونلرک نبوتی عالم شهادت کلر دن اورفعله
کلمشدر قوتده در بلکی بونلر حین بعثتک بالفعل نبی اولورلر و نبوتلر نه عالم اولورلر
بعثتدن مقدم نبوتلر نه عالم دکلر در زیرا نبوتلری بالقو در بالفعل دکلر حضرت
شهادتدن یوقر اولان حضرتنه و قوتلری یوقدر قوله و کذلک خاتم الاولیاء کان
ولیا وادم بین الماء والطین و غیره من الاولیاء ماکان ولیا الا بعد تحصیله
شرائطالولاية من الاخلاق الالهية فی الاتصاف بها خاتم اولیا دخی خاتم انبیا
کیبدرکه صوره حقیقه محمدیه دن بر صورتدرکه ولایت خاصه محمدیه بوکله ختم
اولنورادم و اولیا بین الماء والطین ایکن بو خاتم بالفعل ولی ایدی و ولایتنه عالم
ایدی ما بونک غیری سائر اولیا ولی بالفعل و مادی شرائط ولایتی تحصیل تامیجه
یعنی شولوا حلاق الهیه ایله تخلق فلما یبینه که انلر سوزولی ولایتله متصفا اولماز
قوله من کون الله تعالی یرسمی بالولی حمید یعنی بو اخلاق الهیه ایله اتصاف شرط ولایت
اولدوغی الله تعالی نکل ولی حمید ایله مستمی اولدوغی اجلدن قوله خاتم الرسل من
حیث ولایتنه نسبة مع الختم للولاية نسبة الانبیاء والرسل معه پس خاتم الرسلک
ولایتی مقید اولدوغی حیثندن خاتم الولاية نسبتی سائر انبیا و رسلک خاتم الولاية
نسبتی کیبدر یعنی سائر انبیا و رسل کورد وکی فی نتیجه مشکو خاتم الولاية دن کورد
خاتم الرسل دخی مشکو خاتم الولاية دن کورد قوله فانه الولی یعنی خاتم الرسل بالنبی
اعتباریله ولیدر قوله الرسول و ظاهر احکام شرایی مبلغ اولدوغی اعتباریله رسولدر

قوله النبي عيوب دن وتعريفات الهية دن بواسطة الملك ابناء وجزاراته سبب اعتبار اله
 نبید **قوله** وخاتم الاولياء الوالي الوارث الاخذ عن الاصل المشاهد للرباب یعنی
 صفات سابقه ايله که ولایت ورسالت ونبوة در متصفا ولد قدن ماعد اخاتمة
 صفتی ايله دخی متصفر باطنی اعتبار ايله دخی خاتم الرسلد شرایع ولحا مانی
 اجرا تمکون درایت ورسالت منزله سننه در دخی اصلندن اخذ اید مجید رسوله
 سوز دخی اصحاب ابادانک مقامات و مراتبی عار فدر که هر ذی حقه حقنی اعطایه
 قادر در سابقا لنبه وارد اولان اعتراض بورادن دخی مندرفع اولور توجه اولنه
قوله وهو حسنة من حسنات المرسلین محمد صلی الله علیه وسلم مقدم الجماعة
 و سید ولد ادم من فتح باب الشفاعة یعنی اول خاتم الولا یسید المرسلینک
 حسناتنک بر حسنه در ومظاهر ولایت خاصه سندن بر مظهر در انجلیین
 سید که مقدم الجماعة یعنی امام عالم ارواحدر که ابتداء احوالیدر دخی
 فاتح باب الشفاعة اولمک سید ولد ادمدر که اخر احوالیدر **قوله** فعین فی سبأ
 خالا خاصا ولم یمم پس سیادت بر حال خاصه تخصیص و تعیین ایتدی
 تعمیم اتمد زیرا تعمیم اسم خاتمک جمیع جنبیا فی امورده تقدم لازم کلوردی
 وانتم اعلم با مردینا که حد یثنه مخالف اولوردی **قوله** وفي هذا الحال الخاص
 تقدم علی الاسماء الالهية و بحال مخصوصه جمیع اسماء الهیه تقدم اندی
 در احوال خاصه شفاعتدر **قوله** فان الرحمن ما شفيع عند المنقم في اهل البلاة الا
 بعد شفاعة الشافعين خاتم انبیا نك ساز اسمایه شفاعتند تقدمند علی
 اولدر که اسم رحمن حاکم رحمت ایکن وفا یض شفقت ایکن اسم منقم یا شند
 اهل بلایه شفاعت اتمز الا شافعینک شفاعتدن صکره که بوجمله شافعینه
 خاتم رسل مقدمدر **قوله** ففاز محمد صلی الله علیه وسلم بالسيادة في هذا المقام

زیرا خاتم الاولیا خاتم الانبیا
 وارث و مرآتکدن بر مرتبه سببی
 اولیایک نبه فضا و نبه
 ذهه ایکی سببی دخی خاتم
 الانبیا ده جمع اولور
 الله اعلم

الخاص بس حضرت سلطان كونين ورسول انقلين صلى الله عليه وسلم فانقر
 خصال حميد و جاز فضايل جزيله در بومقام خاصند و اصل سيادة اولدي بندي
 مرتبه شفاعت سيادة و تقدم شرفني حاصل قلد **قوله** فمن فهم المراتب والمقامات
 لم يستمر قبول هذا الكلام يعني شول كسه كه احديت ذالك مراتب متكره سي ظهوره
 عالم اولوب و هر موجودك مرتبه سنه سيادته و هر اسمك سلطنته عان
 اوله بومقوله كلامك يعني وليتك ولايتك رسوله تقدمك ورسولك منصب
 شفاعت سائر اسمايه تقدمك قبولي كا صعب و دشوار كلني **شعر** كمي
 مفضول كمي فاضل . حابل اولور تفاوت درجات . احديت درجه سندن باقي .
 محاوله تاكه ذات اينجند صفات . **قوله** واما المنج الاسمايه اعلم ان المنج الله ^{ستتم}
 خلقه رحمه عنه ٢٢٠ وهي كلها من الاسماء الالهيه و تاكه حضرت شيخ تجليات
 ذاتيه لوازمندن فارغ اولدي ايسه تجليات اسمائيه بياننه شروع ايلديكه
 حضرت الهيه دن فائضه اولان عطيه لر بر رحمتد كه حضرت اسمائيه دن نيفضات
 ايدر **قوله** فاما رحمه خالصة بس اول رحمة دخی شائبة بقصدك ونقطة رحمتدن
 خالی وخالص اولور **قوله** كالطيب من الرزق اللذيذ في الدنيا مثلا شول ارزاق طيبة لذته
 كمي كه دنياه ملايم اوله **قوله** الخالص بوجه القيمة دخی يوم قيامته ببقعة عذابدن
 وكدر جزا و عقوبتدن صافي اوله يعني بحسب الشرح الشريف حال اوله **قوله** ويطي
 ذلك الاسم الرحمن فهو عطاء رحمتي ومذكورا ولان طيبات ارزاق اسم رحمن
 و در اسم اخرك مقتضاسي اولمز رحمانه منسوب و مخصوصدر **قوله** واما رحمة
 ممتازجه يا خود بر رحمت اولكه نفقت ايله مخلوط اوله مثلا ظاهر رحمت باطن نفقت
 اوله طبعه ملايم اولوب قليل لقاء الله دن مبعدا ولان اشيا كمي كه جميع مشتبهات نفس
 بويله در يا خود عكسي اولكه جميع عبادات نفسك مكر وها يتدر **قوله** كشراب

الدواء الكريه الذي يعقب شربه الراحة منه كه دواء كرية اجمك في الحال ملايم طبع
 دكلد لكن مالد تعقيب راحة ايدر بس بوعطا ممتزج اسما ممتزجه نك حكى اولور
 اسم واحدك حكى اولوب خاصة اكا نسبتا ولنمن **قوله** فان لعطا يا الالهى لا يمكن اطلاقا
 عطائه منه سبحانه من غير ان يكون على يد سادن من سدته الاسماء عطاي اى
 الهية مقتضاة اسما دريد وكى قولك تعليد ريعنى عطاء الهى نك حقدن اطلاقا
 ممكن ولما زخدام اسما در بر خادم الندن ولما سه سادن خادم معناسته ذرعى
 سدته در صيفه مكسور ورفصار ونضرة كى يعنى منح وعطا يا حضرت حقدن حيث
 الذات فايضا ولما ز بلكه من حيث الاسماء والصفات فايضا ولان رحمت وجوده
 بعد ساير صفات **قوله** فتارة يعطى الله سبحانه على يد الرحمن فيخلص العطا من الشرب
 الذى لا يلايم الطبع في الوقت پس كاه اولور كه الله تعالى عبده يدى رحمن دن عطا وعطا
 اول حاله طبعه غير ملايم تسنه خلطندن خانصرا ولور **قوله** اولابنيل الغرض ياخوذ
 مالا غير ملايم شو بندن خالص اولور كه غرض مقصوده موصل ولما ز **قوله** وما
 اشبه ذلك دخی بواى كى سنه بكو ز مرجبات كدر دن خالص اولور پس عطا، رحما في به
 لايق بوا اولور كه طبعه ناموافق اولان كدر ورات حالته دن وما ليه دن خالص اولور **قوله**
 وتارة يعطى الله على يد الواسع فيعم وكاه اولور كه عبده اسم واسع اللزندن ويركه
 ملايمه ومكروهه عام اولور يا جميع خلايقه ياخوذ معطى له نك ظاهره وباطنه شامل
 اولور **قوله** او على يد الحكيم فينظر في الاصلح في الوقت ياخوذ اسم حكيم يد ينشك عطا
 ايدر كه احيان عطا دن اصلحه ناظر اولور كه مقتضاى حكمت اشياى مواضعه
 وضع اتمكدر **قوله** او على يدى الوهاب فيعطى لتبعم ياخوذ اسم واهب اللزندن ويركه
 عطا ياى تجرده منعم ولما عجبون يعنى انعام وجود صفتى اظهار ايجون ايدر **قوله** ولا
 تكون مع الوهاب تكليف المعطى له بعوض من شكر او عمل دخی واهب ايجون معطى له

تكليف عوض مقصودا ولما زمتلا مقابله ده شكر باللسان يا عمل بالجنان كني پس منمن
 منم عليه وجوبی مجرد اظهار عبودیت ایچون اولور یوخسه تكليف واهب ایچون اولماز
قوله او علی یدی اجبار فی نظره فی المرطن یا خود جبارا سمنك النذن ویررکه اولجبار
 معطی له نك موطنه و مقام استداد نه و استحقاق نه نظرا یدرو بر عطا یه لایق یدر که
 کسر فی جبار یدر وافتی اصلاح یدر **قوله** او علی یدی العفا و فی نظر المحل و ما سوی علیه
 یا خود یدر اسم عفار دن و یلور و اسم عفا محل معطی له به و احوال نه نظرا یدر **قوله** فانه
 كان علی حال الحق به العقوبه اکرا و محل معطى اليه به یعنی عطا اولنان عبدا بر حال
 او زرنه ثابت ایسه که اول حال سببی ایله استحقاق عقوبته اوله **قوله** فیستره عنها پس
 حق تعالی اسم عفا سببی ایله اول عبدا عقوبت دن سترا یدر **قوله** او علی حال لایستی العقوبه
 به فیستره الله سبحانه حق حال لایستی العقوبه یا خود عبدا معطی له بر حال او زرنه اولسه
 که اول حال سببی ایله استحقاق عقوبته اولسه پس حق تعالی انی استحقاق عقوبته سبب
 اولجاق حال دن سترا یدر **قوله** فیسمی معصوما و معنی به و محفوظا پس اول عبدا معصوم
 تسمیه اولنور و معنی به تسمیه اولنور یعنی عنایه اولتمش و حفظ اولتمش دیونام ویر
قوله و غیر ذلک مما یشاکر هذا النوع یعنی بوقیاس او زرنه ثابتدر بونوعه مشابه
 اولان سایر عطا یا ای اسمایه دخی **قوله** والمعطى هو الله تعا من حيث ما هو خازن لما
 عنده فی خزائنه یعنی صور مذکوره نك جمیع سنده معطى اسم الله در که احدیه جمع جمیع
 اسماد خزائن علیه سندن ثابت اولان حقایق لوازمی ایله خازن و جامع اولدر و خازن
قوله فاما ینجزیه الا بقدر معلوم پس خزان علیه سندن ثابت اولانی قوت دن فعله و غنیدن
 شهادته قدر معلوم ایله اخراج شروط و اوقات و ازمان و استعدادات انبیامقضا بجه
قوله علی یدی اسم خاص بلك الامر و الامر محذونه خاص اولان اسمك قابلیتی و فاعلیتی
 حسبى ایله **قوله** فاعطى كل شیء خلقه پس هر شیء اقتضاسی وزن مخلوقیتی و عددن

وجوده خروجی وقت معین ده اعطا آندی **فوله** علی بدی اسم العدل و لغواته ام
عدلك یدین مقتضا سینه و سا تراخوانك كذا لك مقسط و حکیم کی مثلا فابلیر
و فاعلیتری مقتضای او ز رینه محصل جمیع اشیا به عین لرینك مقتضای
استعدادی نه و جمله مخلوق ایسه انی و یردی پس سنوا و انما زکه بو شخص
نیچون فقیر و او برسی غنی اولدی و بو نیچون عاصی اول مطیع اولدی و بو نیچون عالم اول
جاهل اولدی و كذلك دینلر که بو نیچون انسان اول کلب حیوان اولدی زیرا اسم عدلك
و مقسطك مقتضای بودر که هر عین ثابته استعداد اذ لیسای و زده استدر و کین
و بر فتنه الحجّة البالغة ولو شاء هدیکم لجمعین معلوم اولکه بو فقیر دلشکسته
بو مقامك شرح و بیان صد دنده ایکن ناکاه جناب بادشاه جهان پناهدن بر خطا
هما یون وارد اولوب مضمونی بیان آند و کی عالم مثاله ایکی مبارک اللرنه بر لعل و مانی
که جته ده مثال قبه و کون کچی برین و لمان و ارم متصل دوران آیتد و در لر و بیت
لطیف لسان شریف لرنه جویان آیتد و در لر که **نظم** آنکشت من نموده جوی بر سید
در دست من جهان شده جام سکندری بعد مثالدن حیاله و خیالده شهادته
کلوب واقع حالی بو بنده به ورقه ایله اعلام و شیخ الشیوخ شعبان افندی واقعه آنها
و اعلان ایلمکه فرمان عالی شان اولد قده صورت عالی عزیزك مرات ضمیر سعادت
مشیرته مقابل قلوب بویله تعبیر بیوردیلر که باد شاهك قلب شریف لرنه جوی شرف لرنه
داخل و لمش من بعد تنفس لرینه غالب مطلق و لمش و اقا یه تصرفدر و یدیتك
برسی فاعله در که و جوب طرفیدر و برسی قابله در که امکان طرفیدر و جوبدن اولان
فیضا مکان قبول ایدر و لعلك جته سی قبه کچی و لمت قلب صنو بریتك شکلیدر و لون
دخی لونه بجی مشابه در بیتك معنا سی خود یعنی ایله قلبك صفتیدر جام جهان
نما در بو جمله دن ما عدا بو واقعه حسنه حین ترجمه تصوصده واقع اولان

مصراع اول مظهر احکام شریعت
اولق صورتك حکایت ایدر
مصراع ثانی مصورا سرار
ولایة اولماغه اشاره
ایدر

عبارت یدینه موافق اولماسی نوادر اتفاقاً بندند و کرامت علیه لریدر اول
 سببیله تبرکاً برحمله کتابه اولندی **قوله** و اسماء الله تبارک وان کانت لانتهاهی لانها
 تعلم بما یكون عنهما دخی اسماء الله اگرجه متناهی دکدر پسر نادر مشاهبه اولمایحی مؤثر دخی
 اولان اثار و افعالیه معلوم اولور **قوله** و ما یكون عنها غیر متناه حالاکه
 اولدن صدورایدن اثار متناهیبه دکدر پسر نادر مشاهبه اولمایحی مؤثر دخی
 متناهی اولماز **قوله** وان کانت ترجع الی اصول متناهیة هی امهات الاسماء و حصر
 الاسماء اگرجه مذکور اولان اثار و فروع اصول متناهیبه دخی عاید اولسه که
 اول اصول امهات اسماء یا حضرات اسماء دنته که مظاهری دخی متناهیبه عاید
 اولور که اجناس و انواع در مع هذا ما تحتند اولان اشخاص غیر متناهیبه در **قوله**

و علی الحقیقة فماتمه الاحقیقة واحده تقبل جمیع هذه النسب والاضافات
 الی تکی عنها بالاسماء الالهیة یعنی حقیقتا و ذریته ثابت اولان مقالصدق
 بودر که مظاهر موجوده ده بونسبت و اضافات قبولاید حقیقت واحده در غیر
 برشتی یوقدر ایله نسب و اضافات که انردن اسماء الهیه ایله کتایه اولور محل کثرت
 اسماء و صفات و حد ذاته ضروری من **لمنشاء الفمید** اگرجه جو قدر اسماء و مظاهری
 بردر اولان بونلرده ظاهر بر یکبیک که صایسک ینه بردر اولور صاید و غلک اول

اخر **قوله** و الحقیقة تعطی ان تكون لکل اسم یظهر الیها لایتنهاهی حقیقة یتمیز بها
 عن اسم اخر و اول حقیقت واحده که حقیقت حقدرا اولی غیر نهایت ذاهب اولان
 هر اسم ظاهر بر حقیقت معقوله یتمیزه عن الذات اعطا ایدر که اسم مزبور اول
 حقیقت معقوله سببی ایله ذاتی کذ و یله مشارک اولان اسم اخرون متمیز اولور
 یعنی هر رینه بر تعیین خاص و بررکه اول تعیین ایله شرکدن خلاص اولور **قوله** و تلك
 الحقیقة الی بها یتمیز هی الاسم عینه لا ما یقع فیهِ الاشتراك و شول حقیقة معقوله

بعض نسخ ده عباره نقطلی تقنضی
 واقع اولشد در منلا جانی نسخ سی
 کبی اما قاشانیده و جنبدیده
 نقطلی واقع اولانک بو اختیار
 اولندی
 مثلا

که انوک سببی ایله بر اسم اسم اخردن متمیز اولور اول حقیقت اول اسم ممتاز که
 عیندر یون خسه موقع اشتراک اولان حقیقه مشترکه نک ذات مطلقه عینی دکدر
 معلوم اوله که اول حقیقت معقوله در کیموز خصوصیت و تعیین معنا سیدر که
 نسبت متنوع اولور و نوعه نسبت مشخص اولور پس مزبور تعیین و خصوصیت
 اول اسم معینک عینی در یون خسه ذات مطلقه نک عینی دکدر اما عند نظر التحقیق
 بحسب المرتبة المعینه عینی دکدر دیکدر یون خسه مرتبه اطلاقه و حضرت مطلقه
 کیمو عینی در **قول** تلبیسات کثرت و حد حق را ممکن انکار. نوحه فی الحقیقه
 وان تعدد فی الظهور انکار. مثلا حقیقه مطلقه حیوان و بقور فرس و انسان
 میانند مشترکه در وجه ایله حقیقه انسان حیوان اطلاق اولور بلکه ناطق
 دیتلور که ماهیت انسانی حقیقه حیواندن اول تعیین نطفیه ایله ممتاز اولور
 ساژاسما و خصوصیات متمیزه بوکه قیاس اولنه **قوله** کما ان الاعطیات یتمیز کل
 کلا عطیة من غیرها بشخصیتها اعطیات ضم همزه ایله و تشدید ایله اعطیه نک
 جمیع را منیه کبی یعنی نته که اعطیات دن هر برا عطیه غیر کسندن متمیز اولور
قوله وان كانت علی اصل واحد اکر جمه جمله سی بر اصلدن متفرع ایسه اول اصل
 ذات الهیه در منبع خیرات و مفیض کما لاتدر **قوله** معلوم ان هذه ما هي هذه پس معلومد
 مشار الیه اولان اعطیه اعطیه اخری نک غیریدر **قوله** و بسبب لك تميز الاسماء و بتو
 اعطیات نک اختلاف و مقارنته سببا سمانک تمیز و اختلاف فادتر که اول اسم اعطیات
 مزبور نکل و اسباب دوز و اختلاف علل و اسباب تمیز معلومات و مقارنات
 اقتضایدر **قوله** فما فی الحضرة الهیة لا تسمیها شیء یتکرر اصلا پس حضرت
 الهیه منسومه اولوب بیر حد معینه انحصاری و ناد غیجون اند بر شیء متکدر
 بو قدر اصلا اکر عطا یا اکر علل عطا یا اولان اسما هر کن قابل تکور دکدر **قوله**

هذا هو الحق الذي يعول عليه يعني مذکور اولان اتساع وعدم تکرر کلام حق در وقت
 ومعول علیه اولماغه الیقدر اولاجدن درکه حق تعالی یکی دغه بر صورتدن بجلی اتمز
 ومذهب تناسخ ابدانه طریق قلن زیر کلام صدق وسدید بل هم فی لبس من سخن جدید
 حکیمه جمله خلایق تجدد تجلیات وتعد صور و قایلیا تایله متصل لبس جدید الیه ظاهر
 وبید اولمقد در **قوله** وهذا العلم کان علم شیت هم پس بو علم منج و هیات شیت
 هم مخصوص علم اولور **قوله** و روحه هو الحمد لکل من تکلم فی مثل هذا من الارواح دخی
 ارواح کاملین دن اعطیا تمز نوردی تکلم و بحثاید ندر ممد و فایضا اولان روح شیت ندر
قوله ما عدا روح الخاتم فانه لا یایته المادة الا من الله سبحانه لا من روح من الارواح
 لفظ ما عدا ارواح کاملین دن استناد ری یعنی روح شیت هم تک توسط فیض و امدادی
 روح خاتم دن غیر ی سنه در زیر ارواح خاتمه بو عکس ماده سی بالذات حقدن فیض
 اولور ارواح غیر دن اولماز **قوله** بل من روحه یکون المادة جمیع الارواح بلکه جمعی
 ارواحک ماده روحی خاتم رسلدن اولور **قوله** وان کا نا خاتم لا یعقل ذلک فی نفسه
 فی زمان ترکیب جسد العنصری اگر چه خاتم رسلا ولفسدن اول فیض امدادی جسد
 عنصرینک ترکیب زمانند تعقل اتمز **قوله** فهو من حیث حقیقة ورتبه عالم بذلک
 کله بعینه من حیث ما هو جاهل به من حیث ترکیبه العنصری کس اول خاتم رسلدن حقیقة
 روحانیه حیثی ورتبه کما یه حیثی ایله ذلک الامداد کلی سنه بعینه عنی ایله علل
 یعنی ترکیب عنصری حیثیله ذلک الامداد جاهل اولدوغی حیثی دن عنی ایله عالم در بر
 بو مقام جمع الضدین اولوب حقیقة واحده هم عالی هم جاهل اولور حاصل کلام
 حقیقة مطلقه ورتبه کمالیه احاطه نسبت علم وجهلی جامع در زیر ایکی سنک
 دخی معروضی حقیقة مطلقه اولور که احد متقابلین دن بری ایله تقید قبول اتمز زیر
 علم جهت مجرد و روحانیتد ن اولور وجهل جهت ترکیب عنصریدن اولور و تقدیر هتیز دن

والاظهر فی التركيب ان يقال
 ويعنه حاصل من حيث تركيب
 العنصری
 مسته

معروض و محدودن تعداد لازم کلمن **قوله** فهو العالم الجاهل فيقبل الاتصاف بالاضداد
 پس اول خاتم حقیقه مطلقه سی ورتبه کمالیه سی همتیه هم عالم هم جاهل اولور و
 له اتصافی قبولایدرنه که حقیقه مطلقه عددیه ده زوجیت و فردیت ورتبه
 منافات اولن و حقیقه لوتیه ده سواد ایله بیاضک تنافی سی بونمخته که وجود
 مطلقه حقیقت و خلقت بری برن نفی اتمد و کبی **قوله** کما یقبل لاصل الاتصاف
 بذلك نه که اتصاف بالاضداد ای اهل هویت مطلقه در وحدیت و وحدیت جمعیت
 در اولدخی قبولاید **قوله** کما الجلیل و الجمیل مثلاً صفات حقیقیه دن جلان و جمال
 صفتلری ضدین ایکن اصلک رتبه و وحدیتک جمع اولور **قوله** والظاهر و الباطن
 و الاول و الاخر و دخی صفات اضافیه دن بومذکور کربکی و حضرت الهیه خاتم رسله
 اصل قلد و نخی بودر که خاتم مذکور صفة الهیه اوزره مخلوقدر پس اصل قابل اضرار
 اولد و نخی کبی فرع دخی قابل اضرار اولور و نجن اصل ایله تحقیق انسه مقام لی مع الله در
 فتوحات دن منقولدر که ابوسعید خرازه دیدیلر که حتی نه ایله بلدک دیدیکه جمیع اضراله
 بلدم بعد بوائتی قراءت اتدیکه هو الاول و الاخر و الظاهر و الباطن و هو بکل شیء علیم
قوله و هو عینه و لیس غیره یعنی اول خاتم رسل غیر اصل در زیر وجود مطلق عین وجود
 مقیدر قید تعیین ایله مقید اولد و نخی حاله تعیین خود مقیدک سائر تعیینات قبولند
 تصوریدر و جمیع صفاتله اتصافندن ضیقدر و طار تعییند پس نجن نظر سالکدن
 سبب سلوک ایله و مجاهده ایله قید تعیین مرتفع اولسه مطلق متصف اولد و نخی
 اوصاف و احکام ایله جمیعا متصف اولور **قوله** فیعلم ولا یعلم و یدری ولا یدری
 و یشهد ولا یشهد پس خاتم دخی اصل کبی جامع ضدین اولوب من وجه عالم من
 وجه جاهل اولور من وجه مدرک من وجه غیر مدرک و من وجه مشاهد و من وجه
 غیر مشاهد اولورنته که مرتبه الهیه ده اصل دخی عالم و صور جاهلین ده ظهور

جهتی ایله جاهل اولور و بهذا العلم سنی شیت یعنی بو علم منح و هبات سببی ایله شیت
تسمیه اولندی لان معناه هبة الله ذیرا شیتک معنا سنی لثة عبرانید عطاء الله
وهبة الله دیکدر **قوله** فبیده مفتاح العطا یا پس عطا وهب نك جميع مفتاحی شیتک
قبضه تصرفند در مظهر اسم و هابدر **قوله** علی اختلاف اضا فيها ونسبها یعنی اول
عطا یا نك بحسب الاصناف اختلافی و اعیان ثابتیه نسبت ایله حاصل اولان خصوصیت
متعینه سنی سببی و زرینه **قوله** فان الله سبحانه وهب لادم اول ما وهبه ذیرا حق
تعالی بو فی حضرة ادمه اول هبه ایله هبه ایله یته که فقد هابیلده کسان حاله
سئوالا تدک عطا اولندی **قوله** وما وهبه الامته لانه لانا اولد سترابیه
یعنی بفشلا مادی الا کیر و ادمدن باغشلا دی ذیرا ادم فی مشتمله ذیرا اولد
وجود اید مستور درو بالقوه موجود در **قوله** فنه خرج والیه عاد یعنی ادم
صورة فقطه ایله خروج اندی و رحمة القا اولندی و کیر و انسانه عوده اندی
یعنی حد و حقیقت انسانه داخل اولدی داود قیصر حیا یدر بو مذکورده اشارت
حاصله در که ادم دخی ستر مستور فی الحقیقه در ذیرا حقدن ظهور ایدر و حقه
عودت ایدر بواجده نادر کا شفا لاسرار الالهیه خاتم الولا ینرا الکیه یعنی عیسی
علی نبیا و علیه الصلوة والسلام انی ذاهب الی ابی و ایکم السماوی دیوب حقه
اسم با طلاق اندی فقیرا بخیل بو مقامه کورد و کم عبادة شریفه بود در صعودی سماوی
قریب واقع اولمش بیور مشلر که من دانی فقد رأی لای فکیف یقول انا الایب
اما تو من انی فی انی فی و هذی الاقوان التي یفعل الاقوان منوا بی انی فی انی فی
فی معنا سنی ظاهر در **قوله** فما اناه عز بیلین عقل عن الله یعنی اکا هر کز بر شی عزیب
و خارجی کلین بلکه عینندن کلور شون کسه که حقا یقی الله دن بیلدی و کل عطاء
فی الکور علی هذا المجرید عی هر عطا که کوند واقع اولدی بو مجرای جاریدر و هر معطایله

توحید صرفدر که مرتبه عیسی
بو مقامدن فهم اولور

حقندن کور خار جدن کلن زیرا ما دامکه هر شینک عین ثابتی ذلک لعیایای انضا
اتمر اول عطا کلن **قوله** فما فی احد من الله شیء پس امدی بونی فهمه جید ایله امله که
هر معطی له لردن هیچ بر فرد ذه الله معطی دن بر شیء یوقدر بلکه حق تعالی هر معطی له
نک عین ثابتند مضمون مستورا ولان احکامی اوقاتند اظهار اید رفقه ناک
قیاس مظهر حکم مثبت دکدر دکلری و اشاعره نک حکم قدیم در دکلری بوکافر اید
قوله ولا فی احد من سوی نفسه شیء ودعی بو فرد ذه نفسند غیر بر شیء یوقدر
بلکه نفسند هر ظاهر اولان مقدا نفسند مستورا ولان در ما اول مستور
اولان سابقا وجود ششم اتمه میشد معدومدر و مسبوق بالعدمدر پس حق تعالی
مجرد فیض وجود اید فیض ذات اتم فهم اولنه و ذوق ایدله **قوله** وان تنوعت
علیه الصور یعنی ذلک الشی او زینة صور دخی متنوع اولور سه اول شینک
استعدادات مبنی عنه شیء ایله زیرا اول صورة بالقوه ینه اول شینک ثابت در
اول شیء اول صورتک ظهور نه مستعد در هر چند که شرایط ظهور وجوده که
اول صورت ظهور و تحقق بولور و معلوم اولسون کلام مذکور فیض مقدس مقامنه
متعلق در فیض افسه علاقی یوقدر پس کلام سابقه مناقض اولماز که الامر که
منه ابتداء و انتهاؤه یعنی امر کل سی حقندن در مبتدای و منتهای حقدر منه
المبدا و ایه العاد محصل ایمان ماهیات ثابتات فیض اقدسه متعلق در اول
مقامه ایجاد و تکوین یوقدر **قوله** وما کل احد من اهل الله یعرف هذا الحکم دخی
احاد اهل الله دن بو حکمتی یعنی اعیانه خار جدن بر شیء بر لیا بو هر حکم عیند
مجسبا الاستعداد نفسندن ظاهرا ولد و عین و هبیا بر عطای کوبینه بو جرایه
جارکا ولد و عین هر احد بلن بلکه احاد معینه و افراد متفرد بیلور فاذا رایت
من یعرف ذلک فاعتمد علیما پس یجن سن بو حکم بیلنه راست کلسن اول سرد

وچنین معرفت صوکی یا نه دوش ودامن یا کنه یا بش که قولند درست و معتمد علیہ در
قوله فذلک عین صفاء خلاصه الحاصه من عموم اهل الله پس حکم عارف اولان
 عموم اهل الله دن خاصه الحاصنک خلاصه سنک صفویتد معلوم اوله که
 عموم اهل الله من منزه موحده و ندر خاصه سی سایر اولان الله در خاصه الحاصه
 قرب نوافل ایله متحقق اولان در بونلرک خلاصه سی قرب فرایض ایله متحقق اولان
 صفاء خلاصه که بونلرک صفویتد رکزید سید صاحب مقام قاب قوسین در ^{عین}
 صفا بونلرک مختار دکه صاحب مقام اوادی در بنی علی بن ابدانک و در سنک نصیب

قوله فای صاحب کشف شاهد صوره تنبی ایله مالرکن عند من المعارف و بمنحه

مالرکن قبل ذلک فی ید فتلک الصوره عینه لا غیره فمن شجرة نفسه جنی ثمره
 بو کلام مقام سابقه مذکور اولان مقالک نتیجه سی و فرعید زبانی دیکد که پس هر
 صاحب کشف که عالم حیا لای عالم مثال در صوره مشاهده ایدر که اول صوره اکا
 نفسندک ثابت اولیان معارف القا اول حال دن مقدم الذم موجود اولان اعطیه ^{ری}
 اعطا ایدر دخی پس اول صوره مرتبه مرئینک ضنی اولور غیر یا اولما ز پس اول القا
 اولنان معارف واعطا اولنان عطا یا اولمکاشفک شجره نفسندک حاصل اولشد
 و ثمره غرسندک دکشور لشد راکر حضرت شیخک بو کلام مستفاضنه بو وجهله
 اعتراض متوجه اولورسه که اکثر یا اهل الله انبیاء ماضیه و اولیاء سالفه نک
 ارواح شریفه سن وقایع منامات مشاهده ایدر و صوره حسنه دن اولمکاشفک
 علوم و معارف القا ایدر لکه هر کز اول معارف اکا سبق اتمه مشایدی صدر دکتاب
 واقع اولان مبشره و مضمونند اولان دویة رسول الله و فیض معارف و حکم بو
 قبیلدن دکلمیدر دینلورسه جواب ویریلور که شیخ کلامند اول صوره مکاشفک
 عینی در دیکدن مراد عیندن حاصل اولشدردیکد یعنی غیبندک سجنه اولان

معارف در که بحسب الاستعداد الجزئیة شرانظنک اجتماع حسیله شیئا فشیئا ظاهر
 اولور پس اولمبشره وصوره خاتم ولایت جملة اسباب وشرایط ندر **قوله** كالصوور
 الظاهرة منه في مقابلة الجسم الصيقل ليس غيره مثلا اول صاحب الكشف عن چشم مصیلا
 اوزرینه منعکس اولوب ظاهر اولان صوره کبی اول جسم مصیقله مقابل اولدوغی کبی
 اول صوره مکاشفک غیری اولق احتمال دکدر **قوله** الا ان المحل والحضرة التي رأى فيها
 صورة نفسه تلقى اليه تنقلب من وجه الحقيقة تلك الحضرة معلوم اولاکه بعض نسخه
 ده که جندی وقاشا فی نسخه سیدر عبارة اولحضرة واقع اولمشد زظاهر اولو
 عاطفه معنا سنه در قاشا فی وجندی شرحنده صریحا خبر تنقلب جمله سیدر باب
 انفعال دن ضبط اولمشد ر بعد جامی لفظ تلقی فی مضارع مجهول ضبط ایدوب وضبط
 من بوری نسخه مصنفه نسبت ایدوب اتمشد رامادا ودر قیصری شرحنده صریحا
 خبر ان تلقی واقع اولوب وفعال دن مضارع معلوم ضبط اولنوب ضمیر ستر اسم ان ی
 یا معطوفه عاید قلمشدر وینقلب لفظی اوزرینه تقلب یقلدن مصدر ضبط اولنوب
 وحرف باع معنا سنه ولحقیقة عبارتند لام تعلیل ایچون قلنوب یعنی تلك المحل یا حضرة
 تقلباً اقتضائاً وکیچون دیوشرح اولمشد رامادا انقلاب لفظی اوزرینه شرح ایدنر
 صیغه محل ایله یا صیغه حضرت ایله انصباخ ایله تعبیر اتمشد و نسخه منلا جامی
 ده من وجه عبارتی حذف اولمش و حذف من بوردن نسخه مصنفه نسبت قلمش حاصل
 معنای توجیه اولدیمکدر که اگرچه مظهر مقابلده ظاهر اولان صوره شخص مقابلده
 یعنی مکاشفک عینی در لکن اول محلده ظاهر اولان صوره صیغه محل و حضرة ایله
 منقلب و مصبغ اولور تلك الحضرة اقتضائاً وکی اوزره یعنی اهل صورته کیر و عین
 در نهایت صیغه مظهر ایله مصبغ اولوب من وجه متغیر اولمشدر و حاصل معنای
 توجیه ثانی اگرچه مظهر مقابلده ظاهر اولان مکاشفک بالحقیقة عینی در لکن

لكن اول محل يا اول حضرة اول صورتى مكاشف داني به تقليب من وجه ايله القا
 ايدر تلك الحضرة اقتضا اندوكى اوزده فقيرايد ودين توجيه من بورينك ايكي
 سندك دخی بحسب العربية نوع نقيضه فهم اول نور پس جانب اولى ترجیح مرجح صا
 الرايه محتاجد راما توجيه منلاجا محده ينقلب خبران در بين الاسم والخبر
 دابطه اولان ضمير اسم ان به راجع دكلدر بلکه صورت داجعدر كلام منلاجا محده
 مصرحد راما توجيه شيخ قيصري ده تلى بابا فعالدن مضارع معلوم در ضمير
 مستترى اسم ان به راجعدر معنى اول محل يا خود حضرة صورتى مكاشفه القا
 ايدرم يكدردس مفعول تلى نك مخذوقد وبالجملة حذف مفعولك شيوعى و ترك
 ضميرك ندر دى شرح قيصريده اولويتنى كو ستر الله اعلم قاشا نينه وجند يرد ^{ينقلب}
 مقامند ينصبغ بصيغة المحل واقع اولما نين مفسرك انفعالندن مفسرك انفعالنه
 انتقالا تمشركى عبادة من بور خود ينقلب دخی اولسه تفسير من بورى منافي
 اولمن بعد ابتداء كلامك مذکور اولان لفظ تلى صيغة معلوم سوق اولند و نخی
 بحسب اللفظ بوراده من بور اولان لفظ تلى نك معلومينه قرينه بعينه اولسه

بعيد اوليه الله اعلم **قوله** كما يظهر الشئ الكبير في المرات الصغيرة نته كه شئ كبير
 مرات صغيره صغير كورينور مرات صغيرك حقيقى صورة كبيرك صورة صغير
 تقلبن اقتضا ايدر الوانك دخی حال بويله در صوره محلك لوني ايله منضبع وتلون
 اولود **شعر** افتابى در هزاران ابكينه تافته پس برنكى هر يكى تاب بيمان انداخته
 جمله يكتوردست ليكن دنكاي مختلف اختلاف درميان اين وان انداخته **قوله**
 والمستطيلة مستطيلة دخی مرات طويل شكله صورة مستطيله كورينور سيف
 مجلاده كورينور صورة كى **قوله** والمحركة متحركه دخی مرات متحركه صوت ساكنه متحرك
 كورينور ماه منموجود كورينور صورة كى **قوله** وقد نقطها انكاس صورته من حضرة

معلوم اوله كه مرات ظاهر اولان صور
 ارباب تحقيق قولينه صور مثال در اول
 تقديرجه تفاوت صغير وكبير شواى
 هر كمن متوجه اولمن زيار صور مثاليه
 هيو لاني البعث ولطف الوصفه در
 تقادير شها تد رايه وزن ارض
 وصوره كشفه تياس اولمن
 مستطيلة

خاصة وكاه اولوركه مرات صورخ خارجيه سن بر محل مخصوص دن اولسه باشي اشغه
 كوستر مثلانجن مرآت فوق راستند اولسه يا خود تحت قدمند اولسه **قوله** وقد
 تعطيه عين ما يظهر منها وازا ولوركه مراته ظاهرا ولانك عينن كي ستر **قوله**
 فيقابل اليمين من اليماني بس اول منعكس اولان صورتك عيني راينك يمينه موافق اولور
 يعني صورتك عكسي ايله اصل وضعند بر برته موافق اولور لروبو وضع اول حاله
 ثابت اولوركه مرات متعدده بولونه زيرا راي دن مقابلته منعكس اولان صورت
 كند ومقابلته منعكس اولسه اصل و صورتك وضعت عيني اولور **قوله** وقد يقابل
 اليمين اليسار والغالب في المرات بمنزلة العادة في العموم ازا ولوركه يمين يساره
 مقابل كوردو كي صورة كذويه ستقل كوزر ومواجهه مشاهده ايدر لر **قوله** ويجرد
 العادة يقابل اليمين باليمين ويظهر الانتكاس وكاه وضع من بور خلاف عادت
 اورديته جاري اولوب يمين يمينه مقابل اولور مرانك وضعي حرق عادي اوزرته
 جريان ايدوب فوق راسه يا تحت قدمه واقع اولسه **قوله** وهذا كله من اعطيات
 حقيقة الحضرة المتجلي فيها التي اترلناها بمنزلة المرائي يعني شوله مذكورا اولان **قوله**
 اختلا فان صوركه صاحب الكشفه فايضا ولور جميعي سي حضرة متجلي فيها نك حقيقتك
 عطيا يا سيد رايله حضرة كه بينا في مراته تمثيل اتمش ايدك بس نته كه مراته ظاهر
 اولان نقش و صورت مرآت تبعية ايله منقلبا ولور ايدى كنه لك صاحب مجلانك يحي
 صور حضراتي حبي ايله صاحب الكشفه منقلبا كورينور **قوله** فن عرف استعداد
 عرف قبوله بس صاحب الكشفه اعطيات مزبور يه استعداد مفصلا بيله قبل القبول
 اول عطيا ي قبولن دغي بياورد زيرا علة شينه علم بالضروري معلولة على الجار ايدر
قوله وما كل من عرف قبوله يعرف استعداده الا بعد القبول اما هر قبولن بيلن استعداد
 على قبولن بيلن الا مكر بعد القبول بيله زيرا قبولن بلك علم بالاستعداد كه سبق

اولم لازم دکلدر **قوله** وان کان يعرفه بحملا کرجه عارف قبول استعداد قبول قبل القول
 اجمالا بیاورسه دخی اما تفصیلا بیلر پس تفصیلا بعدا لقبول بیاور **قوله** الا ان بعدا
 النظر من اصحاب القول الضعيفة استنا یوقه فحمله سندن منقطع در یعنی الا تحقیقا
 اهل نظرک بعض که عقول ضعیفه صاحب لرید در یعنی حقایق مکات اولد قری اوزرینه
 بیکه عقل لرید استعداد و قوه یوقدر **قوله** یرون ان الله سبحانه لما ثبت عندهم انه فعال
 لما يشاء جوزا علی الله سبحانه و تعما ما یناقض الحکمة اول اصحاب نظر بویلده رأی ایدر لکه
 حق تعالی دن که مشیتی تعلق اند و کنه فعلی تعلق اتمک ثابت اولد عایسه جائز کور لر حق
 تعالی به مناقض حکمت اولان شیانک فعلی **قوله** وما هو الا من علیه فی نفسه دخی نفس
 الامر ده علم الله ننگ اوزرینه ثابت عایسه اکا منا قضا اولانک فعلی جائز کور لر مثلا
 علم الله ده و استعداد قدیم مستحق عذاب اولنی تنعیم و سختی تقدیر اولان رحمت و نعیم کبی
 پس حق تعالی کرجه فعالا لیا شاء و در لکن تعلق مشیتی حکمتی حسی اوزرینه در حکمتی
 اشیا ی بال استعداد فعله کتور مکدر پس موضع انقادمه رحم اتمز و موضع رحمة انقادم
 اتمز اما اخبار ده واقع که حق تعالی رحیم بالفصل و منقلم بالعدل اولو باخر تد رسول الله
 صلی الله علیه و سلم شفیع امت اولم قدر بوجمله استعداد خنی به راجعدر که برین عبده
 مضمدر الله دن غیر کسه بیلر حاصل کلام مشیت فیض اقدسه متعلقدر لم ترک فی
 ربک مد الظلالی الی الوجود الخارجی ولو شاء لجعله ساکنا ای منقطعاً متنا هیا کبی بعد
 ادوات فیض مقدسه متعلقدر انما امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون کبی مشیت
 افاضه ایمان ثابته فیلور و ادوات ایجاد مکات ایدر **قوله** ولهذا عدل بعض النظار
 الی نفی الامکان و اثبات الواجب بالذات وبالغیر یعنی بو بعض نظارک ضعف را سندن
 اوتودیدر که بعض نظار دخی نفی امکان واجب بالذات و واجب بالغیر عدولایتدل
 زیرا کورد لکه اول رأی ضعیفک منشاء اول تناقض حکمت اولان شیانک امکان عقلی ایدر

پس فساد رای کند ولره ظاهرا و باقا ابتداء منشاء را بی نفی اندر که امکان عقید در
قوله و المحقق ثبت الامکان و يعرف حضرة و بوطا نفعه نك تحققي امکان اثبات ایدوب
 و دخی حضرة امکان نه در و مرتبه سینه در بیلور و دخی امکان اشیا به حضرت در عارض
 اولور که اول حضرة علمیه در بیلور **قوله** و الممكن ما هو الممكن و دخی ممکن بحسب الحقیقة بدر
 بیلور **قوله** و من این هو ممکن و دخی قنقسی نسبة الهیة دن بوکا صفة امکانه ناشی اولدین
 بیلور **قوله** و هو بعینه واجب بالغير یعنی اول ممکن بعینه واجب بالغير در یعنی غیر بی ایه
 واجب و لشدر که اول غیر سباب و شرائط وجود در اما امکان حیثیتی مجرد نفس حیثیتیه
 در اسباب و شرائط دن قطع نظر ایله **قوله** و من این صحیح علیه اسم الغير لذی قنقسی
 له الوجوب و دخی عارف اولور که غیرک اوزریتیه اطلاق اسم غیر نحوه صحیح اولدایله
 غیر که ممکن ایچون و جواب اقتضا اندی مع هذا وجود واحد ایکن **قوله** ولا یعلم هذا
 التفصیل الا العلماء بالله خاصة حال بوکه مراتب وجودک بو تفصیلی بیلمن الا عالما
 بالله اولنر بیلور یعنی حتی بیلمن لرو مراتبه عالم اولنر بیلور لر ایچنی غیر بیلمن لر
قوله و علی قدم شیث م یکن اخر مولود یولد فی انواع الانسان و تناکه شیخ قدس
 بوفض شیثیه ده مرتبه مبداثنی بیان ایدوب و بیان مرتبه ختم دخی بوکا لازم اولدی
 ایسه زیر حرکت دوریه بوفی ایجاب ایدر که اخر اوله منطبق اوله پس عالم که علی
 التحقیق مسبق بالعدم در اخری دخی عدم اولماق بحکم العقل لازم و عند العاقل مسلمدر
 زیرا بودورات جزئییه نك جمیعسنی شامل بر دوره کلیه واردر و سایر دورات جزئییه
 متشبهه ایچاق اولدور کلیه منتهی اولور پس نته که بو عالم آدم علیه نبییه ابتدا
 اولندی کذلک ختمی دخی بدونه مشابه اولوب برادمه مماثل بنیایله ختم اولنق ایجاب
 ایدر که حضرت عیسی دران مثل عیسی عند الله کمثل آدم پس نته که شیث م سلسله
 اولاد امدن اولمولود اولوب تجلیات ذاتیه و عطایای و هبیه بی جامعیه

مظهر
 خانم الولادة
 ۷۲

اخر مولود دخی نوع انسانید شینک قدی یعنی حقیقی و قلبی اوزره حامل تجلیه
 اولسه کرکدر ناکه دوره کلیه نك اخری اولنه منطبق اوله **قوله** وهو حامل اسرار
 دخی اول مولود اخر مولود اولکی نك یعنی شینک جمیع تجلیات اسرار فی حامل علوم
 و معارفنه شامل ولی کامل اولسه کرکدر **قوله** و لیس بعد ولد فی هذا البطن فخر حاتم
 الاولاد دخی اول ولد من بورك ولاد نذن صکره نوع انسانه نه جمله و سفاده ونه
 وهب و داده سز ولد ظاهرا ولویا اول ولد خاتم ولایت اولد یعنی کبی خاتم اولاد اوله
قوله ویولد معه اختله فتخرج قبله ویخرج بعدها دخی اول ولد ایله بطن ^{اوله}
 بر قز قز نداشتی دخی وجوده کله وختام ابتدایه مشابه اوله نته که شینک عمد
 حاد بومنوال اوزره ایدی زیر احضرة حق بطن و لحد دن بر ذکر و بر انشی تولید
 اید ایدی پس اختی اول ولد دن مقدم خدیج ایدوب و کندوسی مؤخر جقر زیر
 اتمزسه اخر اولاد اولما ز پس فهم اولنور که شینک م بونک عکسی اوله زیر انشی
 اول مولود در پس اول تقدیرجه اختدن مقدم اولتی کرکدر خدیج **قوله** یکون
 زاسه عند رجلیها و یکون مولد بالصین و لفته لغة بلده دخی اول مولودك
 رأسی قز قز نداشتنک رجلین یا نند اوله دخی مولود صین ده یعنی چین ده اوله
 صینک معرفی چین در صین دن مراد عجم در زیر اعر بدن اولیو بیعی اولد یعنی عنقا
 مغربه مصره در بعد لغتی مولدی اولان بلده نوك لغتی اوله فقیر ایدورین ولد
 من بورك رأسی لغتنک رجلینده اولد و عنک سرته شر احدن کسه تقرض ایما مش
 اما کم ترک الاول للاخر حکیمه لایح اولور که وضع مز بور بد کختمه اتصاله
 و اولک اخره الحاقه اشارت اوله و حرکة دوریه کلیه دن نقطه خلقت
 وجودک اول اخر منتهی اولوب و رأس سلسله بود و بشهود مربوط پای عدم و نأ
 اولما سنی حکایت ایدر **قوله** ویسری بعد ولادته العقم فی الرجال والنساء

فیکثر النکاح من غیر ولادة ویدعوهم الى الله فلا یجاب دخی ولد من بورك ولاد^{تذکر}
صکره رجاله و نسیایه عقم یعنی قسرلق عارض اولوب ولاد نشوز نکاح جرضسه
کرکد دخی زمانه سی خلقن حقّه دعوت ایدوب اجابة اتمسه لورکددر **قوله** فاذا
قبض الله و قبض موئی زمانه بقی من بقی مثل البهایم پس چن الله تعالی اولولد
صاحب ولایتی قبض ایدوب و زمانه سی مؤمنان دخی قبض اتمسه باقی قلائد
صورة انساند حیوانات عجمه کچی اولوب اظهار کجالات انسانیه دن بالکلیه
غافل و متغیر و اجزاء کلمات بهیمییه به و سبعیه به مقتضای طبایع محضه و خالصه
اوزرینه مستمرا ولورکه **قوله** لا یجولون حلالا ولا یجترمون حراما یصرفون
بکم الطبیعة شهوة مجردة عن العقل والشرع فعلیهم یقوم النساءه یعنی اول
قوم بحسب الشرع حلال حلال و حرام حرام عدا اتمیوب بلکه جمیع سنده طبیعة
حاکم قیلوب شهوتلرن عقلدن و شرعدن مجرد قیلورلرکه پس انلرک اوزرینه
قیامت قوبر و امر دنیا آخرته دوتن زیرا عقلا اوزرینه ارواح غیبیلا هوتک
ابدان شهادت ناسوته تعلقون عرض و غایه اظهار کمال و معارف الهیه
اولد و غنی معنی بالکلیه فوت اولوب کیدر معلوم اوله که صین اقضای ولاد
درد میشلر بو ولینک اقضای بلاد معوره دن ظاهرا ولد و غنی دلالت ایدرکه
دین محمدی کمالن بوله و کمال ذوانته قریبا وله زیرا انتشار نور اسلام شرقتن
غربه یتشور مقصود تمام اولور مناجامی قدس سره شرحند شیخ مرادی
بو مقامد خاتم الاولادن خاتم اولیادیمک دکدر زیرا خاتم ولایه مقیتد
شیخ زعینجه کند و سیدر نته که خاتم ولایه مطلقه حضرت عیسی م در
و بو معنای مواضع متعدده بیان اتمشد رقصر مجادیر فقیر ایدورین ولی من بورد
خاتم ولایت اولماسی بو محمدن قهرم اولند و غنی اوزره دلیل من بورد غنی اتمز

بدو نه که ابتدای حقیقی معتبر اولد و نخی کجی ابتداء عرفی و نخی معتبر در پیش ختم
 دخی ختم حقیقی و لیاق نه لازم ختم عرفی و اضافی بچون معتبرا و لیه **قوله حکمة**
سبوحیة فی کلمة نوحیة سبوح مستبح معنا سنه اسم مفعول در قدوس مقدس
 معنا سنه اولد و نخی کجی وقتا که نوح ء مک امتی عبدا اصنام و اها لئ تسبیه
 اولد و نخی بچون غالب حال تنزیه حق اولدی ایسه که امتنه علاج بالضد در مصنف
 حکمة سبوحیة ایله توصیف ایتدی بعد مرتبه مبدات و مفضیضدن صکره که
 مرتبه شت ء مدر مرتبه ارواح مجرّده اولدی ایسه که شانلری تسبیح حق در
 نقیبه حکمة سبوحیة ایله ادر افاضندی و ددی **قوله** اعلم ان التنزیه عند
 اهل الحقایق فی الجنا ب الالهی عین التقیید والتحدید تحقیق سن بلکه اهل حقایق
 یاننده که حقایق امور عارف در در حق نقایصدن و کمالات خلقیه دن تنزیه
 اتمک فیودرن مطلق بلکه قید اطلاق دن بیله منز اولان جنابا لیه نسبت
 عین تقیید و محض تحدید در زیر احق که بعض اشیا دن تنزیه اتمشد رماعدا سی
 ایله تقیید لازم کلور **قوله** فالمنزه اما جاهل و اما عالم لکنه صاحب سوء ادب پسر
 تنزیه ایدی بچی اولان کسه ایچون خالی دکلد ریا جاهله دن منشأ تنزیه می و شریعت
 وارد اولان بین تنزیه و التثبیه مرتبه سن بلکه دریا خرد عالمدر لکن رعایا اودن
 قاصودر و السنه شرایع تسبیه دلالت ایدن اقوالی نوع ثا و بل ایله تنزیه
 ارجاع ایدر **قوله** و لکن انا اطلقاه و قالابه یعنی لکن اول جاهل و عالم سوالا رب
 چن تنزیه مطلق قیلوب بعض مراتب ایله تقیید اتمه سلرو ایچی سی دخی بون معنایه
 مطلقا قابلا و لسه لراما چن تنزیه مراتب اهیته به تخصیص ایدوب و تثبیه
 مراتب کونیه ده اثبات انسه لرا اعتقاد لری و اتمه و بنفس الامر موافقت ایدر
قوله فالقائل بالشرایع المؤمن اذا نزه الحق سبحانه و وقف عند التنزیه ولم یزعم غیر

حکمة سبوحیة
 ۲۶

ذلك پس احكام شرايعه قايل اولوب ماجاه من عند الله - ايمان كثر دن كسه
چن حقي تنزيه اسسه و عند التنزيه توقف ايدوب تنزيه دن غيري مراتب كوردوب
تشبيه دلالت ايدني نوع تا ويل ايله تنزيه ورد اسسه **قوله** فقد اساء الادب
واكد بالحق تعالى والرسول صلوات الله عليه و عليهم وهو لا يشعر و تخيل انه
في المحاصل وهو في الغايت پس تحقيق اول كسه اساءت قيلوب حقي و مراد
تكذيب عقوبتنه سببا و لدی و تخيل ايدوكي برعمل خير حاصل بخر كه **قوله** خير
اندی **قوله** وهو كمن امن ببعض وكفر ببعض و اول كسنه بعضه ايمان كوردوب
واينانوب بعضه انكار ايدوب كافر اولان كبيرد بعض اولدن مراد مقام
تنزيه بعض ثابدين مراد مقام تشبيه در **قوله** لاسيما وقد علم ان السنة الشرايع
الالهية اذ انطقت في الحق تعالى بما نطقت بها انما جاءت به في العموم على المفهوم
الاول خصوصا تحقيقا معلوم در كه السنة شرايع الهية چن حقه نطق ناطق
اولسه يعني حق لسان شريعت ايله شرعي مكلفينه خطا بايدوب احكام
ناطق اولسه البته كوردوكي احكامي عوام خلايق مفهومه لايق ادا اسسه
اول احكام لفظ منطوق بهك مفهوم اول و زرينه ترتيب ايدوب هر سامعك
ذهنه في الحال تبادر ايدوب معنای ثاني تا ملنه محتاج اولمز اكر محتاج
اولورسه مناسب عوام اولما يوب كلام حقه بلاغت بولمز **قوله** وعلى الخصوص
على كل مفهوم يفهم من وجوه ذلك اللفظ باي لسان كان في وضع ذلك للسان
دخا اهل خصوصك يعني عامي اوليان علما نك حقه ايراد احكام شرعية اسسه
ذلك اللفظك وجوه متعددده سندن منفرم اولان مفهومات متكثره اوزرينه
ايراد ايدوب اول لفظ قنفي لسان و قنفي لغت ايله اولورسه اولسون اما ذلك
لكان كه يعني لغتك وضعي اوزرينه فهم اولمز كركدر مثلا كلام عربي خالص

لغة بجم وضعی وزرینه فهم اولنجی ادايله اتمز فی ذلك لفظنی بفرهم لفظه متعلقه
 فقیر ایدورین بلکه هر شخصه نسبت حق تعالی معانی متعدده اوزرینه تجلی
 ایدرنته که بیور در فسالت اودیه بقدرها فاحتمل السیل زبدا و ایبا ونته که
 حضرت امام جعفر صادق رضی الله عنه بیور را نال الله تعالی تجلی لعباده فی کلامه
 ولکنهم لا یعلمون یعنی حق تعالی صفة کلامند عبادنه تجلی اتمشد رکن اول عباد
 اول تجلی صفایتدن غافل لردور مراتبشنا سلفه غیر کما مللردور **قوله**
 فان للحق فی کل خلق ظهور احا صا زیر احتیاجون هر خلقه اول خلق استداد
 معینه سنه مناسب ظهور محض وارد اول خلق کون عامی کون عالم و کلام
 من بود کون عزیزی اولسون قران کبی کون غیر کبی اولسون توریه کبی **قوله**
 وهو الظاهر فی کل مفهوم دخی اول حقد رکه هر مفهومه ظاهر اولور و فاهمه
 انکله تجلی ایدر **قوله** وهو الباطن عن کل فهم دخی اول حقد رکه جمیع فاهمه
 فهمندن باطن و ستور در پس صفة ظهور شهادته نسبت ایل اولو صفت
 بطون ارواحه و مثالیته کوره بولنور **قوله** الا عن فهم من قال ان العالم صورته
 وهو بینه الا شول فانک فهمته کوره باطن دکدر که عالم جمیع یعنی
 روحی و مثالی و شهادتی هب صورته حق کورر زیرا تو حید صرفه منظر
 اولان مراتب حضراتی هر کوز کور من کنه ذاتدن غیر سن همان صورته حق بیور
 پس انک یا نند بطون مجر دکنه حقیقتا اعتباریله اولور **قوله** وهو الاسم
 الظاهر کما انه بالمعنی روح ما ظهر فهو الباطن یعنی عالم با سرها و جمیع صور
 حقل اسم ظاهر دن عبادتد زنته که حق معنی حیثیتدن و حقیقه جهتدن
 روح عالمدر پس بو تقدیرجه روح اسم باطندن عبادته اولور صورته عالم اسم
 ظاهر دن عبادته اولور و غنی کبی معلوم اولاکه اسم ظاهر ظهور عالمی اتصفا

اندی واسم باطن بطون استدی پس اگر چه مرتبه اعتبار ایله مقضی کسر
ضاده مقضیانک فتح ضاده نیز بدرد ب نیز مر بوب اولدوخی کی لکن احدیه
حقیقه الحقایق اعتبار ایله صورت عالم عین اسم ظاهر و روح عالم عین اسم
باطن در پس مقضی و مقضی بیا اولور **قوله** فنسبت لما صور من صور العالم
نسبة الروح المدبر للصورة پس اول اسم باطنک ظاهر صور عالمه نسبتی
مدبر بدن اولمق روح جزئینک بدن نسبتی کی در ننه که بیوردید برالاف
من السماء الى الارض **قوله** فيؤخذ في حد الانسان مثلا باطنه و ظاهره
و كذلك كل محدود پس وقتا که ظاهر عالم ظاهر حق و باطن عالم باطن حق
اولدی ای حد انسانند مثلا باطن عالم و ظاهر عالم مأخوذ در ذری باطنی
روحیدر و ظاهری بدن عنصری سید را نشان خود بوا یکی سنک احدیه ^{جمعیند}
عبارت در وانسانک غیر یسا اثر محدود کرده دخی مر بوبله در یعنی اجزای
عالم در ظاهر و باطنی مشتمل اولان هر محدودک حد نده عالم بو جمله داخلد
قوله فالحق سبحانه محدود بكل حد پس حق سبحانه و تعالی هر حدله محدود در
و هر حد انوک حد نندن مأخوذ در و مادامکه جمیع حدودی جامع اولیه حدی
تمام اولمن زیر هر عاقبت که حد یله محدود اوله حقیق صورت نندن بر صورت در
و هر صورتک حدی ذی الصورتک حدینک تقاصیل اجزا اسند ندر **قوله** و صور
العالم لا تضبط ولا تخالط بها ولا يعلم حدود كل صورة منها الا على قدر ما حصل
لكل عالم دخی علمک جزئیات صوری مفصلا حد و حصرا قابد کدر و حکم عالم
اکا شامل د کدر و دخی صوری بالمبدن هر صورتک حدی بلنن الا هر عالمه صور
مز بوردن حاصل اولان علمله بیلنوز کنه ایله معلوم اولماز پس حقیق
حد مظاهری حسبی ایله محال و لیجان کنه یله دخی محال اولور **قوله** فلذلك

بجهل حد الحق فانه لا يعلم حده والا ويعلم حد كل صورة وهذا محال حصوله فحد الحق
 محال پس بواجب ندركه حقك حدی مجهول اولور زیر احقك حدی صورتك حدایله
 بتمكّه موقوف اولور بر صورتك حدی مجهول اولنجا و حدك حدی دعي مجهول اولوق
 لازم كلور پس صورتك حدی محال و حقك حدی دعي محال زیر اجزایات صورت
 غیر متناهیة در قابل تحدید اولما **قوله** وكذلك من شبهته مطلقا وما نزهه
 فقد قيد و حده و ما عرفه یعنی تنزیه مطلق ایله تنزیه اتمه مك كبیدر تشبیه
 مطلق ایله تشبیه ایدوب مقام تنزیه ده تنزیه اتمه مك زیر صورت تنزیهك
 ما عدا سی ایله حتی قیید و تحدید اتمش اولور و حقیقة نفس اربیه سیله بتمش
 اولور **قوله** و من جمع فی معرفته بین التنزیه و التشبیه و وصفه بالوصفین علی
 الاجمال ما هرکه معرفه حقه تنزیه ایله تشبیهی جمع ایدوب وصفین ایله
 علی الاجمال توصیف اتمدی یعنی جمیع تعینا تدرک اجمالا و حدت حقیقیه سی ایله تنزیه
 ایدوب جمیع مظاهرا شیاده ظهوری و تجلا سی ایله تشبیه اتمدی **قوله** لانه
 یستحیل ذلك علی التفصیل لعدم الاحاطة بما فی العلم من الصور لانه اجمال مزبور
 تقلید ریعی و صفین مزبورین ایله بطریق التفصیل حتی توصیف محالدر
 زیر صور عالم جنیاتی احاطیه قوه بشریه مساعد اتمش بالفعل موجود
 سی محاطه اولماز بالقوه سی خود غیر متناهیة در **قوله** فقد عرفه مجمل لا علی التفصیل
 كما عرف نفسه مجمل لا علی التفصیل فاء فقد ما بعدنی و من جمیع جمله سنه تقریر ایدوب
 لانه جمله سی ما بیندک معترضه واقع اولور یعنی هرکه معرفه حقه تنزیه ایله تشبیهی
 جمع ایدوب وصفین ایله علی الاجمال توصیف اتمدی تحقیق اولکسه حتی مجمل ایدوب
 نفسی مجمل ایدوب و کی **قوله** و لذلک ربط البنی صلی الله علیه و سلم معرفة الحق
 سبحانه بمعرفة النفس و بواجب ندركه یعنی نفس انسانیه جمیع مراتب کونیه

اجمالاً شما ولد ونخی اجلند که رسول الله صلی الله علیه و سلم حقا معرفتی
نفسک معرفتیه مربوط اولوب نفسک معرفتی حقا معرفتیه سبب قیلدی حقا
معرفتی اکا سبب قلدی **قوله** فقال من عرف نفسه فقد عرف ربه پس دریکه
هرکه نفسنی بیلدی تحقیق ربنی بیلدی **قوله** وقال الله تعالى سوره هم ایا ننا فی
الافاق وهو ما خرج عنک و فی انفسهم وهو عینک دخی حق تعالی یوردیکه بین
عن قریبا و ل طالب معرفتو اولانله کوستر ورذا کوانده اولان تجلیا نمودی
افاق نفسکدن خارج اولاندر دخی نفسلرنده اولان تجلیا نمودی بز انله انا
ایده دز نفسدن مراد حقیقه انسانیته که انا و انت ایله مشا دالیه در اولکی
هوانا فه نماید در ایکنی هونفسه راجع در ایکی سی دخی فرد اعتبار ایله در **قوله**
حتى یبین ظم ای للتا ظن من انه الحق من حيث انك صورت و هو روحك یعنی حتی
اول ناظرین و متفکرین فی الآیة ظاهر و منکشف اولاکه اولافا قده بیجلی اولان
حقد رسول حیثیتد که سن انوک صورتی و اول سنک روحکدر بلکه عالم انوک
صورتی و حتی انک روحدر فردی جراه ایله تمثیل یتدی تا که کلک دخی حکمی ثابت
اولا قوله فانت له كالصورة الجسمیه لك وهو سبحانه لك كالروح المدبر جسمیه
پس تحقیق سنک عینک جمعی افاقه حتی ایچون نسبت قلنسه سنک صورت جسمیه
نوک ذاتکه نسبتی و اختصا صی کبیدر دخی حق تعالی نک سکا عینی یعنی عینوکه
اختصاصی و نسبتی بلکه جمیع افاقه مدبر مدرك اولان روحنوک جسد که
نسبتی و اختصا صی کبیدر یعنی نته که جسدک عینوکه صورت واقع اولشدر
کذلک سنوک عینک دخی حقه صورت د شمش در و حتی سنک عینکده ظاهر
عینک جسد که ظاهر اولد ونخی کبی پس مرتبه اسماده عینک حقه مرأت
اولد ونخی کبی مرتبه شهادتده جسدک دخی عینوکه مرأت دوش **قوله** والجسد

بشمل

يشتمل الظاهر والباطن منك يعني سنك تعريفك كه ذاتوكه دلالت تامه سي
اولا ظاهره كه وباطنوكه شتمل در ذراحيوان ناطق مع الشخص صورة محسوسه
استر **قوله** فان الصورة الباقية اذا زال عنها الروح المدبرها لم يبق انسانا ^{شتماله}
تعليل در زياد روح مدبردن تعلقتي قطع انسه صورة باقيه ده انسانيه باقيه
قالن يعني قاب فرسوديه جدا انسان اطلاق حقيقه صحيح اولماز مكر مجاز اوله
قوله ولكن يقال فيها انها صورة تشبه صورة الانسان فلا فرق بينهما وبين
صورة من خشب او حجارة لكن اول صورة باقيه بوضوح صورة انسانه مشابه
ددير لرپس في الحقيقه اول صورة مية ايله طاشدن وانجندن دوزلان ^{تلك} صور
هر كز فرقي اولماز **قوله** ولا يطلق عليها اسم الانسان الا بالمجاز لا بالحقيقه
دحي اول صورة مية اسم انسان اطلاق اولماز الا مجاز مرسل طريق اوزره
با اعتبار ما كان انسانا تلاق اول نور ذير ابد نكه حساس ومحرك اولماز بثلث
باطنين مفارقا ولسه جما ديند حجر وخبندن تفاوت قلن ذير انسانيه
روح ايله در روح ايه حقيقته حد ركه روح الارواح در بر حقا انسانند
بر نفس مفارقتي فرض اولنسه انسان انسان اولن محصل كلام حد انسانيه
ناطقه مقصوره ظاهره بلكه احديه جمع روح وبنده نندن عبارات اولور بالكون
روح مجردنه بالكون بدن مجردنه منحصر اولور كذلك حد حق دخي بون قياس
اوزرينه نه ظاهره عالمه ونه باطن عالمه مقتصر اولور نته كه اهل تشبيهه
ظاهره واهل تنزيه باطنه قصر اتمش لودي پس حق تعالى دخي احديه جمع صور
ومعناي عالمه اما حق ايله انسانك فرقي وارد در ذير انسانك روح ^{حيدر}
مفارق اولسه جسد وجوديله باقي قالور بطريق المجاز اكا اسم انسان
اطلاق اولور اما حقله صورة عالم بويله دكلر **قوله** وصورة العالم لا يمكن

حد انسانيه

مدحق

ذوالالحق عنهما اصلا دخی صورتہ عالمدن حقل ذوالی اصلا ممکن اولما ذری صورتہ
 عالم ذوالحقایله عدم محض در پسر بقاسی بجه متصور اولور بقا خود وجود است
 اما جسد انسان بونک خلا فیدر یعنی روح ذایل اولسه کر جسد موجود در
 بالکلیه معدوم اولمز عدم الروح اولور ذری وجود جسد روحه موقوف دکلد که
 ذوال حیوتکه ذایل اوله بلکه روحه موقوف بحق انسانیتی در اما حق عالم ذری
 سبب در پسر علتک ذوال معلولک ذوالن ایجاب ایدر شارح قیصری بوقلمده
 ایدر بولکلامدن حاشا قدم دنیا فهم اولنما سون یعنی حق قدیم اولما نله صورتہ
 دخی قدیم اولما زاما معنی بویله در بلکه صورتہ دنیا وید وقتند باراداة الله
 صورتہ اخرا ویریه مبتدلا ولوب دنیا اخرت اولور اما صورتہ لغز وید باقیه وابدیه
 در فقیر ایدرین بولکلامدن نفی قدم دنیا ثابت اولدی لکن نفی قدم عالم لازم
 کلدی مدعی خود سما در پسر تا مل کر کدر که صوفیه قدست اسرار هم اکثری قدم
 عرشه قایلدر در حسن چلبی حاشیه شرحند یزد و شرح موافقده امام اهل
 سنت ایدرین قول وارد در بوعترتک کلامندن ابدیه اخرت فهم اولنور ابدیت
 ای ازلیتی مستلزم دکلدر قول راجح اوزرینته **قوله** فخذ لا لوهیه بالحقیقه
 لا بالمجاز کا هو حد الا انسان پس حد اولوهیه عالم ایچون حقیقه ثابتہ در
 مجاز دکلدر ذری اسم باطن اندن ذایل اولما زنته که حد انسان حی اولور در حی حاله
 صورتہ بدنیہ سنه حاتی حقیقه اولوب مجاز اولما دخی کبی **قوله** وکما انصورتہ
 الانسان یعنی بلسا نهما علی روحها ونفسها ونته که صورتہ انسان لسا فی ایله
 وحركات وادراکاتی ایله وکما لاتی ایله سبب حیاتی اولان روحنه وعقله مدبرنه
 نشا ایدر ذری اعضا و جوارح انسان آکن فی روح اولسه جوامد در فضیلت
 کمالا تندن وجود و عطا و کراما تندن عار ایدر پسر روحنه بوصفات جمیله

نفی قدم دنیا و قدم عالم

معلوم اوکه صورتہ دنیا
 صورتہ انسان کمالدر
 وانسان کمال صورتہ
 حقد رپس مادامکه
 مظهری قوت اولسه
 صورتہ دنیا تا سلطنت
 عالم دنیا عالم اخرت
 مبدل اولور سر قیامته
 کبری بودر
 سلا

ایله ثنا ایدر یعنی بوصفات جمیله نك جوارح انسان دن صدورى لسان حاله
 شناد وقاله دخی کسه پس لسان بورد و حاله و مقاله عامدر **قوله** كذلك جعل الله
 صورة العالم يسبح بحمده ولكن لا يفقهوه تسبيحه كالا يحيط بما فى العالم من
 الصورة یعنی ظواهر صور انسان حقیقه انسانه ثنا ایدر و کی کی ظواهر صور عالم
 دخی انسان و حیوان و نبات و جماد و سایرى کی السنه لری و السنه قوای حانیه
 و حسیه و مثالی لری ایله روح حقیقته لری و لان حقه ثنا ایدر و نفا یصدت
 تسبیح و تنزیه ایدر و لکن بیز تسبیح لرن بلز رزیزا بیز حاله جماد بوزده نقصیه
 باطنوز مکمل و ما عین عالمه اولان جمیع صوره احاطه علیه موزیون قدره کذا **قوله**
 لسان نوریته جاری اولانک علمه مؤدی اوله شیخ اکبر فوحاته ایدر حدیث صومت
 عامه علماء رسوم قاتنه حدیث حاله در اما اهل کشف جماد و نبات و حیوانک
 تسبیحی اذن حسی ایله عالم حدن نطق متکلم استماع ایدر لریون تصبیح ایدر
 و حیالی اولما یوب حسی اولد و معنی تعیین ایدر **قوله** فالكل السنه الحق ناطقه بالثناء
 على الحق و لذالك قال الحمد لله رب العالمين ای ایله بر جمع عواقب الثناء فهو المنثى والمنثى
 علیه پس جزئیات عالمک جمیعسی لسان حقد روه بری ثناء حقی ناطقه در اولد
 اجله ندرکه کتاب کریمه مقام جمده الحمد لله رب العالمين دیوبور مشدر یعنی عواقب
 جمیع ثنا حقه دا بعد رفته که مقام تفصیلده هم منثی هم منثی علیه در کذا کج معنه
 دخی هم منثی هم منثی علیه در نته که اهل جننک اخر کلمه سی الحمد لله اولد و دخی بوزمونه
 کوهدر که واخر دعوا هم ان الحمد لله رب العالمين ما نده جنت تمام اولد قده صادر
 اولور **قوله** فان قلت بالتزیه کنت مفید او ان بالتثیبه کنت محدد فان قلت بالان
 کنت مسدد او کنت اماما فی المعارف سید حضرت شیخ سلك نظمه سالك
 اولوب بیوردرکه ای طالب الحق کو قابل تنزیه اولور سلك مفید اولور سلك او کو قابل

تسبیح عالم

کلام جمادات

قابل تنزیه مفید اولور سلك

قال نفیسم اولورسك
محدد اولورسك موعده
اولماز سبب

تشبيه اولورسك محدد اولورسك موعدا و لمزسك كوجامع بين الامر من اولوب
تعزيزه مع التشبيه ايله اعتدال حتى كوز لورسك نفسكي طريق سداده ذاهب قبول
اهل معارفه امام مقدمات اولورسك **قوله** فن قال في الاستفعا كان مشركا ومن
قال بالا افراد كان موحدا پس هر كه قابل اشفعا او توب حتى وتر و نردا يكن شفع
ايدوب حتى خلقه اثبات اندي اول كسه مشرك اولدي يعني خلق حتى ايله وجوده
تشريك ايدوب خلق وجود مستقل اثبات اندي وشولكه اشفعا قابل
اوليوب بلكه مفرد اولوب و حتى وجود منفرد بولوب اول كسه موعدا اولدي
قوله واياك والتشبيه ان كنت تايبا واياك والتشبيه ان كنت مفردا يعني اياك
اكو حقله خلق اثبات ايدوب حتى اول خلق ثاني بيلورسك ذنهار صايق خلقين
حد ذاتن حتى مستقل وجود اثبات اسم بلكي خلق حقن صور تجليا نندن بر
صورة تابعه بيل كه نفعده موجود اوليه واكو مفرد اولوب ثاني دكسك
ذنهار حقن فرد بيشنه حكمن بطريق التنزيه او ناسون بلكه مرتبتين جمع و تفصيله
منفرد بالوجود و لمغ او ذرينه اولسونكه بحسب الوجود شبهي وندي ثابت اوليه
ساز و جوهدن تنزيه لازم دكدر **قوله** فما انت هو بل انت هو و تراه في عين
الامور مستوحا ومقيداً پس سن من وجه حق دكسين ذيرا سن مقيد سن اول
مطلق دروسن محتاج سن او نغنيد بلكه من وجه حق سن ذيرا في الحقيقه عين هوية
ظاهره سي سن كور من مسين بحسب الذات اعيان اشياءه مطلقا نمايان اولور و بحسب
التجليات مقيد كورينور تحقيق سبق معلوم اولكه قول بالثاني ايكي طريق ايله
متصور در طريق اول مذهب ثنويه دركه ثاني و اول ايكي دخي قد يمين اولن
او ذرينه كمتشرد دعامة مشركين دخي بو طريق احتياد اتمشرد در طريق ثاني
ايكيتك اولي و لجب قد يمين ثنوي مشرك اولن او ذرينه دركه واجيدن فايض اوله

تحقيق انيق

اما بر وجه ایله محدث واجبت وجهها من الوجوه عینی ولفغه قابل اولیه نومینت
 طاهرین کی متکلمین در حکماء محیی بین بو طریقہ سالك لورد و معلوم اوله که
 وجوب یکی قسمه منقسمه در بیسی وجوب بالذات در بیسی وجوب بالغیر در ^{انقسام}
 مذکور بو بیتله عیبو نیک امتیازند دایر در یوخه وحدت صرفا اعتبار ایله وجوب
 بالغیر بو قدره واجب بالذات در وجوب بالغیر مراتب تنزیله اعتبار ایله در
 بعد هر واجب بالغیر اولان البته ممکن بالذات در امکان ایله انصاف مرتبه شهادت
 تنزیلی حسب ایله درکه امتیاز امکانی حاصل و لمشدر اما واجب بالغیر ایله ممکن
 فرقی بودرکه ایمان ممکنه یه وجود ایله انصاف حالند واجب بالغیر اطلاق
 اولور اما قبل الانصاف و بعد الانصاف ممکن اطلاق اولور پس امکان وجوب
 بالغیر در انعم اولور و معلوم اوله که وجوب سبب وجود ذات موجود اولور سه
 موجود واجب بالذات اولور ذاتک غیرکی اولور سه واجب بالغیر اولور و ممکن
 اولور پس وجوب مطلق جمیع موجودات خارجه وعلیه فی محیط در مستغف
 دحی بویه درکه اگر سبب امتناع مستغف ذات معروضه سی اولسه مستغف
 بالذات دیر ل غیر اولسه مستغف بالغیر دیر لر **قوله** لا اله الا الله تعالی لیس کتله شی
فترهه وهو السميع البصير فمشبهه شیخ مصنف قدس سره الغرر شاعر
 سابقک معنا سن مضمون ایه کریمه ایله اثبات ایدرکه الله تعالی ذاتی اول جمیع
 اشیا دن تنزیه ایدوب مماثلی نفی تدی بو معنی کاف کتله ده زاید اولغه مبنی در
 بعد تشبیه ایدوب سميع و بصیر در دیکه مخلوقده ثابت اولان قوه سميع
 وقوه بصیر ایله حتی خلقه بکن تدی یعنی اشید یجدر و کور یجدر دیکه **قوله**
لا اله الا الله تعالی لیس کتله شیء وشیء وهو السميع البصير فتره وافر دبو
 ایت کریمه ده کاف مثل معنا سنه اولوب و مثلک مثلنی نفی اثبات مثل افاده

درت کتله درت کتله
 درت کتله درت کتله
 درت کتله درت کتله

اتمك او ذرينه معنی و رکنش در یعنی و لا تشبیه ایدوب و انشینی ایله حکم
ایدوب اثبات مثل حق ایله حق مثنی قیلدی بعد و هو السميع البصير د یوب
سمیع و بصیری حقه حصر ایدی زیرا علم بلا غند مبین در که فحن ضمیر تقدیم
قلنوب خبری معرف باللام اولسه حصر افاده ایدر یعنی سمیع و بصیر حقدن
ضمیر دکلدر دیمکدر پس تنزیه ثانیاً افراد اولور و بومقام کاله یول بولور که تنزیه

التنزیه والتشبیه در قوله لوان نوحا یجمع لقوله بین الدعواتین لاجابوه و دعاهم

جهارا تم دعاهم اسراراً ثم قال لهم استغفروا ربهم انه كان عفواً حضرت شیخ
مصنف توحید مزبور که حد اعتدال در شرف سن بیان ایدوب بیور در کجه

نوح علیه السلام تومنی دعوتک تنزیه ایله تشبیهی جمع ایدوب حن اعتدال
و حاق وسط کورد و رب دعوتی تنزیه یا حود تشبیه حصر اتمیدی قوم

من بور نوحه اجابت ایدر لودی زیرا باطنی تنزیه مناسبا و لب ظاهر لری
تشبیه ملائیم اولور ایدی لکن صاحب الدعوة بینهما بی جمع اتمدی بلکه فرق

دعوت بین التشبیه
والتنزیه

ایدوب اشکان اسم ظاهر و تشبیه دعوت ایدوب و سراسم باطنه و تنزیه
هدایت ایدر ایدی اول سبیدن فطره بشریه لری اجابة مساعده اتموب و خذت

رسالة بحسب الحكمة باذنا لله محضه اصابت قیلدی اما ظاهر نومك تشبیه
ملائمی بودر که طائفه من یون بعد اصنام ایدی و اصنام ایچون صفات

کمالیه اثبات ایدر لودی ما نعبدهم الا لیقر بونا الی الله ذلنی دیر لرایدی ^{سنتعازنا}
الی الله دیر لرایدی و اصنام من بوریه مقرب الی الله و مغرباً لغير اعتقاد ایدر

ایدی تقرب و شفاعت خود کاملدن صادر اولور پس امدی نوح م بوقومی
ابتداء تشبیه ایله دعوت الله البته مقتضای طبیعت و زده مطابعت ایدر لودی

بعد تدریجیله تنزیه دخی قابل اولور لودی محصل دعوت من بورده دحایه میکت

حکمت و معانی

ومصلى بولمى ديمك استرلا اكرجه ملاك امر مقتضى علم و ارادة اللهدرد
 الله اعلم واحكم پس قوم مز بوره جون دعوة نوحى قبول امتد لبود نعه اول قومى
 استغفار ايتديكه قوم مزكون نسبت دعوة اوليدن دغى اشد وانكردن زير استغفار
 ايدك ديمك وجود كوز وصفات و ذانكوز وجود ذات صفات حقه سترايدك
 ديمكدر بوا مر خدا عطاء نغرتد دغى اشد واقوى در زير نفوس اذ اخل و طبعه
 اعيانك محتند و طلب و ظهور نونه محبوبلر محبوبلر در تقاضى ذاتلرى ظهور
 و تعين در دفعه ترك رجوع بسيار و دشوار كورينور قوله وقال دعوت قومى
 ليلا ونهارا فلم يردهم دعائى الا فرارا دغى حضرة نوح ءم الله تعالى به بطريق
 بشاشكوى دعوة قومى ليلا ونهارا يعنى كيجه لوده حقايق باطنه لرن تنزيه
 و كند و زلرده مظاهر لرن تشبيه دعوة ايدر ين اما دعوتهم هر كز انلا در ظاهر
 و باطن لرن برحالة زايد اظهار ايترا الا موجب فرار و مودت نغرت و مبادعة
 او لورد يرلر قوله و ذكر نوح ءم عن قومه انهم تصاموا عن دعوتهم لعلهم
 عليهم من اجابة دعوته دغى حضرت نوح ءم قومندن تصامم يعنى كند زك دعوتندن
 صاغرفنه او در مقنا سن نقل ايدوب بيورلديكه جعلوا اصابعهم في اذانهم
 و اشتفتوا ثيابهم و اصرروا و استكبروا استبكارا صورة كلام برينه بر مقارن
 قول قريه قيوب و ثياب لرن باشرينه يودر لر ايدى استماع دعوة اتميلوم ديواض
 اموالج طوفان انرى بور يوب جميع حواس لرن تعطيل ايتدى زير استماع ايدجه
 بالطبع اجابة لازم كلجه كين عقلا سى فهم ايدر لر ايدى اكرجه ظلمت طبيعت لرى
 حائل ايدى لكن فطرة سليمة اصلية لرى حقه مايل و لدى قوله فعلم العلماء بالله
 ما اشار نوح ءم في حق قومه من لثناء عليهم بلسان الذم پس علماء و استغنين
 في علم الذات و الاسماء كه اصحاب كشفدر بيلد يلكه حضرت نوح ءم لسان

معنای النفاذ
 نفوس اذ اخل و طبعه

بلاغت ايله صورة شريعتده قومي ذم ومعناي حقيقته مدح و ثنايه اشارت
 ايتدي ذيرافي الحقيقه نرات استعدادلري بوجماله ترقبه و فائز ايتدي پس
 اذ انهي استماع دعوة الهيه دن سدا اتيدير اما سدا من بور كمال ضدنه دده مؤدي
 اولديكه فتح باب سعادت ابديه در ذيراحضرة نوحك صخره واضطرار ايله ^{سنة} دعا
 وحقك صفت قهار ديتيله تجلا سنه سببا ولدي دفعه كمال متوي لريكه فطرة
 ازليه لرند مركوز ايتدي حاصل اولوب صورة نعمته اعاليه به واصل اولديس
قوله و علم انهم نالم يجيبوا دعوة لما فيها من الفرقان والامر قون لافرقان
 بعض نسخه ده و علم مخلدك و علموا واقع اولمش و ضمير جمع سابق الذكر و لانا علماء
 را سخينه ارجاع اولمشر اما نسخه مصنفدن مناجاي مفردا علم نقل ايدس
 و ضمير سترى باعتبار كل واحد علما به ارجاع ايدر اما شيخ شافع داود قيصري
 قدس سره لفظ علم مفردا زكوا ايدر اما ضمير نوح مه ارجاع ايدر فقير نطن
 ايدو كوم اوزه بومعنا ده رككتا ولور ذير مقتضاي سور كلام بودر كه نوح
 م بو قومك دعوتته اجابتا تمكدر ينك سترى بيله ايتدي دعوتده حكيمة
 موافق و طبيعت لر نه لايق ايدر ايتدي يعني تشبيه ايله ابتدا ايدوب بعد تنزيه
 ايدرايتديكه من الرسالة اولان اجابتا حاصل اولورايتدي ديمك اوله بس بومعنا
 علماء را سخين و اولياء مكاشفين بيلدر ذيراحضرت موسايه لديان مستور
 اولدوغني كبي نوح مه دغي بومعنا نك معرفتي مشكورن و لما من جازدر ذير
 عادة الهيه انبيا عليهم السلام ظواهر شرعيتي بيان ايله ما مور لردلديانه
 رخصتاري بو قدر مكران و عنايه اوله و باجمله بونك كيفيتي بغير اولتمز ذوقه
 دايردر بس ضمير علم علماء را سخينه على سبيل البدل راجع اولدوغني تقديرجه
 معني ديمك اولور كه علماء من جوع نوحك قومي حقتده ايتدو كي اشارتي

عاده الهيه ظهور شريف
 بيان انبياء مأمور لر ذر
 لديانته رخصتاري بو قدر

بيلد كلري

بیلد کلری کی بیلد یلر قورم مز بورک دعوة نوحه اجا بتک علتی دعوة مز بورک
 تنزیه ایله تشبیه اورناسنی فرقان یعنی ابرمن وار ایدی پس جمع بین التشیه
 والتنزیه یوغدی که دعوة قبولایده لویکه طباع سلیمه بقرت کلیه ایدی مع هذا
 امرالهی قراند یعنی جمع بین التشیه والتنزیه در یوحسه فرقان دکلد یعنی ایکی
 سی ما بینتی فرق دکلد ر فوله ومن فی القرآن لا یصفی الی الفرقان یعنی هر اولکسه
 که بین التشیه والتنزیه مقاسنه اقامت و تمش اوله بزم رسولن کی مثلا اکرجه
 اول اقامت قطرة اصلیه سی حی ایله ایسه ده که عاده ایله زایل اولور اولاصل
 کسه فرقان قلاق طوتمن و فطر فی فی قبولایتمن قوله وان کان فیه اکرجه قراند
 حاصل ایسه ده جزک کله حصولی کی زیرا قران بین التشیه والتنزیه در
 فرقان ایسه بالتشیه در فقط یا تنزیه در فقط قوله فان القرآن یتضمن الفرقان
 والفرقان لا یتضمن القرآن زیرا قران فرقان متضمند راما عکسی ثابت اولن
 یعنی فرقان قران متضمن اولنر محصل کل جز ده بولنماز جز کله بولنور قوله
 ولهذا ما اخص بالقران الا محمد صلی الله علیه وسلم وهذه الامة الی هی خیر
 امة اخرجت للانس یعنی مقاما تندن مقام جمع بین التشیه والتنزیه اکمل
 اولد و نجا اجلدن در که محمد صلی الله علیه وسلم جامع جمیع اسماد و تخصیص
 اولنمادی که استدر قوله فلیس کثله شیء بجمیع الامر فی امر واحد پس محمد علیه
 السلام نازل اولنوردن بعضایت کریمه که لیس کثله شیء ایتیدر مقام تنزیه
 و تشبیهی کلام واحده جمع اتمشد پس محمد رسول للهک مقای وحدت
 و کثرتی و جمع تفصیلی و تنزیه و تشبیهی بلکه جمیع مقامات اسمائیه که بهدر
 و قران مجید کلی سنه ناطق و شاهد در قوله فلوان نوحا فی بمثل الایة لفظا
 اجابوه یعنی نوح هم لیس کثله ایتی کی ایت نازل اولیدی نومی دعوتنه

قران جمع بین التشیه والتنزیه
 فرقان یکس ما بینتی فرق

اجابت ايدر لردي **قوله** فانه شبهه ونزه في اية. واحده بل في نصف اية ايتده
تغزیه و تشبیهی جمع ایتدی که سابقا مبین در **قوله** ونوح دعا قومہ لیبلا
من حیث محطوطہ و روحانیتہم فانہا غیب یعنی حضرت نوح ؑم قومی لیبلا
دعوتہ ایلدی محقول و روحانیتری حیثتی ایلہ زیرا محقول و روحانیات حسن
ایلہ مددک دکلدر در حسدن غایبدر روی اولماغه مناسبدر **قوله** ونہارا
دعاهم ایضا من حیث صورہم و حسہم دخی قومی نہارا دعا دعوتہ ایتدی صورہ
و حواسی حیثیتلری ایلہ محصل کلام ایتہ کریمہ لیل ونہارا باطنیہ بہ و ظاہرہ
اشارہ اولدی **قوله** وما جمع فی الدعوتہ مثل لیس کثلہ شئی دخی حضرت
نوح ؑم تغزیه و تشبیه میا ننی لیس کثلہ شئی کی جمع اتمدی **قوله** فنقرت
بواطنہم لهذا القران فرادہم فرارا پس فرقان من بورسی ایلہ قومک
قلونی دعوتہ ایمان دن نقرت ایدوب فرار زیادہ اولدی و جمعیتلری تقوتہ
بولدی **قوله** ثم قال عن نفسه انه دعاهم لیغفر لہم لایکشف لہم و فرہم امنہ
ذلک صلی اللہ علیہ وسلم لذلك جعلوا صابہم فی اذانہم و استغفروا بآبہم
بوندن صکرہ نوح ؑم نفسندن خبر و یروب قومی دعوتہ مغفرت ایچون اروب
کشف حقیقتہ ایچون اولما دعوتین بلدردی پس بو معنای فرہم ایدوب ^{تغزیه}
ہر رسی بر مقولن طو توب و نیابنی با شلار دن بورسیو با ستماع دعوتدن
امتناع کوستردر **قوله** و هذه کلها صورة السترا التي دعاهم لیبلا فاجابوا
دعوتہ بالفعل لایلیک و بو مذکور اولانک جملہ سی صورتہ ستردر کہ نوح ؑم
اکا دعوتہ اتمشد ریس قوم من بور تو حاک دعوتہ فعلہ اجابت ایتدی بر فعل
اضطراری ایلہ کہ غرقہ طوفان ہد ہلاکدریوخہ قولہ لفظ لیبک ایلہ
اجابت اتمدی لر یا خود فعلک معنای بو لری نبات وجود لری و حجبت ایتلری

ايله استار طلبا يتد يدر تا كه غيرت حق ظاهر اولوب بونلرك وجود لرك افنا
 ولحقا قيله وذواتي ذات مطلقند مستور ومضرايد ديمك اوله **قوله** نفی
 ليس كنهه شئ اثبات المشل ونفيه وبهذا قال عن نفسه صلى الله عليه وسلم
 انه اوتى جوامع الكلم فمادعا محمد صلى الله عليه وسلم قومه ليلا ونهارا بل كنهه
 ليلا في نهار ونهارا في الليل ليس كنهه شئ اتركه كريمة سند اثبات مثل
 ودعي نفی مثل ثا بتدر حرف كافك زياده سنه وعدم زياده سنه بناء
 وبواجباز وجامعيت سببي ايله دركه بنى عليه السلام نفسيند خبر و برب
 بك جوامع الكلم اعطا يعنى ابناء اولندي ديدي يعنى كلام قليل اللفظ وكثير المعنى
 اعطا اولندي ديونعمة الهية دن تحدث ايتدي وبوجوامع كلمك مقضاسي
 ايله حامل ولوب نوح وم كى امتني كاه ليلا تنزيه دعوة ايدوب وكاه نهارا
 تشبيه دعوة ايدوب قلوبه نفرت وفراد وتفرقه وانكسار ويرمدي بلکه نهار
 ده ليله وليله نهاره دعوت ايدردى وسيل جمع وضوب عدالتله كندی **قوله**
 وقال نوح م في حكته لقومه يرسل السماء عليكم مدارا واهي المعارف العقلية
 في المعاني والنظر الاعتباري دعي نوح وم قومي ايچون بيان حكته بوايتي
 تلاوت ايتديكه ويرسل السماء عليكم مدارا مدارا كه سبحا كثير الدود
 در سما مرتبة اسما و عالم ارواح در نته كه ارض عالم اشباح در دور مرتبة ايله
 معارف عقلية الهية دركه معاني باطنه ده ثابتدر ونظر اعتبار ايدركه اوله
 نظر سبيله ظهور دن بطون استدلال و بحور مقدور و ميسورا ولور **قوله**
 ويمدركم باموال و بنين اى بما يميل بكم اليه فاذا مال بكم اليه بايتم صوركم
 فيه بوايتك مضمون قرأت ايتديكه ويمدركم الح يعنى عالم ارواح دن ارسا
 معارف و عوالم اشباح دن دعي حقه ميل تدوره جك جواذب جمالية ايله

حقه جذب مدد آید بیکه هر چند اول تجلیات حبیه و حوادث خجالیه ایله حقه
بجذب اوله سسز و صورت کوز مرات حقه تماشا قیله سن **قوله** فمن تخيل منكم انه
راه فما عرف ومن عرف منكم انه رأى نفسه فهو العارف بس سزودن هر فنگون
حقه تو جهدهن حتی کوردم دیوا اعتقاد آیدی اول کسه عارف حقیقه اولوب
کما هو حقه حتی کورمدی ذیرا حق تعالی صورتدن اجل و اعلی در اما سزودن شول
عارف که نفسنی کوردم دیوا اعتقاد آیدی اول عارف حقیقه اولدی زیرا
ذات حق مرات ممکنه عارف خود عندا لرؤیه مراقی کورمن بلکه مراته منعکس
اولان صورتی کوردر اولیکه مکاشف متخیل دیر لر تا اینه مکاشف عارف
دیر لر **قوله** فالهذه النفس الناس الى عالم وغير عالم پس بواجلدند که ناس
عالم ایله و غیر عالم منقسم اولدی اگر چه ایکی سی دخی مکاشف و اهل مشهور
من فی خلق تخیل آیدن غیر عالم و نفسنی بیلن عارف عالمدن معدود در **قوله**
وولدك وما هو انجبه لهم نظرهم الفكري والامر موقوف عليه على المشاهدة بعيد
عن نتایج الانكار والاحسان را شیخ قدس سره نوع آمدن بویاتک حکایتنه
اشارات آیدر که رب انهم بصوتی و ابعوا من لم یزده ماله و ولدك الا احسانا
یعنی یا رب بوقوم بک اعصیان و استکار آید و بموجب مشاهده و بیان اولانی
قبول اتمیوب بر شیشه یه تابع اولدی لکه مال ولد اولستوبه خسران زاید
عبری نسنه مقید اولما دی متبوعدن مراد طائفه نک عقللری و نظر فکر لری
در و مال و ولدن مراد نتایج افکار لری یعنی نفس الامرک علمی مشاهده و بیان
مبني در یوحسه فکر و از عانه مبني دکدر محصل کلام علم حقیقه کسب و نظر
نفسانی ایله منسیر و لیز نظر عینی روحانی و عنایه رحمانی کرکدر پسن انبیا
علیهم السلام کمد و کی طریق هدایه عقل حکما ایله اهتدا استینار خسرات

مبین ایله خاسرین ولدیلر **قوله** فمارجت تجارتم فزال عنهم ماکان فی یدیهیم
 قماکانوا یخیلون انه ملک لهم پس اول قوم نوحک تجارتری اصی اتمدی ایله
 تجارت که رأس مال انده عمر واستعداد و دخی نیک سببی ایله حاصل ایتد کبری نتایج
 افکار ایدی پس اول کند و نیک ملکری تخیل اند کلدند ثابت اولان نتایج ضایع
 و ذایل و لوب کندی **قوله** وهو فی الحمد بین وانفقوا عما جعلکم مستخلفین دخی
 اول ملک من بورشان محمد یس ده قرآن عظیمده بویله مزکور اولدی که ملک
 اللہک اوله و محمد یلری خلیفه اتخاذ قیله که نفس لامرد دخی بویله در **قوله**
 و فی قوم نوح عم الا اتخذوا من دونی وکیلا فانبت الملك لهم والوکاله لله فینه
 اما نوح عم حقتده ایه کریمه بوقجهله واددا اولدی که زعلری اوزره ملک قوم
 من بورا ایچون ثابت اوله یعنی للزند اولان و عمر و استعداد و توی و الا تدبینه
 و کمالات جمله مملو کری اوله و حق ملکلرند و کیلر اوله غیر سی اولیه **قوله** فهم
 مستخلفون فینه فالملک لله تعالی وحد فینه وهو وکیله پس محمد یلر ملکن
 خلیفه اتخاذ اولمشاردرستخلف فتح لامله صیغه مفعولدر پس ملک یا لکوز
 اللہک در والله بونلرک دخی قوم نوح کی وکیلریدر ذیرامت محمد دخی فاختده
 وکیلا حکمی ایله ما مورددر **قوله** فالملک لهم وذلك لا استخلاف لیس تخلیف
 ایچون دخی ملک ثابتدر لکن اول ملک ملک استخلاف ذر ذیرا ملک اللہک در
 عبدا ایچون ثابت اولان ملک تبعی در معنی اصالة و تبعیة کشف شهود ایله امة
 محمد مشهود در **قوله** و بهذا کان الحق سبحانه ملک الملک کما قال الترمذی
 پس سبب مذکور ایله شیخ ترمذی قوی اوزره حق ملک ملک اولور یعنی حق
 و عبده هر رسی ایچون ملک ثابت اولجا که عبده ثابت اولان ملک
 استخلاف در موکلک خود و کیلده تصرفی عزل و اثباتی حاصلدر پس حق ملک ملک

اولمق لازم كلور حاصل كلام و ستر مقام بود در كه حق عبد كا ملك جن عملي در
حديث قد سيدك واردر در كه من اجني قتله و من قتله فعلي ديتيه و من على ديتيه فانا
ديتيه و مناجاة ابى يزيد بو مضمونى مقيد در كه حال تجلى ده ديمشدر ملكى اعظم
من ملكك لكونك لى و انالك فانا ملكك وانت ملكى و انتا لعظيم الاعظم من
ملك وهو انا **قوله** و مكر و مكر ابا را يعنى قوم نوح ءم جواب دعوتك مكر اعظم
ايتد يلرنته كه نوح ءم انزه مكر دعوت اتشارى **قوله** لان الدعوة الى الله تكاف
مكر بالمدعو ذيرادعوة الى الله مدعوه مكر در و بر امرى نفس الامر غيرى او ^{دعوتك}
كو ستر مكر در ترغيب و ترهيبايله مثلا **قوله** لانه ما عدم من ابدية فيت
الى الغاية ذيرادعوا و لان يعنى حقه دعوة اولنشر كه امت توحيد بدايتك
معدوم و مفقود و لما ديكه غاية دعوة اولنه و استدر و كى انزه بولونه يعنى
فى الحقيقة مدعو و مدعو اليه بلكه داعى و مدعو منه جمله سى شئ و لحد در
قوله فهلا عين المكر على بصيرة فنيه على انا الامر كله يعنى دعوة مزبور مكر على
بصيرتتك عيني در كه قران عظيمه و اردادعوا الى الله على بصيرة دير يعنى داعى
بالبصيرة عالم بالمراتب در كه دعوة نه در و داعى نه در مدعو و مدعو اليه و ^{عنه}
نه در بيله پس بو قول يا خرد داعى تنبيه اتد يكه امرتك كليسى الله مخصوص در
بدايتك دخى نهايتك دخى موجود حقيقى اولور بر مرتبه ده داعى بر مرتبه ده مدعو
در پس حقيقت دعوة بر اسم بر اسم اخره بر اسم هدايت و سوسوقا تمكدر قوم نوح
بو دعوة هدايتى فهم اتما يو ب مكر منكر ظن ايتد لر **قوله** فاجا بوه مكر كما دعاهم
پس قوم نوح نوحه مكر له اجابة اتد لر نته كه نوح ءم دخى انزه مكر له دعوة
اتدى مجازات بالمثل ايتد يلر جواب لى عن قريب كلسه كر كر در **قوله** فجا المجرى
و علم ان الدعوة الى الله تعالى ما هى من حيث هو يتيه السارية پس داعى

پس داعی محمدی و معنای بلدیکه دعوة الی الله ضمن موجود اند اولان هویه ساریه
سی حیثیتی ایله دکدر حتی بدایتد و نهایتد حق موجود هر مرتبه ده عین مفقود
در پس نسبت دعوة بینهما بنجه متصود ددیو سنوال اوله **قوله** و انما هی من حیث
اسماؤه و دعوة دکدر لالا اسما حیثیتیله در مثلا اسم خافضدن اسم ارفعه و اسم
منقذدن رحیمه و مفضلدن هادیه دعوت کی **قوله** فقال الله تعالی یومر بحیث
المتقین الی الرحمن و فدا یعنی الله تعالی بیوررکه احدیه جمیع اسما امر متقین رحمانه
جمع ایدر **قوله** فجاء بحرف الغایة و قرنها بالاسم فرغه انا العالم لان تحت احاطه
اسم الهی پس حرف غایة کتور دیکه حرف الی در و دخی حرف الی اسم رحمانه مقرون
قد یکه محشور الیه در و محشور لری متعین ایله تعبیرا ندی پس بوجه دن
معلوم اولدیکه عالم البتہ قبل حشر المحشورین بر اسم الهینک تحت احاطه سنه
در اول اسم انلرک انقاسن اقتضا ایدر اول اقتضا سببی ایله امور جزئیة
خارجیه دن مجتهدین اولوب تحت احاطه رحمانه یا اسم الله ادعوا لله اولدعوا
الرحمن حکیمه محشور و مجموع اولور لر **قوله** فقالوا فی مکرمهم لا تدرن الهنکم ولا تدرن
وذا ولا سواعا ولا یقوت و یعوق و نشرافا جا بوا قولنه معطوف در یعنی دیکدر
کم پس اول مکرم حالند قوم نوحک بعضی بعضنه خطا بایدوب و الهه لرو کوزک
عبادتن ترک اتمک دیو اولاجالایدوب بعدک تفصیل قیلوب بعینه و تسوابعه
ویقوت و یعوقه عباد تکوزی ترک اتمکوز دیو نصیحت اند لر **قوله** فانهم اذا ترکوکم
جهلوا من الحق علی قدر ما ترکوا من هؤلاء یعنی اول معبود لرک عبادتدن انویکون
نهی اند لرکه اول قوم معبود لرک ندکلور ترک ایدر لرسه اول قدر حقدن متروک
و بعید اولدیلر **قوله** فان الحق تعالی فی کل معبود وجهها یعرفه من عرف و یجهله
من جهل ذیرا حقک هر معبود ده بوجه خاصی ثابتدرکه اول معبودین اول

اول وجه خاصی بیلور وجه خاصی بیلن حتی بیلور و اول معبود بیلین وجه خاصی
بیلن وجه خاصی بیلن حتی بیلور و اول معبود بیلین وجه خاصی بیلن وجه خاصی
بیلین حتی بیلن اول جلدن ترک نمی آید **قوله** وجاء فی الحمد بین و قضی ربک الآ
تعبد و الآ ایاه ای حکم دخی محمد یلرده بو مذکور ی یعنی هر معبود ده بروجه خاص
اولماخی مذکوبوایه کریمه نازل اولدی که و قضی ربک الآ تعبد و الآ ایاه ای تی در
ذیرا که هر معبود ده حقتن وجه خاصی اولوب اول معبود اول وجه خاص ایچون
معبود اولما سه حصر من بور صحیح اولما زدی و حکم من بور واقع مطابقت اولما
دی ذیرا فی الواقع الهه متکثره عبادت اولنق اوزره در اول جلدن در که و قضی
ربک بیولدی یعنی یا محمد ربک علم از لید حکم و تقدیر آتدی که جامع ارباب
متفرقه اولان اسم ذات مسما سندن غیره عبادت تمیه سرکه الله در **مغزی**
ای کرده تجلی رخت ای جهره هر خوب وی حسن و جمال همه خوبان بو منسوب
در صفحه رخساره هر ماه بری روی حرفی دوسه از دفتر حسنت شده مکتوب
در پیکره ها غیر ترمی تیر سندن انا نکه کنند سجده بر سندن دکل **توبی لیسنه**
جمالک جلوه کراشیانی خبر سندن جلالک برده سید را بیلین منع نظر سندن
مظاهر و جھوکه مرآت و نور کدن اثر ذات جهان هجمله انارک ولی هم یوقاژ
حمدی چلبی اولسه سرشده وجه الله بت سنکینه کم دریکه اله کافر کفری
اولد رای معبود مطلق قوراید رقیوده سجده **قوله** فالعالم یعلم من الذی عبد
و فی ای صوره ظهر حتی عبد پس بحال اولان بیلور که معبود اولان کند و قتی صورته
ظا هر اولور حتی معبود اولور ذیرا حق هر صورته معبود اولن بلکه مطلق هر ما
عبدده معبود و هر من عبده عابد در و هر عبده ده عاند محمد ده جاحد بید
صور متوارده ده اله فرد و لحد در **قوله** وان التفریق و الکثرة کالاعضاء

في الصورة المحسوسة وكان القوى المعنوية في الصورة الروحانية في عبد غير الله في
 كل معبود دخی صور معبود تید اولان تفرق مظاهر وکثرات صور ذات مجموعۀ
 انسانیه ده واقع اولان کثرة اعضا و تفرق اجزا کبید رید کبی رجل کبی عین
 و اذن و انف کبی مثلا و دخی کذلک صور روحانیه انسانیه ده قوای معنویۀ
 کبید دکه عقل و وهم و ذاکره و حافظه و متفکره و متخیله در پس نبته که کثرة
 اعضا و قوای ذات انسانک وحدۀ حقیقیه سنه ضرر و بر مز کذلک کثرة
 صور مظاهر حق معبود حقیقیه ضرر و بر مز پس هر معبوده عبادات اولنسه
 عبادۀ اللہک غیرتہ اولما زنی را هر مظهر معبوده ظاهر اولان حقد رمنات
 عزی ولات دینن فی الحقیقه ذات حقد رلکن عین مما تہ که کشف غطاء
 شہاہ اوله معبود کم اید و کی مشہود و معین اولور **قوله** لادنی من تخیل فیہ
 الالوهیة یعنی هر عابد معبودین ایکی صنف در برسی اعلا برسی ادنی در پس
 ادنی مرتبہ عابد اولدر که معبودند الوهیة تخیل اید و عبادتہ استحقاقین
 اکیه اما وما نعبدهم الا ليقربونا الى الله ذلن دیه **قوله** فلولا هذا التخیل
 ما عبد الحجر ولا غیره پس اگر بوجلیات الوهه و استحقاق عبادتہ اولسه
 هر کر حجر و شیجہ و شمس و قره عبادتہ اید ردی **قوله** و لهذا قال تعالی قل
 سموهم یعنی بومعبود لرک عبادتہ هز برندن تخیل الوهیة مبنی اولد و غیر بوندکه
 الله تعالی نبی سنه الزام کفر ایجن امر اید و ب بیورر یا محمد سویله بونلاره که
 معبود لرینک اسامی نفس الامرین ذکر ایلا سونلر کورسونلر حقه اطلاق صلح
 اولور اسمی وادی **قوله** فلوسموهم حجرا و شیجا و کوجا پس اگر بوزن بود معبود لرکی
 تسمیه اسلر بویله اید دلوزیر نفس الامرده اسمی مذکور اولنلردر غیرکی
 دکلدر پس معبود تیه حلا حدن بنجه بعید اولور!

قوله ولو قيل لهم من عبدتم لقالوا لها واکراول عبده اصنامهم که عبادت ايدرسوز
 ديوسثوالا ولدنسه الهه عبادت ايدده روز دير لراما الهه جزئيه مقيد مراد
 ايد در ذير تخيل الوهيت ايله عبادت ايد در حجر حجریت شجره شجریت جھتی
 ايله اتمز لر **قوله** كانوا يقولون لا اله الا الله معبود لر ينه الله واله ديمز لر يعنى
 مطلق كور من لره مقيد كور جزئى مقيد ايله كلې مطلقى ستر ايد در لر پيس قبله
 عبادت لرى الهه جزئيه اولورا اولاجدن كفر لر نه حکم اولنور که کفر ستر در
 مطلقى مقيد ايله سا ترا ولد قلى ايجون **قوله** والا على ما يخيل بل قالوا هذا عمل
 الهى ينبغى تعظيمه فلا يقتصر وصفين مذکورين دن صنف اعلى تخيل اتمز
 وعبادتند حيا لنه تابع اولن بلکه مظاهر معبوديه محل بخلاى الهيدت
 در و تعظيمى لا يقدر ديرا اما عبادتى مخصوص مقيد مقتصر قلن بلکه مقيد
 ضمنده الهه مطلقه عايدا و لور حاصل کلام تنزيه مع التشبيه قايل اولور **قوله**
 فالادنى الجاهل صاحب الخيل يقول ما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفى پس صنفين
 مذکورين دن صنف ادنى جاهل که صاحب تخيلد لائلر نرم اصنامهم عبادت لرى
 بزى الهه مطلقه تقريبا اتمک ايجوندر يعنى بطريق التشبيه مسبه به انتقال
 محسوسه دن معقوله اتصال حاصل قلما قايجون بونرى قبله عبادت ايدده روز
 دير **قوله** والا على العالم يقول انما الهكم اله واحد فله اسما حيث ظهر اما اعلا
 عالم الهى مطلقه حصرا يدوبيا انما الهكم اله واحد ديوبيا اله واحد عابد و ليه منفذ
 جا حد اولوب ايرى الهه مطلقه و مظاهرده ظاهره عابد قيلور و مسلم منقأ اولوب
 مظاهرده ظاهره عبادت و اسلام ايله امر ايدر **قوله** وبشر المحبين الذين خبت
 نار طبيعتهم وقتا که شيخ مصنف قدس ستره صدر اينده اشارت ائدى خانم و
 بشر يفه سبن ذکرايد و بيبورد يکه و بشر اه يعنى مسترلا يا محمد شول مجتله

که تا طبیعتان سولوک و مجاهد ایله مرده و افسرده قیلوب هرگز انوردن
 انار و احکام طبیعت ظاهر و لایوب نفس طبیعتان زنده مظهر بتدن غیر ^{نفسه}
 کور منزل بلکه جمیع انار و احکام اسم ظاهر دن بیلوب حکمی طبیعته اسنادا تمزیر
 مظهر فانی کور در **رباعی** چون صورت خورشید نوتا بان کرده از سایه
 خود دلم کریزان کرده زیرا که چو اینینه ز صورت بر شد ناچار رخ اینینه
 نهان کرده **قوله** فقالوا لها ولم یقولوا طبیعة یعنی اسماء الهیة ذکر ایدر لر
 و احکام ظاهرهای مظاهر نسبت ایدر لر طبیعت اسنادا تمزیر **قوله** و قضاوا
 کثیرا ای خیر و هم فی تعداد الواحد بالوجوه والنسب بعد الله تعالی تک قولته
 اشارت ایدر که بیور شد رقوم نوح حقند که خلق عالم اکثر فی اضلال ایدر
 متخیر ایدر لر ذر واحد حقیقی بی وجوه نسب کثیره اعتبار ایله تکثیر ایدر لب
 ولا نذرن و ذالا سوا و لا یعوث و یعوق دیوب هر زنده وجه حق کور مک
 ایله وجوه متغایر بولوب ظاهر واحد ایله مظاهر متعدد دی مغزین ایره یوب
 وحدت حقیقیه ایله کثرت اعتباریه اورد تا سند متخیر و مجاز فالدر **شعر**
 غائب اوله بر نفس حقندن سوز که نخل اول حظ قلیسک تک بر کرد رفته
 وجه الله ده **و** استدر دینک کور زاهد کر کسه داه اول **قوله** ولا تزد الظالمین
 لانفسهم لمصطفین الذین اوردوا الکتاب و الا لتلته شیخ قدس سره ولا تزد
 الظالمین الا ضلالا ایه کریمه سند ظالم معناسی فنهیم ظالم لنفسه ایه
 کریمه سند واقع اولان ظالم معناسه اخذ اندیکه محلنده بیان اولمشدر
 پس لام عهد ایچون اولور ترمیدن منقولدر که بنی علیه السلام و اوردتا
 الکتاب الذین اصطفینا من عبادنا فنهیم ظالم لنفسه و منهم مقتصد و منهم
 سابق بالخیرات ایه کریمه سند تلاوت ایدر لب کلیسی منزله واحد در

یعنی ظلم لام الیه استعمار و لنسه
 نفع و ترغی و تحال مقصود اولور
 دی و زعنی الحق مراد اولنمن

منزله واحد اولن اول منزل
 تفا و تدره حات اولن منافی
 دکدر لبین ظالم لنفسه تک درکی
 نمره دن حالی دکدر تدارک
 اولن سلا

وهر یکی اهل جنت در دیو حکم اتدی دیر یعنی نفسی حقند افنا ایله ظلم
 ایدن امت محمد کز ید لری که انزه کتاب اعطا اولمشدر یعنی مقام جمع
 وجود و برلشد رطوانف ثلثه نك اولی درکه ایه معهوده مذکوره ده
 در کجه بو معنی اهل تفسیر بیان اتدو کی معنا نك عکس مستوی سیدر
 لکن حق تعالی دن شرف تقدیم ذکر ایله مشرف اولمه سی و جمله سی نفسنه
 اضافت ایله توقیر و اصطفا ایله تعبیر قلمه سی جمیعاً تا اول مذبوره دلیلدر
قوله فقدّمه علی المقصد والسابق پس الله تعالی ظالم لنفسه بی مقصد ^{سابق}
 اوزینه تقدیم ذکر ایله مقدم قیلدی مرتبه ده تقدیمی اولدو عینین زیر ظالم
 لنفسه فناء ذاتی مقامنه در مقصد ایله سابق فناء صفاتی و انفا لید
در قوله الاضلالا الا الحیره ولا ترد الظالمین قولندن مستثنا در ضلالا حیره
 ایله تفسیر ایلدی که معرفه حقه غایه قضوی در معلوم اولکه حیره ایکی قسمدر
 برسی حیره مذموم درکه حیره نظارد یعنی اصحاب بفسوسد رکه خدمت نفس
 ایدوب کد نظر و فکرله کوشش تحصیل بین ایدر لرنته که منصور حاج قدر
 ستره بو مقامه اشارت ایدوب بیورد **قطعه** من رامه بالعقل مسترشدا
 استرحه فی حیره بلهوه و ساره بالتلبیس اسراره • یقول فی حیره هل هو ایکنی
 سی حیره محموده درکه حیره اولوالانصار در توالی تجلیات و شایع بارقات
 ذاتیه دن ناشی اولور عارف قننی سی ایله تحقیق ایدر جکین بیله مز قول فی بوجه
 اعماد **نظم** قد تحیرت فیک خذ بیدی یا دلیل لمن تحیر فیک و من کتابه
 مراد تحیر نانی در فقیر ایدور دین مرتبه خیرت مرتبه عجز دن اعلی در زیر اعجزه
 عبیدکنه ذاتک معرفتدن عاجز اولور و تصورن بیلوب مرتبه عبودتده قالور
 امامقام خیرتده عجز و قدره میا نند متخیر اولور گاه بارقه علم الهی به

مجلا اولوب نفسی علمه قادر کورر و مدرك صا نور اما اول برق و جوزی ذایل
 اولدوقه عجز امکانی سن مشاهد ایدر پس خیره عجزک وراسند بر رتبه
 زیاده لذت اولوب متصل یارب شئون صفا تکد اولان کثره تقبلیاته آنکد
 خیر تم زیاده ایله دیود صا ایدر روایه ایه بومعنا یه اشارت اولور **قوله** کا
 اضاء لهم مشوقیه یعنی هر چند که انلا ره نور تجلی بارق اوله اول نورک
 ضیا سند مطلوب برینه مهتدی اولوب کیدر لریز نور مزبور وار لغلرک
 افنا اتمز و انا ظم علیهم قاموا اما تجن اول برق تجلی انلا ری ظلمه عدمه
 القا ایدوب وجود لریک افنا قلسه بالکلیه حجابا نانیلر ندن ملخص اولور
 وها یومن و متخیرون اولوب طور لر **قوله** فالخایره الدور پس شول
 حایر که مشهودی بجهت معینه ایله متعین اولما مشد رانک حرکت حرکت
 دوریه اولور حرکت وضعیه کبی مثلا قطبک حرکتی کبی که حرکت مرکز
 نسبتی قریا وبعدا مختلف اولما **قوله** والحرکه الدوریه حول القطب لا یترک
 حال بوکه حرکت دوریه قطبک اطرافندن در اضلا قطبدن بعید اولور مرکز
 ایلر و قطبه نسبتی قریله بعدله اختلاف بولر **قوله** وصاحب المریض المستطیل
 ما یل خارج عن المقصود اما طریق مستطیل صاحب لریکه اصحاب خیال
 و محجوبین و اهاالی استدلال طریق در متکلمین و حکما کبی هر کز انده راه
 صوابدن معوج و مایل و مقصود حقیقتدن مفقود و زایلدر زیر مطلوبی بنا
 مفقود و غایتد موجود تخیل اتمشدر در و مفقود دن خارج و بعید اولدولور
 بودر که مقصودی بحسب الحیان بدایتد قویوب کتمشدر در حتی مظاهره
 کور سیوب خارج مظاهره توجه ایدر لر مقصود کند ولرده ایکن بیان کیدر
 لرا ما تعبیر استقیم ایله اتمیوب مستطیل دید و کذلک جهتی بودر که حرکت مستقیمه

حرکت دوریه مقابله استعمال اولند و بچی سبک راه حق و صواب معناسنه
دخی کلور بلکه ظاهر و مشادری بواولورافونک ایچون مستقیم دیمدی **قوله** طالب
ماهوریه صاحب خیال برشیه طالب و مایل اولور که اول شیء کز دوره **جمله**
والله معکم ایماکنتم نکتة سندن غافل **قوله** صاحب خیال الیه غایتیه فله من
والی و مابینهما یعنی صاحب خیالک غایت سلوکی خیالنه منتهی اولور ذریعتی
صورة معتقد سنده و بیکر متخیلنده بولور پس صاحب تمخیل ایچون ابتدا و
انتهای و مابینهماده اولان مسافه حاصلدر ذریاطب حقه البته ده **بمعانی**
سیر ابتدا ایدوب بر مقامده انتهى بولشد که اول فقدان صوکی وجدان
اولشد دبتیه که حرکت مستقیمه نک مقتضای سی بودر **قوله** و صاحب
الحركة الدورية لابد فیلزمه من ولا غایه فیکم علیه الی یعنی حرکت دوریه
صاحبک سیرت بذایه یوقدر که اکه فقدان مطلوبه دلالت ایدر حرف لازم اوله
من دروسیرینک غایه دخی یوقدر که اکا انتهایه دلالت ایدر حرف حاکم اوله
حرف الی در ذریا تجملای مطلوبه نهایت یوقدر **قوله** فله الوجود الا تم وهو الموقد
جوامع الکلم والحکم پس اول حرکت دوریه صاحبی ایچون واجدان اتم و ذوق اتم
و اتم حاصلدر ذریا حتی ایله دایردر حتی هر شید کوردر و نور و ذیه بولور دخی
اکه جوامع کلم روحانی و حکم ربانی اعطا اولنور **قوله** مما خطینا تم فری الی خطه
بهم یعنی تمام خطینا اتم غرقوایتی بونلر حقدن کلمشد که اول خطیه لرا نری غرقه
سوق اتمشد ریغرق بحر علم شهوده سورمشدر بحسب العاقبة ذریا اول غرقه ابتدا
انلری جسته ظلما فی لوندن و حبس و قفس چمانیلرندن یعنی سبب طبیعتدن تمخیل
اتمشد در مورد هور ایله **قوله** ففرقوا فی مجاد العلم بالله وهو الخیرة پس غرق جنت
و حرف بدانه شینا فشینا انا رطلما ینه زایل انوار روحانیه به متبدل اولدی

تا که بحار علم الهی مستغرق و شهود واحد بید فانی و محو مطلق اولدیلر اول استغراق
 و محو عین خیر تدر **قوله** فادخلوا ناراً عین الماء پس اول قوم عین ماء ایکن نان
 ادخال اولندیلر اما اول نار اولر حقیقته منقلب نور اولوب سبحات وجه حق حجابنا
 نیتلرندن منسلب و مقهور قیلدی عین ماده اولان عذ و یایه اهام و لطف ایماظا^ه
 و هویدر **قوله** فی الحمد بین اذ البحار سبحت یعنی محمدیلر حقیقته بوی ایت کرمیه
 کلدیکه عین ماده فان ادخال اولمنغه دلالتدر **قوله** تقول سبحت الثور اذ اول^{قد}
 یعنی مسیرت التور دیر سن قن تنور یا لکندر سن یعنی بحار علی نار نور سبحات ناتله
 ایقاد ایدوب حجب عینات ازاله و اسقاط استک **قوله** فلم یجدوا لهم من دوزان الله
 انصارا پس وقتا که قوم نوح عین ماده داخل نار اولدیلر ایسه بقسملرینه اللذین
 غیر انصار بولمادر **قوله** فکذا لله عین انصارهم پس الله تعالی اولرک عین انصار^{ری}
 اولدی اگر چه اندن اول انصار ظن ایدر لر ایدی زیرا صور انصارده متجلی اولدی **قوله**
 فهل کوا فیه الی الابد یعنی فانی اولدیلر من بعد اصلا طبیعه عالمنه کلدیلر **قوله** فلی
 اخرجهما الی السیف سیفا طبیعه لنزلهم عن هذه الدرجة الرفیعة پس اگر فرضا
 حق سبحانر و تعالی اولر لجه تهلاک و فنا دن سیف طبیعه بشرییه اخراج ایدر ایدی
 بودرجه رفیعه دن اولر ل ازالا تمش اولدردی زیرا لجه فنا ده استغراق مرتبه
 سی ساحل طبیعه جحقن کی دکلدر **قوله** و ان کان کلک لله وباللله بل هو الله اگر چه
 مراتب کونیه طبایعدن و غیر سیسندن هر بر سی حق تعالی حضرت لربنیک ملکدر و حق
 ایله محققدر بلکه حق کند و سیدر زیرا احدیه جمع ایله جمیع موجودانه شاملدر
قوله قال نوح رب ما قال الله فان الرب له الثبوت حضرت نوح خطاب الله دره رب
 ایله خطاب ایدوب ال ایله نذا اتمدی زیرا معنای دره ثبوت وارددر بل مکان
 دیر لر قن اول مکانر قائم و ثابت اولسه **قوله** والاله یتنوع بالاسماء فهو کل کوم

نشان اما اله بحسب الاسماء متنوع اولور ذی راهران ذات حق بر نشان مخصوص ایله
 متخصص اولمقد راسم رب دبله بجلا ایتدوکی کبی میت و صبحی ایله دخی تجلا ایدر
 دعایسه بوراده دوام اتارا یجن ندر **قوله** فاراد بالرب ثبوت التلوین پس نوح
 عم ربایله دعوتینی ثبوت تلوین استدی زیرا استعدادات جزئیته نک تبدیلی ایله
 اسماء ربوبیت متبدل اولور پس دوام تجلی و ثبوت رب مطلق مراد اتدی **قوله** اذلا
 یصح الالهو زیرا صورده ثبوتدن صحیح اولمن آلا ثبوت مزبور یعنی ثبوت فی التلوین زیرا
 رافع تلوین اولان ثبوت مراد اولماغه مجال یوقدر **قوله** لا تذر علی الارض یعنی ظاهر
 عالم لجسامه که عالم فرقد بر شخص ترک اتمیوب جمله سن عرق ایدر رب عالم جمعه کند
قوله یدعوه علیهم ان یصیروا فی بطنها نوح عم قومه ارض فرقت بطنده اولمه لرینه
 دعای ایتدی که باطن جمعیه دعوتنک عین در بود عا اگر چه ظاهر دعاء علیه در اتما
 فی الحقیقه دعاء له در **قوله** الحمدی لود لیتیم بحبل لھبط علی الله یعنی حمدی ددی که
 اگر بحبل رقیق سین ظاهر ارض خلقدن باطن ارض حقد زیا فرقک باطنی جمعه در **قوله**
 له ما فی السموات وما فی الارض یعنی سموات ده دخی ظاهر خلق و مبطن اولان حقد
 ارضه دخی اوله در کانه ظرف خلق و مظهر و حقد اگر چه حق حلول و اتحاد در
 منزله در **قوله** فاذا دفنت فیها فانت فیها پس قبن ارضه دفن اولنسک یعنی موت
 اداد فی بالضرور کایله ظاهر ندن باطننه داخل اولسک اخذیه جمعه و اصل اولور
قوله وهی ظرفک اولارض سنک ظرفن اولور پس مظهر و فالور سن عیون عالمین
 دن سستی مستور ایدر مظهر فی ظرف اندوکی کبی **قوله** و فیها نعیدکم و منها نخرجکم
 تارة اخرى نته که الله تعالی یورد سزی باطن ارضه اعاده ایدر زکرة خلقه
 فرقیه کوذا استهلاکله و کره اخرى ده کور سزی ارضدن سابقا اخرج ایدر کوذا
 کبی اخرج ایدر دن نشا اخرویہ در بعض خلقه جنانبه بعض خلقه جمعیه اولور

قوله لا اختلاف الوجه ووجهنك اختلافنك او توری یعنی بعض اسباب وشرط
سببی ایله گاه سزك جمعند تفصیله و فرقه خروجو ز ایجا ایدر و گاه فرقند
جمعه عود کوزا اقتضا ایدر معلوم اولاکه سفر معانی عالم غیبند واقع اولمشد
منتهی سیری عالم حس و شهادت در که بوراده سیر تمام اولور کیر و سنه عود ایدر
اما اولسفر ایدن معانی جمیعا شهادت کلز لربلکی کی سی ارواح مرتبه سنه
واقع قالور و در سنه تجا و از امتز کیسی مثال مطلقه کی مقیده کی خیالده ^{نور}
شرط مقتضیه سی حکیمه شیخ کبیر نفخا تره بیور مشدر که هر شیده هر شی با ^{نقوه}
حاصلدر پس جمیع خیالده خسته کلمه سی محال اولنر لغز حسته کلک جا ز در
اگر چه محجوبه نسبت محال کورینور اسباب و شروطن عدم مساعد سنه
کور زیرا بیور در بوا مر اول وقتن محال ایدیکه حقت حد سلطنتی مثالده ^{حیا}
اولان سلطنته غالب اولوب اولنر تابع بو متبوع اولایدی بلکه حقت سلطنتی جمله ^{سنه}
علی السویه در و بروقت اولاکه جمیع خیالات حسه که فقیر بو شهودی کور دک
بحمد الله جنت حسیه یه یقیم زیاده اولدی اگر چه بو مضمون بحسب ریاضة خاطر همه
یور نور ایددی لکن شهودا کبر شهادتیه قوت بولدا مشدر بحمد الله من بعد قوه
بولدی پس بوراده بولطفیفه بخلین دردنا کله مدد کار لغ ایچون یا زدم که کور
تحصیل شهود ایدوب بو فقیری دعا دان مفقود اتمیه **قوله** من الکافرن الذین
استغشوا آتیا بهم وجعلوا اصابعهم فی اذانهم طلبا للسترایه کریمه سابقه تمه
سیدر یعنی شول کارلردن بر یوزند قومه که استماع احکامده نوبلوی ایله بود
نوب بر مقلرک قولقرینه وضع ایدر لرایدی طلب ستر ایچون **قوله** لانهم دعاهم لیقظهم
والفقوا لستر زیرانوح علیه السلام انرا ایچون دعا ایتدیکه حق تعالی انلا ره مغفرت
اید غفرک خود معنای لغویسی ستر در پس قوم من بودر غنی طلب ستره مسارعه

آیتدیلر جوارح و اعضا یله بعد نوح بونلره بطن ارضده سترا یله دعا اندی حنی سترده
مبالغه حاصل اولدی **قوله** دیار احدا حتی بعیم المنفعة کما عمت الدعوة دیار ائمه آیه در
یعنی کافرلردن فرد واحد قوم یوب باطن احد تیده مستغرق و محو مطلق ایله دیودعا اندلر
ناکاه دعوتی عامه اولدی یعنی کبی منفعة مدیحی عامه اولدی **قوله** انک ان تذرهم
یضلوا عبادک یعنی اهل حققیقا سن اول قوم ظاهر ارضده ترک ایده جک اولورسک
سنک فطرة عبودینک اوزره قائم اولان عبادک کی اضلالا یدر لر **قوله** ای عیبه و هم
فیخبر جوهم من العبودیة الیها فیهم من اسرار الربوبیة یعنی نلاری عبودیة ایله ربو
بیتا ورتا سندن متخیرا یدر لر ذریایما نلری تشبیهی در بین التثبیه و التثزیه
دکدر که ایمان کامل اوله پس بونلری عبودیتدن لخر لاج اید و با سرار ربوبیت
مطالعه سنه جذبا یدر لر **قوله** فیظنون انفسهم اربابا بعد ما کانوا عبیدا پس
قوم مذکور کند و لرن عبید ایکن ارباب کور لر **قوله** فهم العبید ارباب یعنی پس
اول قوم عبید در یعنی قوللردر محتاج لردر عدمیة اصلیه لری و امکان جلیلی لری
اعتبار ایله دعوی ارباب در اسرار الهیة و انوار ربوبیتی حامل اولد قوری جهت ایله
پس تجن نفس فالتزیه نظر اتسه لر کند و لرن عبید کور لر اما سرار ربوبیته حر
مظهر بیلری جهتیه بنفسه لر کند و لرن و امرین مذ بودین اورتا سندن متخیرا قولور
لرحال بوکه کند و لرن من وجه عبید و من وجه ارباب در **قوله** ولا یلدوا الا ما یخون
ولا یظهورن الا فاجرا ای مظهر اما استر یعنی بو مقدمه لر ایله منبج اولما دیلر و مظهر
اولما دیلر الا امر فاجری منبج اولدی لر مستوری مظهر اولان امری منبج اولدی لر **قوله**
کفار ای ساترا مظهر بعد ظهوره فیظهورن ما استرتم ما استرون بعد ظهورن
لفظ کفار و لایلدوا ایقنک تتمه سیدرشیح اسلوب سابق اوزره کلاننده در **قوله**
یعنی ظاهر اولان اشیا ی بعد الظهور ساترا اولان شی منبج اولدی لر پس ستوری

اظهار ایدر لر ایدی قوله بجا را نناظر ولا یعرف قصد الفاجر المظهر فی فجوره ولا
 قصد الکافر فی کفره پس بواژه ناظر اولان متحیر قالدی و فاجر مظهر ک فجورنده
 قصدی بله ایدی و کافر ک کفرنده مراد ک اکله ایدی یعنی اظهار اید و کن بجنون
 اظهار اید و ستر اید و کن بجنون ستر اید ایدی سرن بلدی قوله والشخص واحد
 حال بوکه شخص فاجر کافر بالذات بر در اکثر بالا اعتبار متعدد و متغایر در خود
 عین اضلال و تحیر در قوله رب اغفر لی ای سبوتی یعنی یارب بنم ذاتی ستر ایدله
 لام صله ایجنون اوله قوله واستر من اجلی یعنی لام اجل ایجنون اوله اول ستر بنم اجلم
 ایجنون ایدله دیمک اوله یعنی ستر بکاسب قرب ایدله بعد ایدله قوله فیجمل مقامی قدر
 پس مقام و قدرم خلق قاتند بلنیه و الا کسه مطلع اولیه قوله کما جهل قدرک
 نته که سنک قدرک انتر قاتند مجهول اولدی قوله و ما قدر و الله حق قدر
 یعنی سن بو قولکر حکایت اید و ک اول قوم حق تعالی ک حق مقدار سن بلاد اید
 دیدک اگر چه مقدار دن منزله سن مکر اعتبار نه مظاهره قوله و لو ایدی ای من
 کنت نتیجه عنهما وهما العقل والطبیعة ربنا عفر لی ایسنه تمه در یعنی بنی ستر
 است و کوب کبی والدین بنی دخی ستر ایدله یعنی منبج وجودم اولان آب مکر می که روح
 مجرد در و ام تفحیحی که نفس منطبعه در ستر ایدله دیمک در یار روح فاعل ایدله
 طبیعت منفعله دن قالب حاصل اولوب نتیجه لری واقع اولور که حقیقه
 انسانیه در معلوم اوله که حکماء متاخرین طبیعه ظله ایدله توصیف ایدوب
 روحی نور ایدله تمثیل ایدر لروا کثر حاله طبیعتی مذمتله ذکر ایدر لر ما خبر ایدی
 بو قدر که انسانک مرتبه طبیعته تنزلی صورتا تنزل اما حقیقتنه نهایت ترقیا
 ذیرا بو قدر کالات جزئییه ایدله نفوس ناطقه دن بعض کلینه متصل اولور
 طبیعه و ساطی ایدله بعد المفارقة بالاتفاق فیض منقطع در شهودا کابو بود

و جری بود که حکما نیک بر زخیانه
 شعور لری بو قدر ایجنون مجربات صرغه
 ایدله مرکبات صرغه کور و بینه هاره
 اولان عدالم بر زحیه دن خبر لری
 بو قدر

س

مصراع خاك شو خاك تا بر دید كل و با جمله عالم طبیعه بو حقیقه لا بتد كدر
 وحدیث شریف دمی بو معنای ناطق در امامات ابن ادم انقطع عمله یعنی بچین
 ابن ادم مادر طبیعت دن تکرار موت اضطراری ایله تولد اتسه جوارضه موقوف
 اولان عملدن کسلوردن زرا عالم لغزت عالم عمل و کسب کدر بلکه عالم اجر و جزا در
شیخ عطاء اهل جنت راجین امد خبیر کا ولین چیزی دهد انجا بکن اهل جنت
 چون بدن از هل زلزله ان جک خوردن رسر کند باز **رباعی** تو کان می ری که بعد
 از مرگ بر خوری اروصال شمع طراز هر که دزنده کی نیافت و راجون بیدرند کجا
 بیاید نار **رباعی** ای ناطق اگر هر کز بی جسمانی حاصل نکنی معرفت ربانی فدا که
 علاقه بدن قطع شود در ظلمت جهل جاودانه درمان اگر چه عالم لغزت دخی
 بعض نفوسک ترقی سنه قایل و لمشر اما خصا یصدن بحو می یوقدر مسلم اولد **رباعی**
 تقدیر چه **قوله** ولمن دخل بیتی ای قلبی دخی بنم قلبه داخل اولانی ستر ایله که اولد
 مقام فنا فی الله و بقا بالله در **قوله** مؤمنای مصداق بایم یکون فیه من الاخبار
 الالهیه مؤمن اولد و بخی حاله ستر ایله یعنی قلبه داخل اولان قلبه حاصل
 اولان اخبارات و الهامات الهیه یا ایمان کنوروب تصدیق اند و کی حاله ستر
 ایله **قوله** وهو ما حدثت به انفسهم خال بو که اول اخبار الهی نفس لر نیک خبر
 ویرد و کی اخبار در که مقام قلبه متمکن اولوب خبر ویرشدر در **قوله** و المؤمنین
 من العقول و المؤمنات من النفوس دخی عقل مجرده دن مؤمنلری نفوس منظمه دن
 مؤمنات ستر ایله عقول دن زکورنله تعبیر اتدی زیرا شانلری تا اثر در و نفوس
 انوشله تعبیر اتدی زیرا شانلری انفعال در و تا اثر در **قوله** ولا تزد الظالمین
 من الظلمات اهل الغیب الکفین خالف عجب الظلمه نیه الا تبارا الظالمین حقیقه
 زیاده ایله یعنی یارب اهل ظلمت و غیب او بوب پس برده ظلمت نیه ده تالور

حجب ظلمانية ايله مكشف اولوب بورن لر حقتنه تبار وهلاك كن غيرى منسنه
 زياده ايله وانلرى فنا فى الله ده فانى ومستهلك ايله **قوله** فلا يعرفون نفوسهم
 لشهودهم وجه الحق دوهم پس تا انلر بو هلاك سببى ايله نفسلرن بلييه لر
 مشاهد وجه حق ايله مست و مستغرق اولوب اول نفسلرن دن خافله مطلق اولدلىرى
 ايجون **قوله** فى الحمد بين كل شئ هالك الا وجهه يعنى محمد يله حقتنه ايتنر بور
 نازل اولدى **قوله** وانتبار الهلاك تبار لغتده هلاكدر بو حال ايله نوحيلر حقتنه
 كلزايه محمد يله حقتنه منزل اولان ايتنه موافقت اتدى **قوله** ومن اراد ان يقف
 على اسرار نوح عم فعليه بالر فى فى تلك نوح فى كتاب التنزيلات الموصلة والسلام
 على من تبع الهدى **فصل حكمة قدوسية فى كلمة ادريسة قوله** العلونسيبتان علون
 مكان وعلومكانه وقتا كه حضرت ادريسك حقتنه قرآنده ورفقناه مكانا عليا
 نازل اولدى ايسه شيخ قدس سره الغررنا فوك حكمتده ذكر علولة ابتدايدوب
 العلونسيبتانم ديدى يعنى صفت علوايكي نوحدر برسى مكانه نسبت اولنان
 علوبرسى مكانه منسوب اولان يعنى مرتبه به نسبت اولنان علودر كه برسى
 اوله صفت قلنور برسى ثابته وهن برسى ايله اول مكان صفتلنور صكه متمكن
 صفتلنور اولمكانه يعنى مرتبه صكه صاحب مرتبه صفتلنور **قوله** فعلاوالمكان
 ورفقناه مكانا عليا پس حضرت ادريسك صفت علومكانه اية عليه ورفقناه
 مكانا عليا دلالت ايتدى اما علومكانت صفتى محمد يله ايجوندر نته كه كلسه رككد
قوله واعلى الامكنة المكان الذى يدور عليه دحى عالم الافلاك يعنى مرتبه جهتندن
 جميع امكنه نك اعلاسى اسيا بعالم افلاكوك مدارى اولان مكاندربعد صفت علون
 مرتبه عهتتى ايله قيدك سببى بودر كه اعلاى امكنه مطلقا عرش اعظمدر كه مستوا
 رحمان ومنتهى جميع مكاندرا نده اوته زمان ومكان يوقدر اما فللك شمسى

مطلب حكيم قدوسية فى كلمة ادريسة
 ٢٧

اسم ضم هنره وفتح کاف
 که نکه در کس طوبی
 اگر دخی طوبی
 سله

مدار افلاک اعتبار اندکری شمسک روحانیتی قدره تیدر و سائر افلاک فایض
 نور اولد و یغی در نته که تصور اصحاب ابرصه سجه اکو افلاک صوره شمس شمه قلازه
 یکی کورلشد سلطان کواکب اولوب فایض نوار علویات و سفلیات اولد و یغیون
 و بالجمله قلب عالم افلاک مرتبه سن بولد و یغیون **قوله** وهو فلك الشمس وفيه مقام
 مقام روحانیه ادریس م یعنی اولد اسبابا فلاکون مداری اولان محل فلك شمسک
 دخی اول فلك شمسک روحانیه ادریسک مقامی ثابت در نته که حدیث معراج
 بومعنا ید شاهد دور روحانیه شیخ قدس سره دخی روحانیه ادریسک جمع
 اولوب بینهماده جریان معارضات جز یله بوکه مساعد در کتاب تغزلاته
 بیان اولمش در **قوله** و تحتہ سبعة افلاک و فلك شمسک الشده یدی
 فلك واردر زیر انلرک عناصر دخی افلاک عد اولمش در پس جمله ما تحتی یدی
 اولور **قوله** وهو الخا مس عشره و فلك شمس بوجمله افلاکون بشخی سابعبار
 اولور اگر چه بحسب الترتیب معدود اخبار دکل ایب لکن جمله متم اولما غله
 فردا خبر حکمنه اولور **قوله** فالذی فوقه فلك الاحمر شمسک فوقنده اولان
 فلك مرید **قوله** و فلك المشتري و فلك الکیوان بعده فلك المشتري بعده خلد
قوله و فلك المنادک بعده فلك ثوابتدر **قوله** و الفلك لا طلس بونلرد نصکم
 فلك اطلسد در نقوش کواکب دن ساده و قینات رسومدن ازاذه و مطلق
 اولد و یغیون بو اسم ایله مسمی در و فلك مزبور مصدر حرکه یومیته و معیار
 ماهیه زمان در فوقنده نه زمان نه مکاندر منلاجی ایدر نسخه مصنف
 منقولدر که فلك اطلس فلك بروج ایله تفسیر اولمش طریق عطف بیان
 ایله وجه تسمیه تقادیر بروج بوندن واقع اولد و یغیون اوله اگر چه وضع
 اسامی سی فلك منازلده واقع اولان کواکبک نسبت مجازاتی اعتبار یله در

فلك قره ما تحتی فلك نار
 اولور فلك نارک تحتی فلك
 ماء اولور فلك ما تحتی
 کراء ارض پس بوجمله کرات
 اربعه فوقنده اولان افلاک
 ثلثه ایله یدی اولور طبقاً
 ارض متعدد ایکن واحد
 اولمش در وطن نویسه سینی
 ایله
 عقله المستور شیخک سایلند
 بر رساله نکه اسمید رضم عین
 و سکون قافله

قوله فلك الكرمي وفلك العرش شيخ قدس سره فلك مزبورین دخی فتوحاته
 وعقله ده اثباتا تمسدر وفلك اطلسه عرش تکوین دیمشدر زیر اطبا بیع
 وساطتله مبداء ظهور کون وفساد و مصدر تغییر از منه واوقاتر و مستوای
 رحمان اولابو عرش دکدر بلکه ما فوق اجسام اولان عرش عظیمدر که ما فوقند
 جسم یوقدر بعد مستوای رحمان کرسیدر حکما ایسه تسعة مزبوره نک
 ما فوقند فلك اخرك عدمنه جزم اتمه مشلدر و ذکر شی ما عداى منافی دکدر
 نهایت فلك مدلل عقلا تسعة دن اقل اولماز و غیره اثباتا تمسدر **قوله** والذی
 دونه فلك الزهره وفلك الکاتب وفلك شمک اشغه سی فلك زهره درون فلك
 زهره نک تحتی فلك عطارد در **قوله** وفلك القمر وکرة الاثیر فلك عطاردک
 تحتی فلك قمر در فلك قمرک تحتی کرة فارد در **قوله** وکرة الهواء وکرة الماء وکرة
 التراب وکرة نارک تحتی کرة هوادر کرة هوازک التی کرة مادرو کرة ماناک
 کرة ترابدر شیخ رضی الله عنه سبقا بونلور دن فلك ایله تعبیرا یدوب حالا
 کره دیدوکی مساحه در بعضا ذکر سابقی تعلیمییه حمل اتمشدر **قوله** فمن
 حیث هو قطب الافلاک هو رفیع المکان پس فلك شمس قطب محورا فلاك
 اولد وخی حیثیثله دفعتا یله موصوف اولور حضرت ادریس دخی انزه متمکن
 اولما غله رفیع المکان **قوله** واما علو المکانه هوننا اعنی المحمدين قال الله
 تعالی وانتم الاعوان والله معکم فی هذا العلو اما علو مکانه یعنی مرتبه بوجه
 لکی جزم ایچیندر یعنی محمد یلرا ایچوندر که الله تعالی کلام کریمنده امة محمد
 خطاب اولان وانتم الاعوان حکمی والله معکم ایله تعقیبا تمسدر مراد
 معیت الهیه دن حاصل اولان شرف و پناهتدر بجدی مرتبه الوهینه بسبب
 تقریبدر **قوله** وهو سبحانه وتعالى عن المکان لا عن المکانه سوال مقدر دن

جوابد که کان کلام سابقه متوجه اولدیکه الله تعالی نیک عبادله معیتی بجه منصور
در عباد خود اجسام در جسم مکانیدر جواب و بررکه علوم را بتد ر حق تعالی مکاندن
متعالی ایسه مکانه دن متعالی دکدر پس عبادله اشتراک ومعیتله اولان علو علو
مکانه اولیجاق سئول من دفع اولور **قوله** ولما خافت نفوس العمارنا وقتا که بزدن یعنی
آمة محمد دن اولان نفوس عمال یعنی زهاد و عباد که عملی حقایقه مجاوز اولور
بلکه حظ و نصیبی را بحق اعمال جوارحی ایله کسب و عبادتة فایز اولدی ایسه بونلر
خایف خرممان اولما مع ایچون **قوله** اتبع المعیة بقوله ولن یترکم اعمالکم معیة یعنی
مکانه علیه بی شرف مکان عملی ایله اشباع ایدوب ولن یترکم اعمالکم بیوردی یعنی
حق سبحانه و تعالی سزک اعمال کوزک دخی جزاسن و مکافاتن نقص ایتمز علم روحانی
مقابله سند دخی شرف علو مکان و بررکن اصحاب علم و عمل جزئین ایله ذو حظ
اولور اما اصحاب عمل جهة واحد ایله ذو حظ اولور پس بینه اصحاب عمل ایچون خرممان
من وجه مقدردر لکن بونلرا اشراق نودر عمل ایله مرات باطلون مجتلی ایدوب صورت
استعدادلرن آنه مشاهده ایدر لر و اولر شهود جلی ایله تسلی بولور لر **قوله**

فالعمل یطلب المكان والعلم یطلب المكانه فجمع لنا بین الرفعین علو المكان بالعمل
وعلو المكانه بالعلم پس عمل عمال مکان طلب ایدر که مراتب جناندر و علم علما مکانه
ورفعة طلب ایدر که قرب من الله و تجلای جمال رحماندر پس حق سبحانه و تعالی
بیزه یعنی محمد یلر در رفعتین میانتی جمع آید برسی علوم مکان نسبت العلم والعمل
درکه علماء بالله تجلای علمیه ایله حصول بولور چون مرتبتینک برسی صور
جسمانی و برسی معنوی روحانیدر لاید معنوی علمه صورتی عمله مجازا ایدوب
مثلی مثله مجازات اولندی **قوله** ثم قال الله تعالی تترها للاشترک بسخ اسم
ربك الاعلی عن هذا الاشتراك المعنوی بوندن صکره الله تعالی محمد یلر ایله

ما بين ده ثابت اولان اشتراك علويه ايهاهم اندو كى معية توهمين دفع ايجون
 تنزيه ايله امر ايدوب سبج اسم ربك الاعلى الذى ديدى يعنى بو توهم اولنات
 اشتراك معنويدين اسم زنى تنزيه ايله ديدى **قوله** ومن اعجاب الامور كون الانسان
 اعلى الموجودات اعنى الانسان كما مل دغى موردك محجب كنند ر انسانك اعلاى موجودات
 اولما سى زيرا انسان كما ملك مرتبه سى جميع مراتب جامع در ناقصك مرتبه سى ايسه
 اسفل سافلين در پس نجه اعلاى موجودك اولور علو خود امر نسبي در مرتبه سفليه
 به نسبت ايله بولنور جميع مراتب جامع اولنور مراتب مستويه اولور **قوله** وما نسب
 اليه العلو الا بالتبعية حاله انسا له علو مرتبه نسبتا ونندى الاتبعية واطرافه
 ايله اصلته دكل **قوله** اما الى المكان والمكانة وهى المنزلة مكانة منزلتدر **قوله**
 فمكان علولذاته پس انسان كما ملك علو بالذات اولمادى بالواسطه اولدى
 يعنى مكان يا مكانة واسطه سييله **قوله** فهو العلى بعلو المكان پس انسان ذن بعض
 علو مكان صاحبى اولدى محمد يلكى **قوله** فالعلو بالاضافة لهما پس نسبة علو
 اصلته مكان ومكانة ايجون ثابت اولدى تبعيت ايله انسان كما مل ايجون اولدى
قوله فعلوا المكان كالرحمن على العرش استوى پس علو مكان حقه نسبة ايله رحمانك
 عرشه استوى كبيدر **قوله** وهو اعلى الا ما كن حال بو كه عرش ما كنك اعلى سيدر
 ذير اعشك ما فوقند مكان بوقدر ووجه بوقدر ذير اعشك محمد جميع جمعا تدريس
 علو نسبت جهة ايله اولورا اول تقدير جه فلك شمسك اعلا نغى منافى اولمز ذيرا
 فلك شمسك اعلا نغى مرتبه ومكانة حسبى ايله در نته كه بيان اولنشد در حقه
 تمكذن تعالى سى وتزهي عرشه استوى سنى منافى دكلدر ذير بعض اسما سى ايله
 بيز مظهره ظهورا تمكذن بجميع الذات والصفات اكابرا وملتق لازم كلز **قوله** وعلو
 المكان كل شى هالك الا وجهه والله يرجع الامر اله مع الله دغى علو مكانة

حقه نسبت ایله کل شیء هالك الا وجهه قولندن وایسین مزبور تبندن فهم اولنور
 واقعا جمیع اشیا هالك وحق باقی و مالک اولمق و جمیع امور مرجع و مورد اولوب
 و الهیتده واحد و منفرد اولمق مرتبه علیه و مکانه رفیعته دکلمه قوله فلما قال الله
تعا و رفعتاه مکانا علیا فجعل نعتا للمکان و قناکه حق تعالی حق ادریسده و رفعتاه
 مکانا علیا دیک ایسه علیا لفظی نعت مکان قلدی و ادریس ایچون علوم مکان
 اثبات اندی پس علوم مزبور علوم مکان اولدی جوابی لما محذوف و درلما تانسک جزئیات
 ذکر ایله اکتفا اولندی تقدیر کلام هذا علو المکان قوله واذ قال ربک للملائکه
 انی جاعل فی الارض خلیفه هذا علو المکانه دخی و قناکه حق تعالی ملک و خطا
 ایدوب تحقیقا بن آدمی یروزنده خلیفه اندم دیکجک خلافتدن علوم مکانه فهم اولدی
 زیرا امرحسی دکلد که مکانه حمل اولونه قوله و قال الله تعا استکبرت ام کنت من
 العالمین دخی حق تعالی حق ملائکه ده ابلیسه خطابا تدوکی زمانه استکبرت
 ام کنت من العالمین دیک یعنی ابلیس استکبار ایدوب بویوکلندکی یوخسه ملائکه
 مهیندن می اولدک انلرک مرتبه سی عالیدر زیرا وجود صفا اولد و واقع اولمشد
 و سجود آدم ایله ما مورد کلرد لکن بونلری حق تعالی مهیم قلد و بخدی وین وجود
 و تکوین بود و شهود ایله مکرم اند و کیچون درنته که شیخ قدس سره فتوحان قدسه
 ده بومعنایه تنبیه اتمشد ریس معنا یایه کریمه دیکدر که استکبار می اندک
 یوخسه مهیمین عالید نمی اولدک انلر حقند غیریه ساجد و کمال حقندن اوزکه
 سز مشاهد اولمز لر بعد فسید الملائکه کلهم شمولته نقیض واجمعین تاکیدندن
 متباعد اولمز زیرا امر مزبور عقلای عالمین وارد اولمشد ریس عقل اولوماد
 مجمل و مفصل تحت شموله مدخل بولوب و اداره کلیه عاید قلنور بعد حقیقت
 کلیه دن فرد ساجد اولماغله حقیقت کلیه ده سجود بولنور پس کان جمیع افراد

افراد متضمن

متضمن وجود قلنور **قوله** فجعل العلو للملائكة پس حق تعالى علو بعض ملائكة معهوده
 ایچون قلدیکه سابق الذکر اولان مهتین در برابر ملائکه معهوده ادمک وجود ^{منذ}
 بیخبر در قند قلدی سجود بولارک مرتبه سی امرونا مور و ساجد و سجود ممتاز
 اولمد و یخی **قوله** فلوکان لکونهم ملائکه لدخل الملائکه کلهم فی هذا العلق
 فلما لم یعم فی هذا العلو مع اشتراکهم عرفنا ان هذه العلو المکانه پس اگر حق تعالی
 بونلارک ایچون علو مرتبه اثبات استدوکی محرمه ملائکه اولد قری ایچون اولسه
 ملائکه عالین و سافلین علومز بورده داخل اولوردی پس وقتا که ملکیده
 اشتراکری و اذاین حق تعالی ملائکه دخول مرتبه ده نعییم و اشتراک اندی
 ایسه بیز عارق اولد قکه علومز بور عند الله مرتبه علیا ایمنش ذلک فضل الله
 یوتیه من یشاء **قوله** و کذلک الخلفاء من الناس دخی کروکن ملائکه عالین
 کبی خلفاء ناسک علومکانه در علو ذاتی دکدر **قوله** فانه لوکان علومهم بالخلا
 علو اذ ایسا لکان کل انسان ذیرا اکر خلافة سببی ایله ثابت اولان علو علو ذاتی
 اولیدی علومز بور انسان ایچون ثابت اولور ایدی **قوله** فلما لم یعم ذلک العلو
 عرفنا ان ذلک العلو المکانه پس وقتا که خلفاء ایچون عند الله ناس حاصله اولان
 علومز بور عام اولیوب یعنی نفس طبعیه انسانیه ایچون اولمایوب علل زاید
 خارجییه سی مقتضا سی ایله اولدخ ایسه بلدک که علومز بور علومکانه ایمنش **قوله**
 و من اسمائه الحسنی العلی علی من و منه الالهو حال بوکه حقیق اسماء حسنی ذاتیه سنک
 اسم اعلی در پس اسم من بور ایله حقیق انسانیه مقتضا سببیه نسبت علوی کمک
 اوز رینه ثابت اولور مرتبه جمعد خود حقن غیری موجود یوقدر پس غیره
 نسبتی بجه متصور اولور **قوله** فهو العلی لذاته پس حق تعالی نک صفت علوی
 ذاتی ایچون ایمنش غیره نسبت ایله دکلا ایمنش **قوله** او عن ما ذا یعنی علومز بور

علی علیه اذا غلب معناسندن اولمق وارنته که سبق اندی یا خود علی عنه اذا اذبح
 معناسندن اولمق وارکه عن ماذا اوید وکی اکا اشارتدر یعنی ندن اسفاده
 علوایدوب اندن مرتفع اولدی و ننگ اوزرینه ضلیه انیدیکه اضافی اولوب بغیره
 اوله **قوله** و ما هو الا هو حال بوکه اول مغلوب فرض اولان و مقید فرض اولان شیئ
 عین حقدر غیر یوقدر **قوله** فعلوه لنفسه پس حقا علولذاته اولور لغیر اولمز
قوله و هو دخی اول علو ذاتی ایله موصوف اولان **قوله** حق من حیث الوجود عین
 الموجودات یعنی حق تعالی تقیدات عینیه ایله مقید اولدوغی حیثیتله موجودات
 عین دریا خود وجود من حیث الوجود و التحقیق عین موجوداتدر اما علم و تعقل
 حیثیتدن غیر موجوداتدر زیرا مطلق باعتبار التحقیق عین مقید در و تعقل
 اعتبار ایله غیر در **قوله** و المسمی محدثات هی العلیة لذاتها پس محدثاتله مسمی
 اولان موجودات علی بالذات اولور لریزرا علی بالذاتله بینما ده مغایره مطلقه
 یوقدر **قوله** و لیست الا هو حال بوکه اول محدثاتله مسمی اولان موجود دکدر
 الاعین حقدر **قوله** فهو العلی پس حق تعالی مرتبه فرقه دخی علی لذاته مرتبه
 جمعه علی بالذات اولدوغی کی نته که ذکر مسبق اولدی **قوله** لاعلواضافة
 علواضا فی دکدر زیرا غیر یوقدر که اکا نسبت و اضافت اولنه **قوله** لاذلا لاصیا
 التي هی العدم الثابته فیه ما سمت رایحه الوجود زیرا عدم خارجی ایله موصوف
 اولان اعیانکه عدم مزبوره ثابت در وجود خارجی رایحه سن ششم اتم مشهور در
قوله فهی علی حالها فی العدم پس اعیان عدمیة دائما وجود خارجی ده غیر یوقدر
 که علو ذاتی حق اکا مضاف قله اگر وجودن دخی فرض تسک عین ثابت اولمز
 زیرا صور تجلیاتدن برصویره ثابت اولمز لازم کلور اول خود غیر دکدر مزبوره
 عین حقدر **قوله** مع نقدا الصویر فی الوجود یعنی موجوداتدر متکثر و متحد

مطلق باعتبار التحقیق عین مقید در و تعقل اعتبار
 غیر در

اولان صور کاینه و فاسده ایله که هر موجود ایچون بر سنک احتصاصی وارد دزیرا
الاعیان تنقلب علیها الاحوال والحق یتقلب فی الاحوال فصوصده مذکور مقال در
یعنی حق واحد بین الاحوال یعنی بین الموجودات الخارجیة منقلبدرکه هر برنده
و وجهله مجتلی که موجبکه سابلدر معروض وجود و عدم اولمن بلکه عین وجود
درکه مظاهرا سما و صفات ابله منصبغ اولورا اما اعیان متعدد ده حال بوسوال
اوزره دکلدر بلکه احکامی اعتبار ایله معروض احوال وجود و عدم اولور و اوزرینه
احوال منقلبا اولورد دکوری بومعنی در بحث نفیس معلوم اوله که اعیان ثابت
ایچون ایکی اعتبار وارد برتی بودرکه اسماء الهیة صور اعتبار اولنور سیدی
موجودات خارجیه یه حقایق اولنورا اعتبار اولایله اسماء ارواح اعیان ابدان کبی
کبی اولورا اعتبار ثانی ایله عکسی اولور یعنی اعیان ارواح اولوب موجودات خارجیه
ابدان منزله سند کور نور بقده اعیان ایچون ایکی اعتبار لطیف دخی اتمشدر برتی
بوکه اعیان مرایای حیوانی اوله نته که فیض مقدس در ثانیسی بوکه وجود حق مرآت
اعیان واسما و صفات اوله نته که فیض اقدسدر پس عند المتحقق خارجه وجود
دن غیر شی یوقدر و اول وجود عین حقد را اعیان ثابت ایسه صور علیه اولد
حالا وزره مستمر اولوب وجود خارجی رایجه سن شم اتمشدر در هر کز اتمشدر اعتبار
مزبور مشهود موحد درکه حتی غالب و خلق معدوم و منسب کورر اما اعتبار ثانیکه
اعتبار منسب در و جو خارجه اعیان دن غیر نشنه کور مزور وجود حق که مرآت
اعیان خارجه اولمشدر اتمشدر هر کز کور غمزا لامکورا، تن غیر تدن و حجاب سرد تا
جمال و جلالت کور بنور حاصل کلام ایکی طائفه دخی مرآت حالتین مز بورشده
کور مز لرا بنجی صوره مرئی نی کوردر لکن طائفه اولینک صوره مز بور سی
حقدر طائفه ثانیه نک اعیان خارجه داما محقق مشاهد لایزال مرآت

و صورتی مرتبتین دخی مشاهده اید و ب صورت کوروب مرادتند غفلت اتمرو مراد
 کوروب مرادتند صورتند غیب قلند پس شیخ کامل قدس سره الغریز طوائف ثالثه
 نك مرتبه لرن جامع اولوب بحر مواج کبی هر لجه دن بر کزاره در حقایق و کهر و لاء
 لایق و متنا سق اخراج اید و بعضی فان مصرفت ایچند رواج و برده هر که ب تحقیق
 لبته و اصل اولوب و میوه سخندن مذاق وجدانته جاشنی حاصل اید بحر توحید
 دن اغتراف و مترجمک ذوقنه اعتراف ایدر اولو اما نبعث ربك فی دن
قوله و العین واحد من المجموع فی المجموع و عین که مجموعدن تجلاسی من حیث
 التقیید بالقیود ادر نسبتی نسبت ظهور در اما مجموعده تجلاسی من حیث الاطلاق
 و نسبت نسبت بطوند و بعدا النسبتین عین شیء واحد در یا خود مجموعدن
 ظاهر اولور وجود خلق نظرند مرآت اولان نسبت اما مرین جمع ایدن نسبت
 مجموعدن ظاهر و مجموعده باطن کور نور قوله فوجود الکثرة انما هو فی الاسماء
 پس وجود کثرة اسمایر نسبت ایله در یعنی کثرة اسماده در حق حسیه خارج عین
 و لحده دن غیر کثرتی یوقدر عین مطلق تعیین قیدی ایله متعین اولور و عین متعینه
 اسم دیر پس نسبت و تقییدات کثیره دن حاصل اولور قوله و هی النسب یعنی اول
 اسماء خصوصیات مزبور اعتبار ایله عین و لحده عارض اولور نسبتدر صورت وجود اول
 ظاهر اولور و غی حیثیله و صورت مزبورده داخل اولور و غی اعتبار ایله قوله و هی امور عدمیه
 یعنی اول نسبتدر خارج نسبت امور عدمیه در آنلرک ایچون وجود حقدن متمیز بوجود
 یوقدر اگرچه بحسب العقل موجودات متمایزه عدا و لنور پس وجود کثرة امور عدمیه و نسبت
 موهومه دن حاصل اولور حکما نك جواهر اعراضدن مرکب اولور دکری بود قوله و لیس
الا العین الذی هو الذات یعنی وجود خارجی عین واحد دن غیر موجود یوقدر که
 اول ذات حقدرو وجود مطلقدر امور عدمیه نك اضافات ایله متکثر کور نور قوله

عین مطلق تعیین قیدی اید متعین اولور و عین
 اسم در لیس

فصل العاشر

فهو العلى لنفسه لا بالاضافة بسحق تعاقبين كثرته ايكن علوى لنفسه وذاته در
غيره اضا فقله دكلدر **قوله** في العالم من هذه الحيتية علواضافة بس عالمه بوجيئيدن
علواضافة بوقدر يعنى عين واحد اولوب كثره مشهور عديمته اولد ونخى اجلدن علو
اضافى بوقدر هب علو ذاتى در لکن حيتية اخرى دن يعنى هجة غير يتدن علواضافى
دخى بولنسه جائز در نته كه بومعنايه اشارت ايدوب بيورمشدر **قوله** يمكن الوجود
الوجودية متفاصلة لكن وجوده وجودية يعنى وجود مضاف اولان اعتبارات
بعض بعضدن زياده در **قوله** فعلا الاضافة موجود فى العين الواحدة من حيث الوجود
الكثيره بس علواضافة عين واحد در موجود در وجوده كثيرة متخالفة متضاده
اعتباريله برى برندن اعلى واسفلد واحد هما ايترا فضل اولق كى **قوله** لذلك نقول
هولا هو وانت لانت بواجله ندر كه يعنى واحدك وجوه كثيرة متخالفة ايله ظهور دن
اقر يدركه حتى بعض وجوه ايله اثبات وبعض وجوه ايله سلبايد رسن مثالا
هور رسن بحسب الاطلاق وحيث ايله تعبيرايد رسن واثبات حقيه ايد رسن لاهو
د رسن بحسب التقييد سلب حقيه ايد رسن وخطا بايله تعبيرايد وبانت در رسن
هجة تقييد وجوه ايله و هجة اطلاق دن اثبات حقيه ايد رسن بعد لانت در رسن
هجة تقييد وحق ايله حتى سلبايد رسن **قوله** قال الحراز رحمة الله تعالى وهو وجه
من وجوه الحق ولسان من السنة يعنى شيخ مضاف نقل ايدوب بيور كه ابو
حراز كه كبار مشايخن بر كبر ووجوه حقدن بوجه والسنة حقدن برلسان
درو باجملة مظاهر كامله دن بر مظهر در **قوله** ينطق به عن نفسه بان الله لا يبر
الاجمعه بين الاضداد فى الحكم عليها حتى تعالى ذلك سبب ايله نفسندن خبر ايدوب
كه حتى تعالى معلوم اولما زاد امكه حتى تعالى ذلك اوزرينه حكمه اضداد ما بينى
جمع اولميه يعنى اضداد جمع اوتور و هجة وحدة واحدية جمع ايله حتى اوزرينه

مثلا هود رسن باطنين اثبات
وظاهرين سلبايد رسن ولاهور
عكس باطنى سلب ظاهرى
اثبات ايد رسن انت لانت دى
بو كه قياس اولنه
سلام

اگرچه حقیقت بوحی
معرفت حق و کدر نهایت
معرفت فی الجمله اولاً

حکم اولیة معرفت حاصل و لماز بوحسه جهات مختلفه ایله حکم ده اغیار دخی
مشترک در مثلاً حورث ما سوادن شیء واحد نسبت متخالفه ایله هم اول و هم
آخر هم باطن و هم ظاهر دیمک جائز در اما نسبت و واحد ایله حقه مخصوصه **قوله**
فهو الاور والاخر والظاهر والباطن فهو ما عین ما ظهر وهو عین ما بطن فی
حال ظهوره یعنی حال ظهوره کرو باطنک عینی در کذلک ظاهرک عینی اولدوغنی
بکی و حال آخرت دخی عین لغز اولدوغنی کچی عین اولد در **قوله** و ما ثمة من یراه
غیره پس بو عالم شهادتک حتی حقدن غیری کوردر یوقدر که حتی کا ظاهر اوله
قوله و ما ثمة من بطن عنه دخی حقدن باطن و مستورا اولور بر شیء یوقدر که اول
شیء حقدن محجبی قاله پس جن عارین دن برسنه ظاهر اولسه **قوله** فهو ظاهر
لنفسه حتی کور نفسنه ظاهر اولور غیره ظاهر اولماز **قوله** باطن عنه و نفسنه
باطن و محجب با اولور غیر دن اولمز زیر اجاهل محجوبدن باطن اولسه کور کدر اول
جاهل محجوب خود مظاهر مجابیه سندن بر منظره پیدر غیره کدر **قوله** وهو
المسمى باسعيد الحراز وغير ذلك من اسماء المحدثات یعنی با سعید اکیمله مسمی
اولان شخص دخی عین حقدن دخی ساز اسماء محدثات یله مسمی اولن دخی کذلک
اکوانه حقدن تنزلات حیثیندن عین حقدن **قوله** فبقول الباطن لا اذا قال
الظاهر انا یعنی جن اسم ظاهر انا یعنی ایله ظهور ایدوب احکام و انا در فی
الظاهر قلسه اسم باطن اتی نفی ایدرو اتی جامع اولمز و کندونک احکام و
انا در فی اظهار قادر اولمز **قوله** والظاهر لا اذا قال الباطن انا یعنی کذلک
جن اسم باطن اکا دیسه اسم ظاهر اتی نفی ایدوب لایر محصل ساز اضاده
هب حال بو منوال اوزره نسخ اولمشدر هر ضد ضد اخرک مقضای ذاتی
مشیت و خلافتی نافی در اما بوجمله ایله مجموعی سی حقیقه واحد تختند

مندرج و جمة واحدة ايله مجتمع اولور **قوله** و المتكلم واحد يعني اضداد على حدة اقوال
متخالفه في تقول ايدركن جمله سنده متكلم واحد در احديّة عين ايله **بجاي** يك صورة
برد و كونه هي ايدت بكوش كاهي ندا هي نهيش نام و كه صد **الحزب** مغاير برده لوند
برصد اي نغمة هودر هي عشاق دن اغاذا ايدركاهي مخبردن . نه طرفه جوهر معيون
اولور تركيب انساني . بسيطك كو ستر كيفيتن نقش مصوردن . بيكن بر رشته
تقدير ايدر تحريك اشيانك . خيال ايدرسن عرض بيكر ظل چا دردن . جمال اشيا
كو در عارف شاهد شناسا يكن . تقلا ايلين بر نور در هب جمله مظهر دن . كهي عارف
كهي جاهل كهي حق و كهي باطل كهي منظور كه ناظر نظر دن كاه منظر دن **قوله** وهو
عين السامع دخی متكلم عين سا معدر زیر احو صفت نطق و كلامه اشياءه
تجلی امشد پس جامع و متكلم و مخاطب و كلام جمله سي عين واحد **قوله** يقول
البنی علیه السلام و ما حدثت به انفسها يعني عين هم متكلم و سامع اولما غث
مثالني نته كه بنی عليه السلام دن حديث صحيحه در كه ان الله تعا تجاوز لامتي
ما حدثت به انفسها ما لم يتكلم او يعمل يعني حقا متك نفسي و قلمي ايله سويله شوق
دلنه و علمنه كور مدو كي كاهدن كجمنشد **قوله** فهي المحدثه السامعة حديثها
العامة بما حدثت به نفسها والعين واحدة وان اختلفنا الاحكام بسا و
محادثة ايدن نفوس حديثني هم سامع هم محدثدر و هم حديثه عالمدر حاصل كلام
بو كه عين واحد در واحكام مختلفه در كه تحديت و سماع و بعد **قوله** ولا سبيل
الي جهل مثل هذا بونك امثالنك جهلنه سبيل يوقدر يعني نفس واحد اولوب
اختلاف اوصافه اسامي كيره سي اولمق امر واجدا ايندر مجهول و مستورا اولن
قوله فانه يعلمه كل انسان من نفسه ذيرا بودد كوز معنای انسان نفسنه

مثلا اختلاف قوی حسبيله انسانا كال
دير لر و متكلم و عالم و بصير دير لر عين
واحد اسماء متعدده ايله معدود
اولور

حديث نفس

مراجعت استه علم وجد اني ايله بيلور **قوله** وهو صورة الحق انسان ايسه صوت
 حقد رنته كه بنى عليه السلام انا لله خلق ادم على صوت الرحمن ديمشدر **قوله**
 فاختلط الامور پس عين واحدة امور متكثرة ايله مختلط اولور وسمای واحد
 مطلقك امور مختلفه ايله تقيد ندن كثرة اسمانية متصل اولور **قوله** كما ظهرت
 الاعداد بالواحد في المراتب المعلومه يعنى وقتا كه واحدك مراتب متعدده ظهور
 وتكررى حقك مظاهرتعدده سنده ظهورن مثال تام اولدى ايسه واحدك
 مراتب معلومه ده تكررى وبقود مختلفه ده وجود و تقيدى ايله تمثيل ايدوب ننه كه
 اعداد تكرر واحدايله مراتب معلوم ده ظاهر اولدى ديدى **قوله** فاوجد الواحد
 العدد ونصل العدد الواحد پس واحد تكررى ايله عددى ايجابا ايدى زيرا
 واحد متكثرة اولما سه حصول عدد ممكن اولما زدى عدد دخی مراتب حسی ايله
 واحدی تفصیل ائدی یعنی واحدك احكامى مثلا اثنين كثرته واربعه كثرته غير
 النهائية ممتاز ومعین ائدی زيرا اگرچه بحسب الماده مراتب مذكوره دن هر مرتبه
 واحدك غيرى دكلد لکن بحسب الهیة والصورة غير در مثلا ماده جهستندن واحد
 درنته كه ثلثه اوج واحد در ماهیة وحدانیة ايله غیر اولمشدر معلوم اوله
 كه شیخك مذهبی اصحاب اعداد دن قول متقدمین ومذهب فیلسافه غورس
 حکیمدر كه انلر مراتب عددی ما هیات متخالفه اعتبار ایدوب هر بری ایچون
 خواص متنوعه اثبات اتمشدر اما متاخرین حکما اعداد ایچون ما هیات
 متخالفه اعتبار اتمایوب عقود عشره وتسعه وسبعة الی غیر ذلک احاد دن
 مرکبلر در جمله سنك حقیقتلری واحد در حقایق مختلفه دكلورد دیمشدر
 خواص اعداده واقف اولمایوب ما تحتده اولان اسرار مطلع اولما دقلری
 ایچون **قوله** وما ظهر حکم العدد الا بالمعدود وحکم عدد ظاهرا ولما زال

ظل
 عدد

مراتب عددیه احاد و عشره
 و اثنان والوف کبی
 الی غیر النهایة
 سلا

معدود ایله ذیرا عدد عرض غیر قارا لذات اولدوغی جلدن لاید بر موجود بذاته ایله
 قائم اولدو کذلک اشیا عیان ثابته و اسماء الهیه تحت قهر احدیه ره مستهلک اولدوغی
 جهتمدن متغایرة الاحکام و الاثار اولما زالا مظاهر خارجییه ایله اولور زیر ادر
 کرک تلك المظاهر حسیات اولسون اعضاء ظاهره انسانیه کی کرک معدوم
 فی الحس و موجود فی العقل اولسون قوای باطنه کی **قوله** و المعدود منه عدم
 و منه موجود یعنی معدود دن بعض معدومدر عدم حسی ایله بعض موجوده
 وجود حسی ایله **قوله** معدوم یعنی الشئی من حیث الحس وهو موجود من حیث
 العقل پس بعض شئی حواس ظاهره ایله کورنمه مک ایله معدوم حکمنه اولور
 حال بوکه من حیث العقل موجود در ذیرا عقل فی آثار حسی ایله ادراک ایدر
 مثلا نفس ناطقه و قوای باطنه کی بو مقولیه موجود معدوم نماید لر اما
 اجساد ظلمانیه که موجودات عقلیه نک ظلالی و آثار ایدر فی الحقیقه معدوم
 لکن وجود و دهر یلیری حسی ایله موجود کورینور لر بونلر معدوم موجود نماید لر
 حاصل کلام عالم مظاهر جمیعاً حسی و شهادی اولق لازم دکدر بعض شهادی
 و بعض غیبی اولق جایز در **قوله** فلا بد من عدد و معدود و لابد من واحد یعنی ذلك
 فی نفساً بسببه پس بوند بر عدد دن لاید در که واحدی تفصیل ایدر و معدود دن
 دخی لاید در که مظهر حکم عدد اوله و بر واحد دن وخی لاید در که ذلك العدد
 تکراری سببی ایله انشاء ایدر پس اول علة واحد سببی ایله عدد کثیره موجود
 اولوب نشاء وجود و کیفیت بود و شهور بوله **قوله** فان کان کل مرتبة من العدد
 حقیقة واحدة کالتسعة مثلاً والعشرة الحادی و الحاکثر الی غیر النهایة ما هی
 مجموع پس مراتب عددیه دن هر مرتبه حقیقة واحد اولدی ايسه مثلاً تسعة
 و عشرة کی ادنا سنه و اعلا سنه و ارنجه مجموع من الاحاد و المنزیر اهر حقیقة

وحدة نوعیه سی بسبی ایله واحد در پس ولحدیجه مجموع من الاحاد اولور واحد
 خود جمعی منافیدر **قوله** ولا ینفک عنہا اسم جمع الاحاد فان الائنین حقیقه
 واحده والثلثة حقیقه واحده بالقاما بلغت هذه المراتب وان كانت واحده
 فما عین واحده منهن عین ما بقی دخی مراتب مزبورہ دن اسم جمع احاد منفک
 اولما ذمعی اگرچه وحده نوعیه نک عروضی حسبیلہ منفک اولور لکن بحسب
 الذات منفک اولما ذمرا اثین حقیقه واحده وثلثه حقیقه ولحدہ لغزی
 دریتشد وکی عدده واربخه حقایق مختلفه در مراتب مزبورہ دن اگرچه
 هربری برأسها حقیقه ولحدہ در پس ادهمانک حقیقتی حقیقت اخرانک
 عینی دکلد در پس بو تقدیر چه بر فضل فارقدن لا بد در جنس جامع ایله که
 اسم جمع احاد در **قوله** فالجمع یاخذها پس جمع مذبور مراتب تک جمیعسنه
 متناولا اولور یعنی جمع احاد مراتب عددیه به جنس شامل اولور **قوله** فیقول
 بها پس جمع مذبور مراتب مذکوریه قابل اولور یعنی مظهر اولوب ممتاز و متعین
 قیلور اثبات ایدر **قوله** منها یعنی امتیاز و تعینات مزبورہ ذوات اعداد مزبور
 دن ناشی اولور دخی و تفاوت جمعیات فصل فارقا اولوب ماهیات متخالفه ^{محل}
 اولور تنه که مذهب فیثا غورس در **قوله** و حکم بها علیها دخی جمع مزبور ^{نلا}
 ایله قائم اولان جمعیات احاد معناسی اعتباریله کورانلارک اوزرینه فصل
 میزایله مراتب معدده دیو حکم ایدر تنه که حراعیان ثابته اوزرینه ^{استند}
 اعطا اند وکی احوال ایله حکم ایدر دی حضرت شیخ قدس سره العزیز
 بوراده اعداد حسابیه بی اعداد کونیه صورتنده تمثیل ایدی فهمه تقریب
 و تمثیل ایچون **قوله** وقد ظهر فی هذا القول دخی بو قوله تحقیق ظاهر اولدی
 یعنی جمع مزبورک تلك المراتب وجوده و بعضنک بعضندن امتیازنه

قولند واثباتند ظاهرا و لای قولند عشرین مرتبه بکرم مرتبه ظاهرا و لای
قوله فقد دخلها التركيب پس اول مراتب عشرینه ترکیب داخل اولدی یعنی بعضند
بعضی ایله ترکیبی که ما فوقند حاصل و لاجق سایر مراتب غیر متناهیة و مخی حاصل
اوله **قوله** فما تنفك تثبت عین ما هو منق عندك لذاته پس سن مرتبه ایچین
لذاتها حقيقة واحدة اثبات ایدرسن مع ذلك جمع احاد معناسن جملیه جنس
شامل امتیاز ایدرسن بونک برله وحدة منافی جمع و عدد در محصل کلام وحدة
نوعیه ایله جمعیه شخصیة متناهیین ایکن جمع اولشدر **قوله** ومن عرف ما
قورناه فی الاعداد هر که بزم مراتب اعداد ده تقریر اید و کمر قولونه عارف اولدی
ایسه **قوله** وان نفیها عن بتهاد مخی واحد نفی عددیه مثلا اثبات عددینک
عینی اولدوغین بلدی ایسه زیرا هر عدد مجموع احاد در ماده و صورته جملیه
ایله واحد عدد دکلدر دیونقی اولنور **قوله** علم ان الحق المنزه هو الخلق المشبه
یعنی بلدی که بحسب الاطلاق مشابهة خلقدن منزه و عین اولان حق صورت
مظاهر معنویه ده تجلی سنی جهندن عین خلق مشبه درنته که واحد منزه عن
الکثرة العدویة معدودات ضمنند تکرر ظهوراتی حیثیتی ایله اعداد مختلفه در
قوله وان كان التميز من الخالق یعنی اگرچه تفسید و اطلاق و امکان و جوزی
حیثیته خلق خالقند امتیاز ایسه ده **قوله** فالامر الخالق المخلوق پس شان
و حال بودر که خالق عین مخلوق اوله نته که واحد عین معدود در زیر اعارف حق
بحسب الحضرات مشاهد اتسه فیض اقدس مقامند خالق فیض مقدس مقامند
مخلوق کورر زیر بحسب الحقیقه مغایرة یوقدر **قوله** والامر المخلوق الخالق یعنی کذلک
شان بودر که مخلوق دخی عین خالق اولانته که معدود عین واحد در زیر
فین برهان لمی طریقیه اثار مخلوقیه نظر ایدوب حقایقند تعیش و تفحص

یعنی اعداد دشنا و بوحد
اولان تکرار حی ایله واحد
اولدوغین بلدی ایله
سنة

اسك عين خالق بولور **قوله** كل ذلك من عين واحد يعني بو مخلوقدن وخالقندن
هنر ريسى عين واحد دندر كه اول عين واحد ذات واجد **قوله** بل هو العين الواحد
يعنى كل سى عين واحد من مشتقى دكدر كه شئ اخردن صادر اولق معنا سن ايهام
ايدر كه موهم انشيدر **قوله** بل هو العين الواحد بلكي بونلر ك جمعسى ارتفاع
نسب و اعتبارات حسبى ايله عين واحده در **قوله** وهو العيون الكثيره
دخى بونلر ك ليسى نسب مذكور نك اعتباراتى سببى ايله عيون كثيره متعدده
در **قوله** فانظر ما ذرتى پس نظر ايله نه كور رسن يعنى مواد كثيره يه امان
نظر ايله وكورد وكوك نه در بيل حقيده خلق ميدر مرآت مجلايى مى كور رسن ^{حسه} يو
مرآت جلود ايدن صور زيبايى كور رسن يعنى شهود خلق شهود حقدن مانع
وحاجبا ولور مى يو حسه بصر بصيره تك حقى كور در خلقدن غفلت مى ايدر
يو حسه احدهما اخردن حاجبا ولور مى يو حسه رعایت مرآت ايدوب حوى حقى
وخلقى خلق مى كور **قوله** قال اسحق عم يعنى اسحق عم ديدى بلكه حوى لباس
صوت اسحق ايله متلبس اولوب وصوره ابراهيمه اولدخى نفس حقدن خطاب
ايدوب ديديكه **قوله** يا ابت يعنى اى تا كه صور مرتبه عيون حوسن ومرتبه
بنم نفسمد را اولدخى عين حقدن كوجه مرتبه جهميله غير ايسه **قوله** افعل ما توفى
فعله كمودر كه علم از ليدن بالقوه مقدر وسكا عالم مثال مصوردر يعنى مأمور
اولدوغك ايش كه بنم نفس حيوانيتم ذبح و نقش جلوانيتم سلخ اتمكدر اشله كه
درويشه سر تسليم رضائى قصاب قضاة الودء خاك خون اولق باشنه كلشن
راخذن كل صوفقدر و دمانچ پدر سرور سلو بدن مل قوفقدر **قطعه** جمال عبيد
قربان اولان عاشقار ك فاني قيلور ششريف ايدوب كل كل جبين خور و غلما فاني
زمينه قطره سى ايات رحمتد زبجى اوسه جارى حقله با طلع فرقانى **قوله** والولد عين

ابيه ولد خود عين والدد در حکم اتحاد حقیقتله زیرا والدك حقیقه جزینه سی اجزاء
 ولدك جمیعسنه ساریه در نهایت مغایرت تعیین و تشخیص حیایله در نکتة لایهه
 کور من مسن لفظ والدك ولدون تفاوتی بحر فله در که اولاً حرف الف در والدایله ولد
 اصل کل فرع بعض و جزء در اول سیدن در که احدایله احمد دن اصالة قلة حرف
 اولدور ولدایله والدده کثرة **قوله** فمادی ینذبح سوی نفسه پس ابراهیم تم نفسند
 غیري شیء ذبح ایدر کورمدی یعنی ذبح اندوکی نفسندک عینی ایدی لکن نفسنی
 صورة اسحاقه کوردی **قوله** وفداه بذبح عظیم یعنی حق تعالی اسمی ایچون بر عظیم
 قربان فدی اندی ذبح کسر ذال الله مذبح معناسنه در یعنی نفسنی ذبح عظیم صوم
 نده قربان اندی **قوله** فظهر فی صورة کبش من ظهر فی صورة قربان انسان پس صوره
 کبشه ظاهر اولدی عالم شهادته عالم مثالده صوره انسانه ظاهر اولان صوره
 ولدده ظاهر اولان شیء **قوله** وظهر بصوره ولد لابل بحکم ولد من هو عين الوالد
 دخی صوره ولد دخی ظاهر اولدی بلکه حکم ولدده ظاهر اولدی عین والد اولان شیء
 یعنی حق صوره مذبون ایله بتجلی اولدی شیخ قدس سره لفظ بل ایله اضراب
 اندوکی تقابلی تصریح ایچوند **قوله** وخلق منها زوجها یعنی صوره نفس ولده
 صوره نفس ادم در سزوک صوره مختلفه کوزده ظهور و انشایله سزوی ایجاد
 ایدر مزبور صفت نفس واحد در اول زوجی خلق اندیکه حواد **قوله** فمأنکح سوي
 نفسه پس ادم نفسندن غیریه نکاح اتمدی بلکه نفسندک عیننه نکاح اندی زیرا
 زوجی حقیقه مطلقه جمع اولد قری مجتدین عین ادم در فنه الصاحبه والولد پسر
 حضرة نفس ادم دن بعض اولدی صاحبه یعنی حوا ولد بین الذکر والانثی **قوله** والانثی
 واحد فی العدد یعنی معدود صور کثیره ده که ادم و زوجه و اولاد دن ظاهر اولان
 امر عین واحد دخی مثلاً صور اعداده ظاهر اولان واحد کبی که عقود مرتبه ساریه

قوله من الطبيعة يعني وقتا که احاد میانند ظاهر اولان عین واحد غیر متعدی
 قوابلی عالمی حاصرو جامع اولان طبیعه ملکوتیه که جمیع اجسامه قوه ساریه در
 وجود حقدن غیره نه در یعنی وجود حقدن تعیین کلی ایله متعین اولوب تلک
 القوابله اول تعیین ایله مؤثر اولمشدر بطریق الاستفهام وجود حقدن اولوب کن
 بیاندر **قوله** و من انظار دخی طبیعه در ظاهر اولان افراد جزئیة خارجیة نه در
 اولان تعیین کلی ایله متعین اولوب ثانیا تعیینات شخصیة ایله متعین اولان وجود
 دکلیدر **قوله** و ما را اینها نقصت بما ظهر منها ولا زادت بعدم ما ظهر دخی
 بین اول طبیعه ساریه بی ظاهر اولان افراد ایله ناقص کور مز دخی اول افرادک
 عدم ظهور ایله زاید دخی کور مز زیرا اول ظاهر اولان اشیا یه امر کلی نوب
 نسبتی ایله کلی نوب جزئیاته نسبتی در یوحسه کلک اجزاسنه نسبتی دکلدر بسره
 جزئیاتک ظهوری و افرادی ایله اول طبیعت کلیه ناقص اولور و نه رجعی ایله
 تراید بولور **قوله** و ما الذی ظهر غیرها دخی اول طبیعتدن ظاهر اولان طبیعتک
 غیره دکلدر مطلقا **قوله** و ما هی عین ما ظهر دخی اول طبیعه کند و دن ظاهر اولان
 افرادک عینی دکلدر **قوله** لا اختلاف فالصور بالحکم علیها اول طبیعتدن ظاهر اولان
 صور طبیعه اوزرینه حکم مختلف اولور و عیون طبیعه ایسه نفسند و لحد
 در حقیقتند اختلاف یوقدر و حکم دخی اختلاف یوقدر پس طبیعه اول
 ظاهر اولان صور مختلفه نک عینی اولمعه قابلیت یوقدر **قوله** فهذا بار و یابس
 پس مشون شیء بارد یا بسدر در یوحکم ایدر روز یعنی شینک صورتی طبیعت
 اوزرینه برودتله و بیوستله حاکم اولور لسان معنوی ایله **قوله** و هذا حار
 یابس دخی بوشینک صورتی طبیعه حرارت و بیوستله حکم ایدر **قوله** فجمع یابس
 و ابا ن یغیر ذلک پس صورت حاکمه شینین ما بینند حکم بیکسه جمع اندر

فقیر ایدرین بیس ایله جمعک
 صکنی بودر که نظم طبیعتک بحسب
 الدور اخری کدا لاضر صور
 مرکز دن و بارد و یابسدر
 یبسبب حفظ قوی در
 پس اول اطلدن شیخ برقیلمو
 بارد و یابس ایله تمثیل
 اتدی الله اعلم
 سلام

وغير بيله حرارتله مثلا فرقا تدی **قوله** فالجامع هو الطبيعة پس بوصورة مختلفه
 الاحكامی جمع ایدجی طبیعت درکه من حیث الذات وحدا فی النفس **قوله** لا بل العین
 الواحدة طبیعة دکلد بلکه جامع عین واحده در **قوله** فعالم الطبيعة کلها صودفی
 مرات واحده پس عالم طبیعة مطلقه وصور جزئیة مقیده که طبیعتا ندرده سربان
 اتمشد رجمیعسی اعیان ثابتة سنک صور احکامیدرکه مرآت واحده ده یعنی
 وجود حقد صور مشهوده در اگرچه وجود حق مشهوده دکلا ایسه ده نته که
 شان مرآت بود در **قوله** لا بل صوره واحده فی مرایا مختلفه دکلد ر عالم طبیعت
 بلکه صور واحد درکه وجود حقد مرایای مختلفه ده که صور اعیان ثابتة در نمایا
 اولشد نته که شاعرک شعر نده کلشدر **شعر** وما الوجه الا واحد غیر انه اذا
 اعدت المرایا تعدد تقریب معنای مراتین و مقام موحد و مقام **محقق** سابقا بیان
 و تحقیق اولمشدر مراجعت اولنه **قوله** فماتمه الاخیره پس بو مقامه موحد
 مشاهدایجون یوقدر الاخیره واردر زیر انظر شهود و متفرقا اولور زیر ابصر که
 مرات واحد ده صور متعددیة صوره واحده کورمش اولور پس مراتب میانفی
 تمیزه قادر اولما یوب مستحیر و عاجز فالور بلکه بطریق الذوق والوجدان عین علمه
 ایکن بطریق الفکر والبرهان جاهل و مستحیر اولور **محقق** قصور نه اعترافله العجز
 عن درک الادراک اذ ادراک نفعه سن قابل اولور **قوله** ومن عرف ما قلناه لم یحرام
 شول عارف محقق که زدید و کون واقفا وله یعنی مرتبتین ما بینتی ذوق وجدانله
 بلد وکی کی علم و عرفانله و دلیل برهانله تمیز و فرقانه قادر اوله طرفین ده حایر اولور
قوله وان کان فی عزید علم کوجه عارف علم زاید ایله متصف ایسه ده یعنی حال بوکه
 علم زاید موجب حیرة ایکن ینه عارف مز بود مستحیر اولور **نظم** یارب دلی عالم اسرار
 ایله حیران نعم افزون و تکرار ایله سرست می عشق اولور **نظم** دم تا جم کروانه خوار ایله

اعیان مرات حق اولوق مقامی
 وحق مرات اعیان اولوق
 مرتبه سی فیض اقدس
 و مقدره مشاهده
 اولمشدر رساله

ضرت ایستفته صفت
 مناسبه در پس کاه
 زهاب کاه رجوع اید
 نه متخیر در برابر
 اولدوغنی کجا فکاره
 دخی او کور مسله

شرح عطار کار عالم خیر است و خیر است خیرت اندر خیرت اندر خیرت است
منشئه الفیض شمع حقیقتک و یا را یوری استمز او یاده سل کوزکی طوفنا دین اسکسه
 سله زینهار صورت و معیندن کجی بایله وراسنه سقر اولسقری قلوب حض
 هیچ حذراتمه یار واره اکثر بو بنیده لفظ عالمی فتح لامله افور لر غلط عوامد عالم
 یوقدر کسر اقصی در **قوله** فلیس الامر الاحکم محل یعنی علمه زیاده نک که عدم خیرته
 مقارنه ایله میسر اولاد کدر الاحکم محلندن ناشیدر **قوله** والمحل عین العین انانیه
 حال بوکه محل ایسه عارف مز بوزک عین ثابته سنک عینی در که نته که حیره
 دخی عین حایر که مقتضای استعدادی ایدی **قوله** فیها یتنوع الحق سبحانه پس
 موجودات ایچون مخصوص اولان عین ثابته لری سببی ایله واستعداد لرینک
 تنوعی حسی ایله وجود حق سبحانه و تعاضد اولور و تجلیات که مجالسی صور
 اعیان ثابته در متکثر اولور **قوله** فیتنوع الاحکام علیه پس محکوم علیه لرینک
 تنوعی ایله استعداد لری مقتضای سببینه او زر لرینه وارد اولان احکام دخی تنوع
 بولور **قوله** فیقبل کل حکیم پس حق تعالی عین ثابته سی اقتضا و اعطاء تدوکی
 احکامی قبول ایدر مثلا وجه واحدک مرآت مستدیره ده مستدیر کورینور سیتلده
 سیتل کورند وکی کبی **قوله** وما یحکم علیه الا ما تجلی فییه وحال بوکه حقلک و درینه
 حاکم اولما لا تجلی اند وکی مجالسینک اعیان ثابته سی حاکم اولور **قوله** ما تمه الا
 یعنی بو محله حاکم دکدر الا عین مز بودر یا خود دیمک اولاکه نفس الامر
 بواشارت اند و کدن غیر یمنسنه بوقدر **قوله** فالحق خلق بهذا الوجه فاعتبر
 پس بو وجه ایله یعنی وجود حقلک مزایای مختلفه ده و حالی متعدد دخی ظهور
 وجه ایله حق عین خلقدر پس اعتبار ایلک یعنی عابرن اولک کثره نسبییه
 عارضه دخی وحده حقیقیه ذاتیه به یعنی صورتدن معنایه و اثر دن مؤثره

اعتبار واستدلال آنکه حق من جمیع الوجوه خلق اولمن نته که خلق من جمیع الوجوه
 حق اولمن **قوله** و لیس خلقا بذک الوجوه فاذا کرا حال بوکه حق سبحانه و تعالی سابق
 الذکر اولان وجه ایله اعیان خلقیه مرآت اولتی و جمعی در عین خلق دکدر بلکه صفات
 خلقیه دغ منزله و محاب عزت ایله محتجب غیب ذاتیسنده باقی غیر مشهور در ^{خلای}
 مرئی در بلکه مشهور و مرئی اولان خلقدر پس ذاکرین اولک و وراء صورت خلقیه
 دستر و محجب اید و کن منسی و فراموش اتم **قوله** من بیدر ما قلت لم یجد بصیرة
 هر ککه و جهین مزبوریندن بنم دیدکمه عارف اوله انوک بصیره فی محذول اولمن
 یعنی ذبیغ و ضلال اوزره اولوب حقدن باطله میلان قیلنر داتما استقامتده اولور
قوله و لیس بیدر یه الامن له بصردی بنم دیدو کی بیلر الا شول کسه بیلور که بصیر
 نافر صاجی اوله یعنی بصری ظواهر اشیا ده داخل و نافر اوله **قوله** جمع و فرقه
 فان العین واحدة یعنی جمع ایله وحدت حکم ایله مرتبه حسی ایله و دخی فرق ایله
 کثرت حکم ایله مرتبه سببی ایله زیرا حد ذاتده عین واحد در مراتب حسی ایله متعدد
 اولور **قوله** و هی الکثیره لا تبغی ولا تدر حال بوکه عین مزبور مرتبه حسی ایله کثیره
 در یعنی شون صفا فی ایله تجلی حسی ایله اما وحدت ایله ظهوری حیثیتندن
 صور کثرتدن بر شئی باقی قیلنر اتم و انفا ایدر **قوله** فالعلی لنفسه هو الذی یكون
 له الکمال الذی یتفرق به جمیع الامور الوجودیه والنسب العددیة بعده شیخ قدس
 سره وجود حق مظاهر حکم اندو کنی احکامی قبول اندو کنی تصریح اندکره کانه
 حقا علونه نفس توهم اولنوب دفع ایچون بیورر که علونفسی ایله متصف
 اولان عالی بالذات اولدر که انوک ایچون بر کمال ثابت اولاکه جمیع امور وجودیه
 بی و نسب عدمیه فی جامع و ستفرق اوله امور وجودیه دن مراد موجودات
 شهادتد عدمیه دن مراد خارج ایله متصفا اولیان اعیان در ایکی سی

نعوت و صفات قبیلند ندر **قوله** بحجت لایمکن ان یقوتہ نعمت سہا بر حیشیلہ و جامع
 اولاکہ اول امور وجودیہ و نسب عدمیہ دن برسی اندن خارج قلبیہ **قوله** سوہ کانت
 محمودہ عرفا و عقلا و شرعا یعنی برابر در کون اول صفات وجودیہ و نسب عدمیہ
 عبادتہ و عقلم و شرعہ محمودہ اولسون کر کسہ بوجلیہ نسبت مذمومہ اولسون
 مذمتی محمد کبی حقہ اضافتہ و کون و جہی ظاہر در زیر اضافه مزبورہ کانہ
 اکسیر عمادہ کہ حقیقہ نقصاتی منقلب کمالا یدر فی الحقیقہ حقہ مضام
 اولان حقیقہ مذا مہ کہ نفس الامرہ صفتہ مذمتدن منسلکدر بلکہ صفتہ
 محمد ایله متلبسد و حاصل کلام صفتہ مذمہ احکام موصوفہ بہا منظر ہون
 سرایتا یدر عدم ملایمت سببی ایله اما حقہ نسبت وجود خیر محضدر
 مظاہر نسبت ایله شرخی و لورسہ مثلا صفت زنا قوتہ شہویہ نک
 کمالا ولد و نخی حبیلہ خیرا و لور و انقطاع نسل انسان و وقوع فتنیہ مؤدی
 اولدوغی جہیلہ شرا و لور پس ہر موجودہ صفت خیر امر ذاتی و شر امر عرضی در
 معلوم اولاکہ مکر برا یکی کون جناب سعادتہ سلطانیدن نفعہ معہود مفقود اولما
 بر غزل کند رلسدیکہ مطلبی بود **شعر** تولدن کوکل نسیم سحر دن اثر می یوق اول
 کلغزار غنچہ دھزدن خبر می یوقدر دل حسستہ لک می وارینہ دم بستہ لک ندر
 شعر ذالنی دھنکدہ صورت می یوق الحق جوان بندہ **ع** یا من خیر ندارم یا اونشان
 ندارد مصرعی فی حافظدن تملیک تالیل بوکتابدہ دایموز لیمانانا و ساحة علیان
 وارد اولان خط ہمایونی مقالہ محل منتهی اولدی ایسہ اولخلالہ ادخار
 اولما غنچن خط مزبور بو یاریہ الحاق اولندی وارد اولان بو مذکور در کہ **شعر**
 جان بی جمال جانان میل جهان نزارد ہر کس کہ این بدارد حقا کہ ان نزارد یا
 ہیچکس نشانی زان دلستان ندیدم یا من خیر ندارم یا اونشان ندارد

فصیرا پدر جمالک کورمین جان بر نفس میل جمان اتمز جماند جان کورن عارف
 جمان کورسه زیان اتمز حجاب اهل جمانده دلستانند نشان کورمن نشانند
 خبر صورسن او شان بی نشان اتمز **قیغوسن** بابا یه نسبت ایدر لکه هر نشنه
 که وارد جان وارد **انوک** کیم جان وارد جافان وارد **بلی هر کم** کور هر شیده
 جانی **انوک** جاناننه یوقدر کمانی **عالی** حضرتک مرتبه معرفتی کوجه بوارسال
 اونان کلامندن برتر در لکن بو محلد بطریق التفریح حسب حال عدا اتمشدر
 ذیرا عذر عارف محقق جمال ظاهر بی مظاهر دن کوردر و مظهر له ظاهر اور تا سنده
 فوقه قادر اولور و مرتبه سنی تمیز ایدر اما موحد مشاهد خیرت و بجزدن خلاص
 خلاص اولمز ذیرا بصری کاه مرآت واحده یعنی وجود حقه صور متعدده **اعیان**
 مختلفه کورده حتی مرآت و اعیان اولد و بخی مرتبه در و کاه مرایای متعدده صون
 واحد کوردر یعنی ظاهرده ظاهر اولان وجود حتی کوردر که واحد در بو مرتبه
 اعیان مرآت وجود حق اولد و بخی مرتبه در پس موحد بوراده متعبد و عاجز
 قانور ذیرا ظاهر ایلده مظهری بری برندن تمیزه فایز اولمز پس مقام عالی
 عارف محقق کلامی در که طرفین میانند میز او توب هر موحد کبی متعبد
 و عاجز اولیه نته که شیخ سابقا و من عرف ما قلناه **لم یحیر لمنشئه** الحقیر
 نقاب حیرت اصوب لطفله جمالینه همیشه دللری جملیله اضرابه صالرن
 شعاع نور جلالن حجاب عزتله کھی ترابه کھی ماه افتاب صالرنه و جمیله کوردر
 سه بلورانی عارف ولیک جهره عرفانی حجاب صالرنه بولام نهایت بولدی
 مقصوده مراجعت اولدی **قوله** و لیس ذلك الالمستی الله تعالی خاصة و یومذکور
 اولان علو ذاتی و کمال مستغرق لفظه اللهم سی اولان ذات مجتبه و وجود
 مطلقه مخصوصه **قوله** و اما غیر مسمی الله خاصة مما هو مجلی له اما اللهم

اسمای خاصتك غیرای ولان که اول مستمای خاصه جلوه گاه اولادن اولاً
وجود خارجی ایله متمیز اولان مجالیدن اولد و بخی حالده **قوله** او صوره فیه یا حود
صورت اسمیه اولوب اول مستماده حاصل اولد و بخی حالده که ذات انور سبی
ایله متعین اولاهیبلا صور تیله معین اولد و بخی کی **قوله** فان کان مجالی یعنی
اسمای حقل یعنی للهک غیری اگر ذات الله مجلی اولور **قوله** فیقع التقابل
الابد من ذلك بین مجلی و مجلی پس بو مجلا یله مجلای اخر اور تا سند تقابل
واقع اولور یعنی فضلده تفاوت بولنور بر نره زیاده بر نره نقصانله و تقابل
مز بوردن بد مفارقتا ولما ان البتة لازم ماهیت اولور **قوله** وان کان صوره
فیه فتلک الصوره عین الکمال الذاتی اگر مسماة اللهک غیری مسماة الله
ده صوره اسمیه اولاجق اولور ده صوره مز بور عین کمال ذاتی اولور
جمع کمال مستغرق اولور **قوله** لانها عین ما ظهرت فیه ذریه صوره
مز بور جلوه گاهی اولان مظهرینک وجود و تحقق حسب ایله عینی در کس
جه بحسب التقابل غیری ایله ده **قوله** فالذی لسمی الله هو الذی لتلك الصوره
پس هر صفت که مسماة الله مخصوص اوله علو ذاتیدن و کمال مستغردت
تلک الصوره ایچون دخی ثابت اولور **قوله** لکن لا یقال هی هو لکن بو قدر
وارد که تلک الصوره اسمیه مسماة اللهک عینی در دیو عمل صحیح اولور مسماة
الله موضوع و صوره اسمیه محمول فلنمن **قوله** ولا هی عین دخی صوره اسمیه
مسماة اللهک غیریدر دیو حکم اولنمز ذریه بحسب التقابل بینما ده مغایره ثابت در
اگرجه بحسب التحقيق والوجود اتحاد دخی وار ایله **قوله** فقد اشار ابو القاسم القسیمی
من خلعه الی هذا دخی تحقیق کا بر شیوخ مغربدن ابو القاسم قسیمی فتح قافله
و کسر سین و تشدید یا یله خلع نقلین اولو کما بند بو معنایه اشارت تدی

قوله بقوله بوقول ايله كه **قوله** ان كل اسم الهى يسمى بجميع الاسماء الالهية ويعت
 بها تحقيق هر اسم الهى بحسب سر التوحيد جميع اسماء الهية ايله تستى يعنى جميع اسما
 ايله تسميه قبول ايدرو جميع سى ايله متصف ومنعوت اولور **قوله** وذلك ان كل
 اسم الهى يدل على الذات وعلى المعنى الذى سيقوله ويطلبه بونك بيا فى بودر كه
 يعنى عموم تستى وعموم منعوتينك بيا فى بودر كه تحقيق هر اسم الهى ذات بجهت
 دلالت ايدر كه انوك ايجون سوت و اتمشدر يعنى انوكيجون اسم وضع و اتمشدر اولور
 معنای طالبدرا نوك سببى ايله سا ترا اسمادن متميزا و لمق ايجون **قوله** فمن حيث
 دلالة على الذات له جميع الاسماء ومن حيث دلالة على المعنى المخصوص الذى
 يتفرد به متميز عن غيره كالرب والخالق والمصور الى غير ذلك پس اول اسم الهى
 ذات مطلقة دلالتى حيثشندن جميع اسما انوك ايجون ثابت و اكا منتسب اولور
 اما معنای مخصوصه دلالتى حيثشندن ايله معنای مخصوصه كه اسم مزبور
 انوك سببى ايله اطلاقدن تقيد و انفراد بولور غير يدين تميز حاصل ايدر مثلا
 اول معنای مخصوص كى و خالق و مصور كى **قوله** فالاسم عين المسمى من حيث
 الذات وغير المسمى من حيث ما يخص به من المعنى الذى سبق له پس هر اسم
 بحسب الذات مسمانك عين در و موضوع له سى اولان معنای مخصوصه اختصاصى
 حسبى ايله غير يدر **قوله** فاذا فهمت ان العلمى ما ذكرناه وقتاكه سن علوزاتى اولان
 بزم ذكر ايدو كموز معنای ايدو كن فهم ايدو كسه كه جميع كالات مستغرق و جامع
 اولان كال انوك ايجون ثابتدر **قوله** علمت ان ليس علوا لكان تحقيق سن بلدك كه
 علوزاتى علومكان دكلدر و دكل ايدو كى ظاهر و متبادر در **قوله** فلا علو المكانة
 دخی علومكانة دخی دكلدر ناصبك نصبا ايدو كى منصب سببى ايله حاصل اولور
قوله فان علو المكانة يخص بولاية الامر يعنى بكون علوزاتى علومكانة و علوزاتيه

بکی دکدر زیر اعلو مکانة امور مسلمین ده والی اولنره مخصوصدر یا غلبه ایله یا
نصبا اتفاق جماعت ایله **قوله** کالسلطان والحکام والوزراء والقضاة وکل ذی
منصب مثلاً سلطان بکی وزیر و قاضی بکی و هر منصب اهلی اولان ناسلر و میر
و میر میرانلر بکی **قوله** سواء کانت فيه اهلیه ذلك المنصب براردر کدی بونلرده
منصب لرینه نیاقت و اهلیه اولسون حکام سلف بکی **قوله** اولر بکیر کسه
اولماسون ابناء زمان بکی پس علوم مکانة قابل الزوالدر عزلا ایله مثلاً **قوله** وعلو
بالصفات لیس كذلك حال بوکه صفات مخصوصه سببی ایله حاصل اولان علو
دخی علوم مکانة بکی ولایة امره مختص دکدر پس ذوالدخی قبولاً تمیز لر حد ذاتده
صفتیدر اعتبار معتبر ایله دکدر **قوله** فانه قد یکن اعلم الناس بحکم فیه منزله
منصب الحکم مع کونه اجمل الناس زیر ازا اولور که اعلم ناسده محکم صاحبی محکم ایدر
مع هذا اول اجمل ناس ایکن **قوله** فهذا علی بالمكانة حکم التبع ما هو علی نفسه پسر
اول منصب محکم صاحبی اولان اجمل ناسک علوم مکانة و مرتبه یه تبعیت و اضافتی
ایله در حد نفسنده علو بوقدر و محکم دخی اول مرتبه یه اضافتله در **قوله** فاذا تمز
ذالت رفعته و العالم لیس كذلك زیرا اول مرتبه دن عزل عاقل ایله منقول اولسه
محکم قادر اولماز و هرگز علو رفعتی قالمز اما عالم بویله دکدر زیر منصب علم دیاده
قابل زوال اولماز بابدی و باقی اولدر نمندن ما بعد الخیرته دخی متعدی و مترقی اولور
فصل حکمة مهیمیه فی کلامه ابراهیمیة فص من بور حکمة مهیمیه فصدر که کلامه
ابراهیمییه بیاننده در مهیم اسم مفعولدر تفعیل با بنندن هیمان افراط عشقندن
حاصل اولور نشان در نته که عشق افراط محبتدن بیاندر اصل ایجاز و وجود
جان و جسم اندر همان رصفتدر که صاحبینی تعیین خاصنه تعلقندن منع ایدر که
بلکه محب بجانینه میل ایدوب راه مطلوبه الکیدر یعنی هجده امکانی ایله مشغول

اتمز جهت و جویبه جگر **نفسه الحقر** مایل دلم بسوی تو و تو بسوی دل ای نورهر
 دودید و ارد روی دل جو یای روی عین مکردان بسوی غیر از غیر سوی عیان
 تو متاب روی دل مست خراب باد عشق قوام دینغ کر بشکنی سنک ملامت
 بسوی دل **قوله** انما سمی الخلیل خلیلاً لخلله و حصه جمیع ما اتصف به الذات
 الالهیه یعنی حضرت ابراهیم خلیله خلیل دیونستیمه اولندی بو تو صیفک و جمعی
 ذات الهیه متصف اولدی و نغی صفاتک جمیعنه تخلص و دخول ایدوب و جمله سنی
 خص و استیعاب ایدوکی در بر و جمله خص و احاطه که صفات مزبورک **نور**
 حیطه حظه دایره سندن خارج قلبیه اما صفات مزبور نک اندن ظهوری
 بر و جمله اولاکه جهه اطلاق و حقیقه فی جهت تقید و خلقیتنه غالب کورنود
قال الشاعر مزبور وجه تسمیه شاعرک شعر مذکورندن ظاهر در **قوله** و نخلت
 مسلك التبع منی یعنی اطاعة محبتک ایله مجاری روحک جمله سنه ده دخول
 و بهمان اندک و قوی و اعضادن هر جزء مه سر بیان قدک **قوله** و بسمی الخلیل
 خلیلاً حال بوکه ذات خلیلک دخی خلیل ایله مسمی اولما سنه بو معنی سبب و دلیل
 و بو اسم جلیل ایله مشرف قلنا سنه بو نکته طریق و سبیل اولدی **نظم**
 للشیخ حسن الشامی لی حبیب حبه بین الحشا ان یشا یشی علی عینی مشی
 روحه روحی و روحی روحه ما یشانت و ما شنت یشا **نفسه الحقر**
 سو دکم شو یله پریدر که اکر دعوت ایله کر سه دل خانه سنه دید کر یان بعض
 بنجه عرض اید متاعینی جهانت اکا دل او خود اول حرکتک قد من خانه بصر
قوله کا یخلل اللون المتلون شیخ قدس ستره تمثیلی عقلی ایله اکفا اتموب توضیح
 ایجنی مثال حسی ذکونه شروع ایدوب لون عرض جوهر متلون حلول و سریانی
 ایله حلول اتمه سنی مثال کتور دیکه حال و محل ایکی سی دخی شئی واحد کورنیور

قوله فيكون العرش بحيث جوهره ما هو كالمكان والممكن پس عرضك اجزاء

جوهر ايله قيامي واجزايه حلول حالته اولان وجودي متممك مكان ايله اولان

وجودي كبي دكلدر يعني متممك مكانه اولان حلول كبي دكلدر زير متممك

مكانه حلولي حلول جواريد را ما عرضك اجزاء جوهره حلولي حلول سر بايندر

قوله والتخلل الحق وجود صورت ابراهيم عم يا خود ابراهيم خليل ديو تسميه نك

وهمي حقه وجود ابراهيم يعني عين خارجي سنه تخلي و دخوليده **قوله** وفي

كل حكم يصح من ذلك دخی وجود ابراهيم صادر اولان حكمه حقه تخلي

و دخوليده يعني مظهر صفات الهيه اولسي دخی وجه تسميه در شارج قيصري

ايد رجعت ابراهيم اولان تخلل نتيجه قرب نوافلدر جهت حقدن اولان نتيجه

قرب فرانسدر يعني كنت سمعه وبصره ددو كبي **قوله** فان لكل حكم موطن

يظهر به زير هر حكم بر موطني ومحلي وارد اول موطن سبي ايله حكم فرورد

ظهور بولور و متعين اولور **قوله** لا يتعداه اول حكم موطن لغزه تعدى اتمز

يعني اول موطنك و راسنه كجمن مثلا احكام مذمومه نك موطني نشاي دنيويه

در نشاي دنيويه روحانيه موطنه تعدى اتمز و نشاي لغزويه دخی كتمز **قوله**

الاتي الحق يطهر بصفات المحدثات شيخ مصنف قدس سره حقه وجود

خلقه تخلل ايدر ديدو كى كلامني تنوير ايدوب بيورد كه كور من مسين

حق تعالى صفات محدثه ظاهر ايد رعين عبد له تعين حيثي شدن ايله صفات

حقدن اول صفاتك ظهوري نشاي دنيويه ده ممكن اولور اخرت تجا و اتمز **قوله**

واخبر بذلك عن نفسه و اول صفات محدثه ظاهر اولر ملاسه سي ايله حق

خبر ويرد كه الله يستهزي هم و مكر الله و مرضت فلم تعد في ديو بيورد **قوله**

و بصفات النقص و بصفات الادم صفات محدثه انك عطف تفسير ايدر يعني صفات

زير واجب الوجود طرفي دن
اولان فعلا يادق و جوب ايله
وجود بولور اما عبد طرفي دن
توريه فعلا مكاني ايله وجود
بولور پس حق جهت دن اولان
قرب محسته قرب ترا نفس و عبد
طرفي دن اولان قرب بحيث
قرب نواقل عدو لنور

حاصل كلام عبد عبد اولدو نجا
سبب دن زايد الوجود در كه
نافل زايد دكلدر سبب
عبد دن حاصل اولان نور
قرب زايد در اول اجله
نواقل دير لدر

نقص

نقض و ذم ایله ظهور ایدر اکر چه اول صفات ذم حقه نسبت ایله ذم و نقض
 اولمز مخلوقه انصاف ایله اولور **قوله** الا ترى الخلق يظهر بصفات الحق من اولها
 الى اخرها شيخ قدس سره عبدك وجود حقه تخللي حكمتي تنوير ايدوب بيورر كه
 كور لمز كه انسان كامل و جوب ذاتيدن غيري اولان صفات حقايله من اولها
 الى اخرها مخلوق و تحقق ايدر اما و جوب ذاتي ايله تعلق امد و كي زير اصفت و جوب
 قد ايدر حادثان ايسه ده قديمه قدم راستي بوقدر **قوله** وكلما حقه دعي صفات
 حقه كليسي مخلوقا ايچون ثابتدر يعني انسان كامل ايچون ثابتدر **قوله** كما هي صفات
 المحدثات حق للحق نته كه صفات محدثات حق ايچون ثابت اولد و نهي كبي زير انته
 كه محدثات حقه شونيدر كه كل يوم في شان اكا تبنيه و نشاند صفات
 محدثات دعي حقه صفات من بعضدر **قوله** الحمد لله الممد لله فرجعت ايله سبحانه
 عواقب التناء يعني هر جامديه و محموديه شامل اولان حمد الله تعالى مخمضد
 و ملكي در غيره متجاوز دكلدر پس جميع شانك و اقبى حقه راجعدر اكر چه ابتداء
 حقه تعلق اتموب غيره تعلق ايدر سه ده بلكي في الحقيقه و عند الكشف غير بوقدر
 غيريه بحسب المرابندر **قوله** من كل جامد و محمود يعني هر جامد دن واقع اولان
 حمد و محمود دن اولان محموديه حقه منتهي در **قوله** واليه يرجع الامر كله ايتي بوقه
 اشارتدر **قوله** فعم ما ذم وما حمدا پس راجع اولان امر مذموميه و محموديه
 عام و شامل و لدی **قوله** وما تمه الا محمود او مذموم و اقعده ايسه موجود
 اولان امر يا محمود يا مذموم در پس ايكسي دعي حقه راجع اولور **قوله** اعلم انته
 ما تخلل شي شيئا الا كان محمولا فيه شيخ مصنف قدس سره وجه تسميه
 ده تخللين مذكورين بيان ايدوب برسي نتيجه قرب فرائض و لغزي نتيجه قرب
 نوافل و ما سنه اشارت ايدوب بيورر كه تحقيق برشي شي اخذه اتمز

الا اول شيء محمول ولور يعني صيغة فاعل ايله متحمل اولان صيغة مفعول
 ايله متحملده محمول ولوردير **قوله** فالتحمل اسم فاعل محجب بالتحمل اسم
 مفعول پس متحمل كه كسر لامه اسم فاعل در فتح لامه متحمل اولان اسم
 مفعول ايله مستور در **قوله** فاسم المفعول هو الظاهر واسم الفاعل هو البيان
 المستور پس اسم مفعول ظاهر در واسم فاعل باطن در مفعول ظاهر ايله
 مستور در مراد اسم مفعول دن واسم فاعل دن مسما لريدر كه برى مرتبه
 حق و برى خلق در مثالا عالم طبيا بعد صورة ايله هيولا كى در **قوله** كالماء
 يتحلل الصوفه فتر بويه تتسع شيخ قدس سره مثال محسوس يرايدوب
 بيوردر كه مثلا اول فاعل متحمل صوكى در كه صوفك خلال اجر اسنه تحمل
 ايدوب دخول ايدرو صوفك جسم متحلى اول ما سببى زياده اولوب واطرفي
 ممتد وواسع اولور كه نه نشوونما بولور **قوله** فان كان الحق هو الظاهر
 يعني اگر عبد متحلى له نك نظر ند فعل و تاثير حيثى ايله ظاهر اولان حق اولور
 سبه و بحسب التوحيد و افناء النفس جميع احكام و آثارى حقه مستند
 ايدوب نفس كور ميكن اولور سبه **قوله** فالخلق مستور فى الحق يعنى عبد
 موحد متحلى له حقه مستور اولوب عبد بحسب الفعل و التاثير مستور و حق
 ظاهر و مجهور در **قوله** فيكون الخلق جميع اسماء الحق من جمعه و بصره و جميع
 نسبه و اركانه پس خلق كه اول عبد متحلى له در حقل جميع اسماسنه مظهر
 بلكه عين اسما و صفات اولور و محض نسب و اضافات و عين ادراكات
 اولور مثلا حقل سمع ايله سمع و حقل بصرى ايله بصير و حقل ارادى
 ايله مرید و على ايله عالم اولور الى غير ذلك و نتيجة قرب فرائض حصول بولور
قوله وان كان الخلق هو الظاهر يعنى اگر عبد متحلى له اول استناد احكام

سببى ايله ظاهر اولورسه **قوله** فالخلق مستور باطن فيه پس خلق حقه
مستور و باطن كوز نور و عبدك نظرنه حقه رشى مستند اولماز الا الهيه
ايله مستند اولور **قوله** فالخلق سمع الخلق وبصره ويده ورجله وجميع قواه پس
بومقامه حق خلقك سمعي وبصري ويدي ورجلي وجميع قواي منزله سند
اولور و بومذكور قلبكامل نتيجة قرب نوافل بيلور **قوله** كما ورد في الخبر الصحيح
نته كه خبر صحيحه وارد اولديكه لايزان العبد يتقرب الى بالنوافل حتى احبته فاذا
احبته كنت سمعه الذي يسمع به وبصره الذي يبصر به **قوله** ثم ان الذات الالهيه
لوتقرت عن هذه النسب لم تكن الها پس تحقيق ذات الهيه نسب مذكوره دن مجرد
وحدى اولسه اله اولماغه لايق و حرى اولماز زير نسب مذكوره كه ذات اله
ايمان عالمه واستعدادات اعيانه قياس ايله لالخلق اولان صفات واسمان
عبارتدر الهيه ايسه نسب مذكوره نك احديه جمعندن عبارت و اولمرتبه ايله
تحققدهن كايتدر پس كر نسب مذكوره كه تعدد اسما و صفاتدر معتبر اوليه
ذات بحت حق باقى قالور كه وجوه كثر تدن بروحمله قابل اشارت اولمز و مرتبه
الهيه صلاحيتي قالمز **قوله** وهذه النسب احداثها ايماننا دحي نسب مذكوره
احداث اتمدى الا بزم ايمان موجود من احداث اتدى زير ان نسبت متحقق اولمز و
منتسبين ايله متحقق بولور پس طرفين اعيانكه متحقق نسبتده مدخلى اولورستقل
دخلى كل ايسه و ايمان بومعنايه احداث نسبت قيلور كرك اول اعيانك ثبوت
علمرى اولسون كرك وجود خارجى **قوله** فمخ جعلناه بما لوهيتنا الها پس
بزاواله حتى بزم ما لوهيتموز نسبتى ايله اله اتدك يعنى بزعبده مالوه اولماستق
اولدرباله اولمز ايدى **قوله** فلا يعرف الحق من حيث مرتبته حتى تعرف پس حتى
سبحانه و تعالى مرتبه الهيتي حيثشندن معروف و معلوم اولماز حتى بزم مرتبه

عبودیتو زایلہ معروف اولما ینجه یعنی حقیق عدم معرفتہ. بزم معرفتہ نفسمون
 منتهی اولوب معرفتہ نفسمون معرفتہ حقہ مبتداء اولور قوله قال صلی اللہ علیہ
 وسلم من عرف نفسه فقد عرف ربه بواجب تدکره بیغیر علیہ السلام بود
 دیکه هر که نفسنی بلدی تحقیق ربیک معرفتہ واصل اولدی قوله وهو صلی اللہ
 علیہ وسلم اعلم الخلق باللہ حال بوکه بوکلام قایقک قائلی علم اللہ ده اعلم و عرف
 خلا یقدر قوله فان بعض الحکماء و ابا حامد عوانه یعرف اللہ من غیر نظر فی العالم
 وهذا غلط بعض حکما دن مراد ابو علی و ابا عیدرا بو حامد امام غزالی در بی حیاتی
 من بوده دعوائی دیکر که عالمه نظر قلما دین معرفتہ اللہ میسر اوله یعنی ظاهر حال
 که انار ممکنه دن مؤثر واجبه دخی استدل لالدر خلا فی جائز کوروب دیر لکه
 مؤثر واجب دن اثر ممکنه استدل لال قایلدر بو مرتبه مرتبه شهوده دن اعلا^{در}
 غالباً طائفة حواجک انک وجه خاص دیکری بو معنادر معلوم اوله که طریق
 شایبات که سبیل استدل لالدر ایکی مسلکه منقسم در مسلك اول برهان
 ای در مسلك ثانی برهان لمی در برهان ای ده مؤثر دن اثره تنزل ایدر لور برهان
 لمی ده اثر دن مؤثره تدرج و ترقی قیلور لور پس بر مسالك که قدم معرفتی طریق اوله
 مواطات ایدر فی الحقیقه معرفتہ حقده نظر و استدل لاله محتاج اولمز اول اجلا
 در که اهل استدل لال یا نند بو معنا صعب بلکه محالدر اما طریق ثانی نظر
 و استدل لال یولیدر غیر حتمال یوقدر مسلك اوله اشاره قران عظیمه اولم
 یکف ربک انه علی کل شیء شهید ایتمدر و مسلك ثانی یه دلالت سنه هم
 ایاتنا فی الافاق و فی انفسهم معنا سیدر قوله نعم یعرف ذات قدیمه ازلیه
 لکن لا یعرف انها اله حتی یعرف المألوه وهو الدلیل علیہ یعنی بل ذات قدیمه
 ازلیه من حیث هی نسب و نفوتدن و اسما و صفاتدن اطلاق و تعری حیثیتی ایله

ای لمی

یعنی معرفت من بوجه ذات من
 حيث الذات اولی و حیثیت من در
 من حیث الاله و کدر بخت و خلا
 خود حقیقه ثانیه ابله حاصل
 اولان معرفت در تأمل
 اولیه
 مسلم

معروف و ملتق جاز در یعنی الهیة و ما لوهیة مرفوعه اولدو غی حالده ادراک جاز
 در دیمک اوله فقیر اید و دین بومرتبه یه معرفت و ادراک نسبت انتمک بجه
 دو اوسزا اولورکه ادراک و معرفه نسبت و اضافه قیلند ندر پس نسبتک زنی
 تصور اولنسه بومقامه بر نام قوم متصور اولمن زیرا تعدد یوقدر مدردک و مد
 و ادراک و محارف و معروف و معرفه هبا و تور مکر بومقامه مقام و دفع
 تعیین دیورک دفع و تعیین اثبات ذات مطلقه اولورکه نوع معلومیه در
 و بالجمله بوردو غی اوزره ذات قدیمه من حیث هی بلنور اما الهیة ق مرتبه
 بلنر حتی مالوه بلنما نیجه یعنی نسبت اثریه معلوم اولما نیجه نسبت اله و مؤثر
 معلوم اولما ذریر امد لوله دلیلدن اشقان اولنورد لیل سو ز مجاز اولمن **قوله** تم
 بعدها فی ثانی الحال یعطیک الکشفان الحق نفسه کما عین الدلیل علی نفسه
 و علی الالهیة یعنی مرتبه و نضکره که ما لوهیتک ابله الهی بلوب و کیتک ابله
 توجه خالص حاصل اندک نضکره ثانی عین بصیره تک نورد کشف ابله منفتح
 اولوب و بوکشف که جمع بعد الفرق مرتبه سید رسکا اعطا اند و کی که حق تقا
 حضرت تو نیک نفسی نفسک والوهیتک اوزرینه عین دیلدر یعنی صورت
 نقینات اعتبار ابله دیلدر اطلاق معنوی سی اعتبار ابله مد لودر بعد نفسه
 دلالتی فیض اقدس ابله والوهیتنه دلالتی فیض مقدس ابله در تأمل اولنه **قوله**
 و ان العالم لیس الا تجلیه فی صور اعیانهم الثابته التي یستحیل بوجودها
 بدون و انه یتنوع و یتصور حقایق هذه الاعیان و احوالها و غی معرفه مذکور
 صاحب عرفان مزبور نضکره بطریق الکشف و العیان معلوم نمایان اولور که
 وجود عالم خلق دکدر الا تجلی حقدر که مرایای صور اعیان ثابته ده ظاهر
 وهوید اولور ابله اعیان ثابته و احوال که خارجد وجودی اول تجلا سن

نخا
 سال
 معلوم
 از

مورد نقینات اعتبار ابله و دلایل اطلاق معنوی اعتبار ابله
 مد لودر
 بعضی نقینات دلالتی فیض اقدس ابله الالهیة دلالت
 بعضی معنوی ابله اولور تا اولنه

محالدر یعنی اگر حق بران تجلادن فارغ اولسه ایمان خارجه دن اثر نمایان قلمز
و فیض بشمی ساز ظهور کم اولسه باغ وجوده بر قطره نم اولمز **شهر** بجو وجود
ساکن پیغوله عدم جری ریاخ ظاهر ایدر موج بی شمار بر تو صالوب مظاهر
بوجوهر لطیف هم اسم قلدی مظهر شکلینی اختیار دمی معرفه مذکور صاحبنه ظاهر
وهویدا اولور که حق تعالی صور ایمان ثابته و حقایق مختلفه نک تنوعی بسبی ایله مشوع
و مختلف اولور **قطره** بر شمس منیر و بنجه مرآت مظاهر بر بحر عظیم و بنجه امواج در فضا
بر باده و الوان زجاجیله ملون بر جام می ایله کمی مست کمی حیران **قوله** و هذا بعد
العلم به منا ان الله لنا یعنی کشف سابق الذکر بزم حقه اعتبار ایله یعنی اسم و صفاتی
حسبی ایله علموزد نصکره در زیر مادامکه بزم ایچون بر اله اولدوغن بلیه انوک
اول ایمان ثابته مقتضاسی اوزره اسم و صفاتی وارد و دخی بوا ایمان اول اسم
و صفاتک محل سلطنتی و مجلای ظهور اندی هرگز مزبور اولان ایمانک مرایای
صورتده ظاهر و متجلا اولان حضرة حق ایدو کی میسترا و ملق **قوله** ثم یاتی
الکشف الاخر فیظهر صورنا فیه فیظهر بعضنا لبعض من الحق فیعرف بعضنا بعضا
و یتیمز بعضنا عن بعض یعنی کشف اولکه مقام جمع ایدی بو کشف کشف مقام
فرق بعد الجمع در جمع الجملة مستی قلمشدر و جمع الجمع صور ایمانک مرآت
حقد ظاهر ایدر که بوا اعتبار ایله شهود خلق اولور اگر چه حق غیب اصل سنده
مختفی قالور که ایمان رایجة وجودی ششم اتمه مشلردر و نبی علیه السلام بومرتبه
دن سما ایله بقیلا مشلردر که حضرة علیه در و نفوسدن بری بر میوز میا سنده
جریان ایدن تعارف اذنی و تناکری قدیمی آلا اولد عالمک ثبوت بولور پس بو
عالمک ظاهر اولان تعارف و تناکرا اول تعارف و تناکرا سابق تمدن ثمردر
و مقدماتندن نتیجه لردر که اولو لاج جنود مجتدة **قوله** فيما تعارف اشلف

وما تناكر اختلف فنامن يعرف ان في الحق وقعت هذه المعرفة لنا بنا ونامنا من
بجهر الحضرة التي وقعت فيها هذه المعرفة بنا اعوذ بالله ان اكون من الجاهلين
يعنى بزود بعضهم زبور لركه بومعرفته بعضهم زك بعض بله سيدر وحقك
حضرة عليه سنك مرآته ثابتة وبعلمه ظاهر اولان معارف او معارف
سابقه دندمقتضا سى در مناسبات ولو ازم حكى ايله اما بعض اخر من كه
نوشى نشأة عنصرية مرآت معرفتارينه كدر وظلمت ويرمك ايله بومعناى بلن
لروداء حجابك جاهل ونور عرفانه غافل قالور لوطائفه اولى محبوبان اله
واها الى كان وجمال وطائفه اخرى محبوبان جهل وجلال ذكره طريق سداد
معرفة نضالين اولوب سخي وحميد اعوذ بالله ان اكون من الجاهلين اولور
قوله وبالكشفين معا ما يحكم علينا الالبنا يعنى سابق الذكر اولان كشفينك
معينيه بله حق بزم او زرميونه حكم اتمنا الالبنا بزم ايله حكم ايدر يعنى حاكم ينه
بزم عين استعداد موز واستعداد عيني موز اولور **قوله** لا يلحن نكح علينا ولكن
فيه شيخ استدر اذ ايله نقي ايدوب بيورر كه دكلدر يعنى حاكم نفس الامر
حق دكلدر بلكه نفس موز ايله نفس منزه حكم ايدر روز لكن ذلك الحكم ذات حقه
ونفس وجود مطلقه ثابتة **قوله** ولذلك قال الله تعال الله الحجة البالغة
وبواجل دن اوريدر كه حق سبحانه وتعالى بيورديكه حقايجون خلايق مجموع بين
او زرينه حجت بالغة وحكم غالب وثابت ومتمم **قوله** اذ قالوا للحق لم فعلت
بنا كذا وكذا مما لا يوافق اغراضهم فيكشف عن ساق الامور وهو الامر الذي
كشفه العارفون هنا فيرون ان الحق ما فعل بهم ما ادعوه انه فعله وان ذلك
منهم فانه ما علمهم الا ما هم عليه فيدحض حججهم ويتو الهجة لله تعالى اليها لغة
يعنى اول حين ده كه روز جزاء افعال ويوم قيامتدر حق تعالى بوقولى قابل اولديك

محبوب بگویند و غرض نفسا نیلرنه ملائیم اولیان احکام مجازاة ظاهر اولدوقه
 حقه ستولدا اعتراض ایروب سن بزه بخون بواسمی تذك بزخود سنك قدرة
 شما ملك تحتند مغلوب ایدك استطاعة فعلی سن عطا اتمشدك اولدوقه
 برمی بوشدته القا القا ایدی ددك نردك حق تعالی ساقا مردن یعنی اصل حكمن
 كه معهود در عارفلك دیناده بلدوکی امر در ورده شبهه می ازاله اتمكك محجوب
 دخی قدرة فامه ایله كوروب بله لركه اولحق ایدی دیواد عا اتمكك ای فعال
 كند واستعداد لرنك تقاضا سی وجبت لرنك مقتضای سی در حق اتمه مشد
 حقان لری اول استعداد اوزره بلمشد رعلم خود معلومه تا بعدر بلکه حقدن
 بونلر تقاضا ایروب طلبكار اولمشدرد پس بونلرک نفس لرینه واقع اونسه
کند و لردن در حاکم کند و لردن وظالم کند و لردن سته که فما ظلمه الله ولكن
 کاناو انفسهه بظلمون بومعنا ده وارد در پس محبوب لرك حجتی باطل و ذایل و حقك
 حجتی غالب و بالغ اولدی تنه که حضرت ابراهیم دن حکایت اولنان ایه
 کریمه که بل فعله کبیر هم هذادر بومعنا یه اشارت و ایمادر که اصنام بسا
 استعداد لری ایله طلب خراب فناء وجود اتمشدر در **قوله** فان قلت فما
فائدة قوله تعالی و لو شاء هدیکم لجمعین قلنا لو حرف امتناع لامتناع
 فما شاء الا ما هو الامر علیه معلوم اوله که حضرت شیخك سؤالی
 و جوابی بومقامه سر قدری بیان و اعلامدر که تقریر بودر که جوت
 حاکم اولان نفس اعیانده استعداد امیان ایمش و حقدن فایض
 و وارد اولان همان محض نور وجود ایمش پس لو شاء هدیکم شرطیه سته
 نه جزا ترتیبایدرونه فائده دوران قیلور جواب و بر لور که حرف لو
 ثابنتك امتناعی ایچوندرا اول منفع اولدو نیچون پس معنای ایه کریمه

هدایت جلیت و ضلالت
 و اداصلیه در عارضیه دکلا
 دیکدر ذرا شقاوت عرضیه
 کاه اولور که سعادتیه
 اولور عکی دخی بویله در
 نه که اهل ظاهر السعید
 قدیشقی و الشقی قدسعد
 دیدوکی بومعنا یه
 مقتید در ستم

دیکدر که

دیکد که جمیع نفوسه هدایت ممتدد و جمیع سنک هدایتته مشیت تعلق متنع
 اولد و عیجون وجه امتناع مشیت اولدر که حقیقا ازلده عالمدر که اعیان
 بحسب الاستعداد والشان متفاوت در بعضی هدایتته و بعضی ضلالته استعداد
 قابل ضلالته جبلیه اولان هدایت جبلیه قبول اتمز و قابل هدایت جبلیه
 ضلاله جبلیه قبول قلمر پست شدت و علم مراده و معلومه تابع لودر واقع اولد
 حسب اوزره خلاف واقع و نقیض نفس الامر تعلق اتمز یعنی نفس الامرده
 حکم نه کونه نک اوزرینه ثابت و مقوی اول وجه اوزره تعلق ایدر لر
 اگر چه ممکن بحسب العقل قابل نقیضین و محتمل الضدین در نته که بیورد

قوله ولكن عين الممكن قابل للشيء ونقيضه في حكم دليل العقل واحا الحكيمن العقولین
 وقع ذلك هو الذي كان عليه الممكن في حال ثبوتہ بعد شیخ معنای سابق بقدر استدلال
 ایدوب بیورد که اگر چه مشیت نفس الامر حسی اوزره تعلق ایدر لکن غیر ممکن
 بحسب العقل یعنی حیثیته امکانیه سی ایله که اعتبار عقله ثابتہ در قابل نقیضین
 در زیر نفس ممکن مستور الحقیقه اولمنله متردد الوجود و جائز العدم در اگر چه
 نفس حقیقی واجب الوجود و موصوف بالعدم در اولاجلدن قابل ضدیند راما
 بحسب العقل جائز اولان حکینک موطن شهادتہ هر تفتی سنک اوزرینه وقوع
 بولورده معلوم اولور که ازلده حال ثبوتہ دخی انوک اوزرینه ایدی حاصلا کلام
 اگر چه ممکن طرفین ایله متصفدر لکن ستر قدر واقفا اولان بلور که طرف واقع
 مقددر یعنی اعیان ثابتہ مرتبه سندہ ثمره استعداد اولان لکامدر که بو عالمده
 وقوعه کلور اعیان ثابتہ ایسه جعل جاعل ایله مجعوله دکدر رپس سئوال متوجه
 اولمکه بخون عین مهتدی اقتضاء اهتدا یتدی و عین ضال مقنضی ضلال اولدی
 مثلا دینلر که بخون انسان انسان ظاهر اولدی و کلب کلب بحسب زیر اعیان ثابتہ

من بود وجود وجود اضافی
 وجود مستقل ای ممکن ایچون عند
 التحقیق یوقدر

پس بو استدرا که عین الممكن اولنده
 اشاره وارد که وراء محابده در
 حقیقت نفس الامر لکه ادر اکندن
 عاجز در واقامت دلیل ایله اثبات
 حکم ترد در پس مدار تکلیف
 بوراده بولور سلم

صور اسماء الهية ومظاهر صفات واسما در كه حضرت علمه ثابت در و اسما و صفات
 ايسه من حيث الحقيقة عين ثابت در و متعلق جعل و ايجاد و لزكه و الله يهدى الزناد
 منه المبدء واليه العاد **قوله** ومعنى طهيدكم ليبيين لكم وما كل ممكن من العالم فتح
 الله عين بصيرته لادراك الامر في نفسه على ما هو عليه فمنهم العالم والمجاهل
 بيور در كه هدايتك معنا سبى بيان امر ديكدر يو خسه احداث هداية دكدر زيرا
 هداية وضلالة استعداد غير مجموع له مقتضا سبجه بيور دى و نى اوزره قد بغير
 در مشيتى كى و حادث اولان بونرك بيانى و اظهار يدركه ساق امر دى كشف
 حجاب ايله حاصل و لور متعلق مشيت كى هر ممكن ايسه استعدادند ادراك
 نفس الامر بصيرت و يدى دل يوقدر كه بو عالم حجاب ايله سببى ايله نفس
 الامر دى عالم اوله زيرا نفس انسانك كى عالم كى جاهل خلاق و لمشيد را عيان
 ثابت لرك استعداد لى اوزره **قوله** فما شاء وما هدىكم لجمعين ولا يتايعن حتى
 تنزل انزل هدايتن دكدر و هداية دخى امدى زيرا عيان لى اقتضاء هدايتن امدى
 ومن بعد دخى انرك هدايتن دلن و مشيتن علم قد يمنه مخالف قلمن پس دارد نياده
 و روز خيانه حال امقر اولد و نى كى دخى اخراط نفيتنه دخى مقر اولسه كوكدر هر بر نه
 سكان و اهالى لازم در اولما سه امتلاء بجهتم ميسل و لما **قوله** وكذلك انبىاء
 فصل نبىاه هذا ما لا يكون بمعنى لوشاء قول كيد ران ينسا قولى دخى يعنى زمان مستقبل
 دخى حكم زمان ماضى ده كه كيد رتا فى منسى اولورا و لمنتى اولد و عيبن زيرا لوما ضيه
 مختص اولد و نى كى ان دخى مستقبله مختص در پس بنجه مشيت متعلق ايدرا و لما بنج
 امر اعيان ثابتك خرد مقتضياتى متبدل اولمن **قوله** ششيه احدى التعلق
 وهى نسبة تابعة للعلم والعلم تابعة للمعلوم والمعلوم انت و احوالك فليس
 للعلم اثر فى المعلوم بل المعلوم اثر فى العلم فيعطيه من نفسه ما هو عليه فى عينه

معنا هداية بيان امر دى

اما عارف محقق ياندر حكم طهيد
 و مقام معين كوكدر نيز اقدس
 و حضرت على مرتبه سنده اولان حكم
 نيز مقدس يعنى حضرت و جود
 مرتبه سنده استعدادن ساق
 كوكدر تا كه تكليف تكليف درت
 اولان و عارف اولان مقتضاتى
 اسماء سئل اعترافن تلمن
 زيرا مخلوقات بهشت و دوزخ
 حسب المراتب مكل اولما بنجه
 ذات مستجمع جميع صفات
 اولن و احكام مستجمع صفات
 اصلتين يعنى جلاله
 و جلاله ظهور و نظاهر
 ايله كمال بولن
 سلمه

يعنى

یعنی حقیق مشیتی احدی التعلق در یعنی علاقه سی معلوما تهجه واحده دندرجها
متکثره دن دکدر پس تکثر مشیت معلوما ت خارجیه ده واقع اولان تکثر جسمی ایله
اولود بلکه فی الحقیقه تکثر نفس مشیده بولمن تعلقات مشیده بولنوروشیت

مسئله

مزبور بر نسبت در علمه تا بعد رننه که علم نسبت دن که معلومه تا بعد معلوم
ایسه سن سین وحوال کدر یعنی عین ثابت وحوال عینکدر که هدایه ویا ضلالا
پس علمک معلومه اثری اولمز ذرا علم نفسنده اثر و انفعالدر نه وجه ایله مؤثر
اوله بلور پس معلوم مزبور نه وجهه نه حالت اوزره مجبول و مجبور ایسه انی اقتضا
ایدرو علمه انی اعطا ایدر اول حال کرکه هدایت کرکه ضلال اولسون معلوم و
که معلومه تابع اولان انفعالدر علم فعلی معلومه تابع اولمز ذرا مرتبه سی معلوم دن
غالبه در صفت عین ذات اولدوخی مقامده در اما علم انفعالینک مرتبه سی
معلوم ایله مع در بلکه متأخر در که صفة فاته مغایر اولدوخی مرتبه در محصل
کلام علم فعلی اعیان ثابته مرتبه سنده تصور و تخیل و انماز و بالجملة حفظ مراتب

علم فاعل
و انفعال

علم فاعل
معلوم اولان

ورعایه حضرات سابقا دخی وصیت اولمش درینه غفلت اولنما سون و حضرات
غفلت اولندو عیجون در که ^{بوضوح اظہار} بوراده علم فعلی ایله اعتراض ایدر مع هذا اصلا و در
یوقدر الله اعلم **قوله** وانما ورد الخطاب لالهی بحسب ما توطا علیه المخاطبون
وما اعطاه النظر العقلي ما ورد الخطاب علی ما یعطیه الکشف خطاب الاهی
وارد و مادی الا طور عقله مقید اولان محجوبلر توافق اندکری حسب اورده وارد
اولدی دخی نظر عقلی اعطا اندوکی حسب اوزره وارد اولدی کشف عارفین
اعطا اندوکنه مطابق اولمادی زیر اجمیع مخلوقاتک استقدادی کشف معرفته
وفا اتم خلقک عواشی عصریه ایله محجوبلر واحکام طبیعه سفلیه به مغلوبلر در
سیراعلای علیین دن محجوبلر ولذت دیدار انوار دن محجوبلر در بلکه اکثر ذک

علم فعلی و انفعالینک مذکور
اولان فرق رقیق بطون
رفا زده بین قدر
صحیفه خاطر دند

مسئله

محصل علم ذاتک یعنی اولدوخی که
اعتبار ایله معلومه تابع اولمز ننه
سائر صفات دخی بوبله در مثلا
اراده و قدرة مقدوره و مراده
تابع اولمز غیر دن اولدوخی اعتبار ایله
مرتبه عینه و غیر سابقا بیان
اولمشدر مسئله

تاب تکلیف شرعند دور اولما غله دما غلری خام و اوصاف و احکام لایقه لری
 ایه اولنک کالانام **در منشئه الحقیق** قومی کند تصور معنای لو کشف
 قومی ذکر قتاده مطموره حجاب قومی نشسته برده خیرت فکند سر رفح حجاب
 خواهد بامید فتح باب زاهدی بقا طلبد من همه فنا در نزد اهل عشق همه
 ساقط و حساب **قوله** و لذک اکثر المؤمنین و قبل العارفون اصحاب الکشف
 دخی بواجل دن او توری در که خطایات اطمیه نک ظاهر متبادرنه تصدیق و ایمان
 کتور و محبوب بر مراد الله واقف و حجاب ظاهری مکاشف اولان عارفان دن
 اکثر عارفان مؤمنان اقل و ابرتر در لکن اصحاب کشف و لمقایله مرتبه لری ^{مؤمنان}
 برتر در **قوله** و ما من الا له مقام یعنی هر برندن هر بر میوزک علم اللهد مقام
 معلوم و مرتبه معینه سی وارد اولمرتبه دن تجاوزا تمیز پس شولکه مضیق عقله
 ممکن اتمشد رابدا اول مقامه محبوبس و ترقی در جاندن قیاس قانور و اولکه
 متسع کشفه توطن قلمش در دائما مدارج مراقبه ده مترقی اولور هرگز محجوب لری
 تحت تدبیر ده اسیر اولن بلکه لازمال منقاد رنجیر تقدیر اولور مخلوقات دن
 بر سنه اعتراض بالباطل قلمز اگر چه بحسب الظاهر امر و نهی حکم شرع اوزن
 مذعن قایل اولور لکن **شعر** لا تنکر و الباطل فی طوره فانه بعض ظهوراته
 نکته سندن خافل اولن الحمد لله الذی هدانا لهذا وما كنا لنهتدی لولا ان هدانا
 لکنا **لمنشئه الحقیق** ای طالب جویند اسرار قدره از سر و در هیچ مکیو چیست خیر غرق
 است درین سفینه لفظ و معنی محواسست درین حربطه نقش بیکر از هندسه
 بیرون و مخالف بقیاس از هوش و خرد برتر و عالی نظر **قوله** وهو کتبه فی
 ثبوتک و ظهرت به فی وجودک یعنی مقام من بورا و در که سن انکه ملتبس
 و متصفا یدک اعیان ثابتة مرتبه سنده ایکن حضرة علمیه دودخی انوک

حاصل کلام علم فعلی تصور
 محضد و علم انفعالی ده
 تعدد یوقدر سر در بسیط
 سرک مرکب علی کلا
 المذهبین تصورک
 خود تعددی ظاهر در
 الله اعلم
 سلا

ایله ظاهر اولدک وجود که یعنی وجود خارجیده که عالم شهادت در زیر شهادت
 حضرة علمه مطابقی لازمدر **قوله** هذا ان ثبت ان لك وجود یعنی حکم مزبور اول
 شرطه صحیح اولور که وجود خارجی سنک ایچون و سایر ایمان ایچون ثابت اول
 مرات حقه ظهور حکم ایله **قوله** فان ثبت لك ان الوجود للحق لا لك پس اگر وجود
 خارجی و برای ایمان ظهوری جسمی ایله حقا اید و کی ثابت اولور سنک دکل
 اید و کی بحق اولور سه **قوله** فالحکم لك بلا سنک فی وجود الحق پس حکم سنک
 مرات عینک ایچون ثابت اولور وجود حقه اولد و بی حاله شکسوز زیر وجود
 حق واحد حقیقی در قابل تعدد اولد و تعدد برای ایمان حاصل اولور معلوم
 اولد که ان ثبت لفظند حرفان شک و تردد ایچون دکلدر بلکه وجود مراتب
 ظهور فی بیاندر **قوله** وان ثبت انک موجود فالحکم بلا سنک یعنی وجود حق
 مرات ایمان و خصوصیات احکامه محکوم علیه اولد و بی اوزره سنک موجود
 اید و کوک ثابت اولور سه حکم سنکدر یعنی وجود که حاکم عین ثابتک ایله
 سن سن پس ایکی صورتده بله حاکم سنسن لکن صورت سابقه ده وجود حق
 اوزرینه حاکم اولور سن صورت ثابینه ده کند و وجود که حاکم اولور سن **قوله**
 فان كان المحکم الحق فلیس له آلا افاضة الوجود علیک والحکم لك علیک یعنی
 اگر حاکم حق اولور سه که حکمی مقام جمیع جسمی ایله مقامات تفصیلیه سی اوزره
 وقوع بولور حکم معهود مظاهر ایمان اوزره محض فیض وجود اولور ایله فیض
 وجود که صور علیه خارجده مشهور قلمدر و افاضة وجود دخی ایمانک لسان
 استغناء در ی ایله اولان طلبری جسمی ایله در پس فی الحقیقه حکم ایمان اوزرینه
 ایمانکدر **قوله** فلا تخمنا لا نفسک ولا ندیم الا نفسک پس چون خیر و شر
 مقتضای عین نشاتک اوزرینه مقرر در پس جمله سی وارد جمله سنک

بعض نسخده بوترید
 یا زلما مشدر کان زاید
 بقسور اولمشدر وقت
 نظر و نسه زاید اولد
 مسلا

ای فالحکم لك بلا سنک فی
 ذلك الوجود الحق عینک
 کذا قال الشارح انقص
 مسلا

حکم جزای سکا عاید را که صفات محموده صدور ایدر سه حمدی سکا راجع ویا
صفات مذمومه ورود ایدر سه کرو ذمی سکا تابع پس افعالک مقابله سنه
بتن ثمرات و مکانات و جزا اکثر ثواب و اگر عقاب نفسوکه مترتبا و لوق و اورد
قوله وما یبقی للحق الا حمدا فاضله الوجود لان ذلك له لالک دخی حق ایحوت
باقی قلنا لاسنک عین ثابتوکه افاضه وجود اندو کک حمدی باقی قالور زیرا
اول افاضه وجود حق مخصوصد سنک عینو کک دکلد زیرا بر شینک که نغشند
وجودی ولیه غیره نیجه فیض وجود واعطاء وجود ایدر **قوله** فانت غداؤه
بالاحکام وهو غداؤک بالوجود پس سن حقک خدا سی سن ظهور واحکام بی
ایله دخی حق سنک خدا کدر فیض وجود سببی ایله بوراده غداؤه اطلاق مجازید
نته که مقتدین مخفی اولور سه حقه محور حقی اولوب احکامک اکا ویر سن
وانه ظاهرا اولور دخی حق سنک خدا ک اولور یعنی سنه فیض وجود ایدر
پس حق مخفی و خالق ظاهرا اولور تشبیه مجازیدر وجه ظاهر در **قوله** فتعین
علیه ما تعین علیک فالامر منه الیک ومنک ایله پس سندن حق اوزرینه
حکم متعین اولور حقدن سنک اوزر وکه وارد اولان عین ثابتک لسان
حاله اعطاء و اقتضای اولور **قوله** غیر انک لستی مکلفا وما کلفک الا ما قلت
له کلفتی جمالك و ما انت علیه ولا یسمى مکلفا اسم مفعول کانه شود متوجه
اولدیکه حق ایله عبد میا نند بو وجهله مشارک ثابته اولباق پس امتیاز
بنجه متصور اولور جواب ویردیکه سن مکلف اولما غله ممتاز اولور سن که
فتح لامله صیغه مفعولدر حق تعالی سکا تکلیف اتمدی اتمدی الاسنک لسان
حالك ایله ورنک اوزرینه ثابت اولدک ایسه انوک ایله که استعدادک
در تکلیف طلبا تمکله تکلیف اندی حق ایسه مکلفا سببی سستی قلنن بلکه بواسم

مفعول بعد مخصوص در وحق ایله عبدك استیازی بونك ایله منصوب در شعر
قوله فیجد فی واحمد و یعبد فی واحمد پس حق بکاحمد لید را فاضله وجود ایله
که کند و صورتی اوزره خلق و ایجاد در دخی بنی سبب طبیعتدن خلاص و کمال لایقه
ایله خاصر اتمه سی ایله ثنا قیلور دخی بکاحمد ایدر یعنی بنم طلب و ایجاد فی قبول
ایدر وجود روحانی و جسمانی نک مرا تبند کرک علوی کرک سفلی اولسون بن
دخی عبادة حق ایدرین هم ظاهره اقامت حدود شرعیه وهم باطنه تجلیات
ذاتیه سن قبول ایدر و انوک احکامن اظهار ایلیه **قوله** فی حال اقربه و فی الایمان
اجمد پس مراتب الهیه ده بنم اوزر همه تجلیات سی حالند انکار ایدرین زیر مراتب
الهیه و منافی اولور امرله متصف اولدو عین کانه شیخک بوکلام لسان حال
محیی بین ایله در یوحسه صاحب شهور و عارف خدا بین حق هر شیده کوردور
و مقرومد عن اولور نته که دیمشدر **شعر** بقا الزجاج و رقت الخمر فتشابهها و تشکل
الامر **قوله** فی عرفی وانکره واعرفه فاشهد یعنی پس حق تعالی جمع مواظب و مقام
بزی بیور جاهلوز زیر مرتبه الهیه دن مرتبه احدیت و غیبت هویت مکنونات
معلومی اولمز اگر چه مرتبه واحدیه و صفات بویله دکلدرو لکن استار حجب **قوله**
قلنسه ذات و صفات حقه عارف اولور و مجالی تفصیلیه ده شهود عیانی ایله
اسرار و اوقا و لوب پرده انانیتی کاشفا اولور **شعر** کشف حجاب غیر ایدوب
باطنک ایله عین حق ایچی بر ایدر لم بر کوردوب یا قین ابراق عین بقا کوردوی
هیچ یوم ایچی قنا کوزین **شعر** ای نظراسی بر نفس جان کوزدک اج یوزومه بوخانه
خلوت ایدر لوم کثرت و حده ایدر لوم شویلیشلوم زبانسوز کلسون اودر سن **قوله**
شویلیشلوم اشیده لوم کوزلیا یم کوردن لوم اولما سون اراده دهان بکی زیان کوز
قولق **قوله** فانی بالغنی وانا اساعده و اسعد یعنی پس حقک بزدن غنا سی

مطلقاً فمن متصور اولو حال بوكه ظهوراً سما و صفات كما لندة بزحقه مساعد ^{او} ^{او}
زيرا قابله مادامكه فاعله فعلندن قبولاً يد مساعد اوليه فاعلك ظهور كما لا
تمام اولماز دحي حقت كما لا تنى بز مساعد ايد رذ يعنى باطنندن ظاهره اخراج
ايد رذ نيس كوجه حق بحسب الذات غنى عن العالمين در لكن ظهور كما لا تنى
صفات مساعد قوايله موقوف در نته كه الله تعالى بيور ران نصر و الله
ينصركم معلوم اوله كه حضرت شيخ بو مقامده وقتا كه ظهور كما لا تنى ايه
بحسب الظاهر بزم اعيان نور سبب اولدى ايه اسعاد و مساعد يه بيزه اسناد
اندى كوجه فى الحقيقه نظر بوجيد و عرفانله با قسه حقت نفى نفسى ايله
اسعاد اتد و كى ظاهر و نمايان اولور **قوله** لذلك الحق اوجد فى فاعله و اوجد
يعنى حق بنى نوك ايجون ايجاد اتد و كى بز حق بيلم و دى انى جميع مظاهره ايجاد
واظهار ايدم تا كه محجوب بز ذات حتى بيله لر و ار لغتلك وحد تنى اكليدر منلا
جامى ايدر بعيد اولمز كه اوجد ديمك اجعله ممثلاً بين غنى فى العبادة و ديمك
اوله كه اعبد و الله كانه تراه حد يثند اولان موطن حيا مقصود اولو لك
اعلم **قوله** بذاجاء الحديث بنا و حقق فى مقصده يعنى حديث قدسى دى بز دن
بومعنا او زرينه وارد اولد يكه كنت كثرنا مخفياً فاحسب ان اعرف در دى
حقت مقصودى بز دن متحقق و موجود اولور كه اول مقصود مظاهره حسب
ظهور معرفتدر **قوله** ولما كان الخليل عليه السلام هذه المرتبة التى بها سمي خليلاً
لذلك سأل القرى يعنى وقتا كه خليل عليه السلام بو مرتبه ثابت اولدى ايسه
كه اول مرتبه ذات الهية نك جميع متصفا ولد و غنجن جميع در و جميع سنه تخلل
خليل اسمى ايله سمي قلندى بو مرتبه وجه تسمية خليل اولدى بو مرتبه صابى
اولد و غنجن در كه خليل ضيا فتى سنت اتد يكه اول ضيا فتى مرز و قلره رذ فى ايضا ^{در}

و تخلل اذ اقدر **قوله** وجعله ابن مسرة مع ميكان للارزاق دعي بوسب ايله در كه شيخ حارف
 محقق ابن مسرة جبلي كه اكا بر طر يقندن اولد ونخ فتوحاته مسطور در خليل عم ايصال
 اذ اقرز و قيندن قرين ميكان قيلدي نته كه ادم م موكل صور اولمقد قرين
 اسرافيل و حضرت محمد عليه السلام موكل ارواح اولمقد قرين جبرائيل در ديوكشفله
 خبر و بردي الله اعلم **قوله** و بالارزاق يكون تغذي المرزوقين حال بوكه مرزوقينك
 تغذي يسي اذ اقله اولور **قوله** فاذا تحلل الرزق ذاتا المرزوق بحيث لا يبقى فيه شيء الا
 تخلله فان الغذاء يسرى في جميع اجزاء المتغذي كلها پس فجن رزق ذات مرزوقه
 يتحلل ائسه بحيث ايله كه مرزوقينك اجزا سندن برجن فالماسه الا اكارز
 يتحلل ائسه زيرا غذا بو تخلل سببي ايله اجزاء متغذيتك جميعه سسته سرايت ايدد

قوله ولما هنالك اجزاء فلا بد ان يتحلل عليه السلام جميع المقامات الالهية المعبر
 عنها بالاسماء فيظهر ذاته جل وعلی یعنی جناب الهيكه خود اجزاء بو قدر زيرا
 كتبدن مقدس و عاريدد پس لازم اولد بيه خليل عم جميع مراتب الهية و مقامات
 حقانيه ده و متخلل و ساري اوله اوله مقامات كه انردن اسما ايله تغيير اولنود
 حتى خليل عم متخلل اولوب مغضف اولد ونخ مراتب سماييه سببي ايله حقا
 ذاتي مظهر بيه خليل ايله ظاهر اوله **قوله** فجن له كما ثبت ادلتنا فجن لتنا يعني بز
 حقا ملكي يوز اول بزم رب ما لكو مزدربلك بز كند و اعيا نموزك مملوكيوز
 اعيا نموزك حاكمدر نته كه دلائل كشفيه من بون شاهد و جازمدر **قوله**
 وليس له سوى كوني فجن له كفن بنا يعني حال بوكه حقا بتون غيري مظهر
 كامل يوقدر كه نام المشابهة اولا يا خود حقا بكا اخلافه وجودن غيري
 نسه سي يوقدر ديمك اوله كون وجود معنا سسته اولمق اوزده پس مظاهره
 موجود اولان اعيا نم حيثي ايله حقا ملكي يوز و اول بزم حاكمدر نته كه بز

وجوب هویت مطلقه
بهمه امکانه انا نیستد

کند و مزه عین تابتة موزايله حاکم اولدوغموز کبی **قوله** فلی وجهان هو انا و لیس له
ابا با نایعنی پس بر ایکی کجه فز وارد در برسی کجه و وجوب و هویت مطلقه در در برسی
کجه امکان و انا نیتد که بین الواجب و الممكن ما به الامتیاز در اما حق ایچون انا نیت
زاید و ما به الامتیاز یوقدر یعنی امتیاز و یقین انا به محتاج دکدر بذاته ممتاز
و متعین در **قوله** ولكن فی مظهره مخزن له کمال انا یعنی حوايله بزم فرقتوز و واجبیت
ممکن امتیازی بود که بزحقن مظهر بوز اول بیزده ظاهر در پس بواعبار به
تعدد و تکثر و امتیاز حاصل اولور پس چون مظهر وجود حق بزنا بوز اول و کمال
شبهه ظرفیه ایله اما که شیخ مؤید الدین الجندی بیورد **قوله** یقولون المألون انا نه
انا الان من ماء بلا لون یعنی معانی مذکور نك جمعیسی مقام کثرت ندر اما وحده
مستهلکد جمیع اسماء متفرقه در نه عدد نه ظاهر نه مظهر بل نه وحده نه کثرت **قوله**
والله یقول الحق و هو یهدی السبیل **المنشأ الحقیق** در مجلس عشاق نه جامت و نه
جم نه صورت نغمه در و نه شادی و نه غم نه عرش نه کرسی نه لوح و نه قلم عرفست
و ارن قلم نمنی بن عالم معلوم اوله که چون انجام کلام بومقامه منتهی و جولان
کیت اقلام بومنزله منتهی اولدی فاکاه مشرق معارف حضرة سلطنت ماندن
بویچ بیت که ینا بیع حکم و اسرار خمسة منجوه کبی متعبرا ذهان و افکار در بر بید
حقیر خطا باطالع و نمایان اولدی پس باب سالغومنا وزره او کوهر کونایه
سلك محله منسلك قلما نغی ارزانی کوردم بعد خطا ب مستطابه اسلوب جوادیه
طبع قاصرون صادر اولان بیلور ذیته تعلیق سمتنه سالک اولدم که ذکر
اولنور فرموده حضرت بادشاه ای زمرة عشاق اولان نور عیون قوشناق
اولان کاتب لوح اولدی قلم کو حکم ایلدی انواع رقم کو حکم یازمغه حاجت نوله
ارقامدن قادر اولا کند و چون افهامدن لوح قلم دن نوله مقصود نیر کورون

اولدربینه مقصونه شرعله عرشک نه درا قرارده یوخسه نوادعالم دیار **المسنة**
الحقیر ای شته دانشور فرصنده رای عارفاسرارهدای خدای شاه فلک قدر
 ملک اشیان شاه هماغسایه همایون نشان زارمی وارسن کاحمردکل سار
 وارسن کاهدم دکل بن نه دیم سالکه شهابن دکل سساکه سبقراش اولان
 عقل کل سنده کونش بند اولان زره در نسیتمز کلسین ایله زه در ناکه
 تقضای ظهور اتدی حق علم الاسمان او قندی سبق فاتحه رحمتله اوردی م
 لوح تلم اولدی یزلی رقم حرف خارجدن اولوب اشکار صوت هو الفظ ایله بولدی
 قرار بولدی تعین کلمات کلم اولدی هویداعلم فاستقم محامل عرش اولدرارگان
 شرح بربرنه اولدی سنداصل و فرغ همزه اولوب اندی تحک الف ذات صفتله نته
 کم متصف اولغنه تولید حروف سبب نقطه بایله الف اولدی اب باعث
 ایجاد نه در فیض جوز عرض کمالات و جمال شهود سر ظهورک یینه اصلی ظهور
 نور معانی و حور عین نور علت و معلول که اولینور شرار صورت علت در اولان
 اشکار عرش نه در صورت ملک خدا مرتبه جسمله روح خدا حانلی اول ملکوک
 اولبورسکن شرح اید کم طالب اولنله بز امر اولنان صورت تکمیل ایله ادمش
 صور سرافیل ایله حامل روح اولغنه ای ذوالیقین احمد و جبریل اولدی امین
 حضرت میکائیل ایله هم خلیل هررسی حامل رزق جلیل مالک رضوان که بدید اولدی
 محتمل وعد و وعید اولدی لیلو نطق خدا در زبلور کاینات لوح وجود اوزره و طین نبات
 نطق خدا صورت حق سن جوس سنده عرض حقه جواهر نه دن صورت حق ایسک
 اکرای پس سنده ده بوجوه معنا نه در **فصل حکمة حقیة فی کلمة اسحاقية**
 قوله فداء بنی ذبیح ذبیح لقربان فدا مصدر در لفظ بنی مضاف اولمشدر مبتداء ذبیح
 فتح ذلله مصدر در مبتدایک خبریدر بوغز لوق معنا سنه در ذبیح کسر ذلله

فصل حکمة حقیة فی کلمة اسحاقية

مصور در مبتدایک خیریدر بوغز لوق معنا سنه در کسر ذال الله بوغز لوقه حصر
 اولنان حیواندر جمله جمله استفسا میه در افدا تقدیر نره در هیزه مخذوفه در
 تعجب طریق اوزرینه زیر افدا دیمک انسان بر مصیبتن حفظ اتمکدر مقابله
 سنه بر حیوان قربان اتمکله اکا بدلا وله بو مادده کبش انسان بهیمه ایکن بجه
 بدلا ولا بلوردیو تعجبا ایدر **قوله** و این نواج الکبش من نوس انسان بعضی نسخده
 و این محلله وافی واقع اولمشدر مراد بعید امر در یعنی غتم صوتی انسان صوتی
 قند دیمکدر که ایکی صوتی بری بری سنه نسبتده و مشا هتده بعید قلمقدر
 نوس سوقاید یعنی دو کور کن استعمال اولنان صوتدر نواج صوت کبشدر
 توجیه قوج مله سیدرا ولکی سی خاصیه انسان تا نیسی خاصیه کبشدر رس
 معنی دیمک اولور که اوازه لری بری برینه بکن میچک ذال لری بری برینه بدک
 و معادل اولناق قند قلدی تا که احدهما اخرون یعنی کبش انسانندن فدا اولنقه
 قابل اوله نته که جنایات حجه فرابین متفاوته تفاوت جنایاتله مقدر
 اولماسی کی ونوسدن مراد بوراده اسحاق عند الذبح اولاجن صوریتدر و بنا ^{بجه}
 بو مقام حضرت ابراهیم م واقع سنی عالم مثالده کوردوکی بقا ایدوب
 تاویل و تعبیر اتمام و کتمک شیخ قدس سره عذرین بیان ایدر که ظاهر حاک
 اوزر بهیمه انسانه بدل مساورحا اولامن زه را حاصه و ذاتا نسبتی و مشا هتی
 یوقدر که احدهمای حیالده کورب حال یقظه ده اخره عبود و انتقال ممکن اوله
 اصحاب تعبیر قاعد سی اوزر مکر الله تعالی دن وحی نازل اوله نته که بو محلده
 حال بویله اولدی بعد ذبیح اسحاق اولماغه طائفه مسلمینک اکثری و یهودی
 قاطبه ذاهلدر و اکثر مفسرین ذبیح اسماعیل اولوق سبیلنه ذاهلدر و اما شیخ
 مقتضای ملبش سابقه اوزر معذورد و گننا علم بحقایق الامور **قوله**

وعظمه الله العظيم عنایة بنا اوبه لم ادر من ای میزان وعظمه ده طوحالیة در
 یعنی الله تعالی اول کبشی تعظیم اتدی بوقدر عظمه ذاتی ایه که وفدیناه بدنج
 عظیم دیدی عنایة ایدرین اگر چه استعداد نه مساعد یوغسه ده بوعه
 لفظ بناده ضییر متکلم اشارتی معتبر بنیادمه اولجاق بنی دخی داخل در ولادر
 ده اکتفا بالکسره یا مخذوفه در یعنی بلزن قنغی میزان در بنی طرفته می تعظیمه
 مراد اتدی یوغسه کبشنه می که همیه ایکن انسانه خصوصاً بنی بد مساوی
 اتدی **قوله** ولا شکان البدن اعظم قيمة وقد نزلت عن ذبح کبش لقریان و او
 حالیه در بدن ضم یا سکون دالله جمع بدنه در فتح با و دالله مراد نانه و یا بقوه
 در که مکه بوغز لنور مصنف کبش حقدنه عنایة تعلق اتد و کن اثبات ایدوب
 بیور در که شک یوقدر که بدن کبش دن اعظم در قدر و قیمت یونندن اول
 اجل دن در که بر بدن یدک اضحیه رنه قائم اولور حال بوکه ذبح بدنک قویانه
 مرتبه سی ذبح کبش دن منخط و اد و ندر زبر کبش بدن بنی اولدی بدن اولمادی
قوله فی الیت شعری کیف ناب بذاته شخص کبش عن خلیفة رحمان پس نولاید
 بیلیدم که بذاته ویشخصه بر کوجک کبش و حقیر شخص خلیفة رحمان دن بجه
 ناب اوله بیلور شیخ مصنف بوینده سرتو حیدر اشاره خفیه ایدر که
 اگر چه فداعالم صورتد کبش حقیر و مفدی عنه دخی حقدر **قوله** الم تر ان
 الامر فیه مرتب و فاء لارباح و نقص الخسران یعنی سن کور من مستکما امر الحی
 و شان حق که وجود دارند حال مرتبدر یعنی ترتیب خاص و ذرینه و اتقدر
 پس بعض امور موجوده ده و فاء و تمامیت بولنه تجارتد مرچ اولور و بعض
 اخذه نقص و فاء تمامیه بولنه تجارتد خسران اولور محصل و فاء منبج و خدا
 و نقصان و مورث و فاء خسران اولور فیه ضمیری امره راجعدر امر وجوددر

مرتب لفظاً مرفوع خبران در وفاء لفظاً مرفوع مرتب لفظتک قائم مقام ^{عقد}
معطوفیله حاصل کلام موجودات اور تا سنده کمال جنسیتله تفاوت وار
در دیمک اولور اما بعض قولده فیه ضمیرن فدایه ارجاع اتمش پس معنی دیمک
اولور که بعض فداده کمال وفای عهد سابق وارد رابراهم و اسخوده واقع
اولان اطاعة و انقیاد کجکه عهد وفای بیلور بحوائث حاصل ایتدکر
وشاه راه شرف اصلی لرنه کتدل اما بعض وفای عهد ازنی و وفاق قدیمی
بولنما یوب مقتضای استعداد لرنجه تراحم قیود کونیه ده منفس و تراکم حب
شهواییه ده میجر اولدیلر پس نقصان خسران مترتب اولوب غواشی
ظلمند خیران قالدیلر **قوله** فلا خلق اعلی من جماد و ما بعد نبات علی قدر
یکون و اوزان و قناکه مراتب متکثره ده سر وجود واحدی اظهار ایدوب
و تفصیل مراتبی و تفاوت درجات مظاهری جانب حقّه نسبت قرب و بعد
ایله بیان قلدی ایسه پس مراتب کونک قله بسایط و عدم تضایف و جوه
امکانیه ایله تنغسی حقّه اقرب و تنغسی بعد و بونبت ایله تنغسی افضل
و تنغسی احسنر بیان شروع ایدوب دریکه مولد اتدن جماد دن اعلی خلق
یوقدر زیر بونلرک فطر بلری معرفه الله اوزرینه در معرفه الله ذابته ذ
جماد دن اعلی یوقدر زیر جماده اصلا تغیر فطرت یوقدر و ما بعد نبات
در مقدار منوی حبی اوزرینه دخی اوزانق یعنی اقدار معینه سی حکمییه که
اصناف و اشخاص قیله مثلاً جماده قوه نامیه ضم اولنسه جسمدن تنوع
ایدرو جسم نامی حاصل اولور بعد نامیدن دخی اصناف حاصل اولور مثلاً
نبات ذی ساق شجر اولور غیر ذی ساق اعشاب و کلا بکی اولور بونلرک
دخی اصناف و ادر الی غیر نهایتیه ضم قیود ایله تصرف طبیعی زیاده اولدجه

بساطتدن بعید وذات بجدن دور و مهجور و مطرود قالور **قوله** و ذوالحسن
 بعد الثبت والکل عارف بخلافه کشف و ایضاح برهان یعنی ترتیب معهود
 او ذریبته متسا فلا بتابدن صکره حیوان حساس درو بونلرا جمععی حیوانله
 و علم ایله متصف لدر و رب الارباب سج لدر کشفله و برهان واضح ایله چون
 کشف مکاشف غیره حجت اولغه صالح اولماز مصنف برهان واضح ضد
 اندیکه دلیل یقینی در کک عقلی کک نقلی بوراده ذکر اولنما ما محذره مذکور
 اولور **قوله** و اما المسمی اما مقید بفعل و فکر او قلاده ایمان یعنی حیوان حساسدن
 نطق ایله تنوع اولنان که ادم ایله مستمدر و مرتبه سی ترتیب معهود او ذره
 حیواندن اسفل و ادنی در اول دخی عقل جزئی ایله مقید و مشوب و عشاق و هم
 و فکر ایله محجوب عروج عالم علویدن و اما نده در اهل نظر و استدلال ایسه
 تراحم فکر و حیوان ایله متعجب اولور اگر تقلید ایمانی مقید و مقلد ایسه غائله
 تغیر و ذوال ایله متردد قالور هیچ برسی ذوق عسل عرفاندن سرانکشتی فی تق
 قلیماق میسر اولماز و بحر نهندن کف دستیله اغتراف متصور اولماز و لغز
 الامر عجیزنه اغتراف قلماسه بن و رطه دن معارف بولماز **قوله** بذاقالب
 سهل و المحقق مثلنا لانا و ابا هم بمنزل احسان یعنی شیخ بیوردی که اهل معارفند
 سهل نسندی دخی بساط معرفه حقه مرکباتدن اقرب اولدو ونه ذاهب اولشد
 دخی بزم کبی انلردخی منزل احسانه یعنی مقام کشف و مشاهده ده قایلورد
قوله فن شهد الامر الذی قد شهدته بقول بقولی فی خفاء و اعلان یعنی هر که حقایق
 غیبیه فی بنم مشاهده اند و کم کبی مشاهده ایدر سرا و علانیه بنم قولی قایل
 اولور **قوله** و لا ملتفت قولنا یخالف قولنا و لا بتدر السمره فی ارض عیمان دخی انشاء
 ایله بزم قولنونه مخالف اولان محجی بلر قولننه که اصل نظر و استدلال دریا مقلدین

جهال دخی غذای روح اولان دانه سمرانی یعنی کنیدی عامیلرونی بصیرت رتلاسته
 اکه زیر انلرک ارض استعدادی حاصل ویر فرزومین شوره سبیل بتورنر **قوله**
 هم الصم والبکم الذین اتیهم لاسما عنا المعصوم فی نصر قرآن یعنی اول قوم عمیک
 شول قوم مدکه کلام حقل نطقندن وقول صدقک استماعندن محر و ملوردکه
 کزید معصوم اولان نبی علیه السلام انلرک اوصافی نصر قرآن ذکر اتدیکه
 صتم بکم فهم لایرجعون ددی فکرون مراد قرآن در **قوله** اعلم ایذنا الله وایاک
 ان ابراهیم الخلیل قال لابنه انی اری فی المنام انی ادبک و المنام حضرته لینی
 ولم یعبرها یعنی حق سبحانه و تعالی سنی و بزای دراک حقایقندن مؤید قلسون
 معلوم اولسونکه تحقیق حضرته ابراهیم خلیل اوغلی اسحاق حضرته قرآن حکماً
 اولندخی و زره بیوردیکه تحقیق بن منامه سنی بوغزلین کورددم منامکه
 حضرته خیال مقید در بر جوه شفاقدکه شانند در ذانده ممثل اولان
 صودی تغییراتک یعنی معانی مقصودیه عبوراتک حضرت ابراهیم ایسه
 عبور اتمدی زیر اصور عالم مثال مطلقدن المغه معناددی بونی دخی اکایاک
 اتدی زیر امثال مطلقه کورینن صور حقه مطابقدر محتاج تا ویرد کلد
قوله وکان کبش ظهر فی صورة ابراهیم فی المنام فیصدق ابراهیم الرؤیا حال
 بوکه منامه ظاهر اولان کبش ایدیکه صورة اسحاق کوردندی بینماده مناسبت
 استسلام و انقیاد ایدی پس مراد کله کبش ایدی بن ابراهیم دکل ایدی پس
 حضرت ابراهیم صورة مرثیه بی تحقیق و صورة حسنیه خارجیه به تطبیق
 ایدوب ذبح اسحاق اقام و مقدمات ذبحه مباشرة قلندی **قوله** ففداه
 ربه پس امتحان تمام اولوب و سرانقیاد و کمال استسلام متین اولدی
 ایسه حق تعالی بن ابراهیمه کبش فدا کوندردی و ذبحدن خلاص اتدی

تعرف خیال
 منام حضرته جمال مقید

قوله من جهة وهم ابراهيم عليه السلام يعني بيورر كه ذكر فدا بومقامه حقيقت
 خالد كدر بلكه حضرة ابراهيم ظن و خيالي جهندن در دير **قوله** بالذبح العظيم الذي
 هو تقيير رؤياه عند الله تعالى يعني شول ذبح عظيمه فدا انديكه عند الله حضرة
 حليلك تقيير رؤيا سى اول ايدى **قوله** وهو لا يشع بذلك يعني حال بوكه حضرة
 ابراهيم عليه السلام كا شعورى بوغيدى دير فقيرايد و زين شيخك بوكلا تخ
 بعض علماء سوء ادبه حمل اتمشدر و بعضي را بنيان بومقوله حال واقع اولاكشدر
 ديونظار ذكره متصد اولشرا ما بويله امر معظم و حطيره بخلين حطيره
 جنات حكومت لايق و لمن خصوصا بومقوله مشكلاتك عذرى صدر كا بدن
 مذكور اولان مبشره ايله بيان اولشدر و قولمذ بورى تمام سكر و مغلوبيه
 در نيجه فكر و نظر كدر اما منلا جامي ايدر حضرة ابراهيم منامه
 كورد و كى مقدمات ذبح ايديكه انى ادى فى المنام انى اذبحك ديدى بخورد
 حال يقظه ده وقوعه كلى ذيرا و غلبي اضحاح ادى و حنجر حلقود حنجره
 سنه امر ايدى واقع ده دخي كورد و كى ايجق بو ايدى قطع راس كورد مشدى
 پس عزمت تمام اولدى ذبح تمام اولماغه حاجت قلما دى و جون ابتلا دى
 مقصود امر انقياد ايدى حاصل اولدى حق تعالى رحمتك فدا تدارك ايدوب
 كند دى بو تقديره رؤياى حليلك تقييره احتياج مرفوع اولدى منصب
 حله دن احتمال ظن و خيال منقطع اولدى ديوبيورر اگر چه توجيه وجيه
 و كلام لطيف و بليغدر لکن شيخه وارد اولان شبهه نك ماده سن قاطع
 اولمن خصوصا بن توجيه اوزره تدارك فدا دخي مستدرك اولور الله علم
قوله فالجملى الصورى فى حضرة الخيال يحتاج الى علم اخر به يدرك ما اراد الله
 بتلك الصوره يعني حضرة خيال مقيده ده اولان بجلاى صورى علم اخره

محتاج در که اکا علم تغییر دیر لم معرفت نسبت مناسبت موقوفه در که لغه حی
 ولود و کاه صنعت و حرفت حی ایله اولور کاه زمان و مکان کاه ضد و کاه
 عین سببی ایله اولور یعنی عین دن ضد و ضد دن عینه عبور واسطه سیله
 معبره معنا طلوع ایدر علم فراسه قریب علم در که حق تعالی ولد و کن اول صور
 معکوسه ایله بلدر حاصل کلام عینیه شهادت اورتا سند جریان ایله
 معانی جوهر حیالدر صورت بغیر خیال ایسه حکایت اوزرینه بجهوله در
 اوند صورت بوند نطق اولور مقدمه ثبوت و علم حقایق اشیا در **قوله**
 الا ترى کیف قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لاني بكفي بعبيره الرويا
 اصبت بعضا واخطت بعضا فاستله ابو بكر ان يعرفه ما اصاب فيه وما
 اخطا فلم يفعل رسول الله صلى الله عليه وسلم حضرة شيخ قدس سره صورة
 خیالیه تعبیره محتاج اولدوغن حدیث شریف ایله تنویر ایدوب بیورد که
 مکرا صحابدن برسی واقعه کوروب رسول الله نقل اند که حضرة ابو بکر
 تعبیرن ایدین دیور رسول الله دن صلى الله عليه وسلم حضرت نوری ذی اذن و میر
 واقعه بوکه اول شخص خوابده کورود کی سمانه بر باره سخا بنظا هر اولور که
 باران روغن و گل خلق اندن تناولا ایدر لرا ما بعض قلیل و بعض کثیر سوی
 اسماندن بر دیسمان پیدا اولور و رسول الله صلى الله عليه اولدیسمانه یا بشوب
 اسمانه عروج ایدر و عقینیه بر کشتی تشبث ایدوب سمانه جگر بعده شخص
 اخر یا بشد قد دیسمان قریلور و تکرار اولشدر و ردیلر اول ذخی عروج ایدر
 پس حضرة ابو بکر رض تعبیر ایدر لکه اول سخا بنظله اسلام در اول روغن
 و گل فراند که هر کشتی قدر استعداد بنجه اخذ ایدر کی قلیل و کثیر اولر دیسمان
 که سمان ارضه بیوسته در دین مستقیم حقد در که رسول الله صلى الله عليه وسلم

عین شهادت اورتا سند

حضرت باری تسببتاید و بحقه عروج اتدی بعد بردخی بعد نالذک بر مقدار
 استعداد نده نقصان اولمخاین تخلف و توقف واقع اولوب اخر کابا الله سبقت
 اولدغی و اصل حق اولدی دیوب بعد رسول الله دن اتدوکی تعبیرک صواب
 و خطا سن سئولا ندکده بیور مشرکه اصبت بعضا و اخطات بعضا بعد
 حضرت ابوبکر رضی الله عنه یمین و یروب صواب و خطا بسندن بیان رجا
 بیور مشرک رسول الله جوانندن امتناع اتمش فقیر ایدورین فی الحقیقه تنویر
 میذکور منامات محتاج تعبیر اولدوغی افاده ایدور و علم تعبیر و یا اعظم مفسلات
 و اتم مشرک ایدورکن کوسر علم غیب کبی مثلا خصوصاً کند و لرا شراق نور نبوتله
 توقف بیور لرمخطی معذورا اولان مسالذک ایدورکنه شبیه می قالور لکن اشرف
 اصحابی تحطه دن حضرت ابراهیم می جواز اسناد وهم فهم اولنور می نامل لطفه
 محتاج در معلوم اولاکه علماء ظاهر کتر هم الله تعالی فی الاول والاخر بمقتضا
 نتیجه اعتراض ایدوب حضرت ابراهیمه اسناد وهم سوء ایدوردمشربون جهله
 جوابه جرت اولنور که مذهب اشاعره دن مقرر در که امور دینیه دن نص
 اولمین محله اجتهاد رسول جاز اوله مذهب کابراصولیین در نصوص قرآنیه
 ایله اثبات اولنمشدر کتاب عضدیه نک اولغونه نظر اولنه بعد المجتهد
 قد یخطی ویصیب حکمی موجبجه حضرت مقضای بشریت اوزره اسناد
 خطایه اجتر اتمش مخصوص مذکور مثلا عنی الله عنک لم اذنت لهم کبی و عیسی
 وتولی کبی و اساری بدرده رای عمر تصویب اولندوغی کبی الی غیر ذلک پس
 چون کبش منامه حضرت اسکا قده ظاهر اولدی تعبیر لازم ایدی و چون
 تعبیر اتمدی ظاهر نه حمل اتدی اخر اجتهاد نده خطا اتدی دیر ل الله اعلم پس
 موجب وهم ایله که طرف موجود در ذبح واجب اولدی و حق تعالی رحم یفقندن

اجتهاد رسول

ذبح عظیم اسحاق فدائی پس بحسب ایله لدی لانصاف کلام شیخه سوء
ادب قلما دی با خصوص حکم بشریت ایله انسان ضعیف سلطان و همه مغلوب
اولمقدن نقصان ایله موصوف اولمن زیرحق تقاضا بر امر مجبوری عبادندن برسته
کوک ابراهیم خلیل کوک جبرائیل جلیل اولسون مادامکه اسباب علمندن برسی ایله
بلند مکه ادا دی تعلق ائمه اولان بلنمن بعد حضرتک صلی الله علیه وسلم
ابوبکر رضی الله عنه تحطه سی بعد ابوبکر خطا و صوابنک بیننی بیان رجا اندرکه
امناعنک نکه سی ظاهر حضرت سرور صلی الله علیه وسلم حاضر ایکن تغییر جزوت
ایله ترک ادب اندوکی در اولاکس غرور ایله تغییر بیوردی الله اعلم **قوله** و قال
الله تعالی ل ابراهیم علیه السلام ناداه ان یا ابراهیم قد صدقت الی یا و ما قال
قد صدقت فی الی یا ان انابک لانه ما عبرها بل اخذ بظاهر ما دی و الروایة ^{تطلب}
التعبیر صدقت لفظنک اولکسی تشدید ایله ثانسی تحفیفا ایله در یعنی الله
تعالی ابراهیمه ندا ایدوب بیوردیکه سنن تحقیق منامده کوردوکی فی صادق
قدک یعنی مقدمات ذبحه اذلامه ظاهر واقعه کی واقعه مطابق ایلدک حال بوکه
رؤیاده صادق اولدوک و ذبح او غلکدر دیمک ایدی زیر رؤیای تغییر تمدیکه
صادق اوله بلکه کوردوکن ظاهر حمل اندی رؤیا خود موطن خیال دن ایدی
تعبیر محتاج ایدی **قوله** و لذلك قال العزیز ان کنتم للرؤیا تعبیر و التعبیر
الجواز من صورة ما راه من امر اخر و بواجده ندر یعنی رؤیا موطن حسبی ایله تغییر
استدوکی اجلدن درکه عزیز مصر کند و کوردوکی واقعه سنه معبر طلب اندی
ایتدی کس سن تغییر رؤیایه قادر ایسکوز واقعه سی تغییر ایدک دردی تغییر
عبودن ما خود در تجاوز و کذر معنا سنه در خیال کوردوکی صورت دن
لازمه تجاوز ایدر لر یا ضد نه کذراید لر مناسبت کج لر **قوله** فكانت البعرة

سنين في المحل والحصب يعني صورة بقرة كه عزير مصر واقعه سنه كور مشر
 ايدي مراد سنين سبع ايدي محله وحصيده يعني يدي بقرة عجاف يدي تحط
 سماندن مراد سنه حصب اولق لازم در ملزومه انتقال دريا سبب مسبيه
 تجا وزوا و تحالدر زير اسنه خصيه سن حيوانات لازم در خصوصه كشتن بيله
 و تن و حنطه و شير بقردن اكون حيوان يوقدر و سبب علاقه سنك و هي
 اكثر يا بدز و حنطه نك ذرع و انباته بقربا بختدر و بقبر سنن و قوتى حسن
 ذراعت سببى ايله حصار و حنطه نك بلكه جميع حيواناتك كثرت و فرته
 دلت ايدر اما بعضوا كياء شراح بوراده اشتقاق كبير قوللا نوب و بقرا نك
 فاربت لفظنه عبور ايدوب و سنبلادن قلبا ايله سنه بلا صد و رايته ^{مكه}
 تركيب ايله قاربت سنه بل و المشرا و لور سكر كلسيه و لطافتدن حالى كلكه
قوله فلوصدق في الرى يا الذبح ابنه پس اكرا براهيم رؤيا سنه صادق اولايدي
 و اول صورة نفس الامر ه صورة ولدى اوليدى البتة ذبح ايدرايكه زير امثاله
 نازل اولان صورة نفس امره و قوتون تخلفا تتر **قوله** وانما صدق الرى
 في ان ذلك عين ولد و ما كان عند الله الا الذبح العظيم في صورة ولد و يعني
 ابراهيم عم رؤياى تصديق اتمدى الامر في اولان ولد نك عيني در ديوتصديق
 اتدى حال بوكه ذلك المرى عند الله ذبح عظيم دن غير دكل ايدي يعني كبش
 ايدي اسحق صورتند **قوله** فقدها لما وقع في ذهن ابراهيم پس حق سبحانه
 و تعالى ولد ابراهيم ذبح عظيم فدا اتدى زيرا ذهن ابراهيم مرى او غلى
 اولق و قوتون او توري **قوله** ما هو فداه في نفس الامر عند الله يعني نفس
 الامر ه و عند الله فدا دكل ايدي بلكه عند ابراهيم اكا فدا اطلاقا اولدي
 يعني ابراهيمك اخذنه نسبت فدا اولدي زيرا حيا له مرى اولان كبش

کبش و بلجاق و قوعه کن دخی عین کبش او تورد مغایر و مساوی او لمن فداد خود
 مغایرت لازم در **قوله** فصور الحسن الذبح و صور الخینال ابن ابراهیم بس حسن
 مشترک کبش تصویر است یکدیگره خلاف مراد الله ایدی اخر امر واحد ایکن صورت
 متحد اولدی **قوله** فلورای الکبش فی الخینال لعیره باینه او با ملخر بس حضرت
 ابراهیم خیالده کبش کوره ایدی غالباً و علی ایله تعبیر ایدر ایدی یا کبشه
 مناسب بر امر اخر ایله تعبیر ایدر ایدی اصول تغییر و زیننه **قوله** ثم قال انما
 ان هذا هو البلاء المبين پس الله تعالی حضرت ابراهیمه امور مذکوره کو ستر و کد
 صکره لسان ابراهیم مذکور دیکه تحقیق بو تصور یعنی کبش بن صورتی ایله صورت
 قلمق بلا ظاهر در **قوله** الاحتمار فی العلم انه هل یعلم ما یقتضیه موطن الریاض
 التعلییرام لاحضرت شیخ قدس سره بنفسه بلائی تفسیر ایدوب بیوردر که یعنی
 اول بلائی ظاهر عالمه امتحان الهیدر که ایا ابراهیم موطن رویا غالباً اقتضایند
 تعبیری بلوروی یوحسه بلز می **قوله** لانه تقاً یعلم ان موطن الخینال یطلب التعلییر
 زیر احق تقاً موطن حیالک تغییر استد و کن بیور **قوله** ففعل فما فی الموطن
 حقه و صدق الری یا لهذا السبب یعنی پس ابراهیم عم تعبیری دیوان غفلت
 ایدی و موطن خیالده تمام حقن و برمدی و بس سبدن او توردی که یعنی موطنه
 حقن تمام ایفا تمد و کنی ایچوندی که رویای تصدیق ایدی یعنی ظاهر سبیلنه
 کند معلوم اولاکه حضرت ابراهیمک از دن عین ثابتند بوا مر مکنوز ثابت
 ایدی لکن عالم صورت بوا وضاعک صدورنه ارادت تعلقاً تمندی اگر حق
 موطن ایفا اولنسه هر کن فاده اختیار بولنمزدی و ترتیب و تکمیل نفس
 و سیر مقامات و مراتب بنوة اولنمزدی پس منصب خلقه بوندن نقیمه
 ترتیباً تمز و نهی بنوتک بو قدر کد رایله صفا و عدو بنی کتمز و اصحاب ظاهرک

حضرت شیخه نسبت سوء ادب اند کلری محض سوء ادب اولور بلکه انزه سوء
ادب حالتک دیمکه سبب اولور **قوله** كما فعل بقى بن محمد الامام صاحب السنند سمع
في الخبر الذي ثبت عنه انه عليه السلام قال من راني في المنام فقد راني في اليقظة
فان الشيطان لا يمثل على صورتي فراه بقى بن محمد فاستقاه فقاء لبنا ولوع برؤيا
لكان ذلك اللين علما فخرمه الله علما كثيرا على قدر ما شرب يعني ننه كه تقي بن محمد
اما صاحب سند در بوفعل غفلتي اشدي وروياي تصديق ايدوب حق موطن ايعا
اتمدى حضرت ابراهيمك مجموع فعلى تقي بن محمدك مجموع فعلته تشبيه در در ايت
اولور تقي بن محمد واقعه سنده كورده حضرت سلطان اينيا اكا بن ايجورر
پس رؤيا سنى تعبير اتميب و ظاهرته حمل ايدوب لبن قصده قى ايدر زير بو حده
امامك يانده ثابت ايديكه حضرت بيورر هر كيم بنى ايجوده كوره اويا نقله كودش
كبيد رزير اشيطان بنم صورته متمثل اولمزير زير حضرت صورة هدايتدر شيطان
ايسه صورة ضلاله تدريس كرضلال هدايته متمثل ولحق ممكن اولايدى امر هدايت
مختل اولورايدى فقيرايدورين غالباً مترق لبس حديث شريفه وارد اولاعلم
تمثل معنا سن متيقن اتمك ايجوندر الله اعلم اكرامام من بور رؤيا سن تعبير ايدى
لبن من بور علم اولوردى زير غذايتده مشتركلر در لبس غذاي اجسام اولدورنى
كبي علم دخى غذاي اولوردر پس حق تعالى امام من بورى اول اجدو كى لبس مقدس
علم كثيرون محروم اندى فقيرايدورين بلکه فى الحقيقه امامه تى سببى ايله علم
كثيرون رى حاصل اولديكه معنای حديثه يقين در الله تعالى اعلم **قوله** الا ترى
رسول الله صلى الله عليه وسلم اتى في المنام بقدر لبن قال فشربه حتى خرج الروى
من اظافيرى ثم اعطيت فضلى عمر قبل ما اولنه يا رسول الله قال العلم وما تركه لبنا
على صورة ما راه لعلمه بموطن الرقيا وما يقضيه من التعبير جابب شيخون قدرته

بن صورت علمیه اولد و بنه بینه اقامت اتمکد رزیرا حضرت رسول صلی اللہ علیہ
و سلم بن علمہ تاویل سابقا بیان اولنان در بعد ری طرف نظر ن جفدی دید و کئی
امثلا وریا نلقدن کایتدر که بعد طعامدن استیفاء حظ اشه اطرافه سرایت
ایدرو اطرافدن خارجه تقاطر ایدر زویان و تغریق ایله پس پیغمبر علیه السلام
بنی صورت لبند ابقا اتمدی و علم ایله تعبیرا ندی ذیرا علم تعبیره واقف ایدی **قوله**
و ندعلم ان صورت البنی علیه السلام الی يشاهدها الحسن انها فی المدينة مدفونة
وان صورت روحه ولطيفته ما يشاهدها احد من احد ولا من نفسه كل روح بهذه
المثابة فيتجسد له روح البنی فی المنام بصورة جسد كما مات علیه لا يخرج منه
شيئا فهو محمد عليه السلام المرئی من حيث روحه فی صورة جسدیة تشبه ^{المدفونة}
یعنی حالاکه تحقیقا معلومدر که صورت بنی علیه السلام که بزم جسموزک مشاهده
اولما عند قابل اولدا و مدینه مدفونه در حال بوکه صورت روحی و لطیفه اسمائیه
هرکز اول برکسه نوزک محسوس و مشاهده دکلدرائی کرک شخص اخر خارجی اولسون
کرک نفسنک یعنی اولسون هرکز محسوسه دکلدر و جمیع ارواح بو متابره در یعنی
هیچ بری سنک محسوسیه شانندن دکلدر پس امدی روح بنی علیه السلام بزم
متجسد اولور یعنی عالم مثالدر رائی یه متمثل اولوب کورنوب اول صورت جسدیة
ایله که اخرک نفسنک روح رسول الله ایله بولنوب انکله قبر مدفونی اولدی
یعنی اول بدن مدفونه مشابه جسد ایله کورنوب اول جسد دن برشی قطع
اولنوب متغیر و مبتدل اولن معلوم اوله که لفظ جسد بو طائفه اصطلاحند
صورت مشابه یه مخصوصدر و لفظ لا یقطع ولا یتغیر معنا سنه در **قوله** لا یمكن لشیطان
ان یتصور بصورة جسد صلی الله علیه و سلم عصمة من الله تعالی فی حق الرائی یعنی
چون منامه کورن مذبور اولان صورت جسدیة در لا بد شیطان بو صورت

كرمك ممكن اولماری مكرشان مرثیه و شان رائیه حق سبحانه و تعالیٰ نك عصمه
 و عنایتی ایلیمین **قوله** و لهذا من رای بهذه الصورة یاخذ عنه جميع ما يامر به وينها
 او يتخبره كما كان یاخذ عنه في الحيوة الدنيا من الاحكام على حسب ما يكون منه اللفظ
 الدال عليه من نص و ظاهر او مجمل كما كان وجه مذکور دن انوریدرکه منامه رسول
 الله نامه كورتن جسد عین صورة محمد در من الازل الى الابد و رانی صورة مرثیه ذك
 هر نه حکم و خبر ایدر سه او امر نواهدن البتة واقعه مطابق بلك كرك روحية
 دنیاه اخذ اولنا ان احكام كچی هر معانیه دلالت ایدن الفاظ دن و وجه دلالات
 اصولیه او زره احكام مختلفه اخذ ایدوب كرك نص و كرك ظاهر و كرك مجمل **عبارت**
 مقنض الرای ایه عمل كرك در مغیر و مبدل و لماز **قوله** فان اعطاه شيئا فان ذلك
 الشئ هو الذي يدخله التغير فان خرج في الحس كما كان في الخيال فلك رؤيا
 لا تعبیرها هذا القدر و عليه اعتماد ابراهيم عم و نقی ابن محمد پس بیغیر علیه السلام
 رؤیاه رائیه بر سنه اعطا الله بهر تقدير اول شئ تغییره متوجه اولور اما اول
 شئ خیال كك كورند كی حسته جفر سه اول رؤیا نك تغییر و لماز ذیر اول رؤیا
 فی الحقیقه خیالی اولمن بلكه مثالی اولور یعنی مثالی مطلق دن اولور پس مصنفك فی الحیاد
 د دو كی باسمه اولور اما حضرت ابراهيم عم و نقی ابن محمد موطن رؤیا ایه مقید و لماز
 و بومقدار جزم ایدوب و بوحالا و زرنه اعتمادا تدلر یعنی مجرد صورة اولی و عمل تدبیر
 و احتمال تغییر طریقه كتماد لر مع هذا بونك رؤیا لری بوقسم دن دكل بلكه محتاج
 تغییر ایدی **قوله** و لما كان للرؤيا هذا الوجهان و علمنا الله فيما فعل براهيم مما قال
 نه الادب لما يعصيه مقام النبوة یعنی و تها كه رؤیا ایچون و جهان مذکور دن كه
 تغییر و عدم تغییر در ثابت اولدی ایسه دخی الله تعالیٰ حضرت ابراهيم عمه و
 اتد و كی فعله و قوله كه مقام نبوة اعطا اتد و كی ادب قولیدر نه دخی تعلیم **تفہیم**

بومقامید مسامحه و ارایدو كی
 او ایلر قضیه نظر ایه معلوم اولور
 مسامحه

نمدن مراد كیش صورہ اسحاق
 سو ترو كی در قولك مراد
 یا ابراهيم قد صدقت فی رؤیا
 د تید
 مسامحه

ادب قلدها ایسه **قول** علمنا فی رؤیتنا الحق تعالی فی صورتہا الذلیل العقلی
 ان تعبر تلك الصورة بالحق المشروع اما فی حق الرئی والمكان الذی راه فیہ او هما
 تحقیق بلدك که بزم رؤیاه حق تعالی فی دلیل عقلی نك مردودی اولان صورتد
 کوردا موزده اولصورتہ حتی مشروع علیه تعبیر لا زهد یعنی بر صورت ایلہ که شرعا
 ثابت اوله اولحق مشروع دخی حق رانی یہ نسبت ایلہ اولحق وارمثلا برکسنه
 کوردکه دهلیز دادند حق کندویه سیله اوردتبع ایدر کوردکه اولحق منظور
 ایمش **قوله** وان لم یردها الذلیل العقلی ابقیناها علی ما رأینا کما رأی الحق فی الخلق
 سواء اکرا اول صورتہ مرئیہ تی دلیل عقلی داتما ایسه حتی کوردکوز صورتہ
 او ذره ابقا ایدر دننه که یوم اخترده هر کس استعدادی اولدوغی صورتد حتی
 برا بر کورد و اول تجلای قبول ایدر و تاویل و تعبیرا تم **قوله** فلنولحد الرحمن فی کل
 موطن من الصور ما یخفی وما هو ظاهر کس چون حق سبحانه و تعالی نك صور مختلفه
 ایلہ تجلا سن بیان آندی ایسه الان بیان ایدر که اسم رحمن که واحد بالذات
 اما موطن حبیبی ایلہ صورتہ متکثره سی واردر بعض اول صورتک حدن مخفیدر
 روحانیات کبی مثلا بعض جسد ظاهر در جمانیات کبی نته که سعادتلو
 یاد شاهک بو محله واردا اولان شعر شریفک هر بیتی تجلای صورتد کما
 اولانه بر صفر و راهد ریس بو یولده عبور ایدن کراه و بناهدر بعینه ثبت
 اولمشد **قول بادشاه** ظاهر اولدجه نذر شمس هده کور نور ما و راه و درضا
 سابعی اولدجه شرق و غربه هالان بدرا و نوب کوستر رحمان لقا شب و چور
 استمزدی کوکل اب حیوان انده در اما بو زلور می رسوم مینایی اولسه ضرب
 سنک هجر و بلا ای مرادی جواب حکمتوکی اشدی لرد دیلرمانا **دیگر** اولشاهد
 دنیا که کھی برده در اولدی دفع آندی سر برقعنی جلوه کرا اولدی که زلف

نته که یوم اخترده بز
 صقی برا بر کورد روز
 یعنی حدیث کتوله مذکور
 اولدوغی اوزره دیکلد
 سلام

کره کیرله بوشنده وح اولدی که ماه و شایند هر باودر اولدی که سرانا
 الحقه اولوب عقد عقد کشاکه بنده کره کردن منصور سر اولدی که فقر
 و غنادن صفت ذاتی معرکه که سائل محتاج صفت دریدر اولدی هم مسلم و هم مشرک
 و هم کبر و بهودی هم ابیم رحمت و نارسفر اولدی که عاشق شیدا که معشوق
 دلدارا که زهد خشک و کھی عیاش تراولدی که اصل که فرع کھی بذر کھی ذرع که ماد
 و کاهی پدر که پسر اولدی هر ذات مراتب اکامرات مجلا هم مرئی و هم اینه
 هم جلوه کراولدی **قوله** فان قلت هذا الحق فذلك صادقا فان قلت امر اخر
 انت عابر پس یعنی اگر سن صورت مرئی کوروب و بو حقد ردیو حکم ایدر
 ایسک یعنی حق بونکه ظاهر اولشدر و نفسنده ظاهر و مظهر حقد ر غیر
 یوقدر دیر ایسک سوز که صادق اولور سن و اگر مظهر نظر ایدوب و ظاهر
 و مظهر میاننده اولان امتیاز اعتبار ایدوب بوا مر حق دکلدر حقد ر غیر
 در دیر ایسک عابر سن یعنی جهه و حد تدن جهه کثرته کذرا ایدوب و حقد
 متجاوز سن لکن ینه صدقه متصفا و لما که بحسب الظاهر منع یوقدر **قوله**
 و ما حکم فی موطن دون موطن ولكنه بالحق للحق سا فر یعنی حال بوکه حقد
 بتلاسی وجود یسی بر موطنه مخصوص دکلدر که تا موطن اخرده و مقام مغایر
 ده ظاهر ایلنه بلکه حکم جمیع موجوداته ساریدر و حکمی حق ایلنه یعنی وجود
 ایلنه خلقی کاشفدر و مظهر در و اختلاف احکام اختلاف موطن در بعض
 شراح خلقه اولان لام فی معنا سنه اخذا تمثیلر پس معنا دیمک اولور که
 لکن حکم حق حق ایلنه خلقه ظاهر و سا فر در **قوله** اذا ما تجلی للعیون یسره
 عقول ببران علیه تنایر یعنی قن عیون حسیه جیالیه به حق بتلا
 اتسه عقول محبوبه و فهموم قاصره رد ایدر یعنی حتی کور ایکن انکار ایدر

برهان عقلی سببی ایه که اول برهان متابره و ملازمت ایدر زیر علو ایدر
 تنزیه و تشبیه استمتر حقایسه بحسب الذات تنزیه و تشبیه دن معرا کوه
 بحسب الاسما ایکی سببی ایه دخی موصو صدر **قوله** و یقبل فی مجلی العقول و فی الذر
 لیسیمی خیالاً و الصیح النواظر یعنی حالاکه حقک تجلاسی مجلاسی عقولده مقبول
 اولور زیر عقول واضح اولدوغی مرتبه مقام تنزیه در دخی شول بجلاده مقبول
 اولور که اول مجلایه خیال دیر لکه مقام تشبیه در اما مقبول عقول اولان
 مردود خیال و مقبول خیال اولان مردود عقولدر اما شهود صحیح که ایکن سنی
 دخی جامع اوله شهود نواظر در مضاف مخذرفا و لقی اوزره نه تقدیر کلام **والصیح**
 شهود النواظر در و نواظر دن مراد قران کریمه مذکور اولان در که بیور لشددر
 وجوه یومئذ ناضرة الی ربها ناظره یعنی یوم لخرتده عارفان جمع مجالیده
 حتی کور لکر ک حد ک ک مثاله ک ک عقولده **قوله** یقول ابو یزید فی هذ
 المقام لوان العرش و ما حواه مائة الف الف مرة فی روایة من زوا یا قلب
 العارف ما احسن بها یعنی حضرة ابو یزید که احباب قلوب میا نند اهل
 قبول و فرید در بو مقامده یعنی قلبک و ستمنی و شمول و احاطه سنی افاده
 اثنا سنده بیور در که اگر اعظم اجرام که عرش می لاینا مدر و حاویسی
 کرسیکه منتهی سیر علم علامد و قلب عارفک گوشه لرندن بر گوشیه یوز
 کوه یوز بیک کوه کذرا تسه عارف اندن بی خبر اولور زیارتناهی غیر مننا
 هیدن اقل و ابتر اولور **لنشاء الحقیر** کذرا ن اولدی عرش و کرسیدنه و سفت
 قلب عارف بالله بو یزید اندی عارفک لغین سره ل من مزید بو لدوغی راه
قوله و هذا وسع ابی یزید فی عالم الاجسام یعنی بو ذکرا تد و کون ابو یزید
 عالم اجسامده نسبت قلبنک و عیند در فهم محجی بدینه تقریباً بچونک

بحسب الذات تنزیه تشبیه و لا معری
 بحسب الاسما ایکی سببی ایه
 موصو قدر

عقول رافع اولدوغی مرتبه مقام
 تنزیه در خیال مقام تشبیه در

رند جمع جالبه حتی کور لکر ک جسد
 لده ک ک عقولده

قصارای انکار لری سیر عالم اجسامه نسبت سفت ارواحه ترقی اتمزلر
 اما حضرت شیخ نسبت ترقی سن بیان ایدوب بیور که **قوله** بلا قول لوان
 مالایتناهی وجوده بقدر استهائ وجوده مع العین الموجد له فی زاویه من
 ذوایا قلبا لعارف ما احس بذلك فی علمه بلکه بناید وین شول وجود
 غیر متناهی اولان موجوداتک تناهیسی تقدیر و فرض اولنسه عین
 موجوده سیایله بوجمله قلب عارفک بر گوشه سنده بولنسه عارف
 انوک کند و علمند و احاطه سنده اولد و سخن حسائمه غایه و سفند
 اتودی بویله قلب مجلای اسم واسع و علیم اولور و جمیع ممکنات و عند
 ایکن فنا و تلاشی سی جهندن علمیایله تقید اتمن **قوله** فانه قد ثبت ان القلب
 و سع الحق و مع ذلك ما انصف بالرای قلوبا متلاء و اتوی مدعاء سابقه
 دلیلدر بعضی اهل کشف یا نند فابتدر که حق تعالی قلب عارفه کلور بوجمله
 ایله قلب عارف قانع و ممتلی اولن زیرا ممتلی اولسه مرتوی ایدی ارتوی صورن
 قانوب سفنی اولغه دیر لر **لمنشه الحقیق** می نشر قانع دل عارف زانوار شلور
 همینا مستقی عطشیا ز دریا ی سفید ساقی بزم محبت باده میرید بخاند
 میکشد بر چرخ عاشق نغره هل من مزید **قوله** وقد قال ذلك ابو یزید
 یعنی ابو یزید دخی بو مرتبیا واصل اولوب و بو مقام مدزحم اور مش ایدی لکن
 عالم اجسامه تخصیص بالذکر اتدی و کی اصحاب حجاب نسبت ایلمایدینته که بچی
 بن معانی حضرت تریک کندر و کی محبت نامه ده سکر من کثره ما شربت من کار
 المحبة دید و کی قولنک جوا بند با یزیدک یزد و بخی بوا یکی بیتک معنا سی اولده
 دن اغاز اتدی و کی ظاهر در **شعر** عجب لمن یقول ذکر من ذنی فهلا نسى فا ذکر ما نسیت
 شربت الحب کا سا بعد کاس فما نقدا الشراب ولا رویت **قوله** ولقد نهینا

عین موجوده دن مراد
 تعین اولدر که موجود
 انونکله موجود در

على هذا المقام بقولنا **شعر** باخلاق الاشياء في نفسه انت لما تخلقه جامع
تخلق ما لا يتناهي كونه فيك فانت الضيق الواسع يعني دغني من تحقيقا بونظرة
اي له مقام من بون تنيه اتدك كه اي جميع اشياي يعني اعيان ثابتة سني
علمند تقديس ايد بجي كه علم عين ذاتدر وعين فيض وجود ايد بجي كه خارج
علبدر وغير ذاتدر من وجه بوسب ايله سن مخلوقاتك جامع سن ومحيط سن
بجر مواجني شامل ومحيط اولد ونخي كجي بعد بيت ثاينك معناسي بودر كه
سن علمد وصين ده وجود غير متناهي اولاني ذاتكر خلق ايدر سن بسن
بو وبجمله ضيق سن بر وبجمله واسع سن ضيق اولد ونك موجودات مقيد
ظهورك وتيقك اعتباريله در واسع اولد ونك ظهورك مقيد اولان
بلكه جميع مقيداته واسع اولد ونك ايجوند ر ياخذ ضيق احديت مطلقه
دن تعبيرا ولا واسع احديت جمعك **قوله** لوان ما قد خلق الله ما لاح
تقبلني نحن الساطع يعني اكر حقلك جميع مخلوقاتي قلمد متمكن اولسه لوهكر
انلك قلمد نور وجودي ظاهر اولسه يعني خفاء عدم اصليد مستهلك
ومحتفي قاله **قوله** من وسع الحق فما ضايق عن خلقه فكيف يا سماع يعني
برذاتكه جميع اسما وصفاتي ايله حقه واسع وشامل اوله خلقدن ضيق اولان
يعني طارلنم زيرا غير متناهيه واسع اولان متناهي دن مضايقه بولن سمة
قلبك امري وحالي نه كفيته اولوراي سماع **قوله** بالوهم يخلق كل انسان
في قوة خياله ما لا وجود له الا فيها وهذا هو الامر العالم يعني هر انسان
كرك عوامدن كرك خراسدن وهي بيبي ايله توة خياله سند برشي خلق
ايدر كه اول شينك توة خياليه دن غيري مخلد وجودي اولن **قوله**
والعارف يخلق بهمة ما يكون له وجود من خارج محل الهمة اما عارف

اصد بجمع اسم بانه سلفه

خلق وهم في قوق الخيال

کامل متصرف فی الوجود بومعناده عامه خلق ایله مشترک ایکن مرتبه خلقه خصوصی
 وارد در که قوه همتی و فرط توجی ایله اسم خالق ایله تحقق حینند جمیع قوای نفسانیه
 ایله مسلط اولسه وجود خارجی سی و لایق دخی خلق ایدر محلی همتک ایکی سندن
 دخی یعنی مجرد خیالده خلق اتمز که اول شعور و سیمیا مقوله سیدر بلکه نفسند
 بیله خلق ایدر که عارف متصرف صنعتی و لایق و خسه امور خیالیه نک ایجادی
 صنعت عوامدر **قوله** ولكن لا ینزال الهمه تحفظه ولا یؤدها حفظه ای حفظ ما خلقه
 یعنی لکن همه عارف متصل اول موجودی حفظ ایدر دخی همه عارفه اول خلق
 اند و کی موجود حفظی ثقیل کلن **قوله** فتی طر علی العارف غفلة عن حفظ ما خلق
 عدم ذلك المخلوق یعنی اگرنا کاه عارفه اول خلق اند و کی موجود حفظندن
 فتور و کلان کلوب غفلت طاری اوله اول مخلوق فی الحال منعدم اولور زیار علة
 بقا سی که حضور عارف و توجه خاطر مکاشفدر بران منفک اولسه علتک
 زوالی معلولک زوالن ایجا ایدر **قوله** الا ان یکن العارف قد ضبط جمیع الحضرة
 الخمس الا مکرم عارف متصرف سعة قلبی ایله حضرت خمسک جمیع سنی ضابط و مثال
 اوله اول حضرتک اولی حضرت معانی ایکنی سی حضرت ارواح او جنی سی حضرت
 مثال مطلق و مثال مقید و حضرت حس و شهادتدر **قوله** وهو لا یعقل مطلقا
 و حال بوکه اول جمیع حضرات ضابط اولان عارف مطلقا جمیع حضرتانک عاقل
 اولن **قوله** بل لا یدله من حضرت یشهدها بلکه اول عارف حضرتانک بر سندن
 البتة غیبت و مفارقت اتمن **قوله** فاذا خلق العارف بهمه ما خلق وله هذه الاما
 پس عارف وقتاکه قوه همتی ایله مخلوقتی خلق ایدوب و حضرت احاطه سی متحقق
 اولدی ایسه **قوله** ظهر ذلك الخلق بصورته فی کل حضرت و صارتا الصور تحفظ
 بعضها بعضا ذلك المخلوق صورة خاصة سی ایله هر حضرتده موجود و متحقق

یعنی موجودات عینیة خلق ایدر که حیالان خارجدر که نته که بدل اولان
 منتقلدر که ان واحدده اما کنی منتقلده حاضر اولور و قضا سی
 حجاج عیسا کله ایدر یعنی بدون کینفدر نیک ایجاء لطیفه سندن
 بر مثال مکنتی خلقا تمسکدر و درج مناسبتی ایضا تمسکدر سلسله

عارفانک بر اول عارف و کلار که
 عقایق ایشیلرین عالم اوله لکن
 مشرف اولقیه بلکه هر ان عارف
 منصف و قدر سلسله
 هر حضرت کلمتیه شعورده
 اولن و ارکه ذرا و ندردی باقی
 حضرتانک علویه سلسله
 ویا حضرتانک سفلیه عیونیه
 اولن وار

ایجاد امور حسیه

اولوب وصورك بعضى بعضى حفظ ايدر زيرا هر حضرتك برصورت نوبيه سى اول
در و جمله سى برصورت نوبيه كليه تحتك داخل در پس برك غفلتى اخرك حضوركى
مستلزم اولوب هر ان حضور دن فارغ اولمز عارف ياننده سرى منكشفا اولور

قوله فاذا غفل العارف عن حضرة او حضرات وهو شاهد حضرة ما من الحضرات

حافظ لما فيها من صور خلقه انحفظت جميع الصور بحفظه تلك الصور الواحد

في الحضرات الى ما غفل عنها پس زيرا عارف متصرف حضرتك ويا حضرتك نغفل

اولسه البته حضرتك دن مطلقا بر حضرتك حاضر بولور پس اول حضرتك برصورت

خليقه سن حفظ ايدر كه اول صورتك حفظى سببى ايله جميع صور محفوظ اولور

زيرا هر حضرتك بر صور كليه سى وارد اول صور كليه ساتر حضرتك صورتى

جامع اولق ايله جميع صور محفوظ اولور معلوم اوله كه خالقته حق وارو خالقته

خالق وارو كرجه فى الحقيقه خالق بر دما برى بالذات وبرى بالواسطه دما

من حيث لا اثر بينهما ده فرق معتبر در كه خالقته حقه عارضة غفلت يوقدر

لا تاخذ سنة ولا نوم ولا يوده حفظهما ولا يشغله شان عن شان ولا يغرب

عن علمه مثقال ذرة فى الارض ولا فى السماء اما خالقته خلقه غائبه غفلت

وقصور فتورا مكانه مقرر در حاله اولنسه ده استقبال حاضر در **قوله** لا

الغفله ما تم لا فى العموم ولا فى الخصوص زيرا غفلت بمحوم او زرينه دكلدر يعنى

جميع حضراتك غفلت ممكنه دكلدر محوم خلا يقده ونه خواصا ناسيد زيرا البته

برعايد متوجه هر ان مظاهرا سمايه دن بر مظهر ايله شغول ومقيد در كرجه

ما دامكه عارف بالله اوليه اول متوجه اولدى امرا حاد مظاهرين بر مظهر

ايد وكن بلن واصل من بورك فرو عند ندر كه شيخ فتوحاتده بيور كه ابدال دن

بعض وارد كه بر موضع دن تجن جسم كنىفا ايله مفارقت اتسه لراكر مصلحت

مثلا برصورت اول حضرتك
علميه ده بعد حضرتك غفلت
قلمسه ده بعد لوجيه ده بعد
سما و سده و مختصيه ده
بوكتور
مسكه

شخص روحانی

ایجابا یدرسه کند و صورت محسوسه لری اوزره بر شخصه ابقا ایدر لکه هر کون
 اول بولر عین صانور مع هذا عین دکدر شخص روحانیدر بوقیلد ندر که شخص معین
 انی ولحدده امکانه مستعدده نمایان اولور و مغلقة الابواب و سد ورة الکوی اولور
 بیوته داخل اولور الی غیر ذلك **قوله** وقد اوضحت هنا سیرالم یزداهل اللدنیار
 علی مثل هذا ان یظهر لما فیہ من رد دعواهم انهم الحق فان الحق لا یفعل والعبد
 لا بد له ان یفعل عن شیء دود شیء بیورد که تحقیق بن بومقامه برسخی ایضاح
 اتمکه اهل الله بومقوله سترک ظهورندن غیرت ایدر لر زیر ابوسترک ظهوری
 انلرک دعواى نا الحق ایدر کن رد ایدر زیر احقدن هرگز غفلت صدور اتمکه نته که
 ولا یثوده اول معنای بقا ایدر اما اهل الله که حق ایله تحقیق ایدر و با نا الحقدن
 دم اورد مشرور قید امکانیدن خلاص اولور بوجوهر حق مطلق اولما مشرور زیر اعبید شیء
 ده حاضر اولور سه برشیده نما فل اولور هر زمانه صور مخلوقین حفظ ایدر من
 و بن غفلت سببی ایله بعد حقدن متمیز اولور **قوله** فمن حیث الحفظ لما خلق له ان
 یقول انا الحق ولكن ما حفظه لها حفظ الحق وقد بینا الفرق پس بعد مخلوقی
 حفظی حقا حفظی کبی دکدر حال بوکه تحقیق بزما بین حفظینک فوقتی بیان
 اندک یعنی بعد نما فل حق حاضر مطلق دیدک **قوله** ومن حیث ما عقل العبد عن
 صورة ما و حضرتها دخی بز بعدک حضراته حاصله اولان صور تندن و حضرتک
 معان غفلتی ایله فرق اندک **قوله** فقد تمیز العبد من الحق پس تحقیق بعد حقدن
 متمیز اولور دخی یکی و جمله بریسی عرض غفلت تا نیسی مخلوقینک عدم الخفاظی
 فقیر ایدر دین بلکه غفلت دخی یکی قسم اولدی برسی صورتدن غفلت مخلقدن
 غفلت که حضراتدن بر حضرتدر **قوله** ولا بد ان یمیز مع بقاء الحفظ لجمع الصور
 بحفظه صورة واحدة منها فی الحضرة الی ما عقل عنها فقد حفظ بالثمنین

یعنی زیادہ تفصیل ایجن بیدک حقدخ قرن و تمیز فی اعادہ مشروع اید و بیدرکہ
 بوجملہ تمیز لہ کرو بیدک حقدن تمیزی بوجملہ دخی لا بد درکہ بیدی دخی حق
 کجی جمیع صور دن حفظی باقی یکن اول حفظک بقا سنی برضا قبل امدادی حضرتہ
 حالہ اولان صورتہ واحد نک حفظی ضمنہ جمعی صوری محافظہ ایدرا و بخت
 اتمد و کی حضرتہ ثابت اولان صورتک شمونی و کینی وساطہ ایله اما حفظ
 حق تضمنی دکدر بلکه مطا بقیدرنتہ کہ ذکر اولنور **قوله** و حفظ الحق ما خلق
 لیس كذلك حال بکہ حقل صور مخلوقہ سنی حفظ بویله دکدر **قوله** بل حفظہ
 لکل صورتہ علی التبعین بلکه حقل حفظی ہر صورتہ مخلوقہ سنہ بالذات علی التبعین
 تعلق ایدر **قوله** و ہذہ سئلہ اخبرت انہ ما سطرہا احد فی کتاب لا انا ولا غیرا
 فی ہذا الکتاب معلوم اولاکہ بومذکور اولان مسئلہ بکا الہام الہیدر الخ اولان
 برکنہ کتابہ بونی مستطیرا تمام شدرنہ بن ونہ بخیری مکن بوفصوص الحکمہ ملہم
 اولشرا ولا **قوله** یتیمۃ الوقت و فریدتہ و یا ک ان تغفل عنہا پس آمدی
 بونیض ملہم یتیمۃ وقت یعنی صدق زمانہ دہ بردر یکانہ در و فریدہ یکدانہ
 در زہار بوندن تحفلت و مساہلہ ائمہ سن **قوله** فان تلك الحضرة التي
 یبقی المحضور فیہا مع الصورة مثلہا مثل الکتاب الذی قال لہ تعالی ما فرضنا
 فی الکتاب من شیء ذیرا شول حضرت کہ سنک اندہ صورتہ مخلوقہ یکلہ حضورک
 و تحققت باقیدرا و حال تک و شانوک مثل شول کتاب جامع کبدر کہ انوک
 حقدہ اللہ تعالی ما فرضنا فی الکتاب من شیء بیور شد ر یعنی بز اول کتابہ بر شیء
 اکسک قومادق دیشدر پس اول حالہ جامعہ ہر شیء جامع و لمقدہ حضرتہ
 قرانہ مشابہ اولدی **قوله** فیہو الجامع للواقع و غیر الواقع یعنی اول کتاب ہذکور
 جامع ہر ما منیدہ و ہر حالہ اولان امور واقعاتی و غیر واقعاتی کہ زمان

مستقبله الى الابد وقوعه كلجند و كذلك تلك الحضرة دخی واقعه و غیر واقعه
 الى الابد جا معدر محصل كلام الكل موجود في الكل حکینه هر حضرت ما فرقند
 اولان مرابتی و ما تجتهد اولان مرابتی مؤثرک اثری و اثرک مؤثره علاقه سی
 یکی علاقه ایله جا معدر **قوله** و لا يعرف ما قلناه الا من كان قرأنا فی نفسه
 دخی بزم بودید و کوز معنای بلز الامکر بر کسه که قران کجی جمیع حقایق جامع
 اوله و هر امری صحیفه حا طرنده او قویه **قوله** فان المنی الله يجعله فرقانا پس
 هر سالک طرقت تقوی و اثبات سوی دن معری و لاحق تقا قلبنه انوک بر نور لایم
 ایدر که میان حق و باطلی فرقان قادر اولور نته که بیورلشدن ان تقا الله يجعلکم
 فرقانا زیرا حقیقه اتقا عبیدک حتی جمیع افعال و صفاتدن ذاتنه و قایه اتمه سید
شعر صفت حق و اصنف و موصوف اولان حق اشیدن ایش ایدن فعاله مطلق
 حقیقت برق بر کثرت نسدن نسید و جمع فرق ایدن محقق **قوله** وهو مثل ما ذکرناه
 فیما یتمیز به العبد من الرب و هذا الفرقان ارفع فرقان یعنی اول فرقان که ثمره
 تقویدر ذکر اولمان فرقانک مثلی در عبودیدن متمیز اولدوغی مسئله ده
 و بو فرقان ارفع و اجل فرقاندر ذیراجون حق تعالی صوره تجده ظاهر و صفت
 خالقیه اند نمایان اولدی پس میان خلق و حق و عبود و رب شنبه اولدی الابد
 بو اشتباهک دفعی ایله فرق مذکور اجل فرقانات اولور ذیرا فرقان حقایق
 الهیه و کونیه ما بینده اولق و ارضاهر فرق اول اجل و ارفع در ذیرا فرق اولسه
 جمع مفاسد کثیری باعش اولور العباد بالله **قوله** فوتما یکون العبد رباً بلائک
 و و تمایکون العبد عبداً بلائک یعنی پس کاه اولور که فنا فی الله ده عبداً کمال
 دبا اولور یعنی صفات الوهیت و تقوی ربوبیت اکتساباید اگر چه بو مرتبه
 عبداً نسبتاً مرعیه سید ذاتی دکلدرو کاه اولور که مقام بعد الفناء عبداً

خلق نور فی قلبه
 معنی اتقاء

ملازم عجز قصور و بشریة اولور که عبده نسبت امرضا بتدر و مقام حقیقتند
زیرا جهة امکان عبودن بالکلیه زایل اولن پس عبودیتند دخی افک و افترا
اولن اما مشابه ربوبیت که مقام اولدرا فک و افترا محلی در **قوله** فان کا
عبدا کان بالحق و اسعوا وان کان دیا کان فی عبیة ضنک یعنی اگر عبده صفت
عبودیت ایله متصف اولور سه البتہ حتی ایله واسع اولور یعنی حقیق حوک
و قدریتله اشیا ده تصرفه قادر اولور و اگر خلق صفة ربوبیت ایله ظاهر
اولور سه ضیق معیشتدر قالور ذری الوازم عبودیت و ضعف امکانها
بالذات لایزول بالعرض حکمیته کندودن زایل اولما غلله مطالبه صفة
کمالیه اید نفوس باشند عجزی ظاهرا ولور و ضیق حیات و تنگ معاشرت
حاصل ایدر اما دعوی عبودیت مرتبه سنده کسنه اندن طلب صفات کمال
اتم که عجز و قصوری کورنه **قوله** فمن کونه عبدا یری عین نفسه و یتسع الاما
منه بلا شک پس عارف عبدا اولد و نمی چیدند نفس عاجزک عین کورد
پس اما ملین دخی بوند عبدا اولد و نمی چیدند و سع حاصل اولور ذری
عین عبده و رجعتا تم عین حقدن استر پس املنک ما مولاتی وقت ایله
حاصل اولور **قوله** و من کونه ربای الخلق کله بطا بیه من حضرت الملك
و الملك دخی عبدا کامل رب اولد و نمی چیدند جمعی خلقی کورده کندودن مطالبه
امور کونیه ایدر لول العالم ملک ملکوتدن خلیفه اولد و نمی سبب **قوله** و یجزع ابطا بیه
بذاته لذاته بعض العارفين به یکی فکن عبدا رب لا تکن رب عبده فذهب بالتعلیق
فی النار و السبک یعنی حال بوکه اولد عبدا عجز ذایتسی ایله خلقک مطالبه سنه
مساعده دن عاجز اولور بواجل دن در که بعض عارفو بو معنادن اتوری اغر کورن
پس امدی جون عجز حال ابویه ممکن در سالک عاجز مرتبه عبودیت قبول ایله که شرف

مقامات واسلم من لانا قدره مخی مرتبه ربوبیتد ظاهر اولده که حق تعالی نمود
در مخالفتی اهل وبل وثوراید رفته که بیور الکبریا و رانی والعهمة اذاری
فن نازعی فیها ادخلنه النار پس امدی عارف عبد رب اول رب بعد اولمه
که تعلق ربوبیت ایلده آتسه دوشیمیه سن و تاب هجر له یا توپاریمیه سن **نظم**
ینا سیمی رموز معرفتدن اولوب وارد کلام خان مرادی عجیب دوشدی مناسب
بومقامه دم رحمت کی فیض مرادی جون سیرکیت قلم و جولان طبع ملهمه ^{صحیفه}
منتمی و بوسطره منتهی اولدی ناکاه صوب صواب سلطانیدن بوغزل شریف
مثال منزل ربانی وارد اولدوقه بوخل شرف کاتبی ایلده تشریف اولندی **غزل**
بادشاه مدظله الی الابد و فرق بعد فرق تم فرقا و وصل بعد وصل تم و صلا
و وحی بعد وحی تم و حیا و اسم بعد اسم تم حقا فللرحمن اجمالا و جمالا و من سر
هدی اسرار محضه هو الواحد ولا فعلا و قولاً کلام السرفی حق مرادی اله الخلق
سرفی السرایا بعد لسان ترکیه بو نظمو مکرم لری دخی برقع کون مقدم ملهم ^{اولمه}
و ورود مقدم لری ایلده مشرف اولمش ایدک حالا بو محله نوع مناسبتی فهم
اولنوب ورد زبا قلم قلندی حضرت بادشاه سوادن هر شب روزک جمالینه
نقاب اکلہ طلوع ماه و حرشیدی همان برافتا ابا اکلہ فلکلر طاقی کرجه
خیام ز قبا بایندی بنج من عین غیرت بیل قبا بن سن حباب اکلہ ندکلو
جای کیر اولسک جهان بی قارا ایجره دوشدر لغری و روزمانک باشتا اکلہ
غم شادی سی دنیا ناک یا شند عافک بر دایکی یوزدن نظر عین جهان اوزر
حجاب اکلہ مرادی غفلت اتمه قلبو کی هر دمه حاضر طوت قدم بصد فیه هر
جایک محل احتساب اکلہ **فصل حکمة عملیه فی کلمة اسمائلیه اسمائلیه**
تخصیصنک و جمعی الله تعا حضر تلزینک انی صفت علوا ایلده مشرف قلدن غنیدر

طافی حکمة عملیه فی کلمة اسمائلیه

نته که وجعلنا له لسان صدق علیا بیورد با فی مظهر اسم علی قلمش در بی
 اجله ندر که یعنی همه سببی ایله در که حقایله و فای عمده صادق اولدی
قوله اعلم ان مسمى الكذا حد بالذات كل بالاسماء یعنی اسم اللّٰه مسمى سببی که ذات
 حقد من حیث الذات شائبه کثرت صفات دن مطلق و معرادر و معنای احدی
 الذات بودر لکن ذات مز بود ایچون اسما و صفات غیر مناهیدر متلا واحدک
 معدوداته نسبتدن حاصل اولان کثرت یکی که ثلث دن ثلث اربعه دن ربع
 خمسة دن خمسدر پس ذات سببی ایله احد در و اسما و صفات سببی ایله دکلدر
قوله وكل موجود فما له من الله الا ربه خاصة يستحيل ان يكون له الكل دخی
 انسان کا ملدن غیر می موجودک اسم الله مسمى سندن فیض و نصیبی یوقدر
 الا اسم ذاتی که انوک مزنی سیدر زیر اهر موجود اسما الله دن بر اسمله قائم
 و مر بار در واسمه مظهر در که عین ثابتی اندن مشیتی در پس هر موجود ایچون
 جمیع اسما ثابتا و لقی محال دلا مکر انسان کا مل او ب مظهر اسم اعظم اولان
 اما لكل فالكل قضیه سنک حکمی مشهور و سلم و ایحاق دفع مناقضه
 و منافاته محتاج نظر و تأمل اولور **قوله** و اما الاحدية الالهية فما الواحد
 منها شیء و لاخر منها شیء لا تقبل لتبعض ما احدية الهیه مقامند هرگز
 کسه نك تغیری یوقدر و هرگز موجودات دن بری سنه اندن حصه و غیر یکی
 جز نصیب اولن زیرا قابل تجزی و تبعض دکلدر اما بوجله ایله کروهر شید
 اندن حصه وارد در که کلیتی سببی ایله کل اشیا ده ساریدر لکن سراتی
 تجزی و تبعض طریقیله اولن **قوله** فاحد يد مجموع کله بالقوه یعنی پس حقد
 احدیتی مرتبه سی واحدیتی مرتبه سنده اولان اسما مفصله نك مجموعدر یعنی
 اول مجموعک کلی بونده بالقوه مندر جدر زیر احدیه واحدیه مرتبه سنه کسه

اول قوه و اجماله اولان مجموع فعله و تفصیله کلور لفظ احدیتر مرفوع مبتدا
 مجموع لفظا مرفوع خبر در لفظ کله مضافا و لمشدرا با کل مبتدا یعنی ثانی و لفظ خلا
 ظاهر در نته که شایع قیصری قدس سره تاخیر ذکر ایله مرجعیتنی تصویر ایدر
 پس منلاجای وجه مرجوحی اختیار نه بیان سبب لازم در تا مثل اولنه **قوله** و
 و الاستیعاد من کل عند مرتبه مرضیا یعنی سعادنا اول کسه در که ذمی یا ننده مرضی
 الاخلاق و لایعنی حق تعالی انوک اخلاق قدر اضی اوله **قوله** و باقدا لا من مرضی عند
 ربه لان هوالذی بقی علیه ربوبیت حال بوکه مرتبه وجوده بر کسه یوقدر کره
 قائنده مرضی الاخلاق اولمیز ذی را مر بوب شول بعد در که ربک و ذرینه ربوبیتنی
 ابقا ایدر ذی را مر بوب موجود اولسر نسبت ربوبیت بولمز و رب حیثیت ربوبیتند
 منعدم اولور پس ابقا اقر ایدی **قوله** فهو عند مرضی فهو سعید پس بعد عند الود
 مرضی اولور و مرضی اولق سبی ایله سعیدا اولور **قوله** و لهذا قال سهل ان للربوبية
 سرا و هوانت یخاطب کل عین لو ظهر لبطلت الربوبية یعنی مر بوب ربا و زیننه
 ربوبیتن ابقا اند و یکجون در که سهل تستوی ددی کر ربوبیه ایجون تحقیقا
 بر سر و اد در که اول سر بو در که سن هر عینه که خطا بایدر سن اگر اول عین
 زایل اولسر ربوبیت باطل اولور زیرا نسبت منتسبین ارا سنده قایم اولور
 پس احد منتسبین کسه نسبت دخی کیدر **قوله** فادخل علیه لو هو حرف
 امتناع لامتناع وهو لا یظهر فلا یبطل الربوبية پس بو معنای اثبات ایجون
 کلام مزبور لو ادخال اولندی که امتناع ثانی ایجون در اول منتفی اولدی و ایجون
 عین ایسه ظاهر اولمز یعنی زایل اولمز پس ربوبیت باطل اولمز **قوله** لان
 لا وجود لعین الابرته والعین موجودة دائما فالربوبية لا یبطل دائما زیرا عین
 ایجون وجود یوقدر لا ذمی سبی ایله عین ثابت ایسه دایمه الوجود در ربوبیت

پس ربوبية

وضحی کذاک دایمة الوجود و در مرفوعة البطلان نذر و کل مرضی محبوب **قوله** و کل ما
 یفعل المحبوب محبوب و کل مرضی لاشئ فعل للعین بل الفعل لربها و فیها یعنی هر مرضی اولی
 محبوب در یعنی محبوب بنی رب صاحب رضایه نسبتاً یله در زیارضا و ارادت حکم مزبور
 تعلق یابد و جزئی تمام افعال اسمایه منسوبند و اسماء کالات ذات احدیه در پس
 و افعال جمیعاً محبوب ذات احدیه در و جمیع افعال مرضیه در زیارضا افعال فی الحقیقه اعیان
 ثابتند حاصل و لکن بلکه حقیقتند فعل ارباب ایمان ثابتند ایچوندر که ایمانند
 استعداد اولیینه کوره ظاهر و لور **قوله** قاطمانا العین ان یضاف الیهما فعل فکا
 واضیة بما یظهر فیها و عنهما من افعال ربها و مرضیة تلك الافعال پس عین ثابت
 ساکن و مطمئن در یعنی کند و یه واقع اولان اسناد فعلدن و اصافند پس رضیة
 بو تقدیر چه کند و چه واقع و ظاهر اولان و کند و صورتند صاحب اولان افعال
 در بندن اول افعال میکن آیتد و کی جهندن و تلك الافعال حقیق مرضیه می آید
قوله لان کل فاعل و صانع و امر عن فعله و صنعته فان فی فعله و صنعته حق ما هی
 علی ذریه فاعل و صانع اشد و کی فعلندن و صنعتندن راضی در زیارضا صنعتند
 اولد و غی اوزره تمام حقن و یرمشد ربعد شیخ قدس سره حکم مدعا ربی تأبید
 ایچون الله کلامندن اقتباسا یدوب بیورده **قوله** اعطی کل شیء خلقه ثم هدی
 یعنی هر شیئی حق تعالی شیئیة ثبوتیه سنده خلق و تقدیر آید و کنی شیئیة
 و چون بیورده کوردی یعنی علمند مقدرا و لانی عینه جیقروی دیمکدر بورادن معلوم
 اولور اولورده صوفیه نک قدس الله سره ایمان ثابتند صورت علمیه در حکم ربی
 اصطلاح شریف کلام اللهم انما اخذنا ايمش بعد ثم هدی عبادتندن مراد
 بیان هدایت و خلق هدایت آید و کنه اشارت بیورده **قوله** ای تبین انما اعطی کل
 شیء خلقه فلا یقبل ذلك لشيء النقص ولا الزيادة یعنی هر شیئی خلقی که

فعل ارباب ایمان ثابت
 ایچوندر ایمانند استعداد
 کوره ظاهر اولور

شیئیة

شئیه بشوئیته سیدر قدیم در شکره فعل هدایه و ضلال دخی بومعنایه قدیم لدر
استعداد قدیمه یس راجع در پس فعل اعطا دخی مسبوق بالعدم دکلد در مکر عدم
شوقی اوله اول تقدیر چه اعطا تبیین ایله تفسیرا ولندی تاکه احداث عطا
توهم اولئیمه معلوم اولاکه فقهانک قیاس مظهر در مثبت دکلد در کلری
بو تحقیق دن فرم اولنور الله تعالی هدایتا یدرسه پس تحقیق مز بورا وزن
هر شیئ شئیئیه بشوئیته سیدر تقدیر اولنان مقدار دن قدر زیاده و نقص
قبولاً تمز **قوله** وکان اسماعیل علی التالام بعثوره علی ما ذکرنا عند رب مرضیا دخی
اسماعیل علیه السلام بومذکوره یعنی کل اشیا حقل مرضیه سی اولد و غنه اطلاق
جهتند زنی قاتند مرضی اولوب سعاده رضایله متصف اولدی **قوله** وکذلک
کل موجود عند رب مرضی یعنی حضرت اسماعیل زنی قاتند مرضی اولد و دخی کبی هر چو
زنی قاتند مرضی در **قوله** ولایلزم اذا کان کل موجود عند رب مرضیا علی ما بیناه ان
یکم ^{رضیا} عند رب بعد اخر سوال مقدر دن جواب در تقدیر سوال بود که هر موجود ربی
یا نند مرضی اولیاق پس شارحک بیوردیغی احکام سعادت و شفا و مظهر جنت
و نارجه متمیز اولور جواب بود که هر بعد معین رب معنی قاتند مرضی اولمقدن
بعد معین اخرک رب معین اخری قاتند مرضی اولق لازم کلز که سوال مذکور ^{متوجه}
اولا **قوله** لانها اخذ الرب بیتا لامن کل لامن واحد فما تعین له من کل الاما ینا
وما ینا سب استعداده فهو ربه زیرا هر موجود یا خود اسماعیل م که ضمیر ایکی سنه
دخی نماید اولق جائز در ربیتی کل مجبوریدن اخذ ایدر که اول کل مجبور رب الارباب
در واحد معین دن اخذ تمز پس کل مجبوریدن متعین اولن الا اخذک استعدادت
مناسب بر امر معین اولور و اول اخذ ممکن استعدادت مناسب متعین اولدی ایسه اول
امر متعین اتوک زنی اولور **قوله** ولایا اخذ احد من حیث احد یتدخی احد واحد دن

یعنی فعل اعطای بوشوئیته
بان لازم اولور بدین
الهدایه مستتر

شئیه سب استعداده کلد
بیت دکاتند در کلری
بوتقاسمت هم اولور
سب

لا شاعره ناک حکم تدعیله
دخی کبری بو تقاسمت
هم اولور

اخذ آمد و کی بجی کند و احدی حیثیتند اخذاتم بلکه الهیه مرتبه سنده اخذاید
 زیرا احدیت نبی جهت اید و نبی جهت اخذی منا فی اولور محصل طرف ما خورنده احدی
 منفسیا ولد و نبی کی طرف اخذده و خیمترو که در **قوله** و لهذا منع اهل الله تعالی التجلی
 فی الاحدیة فانک ان نظرت به فهو انظر لنفسه فما زال ناظرا لنفسه بنفسه وان
 نظرت به ما هو بین المنظور فلا بد فی وجود نسبه ما اقتضت امرین ناظر و منظور
 فزالت الاحدیة وان کان لم یزالا لنفسه بنفسه و معلوم ان فی هذا الوصف ناظر
 و منظور یعنی بواجده ندر که یعنی هر شخص رب مطلقند استمداده مناسب
 اولانی قبول ایدوب و انواع ربوبیاتند جمیعسن قابل و لما در غیبی بدر که اهل
 مقام احدیتند طلب تجلی اتم تر زیرا نسبت در طرفین اقتضا ایدر یعنی تجلی و بتجلی اله
 استر که عین اشیتدر و اشیتیت منا فی احدیه در زیرا سن قین مقام قریب فرائضه
 حقله حقه نظر اتسک و انا ایله مشارالیه و لانی ارادن رفع ایدوب اندکند
 اتسک نسبتن طرفین بولنما یوب ناظر و منظور واحد اولور و حتی کند و نفسنه
 تجلی ایدوب کند و نبی کور و اکس سن حقه سنو که ناظر اولسک مثلا قریب نوافل
 بجی احدیت سنکه زایل اولور و اگر حقه وهم خلقه همه سنک ایله نظر اتسک
 یعنی اعتبارین اور تا سنی که قریب فرائض و نوافل در جمع اتسک کواحدیه زایل
 اولور زیرا نظرت لفظنر و اقع اولان ضمیر تاء عین منظور دکلدر زیرا ناظر عبددر
 منظور بدر عین ما بیننده بالکلیه رفع اولما مشدر پس بر نسبت موجوده کر که
 امرن اقتضا ایدر یعنی ناظر و منظور استیه پس کواحدیه زایل اولور و اگر حقیقا
 نفسنی کور میوب الا بنفسه کورسه کور من وجه ناظر من وجه منظور اولور
 و بالجمله مرتبه احدیه تعدد و اشیتیت قبول اتم و بوند تجلی و نبی بولنما ما
 عارفه که صوردرن کذاید لرمعنا یب بویه نظر ایدر ل **نظم** وحدن کواول

بوکلام تفصیل اتی
 الذکرک اجمالیک
 تامل اولونه
 سله

وحدت واحد کرو اول واحد کثرتکه صورت نذر عارف لسانی جا حد **قوله** فالمرضى

لا یصح ان یكون مرضیا مطلقا الا اذا كان جمیع ما یظهر به من فعل الراضی فیه نتیجه
كلام سابقدر بیورد که چون مقررا ولدیکه بر فعل مرضی که رب معیندن صادر اول
اگاسبت مرضی اولورا مار باخره نسبت مرضی اولن پس فعل مرضی مطلقا مرضی
اولن صحیح اولن الا مکر اول شخص مر بوبده هر راضی نك فعلند ظهورن استعد
اوله زیرا اول تقدیر چه هر فعل مقام جمعدن ومعدن کمالدن صادر اولوبیحدی
المنشا واطلاق النعت اولور ضد وخلاف قبولاتن شول عین انسان کامرکی که

گویای ربنا الذی اعطی اولور **قوله** فضل اسماعیل غیره من الایما بما نفعه الحق
بر من کونه عند رب مرضیا پس اسماعیل ایما ندن غیرکی اوزرینه تفصیل اولند
حق سبحانن و تعالی نك صفت مرضیه سی ایله توصیفی سببی ایلد **قوله** وكذلك كل

نفس مطمئنة قیلها ارجعی الی ربك فیما امران ترجع الا الی ربها الذی دعاها
فرفته من الكل راضیه مرضیه وکرو بکن کیدر هر نفس مطمئنه که اکتساب
مرضاه حقه مستقر اولوب ارجعی الی ربك خطا بایلر مخاطب ومامور اولن
سائر انفس اوزرینه سعادت تدقیصیل اولنور زیرا اول مخاطبه رجوع ایلد امر
ایدن امر امتدی الا دعوة ایدن رب معین جانبنه رجوع ایلد امر اندیکر بومقام
رجعت نزلدن ترقیه حرکتدر که اول نفسن موطن اولی سیددر پس نفس مزبور
جمیع اربابدن رب مخصوصنی بیلدی ربندن راضیه ورنی ایچمن مرضیه اولند
حاله **قوله** فادخلی عبادی من حیث ما اطم هذا المقام پس داخل اول بکا خصوص
اولان قولارم زمره سندن که مثال ورجع ایلدی مقام بیحدیر خاصنه خالصه
خالصه در **قوله** فالعباد الذکورون هذا كل بعد عرف رب واقصر علیهم بنظر
الرب بخیره مع لحدیه العین لایدن ذلك پس بومقامه مذکور اولان عبادی

مختصین شوند در که در بلن بیله لرور بوبیتن اکا قصر ایله لرکه ربخیر ناظر
اولیه لر والا بعد محض اولمز لرور بلن احدیه العین بلن لر اوصاف مذکوره در
حود مفارقت یوقدر زیر ارباب متفرقه احدیت العین کور نمک کرکه در **قولہ** واد
خلقی جنی الی هی مستری خطا بعبد عارف مختصین در که یعنی جنت رضوانه
داخل و کتف حما یتد مستظل اولوک ایله جنت که بنم سجات و همه حجاب در
زیر استر کس سین ایله پرده معنا سنه در و جنت لغتک برارضک اسیدر که
اشجار کثیره سنک ظلی ایلم ستورا و لم معلوم اولمکن جنت صفت تخلق باخلا
گله در اکا داخل اولان انسان مستوح روح ریجان اولور اما جنت ذات هر بعدک
رفی عین ذاته ظهور و تجلا ایدوب و تعیین ذاتی رنبه مستور قلمقدر بعد
جنات حضرات دخی وارد در مثلا جنت عیاش تا بتر که اول جنات در ارباب و جنت
شهاکت اشباح در **قولہ** ولیست جنی سواک فانت دستری بدنک شیخ بود
حق تعالی طرفدن مترجمدر که نفس عارف نسبت و خطا بدر یعنی بیورد که بسنه
جنتم سندن غیری دکلد زیرا سن بنی غیری دکلد زیرا سن بنی نفسک ایله
ذاتک ایله ساتر سن وقایه خاتم و صفاتم سنک ذاتک و صفاتک ایلم **قولہ**
فلا اعرف الا بک كما انت لا یسکون الا لی پس بن ظاهره ظاهر و معرفی
اولماز بن الا سنک مرئیتک سبب ایلمنتکه سن ذاتی موجود اولماز سین الا
بنم فاضله نودم و اضافتم وجود ایلم زرا ممکنه عدم امر ذاتی در نفسند
معلوم محض در وجود حقسوز موجود اولمن **قولہ** من عرفک عرفنی وانا لا اعرف
فانت لا تعرف پس هر که سنی حق معرفتک بلدی بنی دخی بیلدی زیرا سنک
حقیقتک دکلد را لا بنم حقیقتم در فرغوز یوقدر الا تقیید و اطلاقه حاک
بوکه بن کو و حقیقتم ایلم معروف اولماز بن پس سن دخی معروف اولماز سین یعنی

کنند حقیقتله بلهنگ سین زیرا بتم کنه خاتم سنده ما خود در پس بنده جاری
اولا حکم سنده دخی ملخو تلد فالالشیخ **شهر** ولست اعرف من شی حقیقتله و کیف
اعرف واسم فیه **لمنشئه** هذا الوجود وان تعدد ظاهرا و حیا تکم ما فیه الا انتم
انتم حقیقت کل موجود بدا و وجود هذا الکائنات توهم **لمنشئه** لخمیر اشباه عنان
نمایان سن سن اشبا شب تارومه تابان سن سن اعدامه قلن افاضه نور
وجودی یک قالب فوسوده برهان سن سن **ول** اندم بجه دم سر مظان
توقف جان استیوهرجا بنی بقدم بنی کوردم هر علم کما ولد و در متوجه بنی بولدم
هر منظورون کم نظر اندم سنی کوردم جانم تن او لورن بن او بوب بقولوغه دو شدم
علیسی بجه ره زن ایمش سوزن کوردم **قولر** فاذا دخلت جنته دخلت نفسک

فتعرف معرفت اخری غیر المعرفه التي عرفتها حين عرفت ربك بمعرفتك اياها
پس سن بچن که حقک جنته داخل اولدک پس نفسو که قدر علم معرفت ایلد اول
او بوب و معرفت اخری ایلد عارف اولدک که معرفت واسطه سی ایلد و بنی بلکدر
معرفت ثانیه بعد ربنی بیلوب و مظاهره ظهوری سببی ایلد معرفت نفسنا
متوجه او بوب نفسنی بلکدر معرفت ثانیه اولی دن اتم و اکملدر زیرا ربنی مظهریت
بو معرفت بیلور خصوصاً بو معرفت معرفت رسول الله در که بجم معرفت ربک
سوالند عرفت الاشياء بالله بیور مشلور در معرفت اولی معرفت واحد ناقصه
مجرد بعد فقرن و بجزن بیلوب و ربیک و سعت غنا سن فهمم تکدر کر و معرفت
نفسنی بعد اتمک یوقدر **قولر** فنكون صاحب معرفتین معرفت بر من حیث انت
و معرفت بر ربک من حیث هولاً من حیث انت شیخ قدس سره کلام سابق بقصیل
ایدوب بیور در کس بو تقد رجه سن ربکی بلکدر ایکن معرفت صاحبی او لورن
که بر لیبی ربکی بلکدر نفسک حیثی ایلد و بر لیبی ربکی و نفسکی بلکدر ربک

حیثی ایلر نفکدن قطع نظر ایلر شایع قیصر کایدرب لفظند یا موضعینده
 دخی صلدر کذلک سبیدر من حیثانت لفظند عیدک ربدن تیزی و مغایرت
 وجودیه سی اعتبار اولمشدر نترکه من حیث هو ببارتند عیدک ربه غیبی و عدم
 مغایرتی قصد اولمشدر لامن حیثانت معنای مذکوریه تاکیددر یعنی سنک
 امتیاز و مغایرتک مقصود اولما مشدر بحسب الاعتبار و ارایکن **قولشعر**
 فانت عید و انت رب لمن لرفیانت عید و انت رب و انت عید لمن لرفی
 الخطاب عهد بیتا اولک معناسی دیمکدر که پس سن اسم جا کو کرم محکوم اولد
 اعتبار ایلر عید سن و بعینه اول عید محکوم اولد و نکل اسمک رنی سن حکام
 فایض سننی قبول و ترینر اسمک ایلر و کمالات لایق سن نفسکده اظهار قلب
 ایلر مصبح ثابند تقدیر کلام لمن انت لرفیه در کرم ضمیر من موصول عاید
 اولد و نکی کبی فی ضمیری دخی عاید در من موصوف وجود حقن عبارتدر زیر
 هر موجود وجود حقه ظاهر و متحققدر وجود حق کانه موجودات طرفدر
 اما اجسام ما بیننده اولان ظرفیه و مظهر فیت مراد کلد ر محذ و ایجاب
 ایدر بلکه مراتب معناسیدر اما ثابنتک معناسی دیمکدر کرم سن وجه رب
 سن سندره ظاهر اولان هویت اعتبار و من وجه عید سن یعنی شول
 خطا بالاست بر بکم ایلر مخاطب و ایجاب بلی ایلر بو بیتا اعتبار قلد و نکل
 ربک عیدی سن بعد بود یقنه علمدن لاید در کرم بیا ایلر عید ارا سندره
 واقع اولان عهد سابق کلی اولمق و ارجزی اولمق و ارحمد کلی شول عهد
 در کما اسم جامع الهی ایلر عباد اوردتا سندره اولدیکه حاکموری اولان هر اسمک
 حبی ایلر اولد اسم جامع عبادت ایدر لرا اما عهد جزئی اسماء حاکم
 جزئیات ایلر عباد جزئیات اوردتا سندره جاری اولدیکه بو عهد

جزئیہ نک بحسب الوجود نقضی ممکن اولماز اما عہد کلی یہ نقض ترتباید
 زیر غواشی طبیعتہ جمالی ایله نفس ناطقہ فطرۃ اصلیه سندہ متجلی اولوت
 جائز در نترکہ بیان سر قضا و قدرده بو حکم معتبر طو توب لوج محفوظ
 کلی بر مغایر لوج جزئیات و فلک صور محو و اثبات اتمشد در محصل کلام
 عالم جزئیات عالم کلیات مخالف ظهور اتمک جائز در نفوس محو بینہ
 و افہام قاصرین نسبت ایله اما قیاسات کلیہ نک انتاجندہ مطلقا
 توقف و تخلف محسوس اولماز و قضی ربک الآ تعبد والا ایاه نقضی
 اشتباہدر و جمیع مخاطبین کہ عباد اللہ در اسماء حاکمہ لری حیثیندر
 ارباب جزئیہ یہ عاید لردر و بحسب الاسباب و الوسایط جملہ سی بر رب کلی
 عابد لردر معکومر اولاکم احکام جزئیہ میانندہ اول الخلاق و شفاق کلیاتہ و مرتبہ
 علیہ اولان اتفاقا منافی دکلدر اشاعرہ نک مثلا الشقی شقی و بطن امہ ددو
 عہد کلی بر نسبتدر کلام حقدرو حنفیر نک و ما ترید یہ نک الشقی قد یسعد و یدو
 عہد جزئی یہ نسبتدر و عالم شہادت حکیمدر بودگی کلام حقدر مرتبہ سی حبیبی الہی
 پس احکام مراتبہ رعایت ایدن و شہود کامل و عقل کفایت صاحبی اولان عارفونہ
 ما ترید یہ یہ مریدونہ تابع شعورا شعری جملہ دن اتم و ہر شبہ دن بری اولورون قولہ
 فکل عقد علی شخص بجلد من سواہ عقد پس ہر عہد جزئی کہ او فو بالعقودہ اولان
 عقد معنا سندن ماخذ اولایا ہر عقیدہ و اعتقاد کما شخص صلا بر شخص جزئی
 انک او ذرینہ ملازم داول عقد جزئی حل ایدر اول شخصک غیر سندن حاصل
 اولان عقد جزئی اخر یعنی بر عقد جزئیہ بر عقد جزئی لغز مخالف اولور مخالفدن
 بجل الہی تعبیر ہم مقضای نظم ایچون ہم معنای عقدہ مناسبت ضدیری
 ایچون اولان پس بجل بہ فاعل عقدا ولور و من حرف جوا ولور اما من موصولہ

عوائذ طبیعتہ جمالیہ اید

کلام اشاعرہ الشقی شقی فو بطن امہ
 کلام ما تریدہ الشقی فو بعد

اولوب بچل به فاعل اولوق دخی ظاهر در اما نقدر محتاجدر بچل من له عقیده غیرها
 اولقا و زربینا **قولی** فوضی الله تعالی عن عبیده فرم مرضیون و رضو عنده فهو مرضی یعنی
 پس حق تعالی قوللارندن راضی حشوند اولدی زیرا مقتضای اسما و احکام صفاتی
 انلردن ظهور کلدی و ربعا صدی ایلم اولان عهد و میثاق مورد حصول
 پیوسته و موصول اولدی پس قوللاری دخی مرضیون اولدی پس حق دخی مرضی
 اولدی زیرا کتعد اولد قلمی مطلوب لربن حقندن استدی لربو حق دخی و بردی کوجه
 امر تکلیفی جهتندن رضای حق بولما یوب و لایرضی لعباده الکفر حکمی وارد اولور
 اما مراد شیخ قدس سره بو مقامده رضادن مرادی جهتندن اولان رضاد امر
 تشربی جهتندن اولان رضاد کدر نقص و خلاف یوقدر سا بقا مذکور اولان
 عهد کلی و عهد جزئی اعتباری و استعدادات قدیم و حادثه ملا حظری
 ایلم بو مقولر شبهات غائلری منکشف و مرتفع اولور کیدر بو شرح شریفه
 بونک امثالی عقاید اسلامیه برحق عنایت و ائمت در امیدد که بختند ^{العاوین} کلدی
 بالله مشکورا **قولی** فنقابلت الحضرة فان نقابل الامثال والامثال اضداد
 المثلین حقیقه لایحتمان اذلاتما یزان و ما تمه الا متمیز پس حق تعالی راضی
 و عبودیت بری برندن ممتاز و متعین بولنور نقابل امثال ایلم نقابل اولدی لایسه
 اضداد در ز برامثالان حقیقه در مجتمع اولنر مجتمع اولسه لر ممتاز اولنر لرحالاکر
 بو مرتبه ایسه متمیزدن غیری یوقدر حاصل کلام حضرت ربوبیت و عبودیت
 وجود الهیه مخیر لور در مثلیت جنسند میخدا اولد قلمی کجا اما عرض مشخصه
 لر اعتباری ایلم امثال مختلفا و لور **قولی** فماتمه فی الوجود مثل فما فی الوجود
 ضد یعنی وقتا که مرتب ربوبیت ایلم عبودیت متمیزدن غیری شی او لایحق

بو مرتبه

بومرتبه در مثل اولماز پس اول تقدیر بجه وجوده مثل اولماز مثل اولماز بجه ضد
 اولماز **قوله** فان الوجود حقيقة واحدة والشيء لا يضاد نفسه زرا وجود نفسند
 حقيقة واحدة در پس شیء نفسنه ضدا اولماز تلخیص بحث بودر که وجود یکی
 اعتباری وارد اول واحد جامعیه در که هرگز مماثل و تضاد بودند معتبرا اولماز
 ثانی کثرة و اشئینیت در که مماثل و تضاد در ربوبیت و عبودیت بودند مرعی و همیسر
 در اما امرین مزبورین عارف یا شنند مرعی طوئور بر سنند سخا نکارا اولماز متکرر کرد
 ایمان سالکه خلل و نقصان کلیس **قوله** فلم یبق الا الحق لم یبق کائن فماتمه موصول
 و مائمه باین یعنی چون امثال مرتفع و اضداد و اشکال منقطع اولدی وحدة وجود
 حق حاصل اولوب نه موصول قالدی نه واصل نه مماثل نه مباین با کلیس محو و محض
 کوردی زیر عین وحدة کله اجزاء مستهک و فانی اولدی و عین حق باقی
 و من غیر ثانی قلدی **قوله** و اذا جاء برهان العیان فما اری بعینی الایسته
 اذا عاین یعنی ذکر اولنان وحدة صرفه سببی ایله برهان عیان و کشف و نمایا
 اولدی پس کوردم عین بصرم و عین بصیرت ایلر الا حین معاینتیه و لحدی
 کوردم **قوله** ذلك لمن خشى ربه ان يكون هو لعلمه بالتميز منشاء بحث اقی مقام
 فرقدن در نترکه منبع بحث سابق مقام جمعدن ایدی یعنی بوانبات تقابل
 و در راضی و عبید مرضی اولماز ایله عکسی ایله حکم شول سالک ایچوندر که در بندن
 خشیت قیلر و ثابت قدم مقام انقیاد و عبودیت اولاک هرگز خاطر نناظرهار
 ربوبیت کلیه و لسان انا الحق سو یلیوب سطا حله زفره سنن ملکی اولیدیر ارب
 ایله عبید اودا سندن تمیز علی اولدی عین و عبید بالکلیس در محض اولماز و عین
 بلد و کیچون بعد سطا حله محقق میانشند فرق بودر که محقق مقام ربوبیتیه قایم
 اولماز الا حینا بعد حین یعنی ایماننا غلبه حکم وحدة ایله حق تعالی اولماز مقام

كذويه اعطا ايدراما محققا ولائنا وحالده انت رب دنلسه وبويتن اقرارا تمز
وبسوديتن انكار قلن بلكه اولمقام مدن جوع كو ستر اما شطاح وجوعه قادر
اولن و بسوديتن اقرار قلن مغلوب حكم مقام اولور **قوله** دلنا على ذلك جهل اعيان
في الوجود مما اتى به عالم يعنى ادب بى اد برون مكتسب اولدوغى سببا يلدر كس
انيمان موجودا تدن بعضنك مرتبه وجوده جهلى نزم وجوده عالم اولما موز
وعالمه علمن بله موزه دلالت ايدر يعنى ربا يلدر عبداك تميزنى رعائت اولد
مقام دقيقك ادب حقيقن عادت اندوك واولمقام ايلدر تحقيقى عين سايندن
اخفا ونظر غيبا ندن تا پيدا طودنق الحمد لله الذى ذهب عنا الجهل وسوره الادب
وازال ظلمنا الغرور والرتبه حتى ما فقدت رتبتا العبد ورتبتا الرب **قوله** فقد وقع

التمييز بين العبيد فقد وقع التمييز بين الادباء بوراده تكرر بحمل استلذاذ الوجود
كان وقوع تمييز قايلىك محبوبدركه ذكر ندى لذت اور يعنى جون جاهل لى جهلى
بره هادى سبيل معرفت اولدى پس بين العبيد تمييزك معلول تمييزا ربا بدد
دلالت اندى اربابك تمييزك علل عبيد در واخلاق معلول اخلاق معلولات

اقنضا ايدر **قوله** وان لم يقع التمييز لفسل لاسم الواحد الالهى من جميع وجوه بما
يفسر بها الاخرى يعنى كى بين الارباب كما اسماء حاكمه در تمييز واقع اوليا ايدى
اسم واحدا لى جميع وجوه دن اسم لخر تفسير اولندوغى معنى ايلدر تفسير اولنوب

هر كى بين الصفات تغاير مشاهده اولتمز ايدى **قوله** والمغز لا يفسر بتفسير
المذلل الى مثل ذلك كلام سابقك مثلا ليدركه اسماء الهيدون هن ربى اخرك
اخرك معنا سى ايلدر تفسير اولتمز پس معر مذل ايله تفسير اولتمز عكسى دغى
بويله در قابض مثلا با سطر ايله تفسير اولتمز **قوله** لكن من حيث الاحد
لكن اسم معر عين مذل واحد تير حينئذ نكه ذات در **قوله** كما تقول

۱۱۱

فی کل اسم دلیل علی الذات و علی حقیقه من حیث هونته که هر اسمی قابل دلیل
قابل در بواسم ذات مطلقه او زین دلیله روح حقیقه مخصوصه سنه و غی الذ
زیرا سا ترا سمان امتیازی و حقیقتا اختصاصی هستند ندر و اول حقیقه اولی
حیثینند ندر **قوله** فالسمی واحد فالعز هو المذل من حیث المستمی والذات پس
جمیع اسماده مستمی بر در اکو اسما نفسند خصوصیات حسبی ایله کثیره در
پس مغزین مذدر مستمی ذات حیثیندن **قوله** والمعز لیس المذل من حیث نفسه
وحقیقته و مغز غیر مذدر نفسی و حقیقتی حسبی ایله که مفهوم حاصیدک
قوله فان المفهوم یختلف فی الفهم فی کل واحد منهما زیرا مفهوم اسما بحسب ^{العقل}
مختلف اولور یعنی عقده هر بر سنک مفهوم اخرک مفهومه مغایر اولور
بحسب الخابج متحد ایکن **قوله** فلا تنظر الی الحق و تعریه عن الخلق ولا تنظر الی الخلق
و تکسوه سوی الحق پس حقه لباس خلقدن تخریجی حالی نظر انکه تفریه صرف
اولور و خلقه حقدن مجرد و حقه مغایر اولور و غی حاله نظر اتمه بلکه حقد
خلق کور و خلقه حق کور و حده کور کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
اخره مخالف کور **قوله** و زهه و شبهه و قم فی مقعد الصدق و کن فی الجمع ان سئ
وان سئ فی الفرق یعنی مقام احدیته تفریه ایله و مظاهر دن مجرد کور و غی
مقام واحدیتک تشبیه ایله مظاهر ایله ملتبس و مختلط کور و بو تفریه ایله
تشبیه اور تا سن جمع ایله مقعد صدق قائم اول مقعد صدق دیکه وجه
تسمیه بودر که بو مقامه هر کن شایسته کذب یوقدر محل اعتدالدر **قوله** سخن
با الحک ان کل تبدی قصب السبق یعنی بو مقامات الهیه سببی ایله سن قصب
سبقه جایز اولور سن اگر بو مقامات جمیعا حاصله اولور سه بعده اعراب سخن
جز مد را مسا بق جواب اولور و زین و لفظ قصب منصوب مفعول لفظ سخن

امر سابق جوابی و ملق اوزرینتر و فقط قضیب منصوب مفعول لفظ بحر سبق
مجرد مضایق الیه قضیب در قضیب سبق او کدل معنا سن در **قول** فلا تعنی فلا
یعنی پس حقیقتک حسب ایل سن فانی اول سن اما تعیناتک اعتباریله که
سور حقدن باقی قلم سن زیر کل نوم هو فی شان در شیخ صدر الدین فتوی
بصوضند بیور که الحی تنقلب الاحوال والاعیان الثابتة تنقلب علیها
الاحوال یعنی حق واحد من کل الوجوه در احدیتدن منقلب و لهما الحوال جهاند
صور تعدد کیر و بر صورتدن صورة اخری بر منقلبیا و لور **لمنشد الحقیق** بر چهر
باک صافی لوان کثیره ده نمایان بک بستر جسم و خفیت بر جان یوزا دینه
بر جان تابان اما اعیان ثابتہ ایلہ دکدر ذیرا نفسند متعدد در احوال نلرک اوزر
منقلبیا و لور هر برسی بر آسه ثابتہ اولد قری حاله که بونلر حق کجی کثیره
ده تجلایا قادر دکلمر مکر عنایت حق و لهما حق مجلای کثیره بر تجلایا بدور
مجلادن مجلای اخره منقلبیا و لور مثلا اعیان ثابتہ که حقک شتونی و صور
علمی سیدر و بوضور علمینک احکامی که ماهیات و حقایق خارجیہ در حق
بونلر منقلبدر بلکه کل ان فی شان حکیمه حقایق کن نینک هر برنده مجلی
و منقلبیا و لور اسما و مسمیاتا اعتباریله یا مسمیات واحد اسما و مسمیات
کثیره ده مجلی و لما غلر بحار فن ذوقته و شهودنه کور اما ماهیاتون و جویات
مستقلسی بو قدک حالدن حال منقلبدر دیو بلکه من وجه مجلای احوالدر
کند و لور من وجه شتون و احوالدر مثلا بر ماهیت بحسب الاطوار عالم شهادته
کلبنه اوزرینتقد در احوال منقلبیا و لور بعد شهادته دخی اطوار و خلقت
و بعد الوجوه اطوار عمرنه قدر در حاصل معنی دیکدر کرمعنی حقد در تجلیاتی
جلالیسی ایلہ و مبقی دخی حقد در تجلیات جمالیسی ایلہ عبدک الحقی مظهرتی

وارد و هر آنکه اثبات مبتدل و حقیقتی ثابت در **قولی** و لایق علیک الوحی
 فی غیره و لایق دخی سنک اوزرین وارد اولان دخی غیره دکدر بلکه اول دخی حقه
 وارد اولمشدر زیر احق سنده موجود در بلکه سن یوق سن وارحقدر دخی
 سن اول دخی ربوبیتک ایله غیره القا اتم سن بلکه حصا لقا ایدر سن زیر **عباد**
 کلی سی سنک مظاهر حقیقتکدر سن مقام محمد سن انسان کامل ایسک **قوله**
 الشاء بصدق الوعد لا بصدق الوعد و قتا که حق سبحانه و تعالی اسماعیلیم
 اوزرین صدق و عدایله ثنا اندی ایسه مصنف حکمتی بیان لازم اولوب
 دیدیکم ثنا متحقق اولمز الا صدق و عدایله زیر عقلا و عرفاقتند مصبرات
 اولان ثنا اولمز اما بولامده بحث وارد بو معنا بنظر عاید اولور **قوله**
 و الحضرة الالهية تطلب النشاء المحمود فيثني عليها بصدق الوعد لا بصدق الوعيد
 و حضرة الهية عباد فی عدمن وجوده اخراج اندوکی صفت جمیله مقابلر سنک
 انردن ثناء محمور طلب ایله پس حضرة الهية اوزرین صدق و عدایله ثنا اولور
 اما صدق و عدایله و لکن یعنی جزاء اساءت و مکافات سیئه مقابلنده ثنا
 یوقدر دیمکدر **قوله** بل بالتجاوز تجاوز و محفوکا اهدن کجکدیرلر پس معنا
 دیمکدر که بلکن حضرته ثنا موجب و عید و عذاب اولندن تجاوز سببی ایله اولور
 اول تقدیرجه ثنا صدق و عید ایله اولمز زیر سبب وقوع حکم و عید کذب
 ایدی معدوم اولدی پس ممکن احدی طرفین مرجع دخی معدوم اولوب و عدم
 علت عدم معلول ایجاب اندی و یحتمل که فایده خبر و عید تخویف و اتقادر
 اوله قال که تعالی و ما نزل بالایات الا تخويفا و جایزدر که تخویف و اتقا
 حاصل اوله قاموسه الوعيد التهديد پس بو مقامده سنولمشهره **قوله**
 اولما سوز ایچونکیم تجاوز عن السينات ده و عید دلالت ایدن اخبار

صادقینه منافض اولوب و منافضه من بون کذب عن الله محذور فی ایجاب ایدر
 دیمیشلرایک ذرا خبر و عید دن مراد خیر حقیقی اولوق لازم دکلمعناى انشائی
 بخورن اتمک بخون جازا اولیه مثلا تلهف و عار و تحسیر کی **قوله** فلا تحسب ان الله
 تخلف وعده رسله و لم یقل و عیده شیخ مصنف قدس سره الفکر کلام ^{بقینه} سنا
 ای شاهدها قامت ایدر که یعنی حق تعالی حضرت تری بنی سزر رسولرینه اندوکی
 وعده مخلف اولورظن اتمک دیدی یعنی مقام شاده نفیک ذکر فی اخلاف
 وعده تخصیص و فصر اتمدی و عیدک نفسی ذکر اتمدی معلوم اولسون که
 بومقامه سابقا مذکور اولدوخی اوزره امر ادرادی بی و مقنضای استعداده
 نظرا اولونورسه صدق و عید دخی ایجاب ایدر ز بر حضرت شیخ قدس سره
 سابقا بیورمشدر که فرضی گله عن عیده فهم مرضیون و رضوانه فخر مرضی
 پس بومقامه دخی قایل دیمک قابلدر که مستحق و عید اولان عباد سخن
 اولد قلمی مطلوبون الد قلمی جهندن بخون حق شنای ائمه لر و حق تعالی بون
 مطلوبون اعطا اندوکی اجلدن بخون سزاوار شنای اولیه لر مکر اللم جواب
 بوبله سوق ولنه که مقام سابقه رضا امر تشریف جهندن اولمایوب
 امر ادرادی جهندن اولدوخی کبی بومقامه دخی حال بر عکس اولوب شنای واقع
 اولور سنا امر ادرادی جهندن شنای لایق ایسره و با الجمله شنای بونورسه شای
 محمود اولماز پس شیخ محمود قیدک ایله احتراز بوشاده احتراز اولور محصل
 کلام بومقام سوزن نظر و تیشه اندیشه اعمال ایده جک بردارها لایقینه
 و گله علم **قوله** بل قال و یجاوز عن سیئاتهم مع انهم تعد علی ذلک یعنی قراند
 اخلاف و عیدک نفی اتمدی بلکه و یجاوز عن سیئاتهم یعنی مؤمنلر کما ^{هرند} هرند
 کجیلور عیدی پس بوندن اخلاف و عید لازم کلامی زیرا کسب سیئات اوزر شنای

وعيد تهديداً تمش ايدي پس تجاوز عن السيئه وعد سابقه خلفاً فثنا
 اندي لكن جواب ينرجاب سابقه **قول** فاشي على اسمعيل بانته صادق الوعد
 يعني وقتا كثر ثناء محمود وعد مخصوص اولدوغك ثابت اولدي ايسر الله تعالى
 اسمعيل مصادق الوعد يوشنا اندي صادق الوعد والوعيد ديمك صادق
 الوعد اولدوغني مقام الست ربكم ده اولدوغني عهد سابقه اظهار كماله
 لا يقرب اليه وفا اتمه سيدر **قول** وقد زال الامكان في حق الحق من طلب المرجح
 يعني حال بوكه تحقيقاً ويميدك امكان وقوي سي زایل اولدي الله تعالى حفته زيل
 فاعل ويميدك محققاً ويميدك وقوعه مرجح طلب ايدي زير طرفين مساوي
 اولان حكم مرجح دن لابدر كراحد طرفين وقوعه تخصيصاً ولونه مرجح ويميد
 ايسه بوداده سيئات اولسه كرك ايدي سيئات تجاوز عقول مضمحل
 اولجاق امكان وقوي دغي زایل اولوب حكم عدم اصلي اوزرينه باقي قلدي
 وخير ويميدك فائده سي نحويف وانقا اولور كرك مضمون لغاهم يتقون ذر
قول فلم يبق الا صادق وعد وحده يعني پس سبب ويميد زائل اولجاق يالكوز
 تحقق وعد باقي قلدي **قوله** ومالو يميد الحق معين تعين يعني حال بوكه ويميد
 حق ايچون معين باقي يوقدر زير مغفرة ايلدنا اولور يعني حق تعالى
 عاصيانده مغفرة ايله وكفاره تسببت انقلاب عذابه زوان بولور زير الخضر
 غير قارة الذوات در **قوله** فان دخلوا دار الشفاء فانهم على كل لذة فيها
 نعيم مبين يعني اكر اول ويميد دار شفا ييكه ناردر داخل اولسه لر پس
 كرو اولداهل ويميد اخر كار برلذة اوزرينه كايين لر در كه اول لذته نعيم
 مبين حاصلدر پس نعيم مبين مبتدا فيها مقدم خبر در **قوله** نعيم جنه
 الخلد فالامر واحد لفظ نعيم مياتيك مفعول صريح في معنى اول دار شفاء

اولان لذت حاصل اولان نعيم جنا تك نعيمه مغاير در پس كرامر واحد در
يعنى نعيمند اتحاد مقرر در زير صاحبته لذت يا دفع المر حاصل نمك بر ابر
قول و بينهما عند الخلى تباین يعنى حال بگويم نعيمين اود تا سنده تجلى حالند
تباعد صورتى ثابت در زير نعيم اهل جنت حور و قصور در كس بالفعل اندك
لذت و سرور حاصل در ما نعيم اهل نار صورت و بالفعل بيزار در اكثر تطاول
زمان ايله نوره منقلب اولور سنده كه شرح ايدر **قول** مسمى عذابا من
عذوبه طعمه يعنى نعيم اهل نار صورت و حال عذاب تسميه اولند و نجي ما لا
عذوبه طعمي اولد و نجي اجل در **قول** و ذاك له كالفشر و القشر صاين يعنى
اول تسميه عذاب او كه قشر كبيد ر قشر ايسر لبي صيانت و حمايت او زره در
يعنى نكته قشر ظاهر لبي قاتن صاين و سائر در كذلك لفظ عذاب دخی
معنا سنى و حقيقتى ادراك محجوب بنندن ستر و حفظ ايدر معلوم ولا كم
خالدين فى النار ايجون شيخك كلامى مقتضا سنجه حالات ثلث وارد حال
اولاده حين دخوله ظاهر و باطن لرئيس استيلاء عذابدن اضطراب كلور
تخفيف عذاب طلب اندك ايدر و يا خلق جديد ايله دنيا اير محمود و رجوع
استدك ايدر كس اول مطلوب و استدعاجاب اولما مشد رحالة ثابته
ده دعائى مستجاب اولما و نغندن نفس لرئيس راحت يا س نعيم و نوطين
عذاب نعيم كلوب و باطن لرندن تاب عذاب مرفوع اولما سيدر و حاله
ثالثه معنى حقا بله الفت عذاب حاصل اولوب و مرور سنين و شهروز
ايله تعود اذى و سرور تسليم وضا مشاهده اولما سيدر حتى تمثيل
اولنو و كرا اهل نار او زير نعيم شميم جنت من شميم اولسه هر كز
تلذذ ايتوب بلكه متالم اولار نته كه جعل رايجه ورد ايله متاذى اولدو

طالع حکمت روحیه

کبی حق سبحانہ و تعالیٰ بزوی و سائر اخوان مسلمین بو مرتبہ دن مصون ایند ایند
فصل حکمت و حقیقت کلمہ بقولہ روح ضم رابله اولمق وارصاحب الفکر
 دیدو کی کبی زیر حضرت یعقوب علیہ السلام عالم علم انفس وارواح ایدی یا خود
 فتح رابله اولمشول مناسبت ایله که لایبیا سوا من روح الله و بعد فی استنباه
 انزلک لسان شریفند حکایتدر **قولہ** الدین دینان دین لغة عمر پیرده اوج
 معنایها کلور انقیاد و جزا و عبادت و شریعت منقول اولد قدن صکره دخی بو
 معاینک اعتبارندن حالی اولماز پس بو برولد و نخی اوزر تیردین شرعی ایکی
 نوعدر **قولہ** دین عندالله و عندمن عرفه الحق و من عرفه عرفه الحق یعنی نوع اول
 اول دیندر که حضرت جمع الهیندن صادر اولا و مقام جمعدر متقرر و ثابت و فلا
 یا خود حقک و محی ایلر تعریف اددو کما نبیاسی قانتد یا خود ورثه انبیاسی قانتد
 ثابت و متعین اولاکم برسی و سابط رسل ایله برسی و سابط و سابط رسل
 ایله ثابت اولور و ورثه دن مراد علماء امت محمددر که انبیاء بنی اسرائیل شرفی
 ایله مشرف قلوب و دین بنی انزلک ایله ذنده و مجدد اولور **قولہ** و دین عند الخلق
 یعنی نوع ثانی اول دیندر که حضرت تفصیل الهیندن صادر اولوب عند الخلق مقور
 اولار مراد منظار سما معبره سندن ظاهر اولوب مطابق شرع اولان معارف
 الهیدر که ثمره طریقه مرشدان منجم یقین و صوفیه مشرعه موحدین در **قولہ**
 و اعتبره الله تعالیٰ یعنی حق سبحانہ و تعالیٰ دین مزبور دخی اعتبار اندی مطابق
 شریعت ایچون **قولہ** فال دین الذی عند الله هو الذی اصطفاه و اعطاه الرتبة
 العالیة علی دین الخلق پس عندالله ثابت اولان دین اول دیندر که حق تعالیٰ
 انی برکزید و ممتاز قلوب و اکام دین خلق اوزره عالی اولان رتبه اعطا
 اندی **قولہ** فقال الله تعالیٰ شرکه حق سبحانہ و تعالیٰ بو معنایها اشارت

بعده بو حکمتک روحیه اولد و عنک
 سببی زیر معانی ثلاثه لغویه که
 انقیاد و جزا و عبادت در روح مجرور
 شاندر و فتح رابله روح اولد و عنک
 سببی زیر معانی ثلاثه تکهن برسی
 ایله روح دائم و راحت سردی
 حاصل اولور معناه

ایدوب بیوردی **قوتی** ووصی بها ابراهیم بنیه و یعقوب یا بنی اذ الله اصطفی
 لکم الدین ولا تمون الا فانتم مسلمین یعنی حضرت ابراهیم عم اولادنه بودینی
 وصیت آندی و حضرت یعقوب دخی اولادتر وصیتا یدر بیوردیکر حق تعالی
 سزوک ایچون دین اسلام اختیار آندی پس سزاموات اولما کوز الا حنیف مسلم
 اولد و غکوز حالده اولوک ددی **قوتی** ای منقاد وذا لیر یعنی اولدین منقاد اولد
 غکوز حالده ثابت قدم اولوک یعنی حاک اسلامه ختم اولوک بحسب الظاهر نوزم
 اعتقاد و اخلاص ایلدی بحسب الباطن جن نیات اوضاعن تدبر و لطایف معادفن
 استکنافا یلیله **قوتی** و جاء الدین بالالف واللام للتعریف و العهد فهوین
 معروف معلوم دین بو مقامده معرف باللام ابراد اولندی کلام تعریف و عهد
 ایچوندر زیر بودین عندا مخاطب معلومدر **قوتی** وهو فعل ان الدین عند الله
 الاسلام یعنی اول معروف اولان دین الله تعالی نك ان الدین عند الله الاسلام
 دید و کیدر **قوتی** وهو الا نقیاد فال دین عبادة عن نقیادك و کدی من عند
 هو الشریع الذی انقذت انت الیه یعنی عند گدا اسلام اولان دین نسبی نقیاددر
 من عند گدا اعتبار اولن سمشریع منقاد الیر اولور اما سنک ایلدی قیامی اعتبار
 اولنسه نفس نقیاد اولور پس شریع منقاد الیر اولور اما سنک ایلدی قیامی اعتبار
 ایلدی مکلفدر پس دین ایلدی شریع فرقی بودر که دین عبید طرفندن اولور شریع
 حق طرفندن اولور **قوتی** فال دین الا نقیاد و اننا موس هو الشریع الذی شرعه
 الله تعالی پس عبیدله قایم اولان دین نقیاددر و فنا موس اول نسبت مشرعه
 در که حق تعالی انی وضع اتمشدر و عبادن سواقا اتمشدر اهلنا موس بر معنی
 مستودی الهام ایدیمی ملکوک اسمیدر مجازا ملهمه دخی اطلاق اولنور **قوتی**
 فمن تصف بالانقیاد لما شرعه الله تعالی لم فذلک الذی قام بال دین

ایه کریمه ده بها ضری
 ملته عاید در ملت دخی
 دین مناسنه در اول
 اجلد دین ایلد تبیر
 اولندی
 ملا

دینک مراد بوراده احکام
 شریعت معناسنه اولوق
 سکرک منقاد الیه اولوق
 صحیح اوله والا انقباد
 انقیاد بنجه تصور اولور
 ملا

واقامه يعنى شمول كه حق تعالى نيك ايچون تشريع ايد وكنه انبيا دايله متصرف
 اوله اول شمول مسلكه اقامه دين ايدرومنشيئ شرع مبين اولورنته كه كلام
 ايتي بومعناي مفسر در **قولها** اي انشاءه كما نقيم الصلوة فالعبد هو المنشيئ
 للدين والحق هو الواضع للاحكام والانبياء عين فعلك فالدين من فعلك فيما
 سعدت لايمان كان منك يعنى اول منقاد شرع اولان در ديني انشاء واقامت
 ايدن صلوة مفروضه اقامت ايدوكي كي پس عبد منشيئ دين وحق تعالى وضع
 احكام شرع مبين در بوتقدريجه انقياد سنك عين فعلك اولوب دين سنك
 فعلك كن ظاهر اولور پس سنك سعادتك كرو سنك فعلك كن اولوب ثمره ^{سعدت}
 اولش اولور **قولها** فيما ابنت لسعادة لك ما كان فعلك لذلك ما ابنت الاسماء
 الالهية الا فعاله يعنى ته كه عباد ايچون اثبات سعادت ايدن عبدك فعل
 انقياد ايدر اسماء الهية دخلي ثبات واطهار ايدن حقا فعال ايدر يعنى كرهه
 اسماء نفسندن علل فعاله لكن اسماء اعين عالميا دن مستور وحقى اولوق
 ايند اسماء من بوره نك ظهورى اولمز الا ظهورا فعال واثار له پس اسماء
 افعالك حقا يقينر علتدرا فعال سما نك ظهورنر سببدر اولوق تدريجه معلوم
 علتسببا اولوق لازم كلنر تفاير جهتين ايلد **قولها** وهى انت وهى المحدثات
 يعنى اول اسماء سن سن واول افعال محدثات در هى اولى اسماء قديمه عايد در كه
 افعال سببى ايلد ظاهر اولور وهى ثانيا فعال محدثدر با جعدر يعنى شمول اسماء
 الهية كه اعيان ثابته دن عبادتدر وشمول اسماء صا دره اولان افعال
 محدثه كه حوادث اعراضه حكما ايدر ولفظ انت احاد موجوداتر خطا بدر كه
 مظاهرا اعيان ثابتر در با خود حقيقه جامعنا نسنا ايدر **قولها** فباثاره
 سمى لها واثارك سميت سعيدا پس حق تعالى اثار سببى ايلد الالهى مستولى وكد

يعنى اثار الهه كه مالو هات
 و مريدو با ندر اندر سببى ايله
 الهه اولور يعنى الهه
 اطلاق اولور مالوه سببى ايله
 مالوه اولسه اله اولان ايدر
 سلا

نترکه انسان دخی تار واسطه سی ایله سعید ایله هسبی اولدی **قولی** فانزلک
 الله منزله لسان امت الدین وانقذت الی ما شرعه لك پس بومنا سبب ایله
 حق تعالی سخی کند و منزله سنه تنزیل آدی کرا قامت دین ایدوب شرعنه
 منقاد اولورسک **قولی** وما بسط فی ذلك انشاء الله تعالی ما یقع للرفایین
 بعدان بین الدین الذی عند الخلق الذی اعتبره الله تعالی یعنی عن قرب
 بومعنا ای انقیادک بیانده انشاء الله تعالی کلام مقید بسط اسم کرکر
 عند الخلق ثابت اولان دینی که الله تعالی قاتنده معتبر در بیان اتدکد نضکره
قولی فالدين کله لله تعالی وکله منک لامنه الایحکم الافعال یعنی دین دن
 مراد انقیاد و بجا و منقاد ایها اولان او امر حق و بجا پس دین حقّه
 مخصوص اولور که بیورمشدر الا الله الدین الخالص و حال بوکر تمام دین
 سنک فعلک اولدی پس دین سندن اولدی حقدن اولمادی مکر حکم صالحه
 ایله حقدن اولدوغنه حکم اید و ز یعنی عطاء قدره و توفیق و ایجاد استعداد
 عید حقدن اولمق اعتبار ایله **قولی** قال الله تعالی ورهبانین ابتدعوها وهی
 النومیس الحکیمه التي لم یحی الرسول المعلوم بها فی العامة من عند الله
 بالطریق الخاصة الملوّمة فی العرف شیخ قدس سره دین عند الخلق بیانه
 شروع ایدوب بیور که دین خلق الله تعالی نک قولنده وارد اولان رهبانیه
 در که راهبانی اختراع اتدیلر مراد هه اامت عیسی علیه السلام در بعد
 اول رهبانیه توامیس حکیمه در که فی عند الله بر رسول معلوم کتورمشدر که
 حق عامه وارد اولمش اولو طریقیه خاصه انبیا معروفه ایله صدور بولمش
 اولر که طریق و حیح جلیدر **قولی** فلما وافقت الحکمة والمصلحة الظاهره فیها
 المحکم الهی فی المقصود بالوضع المشروع الا الهی پس و متاکم تلك النوامیس

بیان تفصیل دین

نوامیس حکیمه دین مراد
 مشول شرایعدر که حکمت
 ای امتضا اتمند
 سلا

یعنی دین عند الحق
 مرتب اولمق جز واجب
 دین عند الخلق دخی
 مرتب اولدی
 سلا

ده ثابت و ظاهر اولان حکمت و مصلحت حکم الهی بر یعنی دین عند الله
 وضع مشروع الهی من مقصود اولان امر به موافقت اتدی ایسه **قوله** اعتبارها
 الله سبحانه اعتبار ما شرعه من عند حق تعالی اول نوا میس حکمیده بنفسه
 مقام جفدن اولان دین مشروع اعتبار اتدی و کی کبی اعتبار اتدی **قوله**
 و ما کنها الله علیهم حال بوکما اول نوا میس حق تعالی انزه فرض اتدی
 زیرا کمال لطف و شفقتدن بلدی کما اول طریق خاصه مخصوص اولاریاضات
 و مجاهدانک طاقه تحملی مجتهد خالصه نصیب اولمشد عوامه اندن بهر
 یوقدر **قوله** و لما فتح الله علیهم بین قلوبهم باب العنایت و الرحمة من حیث
 لا یسرون یعنی وقتا که حق تعالی اول رها بین مرتاضینک قلوبا بلدی کند و
 میانند باب عنایت و رحمت کساده ایدوب و شعور لری اولاد و غی
 وجه خاصه ایله انزه متوجه اولدی ایسه **قوله** جعل فی قلوبهم تعظم مشرعه
 یطلبون بذلک رضوان الله تعالی علی غیر الطریقه بالبنوة المعروفة بالتعریف الاهی
 یعنی قلیلرند اول مشروع اتدی کبری دینی معظم قلدی اول دین مشروع
 ایله رضوان الله طلب اتدی کبری حاله طریقه معروفه الهیه ده اولان دینک
 غیر اولوق اوزره معلوم اولاک اول دین مبتدع اگر چه ظاهر تعریف
 الهی ایله معروف دکدر اما باطن حسبی ایله قرب طریق حقدر که وجه
 خاصه منتهی اولور مثلا اول طریق تقلیل شراب و طعام و کثرت صلوته و صیام
 واجتناب و قلة منام و کلام و ذکر علی الدوام در **شعر** صمت و جوع و سهر
 و عزلت و ذکر بدوام نا تمامان جهانرا بکد کار تمام **قوله** فقال تعالی فما
 رعوها پس الله تعالی پیوردیکر اول رهبانیه مبتدعه بر رعایت اتدی لر
قوله هؤلاء الذین بشرعوها شونلر که رهبانیتی مشروع اتدی لر و

ومتبوعين اولديلى **قولى** وشرعت لهم دىخى شونلر كدها ينيه انلر ايجون
 مشروع قلندى و تايعين اولديلى **قولى** حق رعايتها الا ابتغاء رضوان الله
 اول وهبا نيت حق رعايتها بلىد رعايتها اتمديلى لا طلب رضاء لكها ايجون **قولى**
 ولذلك اعتقدوا يعنى طلب رضاء لكها ايجون اول ديننا اعتقاد نديلى **قولى**
 فابتنا الذين امنوا بها منهم اجرهم بس اول طائفة هبا نيدن وصوفيدن مز بود
 دينه مبتدعه وعبوديته اعمال كورنلر لجر لول اعطاء اذلك **قولى** اى خارجون عن الانقياد
 اليها والقيام بحملها يعنى اول ديننا انقياد ن خروجه اتيديلى وحقنى اقامتدا اعراض
 قلد يلى **قولى** ولم ينقد اليها لم ينقد اليه مشروعه بما يرضيه وهركه اول دين محترمه
 انقياد اتمدى اول دينك مشرعى يعنى اصالة وضع ايد جسمى كا انقياد اتمدى يعنى
 اعطاء خير و ثواب يلى اى رضا اتمد ذير ابعديك دبه انقياد سجادة ايلدا اولور
 وديك عبده انقيادى مجازاة نوابيله در **قولى** لكن الامر يقضى الانقياد لكن
 شان الهى وعبادة ربى مشرعى انقياد ن اقتضايديركه رضايديلى دى وبنسبه
قولى وبما نانا المكلف اما منقاد بالموافقة واما مخالف والموافق المطيع لا كلالا
 فيه لبياندى يعنى بيان سخن بودر كه حال مكلف ايكي دن حالى دكلدر يا منقاد اولور
 طاعت ووافق ايلدى يا مخالف اولور بس حال مطيع بيان محتاج دكل واضح
 و بين بنفسه در **قولى** واما المخالف فانه يطلب بخلافه الحاكم عليه من الله
 تكا احد الامرين اما بيان حال مكلف مخالف بودر كه مخالف من نور مقتضى
 استعدادى اوزره حاكم اولان خلاف و عنادى سبب ايله حقدن ايكي امر ك
 برسن طلب ايدر **قولى** اما التماوز والعف يا اذكى خلافة كجكم وعضو
 اتمك طلب ايدر اسم عضو وعضوك حكى ظهورا تما كجون **قولى** واما الاخذ
 على ذلك ياخذ خلاف من نور اوزر ينيه طالب مؤخذ و انشمام اولور تاكه كمال

يعنى كوجه بظاهر عدك
 عدم انقيادى ربك عدم
 انقيادك اقتضا ايدركن
 حقيقت امر شان الهى
 انقياد در سله

اسم قهار و منتقم ظاهرا وله ولا بد من احدهما لان الامر حق في نفسه حال البركة
 بوايكي معنادن مفارقت يو قدر زيرا ايكي سندن بر في اقتضا اي دن امر كه مكلف
 في الفلك استحقا و در استعداد يد و نفسند حق ثابت در پس مقتضاي حق حقه

قوله فعلى كل حال قد صح انقياد الحق الى عبده لا فعلا و ما هو عليه من الحاك
 پس بهر تقدير عبده مخالف من حيث الباطن رب حاكمه منقاد اولدى و در اول
 معنا يه كه عين ثابتك اقتضا سيد ريس چون عبده مخالف دبنه منقاد اولدى
 حق و في عبده نه منقاد اولور فعال سببي ايلد و متصفا اولد و في حال واسطه سى
 ايلد زيرا اشيا حقدن استعدادك حكمن استحق تعالى دغى استد و كلك
 حكمن اعطا ايد ريس مطلقا امر الهى انقياد دن حالى اولن اكر جه امر تكليفى
 حالى اولور سه ده حاصل كلام امر تو كنى امر قد يم الهدى رالبتة مقارن
 انقياد در بلكه مستلزم **قوله** فالحال هو الموتر پس حال عبده مؤثر در حقدك
 انقياد دن يعنى استعداد عبده متقاضى اولور و حق تعالى معطى **قوله** فمن هنا
 كان الدين جزءا من معاوضة بما ليس و بما لا ليس پس بوران ظاهر در دينك
 جزا اولد و في معاوضة اولد و في جزا عبده منقاد حق اولوب و حق منقاد عبده
 اولوب مجازات و مجازات معنا سيد در و بوجزاء كاه عبده شاد ايد بچي بر نسنه
 سببي ايله اولور كه اول شاد يلق عبده ك موافقى صورتنده اولور سه ظاهر
 و باطن اجنة و ثواب كى اولور اكر مخالفتى صورتنده اولور سه عفو و مجاوز
 عن السيئات اولور و كاه جزاء عبده مورد غم و خزن اولور نسنه سببي ايله
 اولور صورة خلافه اولان مؤاخذه و عقاب كى **قوله** فيما ليس رضى الله
 عنهم و رضوا عنه هذا جزاء بما ليس و من يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا هذا جزاء
 بما لا ليس و ينجوا و عن سيناهم هذا جزاء پس مسرت و بر بچي نسنه سببي ايلد

جزا که حق عبادتدن و عبادی حقدن راضی و لمقدر بوی این جزا ساده دلیلدر
بعده ظالمه عذاب کبیر طاعتد و رزدمیک ایتمالا یسرا بله یعنی مسرت و بریحی
غم و بریحی نشنا بله جزایه دلیلدر بعد مجاوزه و بعضو عن التسیات یعنی مخالفتک
کناهلندن کجیک دخی مایسرایله یعنی مسرت و بریحی ایله جزا لندر مکعبه مضاف
بمجاوزک جزا اولدوغنی صریحا حکم اتدی جزا اولدوغنده نوع خفا اولدوغنی من
اما قسم اولدن یعنی مایسرت قسمندن اولدوغنی تصریح اتدی ظهورنه بناء زیرا
جزا یعنی مقرر و مجاق مایسرتون اولوق ظاهر در **قوله** فصیح انالذین هو الاجزاء و کما
انالذین هو الاسلام والاسلام بین الانقیاد فقد انفا لهما یسرت والی مالا یسرت
وهو الاجزاء پس تحقیق صحیح اولدی که دین عین جزا در دخی نته که دین عین اسلام ^{الذین}
ثابت اولدی ایسه حال بوکه اسلام مشروط بعباده عین انقیاد در پس حق تعالی
دخی منقاد عباد اولدی کاه مایسرت العیده کاه مالا یسرت العیده انقیاد من بود
ایسه ایکسی دخی عین جزا در **قوله** هذا لساننا نظر هر فی هذا الباب و اما سن
و باطنه فانه یجلی فی مرات و جود الحق یعنی مذکور اولان معنا که احد فعلین
اخره جزا قلمقدر بویا بده یعنی بیان جزا ده لسان ظاهر در و اما سرت جزا
و حقیقت باطنه سی مرت و جود حقه حال عبادک بمجالا سندن عبارتد **قوله**
فلا یعود من الحق علی المکات الا ما یعطیه ذواتهم فی احوالها پس مکات تر عاید
اولما ذالامکاتک احوال مختلفه سندن متقلبه اولان ذواتک اعطا
اتد و کی امر عاید اولور **قوله** فان لهم فی کل صورة زیرا مکات ایچون هر حاله بر
صورة وجود یرتابد رکما اول حاله مناسبد و سائر احوالنده اولان صورة
مخالفتد **قوله** فمختلف صورهم باختلاف احوالهم پس صورة مکات مختلفه
اولور اختلاف احوال جلیچون **قوله** فیقع الاتقی العبد بحسب ما یكون پس

اثر تلذذ و تعذب ذات عبده واقع اولور تجلای وجود حق تعالی صور احوالی
ایله بولند و بی حجاب اوزره یعنی اگر صور ملائمه اولور ایسه خیر اولور ایسه شس
قول فما اعطاه الخیر سواه ولا اعطاه ضد الخیر غیره پس ممکنه خیری کزوفا ^{بتذذ}
غیری ویرمدی نته که ضد خیری دخی غیری ویرمدی هر برنده دهش و دراد
مقتضای استعداد اولدی بعد شش ضد خیر له بقیر ایدوب شردیمد و کناک
نکته سی بودر که شش بالذات من حیث هو شر قابل وجود دکدر بلکه خیره
نسبت ایله یعنی نسبت تضاد بیسی سببی ایلد موجود اولور تبیین الاشیاء
بالاضداد حکمی اوزره **قول** بل هو منعم ذات و معذبها فلا یدمن الا بنفسه ولا
ولا یجدون الا نفس پس ذات عبده نعمت و من حی دخی عبدا اولدی غذا با صابته
اتدور حی عبدا اولدی پس نفسش ضد خیر با صابته اتسه ذم اتسون الا
نفسنی و غیر ناریل اولسه مدح اتسون الا نفسنی زیر اخیر و شردن هر بری صورت
حالدر که مرات وجود حقه ظاهر اولمشدر علم حق سببی ایله که ذاتته و احوالته
تعلق اتمشدر و علم حق دخی مظلومک محقق نفس الامر بیسی اوزره تعلق ایدوب
قول قلله الحجۃ البالغة علیهم فی علمه بهم اذا العلم یتبع المعلوم یعنی حق تعالی
اعیان مکانی استعدادات قدیمه لری اوزرینه بلجک علی انک اوزرینه حجة
مازوم اولور که ستر نفسنده بوبله اولما سکوزین سزری بوبله بلمازدم دیو
بودر و کوز صور عیس مرتبه سیدر کب بومقامده علم معلومه تابعدر اما
ذات بخت مرتبه سنده که صور علم معلوم و مضمحل اعتبارا اولنورا و راده
معلوم علمه تابعدر اما بر مرتبه ده ذات مرآت صفات و بر مرتبه ده صفات
مرآت ذات دد کلری معنا کما ولنه فیض اقدس ثانیه فیض مقدس دیر لری
غیر اعتبار لطفدر اهل بیلور **قوله** ثم السر الذی فوق هذا من مثل هذه

انفسا

یعنی حق تعالی اعیان مکانی استعدادات قدیمه لری اوزرینه
بلجک علمی انک اوزرینه بخت مازوم اولور که ستر نفسنده
بوبله اولما سکوزین سزری بوبله بلمازدم دیو بودر کوز
صور علمه مرتبه سنده که صور علم معلوم و مضمحل اعتبارا اولنورا
ذات بخت مرتبه سنده که صور علم معلوم و مضمحل اعتبارا اولنورا
اوراده معلوم علمه تابعدر اما بر مرتبه ده ذات مرآت صفات
و بر مرتبه ده صفات مرآت ذات دد کلری معنا کما ولنه فیض
مقدس ثانیه فیض مقدس دیر لری غیر اعتبار لطفدر اهل
بیلور

مثاله
یا رخص
بدر

المسئلة ان المكات على اصلها من العدم وليس وجود الا وجود الحق بصور
ما عليه المكات في نفسها واعينها ليس بوسر لطيفك فوقه واقع
اولان سر شريف بومسئله مثلند بودر كه تحقيقا مكات يعنى اعيان
ثابته اعدام اصلية لرحا وزينه مستمر ودائم ومشاملرى هنوز شميم رنج وجود
دن بى بهره وبجرعد ميتلرى تشتم نسيم هستى دن نامتلا طرد دى هر كز انلرده
وجود مشهور دكلدر الا مكاتك حد نفسلرند و اعيان ثابته لرند منقلب عليها
سى اولان لحوالك صورى ايلر بجالا ايدن وجود واحد حق ونور فايف مطلق قدر

قول فقد علمت من يلذذ ومن يتالم وما يعقب كل حال من الاحوال يعنى جون
معلوماتك اولدى ايسه كه خارجد لبا س صور لحوال اعيان ايلر ملتبس
اولان وجود حقد ر غيرى دكلدر پس تحقيقا سن بلدك كه نعيم ايله مثلند
اولان كدر و ججيم ايله متالم اولان كدر و احوال متعاقبه دن هر حالى
تعقيب ايدنه در يعنى جمله سى وجود حقدر كما اعيانده منقلب اولور صدر
الدينك نصوصند الحق ينقلب فى الاحوال والاعيان تنقلب عليها
الاحوال ديدوكى بومرتبه در زير الحق تعالى ذات واحد وجود متفرد در شئون
كثيره متبدله سى واردر كه بونلرك ايله ملتبس وبونلرده منقلب درقا
الله تعالى كل يوره هو فى شان بعد قوله كل من عليها فان ويبقى وجه ربك
ذوالجلال والاکرام كل يوم دن مرادانات سياله در ساندن مراد حالات
متعاقبه در كه ايجلرند وجه حق مستمر وباقى واحوال كاينه وفاسده
متزايد و مترقى فنادن مراد فساد صور تيدر كه سبب ايجاد صوت لغوى
اولور وجه دن مراد ممكنك جهت وجودر كه حتى ولى ايلر **قول** وبها سى
عقوبت و عذابا ديوتسميه اولندى پس معلوم اولد كى عقاب عقبتك

عقبدن ما خونایمیش **قولم** وهو شایع فی الخیر والشر غیر ان لفرق سماه فی الخیر
 ثوابا و فی الشر عقابا یعنی استعمال عقوبه و عقاب خیره و شرده عقاب بتسمیه
 اندی فقیر ایدر جزاده دخی بومعنا وارد زیرا مجازاة مثان و بر مکدر خیره و
 شرده جریان ایدر عرف عوامک جزاسن بولدی دیرلر شرده استعمال ایدرلر **قولم**
 و لهذا سمی و شرح الدین بالعبادة لانز عاده علیها یقتضیه و یطلب حاله فالذین
 هو العادة یعنی هر حالی جزاسی ولان لغز تعقیب اند و کندن او توری جزا اولان
 دین عادت تسمیه بولندی یا خود عادت ایلر تفسیر اولندی زیرا دین یا خود
 صاحب دین خذف مضاف ایلر حالنک اقتضا اند و کی و طلب اند و کی عاید اولور
 پس دین عین عاده اولدی **قولم** وقال الشاعر کذبک من ام الحویرت قبلها
 ای عادتک شاعرک شعری ایلر دین عادت معنا سنرا ولد و سخن اثبات
 اندی و دین عادت ایلر تفسیر اندی **قولم** و معقول العادة ان یقود الایعینه
 الی حاله یعنی عقلا عادتک منفرم اولان بر امرک حالی اولم عوده اتمسیدر
قولم و هذا لیس ثمه فان العادة تکرار احالاکه بومعنی جزاده یوقدر زیرا عادت
 تکرار اقتضا ایدر وجوده ایسر تکرار یوقدر بلکی حال اولی عقبلر حال
 اولک اقتضاسی اوزرینه **قولم** لکن العادة حقیقه واحده معقوله یعنی عودت
 ایدر امرک حقیقه وجود در حقیقه واحده معقول در دگر هرگز انده تقد و تکرر
 یوقدر الایمکر صور مختلفه تشبیه ده ظهوری حیثیتدن **قولم** و التشابه
 فی الصور موجود یعنی اگر چه حقیقتند تشابه یونعینسه صور میا نده وارد
 زیرا هر بری حقیقه واحده نک صور شخصیه سی اولدوغی اعتبار یلر اشباه در
 تشخصات اعتبار ایسده بعد تکرار اشباه مقدره ما به التشابه واحده
 اعتبار یلر عود در بلکی حقیقه واحده نک صور متشابه ده ظهوری عود در

قولی فحق نعلم ان زید عین عمر و فی الانسانیة و ما عادت الانسانیة از لورادت

نکثرت و هی حقیقت واحد و الواحد لا یتکثر فی نفسہ پس بزید و زک

تحقیقا زید انسانیة عین عمر و در دخی معلومند که انسانیة نفسند عاید

و راجع اولدی زیرا عاید اولسه متکثر اولوردی زیرا هر عود بر شخص است

شخص تعدد بولور انسانیة ایسه بر حقیقتد که هرگز متکثر و متعدد اولن

بیس بو حیثیتدن تکرار و عود بولن **قولی** و فعلم ان زید ایس عین عمر و فی شخصیة

فشخص زید ایس شخص عمر و مع تحقق الوجوه شخصیة فی لانتین یعنی دخی بزید و ز

که زید شخصیة عین عمر و کلد یعنی زید شخص عمر وک شخصه مغایر در

بوفک برک شخصیة لانتین ده متحققدر اول تقدیر چه بینهماده شبهه و مماثله

حاصلدر **قولی** فنقول فی احسن عاده لهذا الشب و نقول فی حکم الصبیح که

تعد یعنی پس جسد حال ثانی حال اولک شبهها و لمق اعتبار یله شخصیة

عودت اتدی دیر زیاخر حقیقت عودت ابتدی دیر و بومعنا یعودت

اطلاقا یدر زاما عند العقل حکم صبیح انه حکم انسک و حده حقیقت اعتباریله

عودت اتدی دیر **قولی** فمما عاده بوجه یعنی پس بومقامه من وجه

اعتبار عودت یوقدر و حده حقیقت اعتباریله دخی وجه اخرا یله عودت

وارد صور شخصیة ثانی اولان کثرة اشباه و شخصی اعتباریله **قولی** که

ان تمه جزاء بوجه و مما تمه جزاء بوجه یعنی نترکه من وجه و اعتبار بوراده

جزا ثابت اولد و دخی کبی حال بوکر بوراده بر وجهل جزا غیر ثابتد پس گاه

متحقق اولوب گاه اولما مقده عادت و جزا متشا بها تندر **قولی** فان

الجزاء ایضا حال فی الممكن من احوال الممكن دیر اجرا که حال ثانید و حال

اول حال ثانی می سئلوز اولد و دخی چهندن غیر ثابتد زیرا تجلیاتک اولی

اولی اخرونه مغایر در پس جزا درخی من وجه متحقق من وجه غیر متحقق درنته که عود غنی
 بویله در معلوم اولاکه غرض بونفا صیلدن اثبات وحدت و کثرت اعتبار یدر
 زرا اجزای حکام شرایع اجزیه و عقوباتند را قضاای تکلیفایدر و تکلیف
 دخی کثرة اولود و بو کثرة صوری اگر چه عارف نسبت یعنی موحد حقیقی بر کون
 امر اعتبار یدر که بکن اصحاب مجاب با ضافه ایلد هر بر عکس در یعنی کثرة حقیقی و حده
 اعتبار یدر و العارف یکفیل لا شارة **قولی** و هذه مسئلتا غفلها علما
 هذا الشان ای غفلوا ایضا حکما علی ما یبغی لانهم جهلوا فانها من سر
 القدر المتحکم فی الخلاق یعنی بو مذکور اولان مسئلہ بر مسئلہ دیگر که بوشانک
 علمای بو مسئله من بوده نک علی ما یبغی ایضا حده اغفالان تدبیرندان که بر
 مسئلہ بلیه لر زیر بین الخلاق محکم اولان قدرک ستردن بعضد زریرا
 بر مخلوق بو قدر لا تحت حکم قابلیتا صلیه ده مجبور در که تجلی اکا تابع اولود
 علماء شانک ایسه قابلیت لری حکم اتمدی و السننا استعداد لری قابل اولود
 بو مسئله علی ما یبغی ایضا ح اولونه اما بیانی شیخ اشارت اندوکی او زده بود که
 ذکر اولندی **قولی** واعلم انک یقول فی الصیب خادم الطبيعة كذلك یقال
 فی الرسل والورثة انهم خادموا الامر الهی فی العموم معلوم اولاکه اطبا یر خادم
 طبیعت د کلری کجا نبیا یر و دشمنند غنی امر الهی خادم لری دیر لرحاده عموم
 خلا یقده بویلد ر یعنی عمرها مدد **قولی** وهم فی نفس الامر جاد موالحوال المکانات
 و خدمتهم من جملة احوالهم التي هم علیها فی حال نبوت اصحابانم حال بو کس بر
 انبیاء نفس الامر ده احوال مکاناتک خادم لری در راه خیره ارشاد ایدر لروش
 و فساد دن منع و زجر ایدر بر بو خدمت و ارشاد انبیاء و ذته سنک جمله الخوالد
 اولور که اصحابان تا بتر نیک استعداد لری بو احوال و ذرینما فیض اولمشل ایدر

قول فانظر ما اعجز هذا پس عين بصيرة ايلد نظر ايلدكم بو حال نه عجب حاله
يعنى اشرف لراخسر لره خادم اولمش لرد ر امر خود بر عكس كرك ايدى **قولها** لا
انا نخادم المطلوب هنا انما هو واقف عند مرسوم محدود صاما بالحاا و بالقول
فان الطبيعتا انما يصح ان يقال فيه خادم الطبيعة لو مشى بحكم المساعده طها
فان الطبيعتة قد اعطت في جسم المريض مزاجا خاصا به يسمى مريضاً فلو
الطبيب خذمة لزارد في كية المريض بها ايضا حكم سابقدن استناد ر
خدمه در زير خدمه مطلقه دن خدمت من جميع الوجوه متبادر و لحاق بو
معناى دفع ايدوب بيوردر يك خادم من بور بو مقامه نخذ و منك تعيين
اند و كى حكم اوزر يته واقف و منظر اولور يا لسان حاله مثلا طبيعت ر
اولان حال كى بالسان مقال الله مثلا امة انبياده اولان امر كى بعد خادمه
خادم مطلق اولماد و عن تفسير ايدوب بيوردر كى طبيب خادم طبيعت ديمك
اول وقت صحيح اولور كى طبييا اولان طبيعتك مساعده سى اوزره حركت
ايد مع ذلك حال بويلد دكلدر طبيعت جسم مريض بر مزاج خاص و بر مشدركى
مريض اول صفت ايله متصرف اولماغه اول مزاج خاص سببا اولمشدر پس
اكر طبيعت خدمته مساعده ايد جلك اولور سه يعنى مقتضاي مرض او رده
خدمت ايد رسه مثلا مستحقى طلبها اذ كجه مساعده ايد رسه مقدان
مرض طبيعت سببى ايلد زياده ايد رنته كى طبيعت واسطرسى ايلد زانه مرضه
و حفظ صحت اند و كى كه ذير طبيعت مريضه صحت و مرض جهشند هر
كن مؤثر يوقدر الا طبيعت و طبييدك هر كز تاثيرى يوقدر الا سبت
و اسلام **قولها** وانما يرد عنها طلبا للصحة والصحة من الطبيعة ايضا
بانشاء مزاج لغز يخالف هذا المزاج فاذن ليس الطبيب يخادم للطبيعة

پس طبیب کیمه مرصده طبیعت سببی ایله امرزاید قیلنر و طبیعتی عوارض غریبه
 واسطه سیله مقتضا سندن ردع و منع ایتمز آعادة صحت ایچون ایدر وصحت
 بعد المرض دخی طبیعتدن ناشی در مرض کبی مزاج سابقه مخالف مزاج خارج
 اخر انشا اتمک ایدر پس بویله طبیب مطلقا خادم طبیعت اولدی **قولم** وانما
 هو خادم لها من حيث انه لا يصلح جسم المريض ولا يغير ذلك المزاج الا بالطبيعة
 ايضا اما خادم طبيعة اطلاقه وجه خاص بودر که طبیب خادم طبیعت اولوق بوی
 حیثیند ندکر که جسم مریض اصلاح ایتمز لاکر و طبیعت واسطه سنی ایدر پس من
 وجه خادم من وجه اخر غیر خادم اولدی نتکه مذکور اولدی **قولم** فنی حقها
 یسعی من وجه خاص غیر عام لانا العموم لا يصلح في هذه المسئلة كالطبيب لخدم
 لا خادم اعنی للطبیعة یعنی پس طبیبک حق طبیعتده سعی و خدمتی وجه مخصوص^{ندر}
 طریق عامدن دکدر زبر اومقوله مسئله ده عموم صحیح اولنر پس طبیب طبیعت
 ایچون من وجه خادم در وجه اخرون خادم دکدر **قولم** كذلك الرسل والورثة
 فی خدمة الحق و امر الحق علی وجهین فی الحکم فی احوال المكلفین فیجری الامر من العبد
 بحیث ما یقتضیه ارادة الحق و یعلق ارادة الحق به بحسب ما یقتضی به علم الحق
 و یعلق علم الحق علی حسب اعطاء المعلوم من ذاته فما ظهر الا بصورتها فالرسول
 والورثة خادم الامر الاهی بالا ارادة لا خادم الارادة یعنی رسل و ورثه رسل دخی
 كذلك یعنی طبیب کبی خادم مطابق دکدر بلکه ایکی سنک دخی خدمتاری
 احوال مکلفینت حکم ایکی وجه اوزرینن جاریدر وجه اولامردر که مامون
 بهت و قوی خلاف مراد اولور پس امر اول مطاع و مقبول و امر ثانی عصیان
 و ناهمق اولدر پس امر که جانب عبادن جاریدر اولور ارادة الله مقتضا سنی سببی ایله
 اولور ارادة الله مقتضای مزبور اوزره تعلق ایدر علم الهک اقتضا اتدوکی

حسبایله و علم ازلی که معلوم تا بعد در تعلق ذاتی معلوم است تعدادی و بر
دو کجا مرتجی و وزه اولور پس معلوم ظاهر اولما از الا صورة علیسی و بینه ثابتنه
سی و وزه ظاهر اولور بعد رسول و ورثه رسول خادم امر الهی تکلیفی در ارادی
حسبایله بنی خشن خادم اراده دکدر و نیز اراده که اکثر با امر تکلیفی برخالف
واقع اولور رسول و وارث رسول ایسر خادم تکلیف در خادم امر ارادی دکدر
زیرا اگر خادم امر اراده اولسر لهر کن کافی کفریدن و شریقی فحشیدن منع اتقرو
ایدی **قولی** فهو برد ما علیه طلبا لسعادة المکلف و بوقت قدرجه رسول
و وارث مکلف او زربینه تکلیف شرعی مخالف اولان افعالی رد و ردع
ایدر لر مکلفک سعادت تن طلب اتدکلرندن او توری نحن تخکم بالظاهر و الله
یتوقا السرایر حکیمه کرد اول شخص علم ازلیده سعید اولسون کرد شقی **قولی**
ولو خدم الارادة الالهية ما تنصح الایها اعنی بالارادة یعنی اگر رسول او وارث
رسول اراده خدمت ایدر لر ایدر لر مکلف هر کن نصیحت اتمن لر ایدر لر نصیحت
ایدر لر ایسه باری اراده ایلده ایدر لر ایدر لکه اراده علیه تا بعد در علم معلوم
تا بعد در معلوم خود ایمان ثابتنه ممکنند کما لا تبدیل کما تا الله یعنی بولر
ایچون مسوق در لر لر **قولی** فالرسول والوارث طیب اخروی للنفوس پس
رسول و وارث رسول هر بر سی نفوس مکلفه ناک طیب اخروی سیدر که
امراض روحانیه سن از الیایدوب و صحت فطره بر سن حفظ ایدر لر رمضان
فطره اولان اخلاقک از الیاسنده علی الاطلاق اجتهاد ایدر لر **قولی** منقاد
لا امرکله حین امره فینظر فی امره تکما وینظر فی ارادته فیراه قدامه بما یخالق
ارادته و لایکنی الا ما ایدر یعنی اول رسول و وارث رسول حین امره
اولان تکلیف امر الله منقاد اولور لر لکن اول امر نه نظر ظاهر ایله نظر ایدر

بعده اراد تن بحارف اولور پس کور کسحق تعا عبد مکلف اراد تن بخالف
 امر امتش یعنی وقوعه کلجک مرادی ولما مش و ما مور به خلاف مراد امتش
قولی ولهاکان الامر فاد الامر فوقع و ما اراد وقوع ما امر به بالما مور فلم یقع
 من العبد لما مور یعنی وقوعه کلجک ما برید اولوب خلاف مرادی وقوعه کلجک
 کندک او توری در کما امر تکلیفی وقوعه کلجک زیرا ارادتی مجرد امره تعلق امتش
 ایدی واقع اولدی و ما امره نیک وقوعن اراده اتمش ایدی واقع اولدی
 یعنی عبد ما مور دن مکلف اولدی یعنی فعل ما مور به وقوع بولمادی **قولی فلسفی**
 مخالفه و معصیه پس ما مور به مذکورک عدم وقوعه مخالفه و معصیت
 بتسمیه اولند معلوم اولسون کس عبد من بوردک عین ثابت سنی ایچون حضرت
 علییه نایب اولان استعداد تکلیف در یعنی مکلف ولما غه حاضر نیشد
 اولاجلد ندر کس عبد من بوره متوجه تکلیف اولور و تکلیف وقوع بولور اما
 ایان ما مور به ایچون استعداد ثابت اولما مشدر کس فعل ما مور به وقوعه
 کلمه سن عبدک مخالفه و معصیتی لازم کلور اگر سؤال اولنورسه کما الله تعالی
 علمت مخالفه تکلیفک نه فائده سی وار حکیم بحاقلک فعلی خود لغوا ولین
 وار فی حکمتدن عاقل فلین جواب ویر لور کس فائده استعداد قبول ایله عدم استعداد
 قبولک تمیزیدر کس سعادت و شقا متمیز من لهما العادة و الشقا متعین
 اولافقیما یدورین فائده من بوره نیک علم الله نسبتی ارادتنه ترتیبی یوقدر
 و الا فائده عدا اولنان فائده اولین بلکس عباد ممتحن ایچون ثابت کما قامت
 حجت جزا و مکافات انلرک اوزریندر فله الحجۃ البالغة حاصل کلام فائده
 تکلیف عالم شهادت نسبت ایله بولنور و الا عالم علم اراده نسبت ایله فائده
 یوقدر اول علم جزا و مکافات دکدر زیر اول عالمه تعدد و انیت یوقدر

عبدک عین ثابت سنی ایچون حضرت
 استعداد تکلیفدر

الله تعالی علمت مخالفه تکلیفک نه فائده سی وار

فائده استعداد قبول ایله عدم استعداد

عالم و معلوم و مرید و مراح و مکلف جمله سی عین واحد و ذات منفرد در عارف
 اولاً **قول** فالرسول مبلغ ولهذا قال النبي عليه السلام شيعتي سورة هود و آخرتها
 لما نحوي عليه من قول فاستقم كما امرت پس بو تقدیر او زرينه رسول مبلغ
 احكام مدر و مبلغ احكام الهی اولد و عینچند ركس سورة هود و سورة مزبور نك
 امثالی بنی پیر و ضعیف اندی دیوا و حضرت اظهار عجز و خیرت اندی
 زیرا سورة مشتمل اولد و غی او امر دن بر شی که فاستقم كما امرت در کما هو حق
 امثال او امنق امر مشكل در **قول** فشیب قول كما امرت فان لا یدرک کل من
 بما یوافق الارادة فیقع ام بما یخالف الارادة فلا یقع پس اجله ندر که حضرت
 رسول صلی الله علیه و سلم پیر نا کر نرا ید کی كما امرت لفظ نك حکمی زیر حضرت
 بلین که ارادة از لیسنه موافق می حکم اولندی پس ما مورب واقع اولور می
 و در حیطه اعلی بله متصف اولور می بو خسه ارادته مخالف می امر اولندی
 پس ما مورب واقع اولن و معصیتا بله متصف اولور می بو ایکی امر نك
 میاننده عاجز و حیران بو غصه ایله بیروناتان اولور **قول** ولا یعرف
 احد حکم الارادة الا بعد وقوع المراد حال حکم ارادته بر کسسته عارف دکلد که
 ما مورب بتعلق اندی یا غیر من می توجه قیلدی تا اول مراد و توجه کما یخینه
 و عالم شهادت نازن اولوب ما مورب تک عینی میدر نفیضی ظاهر اولما یخینه
قول الا من کشف الله عین بصیرته فادرك اعیان الممکات فی حال ثبوتها
 علی ماهی علیه فبحکم عند ذلك بما یراه نفی سابقدن استثناد یعنی حکم
 ارادتی کسسه بلین الا مکر که حق تعالی عین بصیرتدن حجاب کثرتی دفع ایدن
 اعیان ممکات حال ثبوتده حضرت علیه ره اولد و غی او زره بیلده و هر احوال
 و احکام لازمه سی حال ثبوتدن وقوعه کلد که کوردو کی و بیلد و کی او زره

حکم اید **قول** وهذا قد يكون لاحاد الناس يعني ادراك مذکور وحکم من بود از اولور که
احاد ناس ایچین ثابت اولورا ویله احاد که کلمین اینیا و اولیا در رضوان لکده تعالی
علیهم اجمعین مجموع ناسه مستیرا ولین **قول** فی اوقات مخصوصه لیکن مستحبا
و اول اعززه نیک اوقات مخصوصه شریفه لطیفه مستند واقع اولور دائما
جمع اوقاتده اولماذ **قول** قال ما ادری ما یفعل بنی ولا یکن فصیح بالجماع
نته که بنی علیه السلام امته خطاب ایدوب بیور مشدر کس بن یلین حق
تعالی بکانه فعل اشکر وسز نه اشکر پس حضرت بوداده حجابی تصحیح
اقدی یعنی کلامنی محجوب یا نسویلا دی زیرا یلین دیمک علم لدنی سی
بکا مکشوف دکلدردیمکدر بعض نسخه ده قال قل ما ادری واقع اولوب
صح امر صیغه سی اولوق اوزرین قل لفظنه عطف اولندی اما نسخه ده قل
لفظی مذکور اولما یوب صح فعل ماضی اولوق اوزره قل لفظنه معطف اولور
قول وليس المقصود الا ان یطلع فی امر خاص غیره حال بوکه کشف من بود
دخی مقصود دکلدردالا بعد مکاشفک بر امر خاصه مطلع اولما سیدر الله
تعالی نیک اول عبداک اطلاعنه ارادتی تعلقا مشدر غیره دکلدرنه که
بیورر ولا یحیطون بشی من علمه الا بما شاء اکر استواء اولنورسه که بنی علی
السلام حدیثند تعلت علم الاولین والآخرین دیدوکی عموم اطلاع
دلالتا تمیمی جراب ویریلور که معلومات حصه معلوم اولین و آخرین خاصه
بعد التسلیم جواب قابلدر که حدیث مذکور اولان علم تفصیلی در کس مقام
قلیدر اولگدا علم **فصل حکم توری** فی کلمه یوسف حکم توری بدن مراد
علوم و معارف در کس عالم مثال تعلق و اردر زیر عالم مثال عالم نورانیدر
کلمه یوسفیدن مراد تخصیصک و محجوب بودر کس حضرت یوسف علیه السلام

الفعل

بینه
فعل

کلمه توری
۱۳

حکم توری در مراد عالم مثال
تعلق اولین علوم و معارف
بهر عالم مثال عالم نورانیدر

۶۵ اول عالم مباحثه اول عالم مباحثه

صور مرتبه مثالیه دن مراد الله عالم اولغه موفق من عند الله ایدی صورت
 میانده اولان ملازمان و ملازمان ملازومه و ملازومدن لازمه طریق
 انتقال و اقصای ایدی و بوعلم خاصک با و بعنا یتا الله اکا مفتوح ایدی
 و هر کبوسفدن صکره بو منصب منسوب اولدی و ذات ایله منسوب اولدی
 و روحا نیتدن استمداد لر بولدی **قول** هذه الحکمة النوریتا بنساط نورها
 علی حضرة الخیال یعنی بو عالم مثاله متعلق اولان علوم و معارف اول کلمه
 یوسفینک نقطه نورنک صحیفه حیا لرا بنساطی و حقیقت کلیه نک حضرة
 حیا لرا اولان صور جزینه مثال ایله اختلاطیدر خیال دن مراد حال نومده
 اولان حیا لرا مطلق یا حیا لرا مقید در بنساط نور دن مراد اول نورک صور مثله
 ده کی مراد الله اطلاعیدر **قول** وهو اول مبادی الوحی فی اهل العنایت یعنی بنساط مزکور
 کرم علم عالم مثال لرا اطلاع یعنی علم تعبیر عالم رؤیاد و مبادی وحیک و در مرتبه ایدی
 اهل العنایت کبری یعنی زمرة انبیاء میسر و لو بعد شیئا فشیئا ترقی ایدر لر
 یعنی نومده کورد کلری کبی یقظده دخی کورد لر مثال مقید و توفده زمان حس
 ایلر عیب حسک یا نلر نه هیچ تفا و فی اولن فتور کفایت ایدر شوق و صفایله
 توجه قیلوب و انجذاب فی الجملة باعث فیض معانی عالم غیب اولور حاص کلام
 نزول دخی نزول ملک ایلر اولور و ملک اول نزول عالم مثال مطلق بعد حیا لرا
 در کمال مقید در بعد حضرت حسنه در پسر مشاهده ملک ایدر کسه
 نک حیا لرا نور اولوب مشرب ظلمت و لما تم کر کدر ملک حیا لرا کوره و واسطه
 حیا لرا مثال مطلقه کورد ب حکمتی حسنه کتوره **قول** بقول عایشه رضی الله
 عنها اول مابدی بر رسول الله صلی الله علیه و سلم من الوحی الرؤیا الصادقة و حضرت
 عایشه رضی الله عنها بیورد کر و وحی قسم دن رسول الله اول ابتدا و ننان رؤیای

حیا لرا نور
نورده مراد

ملک نزول عالم مثال مطلقه بعد حیا لرا
 در کمال مقید در بعد حضرت حسنه
 حیا لرا نور اولوب مشرب ظلمت
 حیا لرا مطلقه کورد ب حکمتی حسنه کتوره
 حیا لرا مطلقه کورد ب حکمتی حسنه کتوره

صادق

صاد قمایدی منصب رسالتی تشریف اند کلرندہ التی ای مقداری رویای
 صاد قمایلہ عمل تدیلر نزول جبریل امین صکرہ واقع اولدی اول اجلد نذر کہ
 حضرت رسالت بیوردی الرؤیا الصاد قرجزء من سترہ واربعین جزء من النبوة
 وهی بضیبة المؤمنین منها الحدیث یعنی رویای صاد قما نبوتک قرق التی جزئ نذرت
 برجزء و سائر احاد مؤمنینک دخی نبوتدن نصیبی یوقدر دیکدم معلوم اولاک
 بوحدیث شریفده بر معنای لطیف وارد اول معنی بودر کہ نبی علیہ السلام
 اربعین ده تاج رسالت کیوبسند نشین نبوت اولدی بعدہ بقاء مقدور لری
 دار فناءه اصح اقوال اوزره یکرمی واج یلدر پس التی ای کی رویای صاد قمایلہ
 عمل تمسک دور اول بقاء مقدور من بودر قرق التی بلوکمک بر بلوکیدر حساب
قولہ فكان صلی الله علیه وسلم لا یرى رؤیا الا خرجت مثل فلق الصبح پس نبی علیہ
 السلام بر رویاکور مزایدی الا کوردو کی رویا معبر معبر ایله بلر بیاض صحیح
 کبی واضح و اشکان جیقر وظاهر اولور ایدی **قولہ** تقول لاخفاء بها حضرت
 شیخ قدس سرہ رویای حضرت علیہ السلام فلق صبح تشریحک معنای تفسیر
 ایدوب دیر کہ حضرت عایشه بیوردی کما اول رویای صاد قما ده هر کز خفا و استار
 اولما زدی بو تقدیر چه قول من بودر تمم کلام عایشه ولما ذنرتک من لاجای بولہ
 اخذنا تمسک **قولہ** والی هنا بلغ علیها لا غیر یعنی مبلغ علم عایشه رضی الله عنها
 بو مقام منتهی اولدی کی نوملر یقطه فی تمیز اندی غیره تجا و زامدی **قولہ** و کما
 المدله فی ذلك سنة اشهر ثم جاءه الملك یعنی رسول اللہک رویای صاد قما
 ایله اولان وحی الهیة مدہ مضروبہ سی التی ای ایدی پس بوندن صکرہ ملک
 نازل اولدی بغیر نوم یقطر حالندہ حضرت مثاله یا حیالہ نزول اندی **قولہ**
 وما علمتان رسول الله صلی الله علیه وسلم قد قال لنا سنیام فاذا ما تواترنا بولہ

یعنی حضرت عایشه نک کلام
 مرادی بودر که ظهور دن
 وعدم حقا دن بو وجهله
 بقبر اتمشدر اول کلام ظهور
 وعدم خفا معنی ی لازمدر
 یوحسه الفاظ لاخفاء کلام
 حضرت عایشه دکلدر
 مساله

حال بود که حضرت عایشه رضی الله عنها بنی علی را سلام کند بوحیث شریفش
 معناسن بلدیکه حضرت رسول عوام ناس حال یقظده و اینگونه عداندی
 و بیوردیکه ناس لان نایمرد را ولد کلری وقتن او بیوردی و بر عالم حسده
 ظاهر اولان اوضاحی عالم حیالک صایدی زیرا نومه اولان صور مرتی محتاج
 تعبیر اولد و بنی کبی عارف محقق یا ننده بوضوح حسوسه دخی تعبیره محتاج در
 حقایق باطنیست بر عبودیتک ایله و حضرت رسالت جمیع مراتب اهلیر و کونیر
 عارف اولد و بنی ایچوندر صور حسیتین نظر اتسه عالم مبتالک اولان معانی
 متفاصلین انتقالا بدرای مبادی عالییه و در بنجه نسبت ما ضیایلدنترکه
 صور مثالیته حوادث مستقیله انتقالا ندوکی کبی و بالجمله منتهادت
 مبادی و مبادیدن منتهای سیر قوسیه و حرکت دودیا ایله واقف اولور
 نترکه حقیقت رسالت دخی بود در **قولی** و کل ما یری فی حال النوم فهو من ذلک
 القبیل وان اختلف الاحوال یعنی بزم یا نموزک مقدمه معلومدر که هر حاله
 نومه مرتی اولان بوقبیلدن اولای یعنی بنی علی را سلام اولالتی ایله کور
 دوکی بوقبیلدن اولاکرجه احوال نوم مختلفا یسرهده بعض حال نوم مزاجیه
 منسوب اولوب نوم حقیقی اولور بعض احوال نوم حکمی اولوب حکم شرعی اولور
 نسبت قلنور کما الناس نیام قضیه سندن مفاد اولان حکم در **قولی** ففی قوتها
 ستر استهس بل عمره کل فی الدنیا بتلک الثابتانها هو منام فی منام یعنی حضرت
 عایشه ناک مبلغ علمی اوزره قوی مدّه مخصوصینه تری اولدی یعنی مقود قولی التی
 ایب مخصوص اولدی یعنی التی ایدن او ترسی انوک عملند نوم اولمادی بلکه یقظه
 اولدی مع هذا علم تحقیقی بودر که حضرت رسولک مدّه سموی دیناده منابه نومه
 کجدی بلکه جمله سی منام اندر منام ایدی زیار دیناده مشوار اولان صور متعاقبه

نوم حکمی

متداخله في الحقيقة منامات متعاقبه در کبر عارف محقق متصل بونورد ^{نزد} صور
حقا يقض بمجوده در پس نظر مکاشفان ده جميع حوادث عالم در سل الهية در کبر
هر ساعت و هر دم مبلغ رسالات در **بيت** بيك لحظ بيك ساعت بيك دم در کبر
کون ميشود احوال عالم **قول** وکل ما ورد من هذا القبيل فهو المسمى عالم الحيات
يعني جميع واردات الهية کبر وارد اولور معبر عنها در پس عالم حيات ايله ستمى
درو با جمله عالم کون و فساد جميعا حيات و سر ابد در کبر جماع حقايق الهية به
نقاب دنته که قابل بود در **شعر** انما الکنون حيان وهو حق في الحقيقة کل من
يفهه هذا جاز اسرار الطريق **قول** ولهذا يعبر يعني مکونات عالم حيات
ايله ستمى اولدو غيچوندر کبر معبر عنها اولور **قول** اى الامر الذى هو
في نفسه على صورة کذا في صورة غيرها يعني شيخ قد سره معبر عنها
اولمق تفسير ايدوب بيور که تعبير اتمک ديمکدر که بامر حقيقتده بن
صورتده ايدى لکن بوصولتک غيرى صورتده ظاهر اولديکما اولظاهر
اولان صورتلر اولصورة نفس الامر به بيچور اولندى **قول** فيجوز العابر
من هذه الصورة التي ابصرها النائم الى صورة ما هو الا مر عليه اذا صاب بغير
عابر اولان تجا و زاید نایم کورد و کى صورتدن نفس الامر ده اول
صورتده تجا و زاید لکن اگر عابر اصابة ايدرايسه يعني معبر تعبير نده
کرجک اولور سه **قول** كظهور العلم في صورة اللين فعبر في التاويل
من صورة اللين الى صورة اللين الى صورة العلم مثلا منامه علم
صورة لبيته ظاهر اولور پس معبر رسول عليه السلام در لبيته حقيقت
علم عبور ايدو کى کى **قول** فتا وداى قال مال هذه الصورة اللينيه الى
صورة العلم يعني معبر کى بنجى عليه السلام در صورة لبيته نك مالى صورة

علیه در یوب ظاهر در حقیقت رجوع اتدی **قوله** ثم انه صلى الله عليه وسلم
 كان اذا اوحى اليه اخذ عن المحسوسات المعتادة فبسي وغاب عن الحاضرين عنده
 بعد تحقيقا اوله حضرت هر چن وحی نازل اولسه محسوسات معتاده دن
 اخذ اولنوردی یعنی عالم امره انجذابی باعث تعطیل حواس ظاهر اولوب میل
 اکل و شرب و نسا و منقطع و قوای جسمانیه اعماندن واقفا اولورایدی
 لکن تعطیل حواس غیر محسوس اولنایدی **قولی** فاذا سرى ردت فجن نزول
 وحی رفیع اولسه بینه محسوسات معتاده بیعود و در اولنورایدی فقیر
 ایدورین حضار مجلسنده غایب و ستورا اولورایدی دید و کی غالب
 حضرتك اویل حالنه کوره اولاکم حدیث عایشه صلصه نجرس وثقلتم
 عارض حصرة عایشه دن منقولدراما بعد اعتبار الوحی ملک وحی رسالت
 و رجعت ایدر ایدی حضار مجلس واقفا اولنایدی اما بهرحال وحی حضرت
 حیال دن اخذ اولنورنترکی بیور **قولی** فما درکی الا فی حضرة الحیال الا انه
 لا یستی پس حضرت رسالت هر وحی اولنان معنای اخذ انمایدی الا
 حضرة حیان مطلقدن یا خیال مفید دن اخذ ایدر ایدی لکن اول حاله
 حالت نوم اطلاق انمزل و اول حاله متصف اولان ذاتنایم تسمیه قلنزل
 زیرا نوم انسان بر عارضه درکی بسیار مزاجی دراطفی دکلدرا انجزه نک
 دماغه صعودندن اولوراما وحیک اخذ نرسبب فیضان روحانیدرکی
 قلبی نازل اولوب عالم امره جنب ایدر و غیر حواس بسیار اولور **قولی**
 وكذلك اذا تمثل الملك رجلا فذلك من حضرة الحیال فانتمیلس برجل وانما هو
 ملك فدخلک صورة انسان فعبه الناظر العارف حتی وصل الی صورته
 الحقیقت فقال هذا جبریل تاکم یعلمکم دینکم و کروچن کبیدرکی فجن ملک

سبب فیضان روحانیدرکی تعطیل نازل
 امره جنب ایدر و غیر حواس بسیار اولور

رجه مثل آتسه اول مثل عالم حیا لدن و حضرت مثال دندر عالم حسدن
 دکلد رزیرا حقیقه ملک حقیقه رجل رد کلد رمغار رد رکن ناظر عارفانی
 صورة حقیقه ایله کوروب و صورة انسا فی لباس عاری باید و کن بلوب و صور
 حقیقه سنه حکم و اشارت ایدوب دید یکیشول کورنن جبریلد و رسنه تعلیم
 دین اسلام ایچن حقدن رسالت کلمشد دیدی **قوله** وقد قال لهم ردوا علی
 الرجل و حضرت رسالت تحقیقا اصحاب ردیکر رجلی بکاد ندرن کتورک اصحاب
 یوقلا دیلر بولمادیلر **قوله** فسموا الرجل من اجل الصورة الی ظهر لهم فیها بس نبی علی
 السلام شخص جبریلده رجل تسمیه اندی ذیرا حکایت من بور عین تسمیه
 درنداکمی یعنی صورته مثالیه سی کنی حضار مجلسه اول صورتنه ظاهر اولمشد
 صورة رجل و ما عین رجل دیوز کراندی **قوله** ثم قال هذا جبریل فاعتبروا بالصورة
 الی قال هذا الرجل المخیل الیهابو مرتبه دن صکره یعنی شخص رجل دیوز کراندکد
 نصکره کر و حضرت رسالت هذا جبریل دیوب و جبریل ایله تسمیه اندی پس
 بموقامده رجل مخیالک مالی اولان صورته اعتبارا ندیکر ملکر **قوله** فهو
 صادق فی المقالین صدق للعین فی العین الحسین و صدق فی ان هذا جبریل
 فان جبریل بلا شک پس اولحضره ایکی مقالسنده بلصا دقا ولدی اول
 عین باصره سی عین حسیده صادقا ولدیکر صورته مرتبه سنر رجل دیدی
 ذیرا حسا رجل دیدی ثابنا عین بصیره قایلر هذا جبریل دیدی صادق اولدی
 ذیرا بلا شک اولد جل حقیقته جبریل دیدی **قوله** وقال یوسف علیه السلام
 انی رأیت احد عشر کویبا و الشمس و القمر رأیتهم لی ساجدین فرأی آخرته فی صورة
 الکواکب لکن الاهداء بهم و رای اباہ و خالته فی صورة الشمس و القمر الایخ
 قدس سره حکمت یوسف علیه السلامه شروع ایدوب ددیگر قصه یوسف عم

رؤیاستی بابا سی حضرت یعقوب همه نقل اید و ب دید یکم اول بر عدد کواکب
و شمس و قمر کورد مکر با کم سجده اند یار پس برادر لر فی صورت کواکب کورد یکم
انلرک فی الحقیقه سبب هدایت اولد قلریدر زیاد یار غربته انلرک سببی ایله در شوبه
قربت وصل یارک باعث انلر در و غل رقیب ایله نفسی زبون افک و افترا ایله
مقید مسجون اید و باخراج کمال عزتة ارتقا و اعتلا سیر همونرا و لشکر و مجاز
الطیلسبب علل روابط کسبات و شروت و مقدمات سلم مدارج نتایج عالی اند
بی وجه و کفاف قدر و الطاق میسر اولماز بعد بابا سی شکل شمس کورد کوی
زیر اترک و سایر کواکبک ماخذ انوار شمس در هر زری نوری اندن استفاده ایدر کی
قول هذا من جهة یوسف هم مضمون حکمت مذکوره دندر کس رؤیای مزبور
صورتشالیر سی ایله حضرت یوسفک استعداد عینک اعطای سببی ایله قوه
خیالندم نمایان اولدی اگر چه مقارن شعور و ارادة دکل ایسه ده زیر لخصت
یوسف تعبیره بعد الوقوع مهتد اولدی که هذا ناویل رؤیای ما یعقوب هم
تعبیره محبوب دکل اید **قوله** ولو کان من جهة المرئی یعنی اگر رؤیای مزبور
جهة یوسفه مخصوص اولماز یوب بلکن مرئی طرفندن اولسه یعنی مرئی نک
شعوری و استعدادی و ارادتی سببی یلنا اولسه مثلا اینبیا یظواهر اولدی
رؤیایه کی ملک کبی و ساز ظاهر اولان صور صالحین کبی **قول** لکن ظهور خوت
فی صورت الکواکب و ظهور ایسر و خالتی فی صورت الشمس و القمر داهم یعنی
آخرتک صورت کواکب ظهوری و ابنتک و حالته سنک صورت شمس و قمره
کورد غاسی انلرک معلوم و مرادی و لایدی مع هذا دکلدر **قول** فلما لم یکن یلمسه
علم مآراه یوسف کان الادراک من یوسف فی خزانه حیاله وقتا کما خوة
یوسف و اب و حالته سنک رؤیای یوسف هم شعور لری اولمازی ایسه

معلوم در کما در آن یوسف حکم استعدادی که خزانة خیانته قورمش
قول و علم ذلك يعقوب عليه السلام حين قصها عليه فقال يا بني لا تفتص
 رؤياك على اخوتك فيكيدونك ويكيدونك ويكيدونك ويكيدونك ويكيدونك
 اغيار دنك اولاد و غین بلدی ایدی و یوسف عم رؤیای یعقوب عمه حکایت
 آند و کی حینده شفقت ابوة دانه سیله بنم او غلبه غم دشونی اخوان غیوره
 سونیله سکا حسدا یله ایدر لروردی بوراده حالته بی ذکر آمد و کی غالباً
 فعل حسده اشتراکی اولاد و غندن اولد حکم حسدا خوة دیوان قضاه
 مکتوب ایدی حذر یعقوب اصی امدی **قوله** ثم راء ابناؤه عن ذلك الاكيد والحقه
 بالشيطان بعد حضرت یعقوب عم ابناسی کیدمز بودن بری ایدوب کیدنی شیطانه
 الحاق آندی **قول** وليس ذلك الا عين الكيد شيخ قدس سره الحاق مز بود کلد راک
 یوسف محض کید در ز را جمع افعاله مصدر الله در پسر افعالی اسباب اسناد اید
 ابنا سندن نسبت ایله دشیطان نسبتک نه تفاوتی وار مکر اللهم بو معنا
 یوسف رکید لطیف اولاکم بونک سببی ایلر مذاقی یعنی بر امر لغری بالذات
 حقر نسبتدن نادب واجتناب ایدوب مظهر اسم مضل اولان شیطان اسناد
 اید و لغواتن سوء ظنی ترک اید که ش شیخ مقام بنوة اولور **قول** فقال ان الشيطان
 للانسان عدو مبين یعنی ابنا سن اول فعل قیحدن تبعید آندی و دیگر شیطان
 انسانظر ظاهر العداوة در زیر ابانته لغتده ظهور معنا سن در **قول** ثم قال بن
 علیه السلام بعد ذلك اخرا الامر بس واقعه مز بوردن احکام سابقه و مقدمان
 امر مر و رات کدن صکره اخرا مرده که احراز مصره داخل و آند کاری سه بولر سبجود
 اولدی ایسر حضرت یوسف عم در که هذنا و ایل رؤیای مز قبل قد جعلها
 رنی حقاً کا ظهرها فی الحس بعد ما كانت فی صورة الخيالك فقال لها ابني عليا

در مرتبه سی قبیل نوع چالده قلده

استلام الناس نیام یعنی سابقا حجر یعقوبه کورد و کم رویانک حقیقتی و مری
بواید بیکر حق تعالی که نمکدان حق و صدق ایلا دی یعنی صورت خیالیه ابکر عالم
حسد اظهار اید و بصورت حسسیا یلا دی پس بوا مردن اتوریدر کنی
علیه السلام الناس نیام دیدی یعنی مرتبه حسسی دخی قبیل نوم خیال دن قلده
زیرا بوضوح دخی بر صور مرتبه اختری در کورد اسن عبورا و لنور و مالی حقایق
الهیة و لو حاصل کلام دیکدر مشرب بوسیفه بی بومرتبه احسان و نجاف
مشرب محمدیه به سزاوار بودر کن بوسیفه حقیقت حسن اولان بوکر خیال
اولوب و اسنده اولان حقایق الهیه به اول رجوع اید **قول** فکا قول
یوسف قد جعلها رتی حقا بمنزله قول من رای فی نومه انه قد استیقت
من رؤیایها ثم عبرها ولم یعلم انه فی النوم عینه ما برح شیخ قد ستره بیور
کنکانش یوسف ء مک قد جعلها رتی حقا ددو کی شول رتی ناک قولی منزله
سنده در کوردیای خیالیه سن کوردوب و او یاندم صانورا بحق سبب اسنده
تعبیر ایدر خبری یوقدر کر تعبیر دخی خیال نومیدر یعنی اول رؤیا کوردو کی
نومک ایچنده بعینه رؤیا سن کوردو تعبیر ایدر کند و سنی بقطره خیال
ایدر خبری یوقدر کر هنوز نومده در عینه لفظ مجرور نومک تا کیدر
ما برح لفظی اکا دلیلدر زیر ما برح زال معنا سنه در **قول** فلا استیقت
یعول رایت فی النوم کذا و رایت کانی استیقتت و اولها بکذا یعنی پس جن
او یانسا ایدر کما ایچوره شویله کوردم کانه و شده او یا غش و دوشوی تعبیر
اتشم و شویله شویله تاویل اشم دیو حکایت ایدر **قول** هذا مثل ذلك حضرت
یوسف علیه السلام دخی قولی همان بود رؤیا صاحبه بکر **قول** فانظر کربین
ادراک محمد صلی الله علیه و سلم و بین ادراک یوسف علیه السلام فی اخر من

حین قال هذا تاویل روای من قبل قد جعلها زنی حقا شیخ قدس سر بیوردی
 پس نظریله عین بصیرة ایله کوراد راک محمد ایله ادراک یوسف امک تفاوت
 تفاوت مابینی که یوسف هم بوقولی تقولا تدوکی حینده لخر امرنده و منتهای
 سیرنده ایدی فقیر ایدورین حضرت یوسفک علم تعبیر حصا یصدن ایکن
 بو مرتبه ناک حقایقنه واصل و ملاد و غی غالب مرتبه مز بوره حقیقت محمدیه
 و منصب خاتمیه به مخصوص حالت اولدو و عیونندرا وله و منصب یوسف هم
 نوم خراجیدن حاصل اولان غفلتک نمایش ایدن صور که تعبیرنه شمولی
 یوقدر اما مقام مخصوص حقیقی کما هو اعطا اتمشدر در شهادت قرآینه

ایله **قول** معناه حسای محسوسا و ماکان الالمحسوسا
 فان الخیال لا یعطی ابد الالمحسوسات غیر ذلک لیس لی یعنی حقا لفظناک
 معنا سی حساد یکدر که حواس ظاهره ایله محسوس معنا سنندیزاروی بالقیه
 محسوس اولور زیرا خیال اعطا ائدوکی حسدن اخذ اولنا صور در اول اجلدنکه
 خیال بصرفه تدوکی ماده البتہ کندوده مخزنه اولان صور حسیدر و صور مزوره
 دن غیره سنه تجاوز قدرتی یوقدر یعنی قوه و همیت کی اختراع صور عقلیه
 شانندن دکادر **قول** فانظر ما اشرف علم ورتة محمد صلی الله علیه و سلم پس
 نظریله ورتة محمد علیه السلام مک علی زعجب شریف علمدر بو مقولها سرزغا^{مضه}
 ناک اطلاعی بونله مخصوصدر تغییریدن استماع اولتم وار قیاسا یلم نفس
 حضرتک علی نه مرتبه ده اول معلوم اولاکر بعض جمله سفله عوام که ذکر
 ایله اضاعت وقت و تلویث لسان لازم کلور انبیانک علم لدنی و معارف
 صوفیه بلد و کنه شبهه ایدر لرا یش خذ ظم الله و درمهم تد میرا حضرت
 موسی صلوات الله و سلامه ایله حضرت حضرتک قصه سی اسرار قدر ایله

رؤیا محسوس اولور زیرا خیال اعطا ائدوکی حسدن اخذ اولنا صور در اول اجلدنکه
 خیال بصرفه تدوکی ماده البتہ کندوده مخزنه اولان صور حسیدر و صور مزوره
 دن غیره سنه تجاوز قدرتی یوقدر یعنی قوه و همیت کی اختراع صور عقلیه
 شانندن دکادر **قول** فانظر ما اشرف علم ورتة محمد صلی الله علیه و سلم پس
 نظریله ورتة محمد علیه السلام مک علی زعجب شریف علمدر بو مقولها سرزغا^{مضه}

بافتعال

بیتک

لغفر

حکم شریعتک امتزاجه و قدر شریعتہ مزاجم اولما مانعہ تنبیه و اشارت
 ایچون وارد اولمشدر یوخسه احاد اینیادن هر سنک مھتر ولایتی و عھتہ
 نبوتی مھکدر بعض سنرا و ایل حالندہ بعض علوم منکشف اولما مقبضہ
 دکدر و بعض بنیادن حکم ستر قضا و سجی سرفنا غالب جلال اولور حضرت عیسیٰ
 کبی شکر حضرت موسیٰ ده صلوات اللہ علیہ سلامہ احکام ظاهر شریعت و علم
 غالب اولدی **قولہ** و سنا بسط القول و هذه الحضرة بلسان یوسف المحمدي
 ما تقف انشاء الله تعالیٰ بیوردکه بن عن قریب معنای الناس نیام فی اشب و حضرة
 خیالی بیره بسط اسم کرکدر قولده واقع اولان الف لام عهدا یچوندد و بسط
 من بودی لسان محمدی ایله اسم کرکدر کما ول محمدی قدم یوسف اوزره سالک
 اولا و بیانا اسم کرک عالم جمیعا خیالدر و صور مرئیہ سی صور خیالیہ در بسط
 و بیان ایله که انوک سببی ایله عالم و رثیہ واقفا اولور سن حقا مثنوی اولور سه
شعر انما الکن خیال و هو حق فی الحقیقه کل من یفهم هذا جانا سرا الطریقت
قولہ فتقولنا علم ان المقول علیه سوی الحق او سمي العالم هو بالنسبة الى الحق كالظل
 للشخص هو ظل الله شیخ بیورد پس در بزای سالک عارف تحقیقا سن بلکه سوا
 حتی ایله مقول علیسا اولان موجودات که مقوله جواهر اعراض دریا عالم ایله سببی اولان
 اشیا در جمله سنک حقه نسبتی ظلک شخصت نسبتی کبیر پس عالم اشباع فی حقیقه
 ظل الله در معلوم اولاک کلام سابقه قول و بعد اتم شدی مذکور اولان کلام
 مبسوط اولور غفلت اولنیه حاصل کلام بودر که ظل شخصه تا بیعی بخایسه
 عالمک دخی حقما و یله در پس عالم ظل الله در و ظلک نفسنده بجه وجودی
 یو غیسه بلکه شخصه تبعیت و اضافت ایله ایسه عالمک دخی و یله در نفسنده
 وجودی بودر حقا نسبت ایله در **قولہ** فهو عین نسبتا الوجود الى العالم
 لان

سوی ده ستر قضا و ستر قضا غایب
 کور عالم تربیت و علم غایب اولور
 سعاده احکام تربیت و علم غایب اولور

عالم صالدر و صور مرئیہ
 صور خیالیہ در

اشیا نیک حقه نسبتی ظلک شخصه
 نسبتی کبیر

ظلال نفسنده

لان الظل موجود بلا شك في الحس ولكن اذا كان ثمه من يظهر فيه ذلك الظل
يعني عالم ظل الله اولما سي وجود خارجينك عالمه نسبتك عيند ريعني اول
نسبت مستلزمد ذرا متعارف بلا شك حسده موجود در حاصل كلام
وجود عالم كونينك افرادي كه وجودات متقيده در وجود واحد حقيقي يي نسبت
ظلا راما وجود حقيقي واحد در نته كه وجود اضافي متعدد ركن ظل من بور
وتعدد افراد مذكوره تعدد مظاهر دن ناشي اولور ما دمكي بو عالمه مظهر
بولنه ظاهر بولنور **قولن** حتى لو قدرت عدم من يظهر فيه ذلك الظل كان
الظل معقولا غير موجود في الحس حتى مظاهر ظليه نك اكر بران عدمي فرض
اي لسك هر كن ظل ظاهر بولنمز وظل من بور امر معقولا ولور موجود حسي اولن
قولن بل يكون في ذات الشخص المنسوب اليه الظل بلكه ظله منسوب اليه اولن
شخصه بالقوه اولور بالفعل ولما ز قول سابقك تفصيلي بور **قولن** محل
ظهور هذا الظل الالهي المسمى بالعالم انما هو اعيان المكات پس بوظل الهينا
محل ظهوريكه عالم ايله مسمي دراوند كدر الا اعيان ممكنا ندر حضرت عليه
ثابتد **قولن** عليها امتد هذا الظل من وجود هذه الذات يعني اول اعيان ممكنا
اوزره امتدا اولش ظل من بور ذات الهيه نك وجود دن فايضا ولدو نجي حاله
كه وجود مطلقد **قولن** لكن باسمه النور وقع الادراك يعني لكن وقوع ادراك
ذاتك اسم نوري سببي ايله حاصل اولوركي في الحقيقة حضرت علمه وعينه
اولان اشياء نوك سببي ايله ظاهر اولور **قولن** وامتد هذا الظل على اعيان
المكات في سورة الغيب المجهول يعني امتداد ظل كما اسم نوري ايله اعيان
اوزرينه واقع اولور اول حضرت علميه واقع اولوركي تخيب مجهول ايله تبير
اولنور بعد اعيان خارجيه به كلور واول مجلاي اولدن مجهول ايله تبير

ما اول كلام وجود عالم كونينك افرادي كه وجودات
متقيده اولور و اول حقيقي يي نسبت ظلا

وجود حقيقي واحد وجود اضافي متعدد در
لكي ظل من بور تعدد افراد مذكوره تعدد مظاهر دن
ناشي اولور

بل يكون في ذات الشخص المنسوب اليه الظل
يعني بلكه ظله منسوب اليه اولن
اولن
اولن

اعيان اوزره امتد اولش ظل من بور ذات الهيه نك
وجود دن فايضا اولور نجي حاله نك

بالم نور وقع الادراك
ذاتك اسم نوري سببي ايله حاصل اولوركي في الحقيقة حضرت علمه وعينه
اولان اشياء نوك سببي ايله ظاهر اولور
قولن وامتد هذا الظل على اعيان
المكات في سورة الغيب المجهول يعني امتداد ظل كما اسم نوري ايله اعيان
اوزرينه واقع اولور اول حضرت علميه واقع اولوركي تخيب مجهول ايله تبير
اولنور بعد اعيان خارجيه به كلور واول مجلاي اولدن مجهول ايله تبير

اولند و غی ظلمه عدیمیه اولدو غیچوند رئیس نورک غیب مجهول مرتبه سنده
 ظهوری قابلا و نیز زیراضیا حاصل اطاعه بین النور اللطیف والجسم الکثیف
 برجرم لطیف کرکدر کاجرم مثالی دیو بر بعد اجرام شفاقه شهادتیلدورد
 معلوم اولاکما امتداد ظلن مراد ظاهر وجودک احکام و اعیان ایله منصبغ
 اولما سیدرو انا دی ایله تقید بولما سیدرو بوقیید و انصباغ و ساطی
 ایله نفس وجودک مرتبه اطلاقه مرتبه تقید ی ظل اولورد پس ظل من بور
 فی الحقیقه عین ذی ظلدر و بینهماده فرق تقیید و اطلاقه اولور **قوله**
 الا یرى لظلال المشهورة الى السواد تشير الى ما فيها من الحفاء كلام سابق
 استشهاد و تنویر در کججهورک مشهوری اولان ظلال مایل سواد اولن
 ایله اعیان ممکنده اولان ظلمت و خفایا مشیردر زیراهر صورته شهادتین
 معنای غیبی به دلیلدر **قوله** لبعده المناسبة بينهما وبين اشخاص من مر
 ظلله کلام سابقه علتدر یعنی ظلال سواره مایل اولدو عنک سبی
 بودر کج ظلال ایله صاحب ظلال اولان اشخاصک ما بیننده مناسبت
 بعیدر نته که بعد نسبتک مبالغه ایدوب شیخ قدس سره بیورد **قولی**
 وان كان الشخص ابيض فظله في هذه المراتب یعنی ظل صاحبی اولان شخص ابيض
 دخی اولسه ظل کرو بویله در یعنی سواره مایلدر حاصل کلام بونسبت که بعد
 معنوبدر ظلمه مؤثر اولجق بعد صوریدر دخی حال بویله در یعنی بعد مکانی
 دخی مؤثر اولوردیر اظل سواره مایل کوسز نته که تنویر نومه بیورد **قولی** الا
 ترى الجبان اذا بعدت عن بصر الناظر يظهر سواد وقد يكون في اعيانها غير
 ما يدركها الحس في اللونية یعنی کوردر سن که اجسام جبان عظام قن بصر
 ناظر دن بعد مکانی ایله بعید اولسه لر سیاه کور نور حال بوکه نفسنده بولدر

امتداد ظلمه مراد

بعده معنوی بعد صورت
مؤثر ل اول

حساد را که اندوکی نوند دگر در که بلکه اکثری از و قدر **قوله** و ليس ممة الا البعد
يعني بومقامه رؤية سواد علت بود و علت مزبوره استقرار تا بتدریعی معنای
مزبور بجن شخص بعید متلون اولد و غی زمانه اولور اما بعید اولان شیء شفاف
اولسه سواد محض کور غمز بلکه انده نوع سواد اولور نته که بومعنا بشارتایدی
بیورر قوله و كرزفة السماء وهذا ما اتجه البعد في الحسن في الاجسام الغير النيرة
يعني بعد ايجاب اندوکی لونک برسی رزفة سما کبید رسواد جبال کی پس بوسوا جبال
ورزفة سما بعدک حسده انتاج اندوکی در اول بعد اجسام غیر نیره ده اولد و غی
حاله که جبال و سما کی زیر بعد مسافه ایله نور بصر متحلل و فانی اولور کیدر
بوسبب ندر که مکا بعید متشخص اولان و اولاً اوضاع و هیئات متشخصه به
ادراک بصرف و فانی از ما دمک بعید اولان شیء اجسام نیردن اولیها مانیر انده
امر خلافه مالا بسدر **قوله** وكذلك اعيان المحکات لیست نیره لانها معدومه
يعني تنکرک جبال و سما نیره اولاد و غیجون بعد نلر ده سواد ايجا بایدرایدی کذلک
اعیان محکات دخی حضرت علییه ثبوت اعتباریله نیره دکلدر و اجسام نیره قیلند
پس نلر ده و بی بعد معنوی سواد و رزق ايجا بایدر معلوم اولاکر اعیاناً مظان بیک
خارجه نسبت معدومه اولد قلریدر که ما شمت رایتها الوجود بونلر و وصف
ذاتیدر **قوله** اذا تصفت بالثبوت لکن لم تصف بالوجود کان سؤال مقدری و نقد
بونلرک ثبوت وجود کلیدر حجاب بوی بجهلدر که بونلر که جه حضرت علییه ثبوت
ایله متصفدر لکن وجود خارجی ایله انصاف لری بلکه هرگز انصافه استعدا لری
یوقدر **قوله** الوجود نور غیر ان الاجسام النيرة يعطی فیها البعد فی الحسن صغیراً
وجود خارجی ایله متصف اولاد و غنه دلیل اقامتایدر که وجود خارجی نوردر که
امری تعلق اندوکی شیئک احکام و آثار نده ظهور در اما اعیان تا بتبذکر هرگز

اعیان محکات لیست نیره لانها معدومه

وجود خارجی نوردر که

خارجة نه ذاتی ونه احكام واثار صفاتی ظهوره كلما مشدروا وكل من بعده شیخ قدس
سره وقتا كما اجسام غیر نیره در بعدك مورت سواد اولوب ونیره اولماد وغینز بیان
بیان اندی ایسه اجسام نیره دخی بعد نوزعا مؤثر اولوری یوخسه هر کون اولماد
بیان لازم اولوب بیورر کما اجسام نیره بعدك اثری صغیر **قولی** فهذا تأثیر

اخر للبعد فلا یدرکها الحس الا صغیره الحجم وهی ذی اعیانها کبیره عن ذلك القدر
واکثر حیات یعنی اجسام نیره به حسا صغیرا عطا اتمک بعدا یختر تا یختر در سوتک
غیری پس اجسام نیره بی وغیر نیره بی حس بصری مسافه بیعده دن صغیره
الحجم کور حد ذاتک اجسام مزبوره اول مقدار دن کبیر الحجم وکثیرا لکم ایکن **قولی**

یعلم بالدلیل ان الشمس مثل الارض فی الحجم مائة وستین وربعاً وثمان مرة وهو فی الحس
على قدر جرم الرأس نه که علم هیئتک مدلد کما تحقیقا شمس مقدار جرمه یوز
الشمس کوه جرم ارض قدر ربع وثمان قدر در حال اکثر حس بصری ده برس جرم قدر کور نوز

قولی فهذا اثر البعد ایضا یعنی مذکور اولان صغیر دخی اثری بعد در سواد وزرقا ولدغی
کبی **قولی** فما یعلم من العالم الا قدر ما تعلم من الظلال وبجهل من الخ علی قدر ما یجهل

من الشخص الذی عنه كان ذلك الظل پس عالم کما ظل حتی مثا برسنده در اندن معلوم
اولماد الا خلا لدن اشخاصنه نسبت نه قدر علم حاصل اولورسه اولقدر علم حاصل اولور
مثلا ظل شهود دن معلوم اولاً اعراض کما اولظلمک شخص ذی ظلمدن ممتدا اولوب وکما اولور
تابع اولوب واطاع خارجیه ایله متصفا اولما سیدر کذلک عالم الذی دخی معلوم اولان
حقدن امتدادی ووجود نه حقه تبعیتدر وصورا سما ایشرسنک نما ایشیدر کما شخصک
اوضاع مختلفه سی مثا برسنده در وحقدن جهلی دخی بوبله در یعنی تشکر شخصک ظلمک ایله ماهیتی
بلغز ایدحقک دخی علم ایله کنه ذاته علم حاصل اولین نهایتا سما وصفاتی بلنور مظاهری بی **قولی**
فمن حیث هو ظله ومن حیث ما یجهل ما فی ذات ذلك الظل من صورة شخص من امتد کنه یجهل من الخ

پس ذات حق تعالی عالم نوزک ظل اولدوغی حیثیت ایله بلنور اما ظل کمالدرا نوزک حد نداشت
 اصل متبوع عنک صورة شخصیه سنک حقیقه مطلقه ذاتیه سنک کل حیثیتی ایلر بلنور اما ^{اللذ}
 الظل کمالدرا نوزک حقیقتی مجهول اولور **قول** فلذلک بقولنا الحق سبحانه معلوم
 لنا من وجه مجهول لنا من وجه پس بواجلد ندرکی بزدر حق تعالی بز من وجه معلوم
 ومن وجه اخر مجهول در ریاض الا لا اسم ایله ظهور سببیدن معلوم در اما ذاتک اطلاق
 و تجلیاتک عدم تناهستی همتندن مجهول در تنک کما فی منوره دلیل قامت ایدوب بیورد
قول الم تر الی ربک کیف مدها ظل یعنی ربوکه نظر تمسکنه کیفیت ایله ظل وجودی مدود
 امتشدر مراد وجودی خارجی اضافی در که ظل الهی در اسم ربک تجلا سندن مستفاد در خطا
 رسولنه در ظل مدود عالم **شعر** سایه خود کرد بر عالم نشان کشت جنیدین خلق عالم اشکان
 صوره خلقان سر بیسه سایش او دان یقین ای بیخبره کوبد انستی که ظل کیستی فارسی کرد
 کوزنی **قول** ولو شاء لجعلها ساکنا ای لکن فیها بالقوه یعنی اگر مشیت حق تعالی عدم ظهور
 عالم وعدم عالمه تعاقب اید ایدی ظل مذکور ظاهر عدمه ثابت و غیب مکتمه مستتر و حق
 قالو ایدی پس دیلس ساکن فلور ایدی دیدو کی قوتد بقا ایدوب و فعلی خارج و الحائز
 اید لکن تقاضای حب ظهور قوتندن فعله رود و صدور ایجاب کند و کن ددی عالم نکون بولدی
دیگدر قول يقول ما کان الحق لیجلی الممکات حتی یظهر الظل فیکون كما بقی من الممکات ای
 ما ظهر لها عین فی الوجود ایتر سابق تفسیر نیک تمه سیدر یعنی الله تعالی بیورد که حق تعالی
 اکر دلسه ممکات لیجلی ایلر ایدی ظل وجود ظاهر اولد ایجین ممکات کتم عدمه یعنی ثبوت و سکون
 بجه ایسر که هر کن انلا رک ایجون وجود عینی ظاهر اولمیر بلکدر ایجه سن استتمام تمه نر
 اویله اولور ایدی پس تقدیر کلام لو شاء ما کان الحق لیجلی دیمک اولور وقتا کرمه لجمعه
 ساکنا قوتند لحداث سکون توهم ایدی ایسه ایقام معنا سنرا اولدوغن بی ایدی **قول** ثم جعلنا
 علیهم لیلا ثم عطفه در الی ربک کیف مدها ظل جمله سنتر تقدیر کلام دیمکدر کل اسم نوزک

وجود خارجی اضافی اسم ربک

تقاضا حب ظهور

وجود در ذلك امتداد نند نكته بر اسم نوری یعنی شمس که دلیل قلدق و ریاض الامعقول انظر
ایده شمس الوهیت امتدلی و لا تجلای نورید ربعه مد لفظند صکره جعلن اغیبتن
تکلم البقا تد **قول** وهو اسم النور الذي قلناه لفظ هو شمسه ربعه یعنی اول شمس
حقك اسم نورید رکی بزانی سابقا ذکر اندک اول حینده که لیکن با سمله النور وقع الادراك
دیدك پس نور وجود حقن عبارتد که الله نور السموات والارض در **قول** ویشهد له
فان الظلال لا یکن بها عین بعد النور وشمس ظل دلیل مظهر اولی استنحس بصیرت بشهادة
ایدر ریاض الامعقول سنک وجود یعنی بی عدم نورایله ظاهر اولی بلکه شمس اولی
ظلمت محضه ظل کور من فقیر ایدورین بومقامه نور قروظلا لیسالی الی سؤل اولی
زیر نور قردخی شمسدن مستفاد در **قول** ثم قبضناه الینا قبضا یسیرا بوزن صکره
من بوده که عالمدر بزانی اسان غلغله کند وزیمون قبضایه رذیرامده نسبت جرد قبض اسانده
زیرامد که اصلد بجای اوزد رافر قسری در فعل قسیر سردا ما اصله رجوع وعوده امر طبعیدر فعل
طبعی قسریه نسبت یسیر در فقیر بویله دیرن مثلا جاید رده لیتجام شرط کثیره
لازم دما عوده شرط قلیله کافیدر بر تامل اولنه **قول** واما قبضه الیه لا
ظلمت مظهر وایله رجوع الامر کل یعنی اول ظل مدوی حق تعالی ذات قبض تقدیر اندر بزانی
ظلمت پس چونکه ذات ظاهر اولد کوزانته رابع وامل اولور کل شیء یرجع الی اصله حکمی مرکب
بولور **قول** فهو لا غیر پس وجود اکوان بکل شیء عین هو بیت حقد من حیث الحقیقه **قول** فکل
ما تدرك فهو وجود الحق فی اعیان الممکنات پس هر شیء که زانی حس بصیرت الیه یا بصیرت الیه
ادراك ایدر کن اول مدرك اولان وجود حقد بلکه نظر جلیده اول مدرك وجود حقد که بصیرت
ممکنه ظاهر اولشد هر برن ذاته مظاهر قلیشد رابعیا ممکنه لون وجود الیه ملوک وجود
رنگ ضا صرا لیر بویاندو بجای حکمی تقاضای سعاد که لون مختلفه کویتر مثلا انها
بهرای کبی که صبغه الله در و ساضبغه خلا یقوالیه اولان کبی **قول** فمن حیث هو الحق

وجود اکوان عین هو بیت حقد

اعیان ممکنه لون وجود
المرملون وجود
رنگ عناصر الیه

هو وجوده ومن حيث اختلاف الصور تيهو اعيان المكات بس هو تيهو حق حيثن جميع عالم وجود
 حقدور و العالمه اولاً اختلاف صور حيثن اعيان ممكاً تدرفال سخن بودر که عالم من وجه عين حقد
 ومن وجه غير حقد بس نه عين در نه غير وهم عين درهم غير **بنفسه الحقيق** اشيا و کي حقا
 حقد بقوب رفا تر قسفت معلق درهم تقيدله ما سوي اطلاقه حق دلر د به **بوسله حقد**
شهر سمعكي سمع حد اند و کسه و کله غير سوزن سوزن بر اولور **قوله** فکما لا يزول عنه با
 الصور باسم الظل كذلك لا يزول عنه باختلاف اسم العالم و سوي الحق بس نه که مزاي
 اعيانده واقع واقع اولان اختلاف صور من بوره اختلاف فيله زوال بولر يعنى اعتبار نيك ايکسي
 اولتر هن بر اسم مدار الحکام اولور و سقل وجود عدل نور و بالجملة تعدد صفت عالم در حده
 صفت حقدور بوجه ايله وحده و تعدد موضوع واحد ايله قائم اولور و عالم محقق نظر در ي
 بر نه مزاج اول **بنفسه الحقيق** يك فتاب تافه و عکس بشمار انداخته همه بمزاي صد هزار يك
 نوره شهاي ملون بسرع و بزهر عکس شد بصفه يك سئيشه اشک **قوله** فمن حيث احديه
 کونر ظلاله الحق بس هر ممکات ظليلنک احديي جهندن عين حقدور ذر انفس ظليتي تعدد صور
 در ذر اختلاف صور زاتل اعتبار اولنسه کثره کبدر واحد احد اولور **قوله** لانر هو الواحد احد
 ذر الحق واحد احد در عين دکدر يا حق و ظل وجود احديي جهندن واحد احد در **قوله** ومن حيث
 کثره الصور فيه هو العالم و محي ظل من بورد کثره صور اولد و سخن حيثنک عالم در **قوله** فلفظن
 ما او صحتك بس سالکه ايضاح اند و کم معنای بلکره زيرك لک ايله و حقيقي ايله فهم ايله
قوله و اذا كان الامر على ما ذكرته لك فالعالم ماله وجود حقيقي و فاکر حال ساکر ذکر اندر کم
 منوالا و زرينه اولدي ايسه بس عالم اولدر کم نرک الجون وجود حقيقي ايله ذر وجود حقيق
 حقدور و عالم دد و کم صور مستوه در بس مالک قيام وجود ايله در بنفسه دکدر کجوي بلر بلد و کي
قوله وهذا معنى الخيال اي تخيل لک انما زاندر قائم بنفسه خارج عن الحق اشته معنای جيان بود
 يعنى سکا شويله تخيل اولنديکي بوعالم وجود حق و زرينه بوا مرزايد اوله بنفسه قائم اوله

عالم روجد عين حقدور روجد بحر حقدور

تعدد صفة العالم و تعدد صفة حقدور

وجود حقیق حقدور و عالم دو عالم صور مستوه

معنا یعنی حقود قطع نظرا بیه بونک وجود تنقی اوله وجود حقود خارج اوله **قوله** وليس
 الامر كذلك في نفس الامر لانه امر واقع بوبله دكل در ذرا نفس الامر ده وجود واحد در
 وحده واطلاق اعتبار بیه حضرت حقود رکنی اعتبار بیه یعنی اعیان ممکانک احکام واثار
 بیه عالمدر وما سوی حقود که ظل وجود در پس هر که عوام کنی عالم ایچون وجود حقده
 مغایر وجود تنقی نفس الامری تخیل اید وخیال اولور حقیقت حاله و نفس الامر ده مطابق
 اولما **قوله** الاتراه في المحس حال كونه متصلا بالشيء الذي امتد عنه ليحتمل عليه الانفكاك
 عن ذلك الاتصال تنويره دعوى ظل شخص ظلمه بذرا بیه اولن حسن تغییر در یعنی بیورد
 که سن کور من سنن کما اول ظل ظاهر محسوس کبر شخص من ممتدا اولور اکام متصل اولور وخی
 حاله هرگز اول اتصالدن وجود بیه انفکاک محالدر ذوق اولونرخی قوه ذابقه ویره **قوله**
 لانما يحتمل على الشيء الانفكاك عن ذاته تراشي ذاته انفكاك محالدر کون اول ذات در کون
 ذات حقیقی اولسون کون حکمی پس شخص من بورا که حقیقتنه ذات ظل دکل ایسه یعنی لسان
 محققه اکا ذات دکلن ایسه اما کرونظک ذات کبیدر اولر ظل شخص من بورا بیه تقومده
 وآنسوز عدم محققه نترکه لسان تکلمه معتبر در بری عرض بری جوهر در اما مشیت اولر
 ظل که عالمدر وقتا کون ذات شخصک که حقدر من وجه عینی اولدی ایسه شیخ بومقامه عبادت
 ظلی تشبیه ده بمبالغه ایراد اندی حقیقته ایراد امدی **قوله** فاعرف عينك ومن انت واهويتك
 وما نسبتك الى الخي وجمانت عالم وسوی وغیر ما ساکل هذه الالفاظ پس ای عارف الهی سن عین
 ثابت که واقف اول ولسنک عینک ذات حقک صور معلومیند بر صورت وشنون ذات ایله
 ملتبس بر صفتدر کسن عین خارجیک حسبی ایلر وجود حقنکه احکام واثار عین ثابتک
 ایله منصفه سن دخی بلکن عین ثابتکه اولاهویت ساریک نه در عین خا که اولاندر
 اول حضرت علیه تانیسی حضرت شهادیدر دخی بلکن حق نسبتک ظلک شخصدر مفید
 مطلق نسبتدر دخی بلکن سن من حیث الحقیقت والاطلاق عین حقسن من حیث التعدد والاعتیان

والتعین عالم سن و سوی و غیر سن و بوالفاظه بکثره و ارسه **قول** و فی هذا یتفاضل العلماء
 فعالم واعلم یعنی عرفان مزبوره علماء حقیقت متفاضل در معنی عالم بالله وارد در کما مورک بعضه
 عارف بعض اخره جاهل اولور مثلا کثره نقیذاتی و تعیناتی کور و باطل ایله حقد عجیب اولور خلقند
 دخی کور مکن نوری استعدادی دخی وفا اتمز یا خود مظا هر خلقه وجود احدی الشقی مشاهد
 ایدر غیر کور مزبوم قول عالم مقام فنا و جمعه صاحب جلال اولور لکن بعد الجمع مرتبه سنرا اولوب
 اهل کمال اولر اما بر عارف علم وارد در کما مور مزبوره نك جمیع سنرا عارف اولوب مصحف
 وجود خط فنا ایله مصحف و تصعیف فقر ایله مضعف قلب خلقه حتی و مقید انده مطلق
 مشاهده قلبی ایله شهود کامل حاصل ایدوب بزیم خاص فرق بعد الجمع ندیم و بقا بعد الفنا
 مقامند ثابت قدم و سقیم اولور اللهم یسر لنا بلطفك العظیم و فیضك العیم **قول** فالخی
 بالنسبة الى طر حاص صغیر و کبیر و صاف و اصفی پس حتی تعالی اعیان ظلمین هر طر خصوصه
 نسبت ایله صفا مختلفه ایله تجلی ایدر مثلا صغیر و کبیر و کثیف و لطیف و صافی و کبید و اصفی
 کبیر اولر ایجابی ظهور مرتب اتدن احکام مختلفه ثابتدر مثلا مرات صغیره مرتی صغیره و مرات
 کبیره مرتی کبیره و کدردن مظلم و کثیف صافده نورانی و لطیف نمایش ادوکی کبیر مرتی
 بساطنه قریب اولسه غایت صفا و انجلاده اولور اعیان مجردات کبی ظهور و احکام دخی قوه و ضعف
 متفاوت اولور مثلا مکنه احکام واجب ظاهر اولق کبی مذکور اولاندر که عکسند دخی تجلی ایله
 صور احکام معکوس بویله در مثلا اسفل سافلین ایله موصوف با بلهم اضلالیله معرفه اولاندر کبی
قول کما لنور بالنسبة الى محجابه عن لنا طر فی الزجاج یتلون بلونه و فی نفس الامر لولون لرحم حقن ظل
 خاصه نسبتی کبی ناظر دن نفس حقیقتک رؤیتی منع ایدر زبیر انور لولون زجاج ایله ملون اولور نفس الامر
 بلون و زردنک ایکن **نفسه** لقیح نورانیست لولون هم چون عجاج شد ملون ولی بلون زجاج مکنش
 حقیقت نور چشم حتی بین دامکودان کور **قول** و لکن هذا تراه ضربیه تا الحقیقتک ربک یعنی لکن
 مذکور اولان ملون بالزجاج طن ایدرین که سکانج مثال اولور ربک ایله حقیقتک میانده

صاحب حال
 اهل کمال

حق در حق بی لوند است صفت ما بپیکر اگا
لونه تعیین و برود

مثلا نور کمنی رنگ در زجاج ایله ملون وانوک رنگ ایله مگون اولون حتی دخی بی لوند رنگ صبغه
ماهیتک اکلون تعیین و **قول** فان قلت ان النور لخصر لخصرة الزجاج صدقت وشاهدك الاحتس
پس اكون نور من نور لون لخصر ایله ملون کور و با حضور دیو حکم ایدرایسک قولکه صادق سن
و صدق دعواکه حس بصری شاهد و موافق **قول** وان قلت ان لم یس باحضر ولا ذی لون کما
اعطاه لك الذلیل صدقت وشاهدك النظر العقلي الصحيح اكون نور من نور لخصر دکلدر بلکه مطلقا
ذی لون دکلدر دیسک دلیل عقلي مقضاسی اوزرینه کروحک صادق سن شاهدك نظر عقلی
شاهد صدق و عدل **قول** فهذا نور متمد عن ظل هو عين الزجاج فهو نور لخصر لخصر لخصر لخصر
محموم علیه ده کاه لخصر در و کاه دکلدر دیو حکم اتدک اعتبار سن ایله اول نور بظلمت متمد
اولمش نور در کما اول ظل کما عین زجاج در زجاج ظل ایله تغییر موزاجاء غاملا اولدوغون
در کما اول علم ظل حقد رپس زجاج من نور ظل نور ایندر نور اینتی صفا سن در زجاج نور حجب
و منع اثر **قول** كذلك المتحقق منا بالحق يظهر لصفاته صورة الحق فيه اکثر مما يظهر في غيره
یعنی شول زجاج کبکی صفا ی جوهر ندر حاجت نور اولیه زدن دخی شول عارف کما حق ایله
متحقق اوله صورة حقا ندر ظهوری غیر محله ظهور ندرن اکثر اولور زجاج اکثر قریب مقضا
اید و صورة حقدن مراد اسما و صفا ندر پس اسما سی ایله محقق فی الحقیقه اخلاقی ایله مخلوق
در کما عارف بالله بوندن یوجه و مرتبه اولن **قول** فمن ان يكون الحق سموه وبصره وجميع نواه
و جوارحه بعلا ما قد اعطاها الشرح الذي تجبر عن الحق بسن زدن بعضه زاوله عارف بالحق که
غلبه قریب روحا ایله سمعی سمع حتی اولور و بصری بصیر حتی اولور بلکه جمیع قوای روحانی سی و
جوارح جسمانیه حقا قوا و جوارح اولور اما برعالمات سببی ایله که انوری تجبر عن الحق اولن
شرح اعطا الشمس اولنا اول علامتا بولنا عین سینه دلالت ایدر بو مرتبه حتی ایله متحقق اولدوغون
ذاتند کما هی صفا حقا ظمور ایدر وحدیث قدسی بها اشارت عالییه در کما بیور لشد لا یزال
العبد یتقرب بالبنوافل حتی احبه فاذا احبته كنت سموه وبصره الحديث وقتا کما حق سبحان ربنا

اسماء وصفه ندر اسما
بنده احلاق حق ایله مختلفه که
یوجه بر مرتبه اولماز

قرب نوافل

عبدك

عبدك سمعی و بصری بلکه جمیع قوای جوارحی و لیجاق و هم اولند یکم عبد بالکلیه معدوم و قفا
 اولور می یوحسه بروجه باقی سی فالور می شیخ اول و هم دفع ایدوب بیورد یکم **قوله** ومع
 هذا عين الظل موجود فان الضمير تقود عليهم وغيره من العبيد ليس كذلك و بود و کوز
 معنا یله ینه عین ظل که عبد در مستحق بالخی ایکن موجود و باقید در زیر اسمعه و بصره
 ضمیری عبد مذکوره عاید در اگر معدوم اولسه مرجع ضمیری الوردی و مذکور اول عبدك
 عبدك غیرای اول عبد بویله دکلار در زیر صورتی حتی بوند بجلی اند و کی کبی انزله **قوله**
 فنسب هذا العبد اقرب الی وجود الخ من نسبة غيره من العبيد پس بو عبد مستحق بالحق
 وجود حقه نسبتی اقرب در سائر عبيدك نسبتند زیرا انزله قریب مرتبه سن و اصل اول **مشترک**
 در **قوله** و اذا كان الامر على ما قرزناه وقتا که نفس الامر بزم تقدیر موزا و زره اولدی ایسه
 عالم حقه نسبتی فلان شخصه نسبتی کبی اولور و ظلك وجود حقیقی سی اولیه **قوله** فاعلم
 انك خيان و جمیع ماتدر که مما نقول فيه ليس خيال پس تحقیقا بلکه من یعنی سنو ک عینو ک
 و جمعی ادراک حسبی یله ادراک ایدوب نفسک کن غیر بن دکولم دیو حکم اند و کون اعتبارک
 دخی خیان و ظلادر **قوله** فالوجود كله خيان في خيان بو تقدیر جه مدرکات ممکن کرو وجود کونی
 در خیان اندر خیاندر **قوله** فالوجود الخ انما هو الله خاصة من حيث ذاته و عینه من حيث اسمائه
 یعنی وجود حقه ثابت و مستحق فی نفسه و مشیت و مستحق لغیره اولاد دکلار اول وجود الاله
 انجی لکن ذاتی و عینی حیثند در اسمای حیثند دن دکلار یعنی بولخصه ذاته کوره در اسمای کوره
 دکلدر تنه تعلیند فهم و انور **قوله** لان اسماءه لنا مدلولها في اسمای حتی ایچون ایکی مدلول تفضنی
 وارد **قوله** المدلول الواحد بعينه سی حقا یعنی و فایندر **قوله** وهو عين المستمي ولد لول الامر ما يد علیها
 بتفصل عن هذا الاسم الاخر و تميز دخی اول مدلول واحد عین مستمی در کما نوك ایلد اسمای بری بزند نماز
 و منفصل اولد از زیر اسمی جمیع صفاتدر بعد مدلول اخر بر صفتد کلسما اول صفاتدر لانت ایدر
 و اول صفت اول صفاتدر کما نوك سبی ایلد بر اسم اسم اخر دن منفصل و متمیز اولور یعنی مدلولات

مستحق بالحق عیبی باقیه

متغايه سببی ایله اسماء متغایه دخی بری برنڈ متمايزا ولور **قولہ** ما بن الغفور من الظاهر والباطن
 واين الاول من الآخر پس تبارين مدلولاته معلوم اولديك بغفور قد ظاهر و باطن قد و اول قد
 واخر قد اما مدلولاتك ذات ولحدده اجتماع اعتبارا و لنفسه هر كز احدها الخردن ممتاز اولن
قولہ فقد بان لك بما هو كل اسم عين الاسم الاخر و بما هو غيره الاسم الاخر يعني وقتا كه سابق
 الذكر اولان مدلول اسماني بلدك ايسه تحقيقا سكا ظاهر اولديك هر اسم قنفي مدلول اسم
 اخرك عيني اولور و قنفي سببی ایله اسم اخرك غيري اولور زير مدلول اسم ذاتله صفتك مركب
 اوليچاق پس سماجسبيلات متدر و بحسب الاسماء متمايزا ولور **قولہ** فيما هو عينه هو الحق و بما هو
 هو الحق المحيل الذي كما بصدده پس بر اسم كه بروجه ايله اعتبار اولونيك اول وجه ايله اسم
 اخرك غيري اوله اول وجه في الحقيقة حتى تخيلد كس بز انوك نيا و صد دند يوزيز سما و ذات
 خارجيه جميعا ظلال ذات الهية در ظلال ايسه حيا لا تدر كه انزلد ايجن اشخاصي و زينه
 دلالت وارد پس بونلر باعتبار الحقيقة عيني ذات الهية در اما باعتبار التعين غير **قولہ** فما
 من لاعليه دليل سوى نفسه ولا يثبت كونه الا بعينه پس تنزيها يدرين اول حتى كذا نذك ^{غيري}
 ذاته دليل بو قدر دخی نفس وجودي ثابت و لما ذالك عين وجودي ايله ثابت اولور زير ايماناً
 خارجيه كه حتى وزينه دلالتدر بحسب الحقيقة عين حتى اوليچاق حتى نفسند دليل اولش اولور
 و حقل كون خارجي ثابت و لما ذالك و عين خارجي ايله ثابت اولور خارجي مدلول نفس الامر
شعر چون نباشد غير دانش هيچ كس پس دليل وهم اولدان و بسى **قولہ** فما في الكون الا ما
 عليه الاحديت و ما في الخيال الا ما دل عليه الكثرة پس حقيقة وجوده يعني نفس الامر به بقدر
 الا احديت دلالت ادوكي مدلول وارد كه اول مدلول حتى محقق يد و كيد رود دخی خياله برشي
 بو قدر الا كثره اسمائه دلالت ادوكي صور خياليه در پس كثره خياله اول صور مختلفه من كثره
 ديلدر و وحديت ذاتي كونه حاصل اولان ذوات مختلفه نك بلكه دليل **قولہ** فمن وقف مع
 الكثرة كالمع العالم ومع الاسماء الالهية و اسماء العالم پس هر كه مقام كثره و قوف اندي

طوردی نظر صوری نیری ولد کی البتہ ولکشی عالم ایله اولور و اسماء
 عالم ایله اولور اسماء الہیہ جز مراد شول اسماء کی حقہ بشرعا اطلاق اولور نہ عالم کی قادر کی مثلا
 و اسماء عالمہ مراد صفات کونیہ در ممکن کی حادث کی مثلا **قولہ** ومن وقف مع الاحدیہ کا مع
 الحق من حیث ذاتہ الغنیۃ عن العالمین لامن حیث صورتہ و ہر کہ احدیتہ ذاتہ واقف و ثابت
 اولدی ایسہ حق ایله واقف اولدی حقا ذاتی حیثیتہ کہ عالم لرون غنیہ در صورتی حیثیتہ
 دکلا کہ اول صورتہ کثرۃ نسبتہ اسمائہ در و حقیقتہ مظہر تہ در **قولہ** و اذا کانت غنیۃ عن
 العالمین فهو بعین غناها عن نسبتہ اسماء الیہا لان اسماء کا تدل علیہا تدل علی سیمیا
 اخر یحقق ذلک اثر ہادی وقتا کہ حقا ذاتی عالم لرون غنیہ اولدی ایسر پس اول غنا بعینہ
 اسمائک ذاتہ نسبتہ در غنا اولور زیر اسماء نفس ذاتہ دلالت تدوی کی سیمیا تاخر و غنیہ
 ایدر کہ اول سیمیا مفہوم اسماء داخل و ذاتہ مغایر اولور نہ ترکہ بومغایر فی اثر اسماء کہ عالم
 و احول عالمہ در تحقیق ایدر زورہ الغیالات انا مغایرہ مسیمیا نہ دلالت ایدر پس سیمیا اسمائہ
 متحقق اولما و غنی کی عالم سنہ مخی متحقق اولما پس عالمہ غنا ناک عینی اولور کہ مطلوبہ در **شعر**
 مولوی در شہنوی فرودہ است گرتی بائی تو او دار و زشب نیست او کم جست نقصا در طلب حق معل
 و علانک ذاتی سیمیا و اسماء در غنی اولد و غنہ دلالت ایدر لورہ بقولہ کہ **قولہ** قل هو الله
 احد زیر ذات حقہ اسناد اولما ان احدیتہ ما سوی سندن عین غنا در **قولہ** من حیث عینہ احد
 عین و ذات جہتہ ندر امر اخر اعتبار سنن **قولہ** اللهم الصمد من حیث استنادنا الیہ صمد در **شعر**
 یعنی عین ثابتہ زورہ وجود نہ و کمالات وجود نہ اکا استناد و سببی حیثیتہ زیر اسناد اولور کہ
 حواجیہ اکا قصد و توجہ اولور نہ پس احدیتی جہتہ نہ صفت صمدیتہ در مخی منہ ہر **قولہ** عالم ایله
 من حیث ہو پست و سخن یعنی والد اولما مشہویت واجبہ حیثیتہ و بزیم ہویات کم نور جہتہ
 زیر ایما نمودہ نسبت ولادت متصور اولما مشہر اولما **قولہ** ولورہ بولد کذلک در مخی والد
 اولما و غنی کی ہو لورہ در مخی اولما در حیث سابقہ دن اتوری **قولہ** ولورہ یکن لہ کقولہ کذلک در مخی

حیث مذکور دن او توری در که بر شیء کفو معادل و ندما مثل اولمادی و هر کز او ما از زیرین
 امکان والواجب کفایة نامتنا سید فقیر ایدر بسور شریفک لطایفند ندر که لغزید بوا بر کرمه
 اجمال بعد التفصیل و ما حصل بعد التحصیل در برانی کفایتش نفی والدییه و مولودیه موجود
 و اثبات احدیت و صمدیت مقصود در **قول** فهذا نعتیه بسور کرمه ده مذکور اولاً نفی
 تفریه ذات حقک نعتید **قول** فا قرؤا تر بقول الله احد و نظهر الکثرة بنوعه المعالومه ^{صلیاً}
 پس حق سبحانه و تعالی ذات متعالیه سنی افرادی احدیتی موضوع قلب ایله اما کثرة ظاهر اولدغی
 بزم قمتوزده ثابت اولدغی معلومه سبحانه تشکر بیورد **قول** فسخ نلد و نولد و نحن نستند الیه
 و نحن الکفاء بعضنا بعض پس بزوالدیت ایله متصف اولور زومولودیت ایله متصف اولور
 مناجاجی ایدر و هو یتصف ایضا بهما من نعوت تعالی یعنی الله تعالی بزم حقیقتموز اولوب نوزده
 موجود و ثابت اولدغی حیثیتن نعتین مزبوره یمن ایله متصف اولور پس عجب تشدید در کس
 نعتین مزبور یمن بر مرتبه ده صفات سببیه مندر بر مرتبه ده صفات شویته مندر اولور
 استناد ده دخی حال بویه در احدیت ذات اعتبار ایله استناد الیه در صیغه مفعول ایله اما
 بزم حقیقتموز اولدغی اعتبار ایله استناد در صیغه فاعل ایله کفایتش دخی حال بویه در ذوق اوله
 بلکه جمیع صفات سلویه احدیت سلویه مقید اولور کثرته اثبات ایله استناد حید صرف
 بودر اما عارف باللذ مراتب ذات صفاتی فرقا ایدر بهر مرتبه نک حقن اعطایتم کز کرد روایة
ع کفر هم مراتب نکنی زندیق عن بزم طریق سلم بین التزیه والتشبیه در الله تعالی توفیق و یر
 شاه راه حقیقت و شریعت کون کبی ظاهر ایکن مرشد هادی قیوب وادی زندق و الحاد و محوثر
 ایسک و من یضل الله فما له من هاد **قول** وهذا الواحد منزه من هذه النعوت فهو بمنی عناد دخی
 واحد حق احدیتی حیثیتن نعوت مزبوره ده منزه در پس انردن غنی در وانره محتاج و کلدر کوه
 مراتب کونیه ده ظهور حیثیتن انردن ایله متصف ایسه ده نته که بزودن دخی غنید پس نعوت
 مزبوره معلومیه دن غنی و بزودن غنی اوجاق اسماء الهیه دن دخی غنی اولور **قول** و ما للذی نسبت

هذه السورة سورة الاخلاص وفي ذلك زلت يعني حتى تعالجون نسب يوقد رالا سورة
 مزبورة واردرکه سورة اخلاص صدره راحقک بيان نسبتی تنزيه عن النسب در سورة مزبوره
 ايسه بيان نسبه نازله در يعنى تنزيه نسبه و بسورة اخلاصه مستی اولد و عجبون
 در زير امشکر کبرنی عليه السلام منسول ايدوب ربك نسین بيان ايله دد کلر نه نازله
 اولمشدر و حضرت نسبه نازله **قولم** فاحدیه الله من حيث الاسماء الالهية التي
 تطلقنا احديها الكثرة پس حتى تعانك اسماء الهية هي حيثي ايله اولان احديها ولا اسماء الهية
 بزى طاب البرد مجا الموزا و لمق ايلجی اول احدي کتر تدر و کتره کتره نسبه اسمائه در اصطلاح
 صوفيه ده مقام مزبوره مقام جمع و احديه الجمع و واحديه دخی **قولم** واحديه الله من حيث
 الاسماء التي عننا و عن الاسماء احديه العين و دخی ذان الهكيزدن و اسما سندنا غناسی
 حيثي ناز اولان احديه احديه العين دیر لر و جمع الجمع دیر لر **قولم** و كلاهما يطلق عليه اسم
 الاحد یعنی بواکی و ربه تک هر برنا حد اطلاق و نور امام ربه ثابته به اطلاق اکثر در
قولم فاعلم ذلك یعنی سن بوا اعتبارین ضبط ايله غفلت ايله دد مکر **قولم** فما وجد الحق
 سبحانه لطلال وجعلها ساجدة متفيسة عن السماء واليمين الاذ لا يزال عليك و عبته
 پس حتى سبحانه و تعالی لطلال محسوسة اجسام شخصی دن مدايدوب و تحت اقدامه ساجد
 و منذ لا مياوب و شخصی ذی ظلك کا بهجه سما لندن کا بهجه نمندن ذاتر منقلب بلع قلدي
 الاسکا دلایل حاصل اولوب و انک سی ايله احی الکره استدلال ايدوب حقیقت امره و توف بوان
 دیو بيله سن دیو کبر حق تعالی ايله نفس وجود که و کما لا شهود که بجه تابع سن مناخلار جل ظلك
 شخصی ذی ظله مینا و شما لانسبتی کبی نه و کجلا ذان حقر متفی و بلع سن و دخی حق اوزرینه اسم
 و صفای جهند دخی استدلال ایدوب سن و بيله سکندرک احی الکره اختلافک حتى تعانک ششوندن
 تقلب جسمی ايله در نترک نصوصه صد کبر بیور که **قولم** الحق ينقلب في الاحوال والاعيان تنقلب في الاحوال
 لغز و من انت و ما نسبتک ايله و ما نسبتک لیک حتى تعلم من اين و من ای حقیقت الهیة تصفقا مسوق

اول احديه کتر تدر و کتره کتره نسبه اسمائه
 مقام جمع و احديه الجمع و واحديه دخی در لر
 طيات المسکن دعا و اسندنا غناسی
 اونا و احديه احديه العين و دخی الجمع در لر

ن عین ثابتہ لک ظلم اولدوغنک بل سببہ
 اجم وجود اولدوغنک دفع اولدوغنک اولدوغنک
 اولدوغنک اولدوغنک اولدوغنک اولدوغنک
 اولدوغنک اولدوغنک اولدوغنک اولدوغنک

بالفقر الکی الی الله و بالفقر للنبی یافقاً بعضه الی بعض حتی بوهد کوردیسی ایله سنک ذاتوکه
 حصول معرشدن او تودیکر سن کسن کلیده ن یعنی عین ثابتہ کونک ظلم اولدوغنک بله ن وظاهر
 وجود اولدوغنک واقع اولدوغنک و احکامی ایله متصفاید و کونک بعد عین ثابتنک و محققک
 ذاتنک ظلماید و کن بیله سن ذات حق شو فی ایله ملتبس اولدوغنک حاله و درخی بله سنک سنک
 حقر نسبتونک افتقار له در وانوک سکا نسبتی غنا یله در مثلاً ظلمک شخصه افتقاری شخصک
 ظلمک غناسی کی اگرچه ظهوراً سعادہ افتقاری ثابت ایسه ده شخصک ظهوراً نه ظله افتقاری
 کی حتی بو جملدن صکره اکاه اولاسنکره ما سوی الله ذات الله ن مرتبه دن و نه حقیقتدن فقر کی
 ایله متصف اولدی یعنی جمیع امور نه بجن محتاج مطلق اولدی و بوند نصکره بجن فقر نسبتی ایله ^{متصف}
 اولدی بعض تکنک بعض اخره افتقار یله ثابت اولدومثلاً بعض ما سوانک بعض لغو شرطی ایله

ثابت اولدومعدی ایله اولدوکی و بوند مثالی اسباب جزئیته ن و ارایسه **قوله** و حتی تعلم
 مزاین و من ای حقیقه انصف الحق بالغنی عن الناس و لغنی عن العالمین و بو جملدنک نهایتده
 بله سنک حق تعالی نه مقامدن و نه حقیقتدن او تودی ناسک غنا ایله متصف اولدو بلکه
 عالمردن غنا یله امتیاز بولدی حاصل کلام بو احتیاجک منشائی و بوقفردن میدانی عبودیتک
 نه که غنا ناک باغنی بوبیت اولدوغنک کی اگرچه بعض اسباب خارجه بی ایله ممکنه بعض اخره
 محتاج و فقیر در لکن احتیاج نسبی در حقیقتی دکدر یعنی بجه عبودیتک دکدر در بجه عبودیتک
 جمله بی حقر محتاج حقد اگرچه محجوب بله ایسه ده شروط و اسباب بر نظر تمک ایله **قول** و نصف
 العالم بالغنی ای یعنی بعضه عن بعض من وجه ما هر عین ما افتقر الی بعضه به درخی بوند
 صکره ایده سنکره عالم نه حقیقتدن غنا ایله متصف اولدو یعنی بعضی بعضی بجه ایله غنی
 اولورکه اولوجه وجه افتقارک یعنی اولیه مثلاً لجزاء اللذ ما کی بوند یعنی بروده کیفیتن
 حاصل تمکده شمسدن غنیدر لکن حراره غریزیه کیفیتن حاصل تمکده شمسه محتاج در پس وجه غنا وجه
 احتیاجه مفایز اولدو بعد شیخ قدس سره ما سوانک حقه افتقار کل و بعض ما سوانک بعض اخره

افتقار

و عالم الوجود اسبابك اعظم صفات
 في الحقيقة فاسبب الاسباب هو ربها
 اشتباهه فان حقدور و سائر
 ما يفرق حقا ليدرج حقيقته
 اسما سيد زيرا ذات و حقد
 منزه بغير ذلك في حقد الاسماء و
 عالم اورنا لثوبه حقد حقد حقد

افتقار جزئ من بعد الالجمال بيا ايدوب بيورد كقولهم فان العالم مفتقر الى الاسباب بلا شك
 افتقار اذا يتا واعظم الاسباب له سببية الحق ولا سببية للحق فيفتقر العالم اليها سوى الاسماء
 الالهية ذير العالم كليات و جزئيات له اولا وجوده و بعده بقا سنده شكسوزا سبابا محتاجا
 و احتياج امر فايندر ذير انفسه يمكنه و اسباب الملك اعظم في الحقيقة حقدركم في الحقيقة
 مسببا لاسباب ذير انموث حقيقي وجود اشياء ذات حقدور سائر اسباب مظاهر بآثار
 اسما سيد حقيقته و كل الاسباب اسما سيد ذير ذات من حيث هي سببية منزهة و بلكه
 من حيث الاسماء ذات احديتها له عالم اورنا سنده نسبت موجوده سببية **قوله** و الاسماء الالهية
 كل اسم يفتقر العالم اليه من عالم مثله او غير الحق و في اسما الهية هن اسما ركه عوالمك بر عالم الكا
 محتاج اولا عالمته انوك مثلثك اولد و في حاله يا حقدور حقدك اولد و في حاله كة شئني
 ايله ملبس و **قوله** هو الله لا غيره پس هر اسم كه عالم الكا محتاج اوله الله در ذير الاسماء
 الهية دندراسم خود من حيث الحقيقة مستمانك عينيذري دكلدر مكر من حيث التبعين اوله
قوله و لذلك قال الله تعالى يا ايها الناس اتقوا الله الى الله والله هو الغني الحميد و الحمد لله
 كهم حق تعالى بيورد مؤمنه خطا بايدوب كهم سرك الله محتاج سكوز حاصه غيره محتاج دكل سرك
 الله ذير محتاج اليه حقيقي اولسه تخصيص بالذكر كما تميز ايدوبه عنى مطلق صفت و في ذاته
 تخصيص بالذكر ايدوب بذاته غنيذري و بعضه حميد در ديد **قوله** و معلوم لنا افتقار من
 بعضنا لبعضنا فاما وانا اسما و الله اذا الالافتقار بلا شك و معلوم در كهم بزم بعضونك بعضون
 موزه افتقار تا بتدر پس بزم بعض اسما موزا اسما الله الكا محتاج اولد و في جهته و انصا بوب كهم
 اول محتاج اليه و ان اسما اسم ربها له **قوله** و اعياننا في نفس ظله لا غيره فهو بيتنا الاله بيتنا و
 ايضا ناتبه مور نفس الامر د كلدر ديس مقتضاي حاله و زه حقدور هو يتموز در اما من
 حيث التبعين دكلدر **قوله** و قدمهد نالك السبيل فانظر يعني حق تعالى جميع شيانك حقيقة باجماله
 عيني و تعين و تفصيله ذير اولد و عنده طريق واضح و شبه ذلك و سبب استقيم كهم سرك پس نظر

مطلب حکمت احادیث
احادیث فلیه بیان این

ریتوایله نظر ایله و فکر عمیق ایله تفکر قیل ناکه جمیع اشیا ده عین واحدک تجلا سن عماشا ایله سنکر
شاه راه حقیقت بودر غیر سی او هام و خیال اندر فن حکمت احادیث فی کلمته هو دیت و قنا کلام
شیخ لخر کلمه یونیسفیرده احادیث ذاتیه و احادیث اسمائیه سخن اولکد ایسه فی احادیث فعلیه ایله مو
اولان حکمت هو دیت ادا فی ایلدی کما سابق لاحتقه مناسب و ملاحظ اوله زی راهود علیه السلام کجه
و کوندوز قومنی احادیث فعلیه یرد عوة ایدر ایدی قولما ان الله الصراط المستقیم ظاهر غیر حق
فی العمود یعنی احادیث جمیع اسمائیون صراط مستقیم ثابت در که جمیع طرق اسمائیه آکا منت هو در
و جمله سنه محمد در پس جمیع اسمائیک نسبتی و توکھی وجه استقامتنه و جانب توحید در متن
جهنمه مدید اولجس مستقیم حدید من السیف و دقیق من الشفره در قطره حقیقت در کما حکم
شریعت انک ظل عمد و دیدر و صراط من نور عموم خلائقه ظاهر در حق و سورد کلد یعنی ظلام
حق و احکام اسمائیکار و هدی ادر اکر چه کما بعض خلائق ظهور نذخنی کور نشر بعید صایله اما ذوق
البصائر کوره د کلد ز راهر کاه کما حقیقت مظهری اولد و سخن اسم انزه کور قبله کاه و وجود در قولما
و کبیر و صغیر عینه و هجول با مورد و یلیم یعنی عین عینیه سی و هو تریا تری سی ایله هر کبیر و صغیر ک
صورتده ساریه و دخی هجول مورد و یلیم مورد موقود در قولما و لهذا وسعت رحمت کل شی من
حقیر و عظیم یعنی ذات حقک جمیع اشیا ده سریانی اجلندن او توری کما رحمت و جود کما یس
واسع و شاملد رایله وجود کما عین حق معبود در قولما و ما من ذیة الا هو اخذ بنا صیتهما ان
دنی علی صراط مستقیم و بر دایته بوقد کما وجه ارضه متحرک بالارادة اولما لاحتی سبحان
وتعاهوتیه ساریه سی ایله انی ناصیه سنک اخذ اتمشدر پس حرکات و سکونی تابع حق و حق
انوک تصرف موردن متبوع مطلقدر ناصیه شخصک و ارتفند کما یرد وجه کبیر اولد
اخذ کما عرفی اشیا در صراط مستقیم و زده متحرکدر بلکه صراط مستقیم عین حق در پس کما تابع اولد
حقیقت مطلق بر رابع و عاید اولور قولما فکل ما شفعی صراط الرب المستقیم هو ضمیر مقصوب علیین
هذا الوجه یسهر ما شی صراط اول البتة لیسک صراط مستقیم او زده ما شی در یعنی بندک علمه موافق

حکمت

حرکت اید پس زکند وکی صراحتیقم اوزره ماشی اولاد نیک بو و جهت مغضوب علیه و لما ازیرا
 دینک علی واراده قدیمه مقنضا بینه مشی اتمشد رنجون سختی غضب ب اولر اما وجه لغزینکه کزدو
 دینک دعوتنه مخالفدر اگر چه ریلخون دعوتنه موافق ایسه ده مغضوب علیه و لور **قول** و ما
 هو ضال یعنی اول ماشی مغضوب علیه و لما دخی کی ضال دخی دکدر بو وجه نسبت ایله آن ^{وجه}
 وجه اخرون ضال ایسه ده ننه که غضب مذکور اولدی **قول** و کما کان الضلال عارضا كذلك
 الغضب لاهی عارض و نترکه ضلال امر عارضی اولدی غضب لاهی دخی امر عارضی اولور زیری ضلال ^{لک}
 مسببیدر یعنی غضب لاهی ضلال عبث ناشی و لما غله ضلالا کاسبب لور بو خسه حد ذاته ^{مورد}
 فطره اسلام اوزرینه ولادت ایدر یهودی و نصرانیه و مجوسیه باینه تا بیعت ایله حال اولور
قول و المال فی الرحمه الخ و ست کل شی و هی السابقت پس غضب و ضلال عارضی و الخفاق
 مال و مرجع رحمتا و لور ایله و حتم کر جمیع اشیا بر وقت ایله دکلی موجوده بقا اتمشد راکو سئل
 سئلوا اعتراض ایدر که کل مولود یولد علی فطره الاسلام ایله استعدادات ازلیه غیر مجعوله نیک
 میاندنجه توفیق اولور جواب مجید مد قو کلام اهل الله و شهود قلبا کاه افاده اندوکی اوزره
 بودر که فی الواقع جمیع ارواح فطره اصلیه ده طالب سعادت و قابل هدی در نته که خطا است
 بر یکم ده جواب علی بو معنایه لیل ظاهر و هو یبدا در لکن عروض ضلال استعداد جزئی یعنی بسو ایله
 اولور که اول استعداد عین شویه علمیه مرتبه سنه ایکن ظاهر ضلالیه سی نور استعداد ذات حقانی ایله
 مخفی و ستورا و لور زیر انوار قاهره حقانیه نیک قوتند انوار ظلماتیه مضحی و نابدید قالور لکن
 غواشی طبیعیه نیک غشی و حجب ظلماتیه متناصفه نیک تواردی زیاده اولدو وجه اول استعدادات
 باطله رنگ وجودی بولوبیلسا عرض ایله ظهوری شود اقتضا سنه باشلر معانوم اوله که سبقت
 و حقی علی غضبیه و سبوت حکم غلبه حکم معنا سنه در زیر اذوقا کابرده جلال و جمال صفاتی متساویا ^{نذر}
 متفاوتان دکدر افراد مظاهر لری دخی بویه در زیر تجلیات و ظواهر غیر متساویه در مقبول اوله که
 نفوس باطنه انسانیه بعض علماء قدیم موصوف بالقدم و بعض علماء احداث مسبوک بالقدم در کبری

نفس باطنه انسانیه
 قارون عند بعضی

نفس فم السقاء على حبل

نفس حاد السقاء او جرنه حبل

بكون الله توفيق مكددر في الحقيقة نفسه قديم ديمك مرتبه و حضرت حسبي ايله در كره تعداد كى
 دائره سيدر وهنوز اول مرتبه ده نفسك يعنى ولون وجود ايله توفى يوقدر نته كه حادث ديمك
 استعداد جزى يعنى و ظهور كوفى مرتبه سنده در كره نفس ناطقه اول طبقه رنك وجود ايله
 متلون و يقينات كونه ايله متعين و متكون اولور نتر كره اولج كليل مرتبه اشباحه كبر دن
 مقدم كند و فطهرن ادرال ايدرو تركيب عفرى سنك مبادى سى تربيت مباس اولور دير لاله كى
قولم و كلها سوسى الحى دابة فانه ذود روح وقتا كره دابره ن ظاهر و متبادر حيوانات معروفه اولدى
 ايسه كشتوف عارفينه مخالف و ملاعين: بيا نتر محتاج اولوب بيورد يكره جسم مطلق تختند
 داخل اولان ذى ارجل كه ما سوسى حقدركون حيوانات و نبات و كركن جمعا دابره ذر زير اولان
 من شى الا يتبعون ولكن لا تفقهون **تسبيهم** حكيمة عمل سى ذوارواح و هر سى متساوى اولدى
 غايت مطلوب برهنه صراط مستقيمده متوجه و مبرنا جدر **قولم** و هماغنه من يدب بنفسه و انما يذ
 بعده دغى ما سوسى حقدركه موجودان عينيه در بنفسه يعنى كند و ذواته متحرك يوقدر بلكه نك
 واسطه سيله يعنى اعنا عليه حركت ايدر پس بونرك حركتى تبعيت ايله اولور اصلا نرا ايله اولماز
 و جلد سنك حركتى بالواسطه حقدركه در مثلا حضرت حسبي ايله كه اول حى تعالى ذى
 ايله ذاتيه تجلى ايدر بعد اسمائى تجلى ايدرو اثر تجلى بر اسمك صورتده حاصل اولور كره اول
 صوره علميه و عين ثابتة دير لوب بعد اول اسمك صوره روحيه سنده بعد نفسيه **سند** بعد
 تجلى ايدر پس بوجلات و حركاتك جمل سى حقدركه ايدو اولور مبدى مبادى حى و صوره سائر
قواع مطلقدر **قولم** فهو يدب بحكم التبعية الذى هو على الصراط المستقيم فانه لا يكون صراطا
 الا بالمشى پس اول ما سوسى ريب بر ربه تبعيت ايله حركت ايدر كره اول ريب صراط مستقيم و زره شى
 ايدركان نشيه معترضه اولور كه حى عين صراط ايكى بجه ماشى على الصراط اولور ان سى بودر كه صراط
 صراط اول ماشى شى ايله ثابت اولور و ريب بوجن مشى على الصراط لساهوده لم ايله نابتدركان در حى
 صراط مستقيم در يعنى ماهيت صراطك يعنى شى ايله نابتدركه حقه صراط مستقيم عين حقدركه تعيينه سى

یوقدر وثبوت و شیء کو وصفاً ما شیه سی یعنی ظاهر صفاتی و اساسی سبیله در صفاً ایسه فی الحقیقه
 عین ذات در حاصل کلام رب تعالی که عین صراط کاہ ماستی علی الصراط اعتباراً و لنور عارف موجود
 معنایر شاهد در **قول** اذا دان لك الخلق فقد دان لك الحق یعنی حقین خلق سکا مطیع و طریق نیز انصافاً
 اوزره ماستی اولسه پس حق و شیء سکا مطیع و طریق انقیاد اوزره ماستی اولسه پس حق و شیء
 سکا مطیع و طریق انقیاد اوزره ماستی ایدر زیر انصافیه خلقی اخذ اولوبیا ندری صراط مستقیم
 اوزره جگر البتہ کند و شیء صراط مستقیم اوزره بالذات ماستی اولور نترکه ما خود اولور نترکه
 ماستی اولور **قول** وان دان لك الحق فقد لا تتبع الخلق یعنی هر گاه که حق تعالی سکا مطیع ایست و **نکره**
 ظاهر اولوبی سکا اسرار فی کشف و هویدا اقله که خلق سکا تابع اولور لر مناسبت در حاشیه سبیله
 مثلاً ماید لرک و نیایه تبعی کبی و غیر منکرک مطلقاً انبیایا انقیادی کبی و هر گاه تابع اولور
 لر بلکه انکار و ابا اوزریتہ اولور لر کفار و عصاة مؤمنین دن اصحاب تکبار کبی **قول** فحق
 قولنا فیہ فتقول کله الحق فما فی الکن موجود تراه ما له نطق پس سن نرم قولی حق و صدق
 بیل قول مذکورده اولور و شیء حاله یعنی انقیاد خلق انقیاد حق مستان مدرد و کوز قولر
 پس نرم قولر کبی سی حقد در و اعراض قلبیدن منزہ مطلق در نتره که صدر کما بد اشارت اولور
 پس عالم کون و شهادتہ بر موجود یوقدر کما نون ایچون نطق اولیه و معلوم اوله که نطق
 مراد لسان حال ایله اولور نطق دکدر نتره محجوب لرا اولیه ظن ایدر لر زیر اشر بود لر یوقدر یا خود
 شهود ناقص در و مدعی بر شاهد حدیثه وارد کبی بیور لر که مؤذن صداسی ابر شد و کبی
 موضعه دکور طب و یا بس لسان حاله شهادت ایدر لر و عارف اراشد و لر و شیء فتوحات
 بیور کبی بر تسبیح اجماری لسان نطق ایله اولور و شیء سماع ظاهری ایله سماع ایدر و زوایما
 منز ایدر اولور در لر **قول** و ما خلق تراه العین الا عینه حق و لکن مودع فیہ لهذا صود حق
 یعنی عین انسانک شعل بصیرسی تعلق اندر کبی اعیان عالم شهادتہ بر مخلوق یوقدر که
 انک عین تابعی و حقیقه باقیه سی حقد را ما بصیر حدید کوره بلور و نفس مرآت نظری تعلق

تسبیح اشياء

اند که نور بصری نقش صورتها نافذ او بود یعنی مرتبه حقیقتی کوره بیله نه که شمر بود
 ده اولان تشبیه لطیف بومعنا شریف مشعر در **شعر** لفظ حوش ومعنی ظاهر در باب مصفا
 جواهر در زیر بو طائفه مظاهر بن الفا و کلمات ایله تعبیر ایدر لر حقایق ظاهر بن معانی ایله
 تفسیر اولند و بیگی پس حضرت شیخ قدس سره اشیا من حیث الحقیقه عین حق اولدوغنه
 مصرع اولد اثبات ایدوب و من حیث الصور غیر حق اولدوغنه مصرع ثانیه دلالت ایدی
 صور جمع صورتلر و حق جمع حقه در ضم حاله ایکی سیخی نم و نمرة کی یعنی حق خلقده ابداع
 اولمش جوهر منزله سده در مفید مطلقه و دیعت اولند و بیگی حقیقتی جوهر و صورتی
 حقه لره بکورد **تحقیق** شریف معلوم اوله که بمقامه تحقیق ذوقی بود که ایمان مشهور
 اولا اولاذات حقه دکدر یعنی من حیث الذات دکدر بلکن من حیث الالهیت در بمرتبه بی
 وجود عام دخی اطلاق اولنور یعنی حقه وجود تحت بصیرت ایله کورنمز بوی تحقیق بی شیک کلمات
 استفاضه اولمش در ذوق و شهود فر شاهد در که بحدک شهودی علم اوزرینه مقدار
 بلکه ذات مشهود اولور معلوم و لماذا ما الوهیت معلوم اولور شهود اولماز معنای اولد **عکس** و **یو**
 مقامه معلوم در و کی الوهیت مرتبه سید الله علم **قر** علم ان العلم الالهیة الذوقیة الحاصلة
 لاهل الله مختلفه باختلاف القوی الحاصلة منها مع کونها ترجع الی عین واحدة معلوم
 حضرت الهیة دن و مرتبه وجود عامد مستفاض اولد علم کشف کمال الله بچون حاصل اولد
 و کشتی بوعمله ما سوزن تقرب قلب و سوی حقه توجیه دل ایله و اصل اولور علم غیر مظهری
 و کشتی اولان قوی مختلفه نك اختلاف ایله مختلفا اولور کوجه بعلوم توان کجمله سی عین
 و طبع راجع و متعلق منفردده عاید در که ذات احدی در زیر احاس خمس ظاهر بن علم **نور**
 هر بنده بکیفیت حاصله در که اولحاسه نك حاصه لارمه کبیدر که بخره بولنر مثلا
 بصره حاصل اولد کیفیت علمی سمعه اولن عکسی دخی بویله در کذلک احاس باطنه نك
 دخی ظاهره بیستی اولاطلسه یتنک بری برینه بیستی کی معیاری متضمن در نه که مظاهر **نور**

دحي حال بومنون اولوزره جاريدرد **قول** فان الله تعالى كما كت سمعه الذي يسمع به وبصره الذي يبصر به ويد
 الذي يبطن بها وحده الذي يسمع بها فذكر ان هويته هي عين العبد فالهوية واحدة والجوارح مختلفة علم فيوز
 عين واحدة وجوعناك تقلد ذكره بيور ويعني الله تعالى يدركه يقين بعيدم كما تقرب انسه يعني نفس الامر
 مقربد لكن تقربني ادراك انسه بموعظا هو اولوكره بن انوك سمعتم بنم سمعتم اليه ايشدر وبصره كه اوله
 ايله كورورويكم كه اول يدايله بطش اخنايدرد وجليم كه انونكله سعي وحركتا يدريس غشاي غفلت عبدا
 عيندك زایل و غشاي ظلمت مضحل اولور صبح حقيقف طالغ و رخشان و شمس معرفت لامع و تابان اوله
 تدارك ايدره حتى جلهز كرك و جوارحه منطبعه اولان قوي و قدرك عيند يدايله جوارح كره عين عبد
 ايدك بس عين عبد عين حق اولور بعيد محض مطلق و الجا و هوية دخي هوية بلون كور و نور عايد الاله جوارح
 قواي منطبعة ايله مختلف و متعدد نمايش ايدركن هويت مذكوره عايدا و لما غله عين و لحد اولور و ذك
 و حده بولور و بومقدمه لدن نتيجه و حاصل قرب نواقل اولور و لكل جارحة علم من علوه و الازد و بمحضها
 دخي هر جارحة و قوي ايچون علوم از او ادرن و كسوف و ليدنا ندن اول قوه خارجيه محض بر كفيته
 علي ظاهرا و ليدك اولو كسيفيت ظاهر مظاهره بولنما دكذير هر جارحة و قوي بر اسم مخصوص صلك تزيدي
 و اسم زبور انوك سبب ظهور ايدرد **قول** من عين واحد و مختلف باختلاف الجوارح يعني علوم زبوره نك
 جلد نك فيض منيع و لحد دن و عين منفردن ايكن كفييات مظاهرا يله متكيف و هر كسيفيت ككفيته
 اخري به مخالف اولدك ذيرا انسا جمع جميع اسما و لما غله كرك روحاني جسماني مغايرة المكنات
 و متخالفه القوي اولدي اول سبب د عالم كبري ايله حتى قلندي نته كه مدعاي مزبوره دليل ايچون مقول
 محسوس ايله تمثيل ايدوب بيور **قول** كالماء فانها حقيقة و لحد و مختلف في الطعم باختلاف
 البقاع فنه عذب فوات و منه ملح الجاح و هو ماء في جميع الاحوال لا يتغير وان اختلف طعمه
 يعني ننه كه جوهر ماء حقيقة واحد ايكن طعمك كسيفيتي عذوبه و ملو صا ايله مختلف اولور ذيرا
 بقاع متغايرة نك كفييات مختلفه سي ايله متكيف اولور مثلا رؤس جبالد متولدا و لآماء
 عذب فوات اولوب شارب نك اذاله عخش ايدرا اما بساحل حجر مراح و اراضي شوره دن

حاصل ولا تسمع ملح لجاج اولو طبعند اولانغش مفرط سببی تعاطی سندن زین عطش
 اولن بلکرمزید اولور لکن جمیع احوالنده ما به ما اطلاق اولنور حقیقه مستمی متبدل اولن
 تغایر وتبدل بمواض ونسبند حاصل اولور نته که حقیقه علمیده دخی عین ولحد رضا فاقا
 قوی وجراح ایله متعلنا ولور **قوله** وهذه الحکمة من علم الارجل حکم مشار الیه که اخذ
 نواصی اولان ذات معبودک احدیت شهود در علم ارجل قبیلند ندر یعنی سمع وسلوک ایله
 حاصل اولانغش در وقتا که سلوک ظاهر ارجل ایله اولدی کایسه سلوک باطنی دزدخی
 ارجل ایله تغیر ایدوبینده ماده مشابهته اشارت اندی **قوله** وهو قوله تعالی الاکل
 لمن اقام کتبه لاکلوا من ثمره ومن تحت ارجله یعنی علم ارجل حق تعالی نیک اقامه کتب
 ایدندر حقیقه اثبات اندوقی معنی در سیور کثرت کبر حق کما باندره تعاطی ایدوب ظهور
 معانیسه معرفت و بطن حقایقنه اطلاع کشف حاصل ایدوب مقتضای ایله حق علین
 رعایت ایدر یعنی روحانینه علوم عالیة الهیة فایض اولوب عمل منسوبلر نیک نیا ^{صیحته}
 فایز اولور دیکلر نیک کایته در زیر انما را شیخا که عطای اسمانی در علوم الهیة برضما مشبه
 واقع اولشد در نفسند زراعت ارضیه ایله مکسوب اولانفت کچی دکلد در زیر هر ^{جدیده} سسته عمل
 محتاج اولان تحت ارجل ایله اکل بویله دکلد رصاجی عمل جدیدا تمسه اچ اولور محصل کلام
 مافوقدن اکل علم وهی و ما تحت دن اکل علم کسیدر وهی دخی کرک کیفیت عمل متعلق اولسون
 کرک قبل العمل الهامله اولسون عامدرا کرجه بحسب الظاهر اقامه کتبه مترتب قلند کایسه
 زیر مجرد اجتماع و مقارنت علت و سبب و بلایح موجب اولان **قوله** فانظر من الذي هو الصراط المسلك
 علیه والمشي فيه والسعي فيه لا يكون الا في الارجل یعنی حکمت من بون علم ارجل در د و کوزد علی بوسی
 بودر که زیر لطفند د و کوزد نفس صراطدر محل مشی و مرد و سلك ذهاب و عبود و مادا که مقار
 صورت اولان انده شی و عبود ارجل ایله واقع اولور پس چون سلوک معنی کاشی صور برضما
 تشبیه اولندی کتبه بر ایچون ارجل اثبات قلندی **قوله** فلا ينبغي هذا المشهور في اخذ النواصي بیده هو

علی صراط مستقیم الا هذا الفن الخاص من علوم الارزاق یعنی وقتا که سلوک معنوی بدست حاصل اولاً
 علم من بوره علم ارجل الطلاق اولندی ایسه پس اخذ نواصیه شهود واحدی منبج اولماذ یعنی صراط
 مستقیم اوزره رابع القلم القدم اولان اخذ النواصیه که احدیتند که شهود ظاهر و معلم فلن الا فوق
 خاص جلیل الشان که علم ارجلک و بونک لبن لدنیس لب و ذندان ذوقایله خاص و الا اهل عرفانکه
 مظهر عقل کلد بعد جرن قاید خلا بن راه مستقیمه حواید و کن بلدردی ایسه پس سابقین خلابی
 معاد لایقنه حواید و کن مقتضای توحید حقانی اوزره ذکر اید و ب بیوردی **قول** و نسوق بحجر المبر
 وهم الذين اتحقوا المقام الذي ساقهم اليه ريح الذبور التي اهلهم عن نفوسهم بها یعنی حق تعالی بیورد
 اولی بحر مکر که استعدای از لیه لری مستعدا سینه اولاً صراط مستقیمه مظهر هدا و مصدر فساد و ری
 اولوب کاسبه نیات رد بر ظلمات و صفات ذمیمه شیطانیته و تقایله استحق اولد قوری مقام که
 دائره حکم مضلدر کا داخل قلم ایچون سورر یعنی سبب ریج ذبور ایله انلری ادا بارندن یعنی بهایم
 کیچارد لرندن سورر صفتد بور که خلقه ظلماتیته در اهلاک تعذیبدر زیر ریج حاصره نارد
 فقیر ایدر فقر انک لطف و بلا علتمه تکرار اولر که کان کوه مسلمان نواصی و جره هدا شریف خیره
 کیجر کا ره گمشده چکلور دیو تعبیر ایدر و قورم مجر مین اولمک کالانعام بل هم اضل و کانهم حمر
 مستنفره قوت من قسوره ارد لرندن عصای شیبان رابع ایله مزاج عذاب القیا اولنور دیور
 تعبیر ایدر اگر چه فریقین دخی اخذ رینه نسبت کدز کا مستقیمه کجور دست استعدادی صورتی
 جامک شتر بن ایچر و اول وجه ایله سکران اولاً مستحق عذاب اولماز مکر وجه لغزیه اوله
 و اسماع و ضد اشخاص اولماز کیفیات ایله نتر که سابقاً مذکور اولدی لاحقاد دخی مسفور اولور
 انشاء الله تعالی **قول** فهو لاخذ بنواصیهم والریح تسوقهم و هی عین الا هو انی کانوا علیها الی انهم
 پس فرقه عصاة مسلمان ناصیه وجودنک اخذ ایدمچی و صراط استعداده جبر و خیر قالی حقد
 و ریج بطیعه و هوای نفسانیته دخول جهنمه سوق ایدر حال بوکر اولریج ضلاله شوهر اولر یعنی درک
 دیناره مرکوب مهیالری و مشوع ما و لری ایدی عقبا ده دخی دخول جهنمه داعیه حصول

اولد رقولوه وهي البعد الذي كانوا يتوجهون يعني اول جهنم دكاري بمقام شول بعد موهر مركي
 انلر اول بعد توهم ايدر رايدى زير حقيقه حقه ولاحظه وجود مطلقه علمارى حاصل دكل ايدى
 حال بوكر بعد نفس الامر ذات حقتك امر بعيد را شيا به حقدن اقرب بوقدر ونحن اقرب اليه
 من جبل الورد بومرعاير شهيد **در قول** فلما سألهم الى ذلك الموضع حصلوا في عين القرب
 فزال البعد فزال مستحق جهنم في جهنم وقتا كرت حتى جعل وعلى صورة اهل الوى ولا ترج د بورايله
 انلرى موطن مزبوره سوروب واسم منتقم مرور سنين وشه بورايله انلردن ونور تقيديا بلام
 ايله حتى انقام الوب ونجات بولد بول بعد وهي قرب حقيقته ونا عارضى نور اصليه يه متبدل
 وحكم جلال صفت رضاي عبد له عين حاله متحول الوب مذاق معرفتلى غسل مضى توحيد
 خلافت حاصل ايدوب ذالكن عين قربه كورد بولر اول بعد موهرم نابود ومضحل اولدى **مسئله**
جهنم قالوب اسم جهنم زابل اولدى باقى نعيم رضوان وروح ريحان قالدى **قول** ففازوا بنعيم
 القرب من جهة الاستحقاق پس اول جمل مر نعيم قربه استحقاق واستعداد جهنمته واصل
 اولد بليز راحق تعالى بومقام لذى انلوه من واعطاء طريقته ويرمك بلكر مكافات
 جزا سييلند ووردى پس عمل وكسبايله حاصل وما غله نعمه مزبوره من غير عمل وكداؤ
 نعمته نطقو كوردى نتمك معنى مزبوردى مذكور اولاجى عباده شريفه متضمن در بورد
قول فما اعطاهم هذا المقام الذوق للذين من هم المنة وانما اخذوه بما استحققت حقايقهم **مسئله**
 التي كانوا عليها حاصل كلام عطاياى الهى بعبادته ايكي نوع دار اولور محرمه ويرتن نوع نائيدار اول
 وعبادته اولن نوع ثاني لجر وجزا درك كسب واستحقاقه اولور محرمه ويرتن نوع نائيدار اول
 دكلدر **قول** وكانوا في السعي في اعمالهم على صراط الراب المستقيم لان تواسيهم كانت بيد من هذه
 الصفة يعني حال بوكه مذكور محرمه اذ كرسى ومحلده يعني متابسه هو اولدله رب ككلى ذك **مسئله**
 مستقيم وزرئته ايد بليز رايونلرك ناصيه لى يعني اراد نلرى بى ما كلكلنك الله ايد بكي اولدركم
 استقامت على الصراط ايله متصفه **در قول** فما مشوا بنفوسهم وانما مشوا بحكم الجبر لان وصلوا الى عين

القرب

القرب پس بوجاه موطن جهمنه کند و اراد تالی ایله کمد یلر بلکر حکم جبر قسریله کدی لوزیر انلی
 اول مشیت نامیه لرندن اخذ ایدوب جبر اندی تا که انلی عین قریب و اصل اولوب بعد و همی لری
 ذایل اولنجه **قوله** ونحن اقرب الیه منکم ولا تبصرون یعنی حقان عموم قریب حضرتنه بویا تالیله
 ایدر لری بوردن بزا اولعنه سز لر دن سز لر دن اقربوز سن احیا ایکن انله قریبوزی کور من سن **قوله**
 وانما هو بیصر لانمکشف الفطاء بقصره حدیدا و لمیت صاحب قریب اولجلد قریب حتی
 مشاهد ایدر که برده بصری مکشوف در پس عین بصیرت کشاده و روشن در و نور حدیقتی
 نافذ دما اسز و او محجابده مستور و مغطا سکوزا نو کیون صفاتم و ذاتم کور من سن **قوله**
 فماخص میتا من میت ای ماخص عیدا فی القرب من شقی ونحن اقرب الیه من جبل الوردید پس
 حضرت حتی نسبت قریب میت میت لخر دن تخصیص امدی یعنی شقیده سعید میانی فرق
 اتمیوب بلکر تعیم قریب ایچون ونحن اقرب الیه من جبل الوردید **قوله** وماخص انسانا من انسان
 فالقرب الا لاهی من العبد لاختفاء بر فی الاختیار الالهیه فلا قریب فزان بکون هویته عین
 اغضاء العبد و قواه پس نسبت قریبیده انسان دخی انسان لخر دن تمیز و تخصیص امدی بلکر
 تعیم اتمی اول سبیدن در کرب عید نسبتا و لنا قریب الهید عید من بورد شقی و کور سعید هر کس
 بعد و خفا یوقدر لخبار الهیدده حتی مستوفاد در زیر امثلا عیدک هوستی عین اغضای عید **عین**
 قوی عید اولون اقرب بر نسنه قریبته متصور میدر حقل خلقه دخی نسبت قریبته
 هویتک اغضایر نسبتی مشابهنده در مثالا حقیقه حتی خلقه هویت کلیه منزله سنده در
 و خلق دخی هویته حقا اعضا و جوارح مرتبه سنده در لکن حاشا و شتاره من حلول و اتحاد و فعل
 و قبول کرجرا اهل زوقه نسبت بومعنا کوندن روشن و هویداد اما محجوبه کوره سواد لیلان
 اختفاد **قوله** و لیس العبد سوى هذا الاعضاء والقوى حاله بکسیتی بالعبد اشار الی اولئ الاعضاء **قوله**
 غیر ی کلد در **قوله** فهو حق شهود فی خلق متوهم پس حتی عین قوی عید و محاق اول عید حق مشهور
 اولور خلق متوهم صور سنده کمال و صورتی ظل منخند در **قوله** فالحق معقول پس خلق امر معقول

ادراك او لتمام عقل و حيا لا يله بلکه وجودی یکی سنه مخصوصه در مراتب کبیر که حتی
 کوسترور کند و کور نمز **قول** و الحی محسوس مشهور عند المؤمنین و اهل الکشف و الوجود
 و ما عدا هذین الضعفاء پس حق تعالی خلقه ظاهر و محسوس در مؤمنان اعتقادند که تالی
 انبیاء مقلد در درنته که حضرت رسول صلی الله علیه و سلم لسان بیاننده بیور مستند ^{ان}
 تعبد الله کانک تراه و ذی اهل کشف و شهود و وجدان قند حال بویله در اما بویکی ^{ان} صنفک
 ما عدا سنده که بونظر نظری فکر کر تر تابع اولش در حکما و متکامین و عامه خلق کی بونظر
 امر بر عکس در **قول** فالحی عندهم معقول و الخلق مشهور یعنی حق بونظر قانده معقول در
 خلق محسوس در زیر بونظر حق و ذاء خلقه بر امر معقوله تصویا یدر لر و خلقتن بالکلیه
 تنزیه یدر لر **قول** فهم بمنزلة الماء الملح الاجاج پس طایفه مزبوره نک علی شولاب شود
 یعنی طوز بوضو کی در کجا بدیکه تشنه لکی و عطشنی زیاده او بر شاربنی هر کز قدر مزبور
 دخی علی زیاده اولدجه شبه لر یا در قوع او لور **قول** و الطائفة الاولى بمنزلة العذب القرن
 السایغ لشارب دخی طایفه اولی که مؤمنان و اهل کشف و وجدان در آن لک علی شولاب
 طابو صو کبید که شاربنی قدر و ب زیاده یدر زیر علی کشفی عرقا حتمال خلاق قطع
 یدر **قول** فالناس علی قسمین من الناس من یشی علی طریق يعرفها و يعرف غایتها پس کلام
 سابق سابق او زینته ناسک بعضی محجب بعضی مکاشفا و بجا شیخ قدس سره تقسیم یدر
 بیور که ناس یکی قسم در بری بر طریق سالك اولور که اول طریق حقیقتن و غایتهم مطلوبین
 بیلور که حقد و نقیم قریب در محقق اولوب الوب لم بعدن خلاص او لور **قول** فری حقه صراط
 مستقیم پس اول غایتهم مطلوبین اکا صراط مستقیم او لور **قول** و من الناس من یشی علی طریق
 ولا یعرف غایتها و هی بین الطریق الی عرفها الصنف الاخر دخی ناسک بعضدر شونور که سالك
 اولدق لر طریق حقیقتن بلیه لر و غایتهم مطلوبین حق اولد و عن اکلیه لر حال بوکر بو حقی
 صنف اخر بلد و کی طریق عیننی و نهایتهم مطلوبین دخی حقد غیری دکلد بلکه فرقت

ما ينفع معرفت وجهاله سالكين ايله اولور معني در **قوله** والعارف مدعو الى الله على بصيرة
 پس عارف بالله اولئک سالک الله بصيرة او زرينه دعوة ايدر وجهله دعوة ايدر که حاجي
 ومدعو ومدعو اليه وطريق جملة سي شيء ولحد ايد وکن بيلور يعني جملة سي عين حق اولوب مغايرة
 مراتب و اسم احبسي ايله ايد وکن مشاهد ايدر و کورد که براسم اسم اخري غيري اسم دعوة ايد
 برصفت جهتند **قوله** وغير العارف يدعو الى الله على التقليد والجهالة اما عارف اولوب
 جاهلي محجوب اولان دعوتی حجاب جهالة ايله ايدر مراتب هيتنه دن اکاه اولماز عين حق غير
 کورد و وطن ايدر که حق بدائنه مفقود و نهايته موجود اولاخيري يوقدر که بدایت
 و نهايت جملة سي مراتب حقايتنه در **قوله** فهذا علم خاص ياتي من اسفل الساقين لان الازل
 هي السفلى من الشخص واسفل منها ما تحتها وليس الا الطريق پس مذکور اولان علم کشف وجود
 و معرفت و شهود بر علم حاصل که اسفل ساقين دن حاصل اولور زير ارجل شخصند اسفل اعضا ^{سید}
 و اسفل ارجل ما متحد و اينفک الشدة اولئک سالک کونک سالوک اند و کي طرفي قدر پس سالک علم اسفل ^{ساقين}
 دن حاصل اولدي زير انحصيل کما لا يجمع مراتب و مقاما تهرور واحد همدان لغوه عبور ايله اولور دنه کم
 الله تعا بيودر و لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم ثم رددناه اسفل ساقين **قوله** فمن عرف الحق
 عين الطريق عرف الامر على ماهو عليه فان فيه جل وعلا يسلك ويسافر پس شول عارف که حق عين
 طريق بيلر اولکسن اوري نفس الامر و زره بيلور زير اول عارف حقه سالک اولور و حقه مسافر
 اولور و لفظ فيه ده ضمير حقه نمايد که فعل سلوک و سفره طرف در زير اسفر في الانوار والصفات سف
 ذاتر هسته در **قوله** اذ لا مفهوم الا هو وهو عين السالك والمسافر زير معلوم يوقدر عين حق
 اوليه زير مراتب ظهور ايدر معلوم خود عين سالک در نفس مسافر در **قوله** فلا عالم الا هو پس عالم
 يوقدر الا عين حق نته که بر معلوم يوقدر الا عين حقه **قوله** فمن انت فاعرف حقيقتك وطريقك
 پس اي سالک عارف اکاه اولکرات ايله اشاره اولئک سن کسن و ماهية وجودک ندر در و وصل
 الى المطالب اولان طريقک ندر در يعني بونلن جملة سي حق ايد وکن بيل **قوله** فقد بان لك الامر على ^{لسان}

التی جان پس تحقیقا سکا نفس لامر ظاهر اولدیکه طریق مسالک و مطلوب و مطالب و عالم و معلوم
عین حقد و بغیری معدوم مطلق در لسان تریجان بیانا تو کی او زره و ترجمانله مراد بانفس شیخ در
یا بخدر **قول** ان فهمت فهو لسان حق یعنی لوطا هر و مترجم اولان لسان حقد **قوله** فلا یفرمه
الا من فهمه حق پس بو معنای فهم انرا آفرمی حق اولان فهم ایدر ستر کرمی حق و بصیرت
اولا کجی **قول** فان للحق نسبا و وجوها مختلفة زیر احقک نسبت متعدده سی و وجوه مختلفه سی
وارد کرد که بعضی ایله لسان ایله اولوب دلد و کن ترجمه و بیان ایدر و بعضی ایله فهم اولوب یعنی قوه
فاهمه اولوب بمعانی خفیه بی سبب از سان اولور **قول** الا تری عادا قوم هود کیف قالوا هذا ^{عاجل}
مطرنا و طنوا خیرا بالله و هو سبحان محمد ظن عبده به فاضر بهم الحق عن هذا القول یعنی حقان
شیخ واحد و این واحد بر نسبت متعدده و وجوه مختلفه سی ولد و سخن بیانا ایدر سیور در کجی ^{بسیار}
قوم عا کما هود در انلره سبحان عذاب نازلا اولد قده کورد کجی کجی بو ککن عارض مطر در
یعنی سبحان باران دن ارض موزه حق احسان آندی دیر و لکنه تعالی بر لای بد حسن ظن آند بیز حق
تعا خود بعد کظن حسیب ایلر عمل ایدر ستری بودر کهر نفس استعداد قدیمی استعد عا سن
تقتضا ایدر اولور خود اکا نسبت عین رحمتد کتر تقدیر و قضا اولنمشد پس حق تعا بو قولن ارض
ایدوب اسکو ب حکمت او زرنه نسبت اتم و انفع اولور شروع آند و کن سیور **قول** فاخبرهم
بما هو اتم و اعلی فی القرب فاننا اذا مطرهم فذلک خطا لارض و سقی الحیة فیها پس حق تعالی
انلره نسبت قربت نفسی اتم و اجعل بلک نفعی مجمل ایسه اندن خبر و یردی زیرا مطر اطر
ایله ارض نصیبه مصیب اولور امداد جیاتر و نفوس ایچون ارض بد نده مکت و بنا نسبت اولور
بو خود عین بعد در ستر کیم بو معنا شرحه سیور کرم **قول** فلا یصلون الی نتیجة ذلك الفن الا عن
بعد پس قوم من نور آند کجی حسن ظنک حکمته و اصل اولن لرو و مطلوب اصلین حاصلی قلمز لک
زمان بعیده قیلور لرا اولاجلان حضرت شیخ سیور **قول** فقال لهم بل هو ما استجلمتم به ربح
فیها عذاب الیم پس حق سبحانر و تعالی اول قومک ظن ما مولر نذک اضراب و بعد اول ایدوب

ددیکر سزک ظن اید و بجمله ایله استد و کوز سحاب مطرد کلدربکدر بجد رکمانه عذاب الیم
 وارد ویدی پس معنای مذکوره کثره نسب و اختلافات وجوه ظاهر اولدی **قول** فجعل الريح
 اشاره الی ما فیها من الریح لهم پس حق تعالی لفظ ریح ایله قوه مزبورک نفوس ایچی بمعنای
 ریحده اولار لحه اشاره قیلدی **قول** فان هذا الريح يريح اوله من هذه الهياكل المظلمة
 والمسالك الوعرة والسدق المظلمة زیرا بورج سببی ایله حق تعالی اول قومک اولخی هیاکل مظلمه
 عنصریة دن و مسلك تنک و دشوار دن و حجاب لیله ظلمه ایرون خلاص اید و بطلع طباشیر
 صبح و انوار و اشراق تجلیات قرب دیدار له منور و مشرف قلوب سدق فتح سین و بالله
 ظلمتدرو فنا مراد حجاب حایل معنا سنه جمعی سدق کلور ضمن ایله و عمر فتح و او کسر عین ایله
 صفتدر صعبد و فاقی معنا سنه **قول** و فی هذا الريح عذاب الی امر لیس بیستعد بونا ذاقوه
 الا انهم يرجعون فی الحس بفرقة المآلوفات دخی بور بجد اول قومه عذاب حاصلدر یعنی برسنن
 وارد و کما نوره و حایث تری حسی ایله حین ذوقه اول عذاب عذب و شرین کلور اکوجه بو
 یوز دن اول حسن جسمانی سببی ایله تلخ و ناقبول کور و نور ذریع غرقه مآلوفات و حسن اولاد
 و بنات و ابا و امهات انلرک قلبلرینه وجع و برید ایدی اما بعد الوقوع ملاحظه مثال ظهور
 کمال ایله عذاب عذب و محنت لذت انقال اندی **قول** فباشرهم العذاب فكان الامر الیهم قريب
 مما تخيلوه پس سخا نوتعا او قومک عذابلر نه مباشر اولوب و اول توقع اندک لری عارض مطرد
 کذ و لره انفع و اقرب اولار ظاهر اولدی کبره لاهک هیولا نیندر **قول** قد دت کل شیء بامر ربها
 فاصبحوا لیرى الامساکنهم وهى جنتهم التي عمرتها و احصه الحقیقة پس اول ریح دبور قوه
 مزبورک ظواهر نه متعلق اولان اشیا فی فنا و اهلاک و روحلرنا و اساخ بدنیه دن پاک
 اندی بر و جمله کما ابدان خالیه انذن غیرى سنسنگور نمنا اولدی جش لردن مساکن ایله **بعبارة**
 وجه میزی بو اولاکرا و للاحقیقتر انسا نینک عالم امکانه او طانی ایداندر بوعه سنک
 و کل ایله ابادان اولان بیوت و مساکن صور ایداندر بالذات حقیقتر انسا نین مسکن دکلدرد

طیلة عذاب

و مساکندن مراد شول جنبه لرد در کما روح حقیقی را فی تعبیرا تمثیلا ایدی ملائکه ذک سمانی
 تعبیری کی و روح مزبور ک حقیقتی قریب بجهت بندد که بعد لمد با و تا سنده واسطه در و قید
 حقیقت روح حیوانین احتراز در معلوم اولاکر بمقام شریفیک شرحند اول میدان معرفت
 احدیه و مضاف صف واحدیت جبری سندن جبری داود قیصری بیورد که بر عارفان که بصیرت
 عینی و عین بصیرتی ما و رای قیل و قاله در و معرفت حاله امکان و انتمش اوله نور شود
 ایله کور کس عالم با سرها عباد الله در اول عباد معبودک وجودی و صفتی و فعلی و حوری و فوق
 لیس الا الله در جمله سی محتاج رحمة رحمن رحیم رب بولک ضعفا و ناتوان در حاشا ثم حاشا
 بوصفات حمیده ایله متصف بذات سابق الرحمن واسع المغفرة حاوی فحوائی الرحمن علی
 العرش استوی هر چه مجهله قادر و قوی و ناتوان ایکن هر کز بولک معصیت و مجاز و بربولک
 ضعفاء محبوس مقیم و عذاب الیم و بالکلیه ما یوس و محروم رحمت و نعیم این خصوصاً
 اشقیاء من بوره جرایمه عالم اولوب عبد منیب آوا اولار و طلب عفو و کفاره قلمند
 امن یجیب المضطر اذا دعاه دیر لربکم عبیدی مجرد القاء ناردن مرادی کمالات
 مقدره سندیصال و سعادت رحمت سابق سی ایله سعودا تمکد رنت که ذهاب و فضیه
 عرض ناردن مراد غش کد و رتدن حالی و او ازده قلمقدر دیو بوبیت ذکر ایدر **نظم** و بعد بکم
 عذب و سخطکم رضاء و قطعکم وصل وجودکم عدل مذکور اولاقول قیصری ناله صلیله
 فقیر بود تقصیر ایدر اگر چه بموقال خلاف فیض در سؤال و نور سه حضرت شیخ قدس سره
 فتوحا تذک ما خود اولاجواب بود که ایت قراینده خلودک ظرفی عذاب کلد رنارد **نظم**
 شریف خالین فیها در خالین فیه دکلد ربا خصوص کتب اسمائیه نوریه و انجیل و
 مسطور اولاقول عذاب دکلد ر بلکم نعیم چند خلود یوقدر تجلی انزه انتقال وارد رائة
 هدایه دینک امام غزالی و ابن تیمه حنبلی عبادتی توریته بویله نقل تمثیلا در کما ان اهل الجنة یکنون
 فی النعیم خمسة عشر الف سنتهم بصیرون ملائکه وان اهل النار کذا و اذ ید بصیرون شیاطین

عبد القاء نار و از اول

معناه حلود

و انجیلده

و آنچه بگوید مذکور اول خود حشر در حاینده محمد شهر ستانی ملل و نخله نصاریه بر قولد و آیت ایدر
 مالی بود که ناس بر زح ملکوت و ارد قد بیک بل مقدار ای کل و شرب و تناع کاید لر بعد نعیم
 روحانی صرفه و اصل اوله که عالم نور و لذت و بهجت و سرور در و انوک اهالی سی کل و شرب و کمال
 بری و در و در کتب سماویه میانده خود خلاف اولمز و با جمله تقول عز بوده افاده قطع نموده
 باری تحریک فرق و احتمال و غن ایدر اون تقدیر بجه خلود مز نور مکت طویل ایده تاویل
 اولنسه جو ق فخر و اولمز کجی با خصوص مؤتی محی الدین عزنی و کجی کفر نه جرت حدانضا فدن
 بجا و ز در با خصوص مذاق توحید بونی اشرا بیدر که تجلی صفات و اسما بر مرتبه ده باقی
 و مؤید اولمیه شرح بعضی مشایخ داود قیصری اشادت اید و یو دیمشک سابقا مذکور
 اولان کلام کلام صدق در لکن بونک بلما و کی بعضی بما دانله و اردر که انوک مقتضای عین
 ثابتی تا بیدر فی العزب در دیمش فقیر اید و درین معترضه کلامنده نوع تناقض اولد و غنندت
 ما عدا عموم و بقترا اسم رحمن ضایع اولور بعد صورت عذابده خلود صحت معقاده کفایت
 اتم می دنلسه اولمز می ذرا جهور اسما نسب و اضافه کلیدر سابقا بیان اولمز ایدی می کبر صفت
 بر شخص نسبت عذاب الیم و شخص اخره اضافه ایله راحت رحیم اولور مثلا شهاده بده بوقوله
 ارازل ناس جو قدر که دنیا نمیزن کفر قد یمنده اولان راحت معقاده سنه و بر مز ذرا مقتضا
 کشف و ظهور اهلنه بلکه شبه عوامه ظاهر و هو یبند در حاصل کلام سرمدیه عذابده
 عرق احتمال خلاقی قطع ایدر یو قدر در لر خالین فیهای لابین فیها احقا با معناسنه اصل
 ایدر لوا م غزالی و حکیم زهدی کما بلرنده یا ز مشردر کما اهل جهنمک جهنده مدق اقامتی بیک
 بیک سیل اولما بیان کتبه قلم مشردر و امام غزالدین بوقول بعضی سا یلنده منقولدر که تولیدی
 بوقولیت قول بیدر صادرا اولما بیدر تا که ما لوفات جمالهیره و معرفات مشاهره محالفت بولنما بیدر
 و لکن امر کله قد لا مقدور ایدمیش اولور فقیر مده مز بوره صدق مخصوصه قهر کیتن بر رسالده
 بویله کوردم دیمش که مده دور بنبله که نوع انسانک زمان بقا سیدر بر لرا کرافاق انوعک

بقاء مقدوری یوقدر اولسه بعید یوعیزد یکم بعض افراده حکم نوع اعطا اولنوب ومدة عزابی
 بونک ایله تقدیر اولنه ذیرا نشای خبیثه اشقیانک ندی کرمه بقاسنده تصیم اعمال سیئه آیدی
 عذاب ایله مجازاتی دخی نوعک بقاء مقدوری یوقدر اولما دخی تقدیر صوجه مذکور وجه اولماز اما
 بویله تعلیل اولنسه معقولدر کمر بخلاف فکر منتهای عقود اعداد در زرا بونک ماورای تکریر ایله
 حکایت اولنور پس بکت طول بونکله تقدیر اولنمق مناسبدر اما تکریری سببیه مقصود اتمه نیک
 وجه عددی سببه جامع جمیع اعداد اولدو دخی اولانیز اعداد یاز و جدر یا فرد ایکی سی تخی بونک ^{مذکور}
 حصصاً سببه جو قدر لکن محله مناسبتی یوقدر انوکون بوقدر ایله اکثفا اولندی اما منتهای ^{بالکون} مده
 الف اولسه دخی عقلاً بعید اولمنتر کمر تبعیده نصادی دن الفایله توقیت نقل اولمش ایدی مذکور اولن
 ملائع عقلیه در ما کند و عصر نیک شیخ الاسلام بن یمه حبیبی محدثین اهل سنن لما مدربو ^{بشعریف}
 بویله نقل اتمشدر قال رسول الله صلی الله علیه وسلم والذی نفس تحدیده لیا تین علی عهده زمانه نصف
 ابوابها وتبت فی قعرها الجحیر و هذا حدیث مشهور لی اخره اگر چه ابن تیمه دن غیر علی علم ادخی ^{تله زنده}
 بو حدیث ذکر اتمشدر لکن ابن تیمه تقوییه ایدوب و تصحیح سند اتمشدر و منبع لجام و نفی
 تو اتمشدر و حضره عمر دن بو مضمون حدیث اخر نقل اتمشدر و لکن تعالی علم بحقایق امور
 بو مسئله ده سمومتری شرح ایله ما مور اولدو نمزدن بو مرتبه جبریت اولندی و الما امور معذور

حدیث شریف

الجحیر
 معدو نویس دیکلری
 اولدر

قول فرقت حقیقه هذه النسب الخاصة و بقیت علی هیاکلهم الحیاء الخاصة بهم من الخی الذی یطلق
 بها الجلود و الایدی و الارجل و عذبات الاسواط و الاغنیاد پس نسبت خاصه دکر مراد اولم مخصوصه
 بالابداندر حقیقی زایل اولدی یعنی حصول مزاج ایله مشروط اولار و طرک ابدان مخصوصه
 تعلقلری مضمحل اولوب و بونلر ایچون شول هیاکل مثالیله اوزدینه مخصوص اولم اسیا ساره
 عامه ابدیه باقی قلدیکما اول حیوانک امتزاج عناصره احتیاجی بو قدر حقن اسم علی ایله جمیع
 موجوداتر بجالاسنک ساری سید رسول علیه السلام حیاه بو حیاه ایله ناطق دوروز قیامتده
 ناطق تهادت اولان جاود و جواد لفظی ایتقر اینده موجود در کفر قالوا لم شهدتم علینا قالوا

انطقنا الله

انطقنا الله الذي نطق كل شيء الاية نتر كمدوس اسواط السنن نطق اولوبا نكله ظلم اصا حنبك
ضربني شهادت باری و الخادك حسن تدكاری افعال مخصوصه حكایتی حدیث شریفه مسطور
و مطبوعه در سابقا مذکور و لا شراح فصوصك بعض عن تركها و د قیصری حضرت تلمیذ ^{مجتهد}
امتدیدی بو حله عذابات عبارتی جمع عنابا و لقا و زره عذابات استخراج ایدوب و شرح
شریفند بویل تغییر و تاویل سورمش و یذوق المیت بها عذابات الاسواط و الاغادی
القبر الی اخره معناسی و مراد ظاهره در فقیر ایدر و جزاء سینه سینه مثلها نستعید بالله من
هفوت لساننا ذكره كستاح اولدو عنك و جی رعوت بنفسا نیدكدر الله اعلم بلكه نرم كبی
ضعفانك دخی غفلت و نسیمان كوردكده بخا و زاولونرد بود رب الله العفو الغفور با ^{خصوص}
اختلاف ما غر و فتور فراه مبتلا ایكن امر باد شاهی به مطا و تحت قصد اولونو المأمور ^{مؤذون}
قوله و قد ورد النص الاطی بهذا كله الا ان تعان و صف نفسها بالغيرة و من غیر حرم الفواحش
یعنی بو مذکور ترك جمعی سنه نص الھی وارد و لسان جمع و فرق ایله و ادرات شرعیته ^{ناظر}
و شاهد در لیكن بو قدر وارد كر حق تعالی نفسی غیرت ایله و صف امتددر كركاهی لسان حقیقه
لا احد غیر من كذا غیر من ایدر و حمله غیرت ترك بعض فواحش حرام اند و كیدر كرك فحش
ظاهر كرك فحش باطن **قوله** و ليس الفحش الا ما ظهر یعنی فحش دكدر الا ظاهر اولاند تر كرك فحش
شاهد در اما نعیم قرآینه نك و جی ذكر اولونو حقد كرك بود **قوله** و اما فحش ما بطن فحش
ظهره و اما فحش باطنی اولدو كرك انوك فحشی هر كیمه ظاهر و لسه اكا نسبت ایله اوله فحش
نفس الامر ای و لمیر فحش اضافی اولدو پس كرو استثناء سابق ثابت و مقدر اولدی **قوله**
فلما حرم الفواحش ای منع ان تعرف حقیقه ما ذكرنا پس وقتا كرك حق تعالی فواحشی حرام ایله
و مذکور اولاندك حقیقه فی بلكه منع اندك ایسه **قوله** و هی امر عین الاشیاء حال بو كرك حقیقه
مذكوره الله تعالی نك من حیثا حقیقه عین اشیاء اولدو عیددر **قوله** فسترها بالغبه پس حق
تعالی امر عین مجوزینك واجب السترا و لا حقیقه غیره ایله ستر اندی پس جمله ایلای ^{موجب} **قوله** هو

عینه غیرتہ

بس انانیک و وجود مضاف
و تعیین حالتیں حبیبیہ الہ حقہ
مخالف سے اگر جب اضافتہ و تعیین
در قطع نظر ایلی غیرتہ دو عیب رہ

انت من غیر غیرتہ فز بود کہ تک انانیک غیر دن حاصل اولما سید زبیر اسنانانیک و وجود مضافک
و تعیین حاصل حسبی ایله حقہ مغایرتن اگر چه اضافت و تعیین دن قطع نظر ایلی غیرتہ بی غیبتہ
قوله قال غیر بقول السمع مع زید و العارف بقول السمع عین الحق کسب عین الحق و الا سمع زید
ایدوب مثلا زیدک قولانی اشتدی و یوحکم ایدری سمع ظاہرن غیرتہ کورد و کی اعتبار ایله زیدک
بیلور اما عارف بالحقایق سمعی عین حق بیلور غیر مضاف اتن یعنی محجو بلر صفات اعلی ذاتک
غیری کورد اما عارف موحد صفات عین ذات کورد زبیر انوک ورت شہ بود نہ غیر بود اما متکلم
نه عین در نہ غیر در دیوب سلب فیضین ایدر مدار حکم اولور برتہ کوردنر اما محققا کمر مرتبہ حضرت
اثبات ایدر اولور مرتبہ غیب هو تیدہ صفا و اسماء عین ذات دیر لرا ما مرتبہ ملک و ملکوتہ غیرتہ در
قوله و هكذا اما بقی من القوى و الاعضاء فکل احد عرف الحق فتفاضل الناس و تمیزنا للمرتبجات
و المفضول یعنی سائر قوی و اعضا و ذخی بوقیاس و وزه جا ریدر کہ عند العارفين عین حقد و جاهل
غیر قائمہ غیرتہ کزدید و محروم مضاف و حاله و بشره منسوب قلن و صفات زاید در معرفت
هر نفس بر دکلر بلکہ باس متفاوت و قفاضل در مرتب حسبی ایلی فاضل و مفضول نہ متباین **قوله**
واعلم انما اطلعني الله و اشهد في عيما و اسلم و انبياي كلهم البشرين من ادم الى محمد صلى الله عليه وسلم
في مشهديات فيه بقرب طيب سنه و ثمانين و نحو من حضرت شيخ قدس سره بنا ايدوب سيور در
الله تعالی ستر شريف و اقايدوب و ارواح رسل و انبياي بشر بر حضرت ادم عليه السلام
تجر عليه الصلاة والسلامه كلجنه بر مشهد عظيمه حرك بش يوز سكتا التي سكته بكا اشها
و احضار اتي ايسر که مشهد من بور واقع اولد قه بز بلا و مفرده و طلبه شهرتہ اقامت ایله ش
ایدوم **قوله** ما کنی احد من تلك الطائفة الا هو و عليه السلام اول طائفة ارواح کلین دن هر کز بری
بکا خطا بایدوب تکلم اتمدی آله هو و عليه السلام اول طائفة ارواح کلین دن هر کز بری بکا خطا
ایدوب تکلم اتمدی آله هو دم که مکش شیخ اکبر ایله بینہ ماده مشرب و ولایمه ذوق حاصل ایدی
قوله فانما غیر فی سبب جمعیتهم زه تراوح من بود هو دم مذکور ارواح انبیا نیک مشهد

مرتبه پستی

مستفوره

مسفوره جمعيت رند خبر و يردى بعض جمعيت سبب حضرت شيخ قدس سره خاتم ولايت محمدية
اولا ستر تهيه ايدي ديمشال الله اعلم **قوله** ورايت رجالا ضحا في الرجال حسن الصورة لطيف الخالوة
عارف بالا موركا شفا لها بيور كمر حضرت هود شه هود مد كور دمكي بين الرجال برجل جسيم الخلفه
كو كجك صور تي مصاحبي طئلو عارف بالله والصفات حلال المشكلات **قوله** وديلي على كشفها
يعني حضرت هودن امور مزبوره كشف وشهودن قرانك بوايتدركم ذكرا ونور **قوله** قولن تقا
ما من بابر آله هواخذ بناصيته ان زق على صراط مستقيم واي اشاره للخلق اعظم من هره **قوله**
هود عليه السلام كحقايق اشيا به معرفته بوايتك شهادتي كفايتا يدرو خلق بوند
اعظم بشارتني اولور كمر منتهاي سيرتي هيتدا كورر ودرگا بعد في درجات وقرده بولازيرا

هو تيرا اطلاق قبهده بعد مجال اولماز **قوله** ثم من امتنا ان الله علينا ان اوصل اليها هن المقالة
عنه في القران بعد حوتما نك بزما ووزر يموزه امتنا واحسانك بعض در كمر به بومقاله ورايتك
ايصال تديكم مقام جمع ايله متصف و امر حقايق بين وكاشف **قوله** ثم تمها الجامع الكل محمد
صلى الله عليه وسلم بما اخبره به عن الحق بان عين السمع والبصر واليد والرجل والنساء هو عين
الحواس بعده بومنته عظمى حضرت جامع كل محمد عليه السلام حقه خبر و يرد وكي حكم ايله تمام **قوله**
اندي حكم من بور حقل ذاق صفاتك عيني اولدو عن قرب فرائض و قرب نواقله ذات حق عين
سمع و عين بصر و عين يد و عين رجل و لسان اولدو عن بيانك كمر حواس ظاهره نك عيني اولدو

بلد رومي مع هذا باطنه نك عيني در بلكر اولدو ذاتا قرب در نته كمر نيا اول نور **قوله** والقوى
الروحانية اقرب من الحواس حال بوكمر فخرى روحانية مواد هيولا نير دن مجردا و لوقايله حقه
اعضاي جسمانية دن اقرب **قوله** فاكتفي بذكر الابدان المحذو و عن الاقرب المجهول الحدس حضرت
محمد صلى الله عليه وسلم ابعده و ذكر ايله اقرب مجهول الحدك ذكر نك انكفا اندي در حق
تعا ابعده عيني و لجن عين اقربا و لوق بطريق الاولي ثابت اولور **قوله** فزجم الحق نسا عن نبيه هود
مقالته لقومه نبي كونا بس حوتما نبي هود مد قوتى الجون اولما مقاله نسي بنه تشيير الجون خا

ويرى قوله فترحم رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الله بشركي لنا ورسول من محمد صلى الله عليه وسلم
 دعي حتى جل وعلى ناك هودء مذل ترجمه اندوكي مقال دسن بزه مشتغ الجحد خبر ويرى قوله فكل العلم في
 صدور الذين اوتوا العلم وما يجد باياتنا الا الكافرون پس بويشاد تايله علماء علم الهك
 صدورن علم كامل حاصل وندى وبويات وبشارا تر جا حد و منكر اولن الا اول كا فرسا تر كه
 حجاب ظواهر ايله محجوب و بغير بشر ابع من عند الله سترايد رر قوله فانهم يسترونها وان عرفوها
 حسدا منهم وانفاسه و ظلمه زير افز بور محجوب بل ظنه جليله لرى ظلمه سبجه لرى سبب ايله شمس شر ابع
 ونور حقيقي بيورا يكن سحاب حسدا ايله ستور و بشار بخيل ايله في نور ايد رر معلوم اوله كه كلام
 سابق يعنى اتى الذكر اولن كلفا قى تاكيد در نتر كبر سبور قوله وما ارينا
 قط من عند الله في حق نفا في ايرازها او اخبار اعنه او صله اليها فيما يرجع اليه الا بالحدود تنزيها
 كا او غير تنزيه يعنى من عند الله بز اصلا حتى نفا نك شانده وارد اولن نصوصه و با وساط
 انبيا ايله اولن اخباره كه بزه ايصال و لمتشدر ذاتر ما يدا اولن امور صفا تيره كور مردك الا
 هر خبر منزلى ملتبس بالتحديد كوردك اول منزل اولن اخبر صورة تنزيه ايله اولسون كره غير
 تنزيه اولسون قوله اوله العماء الذى ما فوقه هواء وما تحته هواء وكان الحق فيه قيل ان
 يخلق الخلق دركات في عماء الى اخره اوله يعنى تحديديك اول مرتبه سى شول سحاب رقيق در كه
 اول سحابك فوقه و تحتند هو ايقدر يعنى ماده عنصره ريقدر و حتى سحاب اول سحاب رقيقه
 ايد مخلوقا حتى خلق اتمرنه مقدم لفظ عماء القند بر سحاب رقيقدر كور افا و في الجملة سائر اوله
 اما اصطلاحه جامع جميع تقيينات اول مرتبه در كه كاتقيا اول دير لر قوله ثم ذكر استوى على العرش
 فهذا التحديد ايضا ثم ذكر انه ينزل الى السماء الدنيا فهذا التحديد بعد قرانه مذكور اولدو حتى
 اوزره كه الرحمن على العرش استوى سبور لمتشدر صفة استوى تحديد در ذيراء شردجهما ندر محده
 مساوى اولن محدود در كه كسر بالله و هر محدود اولن محدود در فتح ايله بعد لساني سندن سماء
 دنيا يه نزولن ذكر اتمشدر بو خود يعنى تحديد در بلكه اولن اد و ندر قوله ثم ذكر انه في السماء

عما

جامع جميع تقيينات اولن

وانه في الارض يعني بر وجهه دخی تحدید خاصا یله تفصیلا یدوب الله تعالی بپوشد **قولہ** ^{مکتوب}
 فی السماء و فی الارض انه و ان معنا اینما کا الی ان اخرنا ان عنینا و نحن محدودون فما وصف
 الابل بالحد یعنی معینله تحدید ایدوب وهو معکم اینما کتم دیو بپوشد و لوجب یعنی تحدید
 اتمشد رتا که حدیث پیغبردن صلی الله علیه و سلم ذاق الله سبحانه و تعالی بزم عینموز اولد ^{غند}
 خبر و پوشد که کنت سمعه و بصره دیمشد و اولحد و بزحدود اولد و بخوز بلد پوشد
 پس حق تعالی ذاتی غیر عایله و صفا تماما مشدر علی کل شیء محیط کی **قولہ** قلیس کمله شیء حد
 ایضا یعنی قولموز بود که تنزیهه مبالغه در بودخی تحدید در **قولہ** ان کان الکذا زاید
 لغیر الصفة اگر کاف زاید اولوب صفت افاده اتم سه یعنی لیس مثله شیء دیمک
 اولور پس اکما نمن ما سوادن اولما یجی ما سوی محدودون متمیز اولما ز **قولہ** و من
 تمیز عن المحدود فهو محدود بگونه لیس عن المحدود فالاطلاق عن التقييد تقييد و برشی
 که محدودون متمیز اولا اول محدود در زیر محدودک یعنی اولما من عین محدود و برشی
 تقييدن اطلاقا تمک اول شیء اطلاقه مقید قلمقدر **قولہ** و المطلق مقید بالاطلاق
 لمن فهم و حال بود که مطلق که مقیده مقابل ذکر اولو نالبتة قید اطلاقه ملاحظه
 اولنور زیر اصفا تاطلاق اولسه مطلق مقیدون ممتاز اولما ز پس هر که فاهم معنا اوله
 مفهوم مطلق قید اطلاقک ما عدا سنده مطلق ایدوکن بیلور یوحسه جمیع قیود دیمز هذ ^م
قولہ وان جعلنا الکاف للصفة فقیدناه اگر کاف زاید اولما یو بصفرا یجی و تشبیه ایچن اولور
 پس تحقیق حقی تحدید اتمش اولور ذریه امثلک مثلثی نفی اثبات مثل ایجاب ایدرو الا اجتماع بقضیر
 لازم کلورا اولخود محال و موجب محال اولان محال پس اثبات غیر تحدید اولور **قولہ** وان اخذنا
 لیس کمله شیء علی نفی المتلذد تحقیقا بالمفهوم و بالانخبار الصحیح ان عین الاشياء و الاسماء محدود
 وان اختلف محدودها یعنی اگر الله تعالی نیک لیس کمله قولن مطلقا نفی مثل و ذرینه اخذ انسان
 کذب کا زاید اولسن اول تقديره معنا ظاهر اولور کذب مثل معنا سنه اولسن اول تقديره

جواد ذکایت اولور مثلاً لایخیل کی یعنی سنک کی کسیه بخیل می اور در بر مع هذا تشبیه و تمثیل
 اتمز لیکم سنک ذکایت ایدر بر پس مفهوم لفظه و احیاناً صحیحه ایله حق تعالی عین اشیا ایدو کی
 معلومز اولدک اما مفهوم ایله اولدوغی معنی اولدوغی ایله اولدوغی کت سمه و بیسمه اولدوغی
 اشیا ایسه جمیعاً محدود و در اگر چه محدود مختلفه ایسه **قوله** فهو محدود و محدود پس حق تعالی
 هر محدود ذکایت ایله محدود در **قوله** فما یحد شیء الا هو حی للشیء یلین شیء ان بر شیء محدود لکن اولدوغی
 سبحان و تعالی ذکایت واقع اولور **قوله** فهو الساری فی مسی الخ لوقات پس هر شیء ک حدی حقه حد اولدوغی
 حتی تعالی جمیع مخلوقات مسبوته بان زمانک ها سنک ساری اولور هویت مطلقه سی ایله **قوله** و المبدع
 یعنی ماده ایله سبوقه اولیا مخلوقاتده دخی ساریدر **قوله** لم یکن الا مرکز ک ما صح الوجود یعنی
 اگر سر برینا بویله اولسه یعنی جمیع اشیا بر عالم اولسه حقایقده حقیقتک وجودی صحیح اولدوغی
 زیر نسبت بر باینجا اولدوغی وجودی متصور اولور **قوله** فهو عین الوجود فهو علی کل شیء حیض پس وجود
 حقایق برینا وجود حقایق اولدوغی وجود اشیا اولور پس حق تعالی اشیا فی انعامده اولدوغی و نظرد بناترافضاً
 ذاتی سبیلله که بجای سید زیر عالمه وجود اولدوغی بقا و بقا وجود دخی اولور مقصداً فی وجود ایله
قوله ولا یؤده حفظ شیء دخی هر ک بر شیء ک حفظی اکا تقب و ثقلت و برین زیر مقصداً ذاتی ذاتی حجت
 اولدوغی **قوله** فحفظ تعالی لاشیا کما حفظه الصور برینا بیکون الشیء صورته و فک اشیا اللدیه
 ذک صورتی اولدوغی ایسه یعنی اطلاق ذکایت و کوننک ظهوری و تجلی سالی اولدوغی سبیلله جمیع اشیا
 انعامده مطلقاً بعینها ذاتک صورتی مطلقدر یعنی صورت حقیقی غیر حقیقی اولدوغی حفظ و مبیان
 اتمکدر برین حقیق اشیا فی وجه خاص اولدوغی حفظاً تمسی صورت ذاتی حفظی مستلزم در بر حقیق
 ذاتی عین اشیا و صورت عین صورت اشیا اولدوغی وجود اهل و لا مشهور اولدوغی اولدوغی باطن اولدوغی ظاهر
 اهل کمال اولدوغی اولدوغی اولدوغی **قوله** اولدوغی اولدوغی ظاهر ک ظاهر ک هو باطنی هر اولدوغی
 یوقلنی او وارلفک وارلفند و ارتقی او صوتی نوشا ندی شکست اولدوغی بویه بویه اولدوغی کور بورد
 نه صوتی اولدوغی کل توحید خذ اولدوغی و بویکدی نه اولدوغی و نه بویه **قوله** ولا یصیر اولدوغی

پاپسته ایکی ایاتی
بغلوا اولور دیکدی

ذوق سلیم صاحبی اولدغی عارف بوندن غیر معناسی صحیح تجلا اتمز که صودا شیئا عین صوره خدا اولور
غیر اولیه خلا فی اولور سه نفوز بالله شریک بلکر فاحش اولور سالدک شریک نقلین اولوب سلوک
شاه راه تو حیدی خن اصدنا پابسته قیلور پس وقتا که اشیا ی مقیده صوره ذات مطلق اولوب
وصوره من حیث الحقیق عین ذات اولوب ومن حیث انتعین غیر اولدی ایستخ بیورر **قول** فهو
المشاهد من الشاهد والمشهود من المشهود پس حق تعالی سجا نه و تعالی جمعی اموری و مظاهر دن
ظاهر و وارد قی جمع شواهد و مشاهده مشهود و شاهد در **قول** فالعالم صورته و هو روح
العالم المدبر بلک پس ذات حقیقه حق کانه معنی و عالم بجمع الاجزا کا صوره و حق روح مدبر عالم
بر بیک ضعیف و قاصر در حق عالم سوز و عالم حق سوز مشهود اولما ذنته که جانتسور و ترجمان
سوز وجود بولما **قول** فهو لانسانا الکبیر پس بوتقد برجه عالم انسانا کبیر در و انسا صوره
رحمان در **قول** فهو الکن کله و هو الواحد الذی قام کوئی بکون و اذا قلت یقندی پس بوتقدی
حق تعالی جمع کوندر و وحده ذاتی سجا یله بر ذات واحد قیوم در که بزم وجودم و جمعی کائنات
انک وجود یله قایم و موجود در اول جلد ند که بزم وجود موز غدا مرتبه سنه در که نزدیک
ذاتی قائنده مخفی و فانی اولور قام کوئی بیوردی بای متکلم و حده ایله ذاتک انسانا کامل
اولوب عالم کبری اید و کنه اشارت اندی بعض شراح عالمک کتا یردر دیمش ظاهر و کلدر **قول**
فوجودی غدا یر و نحن نقندی پس بزم وجود من سبب ظهور اولور و مقده اکا غدا کجا اولوب اولور
ظاهر و مقدر غدا اولور و نحن کجا کذلک بزدنی وجود حق ایله مقدر غدا اولور یعنی غدا سبب وجود
بقا اولور و نحن کجا وجود حق حق حق بزه سبب وجود بقا اولور پس بزم ایله ظاهر و بزنی ایله موجود
و مستقرا اولور **نظم** ظهور تو بمست و وجود تو از من ولست تظهر لولا لی لم کن لولا **قول** فيه
ان نظرت بوجه نفوذی پس وقتا که اشیا من حیث الحقیقه عین حق اولدی ایسه بزحمت کروه
نفوز ایله در اطلاق جمع یوزندن نتمکد لولا للذی یوزد احوزیک منک بوجه لفظه تنوین
ایله دن عو شد تقدیر کلام ان نظرت بوجه الاطلاق و الجمع در یعنی ای عارف و جد اگر سن اطلاق

لهذا الكبر تنقسي و نسبت انفعال الاله

یوزندن نظر ایدرک حال بویله در **قول** و لهذا الکبر بنفس و نسبت بنفس الی الرحمن یعنی بوکر لیلند
 در کمر مجموع کون ذات حقو کامن و مندر جد حق تعالی بنفس ابدی و نفسی اسم کما نسبت قیله یعنی
 لسان سولند انی لاجد نفس الرحمن من قبل الیمن بیوردی نفس و بنفس انبساط و وجود کمال ان عبادت کما
 هیما کل موجود اند صور اعیانک بسایط مرکباته بعباء منبت کبی ریشنا و اولور نتم کما سینه **امثالاً**
 غصه دد کوب بنفس ایله مندر فاع و لدوی کبی **قول** لاندو جم بهما طلیسینب لاطیه مزاجیاد صور
 العالم الی قلن اهی ظاهر الحق یعنی حق تعالی نفسی کما تجلی ظهورید و در کما اسمنه نسبت قلد و غنک
 علی بود کمر حق تعالی نسبت بسا شرنک طلبا تدوکن کما یجاد صور عالم اسم من بوره اعطا ابدی
 ایله صور کبی بزاکا ظاهر حق دیر زکشتن راز **شعر** **حجها** او و خلق از یک نفس شد که هم دم کم آمد
 بار پس شده **قوله** ان هو الظاهر وهو باطنها ان هو الباطن یعنی صور عالم ظاهر حق دید و کما کبی
 بود کمر فی الحقیقه ظاهر و لا یحقد غیر دکدر نیری او کوره شرک او لور و کذلک باطن عالم حق حقد
 زیرا فی الحقیقه باطن اولاد حق ظاهر کبی حقد نیری دکدر و هو الظاهر و الباطن اگر چه تعیین اعتباری
 ایله غیر دیسک جائز و مطلق و مقید مرتبه سی ایله سوی دینلسه لایقده **قول** و هو الاول اذا کان
 و الاهی یعنی حق تعالی اولدر زیر حق تعالی موجود ایدی صور عالم هنوز موجود کل ایدی نته کمر حضرت
 بیغیر بیورد کما کلدولم یکن معه شیء و هو الاخر اذا کان عینها عند ظهورها و لخر حق حقد زیرا
 حق تعالی حین ظهور نه عین صور عالم اولدی یعنی صور عالم موجود اولحق کمر ظهور و شهر و نند عبارت
 اولدی پس بذات و صفات ظهور ندک یعنی و لما فی محصل کلام حق عالم ایله ظاهر و عالم حق ایله وجودی بود
قوله فالآخر عین الظاهر و الباطن عین الاول پس اخر عین ظاهر در زول اعتبار ایله زیر عالم شهادت ظهور
 اخر مرتب الیه در و باطن عین اولدر زیرا اول بطوندر اخر ظهور در اما ترقی و صعود اعتباری ایله خلفت
 حقد سفرد اخر عین باطن و ظاهر عد عین اولور **قول** و هو بکل شیء علیم لانه بنفسه علیم حق جمیع
 اشیا یر علیم در زیر انفسنر علیم در و بنفسه علی عالمه علمک عیندر زیر عالم اشیا عین صور
 خدا در و صور خدا نفس خدا در پس حقد نفسنر علی اشیا یر و اشیا یر علم نفسنر علمدر

مطلب

تعیین اعتباری بیک جائز و مطلق و مقید مرتبه
ایله سوی دینلسه لایقده

ننه که

نته که شیخ فتوحات مکین سنده بیوردان الله تعالی علم نفسه فعلم العالم **قول** فلما اوجد الصورتی
 النفس وقتما کرم حق تعالی صفت فاعلم سیر ابله صور اشیا بر عالم روحانیاتی جسمانی نفس بحکایت
 ایجاد اندکی سیر ابله نفس روحانی که هیولاء قابله عالم روحانی جسمانی در نته که نفس انسان
 صور و عرف و کلمات و کلام هیولاء قابله او بوج عرف و کلمات فاعلم اولدو شی کبی پس ذات و حده
 من وجه فاعلم و من وجه قابل و من وجه ذاتی پس حلال و یر من و زین توحید زل و نقصان
 ایز من **قول** و ظهر سلطان النسب المعبر عنها بالاسماء و بسبب مذکور اسماء اقتضای و بسبب اسمیات
 مختلفه استعداید و ب عالم ایچون نسبت الهیه صحیح اولدی یعنی عالمک حقرا نسبتی خالصیت
 و مخلوقیت و ربوبیت و مرزوقیت و رازقیت و مرزوقیت ابله تحقیق بولدی **قول** فان نسبوا الیه
 تعالی الیوم اضع نسبکم و ارفع نسبی ای اخذ عنکم انتسابکم الی انفسکم و ارفعکم الی انتسابکم الی پسر
 اهل عالم بالکلیه حقرا نسبتی اولوب الله تعالی دیکم بکون یعنی یوم قیامتده بن سز و نیکوزی
 وضع ایدوب یعنی تتریل ایدوب و کذ و نسبی رفع اسم کر کرد در یعنی سز و نفس کوزه انتساب
 کوزی سز و ن الوب بکا انتساب کوزه رفع اسم کر کرد رسلاً و حده ظهور و تجلا ایدوب و حکم
 کثرة نسبت کما یشیر نحو فنا بولوب ذوا نکوز عین ذاتهم و صفا نکوزی نفس صفاتهم و افعال کوزی
 عین افعال کور و ب بنده غیر یی نسبتاً تمیز سز روی حقایق نقاب کثرة مرفوع و نقاب نسبت مکسوف
 اولد فقیر ایدور بن بار و صاحب همت بودر که بکون زجهره و حذیند کشف غطاء کثرت قیلین بولوب
 مذکوره تحصیل و شیخ ایدر اول کون که قالا انتساب بینهم بولمذ و لایستاء لون بومیدد و قتن
 اکا تاخیر اتمیه امین یا بحیب **قول** این المقولون ای الذین اتخذوا الله وقایر لا نفهم یعنی مقید
 قند در کسونه ظاهر اوسونلو و متقی لاند در کس حتی ذاتی برده اتمشدر که حقد غیر اللز
 نسندر کور من فناء ذات ابله تحقیق اتمشدر در قانده فالدی فناء صفات و افعال **قول** فكان الحق
 ظاهرهم پس حق تعالی بونارک ظاهر لری اولدی که ظاهر اولد صور علمین لرنک و صور عینین لرنک یعنی اولدی
 پس ظهور عینه صور علمیه باطنه سنه نسبت ابله اولد اما ظهور صور علمیه شیون ذاتیه عینیه نسبت ابله

نسبی لان ما یولاء قابله عالم
 نفس الی انفسکم
 روجه فاعلم روجه قابل اولدی
 حلال و یر من و زین توحید و ز

فتاوات

اولدی زیر تصور علی بن نفسنده ظاهر دکلدر بلکن عین شهادیه یر نسبت ایله خفید در دکن شون
عینیه یر نسبت ایله ظاهر اعتبارا و نور بویه فهم اولور **قوله** ای عین صور هم الظاهر یعنی
متقیلرک صور ظاهر سنک عینی اولدی مراد صور ظاهر دن قوای ظاهره و باطنه یر تمامدر
بلکن اعیان ثابته یر مدخی زیر اجمعی قوای اعیان ثابته یر نسبت ظاهر در بلکن اعیان ثابته مدخی
اسماء الهیه یر نسبت ظواهر در بلکن اسماء مدخی غیب ذات مجرول الغیر نسبت ظاهر در و باجمله
حق اندرک ظاهری اولدو مدخی حتی نفسلر و قایر یعنی ستمه ایدوب عقله نسبترا تکدر ایدوب تلبه تیشیه
لباس تنکی پسین بوسورته حق کور نور انشا کور نمز ستمه نتیجه قرب نوافلدر کمرکت سمعه و بصیر
حدیثنده مذکور **قوله** وهم اعظم الناس مدخی متقیلرک ایشا حقا یقیری فانی و ملق ایله بقاء حقایق
حاصل ایدوب حتی بذاتر شاهد لر و جمالتی بعینه مشاهد لر در ناسک آنر قدر و مرتبه جهند
اکثری و قرب وجود یوننده اخی در **قوله** وقد یکن المتی من جعل نفسه وقایر لخی بصورته و کای
اولور کمر متی معنای سابقک عکسی اوزرینه اطلاق اولور کمر نفسنی صورت محسوسه مشهوره
سی ایله حقر و قایر ایدور **قوله** اذ هو تر لخی عین قوای العبد زیر هو تر کمر عید و لحقن
صورتی ایله اولهویت و قایر اولور عین قوای عید در یعنی اولهویت حق اول قوای باطنه سی
ایله هویت حقر بنجه و قایر اوله بیلور اول جلدن در کمر صورت مشهوره سی ایله و قایر اولور
دیو نصیر اولندی تنر کمر شرح اولور **قوله** فجعل مسی العبد وقایر لستی الخلق پس فی الحقیقه
عبد صورت مشهوره سی ایله مسمای حقر و قایر قلند کمر صکره اوله مسمای حتی عین قوای
یعنی عیدک قوای باطنه سنک عینیدر یعنی عیده اضاقت اولور بر مرتبه دردی یکدر
اوله تنر مدخی نفس لافره حقا در بویه ذوقا و ذنه **قوله** علی الشهور یعنی نمد کور اوله اعتبار
وجعل شهود اوزرینر منی اولدو مدخی زمانه در یعنی کشف و مشاهده ایله در ذوق
وجودان عارف ایله ثابتدر یوحسه استدلال و تقلید ایله ثابت اولور معنای کلدر
ولکن شاهد بذک و علم **قوله** حتی یمیز العالم من غیر العالم قل هل یستوی الذین

يعلمون والذين لا يعلمون بولكلام منبأى شهوده غايتدروود يكدر كرمز نور جعل واتحاد
 اول جلدن شهوده بنا اول نور كه علم شهودى ايله عامل اولان عالم مكاشف وجه مزبور و زرينه
 عالم اوليان ممتاز اوله كه مضمون ايت قراينه منكشف و ياز اولان كرمز بسن لسانى صورتى استغناء
 انكاريد خطا ايدركم جمع عالم اكبر ايله جاهل بتر برابر اولور و معنى اولماز ديكدر ونته كه
 عالمن مراد ظاهره و باطنه سامل اولان عالم حقايندركم كذلك جاهل دى مخملا مقلد
 و سند لسان مل اولاندر كرمزى دى عالم ربانى ياننده جاهل در درى اشراق نوهدايت
 خوي ايله اولمايوب كسب عبد ايله اولان علمه رونق اولماز بنم روح عزيم مفتاح علوم سكاكى
 هر كز سكا فتح باب مصباح انوار **حافظه** حاطرت كى رقم فيض زبرد هيها مكرز نقشن ركند
 ورق ساره كنى لبالب با معرفت فلز اولماغه هدايت كرك علم هدايت دى بنايدن كرك نهار
 دن اولماز و با جمله استغدادى فطرى لازمدر وعنده مفتاح الغيب ليعلمها الا هو پس سكا
 برتر نما كرك لسان الغيب ايله مفتاح الثيوب اوله **لنسه الغيب** اجمعه دازدى بر بخارف
 اكاه يوق بر عجب ياد ايلر و دشدك بولتمزدل بيلور اما علم غيبه دى ايمان كرك وال ايمان
 يما والحكمة يمانيترو من يوفى الحكمة فقدا و فى خير كثير او قد كا ما كان و ذهب ما ذهب
 وجفا القلم ولما ينفع الذم و لكنما علم **قوله** انما يتذكر اولوا الالباب يعنى عالم غيبى اولوا الالباب
 تذكر ايدر فقيرايدر تذكره ايله تغيير ايدوب يعلم ديمد و كند نكته بليغه وارد يعنى يكدر كرمز علم
 انوك لوح ذكرند و عيبن تابند مركز و مضمون كركد كرمز بو عالم شهادت كند راند كه انى تذكر ايد
 علم حادث كسب مطلوب باعت اولماز ديكدر بعده يتذكر ديد و كى محل تكلف اولد و عجب
 واقعا يوقد رجب ظلما ينهك ما ورا سنده بصيرت ايله صور علميا از ليه تذكره كلفت
 و شقت مفرد در **قوله** وهم الناظرون فى لب الشئ الذى هو المطلوب من الشئ يعنى اولوا الالباب
 دن مراد شولط انفراد كرمز كونه دن تصفيه قلوب و تخليه قول البانده كد نصركه نظر كشف
 و شهود ايله هر شئيك لبه ناظر اولور كرمز اول شيدن مقصود اصلى و مطلوب حقيقى اولد مراد

مقتضای اسماء در کتب صورت علیّه مرتبه سنده ظاهر در **قوله** فما سبق مقصّر مجد اذ لا یمائل
 اجیر عبد پس نوتقدیرجه یعنی اولوا الالباب لکبشیا یرناظر اولوب حقایق اشیا فی نظر شهر و ایله
 اندکری اوزره هر مقصّر اولاً مجد اولنه سبقتاً تم مقصّرین مراد ارباب تحصیلت نظر عقل ایله حرکت
 اید اهل استدلال لکن مجد در مراد اصحاب اشراق و صوفیون در کتب تصفیّه باطن مجاهدات نفس ایله
 حقایق اشیا یرا اطلاع حاصل اید لر بو تخمیند کبر لجه ایله طوتلاً اجیر عبودتیه شبیه فی نظر
 اولن زیر الجبر جرتی السه فی الحال الحیاج منقطع اولنا علمه باب ستا جردن منصرف اولور اما
 عبد بونک خلا فی در کهر کن باب سید نذ متباعد اولنا ذ پس اجرة نعیم و یا نجات ناز ابحوت
 عامل اولاً مقصود حاصل اولسه باب عبودتیه منفضل اولور اما علاقه عبودیت مربوط
 بالسبب کدر حاصل کلام علل و سباب عالم کثره و شهادت احکامند در روحانیات سبب
 یوقدر پس سباب و علله مربوط اولنا اشیا شائبه بقا و بود فهم اولور **قوله** واذ کا الحق
 وقایته للعبد بوجه و العبد وقایته للحق بوجه فقل فی الکن ما شئت یعنی وقتا کتر حتی سبحان
 و تقا من وجه عبده و قایه ستره اولوب یعنی عبدک ظاهر ای لوب و من وجه لخر عبد حقه
 ستره اولکد ایسه حقک ظاهر ای و الحق اوزره پس امدی سن موجودات کانه یخلق اطلاق
 ایله حقک ظاهر ای اولد و نخی اعتباری ایله ذوق و شهود مقصضا بینه **قوله** و ان شئت قلت
 هو الحق و اکر دیر لسک موجودات مزبوره یه حق اطلاق ایله اکر شهود کدر حتی ظاهر کوروب
 خلقی باطن کور دیر ایسک **قوله** و ان شئت قلت هه الحق الخلق مرتبه اولی محیی بان نسبت صحت
 بولور مرتبه ثانیه موجدان نسبت اولور و مرتبه ثالثه محققان نسبت اولور مرتبته بلکه تری
 ثلثه جامع اولور زیرا معنی دیمک اولور کور و اکر دیر ایسک حاله واحده اعتبارین ایله عمل
 ایدوب موجودات کاینده هم حقله هم خلق ایله حکم ایله **قوله** و ان شئت قلت لاحق من کل وجه
 ولا خلق من کل وجه بومرتبه دخی مرتبه ثالثه نک تفصیلی و تحقیقی در لکن مرتبه رابعه اعتبار
 اولن شدر یعنی دیمک دیر کور اول ایسک دیر سنک عالم من جمیع الوجوه حتی کدر زیر وجه اخری

محیی بان نسبت
 موجدان نسبت
 محققان نسبت

حقل درو من جميع الوجوه خلق دكل در زير امن وجه اخرى حقل در بوايكي مرتبه مذكوره كره شهد
 اطلاقي در و شهد ختمی در منتهای مراتب و قوای طالبید را لله تعالی جمله موزه بو مقام ایله
 تحقق مبشر ایله فقیر ایله بو مقامه ذکر مشیت دلالت ایدر که عارف بو مراتبی سیر ایدر و کلمه
 سن حق کو در کن وجه استعدادی قنی مرتبه ایسه شتی کا تعلق ایدر پس سوال مقدمه مندغ
 اولور که شیخ قدس سره بعض مواضعه مرتبه محقق مرتبه عاجز در تقدیم ایدر و بو مقامه
 ایسه ترتیب سند مفهم اولان مرتبه عجز منتهای مراتب اولمقد ریس وجه اندفاع سوال
 بود که شیخ وقتا که کلامی بو مقامه مشیت ایله مقید اندی ایسه بین المراتب تسویب
 کو بر دی و قنای شبه ارتفاع بولدی **قوله** وان شئت قلت با حیره و اگر دیر سک ما بین
 ده خیرت قابل و لورن و بین الوجهین تمیز در عاجز و عاقل قالورن پس تمساک اقتراه
 العجز عن درك الادراك ایله متسل و توقف بولورن **قوله** فقد بان ان المطالبة بعینک
 پس سالک عارفک بحسب الاستعداد سیر و تعینی ایله مطالب مفصله ظاهر و بنمایز اولدی
 که اگر سالک قرب نوافل مرتبه سی ایله محقق ایسه عالمه خلق اطلاق ایدر و اگر قریب انفس
 مرتبه سند ایسه عالمه حق اطلاق ایدر اگر مرتبه جمعه قائم ایسه هم حق و هم خلق
 اطلاق ایدر که اول مرتبه تحقیق در اگر نهایت مرتبه تحقیقه و اصل ایسه مراتب طیبیه و خلیفیه
 میانخی فرقا یدر و ب من کل وجه حق اولد و عن دخی سلب ایدر من کل وجه خلق ایدر و کن دخی
 سلب ایدر فقیر مرتبه اولای مرتبه تحقیق مرتبه ثانیه مرتبه تمیز اطلاق ایدرین اگر چه
 ثانی اولک نهایتی اولوب ایکی سی دخی فی تحقیق مرتبه واحد ایسلبه معنای اطلاق
 اولمانین بعض مشارب فنا بو مقام ایله تحقیقه صفا بولدی لایحی شهود کامل ازید شیخ
 قدس سره صد دیبانه اولد و غموز معنای بونکله تاکید ایدر که جمیع موارد من عند الله تحدید
 ایله وارد اولورننه کن یور **قوله** ولولا التحدید ما اخبرنا الرسول بخول الحق فی الصور یعنی کن
 نفس الامرده تحدید واقع اولماید رسول علیهم السلام حقل صور مختلفه به بخولن خبر ویر مبادی

نته کیم حدیث شریفه اولمشد که حق تعالی یوم جزاده صور منکره تجلاید و بینبیر ستلا درن
 انار بکمال الاعلی دید که اهل تماشا نفوذ بالله حاشا و کلا دیر بوجه بونلرک صور معتقدی بنی
 ظهور اند که حضور لیساجدون اولوبانت زنی و نحن بجمالك منظر ون دیر **قول**
 ولا صفر یجمع الصور عن نفسه ما اخبرت قولنه معطوف در یعنی اگر نفس الامرده تحدیدا و ناسه
 بغير لره حتی خلع صور ایله توصیف ائمه لرایدی **قوله** فلا تنظر العين الا الیه پس وقتا که
 هر محدودده ظاهر و هر مشهوره شاهد حق تعالی اولدی ایسه هر کز عین بصرو عین بصیرت
 مظاهر صوریدن و محال معنوی بدن بر مظهره و بر محال بر نظر نما آانه حتی کور و حقه
 نظر ایدر پس حتی وجود ایله توصیف اتسه لا و جرده آله هود بر ظاهر ایله صفتسه لا ظاهر
 آله الحق و برالی غیر ذلک **قول** ولا یقع الحکمة الا علیه و هر حا کور حکمی هر نه حکله اولورسه اوسون
 اول مظاهر و محال ایله ظاهر و جلوه کرا اولان ذات حق اوزرینه واقع اولور ظاهر ایسه عین مظهر
 مزوجه اگر چه غیر ایسه نته کز کرا اولندی **قول** فین له و به فی بیده و فی کل حال فانا لیدی
 بر حتی بچون عبید و زوانوک سببی ایله موجود لروز و قایلروز و انوک ید قدر تده مامور
 و اول قادر بر مقدر و زبده دیلد و کی کجی متصرف در و هر حاله حق لمن و انقلا بموز کاد
 پس انک قاشنه حاضر لروز و اول بزدن منقطع اولماز و بزاندن منفک اولماز نته کم برون
 و هو معکم انما کنتم الایتر **قول** و هذا ینکر و یعرف و ینزه و یوصف یعنی صور مختلفه ظاهر
 اولد و عینک در که مظاهر ینکی کور ینوریز با جاهل صور معتقد سده مخالف کور معرفت تجید
 اولما یوبانکار ایدر و کاهی صور معروفه کور اعتراف ایدر و کاه تنزیر و نور مثلا بحسب
 کورنسه لیس بجسم و لاجوه دیر و کاه توصیف و نور مثلا سمیع و بصیر کجی و کل یوم حق
 کجی **قوله** فمن ذی الحق منه فیه بعینه فذلک العارف پس شولکسه که حتی حقه کوردی و حق
 کوزی ایله کوردی و حقه کوردی ذی حق و مر فی حق و عین حق اولدی حتی حقه کوردی شته
 عارف بالله حقیقه بود در ذراحتی جمیع اعتبار ایله کور شد محال بنیاری و قدر **قول** و من ذی

ومن راي الحق منه فيه بعين نفسه فذلك غير القارظ وشواكسه كمن حتى كوردى حقا حقه كوردى
 يعني بالحق ومرتوى حتى ايد وكن بلدى ما عين رؤيتى نفسنه اضافاتى وبويله توهم انديك حتى
 كورن كوزكذ وفسنك ولاحقان وليا اولكسه حقيقتد عارف بالله اولمزير اجمعي حجابيغيار مرتوى
 اولمز قولد ومن لم يرا الحق منه فلا يقيه وانظر ان يراه بعين نفسه فذلك الجاهل وشواكسه كمن حتى حقا
 كورمز واخرتد دخی عين نفسى ايله كورمك منظر اولور اما اولكسه جاهل در زير امن كا في هذه الحى
 وهو في الاخرة اعلم حكيمة حتى بونشاده كورمينا انشاء اخرتد دخی كورمز يرا عين حتى كورمك بكن
 وبالجمله قولد فلا بد لكل شخص من عقيدة من رب بر جمع بها اليه ويطالبها فيها كلام هر شخص
 مسالك ايچون دنى حقه بر عقيدة خاصة دن لا بد در كرا اول عقيدة سبى ايله دينا ده واخرتد حقه
 دجوع وسفر ايد و دخی حتى طلبد و اول عقيدة ده طلب ايد قولد وان بجمله في غيرها ينكر و تعود منه
 واساء الادي عليه في نفسه واكر حتى سبحان و تعالى اول مسالك صورة معتقد سند غير خصوصتد
 كورنسه اول صورة انكار ايد و بليه بلكه اول صورة دنى اعتقادا تمكنا استعاذه ايد و ترك ايد
 نفسند دنى ايكن نفى انكار ايد و بليه كرا اول صورة دخی حقا بعض صور تجليا ايد قولد و هو عند
 نفسه ان تاد بعهه فلا يعقد معتقدا اليها الا بما جعل في نفسه حال بو كرا اول مسالك نفسند
 حتى ايله تاد بيا تدم ظن ايدركم اول صورتى صورتى حتى ظن اتمشدر پس محجوبلر دن بر معتقدا اعتقاد اله
 اتمز اول نفسند مجعوله سى اوله اهل اعتقاد ايد و صورتى من بورد حتى بيلور و سائر في باطل كوردر پس حتى
 اعتقاد مقيد صاحبي ولا تجر بيه اسماء مقيد سبى ايله تجلا ايدركم اول اسماء ايمانك دجحا كيدر و اوله
 حسب الاطلا كورمز مكن راخر معنا مراد اوله اول اجلد ندر كمن حتى تعاكلام قديمند سيرون رجب ديدى ترون
 الرب بالطلو ديمك زير احقا من حيث الاطلا اينا مقيد نك برنه نسبتى بو قدر قولد فالان بالاعتقاد
 لا يكون الا بالجمل فيما را والا انفسهم وما جعلوا فيها ليس اعتقادان محجوبين اولاد آد مجعولي اولور
 پس بالى محجوب كورمز ان نفسنى كوردر نفسند يعنى ذهندن جعل ايدوب و معتقد صورت ايد و حقيقتن
 جزواتد و كى صورتى معتقد دى كوردر پس صورتى بورد كوجه جعل تعلمه اصنام معتد كى ايسه لكن حتى سبحان

و تعال ستر حتى ايله و اول صور روح حقيقه نفع ايد و بيانك عابد لرينه فيض و رحمت ايد و اول عابد تيك
 حقله معامله لرعا و لوب و حدانيت حقه و حقيقت رسولنه صدق و اقرار لرعا و ولد و عيبن ديس از عبد اصنام
 مزبور لرك خلافة ملا بسدر كه نه بخلا دن خبر لر و نه اطلاق و تقيد اكا هر لر و ارد اولك لا لانعام بل هم
قول فانظر من يتالناس في العلم بالله هو عين ملتهم في الروية يوم القيمة يس من الله مرات ناسه نظر ايله
 كود كم بونشاء شهادت حقي بل كره و كود مكره مرات اعتقاد لر بنجه ايسه يوم قيامتد و نحي بعينها اوله
 در پس شو نكر و ريت ر بل في صورة مختزل رنه قصر و حصر ايد لر قيامتد و نحي اول صورة مرتبه لر نه حصص
 ايد لر اما شونكر كرا لم مختزه سنه فصل تمسوب بل كهر مظهره حتى كور و بظواهر مظاهره و مسموم بولور
 قيامتد و نحي حال بومنوال و زره اولور **قول** و قد اعلمك بالسبب الموجب لذلك يعني بو عالم حاصل
 اولان علم اول عالمه اولار و تيك عيني اولد و نغان سببي و موجب بن سكا بل در دم ايدم كرم علم عينه
 مبدل اوله حتى صورته قصر مقرر در **قول** فايك ان تقيد بعقد مخصوص و تكفر بما سواه فيقولن خير كثير
 پس كذا حذر ايله اعتقاد مخصوص ايله مقيد اولقند و ما سوا سنه كا اول ما كمر سني شئ قليل ايله خير كثير
 فوت اتمه بن يعني رص و رة مقيد ايله بو قدر مظاهر كثيره و ظاهرا و لاشي مطلق اكار اتمه ديكان اوله
قول بل يقولنك العلم بالامر على ما هو عليه بل كمر سني نفس الامر حقه حقيقي و زره علم فوت ايد و نحي حقيقي
 او زره علمك محروم قلن زير اوجود حتى سنك قيد جعل كيله مقيد و محصور اولماز بل كمر شامل كلد
 الكل في الكل موجود در **قول** فكيف في نفسك هيولى تصور المتفقد كلها فان الاله الحق تعا و اسع و اعظم
 من ان يحصره عقده و ن عقده پس امدى سن بنفسكده هيولى كيا و لك تصور معتقداتك هر رسن
 قابل و لاسن و هر صورتك و ارد اوله ردا تيمه سن حقا ظهرونك غير ظهور بقدر باطل و ن اولور
 لانكر كبا طر في طوره فانه بعض ظهوراتى اكرمذكورا و لاسن حصره و تقيد اخذ برك و نحي نه در د برك زيرا
 اله حتى بر ذات و اسع اعظم كرا جمع موجوداتى محيط و موجوداتى انه طراد يعنى دايره وجودند و فلان فيض وجودند
 عالم داخلدر پس شئ محيط طر في و محصور صر في بنجه حصر و قدايد ركرك عمل كرك وجودله هر كرا ميسر
قول فانه تعا يقول فانيما تولوا فم وجه الله وما ذكرنا من اين وان تم وجه لكهذرا الله تعا فلك

وجه الله

وجودك

ووجه الحق وصدقته وذا

وجودك وسعتي وعظمتي اشعارا يدوب بيوركم هره زجهته توجه اولنسه اولجهته ووجه
الله ثابت درمن غير تخصيص يعني برجهته اخرايه حقا اختصاصي وبرمكانه مكانه الخوه انحصاري
يوقدر زيراهر كرتي تعالى ويهني برجهته ويرمكانه محصور قلمادي مثلا وجه الله بومكانه در اول ^{مكانه}
دكلدر يدك جليل شامل و جلدك سفي وكامل كوستردى **قوله** ووجه الشئ حقيقته حاله كبر شريك
ووجه حقيقتي وذا في معنا سنه در پس ايتكم يه مقتضا سينه حقا ذاتي جمعي اما كنه ده موجود
وحاضر يمش و صراف عابد نظر معرفت زيه متوجه اولسه حقه ناظر ايش **قوله** فينه بهذا القول
العارفين لئلا يشغلهم العوارض في الحياة الدنيا عن استحضار مثل هذا پس حتى تعال بوقولي
سبب ايله قلوب عارفه واذهان قاصر يه تبيه انديك حتى تعال هره نده ظاهر وهر عينه ^{مبني}
هو الاول والاخر والظاهر والباطن تاكه حيوة ديناره اول عوارضه مستر وبار وجه مذكورك
استحضار نده شاغل و حاصر اوليه نيه ناظر اولسه لر حتى كوره لر لا يشاغله شائسته نشاوره لر
الطم ارقنا **قوله** فان لا يدري العبد في اي نفس يقبض زيرا عبد بلز كما انفا س عمر نده قنغي نفسنده
قبض روح اول نور پس وجهه موري هر نفسنده استحضار كر كدر كقبض روح دم حضوره موافق
اوله زيرا كقبض انسانه غفلة و غفوليه واقع اولورسه **قوله** فقد يقبض في وقت غفلة فلا ^{سبب}
مع من قبض على حضور پس اذا اولور كقبض روح وقت غفلة مصادرها اولور و اول حضوره ^{قبض}
اولنا نفسه مساوي و لما زيلكه اكا مخالف اولور زيرا غفلة اوله هي غير حقه اولور ^{له}
حشر اولور و عذاب بعد له معذب قنورا ما حضوره مقبوض اوله سعادت قريايكه تسعدت ^{مقرب}
اولور **قوله** ثم ان العبد الحاصل مع علمه بهذا يلزم في الصورة الظاهرة وفي الحال المقيدة التوجه
بالصلوة الى شطر المسجد الحرام بعد عيبد كمثل بومعنا لر عالم ايكن يعني وحقك اين خاصه عدم
انحصار ين بلور ايكن صورة ظاهره و حاله مقيدة يعني صلواته يه قولوا ووجهم نصته
اتباع ايدوب شطر مسجد حرامه متوجه اولور ظاهر شرعه و طريقت سلوك دينه انقياد ^{الجليل}
نتر كصاحب كلشن راز بومضمون روشن و باراز ايدوب بيور **نظم** تمام ان كس بوكواز

تمامي كند يا خاجي كار غلامي **قوله** وبقصد ان الله تكفا قبلته حال صلاحه دخی معتقدا و لورکه
 الله تعالی حال صلاحته قبله سنده حاصلدرکن من بود منحصرا اعتقادا **قوله** وهي بعض مراتب
 صورة الحق من انما تولوا فتم وجه الله یعنی عارض من بورك قبله صلاحی ظهور وجه حقا
 بعض مراتبدرک انما تولوا قولند منضم اولور **قوله** فسطر المسجد الحرام منها پس ستمه مسجد حرام
 اولمرتبه بعض مرتبه در **قوله** فیسر وجه الله ولكن لا تقل هو ههنا فقط پس ادراك ايله که مشطر
 مسجد حرام وجه الله و حقیقت حاصلدرکن بومرتبه یہ منحصرا کدرنته که لا تقدر و کونی
 اشارت اشارتدرکه اشاره حسیه حصرا فاده ایدر قرآن ايسه حصره دلالت یوقدرنته
 که **قوله** لا تقل دارها بشر فی نجد کل نجد للغایب **قوله** بل قف عند ما درکت فالزهر الادب
 فی الاستقبال مشطر المسجد الحرام یعنی بلکه کتاب اللذان ادراك اندوکن معناده واقف اولطور **قوله**
 تجا و زایله پس مشطر مسجد حرامه توجه و استقباله ادب شرعه ملازمت ايله **قوله** فالزهر
 الادب فی عدم حصر الوجه فی تلك الایئینة الخاصة دخی ملازم ادبا و وجه حق مکانیت
 حصر نموده که اول عدم حصری انما تولوا فتم وجه الله اینست ادراك امتشدد **قوله** بل هی
 من جمله انبیات ما تولوا متولایها بلکه اولایئینة خاصه شولایئینتدن بعضدرکه متوجه اکا توجه
 ایدر یعنی یتین من بوده یتین دن هر بسنک معناسن محله و عا یترا ايله کمال بوند حاصلدر **قوله**
 فقد بان لك عن الله ان فی یتینة كل وجه پس ای عارف تحقیقا سکا الله تعالجا نیتن بوا یتین
 ايله ظاهر و لایک حق تعالی هر توجه اونان مکانک مکانیتند حاضر در یعنی هر متوجه
 توجه اندوکی محل متوجه ایه ده حق تعال حاضر دما ظرفیه خاصه و مظهر فیه خاصه **قوله**
 دکل بلکم هم ظرف وهم مظهر و اتم حسیله **قوله** و ما تمه الا الاعتقاد ان فالکل مصیبت
 جهتمک اینتینت توجه لرد کرایه جهتمه وجه الله و اتمه اعتقادله در زیر این دن مراد جهتمد کما
 کرم معنوی کرایه جهت من بود پس توجه عقد قبلدر کما اعتقاد در زیر توجه حسی یتوجه
 معنوی لارند پس جمیع معتقد لاعتقادند مصیبت در زیر اجملتی سابق سوق

تقدير

تقدیر الهی در **قول** وکل مصیب ما جور وکل ما جور سعید وکل سعید مرضی عند رب پس
هر مصیب ما جور در وهر ما جور سعید وهر سعید عند الله مرضی در معلوم اولسونکه مذکور
اولاً حکم کلی مقید بالشرع دکلدربلکم تعداد نسبت ایله در تفصیلی فصل سما عیله
مذکور در اجمالی بودر که هر موجودی رب خاص وارد پس هر شیء موجودی فعلی
دینه نسبت مرضی اولور زیرا بویک کذب و فعلی در بخون کند ویر نسبت مرضی اولیه
زیرا عندک عین ثابتة معنوی استنک فعلی در که صورت عبده ظاهر اولوب پس سعید
عدا اولور رب خاصنه نسبت ایله اگر چه رب اخره نسبت شقی دخی اولور سه مثلاً عندا
مضل اسم هادی قائده مرضی ولکن اگر چه رب مضل قائده مرضی سعید ایسه ده حاصل
کلام هر قاعل صیغه سندن راضی اولمش اولور بعد هر موجود رب خاصنه نسبت اولور ^{غند}
ستری بودر که حضرت بنی علیه السلام رایت زنی دید که رب العالمین دیمه دی احدی تیر
الار یا بید غمی نسبت وار ایکن و سائر عوامه نسبتی سترون ربکم ددی رب العالمین دیمدی
پس اعتقادات مزبوره سبب رضا و سعادت اولغه مطابقت شرع لازم اولما زاما ^{اعتقاد}
مطابق شرع اولسه بحسب الشرع ما جور اولمن بحسب الاعتقاد اولور زیرا کلام مؤمنه
و کافر عامد پس شیخ سیورد و غنی او زره کفار غمخلد فی النار مشاهده ربایله تلذذ در ^{حائیه}
واصل اولور بعض مواضعه تصحیح اولمش در **قول** وان شقی زمانا فی النار الاخره اگر چه
بعض ازمنه ده یعنی دار اخرته شقی اولور سه زیرا بعض ازمنه ده شقاوة سعادت مطلقه منافی
اولور **قول** فقد مرض و نالم اهل العنایة مع علنا بانهم عدا اهل حق فی الحیوة الدنیاة الحقیق
بودر که اهل عنایة الهلک سعادت نلری وحقاقتلری معلوم من ایکن حیاة دیناره مریم و قتالم
اولدیلر پس بعض ازمنه ده شقا و نلری ثابت اولدی پس حیاة اخرته دخی منالم اولسه لر بعد اولمن
ننه که ذکر اولور **قول** فمن عباد الله من تدرکم تلك الآلام فی الحیوة الاخره فی دار سجنی
پس عباد الله دن بعض در شونلر که حیاة اخرته دخی اولالام جسمانیه انلر بتشور شول

دارم بوده که کما کاجهتم دیر **قول** مع هذا لا یقطع احد من اهل العلم الذین کشفوا الامر علی ما هو
 علی ان لا یکن ظم فی تک الذار نعم خاص بهم بونک بره که در جهنمک حقیقتن بن اصحاب کشتوند بر اهل
 علم علم قطعی ایله بلن کر اولرک ایچون دار جهنم بر نعیم خاص بو قدر کما اهل جنه تجا و زامیم بونلره
 مخصوص اولر **قول** بقدم کما فواجیدونه فار تقع عنهم یعنی نعیم من بون که در از جهنم انلره مخصوص
 اوله حالی و کل کما الم سابق وجدانی تک ارتقا عندنا حاصل اولاندن اولاکر بعض حکما مذهبینه
 لنه و الم اضا قید فقدان الم الذی اطلاق ایدر لر **قول** فیکون نعیمهم راحتهم عن وجدان ذلك الام
 پس انلرک نعیمی وجدان الم سابقک فقدانند حاصل اولراحت اولر **قول** او بکن نعیم مستقبل اید
 کنعیم اهل الجنه و کذا علم یعنی یا خود بر نعیم مستقبل اید اولور اهل جناتک جناتنه ثابت اولاندن لر
 کبی بومقوله رده علم لدر علم ممکنه تا البدر پس علم اکاحواله ایدن صاحبدر حاصل کلام رحمتخالصه و لکه
 احکام شرعیه مقتضا سینه عاید و وارد اولور اول اهل جناتن مخصوص رحمتدر و رحمتدر متبرجه
 وارکه مقتضای استعداد ایله اولور نکر سبقت رحمتی علی غضبی کلا فی ایله و رحمتی کل شیء ^{مندی}
 عمومی رحمتک اثباتن اقتضایدر عذاب دلالت ایدن خصوص قاطعه که کفار حقند وارد اولمشد
 رحمتخالصه دن مانع اولور سه رحمت مزوجه دن مانع اولماز مثلاً بر کسین حیاه دنیا ده جهاد
 کفار حقند وارد اولان خصوص افاده اتد و کی رحمت اعتماد ایدوب کفار له جنکه مجموع اولسه بلکه
 بر بعضوی فاد اولسه کلا الم ایله مثلاً ایکن راحت مزوجه ایله راحت و نفسند تسلیمه بولور کذا تک
 حیوة عقاده دخی معذب بالنار اولاکا قرقر فاعل عذاب کم اید و کن بلیک ایله راحت مزوجه حاصل
 اتمک جائز در و بمرتبه ایله تخفیف عذاب بولنم که کلا تخفیف عنهم العذاب نفسن اضطراب در و اول
 اسباب عذاب ثابت در پس منظور دن دخی اولنر پس مینا نصوصه معارض لازم کلن نیرا نصوص
 عامه تک عمومی استعداد مبیندر و خاصه تک شرعه مبیندر و بالجمله معرفه کامله بودر کجمع
 مراتب رعایت اولونه که نه اهل ظاهرک اعتقاد میو حقیقه وارد اولان احکام شرعیه بیزنکر
 اولاونه مشایخ عظامک ذوقند عاجز و مستحرقا لا وز ذری اهل کله دخی اعتقاد مزبور ی

عموم

عموم نصوصه اخذ ایدوب و میزان وجدانله بجنید قلمش در من عند انفسهم سویلر لرواد
 عموم سببی ایلده رحمت مزوجه مرتبه سنه قابل اولوب عطی کلذی حق حقبا ایلده عامل اولمشد
 نترکه شیخ صاحب الکتاب فرعون حقدن اظهار توقفا ایدوب قصر موسوتیرا و لغزده و نیشد کی
 انا نقول و الامر فیه الی کلدن لما استغفر فی نفوس عامه الخلق شقاؤه و بالجمله جانب اجماع علیت
 امتسد توقف خوزه مقام اعرف در اعرف دخی بعض مراتب کمال درو علی الاعراف رجال الایت
 خصوصا جواز وقوعه و وقوع لازم کلن و ساکن عارفه و عارف محقق لایق بودر که معنی عصر
 اولامثلا خصوص و واردات لحراق بالنار انسه اول عالمک علمه و کماله انکار ائمه زکرا
 هر چه هد طاقی مقداری بذل و مجدیله مکلف و منتهای مبلغ علی ایلده مأمور و موظف در
 نفس الامر ده علم و لوجب کدر زیر اول وسع بشرده دکلم تحت قدره لله ده در مثلا است
 قبله ده مصلی ل لازم اولانحری فقط اولدوغنی کبی تحقیق شریف بعض عارف ل بومقامه
 بویله تحقیق مشهور افاده امتسد که وقتا که الله تعالی ملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه
 خطابنی ادی اول ایتک اما نتم معنی بیسن انسان کامل حامل اولوب و ذرینند اوج بلوک
 طائفه خلفاء حتی اولدیلر پس بعض طائفه امانتی بکمالها حامل اولوب هم حقدن هم ملائکه
 خلافت ایدوب مرتبه جامعیه مظهر اولدیلر انبیاء و وارثین کبی بعض حقدن خلیفه اولدیلر
 اولیا کبی بعض لرا لکوز ملائکه دن خلیفه اولدیلر علماء ظاهر کبی کثره الله ما لهم پس مقام
 اولیا عفو و ستر و نظر حجت حسن و کمال و کمت عیب و نقصانده اهل اولدیکر تخلقوا باخلاق
 مرتبیدر اما خلیفه ملائکه علماء شریعت و امانت دین در انلرک و طیف لری اجماع فیها
 یفسد فیها حکم اعتراضده ظاهر اولدوغنی اوزره سمت تنزیه و تقدیس اولوب نقص کمال
 و عیب و هنر امر و تزی حکم و حسن و قبح شرع مرتبیم ایلده بلنور دیوب مراتب احکام دینی اظهار
 افلها رو تبیین ایدر لرا اما مقام انبیا که مقام جمعیت کبریدر بونلر هم ظاهری و هم باطنی هم
 حقیقی و هم شریعی جمع ایدر ایکی مرتبه ایلده مترج و معتدلا اولمشدر در بونلرک و در شریعی

حقیقین اولیادرتوحید صرفه تحقیقه کذا یدوب جمعه فوقه و فرقه جمع فرا یدامشدر التزم فی
 مقامهم پس مذاق معرفت صحاب بواسارت کهایت یدروا السلام علی من اتبع الهدی **فصل حکم**
فانجیه فی کلمه صالحیه لفظ فانجیه مکتوب اولدوغی اوزره در فتوحیه دکلدنریبا
 لفظ صالحیه لفظنه مناسبدر خصوصاً فصک سائر الخواتمه مناسبت لفظیه در عیالوق
 مطرد اولسی بود عایر شاهد در یعنی شراح قولنجیه فتوح امر غیر متوقعد استمال اولنق یعنی
 جهته نسبت ایجاب تمزیز ایغیر لرون بونک مثالی خارق عاده توقع اولون کلمه کلام
 حقه احاده ناسه نسبت مذکور دکلدنرته کمرانده نسیا حوتما قولنده نسیا یوشه
 بعض مفسرین دلیل سولی یدوب حوت مشویته اتخاذ سبیل فی البحر وانک مثالی موسی بله
 یوشه نسبت خلاف عادت دکلدنر میشر در و دیمک جائز در کما کلفظ مزبور فتوحیه اولسه
 معنای معهود و مقصود اولوب ابتداء افتتاح حسبیه دلالت تمزیدی و بجمعی ظاهر حضرت
 صالح خود اشهر معجزاتی افتتاح جبل اولما غله فضی فتح معنون قلمشدر بعد معجزه صالح
 علیه السلام رکابینه اولما غله شیخ کلامتی رکابینه مصدر یدوب بیوردی **قولی شعر** من لایا
 ایات الرکاب ناقة معجزه صالح رکابینه اولما غله بومضمون نظم ایله ابتدا یدوب معجزه افتح
 جیلدر کابیه اضافه اتدی سیت حسبی ایله و مذا بایله رکابینه تناسبت شعر بیکو ستردی
 یعنی معجزه بعضدر رکابینه منسوب اولما معجزه کرفق جبلک ناقة صالحه نسبتدر کرم صالحک سعای
 ایله ظاهر اولش ایتدر پس ناقة جبلیه صالحه مخصوص معجزه اولدوغی کبی براق معجزی دخی نرم
 رسولنه منسوبدر **قولی** و ذلك لاختلاف فی المذاهب یعنی رکابینه اولنق و معجزه قلنقی اختلاف
 معجزه سبب اختلاف افتراحتدر و اختلاف افتراحت مفرحینک اختلاف استعداد اتد نای
 ع وللتاس فیما یعشقون مذاهب **قولی** فتم قائمون بهابقی ومنهم قاطنون بها السیاء یعنی و تا کمر
 مذاهب اس مختلفه اولدی اوسه پس بجا دلگلدنر یعنی امر حق ایله رکابینه یعنی نفس حیوانی سنه
 قایم وثابت و اهل تمکین اولور لریز استعداد لرن شهود حق ایله کورویظلمت جهل جبلینه نور

تعیین بولورلر و بعضی آخر نفس حیوانی سنه متابعه ایدوب صحرای وجودند نایه و محجور اولور
 و متلون رنگ تلوین اولورلر **قوله** فاما القا مؤن فاهل عین و اما القاطعون هم الجنایب یعنی
 طائفه اولیک حق ایله قایلر در انراهل عین و صاحب قرب مشاهده در اما قاطع سباسب
 اوهام و خیالات اولنلر معرفه حقیقه دور و مهجور لر در کمراد اثر دن مؤثره حرکت ایدن
 اصحاب استدلال اندر جنایب جمع جنبیه در مراد مبعدون و محجور بوندیه در **قوله** وکل منهم
 ثانیه منه فتوح غیوب بر من کل جانب شیخ قدس سره بومقامه اوج توحید صرفه عروج
 اولوب و مکاتماک شفیقین و محجور بین فرقا تمیوب دیرکه طائفه تبتله هررسی فی الحقیقه
 حقیق بعبید دکلر در بعد لری بحسب مراتب بعد اعتباری در پس نفی مراتب جسی ایله محجور
 صایلین عین کشفه مبعده اولنا تخص قرب ده در پس طائفه مقربین و محجور بتله هر
 برسنه حقیق و رب مخصوصه فیض فتوح غیبیه سی جمعی جوانبتله ایرشور زیر افتوح غیبیه عطیه
 حقایقه درجه واحده مخصوص اولن بلکرم جمع جهاتن کلود من فوقهم و من تحتهم و سایر
 الجهات الست زیر اعطی اوجه ذیجهت دکلر لکن جمیع جهاتر شاملدر فقیر ایدر اکثر شرح
 منهم ضمیر فی طائفه قائین بالحقه ارجاع ایدوب مذکور اوله معنای معنای مرجوع اتمشدر
 اما فیکرک دیدوکی شیخ اکبر ذوقنه مناسبدر ظن ایدرین الله اعلم **قوله** اعلم وفقن اللذان
 امر الایجاد منی علی العزیه یا الخ حق تعالی تحقیق علوم ایچون توفیق ویرسون معلومک و بسوا
 امر الایجاد نفسنده فردیترا و ذریش منی در فقیر ایدورین بوکلامک سر ذوق سی بودر کمر صفت
 ایجاد فردیه لازمه در کمر صفة الوهیه عارفان سرا سما قاتنه فرد فایح اسمانک مضایح
 غیبیندند و بعضی عارفان اسرار عدد دیمشدر کمر فایح ایله صالح اسمند اوله عقدینک ثلثه
 ده اتفاقی سر ایجاد در یعنی فایح لفظند عقد عدد قابله عقد عدد تامر بیه احاده ثمانیه و ازمه
 اولور کمر جمله سی اول ایکی در عشر احاد مرتبه سنه واحد اولوب واحد ایله اثین ثلثه اولور کمر ذلك
 عقد عدد صادره عقد عدد لام مرتبه ناسعه ایله ثلثه اولور تسعه و ثلثه اثنی عشر اولور

عشره ایسه کرو مرتبه احادده واحد و ثوب واحد ایله اثین ثلثه اولور فقیر ایدورین ستر
 من بود اسم عیسی ده دخی موجود در زیر لفظ عیسی ده واقع اولور بقدر مرتبه احادده اولون بش
 اولور عدد من بود ایسه عدد شفعه تحلیل قبولاً تم پس اعداد فردی تحلیل اولنسه بش کره
 اوج اولور و سر فردیه بولنش اولور مراد ایسه فردینک اقلی مرتبه سید رحی لفظ لله جود
 سته امر اظهاریک اتمامه اشارت درو میشلر کلتعاً اعلم **قول** ولها التثلیث فھی من التثنه
 فصاعدا یعنی فردی تا یحی حکم تثلیث ثابت در پس فردی تر مزبوره ثلثه دن ابتدا اولنشد کتبه
 متصاعدا ولدوخی حاله معلوم اولاکم حکم رسمیه ده مرسوم اولانعدیدانزوج دریا فرد
 عدد فرد اولدرک مئسا وینیه انقسام قبولاً تم انقسام شانند ایکن وزوج اولدرک مئسا
 وینیه منقسم قلمنور و فردک مثالی زوجک مثالی شین اولور پس واحد عدد خارج
 و متباعد فالور بعض قولده اولافراد ثلثه اولدوخی کبی اولانزوج اربعه اولور اثین اولانزوج
 ذیرا خارجاً مرکب اولانخارج حکمده اولور پس عددک اولمرتبه سی اثین اولور و مفروض اولسوم
 ایجاد کونده اشیاء ثلثه دن لابد در کبری فاعل ری قابل و برسی دخی قابل قولکن اولابو جملدن
 نتیجه حاصل اوله پس ایجاد کونیده اولامرتب ثلثه یه اشارت ایدوب بیوردکر **قول** فالثلثه
 اولللافراد و عن هذه الحضرة الالهية وجد العالم فقال تعماً انما امرنا لشي اذا اردنا ان
 نقول له کن فيكون فهذه ذات وذات ارادة وقول کن پس ثلثه اولافراد و بسبب ایجاد اولدی
 ذیرا حضرت مزبوره دنکر فردی بلهید در عالم وجود بولدی و معلوم در کبر ایجاد کونده اولذات
 مطلقه و حرکت صور علمیه مرتبه سیدر بعد ذات مع الارادة بعد قولکن بعد فیکون نتیجه
 مرتبه سیدروننه که حرکت فکریه انسانیه حرکت دوریدر کبر اولنصوره مطرب بوجه ماکل العالم
 حادث بعد صفی در کبر صور علمیه در بعد صور معلومیه که فاعلاً حادث در پس منتهی عین
 مبدا اولور و لکن نسبت خالقیه و مخلوقات دخی بویله در یعنی بنیه ماده واقع اولانحرکت حرکت
 دور اولوب مثلاً خلقة وجود حرکت ایله اخر اول اولور و حادث عین قدیم و ممکن عین قیاب

مراد نظم کلام فی سه ایام
 لفظه الله ابتدا وانتهایک
 الفرد وهاد عدد است
 اشارت اولنسه اولاد
 امری اظهاریک
 مسلا

اولود وایتکر بعد مذکور اولاً شئین شئین بر دور اول عین اخذ در لکن شئییه اولی ثبوتیه
 و شئییه ثانی وجودی در پس انما امرنا لشیء شیء ثابت در انا اردناه ان نقول له کن لفظند
 اجماع قول واستلام امر ایند شیء دخی ما هیات غیر معموله ثابتاً در کما انزلک ایچون صلاحیه تمام
 قول کن حاصل در پس فردیه تثلیث دخی ایکی در برسی وجودیدن برسی ثبوتی در پس ایتکریمه
 دخی سرفردیتی بشا ملد کما اول تصور مدعی بغیر الحکم ثانی مع العلمیه کما اذا اردناه ثالث مع
 المعلومیة کما فیکوندر پس عالم عدم زهیدن وجود خارجی بر حکمت ایجاد ایله حرکت اتمک
 ایجاباً اندیکه نتیجه دریا خودا اذا اردناه ماده مرتبه سی اولان نقول له کن فیکون صوره مرتبه
 سی اول حاصل کلام قول کن شئییه ثبوتیه به تعلق اندی ذات مع الاداة شئییه وجودی
 ظهور ایله حرکت ایدوب اسم قابل و فاعل و صفة قابل و امری بریند ممتاز اولدی و تغییر
 ایله ذات مطلقه اداة صفت ایله بحقی اندی مرید اولدی قول ایله بحقی اندی قابل اولدی و ثبوت
 بهما اولدی صفتی ایله و اسم مخلوقیه ایله بحقی اندی عالم اولدی **والمین** بیدر ای بکل عین واکل
 واحد بحقی بکل شئی **قولم** مخلوقیه الذات و ارادتها و حیثیت التوجید با تخصیص لکنون امر ماته
 قولم عند هذه التوجه کن لذلک الشئیء ما کما ذلک الشئیء پس اگر بوزات حق و وجود مطلق موجود
 اولمیه اید و صفة اراد فی کمر نسبت توجید سیدر مکنونا لذلک بر امر کن تکنونیتی تخصیص نمیه اید **نسبت**
 مزبوره ایله کمر توجه تکنون در اول شئییه خطاب قول کن و ارد اولمیه ایدی اول شئیء موجود
 و مکنون و اما زدی **قولم** ثم ظهرت الفردية التلیتاً ایضا فی ذلک الشئیء بوند نضکره فردیه ثلثه
 مزبوره مکنونه ظاهراً اولدی فیخ و اوله **قولم** و بهما من جهة مع تکنونیه و اضافة بالوجود و فردیت
 مزبوره سبب ایله ذلک الشئیء تکنون اتمک و وجود ایله منصف قلوب صحیح اولدی مصدر مفعوله
 مضاد فاعله اضافة لتمام بعید در بلک احتمال دکل در منالاجامی قابلک تکنونید مدخلی اولدی
 ملاحظه سی ایله فاعله ضاقتی بعید اولدی و میشلر فقیر ایدر بومقام میساز و تعدد در کمر **جود** ایله
 اضافة جلد لکن مقام شئییه ثبوتیه مقامی اولسه تمارز عقلی محض اولور ایدی و احتمال مزبوره

مسامح بولنوردی بوند ایسه نماز خار جی در توجیه مجازی خود احتیاج یوقدد باخصوص
 ضمیر مزبور مفعول باید در کس تکوین سابقک مضاف الی اولاً امر در بوقدیرجه فاعله اضافتد
 کمال بعد اولورد **قول** وهی شینته وسماعه وامتتاله امر مکنون امتثال مرتبه **قول** نقابل بلثنه
 بلثنه پس معلول نظر فنذا اولاً فردیه ثلثه فی علم طرفنذا اولاً فردیه ثلثه بر مقابل قلدی **قول**
 فاما الثابتة فی حال عدمها فی موازته موجدها وسماعه فی ارادة موجد وقبوله بالامتثال
 لما امره بر من التکوین فی موازته قوله کن فکأن هو ذات ممکن حال عدمه اولاً تعین ثبوتیه سن
 ذات موجد مطلقه سی مقابل سند قلدی پس فردیه سن ثلثتوک تقابل ولجماعه عند ذلك الشئ
 کما علم کوندر کاین وموجود اولدی **قول** فنسب التکوین الیه قلولا انه فی قوة التکوین من نفسه
 عند هذا القول ما تکنون پس حق تعالی فعل تکوینی مکنون من بوره نسبتاً اندی فتح واوله زیرا که
 مکنون من بورك نفسند قوه تکوینی ولبساید قول من بورد استماع حیثند تکنون اتمزایدی واوله فیض
 مرتبه سنده ثابتة اولاً قوه عدمیه فیض مقدسه فعل موجود بولمز ایدیکه استعداد غیر مجموع لک تقاضا
 سیدر ومعلوم ولا کبر حکم رسومیه دن ترجیح بلامرجه امتخلافیدر معتزله ایله لهن تخلاف
 اتمشرد اما ترجیح بلامرجه بالاتفاق باطلدر زیرا ثابت اولسه ابطال صانع لانم کلور **قول**
 مما وجد هذا الشئ بعد ان لم یکن عند الامر بالتکوین الا نفسه پس شیء من بورك بوالعدم تکنون
 اندی الا نفسی تکنون اندی معلوم در کس تکنونید مراد بومقامه شینک تکنون وظهر بیدر اوله مکنون
 ومکنون شیء ولحد اولی **قول** فابنت الحق تعالی ان التکوین للشئ نفسه لالحق فیه امره خاصه پس
 حتی تعالی تکنونی شینک نفسی بچون اثبات اندی حقه نسبت قلدی وحق کذوذاته تخصیص اندی
 تکنون ده **قول** وكذا الغیر عن نفسه فی قوله نته کمران عظیمند وقول کرمیند نفسند امر لخبیر
 ووردی وتکوینی مقابله امرده مکنون نسبت ایدوبیوردی **قول** انما امرنا الشئ اذا اردناه ان یفعل
 له کن فیکون فنسب التکوین لنفس ذلك الشئ عن امر الله وهو الصادق فی قوله حق تعالی وورد
 یعنی نسبت تکنونده و امر نفسه مضاف قلمقد محبر صادق قدر پس ایجاد موجودات وتکوین مکنون

حركاً دوريةً فليكنه ايله مع الامر والارادة اعياناً ثابتاً نك زواي كتم عدك صماری وجود بر و نظم بود زند
 عبادت در **قوله** وهذه القول هو العقول في نفس الامر يعني امر ك قوله اخصاري وتكون شيتك نفس نشنة
 نسبتي منقولاً ولد وكي كفي نفس الامر مدمر معقول در زير اهراماً مورد نصيغه امر له فهلك مبداء
 استقافتي طلب ايدرنه كرم بومثيل جليل ايضاح ايدر **قوله** كما يقول الامر الذي يخاف فلا يعطى العبد
 قم مثلاً برامير كرم شانه خوف اولونه وذاتنه عصياناً وخلاف رواك و كورليه برقولك قيامتي
 مراد ايدوب قم لفظي ايله خطاباً بنسبه **قوله** فيقوم العبد امتثالاً لامر سيده فليس السيد في قيام
 هذا العبد سوى امر له بالقيام والقيام من فعل العبد لا من فعل فقام اصل التكوين على ^{تثنية}
 أي من الثلثة پس اول عبديدك امرنه امتثالاً قائم اولور پس نظر اولنسه سيدك قيام
 عبده قم لفظي ايله امر نك غيري مدخلي اولماز پس اصل تكوين تثليثاً و زدينه قائم اولور يعني
 تكوين ثلثه مستثنى اولدي **قوله** من الجانبين من جانب الحق ومن جانب الخلق كلام مزبور من
 الثلثة لفظاً بدلية او زدينه واردا اولور يعني اولجهات ثلثه كرم ايجاد انونه تام اولور
 برى جانب محقد كرم فاعل در برى جانب خلق در كرم مفعول در قابلد يعني برى جهة وجوب و برى ^{جهة}
 امكان در امر قول كرم ايله مجموع وممكن اولور فتح واوله بعد كيفيتاً ايجاداً اعياناً اولنوب كيفيت
 ايجاد معاني برى شروع بيوردى **قوله** ثم سرى ذل في ايجاد المعاني بالاولى فلا بد من الدليل
 ان يكون مركباً من ثلثة على نظام مخصوص و شرط مخصوص وينتج لا بد من ذلك يعني بعد ايجاد
 الاعيان باسلوب ايجاد معاني برى سرى بايد ريس هر دليل كرم مثبت حكم اوله اكا مقدمه ثلثه
 لا بد اوله كرم بر مقدمه سه موضوع برى مجهول برى حد اوسط مكرر ونظام مخصوص مراد تكرر
 حد اوسط و شرط مخصوص مراد شكل اوله ايجاد صغرى و كلية كبرى پس بوقدر اوزدينه كرم امور
 مزبوره موجود اولد دليل منتج اولور وانما جذا عقلا بد و مفارقت احتمالاً اولماز **قوله** وهو مثل ان
 الناظر دليله من مقدمتين كل مقدمه تحتوي على مفردين فيكون اربعة واحد من هذه الاربعة متكررة
 في المقدمتين لربط احداهما بالاخري كالنكاح واول تركيب مخصوص مناظره دليلني مقدمتين دن

ترکیبته سیدر هر مقدمه سی مفرد نه شامل وله برسی موضع برسی محمول اولویا امور اربعه حاصل
 اولاً اولی امور اربعه دن هر برسی مقدمتین ده متکراً و لا احدی المقدمتین مقدمه لغزی بر مربوط
 اولاً ایلچون امور محسوسه دن مثلاً نکاح کجی کبر ذکر امرائی و طعی مشتمل در کما برین در و قوی
 عاقد و شرط شهود در و هر برسی الة تناسلی شامل و لما غله واحد متکری حامل اوله **قوله**
فیکون ثلثة لا عین لتکران الواحد منهما فیکون المطلوب پس تکریر من بود ایله ثلثة حاصل و موجود
 اولور زیر واحد متکری اولور پس مطلوب دخی موجود اولور **قوله** اذا وقع هذا الترتیب علی هذا
 الوجه المخصوص وهو احدی المقدمتین بالآخری بتکرار ذلك الواحد الفربالذی به صح التثلیت یعنی فح
 ترتیب بر بود وجه مخصوص وزره واقع اولسه کما اول وجه مخصوص مقدمتیک ایکی سند برین
 اخری بر ربط تمکدر واحد مفرد فی تکرار تکمله مفرد کل نذکة تثلیت صح اولور بعد تکرار سفراه
 محمول کبراه موضع اولما غله اولور بعد اوسط وجه دیو تسمیه اول نور زیر اکبر اصغر یعنی
 بثوته وجه علت اولور ذهنه فقط اکبر برها فی اولور سه وهم ذهنه وهم خارجه وجه اولور
 اکبر برها فی اولور سه **قوله** والشرط المخصوص ان یکون الحکم اعم من العلة او مساویا لها و یصدق
 یعنی شکل اولک ضروری نتیجه سنک شرط خصوص بود کبراه حکم علت لایم اوله سنک مذید
 و هر انسان حیواندر پس زید دخی حیواندر دیو حکم لازم کلور زیر اکبر علت کما حد اوسط را کبره اولور
 حکم کیوان انذک ایم در پس اخص ایچون ثابت اولنا حکم بالضرور ایم ایچون ثابت اولور یا خود حکم
 ایم در علت بر اولما مثلاً هر انسان فاطقدر د نلسه زید فاطقدر دیمک لازم کلور زیر مضمور
 فاطق مفهوم انسان بر بر در پس بوقدر برجه نتیجه فانر بیج نتیجه غیر صادق یعنی حکم من بود بولیه
 اولما سه و حکم ایله حد اوسط میا نده نه نسبت عموم و ترا نسبت خصوص و یا مباین اولسه
 مثلاً زید حیواندر و هر حیوان فرسدر پس زید فرسدر برسک کذب اولور **قوله** و هذا موجود فی ^{عالم}
 مثل اضا فمالا افعال الی العبد معراه عن نسبتها الی الله تعالی معنی دلیل نتیجه غیر صادق و منبع اولق بوعالم
 شهادتک امر موجود و محقق در مثلاً افعال ممکنه عبده مضاف اید و بحقه نسبتک متعلق
 کبی

كبحي كمشكلين دن مذهب معتزلي يراشارتدرد **قوله** واضافة التكوين الذي نحن بصدده الى الله ^{مطلقا}
 وياخو وصفت تكوين كبحي بصد دنه وذكرونه اولدو غموز معنا دراني مطلقا حقه نسبتا ايدي
 عبده نسبتك معرا خدا تنكدر كمشكلين دن اهل سنت مذهبته تعويضدرد **قوله** والحواضا
 الا الشئ الذي قيل له كن حالا كبحي تعالى اولد صفتي نسبتا اتمدى الا شئ ^{نسبتا} مكنونك عينته
 اتدي كن ديدوكي حيند حقتك صادرا ولان مجرد امر كن ايدي وتكوين مزبور مكنون ايله قائم
 اولدو صفتا ايدي بس قياسيموز يقين منبع اولدي لانيجه غير صادق ذري افعال عباد مزوجه
 حقه ومن وجه عبده منسوبدكره من جهة الخلق حقه ومن جهة الكسب عبده اضافة اولدو تكوين دحي كذا
 امر اولدو دحي جهته نعمة وتكوين اولدو دحي جهته عبده نسبتا اولدو نعمة كرمثيل ايدي بيبورد **قوله** ^{مثاله}
 ان اذ ادناه ان تدلان وجود العالم عن سبب بقول كل حادث فله سبب فعنا الحادث وسببه يعني نتيجة صادقه
 منبع اولدو دليلك مثالي بود كرا اولتاد كبحي بز اسلوب مناظرة اوزرينه وجود عالم ممكن بسبب ^{مؤثره}
 محتاج ايدو كنه دليل قائم اتمك ديليك بو وجهله سوق كلام ايدرزكه هر حادثا ببحي سبب لازمه
 بزوم كلامز ايله لفظا حادث بسبب موجود اولوب **قوله** ثم نقول في المقدمة الاخرى انها حادث
 فنكورا الحادث في المقدمتين بسبب تقديم كبراه اصالة انتاجه دلالت ونيجه نك انده بالقوة ^{اندره}
 اشارتد صكره ز ايدرزكه مقدمة اخرى ده يعني صفرا ده علمت قياس پيدا كرا العالم حادث در
 بس حادثك مقدمتين تكري حاصل اولدي بس حادث برواحدا وليك بونك نسبتا ايله
 مقدمتينك احدي هما سني اخرى سني ايله مرتبط اولدي وامر تثلثت تحصيل بولدي كرا اولدو حادث
 وثاني ان له سببا **قوله** والثالث قولنا ولعالم يعني امور ثلثة نوك امر ثاني العالم لفظي در ^{موجود}
 مرتبط اولدو **قوله** فاتيح ان العالم له سبب بسبب بوشامله تثلثت اولدو دليل منبع اولدي كرا عالم ممكن
 ايچون سبب مؤثر دن لا بد اولدو ونيجه مزبوره اولدو نتيجة صادقه در كرا نتاج نظام مخصوص وشرط
 مالموف اوزرينه واقع اولشدرد **قوله** فظهر في النتيجة ما ذكر في المقدمة الواحدة وهو السبب ^{بس}
 كبري ايله سني اولدو مقدمة واحديه اجمالا مذكورا ولا نتيجة ده تفصيلا ظاهر ^{اولدي}

واول سابقا مذکور اولاً وبعده ظاهراً و لا شئ سبب در فقیر ایدورین اجمالی ذکر کرده و تفصیلی
 ظهور یافته تعبیرده بلاغته ظاهر در و معلوم اولاً که شکل من بود اشکال منطبق در شکل
 رابع در که بواسطه با وزره سوق و لنور مثلاً العالم له سبب لان لكل حادث فله سبب
 و العالم حادث فالعالم له سبب یعنی وجود عالم سبب مؤثره محتاج اید و کنه دلیل سوق
 اتسک دیروز که هر حادث که ممکن مسبوق بالعدم اولاً اکا حلت کون و مسبب وجود دن
 لابد در عالم خود حادث در پس عالمه سبب لا قدر **قوله** فالوجه الخاص هو تکرار الحادث پس با
 علی الوجه المخصوص دید و کی اوزره وجه خاص لفظ حادث که مقدره میتند تکرارند عبارتند
 که تکرار من بود سببی ایله حکم قیاس کبر دن اصغر تعدی اید در پس وجه دن مراد حد واسط
 اولم که اول حادث مکرر در بلکه وجه دن مراد حادث تکرری اولور پس داود قیصر نیک
 تکرر حد واسط ایله تفسیر دن مسامحه اولور زیر نفس تکرر وجه خاص د کدر بلکه
 وجه خاص اولاً محمول قضیه در که موضوعک و جوهند بر وجه و نسبت بر نسبت در که
 حادث لفظ داود قیصری دخی بویله توجیه اتمشدر **قوله** و کشرط الخاص هو حکم العلة
 دخی سابقاً و کشرط المخصوص قولند اشارت اند و کی شرط خاصه دن دخی مراد عموم **قوله**
 لان العلة فی وجود الحادث السبب زیر حادث ممکنک وجود خارجیت سنه عامه مؤثره سبب
قوله وهو عام فی حدوث العالم عمر لکنه تعادلی سبب مذکور عالمک حقه نشد و شنک و زهند و خارج
 ظهورند عام در یعنی مفهوم ماله السبب و کماله اولاً جمیع افراد حادثیه شامله کمر که حادثیه زمان تکرار
 مبدعاً و مخلوقاً کی **قوله** اعنی الحکم سابقاً الذکر اولاً ضمیر هونک تفسیر بد یعنی حادثیه ایچین سبباً تبده
 دید و کی نسبتاً ایفا عییر یا خود محکوم بدیدرن دیکدر **قوله** فحکم علی کالحادث ان له سبباً سواء كان السبب
 مساویاً للحکم او یكون الحکم اعم منه فیدخل تحت حکم فیصدق نتیجه پس هر حادث اوزرینه اولم
 ایچین سبباً تبدر دیو حکم اید رز که ایسه اول سبب اید و کوز شئ که گاه وسط ایله کاه
 ایله تعبیر اول نور حکم اکبر مساوی اولسوز کرک ایسر حکم من بود اول سبباً اعم اول نور صوت

اولی حد و ثبوت را در ذی زمامی بر عام اولت در صورت ثانیه ده حد و ثبوت را در زمان اولت در
 پس بو تقدیر چه محمول کبری که قله سبب در موضوعات اعلم و لور که کل حادث در بین هر تقدیر محکوم علیه
 محکوم است بهرک تحت حکمند داخل اولور پس نتیجه صادقه اولور که العالم له سبب در **قول** فهذا
 ایضا ظهر حکم التثلیت فی ایجاد المعانی التي تقتضی بالادله پس ایجاد معانی دخی ایجاد عیایا کبئی تثلیت
 اوزره قائم اولد و غنک بیان ایدوب بیورر که مذکور اولاحکم تثلیت در کردله ایلله کنسای
 اولنا معانی نک ایجادند ظاهر اولدی کلام مز بورده لفظ هذا مبتدا حکم التثلیت خبر در و قد
 ظهر معترضه در بعض شراح کلامه تقدیم و تاخیر وارد در میشلر در و کلام بویه تقدیر
 اتمشکر که هذا حکم التثلیت بیان و بدل در در میشلر تا حکم التثلیت خبر و قد ظهر استیناف و قید
 در در میشلر برینک و محمی وارد اما بعضا خبرین مخذوق تقدیر اتمشکر یعنی فهذا ایضا قام
 علی التثلیت دیمکدر در میشلر تا اولونه **قول** فاصل لكون التثلیت و لهذا کانت حکم صالح
 علیه السلام التي ظهر لکما فی تاخیر اخذ قومه ثلثه آیام و عدا غیر مکذوب پس کلام سابقند
 ظاهر اولدیکر اصل کون تثلیت در و قیام کون تثلیت اوزره اولد و نمیچون در کن حکم صالح
 علیه السلام که حی تعانی قوم صالح کون اخذ عنا بنی یام ثلثه یه تاخیر اتمکدر اظهار اندی ای
 اول حکم و عدا غیر مکذوب اولدی **قول** فانخرج صدقا پس تثلیت مذکور صدق منبج اولدی یعنی
 نتیجه صادقه که و عدا غیر مکذوب در **قول** وهي الصیحة التي اهلکهم بها فاصبحوا فی دانهم ^{حاشیة}
 و اول نتیجه صادقه در ریحه در که حی تعالی اول صیحه سبیله انری یعنی قوه صالحی هلاک اینه پس ^{کنند}
 ساکن اولد قری موضع لرند قاعدین اولدیلر بر وجهله که قیامه استطا عتلی یوریدی **قول** فاو
 یوم من الثلثه اصفرت وجوه و فی اثنا فی احرب و فی الثالث اسودت پس یام ثلثه نک یوم اولند
 قوم صالح کون بوزری واردی و ایکنی کون قزردی و او حی کون قارردی **قول** فلما هلك الثلثة
 صح الاستعداد فظهر کون الفساد فیهم فسمی ذلك الظهور هلاکا وقتا کرایام ثلثه کام کرایام
 اولیایسه هلاک استعداد لری صحیح اولدی و تحقیق فساد ذات لرند و استعداد لرند ایدوکی ظاهر

اولكيا خود كون فساد متين اولدى ديمك اوله زير افساد كون مستلزم مدد وكون فساد كبري
 توارد تجليا ندر و بجدد صفا ندر كنههم في لبس من خلق جديد در پيس ظهور من بوره لاله
 شبيه سنك و بجهي ظاهر اولدى و تثليث ايجاب كون اندو كي شهرت بولدى زير وجود شهادت
 حركه و خروج ايدوب وجود برزخي يرد داخل و ملق محض كون اولور هلاك اولمز قوله فكان
 اصفرار و جوه الاشقياء في مولد ترا سفار و جوه السعداء في قوله تعا و جوه يومئذ
 مسفرة ضاحك من السفور و هو الظهور پيس اصفرار و جوه اشقياء سفار و جوه سعداء مولد
 سنك اولور كمرقانه و جوه يومئذ واقع اولمشدر سفوردن در كمر ظهور معناسته در
 تقابل صفائيه كو ستر مكدركم بعضا كمر مظاهر جماليه ايله مظاهر صفات جلائييه
 مشاهده اتمشدر در و كريا صفا مياسته تقابل و موازنه كوز تمشدر در قوله كما كان الاصفار
 في اول يوم ظهور علامة الشقاء في قوم صالح يعني سفار و جوه سعداء يوم اولد
 ظهور علامة سعادت اولدى نته كه اصفرار و جوه يوم اولد قوم صالحه علامت
 شقا اولد و نجي كجي قوله ثم جاء في موازنة الاحمر القايم بهم يوم مذكور و نصركه قوم
 صالح ايله قايمم اولد الاحمر و جوه مقابله سنك قولاني الذكركلدي لكن قوم صالح ايله قايم
 اولد عرض حمرة بطينة الزوار و ضحك سرور سببي ايله حاصل اولد بونك خلاف سرور
 الذوالايد بكن حمرة جنا ندر شعر نه عجب تيد كج ذوق سرور اياي هر سرعت زوال موافقت
 موافقت عرض نفسد و ملائمة طبع اولقدر اولد الله اعلم قوله قوله تعا في السعداء ضاحكة
 فان الضحك من الابتها المولدة لاحمر الوجوده في السعداء احمر و جنات يعني اشقياده اولد الاحمر
 و جوه كه صفت جلائييه ناشي در انوك مقابل سعاده حقا و جوه يومئذ ضاحكة قول ككاري
 زير ضحك ملايم طبع اولد اشيا نك حسنند حاصل اولد تقبي انبساطي نفستك ناشي اولور و در
 انبساطي و خارجه تو بجهي سعاده احمر و جنات اقتضا ايدرد قوله ثم جعل في موازنه تبخير بشر
 الاشقياء بالسواد قوله تعا مستبشرة اثر السرور في تبخيرهم كما اثر السواد في تبخير الاشقياء

بعد بشره اشقیای سوار له تعبیر دقا بله سعادہ حق بقا مستبشره قون قیلد یکبار اول
 استشار بشره سعادہ سرور قبیلند حاصل اولان اثر در بشره اشقیادہ نمودن حاصل اولان اثر بود
بکی قوله و هذا في الفرقين بالبري اي يقول لهم قولنا يؤثر في بشرتهم فيعدن بها اي لو لم تكن
 البشرة تنصف به قبل هذا فقال في حق السعداء يدشرهم بهم برحمتهم ورضوان وقال في الاشقياء
 فبشرهم بعدا باليم يعني بشره فریقین ده حاصل اولان اثر لجنند ذکره حق تعالی حق فریقین ده
 بشری قولنی قابل اولدی یعنی بونله بر قول مؤثرده قابل اولدی کبر بشره لرند اثری ظاهر اولدی
 پس بعد حقا بشری فر بوده سی سبیل حال کسند بر لون اخره عدول اندیکر بو خبرک و دروند
 مقدم بشری اولون ایله متلون دکلایدی ضمیر بعدن قومه دخی جائزدر یعنی قومک و صنفی
 و حالنی تعیین اندیدی کلا پس بو کلاملا منفرم اولدی که خبر بشارته بشارة در دکلا کسند ^{بالله}
 قلبه تاثیرند بشره بشرده علامه طبعه سی ظاهر اولدی و غیر اینش پس حتی سبحان و تعالی
 سعادہ یدشرهم بهم برحمتهم ورضوان دیو اسباب بشارتی تفصیل آندی و حق اشقیادہ
 سالک سبیل تریم و شهنزاد اولوب فبشرهم بعدا بالیم دیدی **قوله** ف اثری بشره کل طائفة
 ما حصل نفوسهم من اثر هذا الكلام فما ظهر عليهم من ظواهرهم الاحكام ما استقر في بواطنهم
 من الفهم پس هر طائفة نك بشره لرند تاثیر آندی ا هذ الكلام تفصیل لرند ^{طبیقتند}
 حاصل اولان اثری تاثیر آندی پس خارج لرند ظاهر و غایبا اولدی الا باطن لرند مضمون ^{و مرکوز}
 اولان مضمون احکام کوردی **قوله** فما اثر فيهم سواه پس غیرین انله اثر تجا و زامتدی بلکه عرض
 خارجه سندن مؤثر نفوس جوهریه لر ای ولدی که حاصل کلام استعداد قدیم لرند مضمون اولان احکام
 اسماء و شروط و رسنین و شهوایله وجود بولدی **قوله** کالم تکن التکوین الا منهم فله الحجة
 البالغة نته که صفتی تکوین دخی ماهیا تجعوله لرند صادر آید و حقا صادر اولان اثر ^{اولدی}
 پس حتی ایچون عباد او زرینه حجة بالفه وارد که فما ظلمهم ^{کله} و لکن كانوا انفسهم ^{نظرون} یعنی
 حتی سبحان و تعالی بونله ظلم اتم بلکه ظالم کند و نفس لرند که مقتضای استعداد لرینه ملائم

قله الحجة البالغة

اولیا احکامه استحقاقی سببی ایله مظلوم اولور لمکون کند ولری اولدوغی کچی ظالم دخی کند
 لری اولور لویو بلجه عباد کذا لکن العالم شهادتک ظاهر اولدو سعادة و شقاوة حضرت حقایق
 اعیانده ثابت اولدو سعادت و شقاوتک احکام و آثاریدرکه شیئا فشیئا وجوده کلور **قوله**
 من فهم هذه الحکمة و فردها فی نفسه و جعلها مشهودة له اروح نفسه من التعلق بغيره
 و علم انه لا یوتی علیه بخیر ولا بضر الا منه و اعنی بالخیر ما یوافق عرضه و یلا یحیط به و الخیر
 پس هر کسه بوحکمة فتوحیه کما هو حقته اذ بان ایدوب نفسنده مستیق و مقرون بعیین بصیرت
 ایله مشهور و معین قیلوبت جمع لحوالنده مستحض قیلده نفسی غیر تعلقند راحت قیلور و بوی ^{معنايه}
 عالم و خیر اولور که هر سنه که نفسنه وارد اولور اگر خیر اگر شر بر موجب تقدیر کند و استعدا
 قدیمند ظاهر اولور پس اگر لوم و تقبیح ایدر سه کند و نفسی لوم و تقبیح استونکه فلا تومن ^{نفسه} الا
 و اگر تحسین ایدر سه دخی نفسی تحسین استون بعد خیر و شر اضا فیلور در زیدک مزاجنه ملائم
 و عرضه موافق اوله خیر در اولیا شر در که کولک عمر و مزاجنه ملائم و عرضه موافق اولسون
 کولک اولما سون پس عمره نسبت زید اضا فکله خیر اولما و جاز در خلا فی دخی بویله در پس عنایه
 لکه مزبور ایله تصریحده اشاره و تیسیه وارد در بشر مطلق نفس لامرده وجودی اولیه زرا
 وجود عند الاطلاق غیر محض و عین زعمدر **قوله** و یقیم صاحب هذه الشهود مقادیر الموجد کلهما
 عندهم و ان لم یعتقدوا و یعلم انهم منه کما کل ما هو فیہ کما ذکرنا اولاف ان العالم تابع للمعلوم ^{مبقول}
 لنفسه اذ جاءه ما لا یوافق عرضه بذاك او کما فوق نفع و کذا یقول الحق و هو یردی السبیل یعنی
 دخی برشهور کما ملک صاحبی مقادیر موجودات اندر نظرند ادا و اقامت ایدر اگر چه اندر نفسند
 اعتدال اتمولر ایسه ده گجل جلیتیرینه و حکمت من بودیر بخدم شه بودیرینه بناء اما صاحب شه بودیر
 اولابالمترون مبادی اشیا یرد سباب خفیر برعارف و انلر وک مصطرون ایدر کنه و اقدر ^{بویله}
 نفوس من بوده هر موجود اول اول نفوس اعیاننا بر سنند ناسیدر کولک خیر و کولک شر نبتکه
 سابقا علم معلومه تابع اولدوغی بجهت مذکور و موقوف اولسند آمدک حقایق اشیا بر معرفتک

نوع معرفت حقایق اشیا

ثمه سی بود که عارف بخوابا خلاقه امر نه متمثل و مستابع اوله مثلا اهل حکم اولسه حکومتند
معتدل اولاب عارف قاضی وارایدی پرویز افندی دیرلرایدی رحمتلکده علیه برکون مجلس کینده
حاضر ایدیم بر حومه ستر محاد اوردیلر مجرم جاهل بوکه شتم غلیظ ایدرایدی و بو حاکم عاقل
لطفند دعاء خیر ایدوبان الله سکا انصاف ویره دیرایدی بشیره سنده اثر غضب کور مدم
بلکه شفقتند متصل اغرایدی و اول حاکسار شقاوته مبارک کوزند ابطلرایدی
اشتر حال عارفان بویله در پس بر عارف حقیقته بچین نفسک غرضنه مخالف امر منوجه^{اولسه}
بومثل مشهور ضربتسونکه یدان اوکتا یعنی قرینه نک وکاستی یعنی بنده فی اللرب بغلای
وفوق نفخ وکند و اغتوک نفخ اندی لها ما کسبت وعلیها ما اکتسبت مضمونید یعنی ظاهر
وجود کد صادرا ولوب و باطن غیبکد ظاهرا اولاشی نفس حقیقتکد منتشر و بعین ثابتکد
متمشیدر غیرکد انده مدخلی بو قدر کسه دن شکایت و لغزون ظن شرکت اتمه **شهر** بلادکد
دراول جانان الدن دار موزی بو قدره کوکلند در شکایت کسه دن فریاد موزی بو قدره سیاست
کاعشق ایجره حکومتا یلر حاکم جزای نفس نفس ایلر بزم جلالد موزی بو قدره حویات اهلنه
روزی حسابی اکه ای واعظ بزم هرگز بو وار لوقد فترتند اد موزی بو قدره مثل من بورد
شقاوتی کی یدان اوکتا در فعل ظاهره مقابلدر وفوق نفخ فعل باطنه معادلدر نته که
ولکنه یقول الحق حقیقتنه مناسیدر وهو یهدی السبیل شریعتنه مقار بیدر **فهر حکمه**
قلیه فی کلمه شعبییه یعنی فص من بور حقل صور عالمه تقلباتنه متعلق اولاشی علوم
کلیه ذوقیه کلمه شعبییه ده ابداع اولند و تنک بیانیدر یعنی علوم مزبوره بویندل
سر شریفند مضمون نشد در زیر اشعوب علیه السلام مرتبه جامعه اسماده مرتبه
قلیه ده در قلبند مراد کک نفس ناطقه اولسونکر سلطای قوای نفسانیه در کک لحم
صنوبری اولسونکر معنای قلبه قالب و سلطای مزبوره محل و مکاندر و سلطای مزبور
ممالک بدنده اولاشی سیاه قوادر هر ذی حقه حقیق عدد و تسویه ایله ابقا امکانده شهرتند

حکمه قلبیه

عالم امکانه مشابره شمس تا یاند **قوله** اعلم ان القلب عن قلب المعارف بالله هو من رحمت الله
 وهو اوسع منها فان توسع الحق جل جلاله ای عاقل تحقیقا سن بلكم قلب معارف بالله كوجه
 رحمت الهیه دن صادر در بوجله ایله فلك قلب مصدر نذنا واسع مقاما تی محیط و دائره
 و حاصل ماننا الهی اولنا دائره بجه مخصوصه و متناهی اولور که جوهر نظم شریف قران انا
 عرضنا الامانة علی السموات والارض والنجی فابین ان یحملها واسفقت منها وجمالها الانسا
 در و بوجه انسا نذنا قلبه رکه قابل جمعیت صورة رحمن در **قوله** ورحمته لا تسعه رحمت
 خود ذات حق واسع اولمزیرا صفتنه ذات صغیر ولسا عموم ایله مرحوم دینیز **قوله** وهذا الساع
 عموم من باب الاشارات فان الحور اعم لیس لیس عموم یعنی بزم رحمت حق واسع اولمزید و کوز
 لسان عموم در یعنی اکثر علما قولیدر لکن علما ناک بوقولی اشاره قبیلند ندر تصریح دکلدر لیز لعل انر
 قائنده را هم در مرحوم دکلدر پس بوا عسقاد مصرح به دن اشارتله فهم اولور که رحمتك حقه ^{سعفی}
 اولیه تنه که بیور **قوله** فلاحکم لکم جم فیہ یعنی پس رحمتك حقه که حاصل دکلدر و رحمتك حقه
 اثر و اصل دکلدر پس بجه اکا واسع اولور فقیر بیدورین قلب رحمتك نصداد و اما عنک حقیقت معناسی
 مقتضای صفت رحمت ایله کون غیبظهوره کلمشدر دیکدریزا قلب مقام فیض قدسه قدیمه
 که تقاضای اسم ظاهر ایله طلب ظهور استدر و تقاضای صفت بنیم رکن ایله فیض مقدس مرتبه سنه
 نور وجود بولشدر و اما صطلاع قومده قلب حاصله قلبی اطلاق اولمزیرا قلب عوام قدم ایله تصف
 اولمز انلرا نفس نفس حادته دندر که امتزاج عناصر دن صکوه ظاهرا ولور نه که دینلشدر ^{شعر}
 در یکی منظر نیست ربانی خانه دیوارجه دل خونی ان کرد نام کرده بجای روی به بینی کاوی
 انداز **قوله** واما الاشارة من لسان الخصوص اما لسان خصوص ایله اشاره کرانه تعانک فلك
 رحمتی واسع و شامل اولما سیدر **قوله** فان الله سبحانه و وصف نفسه بالنفس زیرا الله تعالی
 لسان نبی سنده نفس ایله صفتیک که نبی علیه السلام بیوردی انی لاجد نفس الرحمن من قبل الین
قوله وهو من النفیس یعنی نفس تنفیس نذنا ما خود در تنفیس تفریح کرو و قلوبیدر که بر غرضه

كروب جميد وهر تنفس نفس امر الا سبب تنفس ايله باطنه نرفع كروب وعاقتنه
 حاصل اولار احيى طلب ايجون ايدرز يلان تنفسه باطنه داخل اولار هواى حارون كروب
 حاصل اولور و هواى مزبورى تنفس ايله هوا بارد جديد وصوله نزلت راحت بولور نته
 كلستان اولنده شيخ سعدى بونكته بيان امتشدر پس جناب الهيد اول تنفس اسماء
 الهيه نك تقاضاى ظهوره نك وحقايق كونه نك طلب وجود وصدق نك مترتب اولار
 كرنه دفع ايجوندر پس تنفس اسماءى تفرج ذاته سبب و باعث تخلص عن الكروب در
 و تنفس مزبور تنسم نسيم رحمت در پس نفس رحمت اسماء شامل و اكانه حقايق نك
 واسع اوجاق مسمان دخی واسع اولور اكر سئول اولنسه كه طلب مزبور منش اسماء
 دن ذات من حيث هي دكلدر پس رحمة اى نجه مستوجب و محيط اولور جواب بوفد كور
 در كه **قوله** وازال اسماء الالهية عين المستوي وليس الا هو يعني حال بوكه اسماء الهية
 سما وريكه دكلدر الا اسماء حق عين حقدركلام مزبور مكرر و مؤكدر اكر كليت
 اكثر نسته ده اولدوغى كجى قابله مكتوب اولور سه اما نسخه مضافه كه كجى ناسوز
 اولور سه كلام مكرر اولماز بينه ماده مغايرت فى الجملة اولور الله اعلم **قوله** وانها طالبة
 ما تعطيه من الحقايق يعني حال بوكه اسماء الهيه طالبيه در اعطاء اندوكى حقايق ايله
 حقايق كه علمه ثابتة در و عين ده موجوده در يعنى حضرت ثابتة ده و مرتبة واحدتيد
 اولار اسماء الهيه حضرت ثالثه حاصى اولار ارواح و حقايق معطيد در من الحقايق نلفظند من
 بيانيه مانك بياندر **قوله** وليست الحقايق التى تطلبها الاسماء الا كعالم اولار اسماء طلب
 اندوكى حقايق كونه دكلدر الا عالم در ايد عالم كه اجناس و انواع و اشخاصه منقسمدر
 و اسمانك احكامه بجالى و اتارنه مظاهر در و اصله احكام و آثار مزبور بالذات
 اسمانكدر وبالذات اعيا ثابتة نكدر و لكن اسماء ما سوى ذات مستي عد اولتر لراما اعيا
 ثابتة ما سوى خدا و لنور بوجله ايله اعيا مزبور نك وجود خارجي نضيلر اولار ^{عنه}

حديث شريف مراد پس تربيد
 استنشام نسيم محبة الهية
 انسان كامله صورة رضى اطلاق
 فهم اولور نته كه طاق ادم على
 صورته دن منقسم ايدى

وفي شرح مفتاح الغيب للثقات زانى
 جلالاته مقدم على جماله من
 حيث الذات وسبقه الرحمة على
 الغضب من حيث الصفا فافهم

قدم اليه انصافاً فري ضرر ويرين **قوله** فالالوهية تطلب الى الوهية كما تطلب الى الوهية كما حضرت سما واصفاً
 وافعال وجوبية واكوانه مؤثر والنبية مألوه استرايه مألوه كما عالم شهادته ومظهر لولده وحكام
 الوهية در ذير النسبت طرفه نسبتين سوز محقق اولماز وبعلا سوز صورة بولماز وقتا كه الوهية
 معنای اسم فاعل ومؤثرية اولدى ايسه مقابلنده مألوه تنقند يكيه ماثراً معنا سته دريس
 مألوه معنای لغويده ماخذ اولماز اصطلاحيده اولور **قوله** والرؤية تطلب لمربوب كذلك **قوله**
 دخی مروب طلب ايد در ربوبية حضرت جامعه اسماء وصفات واقعا در مروبوبية بعد الوجود
 لاحق اولاً صفات شهادتاً اعتباراً ايله **قوله** والا فلا عين لنا الا به وجوداً او تقديره اي كى
 نسبت الوهية وربوبية مألوه ومروبوبية انما تسمى تلك النسبة هر كى تختصيل بولماز ايد وما
 ومروبوبية موجود اولماز ايدى پس الوهية وربوبية كى يعنى بوقدر الالعالم سبب ايله كى عينك
 وجودى وجود ذهنى اولسون كى خارجى تقدير ايد وكى هوندر علمه اولور خارجه كليده **قوله**
 والحى من حيث ذاته يعنى عن العالمين والرؤية ما لها هذا الحكم يعنى سابقاً مذكور اولماز
 حقا نسبت اسماء حقيقي ايله اولاً اقتضا بسببها ما ذات من حيث هي اعتبار ايله حتى العالمين
 عنى مطلقاً اما ربوبية ايمن بوحكم بوقدر ذير مروبوبية احتياج ضرورى در وحكم مروبوبية
 يعنى الوهية نفسى متلزم اولما عين حكم او الوهية ذكر اولما **قوله** في حق الامر ايرابين
 ما يطلبه الربوبية وبين ما يستحق الذات من الغنى عن العالم وليست الربوبية على الحقيقة **قوله**
 الا عين هذه الذات بس وقتا كى حتى من حيث الذات عنى مطلقاً اولوب وصق در ربوبية لنافه
 محتاج اولدى ايسه ذوجهتين اولدى پس حال بين الامر ذير اولدى ربوبية مروبوبية
 اما سببه ذات من حيث هي حتى عنى اولما سببها منتهى وحال بكونى على شرط الحقيقة **قوله**
 ربوبية نفس الامر عينه اندر بلا خلاف ربوبية نسبتى عقليده در خارج موجود اولما
 ذاته غير بوقدر **قوله** فلما اقتضى الامر بحكم النسب ردى الخبر ما وصف الحى بغير نفس وفتاكه
 اولما ذات حكم نسبتى غنا و احتياج و لطف وقهر ايله متعاضد ومختلف اولوب صرحه غناسى اولور

باقی قیادایسه خبر نبوی ده حق تعالی نفسی عبادی اوز دینه شفقت ایله وصف آدوکی
 وارد اولدیکه والله رؤف بالعباد قولى در پس معنای شفقت اراضا فی اولور رحمت اولدیگی
 حیثینده عباد تعلق آدوکی کی کربا سمان تنفیس اولدوغی هجده نحر مخی تعلق ایدر **قوله**
 فالول نفس عن الربوبية نفسه المنسوب الى الرحمن بايجاد العلم الذي يطلبه الربوبية بحقیقه
 پس حق تعالی نك صفة ربوبیتده وجميع اسماء الهية دن اول تنفیس که رحمان منسوب اول تنفس
 سببی ایله واقع اولمشده وحق تعالی ایجاد سببی ایله واقع اولدی ایله عالم که صفة ربوبیت
 حقیقی ایله انوک وجود نطالب ایدی یعنی مر بوب اقتصا اتمشدی **قوله** فیثبت من هذا الوجه
 ان رحمة وسعت كل شیء فوسعت الحق فحق واسع من القلب پس وجه مذکور دن کربا خصوصی
 ایله تکلم اولمشده ثابت اولدی که حق رحمتی جمیع اشیا بر واسع اوله کربا حق اولسون کربا
 خلق کربا عین اولسون کربا اسم پس بو تقدیرجه رحمت قلب اوسع اولدی ذیرا هم حق و هم قلبه
 شامل اولدی وحق تعالی من حیث الذات هم راحم هم مرحوم اولدی **قوله** او مساویة له فی التسعة
 یاخود وسعته رحمة قلبه مساوی اولدی **قوله** هذا مضی یعنی رحمتده وصفده و وسعته کلام
 تمام اولدی **قوله** ثم لیعلم ان الحق تعالی كما ثبت فی الصحیح بتحول فی الصور عند التبلی یعنی کلام مزبور
 تمام اولدقدنصکره تحقیقا حدیث صحیحده ثابت اولدوغی کی معلومک اولسونکه حق تعالی
 نك یوم قیامتده تجلی ایدر اول تجلی صور مختلفه ایله واقع اولور بو حدیث نسا قومده غالباً
 حدیث تحول دیمک ایله معر و قدر و تجلیه تجلیه کیست در لر **قوله** و ان الحق تعالی اذا وسعه القلب
 لا یقیم معه غیره من المخلوق دخی تحقیقا بر قلب کربا ایله مالی اول اولحق غیر میخلوقا سندن
 حالی اولور پس حق شعده ونحو و عاید خلق صغیر و معلوم اوله که قلب ذوالرجهین دکلد بر قلب
 و حلا فی الوجه در هوتیه متوجه اولسه غیر نك منقطع اولور پس دفع ما سوی قلب عارفدن
 اسماً معنی در حرکت قلبی کور مکده و قلبه کرمکده در **قوله** فكان یرملاءه پس حق تعالی قلبی ملائک
 ایدر کی اولور غیره محل حکمتن حروف تشبیه و تحذیرده ذکر نوک وجهی بواولا کرامتلا

حتی فی مقدار بابت و لاجسأ مد تصور در حق تعالی خود مقدار دن منزه در **قوله** و معنی هذا
 انه اذا نظر الى الحق عند تجلیه له لا يمكن هو ان ينظر الى غيره یعنی معنای مذکور است که تا به نور
 که قلبی که وجه حقه متوجه و ناظر اوله نور تجلی قایض ایکن هرگز غیره توجه قادر و اوله
 سطوات نور جمالد بر وجه ایله مستهلك و مقهور اولور که غیره توجه دکل خاطر غیره منظور
 ایدر **شعر** دل یار عزیز ایکن اوزن خوارا کن نزدیک وصال محض ایکن دورا کن مستهلك
 اولور و حده ایله بر وجه کم مستهلك مقهور اید و کن ذورا کن **قوله** و قلب العارف فی سعة
 كما قال ابو يزيد البسطامي قدس الله سره لو ان العرش وما حوله مائة الف مرة فی ذاتیة من
 زوايا قلب العارف ما احس به الا كما قلب عارف وسعت و اطلاقه بر مرتبه در که انی بایزید
 بسطامی بیائمتشدر بو قول ایله اگر عرش و دخی محو یسی اولگا کرسی و سموات و ما فیها و قرین
 ارضین و ما یدب فیها بلك یوزییک کره بونک مقداری اشیا زوای سزی قلب عارفک
 بو کوشه سنده داخل اولسه عارف تقاوة حسنیمة زیر صفات و ذاتک تجلیات غیره ^{هیه}
 بر نسبت امور مزبور ایچون قدر محسوس حاصل اولمز زیرا امر متناهی غیره متناهیة در نسبت قدر
 بولماز **قوله** و قال الجنید رضی الله عنه فی هذا المعنی ان المحدث اذا قرن بالقديم لم یستوله اثر
 و بو معنای کاشف حضرت جنید عارف رضی الله عنه بیورد که تجن محدث قرین قديم اولسه
 سطوت نور و اتله مستهلك و عديم اولور اثر باقی قلبن **قوله** و قلب یسع کیف بحس المحدث
 موجود ذات قدیمه مجلای قابل اوله قلب محدثی بنجه موجود حس ایدر **شعر** شین اوله غیره
 اولدی بکازین پس کورندی کوزومه وصلت و بین کل ایدوب یقدحایتم نور شهود نه
 اثر باقی قوریدر نه عین عین قلبومه صفا و یری قدیم نطفه حادث ایله بونک غین
قوله و اذا كان الحق ينوع تجلیه فی الصور فبالضرورة يتبع القلب و یضیق بحسب الصورة
 التي تقع فیها التجلی الاهی فانه لا یفضل من القلب شیء عن صورة ما یقع فیها التجلی فالقلب
 من عارف اوله نسأ کامل بمنزلة محل فعل الخاتم من الخاتم و قنا که حقل صورده تجلی

ضيق وسعة حسب ايله متنوع و مختلف اولدى ايسه بالضرورة قلبه مخي محل تجلاد در موقع
 تجلاد الهي اولان صورت حسب ايله ضيق و واسع اولور يعني اكر صورت نه نوع سعة اولور كه قلب
 دخي متنوع اولور اكر نوع ضيق اولور كه قلبه مخي ضيق اولور صورتك سعة و ضيق مقدار بنجه زياد
 موضع تجلاد اولان صورتك زياده قلبك بر شي بولنم زير اقلب عارف يا قلب انسانا كامل مجموع
 جسم خاتمته محل فص خاتم منزله سنده در **قوله** لا يفضل بل يكون على قدره يعني ته كه محل فص
 خاتم فضله زياده اولن بل كه كبر و صغره اوله مقدار اوزره اولور **قوله** و شكله اولان شكل اوزره
 اولور **قوله** من الاستدارة ان كان الفص مستديرا ومن التربع والتسد ليس والتشمين وغير ذلك
 من الاشكال شكل من بورا ستداره دن حاصل اولور اكر فص من بورتد ير تامين ايسه تر بولن
 اولور اكر فص مربع ايسه تسد يس دن اولور اكر فص سدس ايسه ساير اشكال دخي بومنون اوزره
قوله فان حمله من الخاتم يكون مثله لا غير زير افضك خاتمته مخي قدرده و شكله مثلي اولور
 مغاير اولن كذلك قلب عارف صورة مخي فيها زياد اولن بل كه منطبق اولور و قدره
 سعه ده و ضيقه اول صورت مقدار هي اولور نته كه شكل مستدير اشكاله جميع سنده اوع ده
 و ساير بوندا اضيق در صورت و قلب دخي بونسبة اوزره اولور معلوم اولاه انسانا كمال
 فصه تشبهك و يحي حضرت وجود و حركتي حركت دوريه اولما سيدر نته كه جميع صفاتك
 حركت معنويه حركت دوريه در نته كه مظاهر نده صوريه سي ظاهر در پس بومقامه
 مقتضى صفة وجودك ظهور و تجلاد انسانا كمال ظاهر اولد و عن بيان اتمك در مثال خلقه
 خاتم اخري عين ابتدا و تاليسي عين مقدم اولمشد و قوسي و جوب و امكان تصفي ديره فلك
 وجود انسانا اولوب قالب خاتمي سنك فضي قلبي نصر صورت دهن مختم قلمشدر و قلبي محل
 فصه تشبيه دن مراد وجود انسانا نذ دخي مقصود قلب اولوب قالب اولان دوعينه
 اشارت در كنه كه فص صالحيه ده حركت خلق عالم و بده و ايجاد ادم دوريه ايد كنه
 نصيح اولمشد كه حضرت وجود اعظم ابتداء علم و ارادة بعده قور كن بعده تكوين

وجود عين حقا و لا يوب
 تجلياته بر تجلي ايد و
 مرا تبندن بر مرتبه ايد و
 محلته تحققت غفلت
 اولميه مسلا

مكونات موجودات صادر اولوب منتهی عین مبتداء اولمشدر دینیش ایدی پس جمیع شایه
اولا حرکات و فلیکات و عنصریات کلیتاً و جزئیات کلی سنک حرکتلری حرکات عشقیه و اوضاع
دوریه در مثلاً متصل بخدا و الی اطوارها و خرابه خانه و خزان خانه بهار له کیرو
سماره کلزاره محمول و حظ عدم وجوده و دائره وجود کرمه و اصل اولمقدمه در **نظم**
زمین مست و زمان مست و همگام مست • ملانک حور و علیاً اسما مست • **لنسه حقیر**
عشر مست از نشائی فرما حق • فرش مست از جبریه احسان حق • با عشق این دور ایم **عشق**
حق عقل را افکند هایم عشق حق هم محیط نقطه و پرکار حق • ایرد و میدرد از حق مسا
در عشق و خیران همه • ما سوی عین ایشا همه • اسماعین مسما می شمار از من این
شیرین معایا داد • دو معکویان نکته را بس دور گفت • من نکتم نشاد نیشا مور گفت
جون همه با هیچ باشد از یکی • این همه خود هیچ باشد • بشکی عرش بر بست عالم **هواست**

بگذر از اب و هوا جمله خداست **قوله** و هذا عکس ما تشریحه الطائفة من ان الحق یجلی علی
قدر استعداد العبد یعنی بودم کور که قلب حقیق تجلی سنی مقدار حق و لوب اکا تابع اولود
دینین معنادر طائفة اشارت اند و کی معنایان عکس در که حق عبودت استعداد قدر
تجلی ایرد میشارد **قوله** و هذا لیس كذلك یعنی بوطائفة نک اشاره اند کلری بزم
اشاره اند و کوز دکلر **قوله** فان العبد یظهر الحق علی قدر الصورة التي یجلی له فيها
الحق زیرا عبودت حق ایچون ظاهر اولور شود صورت مقدار بجه که بعد ایچون حق اولور شود
تجلی امتش ایدی پس بعد تابع تجلی اولدی که فیض قدس حکمی در اما طائفة دیدکی
معنا فیض مقدس حکم در که تجلی استعداد مجلی له تا بعد تجلی اولد فراد تجلی حق
مبتدله دن مراد بعد صاحب استعداد در **مولانا جامی حکم** قدر و قضای بود بی مانع بر حق
حکم الایزالی واقع تابع باشد علم از اعیان از اعیان همه شون حق تابع یعنی مقام
فیض قدس و حضرت علیه که حقیق صوراً عیناً ثابتاً ایله ظهور مرتبه سید اول مرتبه

اول مرتبه ده علم معلومه تا بعد روزات مراد صفا اندر اما فیض مقدس مقامی که حقا
 موجودات خارج از مرتبه سیدر بوده معلوم که اعیان در وجود خارجی علمه
 تا بعد بعلت مراد استعداد بالسن از لیدر که قابل تغییر و کدر که لا یتبدل لکلمات الله در
 بوده صفات مرات ذات در پس حکمتک بر سی فیض اقدس اخروی فیض مقدسه راجع
 او بجات طائفه نک قوی باطن و ضایع او ملازمتی که مختص مسئله ایه ده حقیقت مراد
 مستفاد او نور و کلام و الی الرشاد **قوله** و مختص هر همة المسئلة و مع مسئله مشار الیه انک
 مختص بر تقدیر که طائفه اشاره اند و کی معنای له بر اشاره اند و کوز معنای نک میانی
 توفیق میسر اوله بود که **قوله** انک لکما تجلیین تجلی غیب تحقیق الله تعالی چون ایکی
 تجلای وارد بری عنیدر که انک سببی الیه حضرت علیه ده اعیان ثابت و استقلال
 قدیمه حاصل او نور و مرتبه مزبوره اگر چه ما تحتی نسبت غیب عد او نور اما ^{فیه}
 اضافت حضور در زیر تجلای عین ظهور در **قوله** و تجلی شهادة ایکنی سببی تجلای
 شهاد دیدر که بونک سببی الیه اعیان ثابتیه افاری خارج موجود اولو پس
 اعیان مزبوره نک علم حضور شتوت دیر شهادت حضور و وجود دیر و حتی تعالی
 شهود مزبور سببی الیه عبادت تجلی الیه عباد مزبوره نک دینا ده و بر زده و لغزده و
 لرند نضکره پس حق بوشه و سببی الیه مشاهده اید و کواکبه شیخ رضی الله عنه مزبور
 تجلای شهادت الیه بر تجلای عام دلدیکه هم وجود شهادت فاده اید هم بعد وجود
 الشهادت تجلای اخر فاده اید که اکا خود دیر و تجلای کتیب دیر **قوله** فن تجلی غیب
 يعطى الحق الاستعداد الذى عليه القلب پس حق تعالی تجلای غیبی نذ قبلک مجبو علیه
 اولد و غی استعداد از لیه سن اعطا ایدر و تجلای مزبور حضرت علیه ده واقع اولد
قوله وهو التجلی الذی فی الغیب حقیقتی ده اول تجلای غیبی بر تجلای در که غیب انک
 حقیقتی در هرگز انک منفک اولن بواجل انک غیبیه هوبت ذاتیه اطلاق اولد

وجود اناره نسبتک و جمعی بود که
 نفس اعیان ثابتیه و حقایق علیه
 نک وجود حقیقی یوقدر و هو کن
 اولن که دیمشدر در الاعیان الثابتیه
 ما شمت راجحه الوجود پس خارج
 انوک وجودی تلون اولن اثار
 واحکام حقا یقدر نفس حقایق
 تنزلات وجودیه والا شکر فیه
 منهدر قدیمات و ماد ثبات الیه
 سمان میسر کدر شود کامل
 بودر که یازدم ذوق می باید

قوله وهو الهوية التي يستحقها عن نفسه يعني غيب من بور برهوتيدركه حتى اكا نفسند
 بالذات مستحق او لوروجوب ذاتي كجی هو ضمیری استحق لفظك فاعلیدر بعض نسخه ده بقوله
 عن نفسه واقع اولشدر معنا سی ظاهر دكلد اول اجلك متروكدر بلکه بعض نسخه لوده مثلا
 جانی شرح ایدر وهو طویبتی الی جملری هو لفظنه واربخه متروكدر بحالبا بحسب المعنی احتیاج
 تا مل اولنه **قوله** فلا يزال هو له ابدا پس تجلای غیبی هرگز غیبه منفاك ولن **قوله** فاذا
 حصله هذا الاستعداد تجلی له التجلی الشهودی فی الشهادة پس قن قلبا یجوز حضرت
 علیه ده بواستعداد کلی حاصل اولسه حق اكا تجلای شهودی ایله تجلی ایدر دكلد زیر ایله
 تعریفی بومعنا یرد لیدر **قوله** فاه فظهر بصورة ما تجلی له كما ذكرناه پس قلب حتى كورنه صورته
 تجلی اندی ایسه ویرد وکی استعداد مقدادی اولد صورته كوردر پس قلب دخی حقا تجلی اندی
 صورتك مقدارته ظاهر اولد و فضلہ سی وفضائی اولماز بلکه مقاداره وشكلا سوا
 اولورنه كه مذکور اولشدر **قوله** فهو تعالى اعطاه الاستعداد بقوله اعطى كل شیء خلقه
 تم هدی پس حق تعالی اول قلبه اول استعداد کلی قدیم اعطا اندیكه حضرت علیه واقع
 اولدی ثانیا استعدادی جزئی حادث ویردیكه استعداد کلی نوك فرعیدر پس حدود شهاده
 جزئی استعداد کلی نك تعیین حاصلند وجزئیند عبادة اولدی **قوله** ای ثم رفع الحجابین
 و بین عبده یعنی اولخلق و تقدیر اعطا اندیكه استعداد کلی وجزئیند عبادة تدر و لوح
 قابلیته رقوم صور عینیه و شخصیه نقش و فیضند كما یتدر اول فیض عطا كه صورة
 اثر و فعلند بلکه شویر فیاض مستفیضا اقدس و اراکی رعبده ثم هدی دید وکی
 عبده رب میاستد اوله قناعك ارتفاعی درك تجلی غیبی شهادی ایله تجلی ایدر بيشاهد
 ظاهر اولدی و بادی اولدی دكلد **قوله** فاه فی صورة معتقد فهو عین اعتقاده پس
 عبد حتى صورة معتقد منه كوردی بو تقدیرجه عبده و لای اوله صورة حق عبده صورة
 اعتقاد یرینك عینی اولد و اول صورة اعتقاد یرده تجلای ایدر عبدك اعتقاد تابع اولد

وحين تجلده قلبه حتى تجلي حسبي اوزره اولور ضيق وسعه ده نته كه سبق اتمشه ربعه
 بود و كوز معنار لعبد مجلي له براعتقاد حاصله مقيد اولدو حتى تقديره در اما عبد
 من بود كه عارف بالله اولوب براعتقاد خاص ايله مقيد اوليه بل هيولا في الوصف اوله
 اول مقوله نك تجلا سنك برصورة خاصيه احتصاصي قلبك خارج اموحج ايله اولون
 اوقات واحوال وشرايط كي **قوله** فلا يشهد القلب ولا العين ابدا الا صورة معتقده في الحق
 پس بو تقديره قلب تجليات معنويه ده مشاهده اتمرو عين تجليات صوريه ده مشاهده اتمرو
 ابدا يعني نه ديناده نه اخترده الا حقه واقع اوله صورة معتقده ستي مشاهده ايدرو بو معناد
 قلب عارف وعامي برابر **قوله** فالحق الذي في المعقد هو الذي وسع القلب صورته وهو الذي
 تجلي له فيعرفه فلا ترى العين الا الحق الاعتقادي پس اولحق كرا حاصله اول وحده كي
 قلبا نوك صورتني واسع ومحيط اولمشدي پس عند التجلي عين كور من الاحق اعتقادي شي
 كور يعني قلب محيط اولدو حتى صورة معتقده كي كور تجلاي من بوردن مراد تجلاي اخترده
قوله ولا خلا في تنوع الاعتقاد حال بو كرا اعتقاد لرك تنوعه شبه يوقدر يعني قيود
 مختلفه واعتقادات جزئيه سجايله زيرا تنوع اعتقادات وتخالف قابليات اعتقادات
 شخصيه نك تخالف انضا ايدرو مثلا جاني شرحه تنوع اعتقاداتي بحسب الاطلا
 والقييد ديوتفسير اتمش فقيرايد ودين اي بحسب الاعتقادات الجزئيه والقيود المختلفه
 ديسه بزم بشر هموز كجي اول ايدو **قوله** فمن قيده انكوه من غير ما قيده بر اقرب فيما قيده به
 پس هر ك حتى صورة مخصوصه اعتقادير سجايله قيد ايدو اصحاب عقول جزئيه كي اكران
 تجلده تجلاي حتى كند وصوره معتقده سجا اوزره اولور سه حقه اقرار ايدرو وغير ن صور
 مقيد سني انكار ايدرو **قوله** ومن اطلقه عن القيد لم ينكره واقرب في كل صورة يتحول فيها
 واصحاب قلوبك عارف بالله وكما مل اهل نبيه كه حتى قيودن مطلق مشاهده ايدو حتى
 هر صورت كور سه بي اور وهر حاله تحول اسه انكار اتمرو اقرار نك متحول ومنقلب لمن شعر

یا من بدیجا کف فی کل ما بنا با دهن از جان مقدس ترا **قوله** **المنشئ** یک جوهر صد هزار و یک
 یک پیکر صد هزار مرتب هر لحظه بجمله ایست ظاهر یک نور و صد هزار درات یک صورت
 و صد هزار جامه در جامه صد صفات یک ذات مدد باید و دیده تا بنید خود بزر
 جلوه هیبتها **قوله** و یعطیه من نفسه قدر صورت ما تجلی له فیها الا ما لا یتناهی و عارف
 بالله واقف مراتب ضویرا و لا اول حقیق تجلا آندو کی و اکمال آید و زیر صورت تجلی آند
 هر صورتی اقتضاء خاصی وارد که تعظیم و اجلا لکن نوع خاص و قدر معین ایجاب آید
 نته که شیخ مولفک شیوخند ابو مدین مغربی بیور مشدر **قطعه** لا تنکر الباطل فی طوره
 فان بعض ظهوره و اعطه منک بمقدار حتی توفی حق ثباته یعنی عارف مراتب ایست
 حقه منکر اولاد و غمگین باطله دخی منکر اولاد که اول دخی مظاهر جلایه **در مظهر** که
 ذات حقه بر صفتی ایله ظاهر در دخی اول باطله مقدار تعظیمین ایله تا که حتی ثباتن
 تمام عهد سند کلینجه و صور مزبور بحسب الانواع منحصره و متناهیه ایسه بحسب **الاشیاء**
 غیر متناهیه در اول تقدیر چه تعظیم دخی صورت شخصییه منحصرا و اما بلکه الی غیر نهایت
 ذاهب و کبیر و بومعنا فاعله و منفعل حاصل و نور و بومضمونی دخی حضرت شیخ
 مصنف نظم آتشدر که بیور **شعر** لقد صار قلبی قابلا کل صورته بشری لغزلا و یدرر هبنا
 و بیت لا و کان و کینه طائف و الواح نوریه و مصحف قران **قوله** فان صورته التجلی
 ما لها نهایت و تقف عندها زیر صورت تجلی ایچون نهایت یوقدر که تجلا اول غایت
 حرکت و واقف و لا و من بعد عارف تجلا ی اخرین قانع و منصرف **قوله** و لذک العمل
 بالله ماله غایت فی العارفين یقف عندها نته که علم اللهک عند العارفين غایتی
 یوقدر که اول غایت مهوده ده تمام اولوب **قوله** فالابله عارف فی کل زمانا یطلب الزیاد
 من علم به بلکه شان عارف هر زمانه نشنا استعدادی حقیر ملک زیاده از طلب آید
 رب زدنی علما شکر فی مکررا تمکن حالی اوله مقدر **قوله** رب زدنی علما کلام

کلام مزبور بویایه کریمه دن اقتباسدرکه حق تعالی سلطاً انبیایه امرایدوب بیوررکه
 وقلرب زدنی علما پس نته که طلب الهی طرف حقدن غیر متناهی درما مور بهر دخی که بخلائی
 علیمد طرف عبودن انوک دخی طلب غیر متناهی در نته که بیورر **قوله** فالامر لا یستأجر
 من الطرفين پس امر علم طرف حقدن وعبودن متناهی اولما زنه عبود حال طلبیدن
 قالوروز حقدن فیض بخلا منقطع اولور **نظم** طلب عارفه نه غایه وار نه بخلا سنه
 نهایت وار بجز فزائن محیط موج صفات متفاوت تقد در درجات عین واضداد که
 مصاحبه جمله ذات وصفات مرابتدز کجه بیک در کویقل و قال اولدی برکن اکلن
 محال اولدی محمد حقه اولمادی ذاهب کاه محطی کورندی که صائب سالک راه

مستقیم خدا کوز لمن نسبت صواب وخطا **قوله** هذا اذا قلت هناك خلق وخلق
 حضرت شیخ نالنا متوجه وقاز فیضنه عدم بتبک فارغ وقید ذاطلاغه رغب
 وکثریدن وحدته مجذب اولوب بیوررکه بومذکور اولما معنا سنک مترقب حکم مراتب
 اولد وعبود **قوله** واذ انظرت فی قوله تعاکنت رجله التي تسعی بها وید التي یبطش
 بها ولسانه الذی یتکلم بر الی غیر ذلك من القوی ومحالها التي هی الاعضاء لم تفرق

چن که سن الله تعاکنک لساننی سننک تعلیم توحید ایچن مقام قرب نوافلک بیورر ^{دوخی}
 کلامنه نظر السنک که عبودن خطا بایدوب بیورر مشدر بن سننک مشی وسعی اند ^{کلن}
 رجلك و بطش اخذ اتد وکوک یدک وتکلم اتد وکوک لسانک اولدم وسائر اعضوک
 واعضاک ایچنده حاله اولما قوی و مشاعر کون جمله سنی نکی یعنی اولدم دیو حکا بین
 مشاهده سنک هر کن میان مرتبتنی فرقا تمزایدک بلکه جمله سن واحد بیورر جمله ^{کثره}
 نسب واعتبارات ایدوکن زوق وجدان وقبول از عان ایله شهود ایدر ایدک **قوله**
 فقلت الامر حق کله او خلق کله فهو خلق نسبتوهو حق بنسبه پس سن دیر ایدک
 مقام نفس الامر یعنی وجودکه بزم کلامن الان دوران ایدر جمله سنی حقدر جهته

تو حیدک بونیه که بعدک
 صد تقریر بعد قرب نوا فل
 اطلاق او نند و یکی حدیث
 شریفک عبارتند ما خود
 در که لا ینزال العبد تقریر
 انی بالنوافل بونک مقابل
 اولاً نسبت توحیدک
 صقک عبده تقریر نسبت
 اگر قرب فراغ اطلاق
 اولدی مستطاب تصد
 ایوب بعضی ذات بعد
 نقل و نایب اعتبار اولدی و یکی
 ایچون بعدک تقریر
 قرب نوا فل در پیشلرد
 و بعد در مسأله

وحدت در **قوله** ولعین واحد حال بوکر عین اعتبارین مذکورین ده بیله شی واحد در
 فعین صورة ما بتجلی پس ذات بتجلی نك صورة **قوله** عین ما قبل ذلك التجلی
 ذلك التجلی قابل اولاً بتجلی له نك عین در كرك بتجلی شهادی كرك شهودی **قوله**
 فهو التجلی و التجلی له پس ذات حق تعالی عین النظیر و اشبه من وجه بتجلی و من وجه
 اخر بتجلی له در **قوله** فانظر ما اعجب امر لک من حیث هو بینه پس نظر ایله عین بصیرت
 ایله ای عارف و حدی که مشا زلک من حیث الهویته نر عجبدر که فی حد ذاتی محمد و
 اند نه کثره متصوره عدد دیر و وجه مزبور ایله عواملی غنی و مطلق و بحر غیب غنا سندان
 مستقر در **قوله** من حیث نسبة الی العالم فی حقایق اسماء الحسنی و حقایق اسماء حسنی
 مندرج اولاً عوامله نسبتی حقیقی ایله متکثر و صفات اعتباری ایله متصف و متغایر در
 حاصل کلام معنی واحد بالذات کثیر بالاسماء و الصفات در **شعر** بو العجیدر شئون
 ذات خدا احدی حد بعد ایدر اسماء ذاتیه کر لو اسمله ظاهر که ذاتی مظاهر سابق
 امر ذاتی هو بینه کوک متقاضی ظهورن اسم شئون **قوله** و من ثمة و ما ثمة و عین ثمة
 هو ثمة فمن قد عمه خصه و من قد خصه عمه بعد حضرت شیخ بیان دان و حدی
 کثره خروج و سماء توحید عروج اید و با و لا لفظ من ایله باملك ذوی العقول
 استفهام انکاری قصد ایدوب سؤال ایدر که بوقضای وجود و صحای نفس الامرده
 نمایند اناس ذوی العقول ثانیاً غیر ذوی العقول که لفظ ما اندر اشارت در
 بونلرک ما هیاتی نه در موجودات مستقلة میدرد کلیدر ظاهر مراد ذی استقلالی
 وجودی انکار ایدر که کلام سابق انی مستان مدر بعد و عین ثمة هو ثمة دید و کی
 بعد لا نکاراتیا تدر یعنی هر عین که نفس الامرده متعین در اول عین حقدر که و
 و نفس الامرده موجود در بعد فمن قد عمه دید و کی یعنی پس هر که عین مزبور کی
 ایدوب قیودن مطلق و منزله کوردی کرو من وجه اخر اطلاق ایله تخصیص

وتنزيه عقلی ايله مقید قلدی و دخی هر که حتی تخصیص قیود ايله مقید و مخصوص اندکی و اطلاق
ذاتی سنه حکم اعمه در بحالی و لمادی و مقابل تقيید اولاً اطلاقاً تنزيه قلدی **قوله** معاین سوری
عین فتور عینه ظلمة فمن یعقل عن هذا یجد فی نفسه غمه یعنی اعیاناً نیز بر عین موجوده یوقدر
که لخریک غیرى اوله بلکه غیریه بحسب الظاهر در لکن فی الحقیقه عین در پس عین موجوده
بر نور در که انوک باعتبار الحقیقه ظلمة عینیدر اگر چه بحسب حکم الاسما ضد و غیر ایسه
پس هر که بودید و کم معناده غافل اول اول قلبند غمه جهل بولور که غمه ضم غین ايله
ظلمة در **قوله** ولا یفرق ما قلنا سوی عبدالله همه و بومذکور اولاً معنای دینی و مضمون
انبی استصحاباً امتزاجاً شوال سالک صاحب همه که مجرد ظواهر علوم ايله قانع و مأیوف
اولمز و مبلغ علم علماء رسومه و قوف قلب بلکه حرق فناء عادات و دفع حجب قیود تینت
ایدوب مضغ قشور ايله دماغ جان تاذذ بولمز بلکه بلغ لب البنا قلمسه حوصله حری
ممتلی اولمز نته که الله تعالی بیورد **قوله** ان فی ذلک لذکر لمن کاله قلب یعنی قرآن طیفه
که انده حق ایچون امور متخالفه اثباتاً و لمنشدر تشبیه کی و تنزیه کی مثلاً ذکرى
وارد که ما هو الحق تذکر در یعنی حق ایچون نفسند ثابت اولاً و قلب فی الشئون
تذکر وارد لکن تذکر مذکورینه صاحب قلب ایچون ثابت در اما صاحب عقل ایچون
ثابت دکلد زیرا قلب فی الشئونینه صاحب قلب بیلور که قلبک بین الاشیا
تقلبی ادراک ایدر که الحق ینقلب فی الاحوال فحوا سبجه نته که حق واحد من کل الوجوه
شئون متکثره سند منقلب اولور که کل یوه هو فی شأن فحواى مقاله برهاند ر قلب دخی
کذلک احوال منقلب **قوله** لتقلبه فی انواع الصور و الصفات یعنی تذکر قلبه تخصیصک
و یجی قلبک انواع صور و صفات متخالفه ده اختلا ف تجلیات ايله منقلب اولور دخی ایچون تذکر
بس ذکرى عین واحدی صور کثیره ده مشاهده در عبارت در **قوله** ولیم یقول لمن کاله عقل و ان
العقل قید یعنی الله تعالی کلامنده لمن کاله عقل دیمدی وجه ترجیح بودر که عقل لغند

اما احوال حقه منقلب
اولاً زیرا واحد من کل
الوجوه و اما اعتبار
ثابتیه او زرنیه احوال
منقلبه اولور مجمله
شروع سلا

وحيقته قيد در لغة ظاهر اما حقيقتند زيرا عقل صاحب نظري وفكرى مؤدى
اولدوعنى محله قيد ايدر ما وراسنه ميتا و زاولماز **قوله** فيحصل الامر في نعت واحد والحقيقة
تاي الحصر بس عقل وجه من بورا وزره قيد اوليجا ق امرى صفة واحد حصر ايدر حقيقة
جامعه خود نعت واحد حصر دن ابا ايدر **قوله** في نفس الامر يعنى نفس وجوده و حقيقة
حالة حصر و حد تبعد در **قوله** فما هو ذكوى لمن كان محفل بس قران نفس الامر بيانيا
اولدوعنى حيثند اولسه اول عقل صاحبنه ذكوى اولمز ونظر وفكرى فحوى مؤدى قلن
قوله وهم اصحاب الاعتقادات الذين يكفر بعضهم بعضا يعنى اول عقل صاحبلى شوك
اعتقادات جزئية اها اليسدر كه بعضيلر بعض اخرن اكفارا ايدر لر زيرا بونك
فكرى انك فكرى مؤدى اعتقاد مخصوصه معاير در اول جلنك برى برن كفر نسبت
ايدر لر زيرا هر رنك معتقد مخصوصى اخره منكر كلور اما نفس الامر ده ايكسجى دغى
حقه مطابق اولمز جائز **قوله** ويلعن بعضهم بعضا دغى بونك بعض بعض اخرى
طرد ايدر **قوله** فيما لهم من ناصرين يعنى اول اصحاب اعتقادات جزئية ايجون زمانا عجز
واحيا جلرنه اول الهه معتقد لرند مدد ونصره يو قدر زيرا مثلا زيدك الهه
معتقد ينك عمروك الهه معتقدند حكى جريان اتم زيرا كندونك بعد معتقدند حكى
وتصرفى جريان اتم كه اخذه ايدر بله زيرا نصره دفع مكان در بر شينك هر كز حكى
حكى ثابت اولسه بنه تصرفه قادر اوله بلور حوايسه اول معتقدات جزئية دن منزه
شخصيه ايله مفيد اولد قلى اعتبارى ايله اگر چه بحسب الاطلاق جمله نك يعنى ايسه
نته كه مضمون سابقه بيورر **قوله** فان الهه المعتقد ماله حكم فى الهه المعتقد الاخره
تحقيق بودر كه ارباب عقايد خاصه نك رب حاصلرى عبد مر بوب لر نه نصره اتمك
زيرا و لكل وجهة هو موليها حكيمه هر رنك وجه حقا مر بوبينه فيض وارد رما
عمر بونك رب خاصى اخرايله مر بوب اولان زيد نصره اتم اما مراد بومقامه

اله مجعوله دركه معتقدان تصورى و تعالى ايله اله انجازا تمشدن بومقوله اله عبدينه
 نصرته قادر اولن نته كه سابقا مذكورا و لدى و معلوم اوله كه بومقوله اله مجعوله
 فى الذهن ديرلر اما اله اصنام معبودين مجعوله من الخاج ديرلر **قوله** فصاحب الاعتقاد
 يذب عنه الحق عن الامر الذى اعتقد فى اظه و نصيره وذلك لاله الذى اعتقاده لا يصير
 بس صاحب اعتقاد اول الهنده اعتقادا تدعى حكمتك دفع مضرت قادر اولور و معتقدنا
 نصرته ايدرا اما اول اله معتقد صاحب اعتقاده نصرته ايدره **قوله** فلهمنا لا يكون له اثر
 فى اعتقاد المنانج له بواجده ندر يعنى نصرته عدم قدر تندر كه اله مزبورك اعتقاد
 منازعه اثباتى و حكم ظاهرى بوقدر **قوله** ولا منازع ماله نصرته من اله الذى فى
 اعتقاده فما لهم من ناصرين كذلك منازعك دعى اعتقاد جزئيه سنده ثابت اول الهى
 طرفه نصرته بوقدر ملاء نافية لاء نافية مؤكدر بس اول اعتقادات جزئيه صاحبك
 هرگز ناصرى بوقدر **قوله** فحق الحق سبحانه النصره عن الاطيه الاعتقادات على الافراد
 كل معتقد على حدته بس حق تعالى اله مجعوله اعتقاد يلدن على الافراد يعنى باشقه
 باشقه معتقدين دن هزرنه باشقه نصرته نى اندى **قوله** والمنصور المجموع والناس
 المجموع يعنى وما لهم من ناصرين دن مراد منفرط اولدوغى اوزره هم ضميرك مرجع منصورون
 اولوب مجموع اولور ناصر مجموع اولدوغى كى بس ارباب متفرقه ايجون نصرته ثابت
 اولما يوب اسم ذات مستجمع كصفا تا ايجون اولد يكى قلب مطهر مؤمن عارف كا واسع
 مظهر **قوله** فالحق عندك عارف هو كمر و ف الذى لا ينكر فاعل المعروف فى الدنيا هم اهل المعروف
 فى الاخرة بس حق تعالى شول عارف يانته كه حتى قلبك بين الصور والصفات تقبل ايله
 بيلور و اول شول حق معروف قدر عارف كور من صورته منكر اولما زير عارف انضاي توحيد
 ايله بيلور كه **شعر** صحراى وجود ايجنده ساير افلاذ شهود ايجنده داير ساير و داير اوله
 صور و موجوداته باطن و ظاهر صور حد غير بوقدر بس دنياده اهل معروف اولان

اخرته دخی اهل معروف یعنی موطن دینا ده معرفه حقہ اهل اولاً اخرته دخی اهل ^{بلد}
یعنی موطن دینا ده معرفه حقہ اهل اولاً اخرته دخی اهل اولور زیار صورتہ نحو لہ اکا هرکن
ر صورتہ منکر کور نیز معروف کور و نور حق تعالیٰ لطفند جمله موزہ اول اہلیتی و اول
معرفتی نصیب ایدہ امین **قوله** ولهذا قال لکن ما لک من قلب پس معرفتی جمیع صور دنیا
ولخرته شول عارفہ مخصوص اولدی ایسہ کہ اول عارفک معرفتی قلبی قلبتہ ناسخ
و ناسخی اولور حق تعالیٰ کلامند لام احتصاص لہ کالہ قلب دخی اشکالہ قلبی اولدی و غیر
قوله فیعلم تقلیب الحق فی الصورة بقلبه فی الاشکال من نصبه عرف نفسه پس اولک
عارف حقک صورتہ قلبی قلبتہ اشکالہ نصیبی قلبتہ بلدک پس بو تقدیر جہ
عارف نفس حتی کندک نفسندہ بلدیکر من عرف نفسه فقد عرف ربه یور لشد **قوله** و لیست
نفسه بغير هویتہ الحق حال بوکر عارفک نفسی غیر حق و کلد زیا هویت حق جمیع نفس
سایر در دینا ده ولخرته **قوله** ولا شیء من الوجود ما هو کان و یکن بغير هویتہ الحق بل هو عین
الہویتہ لعارف و العالم و المقرفی ہذہ الصورة و هو الذی لا عارف و لا عالم و هو المنکر فی
ہذہ الصورة الاخری دخی برشی بو قدر عالم کون و امکانہ کون الان کان کون موجودہ کلک
مکن غیر مشہود کہ هویت حقک غیر اولہ بلکه جملہ سیمین هویت حق قدر پس بو صورتہ
عالم و عارف حق قدر و مقدر صور حق قدرنتہ کہ صورتہ اخری دہ غیر عارف و غیر عالم و منکر
حق قدر عالم مقابلندہ جاہل دیو تصور ہج اعمد و کی رعایت ادب در شراح تعریف تمام مشہود
کلام صور علما و عرفا و صور مجویین و کجلا دہ جاوہ کرجلہ سندہ حق قدر غیر بو قدر ہذا
من عرف الحق من المجمل والشہود فی عین الجمع یعنی بو نوع معرفہ کہ انی نکرہ تعقیباتیہ
شول عارفک حظور کہ حتی درجیہ صور دن و مرآت مجالیڈ شہود و تجلا طریقی اوزرہ
مشاہدہ ایدہ عین مقام جمعدہ ممکن و متفرقا اولدی و نخی حالہ کہ صور متفرق دن ہر کین
مشغول اولیہ **قوله** فهو قوله لمن کالہ قلب یتنوع فی قلبہ پس اول دید و کون عارف

ذو حظ شول کسه در که حقیق من کاله قلب قولی اکا اشارت در **قوله** واما اهل ایمان
 اما شول ایما اعتقادی صاحبی که حتی تجلا و شهود طریقتا. بلدی **قوله** فهم المقلد
 الذین قلدوا الانبیاء والرسل فیما اخبروا به عن الحق پس انلر شول مقلد لر در که انبیاء و رسل
 حقا خبر ویرد کوری اموره تقلید اندیلر علتته و لمیته نظر ایدوب دلیل عقلی استملیلر
 تقلید دیولغند بر شی قلاده ایدوب بونیونه طاقماغه دیر لر واقعابر شخص مقلد
 سوزنی مقلد تابع عفتنه قلاده ایدوب بنفسنه ملازم ایدر **قوله** لان قلا اصحاب
 الافکار و التولین للاخبار الواردة یحملها علی ادلتهم العقلیة مراد اصحابا فکان یعنی
 حکمایر تقلید ایدنر دکدر اهل تاویل و شی مراد دکدر که معتزله در معتزله انلر در که آیات
 واحادیث وارد اولانلر ایدر عقلیه لر نه حمل یله تاویل ایدر لر و احتمالا بعید ارتکاب ایدر
قوله فهؤلاء الذین قلدوا الرسل صلوات الله تعالی علیهم هم المرادون بقوله و التی السمع لما ورد
 به الاخبار الهیة علی السنة الانبیاء علیهم السلام پس بو مذکور اولانلر اهل ایمان که انبیایه
 مقلدون و معتقدون اولمشدر در حقا کلامنذ اولانلر السمع فعلنه فاعل اولوب السنه
 انبیادان اخبار الهیه وارد اولدو شی حکامه القاء سمع ایدوب اصفا ایدر مؤنلر در کابر اهل
 اسند **قوله** وهو یعنی هذا الذی یلوی السمع شهید ضمیر هونک مرجعین بیاندر یعنی شول
 مذکور اولانلر نفعه که القاء سمع ایدر یجیلر در حضرت حیالده حاضر لر و سمع لر نه جمیع
 قواری ایلر مراقبه منظر لر در یکدر اکرجه ظاهر کلامنذ تقلید عامی فهم اولنور لکن
 تقلید حقه و حقیقته متوجه اولسه عین معرفت اولنور نه که بیورد لر **قوله** ینبه علی
 حضرت الحیال و استعمالها یعنی بو قول منبر در یا خود الله منبر در ضمیر فاعل ینبه عاید
 حضرت حیال و حضرت استعمال اولوز ینبه ینبه ایدر یجیلر یعنی ملتی سمع اولان مؤمن
 معتقد لایق ایشند و کن حس مشترکدن قوه حیالیه سندن احضار انلر در که تجلیا
 مثالیه یه فایز اوله زیر اشهد اصطلاح شیخه قدس سره رویه بالبر در آمد

مراد بوداره اگر چه رؤیه بالبصر در کل ایسه ده لکن اول حکمه اولمق کرکر در حاصل کلام
اعتقاد بالغیب شویله کرکر در که اول غیب حاضر اولد قده اعتقادہ تفاووت حاصل
اولیه مقبول اولایما بالغیب بودر که منبع ولایت و عطادن فایز اولان ذلالت مقال کشف
الغطاء بومعنا یه اشارة وایماد راما اکثر یا بونعت ساده دلتره وصافی مشربلرہ نصیب
اولور عقلا عقلایله مقید اولنلره ویرلمن پس اگر چه ایمان صاحب قلبیا ایما یعنی در ایمان
صاحب سمع ایما یعنی در لکن ایکی سنک ^{توحیدی} واحد و نتیجه سی غیر متعدد پس اهل سنت و ^{حکمت}
تفریق و تخلف اولماق کرک سالک کیده کیده اهل قلب اولن ایسه اهل سمع اولور و طریق حکما
ومعتزله دکه ده حقه موافق اولن **قره** وهو قول علی السلام ان یقینا لله کاذک ^{الاجتناب} ستره
یعنی بومذکور اولاحضرت خیال بیغمبرک صلی الله علیه وسلم لیا ناعبادی تقریفه بودر
دوخی فولیدر که احسان عبادة سنک حتی کورد کجی عبادة اتمک لکو کدر یعنی حضور
و خشوع و رعایت یوعسه حق خود سنی کورد محصل سالک ذکر حقله فکر دن ^{منقطع}
اولور ذریحکات فکریه وهم ایله مخلوطه در ترتیب مقدمات جزئیات و همیه دن
ناشی اولور بونلر ذکرایله منقطع اولماینجیه بابخیال و سرای مثال منقطع و مرئی
اولماز اما کشف مثالید حق سنی کورد ایکن سنده تماشا یه بشلسن بنیه بقسک
حق اولنجیه حتی نجون کور من سن یا نجون اونتم سن و منفعل اولن سن مثلا حضور باد
اطوارک بنجه ایسه شاهنشاه حضورنده نجون زیاده اولن اما حدیث شریفک
اختره حایل اولور که حقا رانی اولما سی ایله مرئی اولما سی میاننده ملازمة عقلیه
حاصلد پس عارفکه حقا عبیدی شهودی له عبداک حتی شهودی بعینه مشاهد
ایدر ذرا حقا عبیدی کورمه سنک مراد در ریجه مظاهر دن مظاهر فی کورماک ایسه
عبده مخی حق مرای مظاهر دن کورد کورد و کنی بیلور پس حدیث من بودرده خطاب
عافی یرا ایسه ده استنشاده فائده اولن زیرا استنشائی بلن و اگر عارف ایستنی

منه مفید و لمن مکرم منفی هو بیت شامله و حقیقت جامعیه کون او که الله اعلم
قوله و قوله الله فی قبله المصلی و دخی نبی علیه السلام الله تعالی قبله مصلیه در دید و کوی
 قوی کبی که کاین فی الجمه اولانه صورته مرتبه دن لابدر **قوله** فذلک هو شهید پس
 بوشهود خیالی اجلند ندر که صاحب احسان و مصلی دن هر برسی حتی مشاهد لر در **قوله**
 و من قلده صاحب نظر فکری و تقید بر فلیس هو الذی القی السمع فان هذا الذی القی السمع
 لان یكون شهید لما ذکرناه و متى لم یکن شهید لما ذکرناه فما هو المراد بهذه الایات
 و شمول کروه کمر هانک اصحاب نظر فکری اولان حکماء مشا و نه که آثار د مؤثره استدلاد
 ایله ارباب افکار در تقلید ایله و انلرک نظری ایله علمنی نقید ایله اول فرود کلد رزیرا
 الفاسع ایله لابدر کیم بزم دید و کوز معنای مشاهده ایده لر ما دامکه بزم دید و کوز
 مشاهده اولن لر انلری ایله کریمه ایله مراد و مشاهده قلن لر **قوله** فاولئک هم الذین قال
 الله تعالی فیهم اذ تبوء الذین ابتعوا من الذین ابتعوا بسوا ولا صحاب افکاره مقلد اولان
 شونلر در کم الله تعالی انلر حقدن بیوردی ذکر ایله یا محمد شونلر حقی که مقبولن تا بعلرنند
 تبرایده لر زیرا که مقبولین مزبورین تا بعلرن خلاف واقعه دعوت ا تدیلر بس بونلرک
 نکالما بعللری مقبولینیه راجع اوجاق مقبولن تا بعلرنند ابا و تبر ا تدیلر **قوله** و لکن
 لا یتبرون من اتباعهم الذین ابتعواهم اما هادیان سبل حق اولان رسل و انبیاء صلوات الله
 علیهم مقبولن لسان حق ایله طریق حق و صدقه دعوت ا تدیلر بس متا بعلرنک شعاع نور
 هدایتی طرف مقبوله اشراق و الماع قیلدی **قوله** فحقق یا ولی ما ذکرته لک فی هذه الحکمة العلییه
 پس تحقیق ایله یا ولی نور نظر و کدی قیق ایله بو حکمة قلبیه ده سکا ذکر ا تدو کور حکم معارف
 حقدن که کسه الی الان قناع سرین کاشف و موقوف رفیعته واقف اولما شد **قوله** و اما
 اختصاصها بشعب علیه السلام فیما فیها من الشغب ای شعبها لا تخصر اما بو حکمة قلبیه نک
 حضرت شعبیه یعنی کلمه شعبیه به اختصاصک و محمی و بی حکمة مذکورده کثره شعب

اولدوغیدر زیاقلینک عوالمی و اعتقاداتی حسبی ایله شععی جو قدر بس شعیب ایله مناسیه
 لغویه ده ثابتدر که بیورر قوله لان کل اعتقاد شعبه فیه شعب کلها اعتی الاعتقادات شعب
 لایخصل اولدوغنه علتدر واقعا هر اعتقاد بر شعبه اولیجا ق نفوس لایحیی ایچون اعتقاد
 لایحیی ثابت اولور قوله فاذا انکشف الغطاء لكل احد بر حسب معتقده و قد ینکشف بخلاف
 معتقده فی الحکم پس وقتا که حجاب بدن مرتفع وظلمة عناصر منکشف اولیجا ق هر بر نفس
 ایچون معتقدی حسبی ایله نور حق مستور ایکن ظاهر و ایما بالغبیب مشهور و حاضر اولور
 و آذ اولور که معتقدک خلاف معتقدی منکشف اولور و اولدو خلاف معتقد احکام جزئییه ذ
 اولمق و ارا اولسه لدر و هویتیه ذات مقدسه دن اولمق و ارا العیاز بالله اولقی مشکدر
قوله وهو قوله تعالی و بداهتم من الله ما كانوا یحسبون فاکثرها فی الحکم یعنی اولدو خلاف معتقد
 اولدو زینه منکشف اولدو ق حکایتدر بویا تکریمیه که بیورر لغرتیه اولدو معتقدات ایچون ظن
 اندکری حقیق خلاف ظاهر اولسه کمرکدر اولدو اختلافات اکثری حکمیه ثابت اولور نفس
 هوسیه اولمن قوله کالمعتزلی معتقد فی کلامکما نفوز الوعید فی عاصی ذامات بغیر توبه فاذا
 مات و کما مر حوما عند الله قد سبقت له لعنا یربنا نرا یعاقب و جمد الله عفورا رحیما فبداهتم
 من کلامهم یکن یحتسب اختلاف من بود اختلاف معتزلی کبیده که عاصیه نفوز وعیده بطریق
 الایجاب اعتقاد ایدر لر یعنی عاصی که توبه و اذ اولسه عملی معذب بالآثار اوله شی مؤجید در لر
 پس بویله معتقد اولدو بر معتزلی عاصی اتفاق توبه سوز اولسه و عند الله سبقت عنایتیه
 ایله مرحوم اولسه یعنی کتاب قدیمده رحمتی و سعادت ق مکتوبه بولور حکم کتاب الله شفا سند
 سبقت اشیه اولدو نفس ایچون الله تعالی دن خلاف ظنی ظاهرا اولور و کلاما حضرت لر بنی
 رحیم و عفور بولور زیا ذاهب اولدو شی مذهب حکیمیه اعمال سیئه سی ظن عقوبت و کلام
 احتمال عفوه التی اعمشد کینته که معتقد اهل سنت بوندک خلافی در که فاعل مختار ایچون
 عاصی بر عفوجا زدر اعمال حسنه و سینه موجب ثواب و نکال اولمن قوله و اما فی الوعید

فان بعض العباد يجزم في اعتقاده ان الله كذا فاذا انكشف الغطاء راي صورة معتقد
 وهي حق واعتقدتها وانحلت العقدة فزال الاعتقاد وعاد علما بالمشاهدة وبعد
 احتدار البصر لا يرجع كليل النظر اما هو يتد ظاهرا ولا في خلاف معتقد مثلا بعض عباد
 اعتقاد انه جازم اولور كه هوية حتى شو صفته وبوصفة ايله متصفا ولا پس يوم قيامته
 كه عطاء بد منكشف اوله صورة معتقد في حق واقع كور در زير احد بش تحول حكيم حتى بقا
 اعتقاد بجه تجللا ايدر پس قلبند اول اعتقاد حجاب مثل اولوب وقبور تعيين منقش
 اولوب اول اعتقاد على شهوده عودة ايدر وبصرنا فذ حاصل اولوب مساواه عقود
 تعيينات كج و محجب قبود تا بل اولور كيدر وبوحدة بسر در صكوه عارف مشاهد
 هر كز كليل النظر اولما زير شهود جملته تقلاب وتبدل قلنم زير ابد العلم جمل ايجام
 يا علم تقليد يا تعيين و تقييد در عارف ايكى سنند حتى بعيد در قوله فيبند وبعض الغيب
 باختلاف التجلي في الصور عند الرؤيت خلافا معتقد لاشرا لا يتكرر پس بعض عبد
 ايجون حتى تعالى ذلك صورة تجلا سنك اختلافا في سبب ايله حاك رؤيتند خلافا معتقد
 ظاهرا ولور زير تجلا غير مكررا ولور قوله فيصدق عليه في الهوية و بنا لهم من كنه في
 هويتهم ما لم يكونوا يحسبون فيها قبل كشف الغطاء پس بعد ك هويتهم وحكم هويتهم
 بوايت كريمه صادق اولور كه و بنا لهم يعني بعباد الله ايجون حقا هويتهم نطن اتمد كلرى
 معتقد ظاهرا ولور كه دنياره محجوب ايكى اويله نطن اتمه مشرا ايدى زير اوبونلر قبل كشف
 الغطاء اطلاق و تكرار اختلاف تجليا تدن غافلرا ايدى وقتا كه حقا خلافا معتقد
 عبد اوزرينه انكشاف بعد الموت باب ترفيد اولوب وبعضلر بو معنايه منكر اولدولر
 ايسه اقامة حجة شروع ايدوب بيور كه قوله وقد ذكرنا صورة الترتي بعد الموت
 في المعارف الالهية في كتابا التجليات لنا عند ذكرنا بعض من اجتماعنا من الطائفة
 في الكشف وما افدناهم في هذه المسئلة فيما لم يكن عندهم يعني تحقيقا بن بعد الموت

معارف الهیة ده صورہ ترقی نہ و بچلہ ایلہ اید و کن تجلیات الهیة آدلوگا بموزده
 ذکر امتشک اولحکایہ نک ذکر صدد ندہ کہ عالم کشفہ بعض طائفہ اولیاء
 سابقہ ایلہ مجتمع اولدق ذالنون مصری و جنید بغدادی و سهیل بن عبداللہ
 و یوسف بن حسن و حلاج منصور کبی قدس اسرارہم و بومعارف الهیہ و تجلیات
 منکرہ مسئلہ مستند انلرہ حاصل اولیا معانی دقیقہ افادہ اندم و انکشفند
 اولدیلر داود قیصری ترقی عامدر مخصوص دکلدردیر فقیر ایدر بعض تجلیات نک نوعہ
 عارف اولانفسہ بعض اجری و افرادی ظاہر اولور و موطن حسبی ایلہ ظهور ترقید
 و مؤمن محبوب و مشرک کافر کشف غطا ترقیدرا حکام عملا انکشاف ترقیدر
 ذیر برنج بھنہ و جنائینہ ده حصول ترقیدر ذیر برنج بھنہ و جنائینہ ده حصول
 ترقیدر الی غیر ذلک سوال و من کا فی ہذہ اعنی و هو فی الاخرہ اعنی و اضل سبیلدن
 جواب بودر کہ مراد معرفت حقا اعنی اولان بصیرت شہودہ ترقی اتمدیمکدر یوحسہ ترقی
 مطلق حاصل اتمدیمک دکلدردیر دینارہ حق تقا متصل بتجادہ در غطاء دینارہ
 منکشف اولسہ اگرچہ بعض احوال اخرہ متبیین و ظاہر اولور اما علماء معرفت جوہر
 کزایل اولمز فقیر ایدرین و اضل سبیلانک معناسی انکشاف سبیل ضلالدردوچی
 ترقیدر بعدہ اذامات ابن ادم انقطع عملانک معناسی عمل و کسب ایلہ اولافضا^{لک}
 انقطاعیدر تفصیل و درحمت و عطا ایلہ اولان ترقیات منع اتمن **قوله** و من اعجب الامر انہ
 فی الترقی دائما انسانک امر و حالات عارضہ سنک زیادہ عجبند ندکہ ولحد
 و آنا فانابر صورہ اخرا سیر ظاہر و باطن ترقیدر **قوله** لایشعر بذلک الترقی لظاہر
 الحجاب و رقتہ و تشابہ الصور و اعجبنا اعجبدر کہ انسان بو ترقیہ عالم اولمز
 بو تہ لذہ بشعور در حجابک لظاہر و رقتی اولما غلہ یعنی مانع کہ بجدد صور
 در بر و بچلہ حتی و امر تدر بجددر کہ دقہ ترقی سنہ مشاہدہ مساعدہ اتمن یعنی

تشابه صورت تکرر و تغییر حس و لذت کل یوم هو فی شأن بومد عاير شاه در
 مثلا عالم انسانه زیدک زمان صباوت شیخ اولیخه مستمره اول تصویره شخصیته
 هرانده متغیر درو علم زید اول صور منشا به نك جزئیاتنه متصل وضع خاص ایجاد
 ایدر لکن بحسب الحس بر ذات باقی مستمر ظن اول نور بتجدید وضع اول نیز اعراض سیاله
 سی سر عمدن ناشی واحد کورند و کی ایچون حاصل دلیل بودر که فحن حکم ما به الامتیاز
 وجه اتحادی سائر اولیه حکم ما به الاتحاد غالب و صورتین متشابه متقاربه
 کورنوباحدهما نك اخرنک امتیازی ظاهر اولماز **قوله** مثل قوله تعالی واتوبه ^{بها}
 ولیس هو الواحد عین الاخر لفظ مثل مصدر نخذ و فک صفت قدر تقدیر تشابهها مثل تشابه
 ادقاق اهل جنت در که اللهم کما رزقوا من ثمره رزقا قالوا هذا الذی رزقنا
 من قبل واتوبه متشابهها قولنک مفهوم مدر پس هو قولنک لفظ هو لیس تلفظنه
 مستتر اول ضمیری تاکید در یعنی دیمکدر که ادقاق اهل جنتک هر برسی آخرک
 عینی دکلدر بلکه غیریدر بومقوله ضمیر تاکیدک خلاف ظاهر در مصنفات شیخه جوق
 واقع اولورکا نرفته متقاربه دندر واندره مخصوص قاعده در **قوله** فان البشیران عند
 لعارف من حیث انهما شیهیان غیران دیز اعارف قاننده شیهین شیهان اول اولی حیشین
 غیراندر یعنی بری برینک غیریدر زبر بر شیء نفسنه مشابه اولوق احتمال دکلدر ^{نسخه}
 مصنفه عبارت من حیث یوقدر الجا قدر دیمشتر واقعاً انسوز معنی صحیح در لکن خفید
 ومقول علیه در اسلوب شیخه موافق در اول تقدیر چه لفظ غیران ان سابقه مکسر
 نك خبریدر و لفظ شیهانهماده اولاً مفصوحه نك خبریدر جمله خبریه عارفک
 مفعولیدر تقدالذی بیرفی انما در **قوله** وصاحب التحقیق ری اکثره فی الواحد حال بلکه
 تحقیقا حق صاحبی اولاً عارف موحد عالم شهادتده نمایش ایدک کثرتی و صور ^{متعددی}
 واحد کوروب واحد حقیقته یعنی وجود حق مطلقه مندرج کورنده که فطرت

امواج بحره و ثمار دغا زهار شجره و شجره نواته كورد كاري كجي و دريغز بوره رؤيه
 اهل شهود اولور كه قبل الظهور اولان وحدتي مشهود قيلور يعني كثره اعتباريه قوه و حله
 اولور **قوله** كما يعلم ان مدلول الالهيته وان اختلفت حقايقها وكثرت انما عين
 واحدة نته كه بومعني معلوم ومكشوف قدر كه اسماء الهيه نك اكرجه حقايق مختلفه ^{منظري}
 كثيره ايسه لكن مدلول اعتباري ايله عين واحد **در قوله** فلهذه كثره معقوله في واحد ^{العين}
 بس بوكثره شهاديه و تمايز وجوديه عين واحد ده كثره معقوله بالقوه در عين واحد
 حقيقته واجب الوجود **در شعره** نه عجيب انكه عينين ايله اولن مشهور واحد لعين كرك زمره
 عرفان و شهود **قوله** فنكون في الجلي كثره مشهوده في عين واحد بس صور عالم يا صور ^{كامله}
 بجلي عين واحد ده كثره مشهوده حاصله **در قوله** كما ان الهيوالي توحيد في حد كل صورة
 وهي مع كثره الصور و اختلافها ترجع في الحقيقه الى جوهر واحد وهو هيو لاها ننه كه
 جوهر هيو لا هر صورتك حد نه موجوده اولوب و صور مزبوره كثره مشهوده سي و اختلاف
 محسوسه سي ايله حقيقته جوهر واحد رجع اولور كه اول جوهر جمله نك هيو لا سيد
 بعد صوفيه قائم صور ايله ظاهر ولا شبيهه اطلاق اولور جوهره و عرضه منسوب و محل اوله
 جمله سببها مدبر بس اصطلاح حكاه اعلم اولور و سابقا وجود مطلقه مذكور اولدو عي كجي كثره
 صور هيو لاده كثره معقوله در هيو لا واحد العين در و ظهور هيو لا صورده كثره مشهوده در
 مع هذا وجود كجي عين واحد در عرض بالتمثيل ايضاح معاني في الذكر **در قوله** فمن عرف نفسه
 من عرف نفسه
 هذه المعرفة فقد عرف ربه ليس هر كه نفسني بو و جهله بلدي يعني نفسني عين واحد ايكن صور
 معقوله صاحبني و ذات قواي مختلفه كوردی و عين واحد ده مشاهده كثره قلدي و قواي
 و نفس اعضاي هر بوبه نك رب خاصته نسبتند مجموع عن الملك رب عامه نسبتن
 مقايسه ايله فهم اتي بو معرفه مقيدون في الحقيقه مطلقه انتقال در اربان افكار معرفتي
 كجي از دن مؤثره استدلاله كلد و بالكه معرفه بالمالد **در قوله** فانه على صورته خلقه بلهقن ^{عنان}
 قيد من مطلقه ^{السا}

حقيقه

حقیقته و هویت زیر انسان بک صورت او زینت مخلوق درنته که حدیث صحیح در منظومه ^{که}
 ان الله تعالی خلق آدم علی صورته معنی خلقند صورتی او زده قلدی معناده اولدوغی کی
 وبعض روایتی علی صورة الرحمن و مراد صورتی جمیع اسماء و صفات الهیه در بلکه انسان
 حقیق هویت در که حقیقت انسانیه ده اوله هویت تسترایدوب انسان فی اظهارات متشد
 و اسم اعظم جامع در که بر توی انذ لا حقد **قوله** و لهذا ما عثر احد من العلماء علی معرفة
 النفس و حقیقتها الا الالهیة من الرسل و الاکابر من الصوفیه بواجلند در که حقیقت
 نفس که عین هویت حقد بر کسه علمها و حکما دن نور نظر ایله معرفت و اثر حقیقت مطمع
 اولمادی الا الالهیة یعنی رسل و انبیا که بواسطه الوقع الاعظم اخذ علم مبهم ایدر
 یا صوفیه اولوردی که علم الهی فی طریق روحی و کشفدن اخذ ایدر لر نظر و فکره تو سئل
 اتمز لر علوتنا نلری اخذ سبیل کسب و نظر و سلوک بالارجله مساعد اولنر رجال
 لا تلهمیم بحجارة و لا یبع عن ذکر الله غناء قلب و غناء قایلر نه دلیل فی اشیا هدی
قوله و اما اصحاب النظر و ارباب الفکر من القدماء و المتکلمین فی کلامهم فی النفس ^{هیتها} و ما هی
 مما فیهم من عین علی حقیقتها و لا یعطیها النظر الفکری ابدا فمن طلب العلم بها من طریق
 النظر الفکری فقد استسمن ذاورم و نفع فی غیر صرم انهم من الذین ضل سبیلهم فی الحیوة
 الدنیا و هم یحسبون انهم یحسنون صنعا اما اصحاب انظار و ارباب افکار که قدماء حکما
 و فضلاء متکلمین در معرفت نفسده واقع اولان کلاملر هر کز ایجار نه معرفت نفسده
 مطمع اولنر و وقوف حقیقت یول بولش یوقدر حالابو معرفت حقیقی هر کز طریق نظر
 فکری اعطا اتمز زیر اعطایای شاهانه حامل و لما ذالاعطایا شاهانه پس هر کز
 معرفت مز بوره یطر بنظر و فکریذ وصول و بومطلب سنی ایچون اول سمت دنی در حصول
 طلب اید مثلا علن استسقادن متورم اولمش صاحب و روحی سمین طن اش اولور و ایقا
 ناد اید جک محلی اقر ما مش اولور یعنی فعلنی و یعنی موضعنه و یرنه سور ما مش

اولو ضرر اود طو تشدوره حق اود د خرد لرنه د بر جور چوب معنا سینه بو مثل مشهور بر عمل
محلنه اصابا تمدی ديه جك یرده ضربا ونور پس لا بد اول طریق نظر ایله معرفه نفسه
طالب اولندر شول طائفه دندر که انلرک حیوة دنیاده سعی و دانشری و طلب و کوشش
لری مصروف ضلال و هبا اولدی **قوله** من طلب الامر من غیر طریقة فما ظفر بحقیقة پس
هرکه بر مطلوبک تحصیلنه طریقند کلدی اولارک تحقیق حقیقتنه ظفر بولدی **قوله**
وما احسن ما قال الله تعالى في حق لعالم او تبدله مع الانفاس في خلق جديد في عين
واحدة فقال في حق الطائفة بل اكثر لعالم بل هم في لبس من خلق جديد فال يعرفون
بتجديدا الامر مع الانفاس وقتا که کلام شیخ قدس سره بومقامه منجز اولدی ایسه
که عالم عین واحده ده کثره مشهور اوله پس بومقال ایچون کلام قران ایله استدلال
مقصود ایدوب حق عالمه عین ولحد انفاس متعدده تک تعدده تبدلی ایله خلق
جدید مبتدل ولما سند بیوردی نه کوزل مقالی قابل اولدی حق تعالی زمره اهل
نظر بلکه عالمه اکثر حقند که عجاب تشابه صور انلری محجوب ایدر بل هم فی لبس من خلق
جدید دی یعنی قوم مقصود خلق عالم و مجموع موجوداتده خلق جدید دن بر لبس
جدید ایله ملتبس والواندن بر لون جمید ایله بدید و مشهور اولمقد در لکن بو انفاس
جدیده رحمانیه ایله اوله بتجدید امر محجوب ایدر عرف اولنر و هر کمن نفس الامر واقف
اولنر **قوله** قد عترت عليه الاساعرة في بعض الموجوده وهي الاعراض وعترت عليه
الحسابانية في لعالم كله شیخ قدس سره بویکی طائفه تک قولتی قبول و تسلیم اتمشد
اگرچه فرقه ثانیه جمهور قاننده جهل و خطایه نسبت اولنر واستهزاء و تسفیه قننور
یعنی لکن اشاعره که متکلمین دن بعض یاننده اهل سنت جماعتدر بعض موجوداتده
یعنی اعراضده بومعنا بر واقفا اولدی لکه العرض لایبقی زمانین دیدیلر و اعراض موجودده
برانده موجود ایسه اناخرده معدوم اولدو عن و برن عرض اخری کلد و کل مشاهده

مشاهده اندیلرو اثباتیه دلیل مساعده قیلدی و بومعنا جمهور عقلا قائنده متفق
 علیه درو حسابیانه فوقه سی کراندره سوفسطاییه دیرلر انلر جمع موجوداتده جواهر نده
 واعراضده بتدل عدم تقرده مطلع اولدیلر لکن اهل نظر قاطبه متکلم و حکیم هر کس معتقدی
 تسلیم اتمدیلر بلکه خلافنه قایل اولدیلر **قوله** و جهله اهل النظر با جمعیه دخی اعتقاد
 من بورده اهل نظر فرقه من بوره جهله بلکه سفاهه و عدم عقله نسبت اید و بتحقیر
 واستهزاء اندیلر لکن حسابی آنک جهلی بومرتبه دن ثابت و ظاهرا و لماز بلکه بونته
 ناک و راستند اولصور مبدله غیر فار مقوم و قایل و خارج اولصور ایله موجود
 و ظاهر بر جوه باقی هیولاتی اثباتیک عاقل و قاصرا ولد قری ایچوندر و الا عشور مذکور
 ایله حسابیانه تجهیل اولنر جهلنه قایل اولان تحسین و تبجیل قلنر بلکه فی الحقیقه جاهل
 این اخت خالدر قایل اولور **تحقیق این** معلوم اوله که عقاید نسفیه ده حقایق الاشیا
 ثابتة و لعلم بها متحققه دید و کند اگر حقایق اشیا در مراد اعیاناً ثابتة ایسه شوه
 حقایقه هرگز عاقل و عارف انکار اتمر لکن وجود خارجی برنسبته قلنر زینخفا امر ذاتی
 سیدر و حقایق ایچون علم دعوائی دخی مسموعه در حقایق مراد موجوداتک وجود ^{اضافه}
 اولیچاق بوتقدیرجه وجود خارجی برنسبتا اولنسه لرا اولور و اگر مراد اعیاناً ثابتة ایسه
 انده دخی علم تعلق ایدر زیر اعیان من بوره معلومات الهیه و صور عملیه در حاصل کلام
 حقایقک ثبوتند و اکا علمک متحققه بین الخصمین واقع اولان نزاع لفظیدن
 الله اعلم **قوله** لکن اخطا الفریقان اما خطاء الحسبانیه فکونهم ما عرفوا مع قولهم
 بالتبدل فی العالم باسره علی احدیه عین الجوه المعقول الذی قبل هذه الصور ولا يوجد
 الا بها کما لا یعقل الا به یعنی لکن فریقان بعد العشور من وجه خطا اندیلر اما خطا
 حسابیانه بودر که بجمیعه بتدل عالمه قایل اولدیلر اما بر جوه معقول احدیه کعین
 وجود نر عشور لری اولماد که اولجوه مقرر صور من بوره قایل و مقوم و خارج

اینق یعنی کوجک
 حقایق اشیا ثابتة

مطلوبه سون طایفه

اثبات صفات ساله

العنور الوقوف

هم صورته عین نایب حکمی

خط اشاعه

صوره مزبور سز موجود و معقول اولیه که مراد وجود باری تعالی در پس طائفه مزبور
 نك عثورند قصورهای بحق عدم اثبات واجب بالذات در یو خسه اثبات صفات سیاله
 اندک نرند مصیبلر در و مذهب محققین دن بو و جمله یا نصیب لردرد **قوله** فلو قال بنا
 فاز و بدرجه التحقیق یعنی پس اگر طائفه مزبور عثور مقدر دن صکره بر و جمله جوهر
 واحد موجود فی الخارج اثبات اسلر صور عالم کلی سی اکا طاری و عارض اوله و هر صورتی
 عین نایب حکمی موجدات متعینه مکثره قله درجه تحقیقه و اصل اوله لرایدی و نفس
 الامری حاصل قیلا لرایدی مراد اول جوهر دن خدا در که اشباح عالم انوک بجلائی
 نوری ایله ظاهر و هویدا در لکن حقیقه ذاته اطلاق جوهر مجاز در ذات باری
 سلك جوهر عرضند خارج و ممتاز در **قوله** و اما الاشاعره فما علموا ان العالم كله مجموع
 اعراض فهو يتبدل في كل زمانا اذا الغرض لا يبقو زمانین اما اخطاء اشاعره بودر که عالم که
 ما سواى حقد را عیانه و اعراضه تقسیم تدلیرا عیانی جوهر بذاته مستقل فی کل وجود
 ظن تدلیر عرضی خلا ف جوهر ایله تحدید ا تدلیر بلد یلر که عالمک جمعیسی اعراض غیر باقیه
 در که بعضند بعض اخر جوهر ایدر اول جوهر اطلاقا و نایب عین عرض در نهایت بین عرض و عرض
 فوق وارد مجموع بر جوهر واحد باقی به مستند لردرد **قوله** و يظهر ذلك في الحدود والاشياء
 یعنی عالم جمله سی اعراض سیاله غیر باقیه اولد و نایب اشیا نك حدود نه ظاهر اولور **قوله**
 فانهم اذا حدوا الشيء بين كونه الاعراض وان هذا الاعراض المذكورة في حد عين هذه
 و حقیقه القایم بنفسه زیر اقوم اشیا دن بر شیء تحدید ا نسه لرانلر که حد دن ذلك
 الشئك اعراض ایدو کی و محدود اعراض متعدده دن جوهر ایدو کی و قمتین اولور و نایب حد
 مز بورده اعراض مذکوره ذلك الجوهرك عینی ایدو کی و حقیقه ایدو کی متعین اولور
 اولیه جوهر که قائم بذاته در قائم لفظا مجرور جوهرك صفت در واحد اشیا در مذکور
 اولد ایتا در شئك ذاتی سی وجود عین در **قوله** ومن حيث هو عرض لا يقوم بنفسه

کردن عالم شهادت کردن عالم
 مثال مطلق و مقید
 اولنسه که عدم عثور علی
 الشئ جهل بسیط در خطا
 خود جهل مرکب اولور جواب
 ویر لور که عدم عثور مزبور
 ایله صورند کوره نك قیام
 تقریر نه اعتقادا تدلیر
 اول تکر ایلر جهل مرکب
 اولدی سله

فقد جاء من مجموع مما لا يقوم بنفسه من يقوم بنفسه كالتمييز في حد الجوه القائم
 بنفسه الذاتي وقوله للاعراض حد له ذاتي ولا شك ان القبول عرض اذا لا يكون الا في
 قابل لا تلا يقوم بنفسه وهو ذاتي للجوه والتمييز عرض ولا يكون الا في متخير فلا يقوم
 بنفسه وليس التميز والقبول امر زايد على عين الجوه المحدود لانا محدود والذاتية
 عين المحدود وهو تية فقد صار مما لا يتبع زمانين يبقى زمانين وازمنة واما لا
 يقوم بنفسه يقوم بنفسه يعني اجزاء حدود اعراض ولد قارى حيثما تدن بنفسها
 قائم ولين لم يس بوجمله ايله اعراض غير قائم بنفسها دن قائم بنفسه حاصل الولى
 مثلا عرض تميز كى كه حد جسم جوهره امر ذاتي در كه كذلك ابعاد ثلثة امر ذاتي تدرك ولى
 سى دغى عرض در زير تميز سوز قبول قايل سوز بولن لم يس تميز و قبول ذاتي اول قارى
 اجلن عين جوهر در زير احد عين محدود در عقلا وهو يتدر خارجا پس زمانين ده
 باقى اولدى بلکه ازمنه ده بغايه مترقى اولدى وكذلك قايم بنفسه اولين قايم
 بنفسه اولدى بو خود كلام خلف و باطلد زير اشئ واحد هم قائم بذاته هم غير قائم
 بذاته وهم زمانين ده باقى دكل وهم زمانين ده باقى ديمك اولور بو خود عين تناقضد
 حاصل كلام اجسام اصحاب افكار قائنده دغى اعراض مجموعهم دن جوهر امشدر ابو على
 اشاراتند نصيح ايدر مثلا ماهية انسان كه حيوان ناطق در ايكى سى دغى عرضدر
 ايكى سنند انسان قائم بذاته جوهر ايدر وفيض وجود فاعل مختاره مقوض اولور بيان
 عرضيه بو كه ناطق در ونطق در پس ذو عرض در نطق دغى كذلك زير اسنيدر و حيوان
 جسم حساس در وحساس ذو حساس ايسه عرضدر وجسم متخير در متخير ماله
 التمييز در تميز عرضدر قابل ابعاد ثلثة ده قبول ابعاد عرضدر بولجزاء عرضيه تك
 جملة سنه منها جوهر موجود در ذو وجود در وجود و نسبية عرضيه در پس جملة
 موجوده و موجود وجوده و وجود عين حقه منتهى اولور پس عالم اعتقاد صوفيه ده

عبارة تجوهر كلام ابو على در باقى
 كلام مخلوط در صوفيه و حكيم جوهر
 مشتق مصدر او بيجاق مفهومند
 صيرورة اعتبار او نورس جوهر
 حقيقه معنا سنه اولما متكرد در
 زير حقايق اصليه حقيقه دكل
 ايكن حقيقه اولن محالدر حقيقه
 خود تحصيل حاصل و سنا فى انتقالدر
 علامه محاکمانده بو اعتراضى
 اديوب و جواب جاسم و ميشدر
 پس جوهره صيرورة مقبولة اولن
 مجاز در يعنى حقيقه جسم ماده دن
 و صورت ذاتمه سيدر ما خود تجوهر
 تحقق مز بورر بيان اوله محصل تجوهر
 مجاز انفس تحقق جسم معنا سنه
 يا بيان تحقق جسم معنا سنه اوله
 الله اعلم

اعتقاد صوفیه در عالم مجموع
وجود حق ایزد قائم در

مجموع اعراض در که وجود حق ایله قائم در اگر مراتب اعراض منبوره صورته وهیولای ایله
تمثیل و نور سه جمله سنک هیولای سی حضرت وجود اعظم اولور که مراتب منتهی اولور
و مراتب اولان صور هیولای سافله جمله سی اعراض در لسان حکما ده جوهر ایله معبر در
وجود حق مجلیه هیولای سافله جمله سی اعراض در لسان حکما ده جوهر ایله معبر در
وجود حق مجلیه هیولای اعلی کبیر و شش مثلا صورته فیض هیولای ثوبه منتهی اولور
وهیولای ثوبه هیولای غزله وهیولای غزله هیولای قطعه و صورته قطن ماده نیانه
منتهی اولور که موایده امهات عناصر در پس موایده امهات امهات عناصر در حق
فرعی اصله اصلی در حق اصل اصوله که وجود در اکا مترقی و منتهی اولور و فریور اولور
هیولای که ما تحتی ما فوقه صورته واقع اولور انواع سافله کبی اولر اجله بضدن
ماده ایله و صورته ایله تغییر اولندی معلوم اولور که مذهب شاعر مودی اولدی
امر که سابقا مذکور اولور و لای تناقض حکیم در یعنی زمانین ده باقی اولدیا سنک ماین
ده بقای سی بنفسه قائم اولدیا نیک بنفسه قیام لازم کلدر امر باطل اولیحا باطله
مودی اولر مذهب در حق خطا و بطلا ایله محاسبدر **قوله** ولا یسعون لظاهر علیه
من البدک وهولاهم فی بلس من خلق جدید یعنی مذکور اولر قصور عشور نفسلر ندر
خارج اولر اشیا نیک ماهیاتنی علمه قصور در حال بوکه بونلر کند و نفسلر ندر نه
حالا وزرینه مرور اذکرینه و تبدلات صوریر لرنه شعور بو قدر بونلر خودهر
نفسه خلق جدید دن بولیس جدید ایله متلبس لرد در پس حال نفسنه عالم اولدیا
دینی بجه بیلور و اناری بلین مؤثر نر بولدن سفر قیلور **قوله** و اما اهل الکشف فانهم
یرون ان الله تعالی تجلی فی کل نفس زیرا اهل کشف و شهود رؤی بر بصیرة ایله کور
لر الله تعالی هر نفسده ایکی تجلا ایله مجلی اولور برسی رفع وجود سابق ایدر لغزی
افاضه وجود لاحق لسان حکما ده کون و فساد دید کوری در که خلع وجودک بقفسا

معلوم اولور که زهار بقا
واجب باره ممکنات اولوق نشی
متویا و ناسون زیرا ذات واجب
مطلقه وجود برون و وجود
تکلیف وجود بر پس وجود
منزه در که سلب علی و ظهور
بر صفت در که سلب علی و ظهور
قدر پس لازم ممکن و وجود
مطلق ماده ممکن اولوق در
یعنی بین ممکنات منبسط
اولدیا سید
سلام

ولیس خلق

ولیس خلق وجود لاحق کون **دانشه** **احقر** ز آمد شد این قوا قلم پس عبیست نه بانک
 در درونه اثار قدم فوجی شود که مسا فر شهر وجود هم فوج ذکر رود بصحای عدم **قوله**
 ولا یتکرر التجلی وخی تجلای مزبور متکررا و لکن متعدد او کور زیر احد تجلی فنا ایجاب آید
 اخری بقا پس موجب تغیرن افاده آید تکررین اتم **قوله** ویرون ایضا شهودان
 کل تجل یعطی خلقا جدیدا و یدهب بخلق فذهابه هو الغناء عند التجلی و البقاء لما
 یعطیه التجلی الاخر فافهم دخی مزبور اصحاب کشف نص مزبوره موافق شهود ایله
 دخی کور و مجرد نضه مستند و مقلدا و لکن لکه هر تجلی بر خلق جدید اعطا ایدر و خلق
 خالق اذ هاب و افنا قیلور پس خلق اولک ذهابی اول موجب فنا اولان تجلی نک
 موجب اولنا فنا و موجب بقا اولنا تجلی اخر اعطا ایدر و کی بقا اول نور و قما که وجود
 لاحق وجود سابق جنسند اولوب بینه ماده ممانئه اولدی ایشه محجوب لیک خلق
 جدید شعور لری اولما ز اشاعره در دکری کبی محل و لحد او زینه اعراض ممانئه نک
 تعاقبتنه بر خلق اتی تحلل اتمیوب عوض سابق شخصند عرض لاحق شخصی متفا
 او نما متی ایله ناظرون اتی عین و لحد ستمه ظن آیدر لری پس فهم ایله مذکور اولان
 کشفیه تا که بونلرک مفایع معرفتیه دست و پای همته عروج و ارتقا میسر وله
 امین وفق یا موقوف المضلین **فصل حکم ملکیه فی کلمه لوطیه** ملک فتح میم ایله و کلام
 لامله شد تدر بوحکتی لوطه نسبتک علی بودر که حضرت لوط قومی ارا سندن
 ضعیفا البنیه ایدی و قومی او قویای طبیعت ایدی و ظلمه طبیعتی کثرت مجا بلرته
 مؤدی و لما غلک هرگز کلام لوطه منازرا و نماز لرایدی و رقت خاطر بولمز ایدر اول
 اجلدن در که شهوة جبلت لری دخی خلاق ستمه متسا ایدی و فسق و فساد لرزه
 بری سائر فسقه عالک و طا ایدی و حد معاصید مبتما و ز لری حد مبتما و ز ایدی اول
 اجلاک سیئه لری قابل مغفرت و تجا و ز اولما یوب لوطن رکن شدیده التجاسنه و جناب

صلح حکم ملکیه

منتقم بد دعاسنه باعث اولوب بونلری بالکلیه شد نکالایله استیصا اندی قوله الملك
 الشدة والملك الشدید یقال ملک العجین انا شدت عجمه قال فلیس بن الحظیم یصف صلته
شعر ملک بها کنی فانهزت فتقاری قائم من دونها ما وراهها ای شدت بها کنی
 الطمنه فهو قال لله تعالی عن لوط لوان لی بجم قوة او ای الی رکن شدید ملک شدت معنایه
 ایدوکنه عربک ملک العجین قولی ایله استدلال ایدرنته که فصحا دن قل سک رحن وصف
 اندوکی بین دخی ایدر معنایه بودر که طمنه ایله کفهی محکم و شدید ایدوب و بیته
 خصمه شویله اتم که قلب عاشقه طعن رقیب ارنق اثر اندی وقت طمنه می شویله و اع
 اتم که مطعونک قدامند طوزان ما ورا سن کور ایدی بعدد ریح ایله کفم شدید اتم و
 امری بالعکس تمکد مبالغه و اوردن براسوق کلامه ظاهر و لا ملک الراج بکنی در
 ملک بها کنی خلاق ظاهر در اما مبالغه مستعمل در امل و لونه شراع تظن اتمه مشتمل
 بعدد شد ایله مذکور و لا ملک حقا ک لسا لوطه حکایت اندوکی ایز کریمه دن استفاد
 در که بیوردیم سزه غالبه یس قدو تم اولسه اول ستر لسا ایله دینه دعوت ایدر ایدیم
 اثر اتم سه سیف و سنا ایله شد قیلو ددم و عتم اولور سه جون قوه جسمانیه هیس و لا
 پس کسب قوه روحانیه طمنه رکن شدید همت و النجا اتم و حضرت حتی پناه و متکا یلدم
قوله فقال رسول الله صلی الله علیه و سلم رحم الله اخی لوطا لقد کایا وری الی رکن شدید
 رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلم علی ان کان مع الله من کونهم شدید رسول الله صلی الله علیه
 و سلم لوط استماعه نرحم ایدوب ددیکن الله تعالی رحمت استون قنداشتم لوطه که رکن شدید
 ایواندی پس علیه السلام ذکر و جمالیله و اخوق نفسه اضا فترا ایله بتیه ایدکه هر چند
 نفسنک شدتی و قوقی الله تعالی معیتی حانده اولارکن شدید بنظا هر امر و قبیله غالبه در
 پس یغیر میوزن علیهم السلام و کسلام رکن شدید ایلو بلا ایدی رکنه که بیان ایدر
 والذی تصد لوط علیه السلام هو قبيلة بالرکن الشدید والمقاومة بقوله لوان لی بجم

قوة وهي اظاهرة هنا من البشر خاصة يعني اول شيء لوط اكاركن شديد ايله قصد وجهه ندى
 قبيلة غاليه ايدى دى مقامة انديكه لوان لى بكم قوة ايندند منفرم اولور وتونك وارد الله
 بوراده همه بشريه در خاصه كه معرفة مشهوره مصارف اوله زير عارف ذوهمة بيلور كه
 افعال مطلوبه بخارجده ظاهر اولماز الا ضمن مظاهره پس خادم اسماء هم اسمهم ومظهر
 معامتوجه اولن كركدر كه حق توجه تمام ومتوجه محصل المرام اوله نته كه كارا نينا اولن
 بويله در **قوله** فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم فمن ذلك الوقت يعني من الز من الذى قال
 فيه لوط عليه السلام او اوى الى ركن شديد ما بعث نبيا الا فى منعة من قومه پس نبي عليه
 السلام بيور اول زماندن بروكه لوط عليه السلام او اوى الى ركن شديد دوى نينا
 بر نبي مبعوث اولما دى الا كند و قومند شررا عدا منع ودفع ايدى بى بر طائفه شديد ايله
 بعث اولندى اراده لكه بحارة عالم واقباء دينه تعلق ايدى بى بكم بمقوله تايد اسمائنه
 وعنايات بزداينه منضم اولور نته كه حضرت رسوله صلى الله عليه وسلم اعمام عنايت ايدى
 وموسى بيهرن وعيساير حواريون نصره قلدى تابوة اختتام بولك **قوله** وكما بحجة قبيلة
 كاجط البمع رسول الله صلى الله عليه وسلم دى غير عليه السلام قبيله سنك حفظند
 اولدى نته كه ابوطالب رسول الله صلى الله عليه وسلم اكبر قبيله سى ايدى **قوله** فقوله
 لوان لى بكم قوة لكونر سمع لكه تعا بقول الله الذى خلقكم من ضعف بالا صالة ثم جعل من بعد
 ضعف قوة فعرضت القوة بالجعل فهى قوة عرضية ثم جعل من بعد قوة ضعفا وشبهة
 پس لوط عليه السلامك لوان لى بكم قولنى قايل اولد و نعى الله تعالى بو كلام شريفك معنا
 لطيفك سمع نورانى ايله استمع اند و كيون در كه شول خالق كه سزى اولد ولا ضعف اصلند
 خلق ايدى كى عدم اصليه دن ناشى اولد نسا در مراد بحسب الظاهر ضعف طفولند را ما بحسب
 والتاويل ضعف ما كينته عمل اولتسه و همچي وارد ر بعدد ضعفه قوة خلق ايدى اعضاسته
 شده و اعضاينه صلابت ويرمك ايله كه حتى اذ بلغ اشده مرتبه سنه وصوله كناية

حارم اسماء هم اسماء هم مظهر توجه انك

اولا لكن بوند دخی معنی بحسب الحقیقه کسب روحانیه ایله قوه ولجیه حاصل ایدوب
ضعف امکانی ذایل قلغه مجول اولوق جازدر و مذکور اولان قوه که قوه عرضیه درکه ضعف
ذاتی که غالب اولور ضعف شیبیه مرتبه سنه نزول اندردی دیمکدر واقعاً حرکت دویته
مقتضاً سنجیه که جمیع اشیا ده جاریدر و امری ساریدر نقطه ضعف اولدینکر ^{حظ} ایدن
مستدیر نقطه ضعف اخره منتهی اولوب ابداعین اولسه قاعده حکمه و وضع نفس
الامر موافقت اولور بومرتبه ده دخی معنای حقیقی تی فرق بعداً لجمعه نسبتاً تمسک
بعید اولن **قوله** فاجعل تعلق بالشیبه و اما الضعف فهو رجوع الى اصل خلقه وهو
قوله خلقکم من ضعف فردة ما خلقه منه كما قال ثم مررت الى ارض الهم لکيلا يعلم من بعد
علم شيئاً پس شیبه تعلق اندی ذیراً شیبیه امر وجودیدر اما ضعف ثانی که اصل
خلقه رجوع در و اصل خلق ضعف اولد و عنک دلیل قرانده خلقکم من ضعف اولد
و ضعف مذکور عدمیدر اگر چه مستقلاً متعلق جعل اولن لکن جعل بومقامه
مجموع ضعف و شیبیه تعلق امتدادی جزئی ثانی اعتباریله پس حق تعالی انسانی اولد و دن
خلق اندی ایسه کروا کردا ندیکه اصل خلقه یعنی ضعف اوله رجوع اند اعتباریله
نته که کتاب کریمنده بیور مشدر ثم مررت الى ارض الهم لکيلا يعلم من بعد علم شيئاً
ورد من نوری بعد العلم عدم علمه تعلیل اندی فقیر ایدورین بو وضع الهی تک سبب حرکت
بودر که انسا کمال معلومات نظریه مطلوبه سن بحسب استعداد النفس تحصیل اندک ^{نفسه}
نقیض بلکه محتاج اولن یعنی خود تمام اولدی ذیراً نفس فاطقه نک ابدانه تعلقند
غایتاً مطلوب به اصل حکمت او زده اکتساب کمالات لایقه در و بحمل که مطلوب حاصل
اولوب شیء اخره محتاج اولسه نفوس قاصره غیر واصل ایله اعتراض اولما سون
ذیراً مراد نفوس کامله در نا قصین منزله عدمه در دیر لکيلا يعلم بعد علم شيئاً
تفسیرنده قاضی ایدر ليعود هیهة الاولى في وان الطفولية یعنی انسا طفولیتی حالده

اولان هيئتى كى عودت اتسون ايجون دير واقعا نقطه عود عين نقطه يدا اولتى خلقه
وجود استدار نامه بولمق مقضاي حكمدار اما سخافه عقل وقله فهم حال عوام الناس در
اكارون هم مفرط ايله نسيان فاحش و تشوس و مانع منقول دكلدر اكرجه فقد
اله موجب نسيان اولماغله نفس تحصيله قالورا اما بعد المفارقة عن البدن مكاسبه
محلته عايد اولور و نفس ناطقه طريق جهلده تامون و مصون قالور لكن مراد الله بومقامه
امكان بعثه استدلال اولغين انسا مطلق اختلافات عارضيه سي بيان اولمشد عند
المحققين لحوال عام و خاص ايله تقييد قلنا مش در پسي ايه مزبور ده اردن بوردن اولد
ضعف اولد و شك بيا ايدوب شيخ بيورديكه **قوله** فذكر انه يرد الى المصنف الاول
يعني الله تعالي يرد الى اردن العرق اولد انسا خلق اولند و نهي مرتبه يه كه ضعف اولدر
رد و عود اولنور يدي **قوله** في حكم الشيخ حكم الطفل في الضعف پس شيخ حكم ضعف
اولد و فتور اصليدم طفولة حكمدر لكن شيخ بعد القوة عود ايدر طفل هنوز قوة مرتبه
وار ما مشدراي عارف صاحب نظر واي كزنده نوع بشر شيخك بوكلامنك لطيف و نكته
دقيقه سنك حتى معتبرا اولسونكه الى الان من سوا الق الدهور والازمان مشاهد
برحقيقه بومعناي خفي نمايان و ظاهرا اولما مش و كم ترك الاوايل الى الاواخر اولنكته
مطويه بودر كه الله تعالي **قوله** مذكورى ذاهه ريب بعث و تشورا بيجوندر كه
انسانك اطوار مختلفه سي و حوارث متضاده سي ايله امكان بعثه استدلال اولمش
ايدى پس بومقامه دحي و ما بعث نبى قولى ايا مدر كه بعث نبى كان زمانا مرتد
وسن ضعف و شبتد اولوب مجديدين و احياء نفوس كجمله ضالين اولمقد
نظير بعث و تشورا وله نته كه بيورد **قوله** و ما بعث نبى الا تمام الاربعين و هو زمانا
اخذه في القصر و كضعف يعني لوط عليه السلامك دعواي ضعفه دليلدر كه
منصب نبوة سنار بعيند نصكره توجيه اولنور و اوضاع الهيه دن بوضع

كل الجن حضرة عيساهه تخلف اتمشدر بلکه انوك دخي نبوتی سن اربین ده ناز اولما سنه
قول وارد راربعین خود سن الخطا طدر مزاج انسا نینک فتور وضعفه شربعی زماند
زیرا اکثر اعمار ثلثا ننه قریب در اولخر مده حیات در یوم شمسیه نك مثلا بعد العصر
کبیدر که افتاب بنفس غروب بلکه مغربند طلوعه قریب اولما غله ارض بدنه وقوی نفسانیه
یه تاب اشراق مندی اولور اما اشراق روحانی از دیاد وقوة بولور **قوله** فلهذا قال
لوان لی بکم قوة یعنی لوطک ضعفی قوة بولد وعینجو ندرکه قوة کامله تمنی ایدوب قولونوی
قال اولدی **قوله** کا مع کون ذلك یطلب همته مؤثرة یعنی بوجمله حال ایله که قوة حیثا
سنده کمال ضعف وار ایدی کوهمة مؤثره طلب ایدر ایدی وقوة روحانیه است
ایدک زیر جسمانیه دن ما یوس ایدی **قوله** فان قلت وما یمنعه من الهمة المؤثرة هی
موجودة فی السالکین مع الاتباع فالرسل ولی بها قلنا صدقت ولكن نقصک علم
علم لغر وذلک ان المعرفة لا تنزک الهمة تصرفا فکما علت معرفته نقص تصرفه بالهمة اکر
سئوال استفسار ایله دینلور سه که همة مؤثره نه مانع منع ایدی وفوت نر علت
ایجاب قیلدی سا لکین ده موجوده همة من بون مجر داتباع رسل ایله بولنور بیس رسل
متبعین ده بولنوق بطریق الاولی جواب ویرلور که صدق کلامک مسلم لکن بوعلمک
ما فوقه علم عالی اخر واردر که سنوک همتوکه نقص وکسر ویرد و تصرفوکی منع ایدر
ذیرا معرفة توحید عارفک همتوکه تصرف قوم بیس معرفة من بوره عالی وکامل اولدی
تصرف همة ناقص و سافل اولور بلکه کدکجه تصرفک تصودنه مجال قلن بلکه هر کن
تصود خاطره کلن **قوله** وذلك بوجهین الوجه الواحد فحققه بمقام العبودیت و نظر
الی اجل خلقة الطبیعی ونقص من بورا یکی وجه دن ناشی در برسی مقام عبودیتده
تحقق ایدو کیدر که مجر عبدک و امر سیدتی ایتانی موجب در یوخسه ملک سیدنه
تصرفه قومن ذیرا تصرف من بوز حکم ربوبیتد **قوله** والوجه الاخر احدیا المنصرف

والمصرف فيه فلا يرى على من يرسل هيمته فيمنعه ذلك وجه ثاني عارفك نظر شهيد
مرتبة احدى غالب ومراتب اسم وصفة مغلوبا ولقد ربر وجهه كه متصرف ومتصرف فيه
متاز اوليه بلكه بينهما رابطة نسبة تصرف فليه پس بوتقديره عارف بر صرف
هتد ايدجك مصرف كور من زيرا شهود من بور وعرفان مذکور دار سال همتد صرف ايدر **قوله**
وفي هذا المشهد برى المنازاع له ما عدل عن حقيقة التي هو عليها في حال تبوت عينه
وحال عدله ومشهد من بوره ده كه مقام شهود احد يتد ر عارف كور ر بي لور كه تحقيقا
انوك طريق مسلكه سند منازع وخلافه شارح اولان جاهل مقتضاي حقيقتك
عدولا تما مشدرا ولحقيقة كه عين ثابتة نك علما بثبوت وخارج جامدى حال اند انوك اوز^{دنبه}
مجبور وميسر وخلاف غير مقدر **قوله** فيما ظهر في الوجود الاما كافي حال العدم في الثبوت
پس اول موجود متاز عدل صورة متخالفه ظاهرا و مادى الاحال عدله وثبوت على سند
ثابت اول الصورة ظاهرا ولدى **قوله** فيما تعدى حقيقته ولا اخل بطريقه پس منازع من بور
مقتضاي حقيقتك متجاوزا ولدى واستعدادى جكد وكى طر يقته مساو كه سنه حلال
ويرمى پس عارف مرات استعداد ند كور وكى صور متوجه ايكن انى صرفه ومنعه هم كور
ناعية تصرف قوم من كور صورك ظهورى شرائط تصرف ايله مشروط اوله اول تقديره كور
تصرف عبداك اول من عين ثابتة نك اولور **قوله** فتسميه ذلك نزاعا انما هو امر محض
اظهرو الحجاب الذى على عين الناس كما قال الله تعالى فيهم ولكن اكثر الناس لا يعلمون
يعلمون ظاهرا من الحياة الدنيا وهم عن الآخرة هم غافلون پس شخص منازع عن ظاهرو ولا
صورة متخالفه نزاع تسميه امك امرى عرضى در والاسم حاصل برينك شخصين
اراسند استعداد ترى اوز رينه حكمة نظر اولنسه ايكي سيدى عين وفاقد در زيرا
هر رى اسم حاكك حكمة امثال امثال در نها يتر اهدها نك حكى لخر حكمة مخالف
اولما نله شكل نزاع حاصل اولور وبوتزاعك ظهورى عين ناسده اول احجاب

طبیعت ندر که سر قدره و مقضای استعداد واقفا و لمز هر شخص ظاهر و لا
حکی مظهر بنه نسبت ایدر لمز لا زید مسلم حقّه طالب اولسه و عمر و کافر باطله را
اولسه اورقا لرنه مخالفه توهم ایدر لرنه که حق تعالی اول محجوب بر حقند بیورمشد
که اکثر ناس یعنی عوام خلق سر قدری بلن لر حیوة دنیاده و نشاء اولی ظاهرین
بیولور اما نشاء اخری که عالم باطن و موطن مثالدر سر قدرک مظهری در اندک
خالفور و یخبر لردر بعد سبب غفله حجاب قلبیاید و کنه ایه قرآینه نک لطف
اشارتن بنیایدوب بیورر **قوله** وهو من المغلوف یعنی لفظ غافلون اخذ انشد
قلب بعضا و لمق اوزره در که بعض حروفی بعض اخر مقامنه قلبا و لغماغه **قوله**
من قلوبنا غلفای فی خلاف کلام الله و قلوبنا غلف دینلرک قولنده مأخوذ
در که یعنی نرم قلبی بنموز محجوب لردر یعنی ما وراء حجاب و ظرف غلافه مستور لردر و یکد
غلف سکون لام ایله اغلفک جمعی در حمر اجمک جمعی اولد یعنی کجی **قوله** وهو الکن الذی اسره
عزادراک الامر علی ما هر علیه اولد غلاف بر زده در که قلب کماهی اشیا بی کور مکند و حقایق
نفس امریه سی اوزره بلکن حجج وضع ایدر نته که انا جعلنا علی قلوبهم ان یفقهوه و فی انبا
نهم بو معنای حکایت در کوجه وضع حجج فی حکم ایه دن در که حجاب اولسه کتم عدمت
وجود حقا یو ممکنه ظاهرا و لمز ایدی **قوله** فهذا وامثاله یمنع العارف من التصرف فی العلم
بالهمة یسرمذ کورا و لا ووجه ثلثه و اما تالی عارفی شها دتک همة ایله تصرفه مانع اولون
ذروهة نفس عبده مضای فصفه در عارفی ففستی کور میجک همة ندن منبعثا و لور **قوله** قال
الشیخ ابو عبید الله بن قاید للشیخ ابوسعین سبیلی لا تصرف فعلا ابوسعین رکنا الحق
یتصرف فی کما یشاء و یرید **قوله** تعالی امر فالحذوه و کلا فالوکیل هو التصرف و لا یشاء و
سمع ان الله تعالی یقول و انفقوا مما جعلکم مستخلفین فیہ حصرت کلام تمثیل و تا یکد
ایچون ایزر ایدی و فی الحقیقه کلمات محجوباندر یعنی ابو عبید الله بن قاید و الشیخ ابو

ابو سعيد شبلي رضي الله عنهما اربعي سي دعي شيخ عبد القادر كلابي في كتابه اصحابنا
 دد پس ابو عبد الله بن السعدي سئوالا تمسكه بخون تصرفا تم سن ابو السعدي جواب
 ويرمش كه فاخته وكلا امره امثال وحتى تصرفه وكيل اعمالا ادم ديش حصا كه
 سمع حقاني سي بواير كريمة استماع امش ايدي **قوله** وانفقوا مما جعلكم مستخلفين
 فيه فعلم ابو السعدي والعارفون ان الامر الذي بيده ليس له حقيقة وان مستخلف
 فيه ثم قال لا تحو هذا الامر الذي استخلفك فيه وملائك اياه اجعلني واتخذني فيه
 وكلا فاستل ابو السعدي امر الله فاخته وكلا فيكيف بقى لمن شهد هذا امره تصرف
 بها والهمه لا تغفله بالجمية التي لا تسمع لصاحبها الي غير ما اجتمع عليه وهذه
 المعرفة تفرد عن هذه الجمعية فيظهر العارفون التام المعرفة بغايتا العجز والضعف
 قال بعض الابدال لشيخ عبد الرزاق رض قال الشيخ ابو مدين بعد السلام عليه
 يا ابا مدين لم لا يمتا صر علينا شي وانت تقا صر عليك الاشياء ونحن رغب في مقابلا
 وانت لا رغب مقابلا منا پس ابو السعدي وسائر عارفو بلذركه اللزوم جاري اولان
 تصرفات في الحقيقة حتى سارنيك در كند و لرجانب حقا ارضه وملكنه خلا
 درنته كه الله تعالى بومعناي قدر في انله بيا ايدوب ديد كه بنى سئول مستخلف
 اولد و غكوزانعا الكوزده وكيل ايدك و فاعل حقيقي بنى بيلوك سره فعلك نسبت بنى مجازد
 ديك پس ابو السعدي امر من بورايه متمثل و لوب حتى وكيل ونفسي متوكل بيلدي پس شوق
 من بورايه متحقق اولانده همة بنجه قالور كه انوك ايله تصرف ايد صاحب همة فاني اولسه
 همة نه ايله قائم اولور و همة خود فاعل اولان الاممعت قويا ايله و وجهه كه صاحب همتك
 متوجهي اولان مصرف همتك بنيري جيا نند برشي قالميه معرفة من بوره خود جمع من بور فرقه
 باعث اولور پس عارف كامل المعرفة نفسني غايتي عجز و ضعفه بولور بعض ابدال شيخ
 عبد الرزاقه ديش كه بعد السلام شيخ ابو مدينه بنك سئول ايله كه سبب بندر بن برشي ^{بنك}

تخصیصه توجه استک شده اتم یعنی سهوله ایله حصول بولور اما سکا طلب اندوکن
اشیا شده ایدر حال بوکه مقامک بزم مقاموزدن عالیدر زیر بزم مقامک
رغبتاید رزسن بزم حالتزه و مقاضه رغبت اتم سن پس تصرف مقضای قوبوکه
کوره دکلدی و فی الواقع حال بویله ایدیکه بیورد **قوله** وکذلک کا یعنی حال بنفسته
بوستوالا وزه جاری ایدی **قوله** مع کون ابی مدین کا عند ذلك المقام و بجز بونک
بری ایله ابی مدین قاتنه مقام ابدان حاصل ایدی بلکه ابی مدین دخی زیاده سنه
شامل وواصل ایدی لکن اظهار مقامات و کشف کمالات اتم ایکن ستر کمال ایله
متلاذ ایدی **قوله** و بجز اتم فی مقام کضعف و بجز منه حضرت شیخ مصنف بیورد
لرکه بزم مقام بجز وضعفه ابی مدین دن زیاده یوز و اولمرتبه بزه اتمدیر لر **قوله**
و مع هذا قال له البتة ما قال وهذا من ذلك القبيل یعنی ابی مدینک مقامی بونک
بری ایله مقام ابدان استمل ایدی ینا بادل کا بویله کلمات ایدی زیر ابی مدین مقامنه
نسبه هر کز ظهوری یونعدی شیخ بیورد که بوزم اولد و بجز مقام مقام بجز و بجز
ایله تحققدر مقام ابی مدین کی **قوله** و قال صلى الله عليه وسلم في هذا المقام عن امر الله
له بذلك ما ادرى ما يفعل في ولا بكم ان اتبع الا ما يوحى الي فالرسول مقيد بكم ما اوحى
اليه به ما عنده غير ذلك فان اوحى اليه بالتصرف بجزم تصرف وان منع اتم و ان بجز
اختيار ترك التصرف یعنی بنی علیه السلام جانب حقیق کند و یه وارد اولد امری مقابله
سند امثال مشعر مقامی بومقامه در که بیورد و مقام بجز مکانی سن کو ستر
دیر که و ما ادری یعنی بکا و سزه یعنی امته ندر امر حادثا و بجز غنی هر کز بلین و
اتباع اتمین الامرو و بجز اهل نازد اوله که اکا تابع و مقضاسنه راجع اولورین دیور
پسر رسول مرتبه بجز دن بجز حکم و جید تجا و اتم یاننده غیر معتبر اولور اکر تصرف امور
جزء ما و حی نازد اولسه تصرف ایدر و اکر تصرف ممنوع اولور ایسه کرو اتمنا ایدر

واكر تصرف ايله عدى ميانده مختار اولنسه نأد بترك تصرف اختيار ايدروا نظهاذا
 عجز وافتقار قيابور **قوله** الا ان يكون ناقص المعرفة قال ابو السعود لا يحق للمؤمنين
 به ان الله اعطى في التصرف منذ خمس عشرة سنة وتركاه تطرفا الا مكرهه مخيرا ولا
 عارف ناقص المعرفة اولاه لذة عجز وافتقار دن بهر دار اوليه اصحاب شهود دن
 ابو السعود كى كند و نك مرید معتقد لرندك برى سنه ديمشكه الله تعالى بكا مقام
 تصرف ويره لى اون بش بيلدا ما بن اتى تكوما ترك وايتار بخير ايد و بطور ورم دير تصرف
 بر طرفه كار و امر عجيبا اشكدر تكلف صيفه سى اولد و بخى زير كار صعبدر كه كشتى بخون
 قاردا ولذا بدعزديكدر سنخه مضنقه تطرفا واقع اولمش امر طرفيضا شلك ديمك اولور
قوله وهذا لسان الادلال يعنى بومذكورا ولا تقبيرا ولا لدر دال مهمله ايله تنطخ وبقا ^{خود}
قوله واما مخن وما تركاه تطرفا وهو ترك ايتار و انما تركاه لجمال المعرفة فان المعرفة لا
 تقضىه بحكم الاختيار بيوردر كه اما بزم ترك تصرفوز تطرفا دكلدرا ايله تطرف كه ايتار
 غيردر بلكه بزم تركوز جمال معرفة ايجوندر زير معرفة تصرفا ستمن بلكه محل تصرفك
 افنا سنن قضا ايدر محل ثابت اولسه تصرف نه ايله قائم اولور واقضاي مزبور
 اختيار ايله دكل حكم اختيار ايله در **قوله** فبى تصرف العارف بالهمة في العالم فعن امر النبي
 وجبرلا باختيارى پس عارف ذكى همة فحين ما سوارن تصرف اتسه امر الهى وجبر ربانى
 ايله تصرف ايدرا اختيار ايتار ايله اتم **قوله** ولا شك ان مقام الرسالة بطلب التصرف
 لقبول الرسالة التى جاء بها فظفر عليه ما بصدقه عند امته وقومه ليظهر دين الله
 اما مقام رسالة بلا شك تصرفا يجابا ايدر زير كورد و كورسانك قبولي تصرف
 ايله مديترو اولور كه امتى قاتند اندوكى دعواى ورسالتى مصدق اولان معجز بينا
 وخواص عادات ظاهرا ولورودين حق متبين و باهرا ولور **قوله** والولى ليس كذلك ومع
 هذا فلا يطلبه الرسول في الظاهر لان الرسول الشفيع على قومه فلا يريد ان يببالغ

في ظهور الحجية عليهم فان في ذلك هلاكهم فيسبى عليهم حال بوكه ولي رسول كبي وكلد تصرفه
محتاج ولمقدن پس وئينك تصرفدن استغناسي اولويتله ثابت اولور و بونك بري ايله كه
رسول تصرفه محتاج دركرو نشاء ظاهره حيثي ايله تصرف طلبا تمن ذيرا قومنه شفقتي
وارد پس انلرك اوزرينه حجت بالغه سبي ظاهرا ولوب قومك هلاك كن ايجا بار ايد و كوك
استمن پس مجا بلون انلرن اوزرينه ابقا ايدر يعني قومه دم و عاظقة ايدر **قوله** وقد
علم الرسول ايضا ان الامر المجر اذا ظهر للجماعة فمنهم من يؤمن عند ذلك ومنهم من
يعرفه ويحمد ولا يظهر التصديق به ظلما وحسدا وعلوا ومنهم من لم يعرفه ولم يلق ذلك
بالسحر والارهام وحقى رسول امر سابقه عالم ولد وحقى كبي بيلور كه بر امر معجز خي كه
بر جماعت ايجون باذن الله ظاهر اولسه اول جماعتك بعضنه هداية استغدادى سبي
عنيت ايد و باول معجزه سببى ايله ايتما كور رلر و بعض اخرى معجزك ايجازنه عارف
اولور اما اظهار تصديق اتمن انكار ايدوب وانكار من بوريا ظلم شهواتى سببى ايله
اولور يا علوجاهى مجا با ولفله يا صاحب معجزه به حسد غايله سبي ايله اولور يا خود
ظلمت بجهلك و غفلة بلا دنك امر من بورك ايجازنه واقفا ولما يوب سحوه و شعبدين
عمل ايلر **قوله** فلما وات الرسل ذلك وانه لا يؤمن الا من انا الله قلبه بنور الايمان
ومتى لم ينظر الشخص بذلك النور المسمى ايمانا فلا ينفع في حقه الامر المعجز فقصرته
الهمم عن طلب الامور المعجزة لما لم يقم اثرها في الناظرين ولا في قلوبهم پس وقتا كه
رسل بو معنائى امد مشاهد ايدلر ايسه وبلد لرايسه كه اكرا الله تعالى انلرك
بونك قلبنه نور ايتما فيض ايدرسه مؤمن اولور والا ولمنمع ذلك شرط استغ
فطرى معتبر در وقتا كه شخص مدعو بالايتما اولاي ايتما ايله مسمى ولا نوره نظر فطرى
ايله بتمدى ايسه اول امر معجز هر كرانك حقدن بر نفعى جائز اولر پس هم رسلى عليهم
السلام امور معجزه طلبنك قاصر اولور ذير الامم ناظرينك نه ظواهر قول البند نه بواطن

قلوبهم اثرى ظاهرا ولما ز **قوله** كما قاله حتى اكمل الرسل واعلم الخلق واصد قلوبهم
 في الحال انك لا تهدي من احببت ولكن الله يهدي من يشاء ولو كان الهة اثر ولا بد لمن
 لم يكن احدا اكمل من رسول الله صلى الله عليه وسلم ولا اعلى ولا افوى همه منه وما
 اثرت في اسلام عمه وفيه نزلت الاية التي ذكرناها نتهه كما مدعاى مزبوره شاهد
 عدل اصدق قابليتك قوليدركه اكمل رسلي واعلم بريري واسترق خلتي حقة بيور
 دوني مقال مؤكديدركه بيوردي انك لا تهدي الاية يعني يا محمد سن سورك
 كسنتي بصرف هم ايله هداية اتكه قادر دكسن مادامكه حقاك سبتي مشيتي
 وازليه عنايتي اوليه اكريا لكونهم عبدك اثرى وله ايدى حال بوكه انك
 هتدن بحسب العادة مفارقتي اولن بس رسولن دن اكمل واعلى همه بر فرديونك سبت
 عنايت اولما غله همتك اسلامته صرف همه ايله فيض ترايد مدي حتى ايتري ^{كون}
 اول همه مقابله سنه جواب تسليته اولدى وعبدك بحج و صفاته وفناء ذاته
 اشارة عاليه بولندي **قوله** ولذلك قال في شان الرسول انه ما عليه الا البلاغ
 و قال ليس عليك هداية ولكن الله يهدي من يشاء وزاد في سورة القصص وهو اعلم
 بالمهتدين يعني محمدهم بيغامبر مؤثر اثر اولما وعينون دركه حتى تعالى شان رسولك
 في كذا ف ولا ف صيغة حصر بيه بيور مشدرو ما على الرسول الا البلاغ دخي بيور ^{مشدري}
 امتوكه هداية سنك زمتوكه واجبد كدر بلكه سنك لازم بلاغ خبر حقاك مقصدا
 مشيتي وزوه هدى وارث حتى سورة قصصه بونعمة ادات تفصيل بيله زياده اولتمشد
قوله وهو اعلم الاية اي بالدين اعطوا العلم بهدايتهم في حال عدمهم باعيانهم الثابته
 فما ثبت بهذه الزيادة ان العلم تابع للمعلوم فمن كان مؤمنا في حال ثبوت عينه وحاك
 عدمه ظهر بتلك الصورة في حال وجوده وقد علم الله ذلك منه انه هكذا يكون
 فلذلك قال وهو اعلم بالمهتدين فلما قال مثل هذا ايضا ما يتبدل القول لدى

وما انا بظلام لان قولى على حد علمى فى خلقى وما انا بظلام للعبيد اى ما قدرت عليهم
الكفر الذى يشفيهم ثم طلبتهم بما ليس فى وسعهم ان ياتوا به لفظ الدين مهدين
ده اولاً القلامى تفسيره يعنى حق تعالى شوله مهدين لى حاله اعلمه ركه حال علمه
اعياناً ثابته لى سببى ايله ذات حقه كذولك هذا يترينه علم اعطا ائدير پس حق
تعالى بو معنى سببى ايله علم معلومه تابع اولدوغى اثبات ائدى ومعلومه مزبور
مشية ثبوتيه دن وجود خارجى به خروج لوند اولد معلوماً اوزرينه بيلدى پس اعز
ثابت وعدم ازل سنده مؤمن ايسه مؤمن بلدى وكافرايسه كافرى يعنى حال ساقى
مؤمن اولدوغى بحال احقنده دخی مؤمن بلدى واولد اعليته ايله متصف
اولدى ذيرا علم رسل علم الهك اولد مرتبه سنه تجاوزا تمزكه اولد مرتبه اولاد فيض
اقدم مرتبه سيد ربعه مقدس مرتبه سيد رعلم مخلوقدن مخلوقيه قى حسبى ايله علم
پس وقتاكه حق نفسى اعليته ايله وصف ائدى ائدى ايسه كذلك قولنك بتدليج
دخی نقي ائديكه لا بتدليل كلمات الله بو مقام در يعنى علم الهيد تغيير وحد علمدن
تجاوزا و لمن پس بو مضمونه مفيد حديث الشقى شقى فى بطن امه واستعيد سعيد
وايتكره وما انا بظلام للعبيد در يعنى بيورر كه بن علم از ليد كفر وشقى تقدير
ايدوب بعد خلاف تقدير انك وسعند وحد طاقم لوند داخل اوليا ايمان
سعد طلب اتمام كه ظلام اولام اما علم از ليد بخون كافره كفر و عاصي بر عيصا
تقدير اولدى ايمان واطاعت تقدير اولنسه اولمازميدى ديوسوان عارفدن
صادرا اولماز جاهل محجوبدن اولور ذيرامقام قضاى احكام فيض اقدس مرتبه يلد
نته كه مرتبه قدر فيض مقدس طبقه سيد ر پس مقام مزبور افضاى نسبت اسما
ايله صدور ايدقضايله بو مقامه تقابل اضداد ايجابا تدركى تخالف صور
احكام سئوال اولنم ذيراسما وصفات ذات مستهلك اولدوغى مرتبه ده

مقتضای ذات بلکه مقتضای صفات عین ذات اولور و مقتضیات مخالفه اشباتی
 تکلیف صفا تا بخوبند و تکلیف صفات عین تکلیف ذات اولور و مراتب متعدده نظر شه بود ایله
 بر مرتبه ده اضداد مخالفه بر مرتبه ده اعیان متحد کورینور پس بوند و حیل حکم ناشی بولمن
 و بویولد فرس فراست متمشی اولمن **قوله** بل ما علمنا هم الا بحسب ما علمنا هم و ما علمنا هم الا بما
 اعطونا من نفوسهم ما هم علیه فان کا ظلم منهم الظالمون یعنی بزججه ظلام اولور و بلکه بزم
 انله اعطاء وجود خارجی غیر از موزرتب تا ما مشدر حقایق ثابت لند و مدخوز بودرد
 اعطاء وجود دخی معامله موز علمون حسبی ایله در بو علم دخی انلک استعداد نفوسی
 اعطاء اندوکی علمدر اگر واقعده ظلم ایسه ظالم کرو کند و لرد در که جواد مطلق فیض جودی
 لا تعرضد پس نه استر لرایسه اتی الور لروند و بر لرایسه اتی استر لرایسه **قوله** و لذک
 قال و لکن کانوا انفسهم یظلمون فما ظلمهم ^{گند و بواجلدند} در الله تعالی کلامده استدر اک
 ایدوب و ظلمی نفوس خلا یقه اسناد اندی پس حقیقا ظالم اولمادی **قوله** و کذلک ما قلنا
 الا ما اعطته ذاتنا ان نقول لهم بوراده شیخ قدس سره مراتب صفتی کو ستر که اول علم بوده
 ارادت بعد حکم قولدر یعنی بزم انله قولن دخی علمده اوله معامله منبیدر که ذاتموز ^{ضای} نقالی
 اولوب اعطاء اندوکی قولدر که امر توکیندر معلوم اولاکه بوراده حضرت شیخ ظرافتنه شرح
 تینه ائمه مشدر در که بکر که متبه اولما مشدر در که اعطاء خلقه اضافه اتمیوب نفسنه
 مضافا تکلیف و تغیر اسلوب مقصودی تغایر بین التوجیه و الممكن اعتبار مراتب ایله
 در نفس لامری دکلدرد یکدر حاصلی وحده وجودیه کورنیز یکدر زیر اونکله مقصود اولنسه
 بخون الا ما اعطیه ذاتهم دیمیه ایدی تا قبل اولنه **قوله** و ذاتنا معلومه لنا بما هی علیه ^{در}
 ان نقول کذا و لا نقول کذا فما قلنا الا ما علمنا انا نقول قلنا القول لهم الامثال و عدم الامثال
 مع السماع منهم یعنی حال بوکه بزم ذاتموز و مقتضای ذاتموز بزم معلومدر حقیقه ثابت سی
 او در که قولن بوری متقاضی دکلید پس بز سولمادک الا که بلید بکوز سولده دک پس بزم

ایچون قول ثابت ولدیکه اول قول کلمه کن در وانلرک ایچون ثابت و لا امتثال قول کن در امتثال
 من بودنچی قطعیدر اکر قول من بورا امجاد ایسه یا امر ایجابی وانلرک دخی عینا ثابته لرک امتثال
 اقتضا آندی ایسه یا عدم امتثال بونک بر ایله عینا من بوره ون قول من مذکور سیاح واقع
 اوله کرک معنوی کرک صورتی **قوله** فالکلمنا ومنهم والاخذ معنا و منهم یعنی جمیع ظاهر اوله
 بخلیات و الحوال عارضه مظاهر ممکنات فاعلیه جسمی ایله بزرن و قابلیه ایله انلرندرن و نلرک
 اخذ بزرن در ایجاد و اظها ایله وانلرندرن اقتضا و قبول ایله **قوله** ان لا یکنون انما فی لانک
 منهم صفات من وجه غیر ذات و من وجه اخر عین اولد و عن اشعار در که اگر اسما اسما اولد
 حیثیات ایله بزرن اولد ان ایسه پس بزم وجود من بلا شاک نلرندرن حاصلدر یعنی عینا
 ثابته رایحه وجود شمیمه مک ایله کرچه ظاهر دن دکالدر راها بزرن نلرندرن ظاهر و زین
 نحن ایله مشارالیه اولان فی ضمیر من سابقین متکلمین ایله مراد اسما الهیه و صفات
 ربانیه در پس عینا انار اسما و موجودات شهادیه انار عینا ندر **قوله** محقق با و طهذه
 الحکمة الملكية من الکلمة اللوطیة فانها لبنا بالمعرفة فقد بان لك السر وقد انفتح الامر وقد
 ادخ فی الشفع الذي قيل هو الوتر ليس اى وطصادق من بوحمة ملكية كلمة لوطیة دن حقایق ایله
 اذ بر قیل و بلکه لبنا بمعرفة و خالص جوهر حکمة و مفتاح باب حقیقتدر زین بمعرفة بحر ذاتی و
 امکانیه به رجوع و ترک تصرف و نفي وجود و اثبات سجد بالحضوع و الخشوع بونکه میسر در
 و بونک سببی ایله خبر پوشید قدر ظاهر و سربا وجود باهر و نور احدیت مقام جمع و کترند
 پیدا و و ترشقمند مندر و شفع و ترده هویدا اولور لکن بورا عینک نلر مضمون ایله عمل کور و نورده
 بوفقیه قصیر اللسان و عاجز الوجودک ثمره شهودیدر **بمقتضى** **القیر** تا حکمة حکم قضاء اکبر ایچلا
 صو شد برتظا هر نه شد چون جدل عدل پوشید سرا و طخیر سر قدر **فص حکمة قدریة**
فی کلمة عزوبیة اولافصل لاحقک اخر فص سابقه ارتباط و التصافی بیانلرک مستغنی در
 بعد چون حقیقه بونک اقتضاسی یعنی سنک مستدعاسی طلب سر قدر قدر اولدی ایسه

مطلب حکمة قدریة

که کیفیت اعیاء موتادن سئوال ایدوب انی بچی هذه الله بعد موتها دیمشدر کلمه سی
 کلمه قدره مخصوص اتدی وقضا تک بالذات قدردن تعدی سی اولدی ایسه اولقصه
 معنای قضا منصوص قیلدی ویدی **قوله** ان القضاء حکم الله فی الاشیاء علی عملها
 ویهما وعلی الله فی الاشیاء علی ما اعطته المعلومات مما هی علیه فی نفسها معلوم
 که قضاء حکم اهدرکه اشیا تک اعیاناً ثابتہ لری جریان ایدیجیک احوالی ازله نسبه
 واثبات عمشدرالی ابدالاباد اقضاء مزبور ازمنه و اوقات حسنی ایلہ شیئا فشیئا ظاهراً
 اولور ظاهر اولان حکم مزبوره ناک صور علیہ سابقه سی مقدار بجه درکه اولور اعیانہ
 تعلق این تصورات و اعیانہ واقع اولان نسبدر متصل علی عینہ خروج امکان در شرط
 و اسباب حسنی ایلہ دخی حقا اشیا معلومه دن علمی معلوما تک استعدادات و قدیمی لری
 اقتضا ادو کچی اوزره درکه اول معلومات نفس الامرہ اول حالات اوزرینہ ثابت و مستفرد
 حاصل کلام علم کلمه معلوما تک تقاضا سنہ کوره تعلق ایدر پس تعلق امر جا ددر تقاضای
 وجود وحدوث سببی ایلہ اولور پس بالضرورة معلومه تابع در زیر معلوما ذاتہ
 مستحتمه اولدق لری اعتبار ایلہ صفة علیان متقدم در زیر اربتہ ذاتہ داخل در پس
 متبوعیہ انزه امر ذاتی در معلوم اولاکه علم تصرف ملاک امر مذکور اولان معرفتہ
 علم و معلوم واحکام قضا و قدر در سرای عرفانہ بو قیود دن کرمک کرکدر غفلت اولنیمہ
قوله والقدر تو قیت ما علیه الاشیاء من غیر مزید یعنی ننتہ که قضاء حکم قدیم از لید
 قدر دخی اشیا اعیان ازلی سندن نه حکم مستعد ونه حال اوزره ستم ایسه انی واثبتہ
 نسبه اتمکدر زیادہ سوز پس زیادہ نقصانہ احتیاج قلتم مثلا قضا اول ثوبه بکره
 هنوز دخی اولجولامش اولجکه مهیا قلتمش و قدر اول ثوبی اولجوب وقامات اشخاصه
 مناسب بجدرد و دمکدر بعضلر توفیقی سین اشیا در ثابتہ اولانی وقت مخصوصه
 وجود خادگی یلخر اجدرد میشلر بعض اخر تعیین مطلق ایلہ تعبیر تمش الله علم **قوله**

اس سوال ایتسه که اعمال تک
 ناسه ترتیب این مشیات و عقوبات
 و بچی نه اولور جواب ویرلورکه مشیات
 منضیات اعمال و اعمال مقضیات اعیان
 نہایتہ ما فی اباب حق تعالی جواد مطلقاً
 لسان استعدادی ایلہ اعیان هر نه
 طلب اتسه ویرور فیاض بخیل دکا
 پس سئوال سندن دفع اولور صلا

فما حکم القضاء علی الاشياء الا بها، پس اشیا او زینہ واقع اولاً حکم فضا کرو حدنا ^{تہ}
 تقاضای اشیا سببی ایلہ در یعنی متبوعیۃ اشیا و معلومات طرفند اند و کن کو ستر ^{قوله}
 وهذا عين سر القدر لمن كان قلبا والحق السمع وهو شهيد فنسب الحجۃ البالغة یعنی اشیا
 او زینہ واقع اولاً حکم فضا کہ اشیا نك حد نفسند تقاضی لری حسبی ایلہ فی الحقیقۃ
 عین سر قدر در و اگر چه بصر محی بینه مستور و مضمدر در زیر عبدك قبولد تقاضای
 استعداد فی کور من زو ظا هر حالته مالا یم اولیا حکمی ظلم و جوره حمل یدر لری بلز کہ حکم ^{مربو}
 باطن حالته مالا یمدر کند و استدو کن بولشدر پس بو ستری عارف صاحب قلب بیلور کہ
 اثناء علوم و معارفه ذوق و وجدان ایلہ منقلب اولور یا خود القاء سمع ایدر یعنی اشیا
 متوجه اولور و سمعته وارد اولانی می توقف ادر ان ایدر پس بو تقدیر چه حقا عباد
 او زینہ حقیقی ظا هر اولور و غلبه سی متعین و با هر یعنی هر نفس استعداده کوره اعطا
 ایدر حکمی وارداتی و علی حسبیہ اجر می تمز بلکه ارادتی و علی استعداد عباد کوره تعلق
 تعلق ایدر نته کہ سبق اتمشدر و در چی بو تقدیر چه منتهای اعتراضات بودر کہ انجیا ناتبه
 استعداد لری ایلہ حقا مجموعلات ممکنه سند دکیدر و عبدك وجود واردر کہ حقه
 مخالف تقاضای ایلہ پس حجۃ بالغه خلق طرفند ناتبه اولری جواب شافی بودر کہ اول
 مرتبه ده یعنی هویتہ طبقه سند اولاً جعل خلق جدید دکلد بلکه اول مقامه راجحۃ
 خلق وحدت هر کن بو قدر زیر اول مرتبه ده جعل دید کبری حقا صورتہ شئون ^{مجنه}
 ایلہ غیب هویتند تجلالاته سیدر کہ اول تجلاده هر کن صفة و علم و ارادت و اختیار
 حکمی معتبر دکلد حکم ایجاد محض ایلہ در پس اول مرتبه ده مجن بنی عامی غیر مطیع بلکه
 دیو اعتراض متوجه اولری زیر مقام احدیتده احکام تعدد و اثنیۃ جریان اتمر و ^{مقبول}
 اولاً استولک اول مقامه تجا و زی و ترتبی بولنمز و جعل اعتراضاً من بعد انقطاع ^{بوز}
 لکن کمال تسلی بولناغه فهم لطیف و ذوقی جملی واذ عاجلی کر کردر و کسلام ^{قوله} فالحاکم

هویتہ طبقه سند

بالتحقیق

بالتحقیق تابع لعین المسئله التي يحكم فيها بما يقتضيه ذاتها پس حاکم فی الحقیقه عین
 سایلہ تا بعد رایله سایرکه حاکم انک مقتضای ذاتی اوزره حکم اتمندی وایدزله
 مصدر میمیدر سائله معناسته قوله فالمحکوم علیه بما هو فيه حاکم علی الحاکم ان
 يحكم عليه بذلك الحكم فكل حاکم محکوم علیه بما حکم به وفيه کالحاکم من کایس عین
 محکوم علیه نفسند موجود اولاجق حکم مقدر سببی ایله کندونک حاکمکه بکاحکم
 ایله حاکم اولدیو حکم ایله یعنی بو حکمی بک اعطا ایله و بوتقاضا ایدر و طلب
 وجهله اولورکه طالب محکوم علیه حاکم حاسم کورنور پس محکوم حاکم اولدوغی
 کی هر حاکم دخی حکم اندوکی سببی ایله محکوم علیه اولورنه مقوله حاکم اولورسه
 اولسون قوله فتحقق هذه المسئله فان القدر ما جهل الا لشدة ظهوره فلم يعرفه وکن
 فيه الطلب والاتحاج پس ای طالب عرفان سن بومسئله قدری بمقدما ^{بینه} سائله
 انتاج ایله و تحقیقا بل و کمال انکشافه منکشف قیلکه قدرک سر و خفا سی شده
 ظهورنک ناسیدرکه الشیء اذا جا وزحده انکس ضد پس بومعادن الی الان
 عامه خلقه معروف و لما یوب عقلا کشفند عاجز و خیران قلمشدر و بوقدر طلب
 و التحاحه سببالمشدر حاجیه حضرتادم علیه السلام و موسی علیه السلام
 و حکایت خضر و خرق سفینه و اقامه جدار و قتل غلام هر بری سر قدردن خیردر
 اما شارینک احتیاینک حکمی بودرکه سر قدره مطلع اولان نفسه امر دعوت مشکل
 اولور و اجرای احکام شریعتده متردد و متحول قالور فقیرا یدورین بو کلام بنانقل
 یوزننک صادر دراما عقلم و ذوقم واصل اولدوغی بودرکه ایکی سنی یعنی شرعه سر قدری
 جمع اتکره اوله زیرا امکانا عقلی سی وارد مکر اراده تعلق اتمیه زیرا و نیاء بکار ظاهر جمیع
 دقایقی ایله رعایتیه قادر اولورلر و امر معروف و نهی منکر قیلورلر مع هذا محکوم علیه لرن
 اعذار استناد لورینه مطلقا ایکن پس انبیادن بخون محبتی اولالا اللهم مکر احتیاج قدر

کون حقیقی کون مجازی کون
 صوری ترک معنوی
 مسلم

اندره نسبت بایله کجا لا اوله و کمال نبوة سر قدرک انلردن احتیاجی بایله حاصل اوله
که اجرای احکامه هرگز تردد و توقف بولمینه یعنی انتها بولمزد و نمی کنی ابتدای
بولمینه و بوجمال انبیای مخصوص اوله الله اعلم **قوله** واعلم ان الرسل صلوات الله
علیهم من حیث هو رسل لا من حیث هم اولیاء و عارفون علی مراتب ما هی علیه امهم ^{عندهم}
من العلم الذی ارسلوا به الا قدر ما یحتاج الیه لانه ذلک الرسول لا زاید ولا ناص
دخی سن تحقیقا بلکه هر رسول صلوات الله علیهم رسل اولدقلری حیثیا تایله که
اولدقلری حیثیه و امتدک مراتب و حقایقه و قابلیات تفصیل لامر ^{بسنه} ولایت مز بوره لری
حیثی ایله معرفه مستثنی اوله رسل مز بوره قاتند مرسل بها اولدقلری کمال حاصل
اولا حصه علیه دکلد رالا ذلک الرسول امتنوک حیثیا عی اولد و عی مقدار در زاید
و ناقص و لمن امم سابقه و انبیاء سابقه نک معاملتند معلوم اولور و اسرار سلورد
حکمه مقصود بالذات لسا استعلا دلریجه امتنوک سؤل لری نه جواب و یرو ^{مشکل}
حل نمکد و کما لا صلاح معاش کوم نفوس عالیا ندر اما هر ان تکمل نفس رسول
ولحد مقصود ضمنی و عرضی و **قوله** والامم متفاضله نرید بعضها علی بعض فیاض
الرسل فی علم الارسال بیفاضل ممها و هو قوله تعالی ذلک الرسول فضلنا بعضهم علی
کما هم ایضا فیما یرجع الی ذواتهم علیه السلام من العلوم و الاحکام متفاضلون بحسب ^{سعدنا}
داتهم و هو قوله تعالی لقد فضلنا بعض النبیین علی بعض حال الامم ناس ایسه بری
بندک زیاده و نقصان استعداد ایله متفاوت در پس ارسال رسل و عی مقصیبا متفاوت
اوزرینه اولوب بولرک دخی علوم استعداد لری متفاوت اولورنته که قران عظیم ^{تفاضل}
رسل علما و خلقا اولمشد رایتهم سطوره ناطقه در و رسل مز بوره علم علوم کمالند
متفاوت اولدقلری کبی نفس لری نه رابع اولاکالات انسانیده دخی متفاوتا خلق
اولمشد رنته که نص قرانک بومعنا ی مخصوص اولا ایتده و رسل ایله توصیف اولمایوب

بعض

بعض النبيين ايله تغييرا وند قلمی امة نسبت ايله اولانجا لایق تفاق و مقصود
 اولاد و غنة اشارتد و لکن بونکیتیه شرح انما مشرور در اکرجه بعض ناظرینه نسبة
 ظاهر اما بعضته اضافه ايله سند در قوله وقال الله تعالى في حق الخلق و لکن فضل بعضکم علی
 بعض فی الرزق و الرزق منه ما هو روحانی کالعلوم و حسی کالاعدیت و ما ينزلہ الا بقدر
 معلوم و هو الا مستحقا الذي يطلبه الخلق قال الله تعالى اعطى كل شیء خلقه فينزل علیه
 بقدر ما يشاء و ما يشاء الا ما علم حکم به و ما علم كما قلنا الا بما اعطاء المعلوم من نفسه
 دخلا الله تعالى خلق مطلق حقه تفاق و فضولی رزقده بیا بیوردی علمه نسبت ايله بیا
 اتمدی و تفاق و علمیه و مناسب کور مدی بلکه رزق عامی خلق عامه مناسب کور و رزق
 ايله سما فی تقسیم اندیکه بری معقوله علوم برسی معقوله اغدی بر بعد بین الخلق
 تفاق و نسبتیه بیا ننه متصدی اولوب بیوردی و ما ينزل الا بتبعی انزال سماوی قبول
 و انفعال ارضیه مستحبه حسبنه اولور و رزاق مقدر زیر تابع قلنور و اول قدر معلوم
 اعیاناً تا بترنگ استعداد از لیرینه کوره طلبا اند کبری حقوق در زیر الله تعالی و لا فیض
 اقدسه ذوات ممکنه فی تقاضای سما ايله اعطاء اند کز صکره مشیتی حسبنه فیض
 انزل انزال رزاق ایدر مشیتی خود علمه موافق اولور علمی حسبنه قضاء احکام ایدر علم خود
 معلومات اعیانک اعطای حسبنه در نته که تفصیلا سبقا تمسدر علم معلومه تابع اولد
 مسئله و حاصل کلام حق تعالی اول دفعه و احد فیض اقدسه هر شیء اعطاء خلق
 ایدر بعد فیض مقدسه اول اعطاء اند و کی خلقه اول اخر ان سماء و ارضیند
 بعد نبات و حیوانه بعد اصلا با با و امهاتده ترک اند و کی و دایعی شیا فیضا
 حدوث شروط و ظهور اسباب و اوقات ايله تعلق مشیتی حسبی ايله تنزیل قلوب پس مشرتین
 انزال امر نفی در تنزیل امر تدبیجی دید کبری معنی بو تحقیق ايله متین اولور قوله التوفیق
 فی الاصل للمعلوم و القضاء و العلم و الارادة و کسیتیه منبغ القدر پس توفیق که اشیا

اشیای اوقاف مقیدسته نسبت و تقدیر در اصله معلوم ایچون ثابت و معلوم ایله قلم
امر در پس قضاء و علم و اراده و شیت جمله سی توابع قدره و قدر تابع معلوم و مقدر در
قوله قسر القدر من اجل العلوم و ما یفهمه لکن سبحانها لکن اختصت بالمعرفة التامة پس
سر قدر که علم قدر در اعظم جمیع علوم در حق تعالی بوعلی ذاتنه مختص اند و کی معرفتی
تامة اصحابه تعلیم اتمشد یعنی اهل کلد و کاهملین در کاه اولنزه مخصوص بکدر علم
کیمیا کبی **قوله** فالعلم یرعی الراحة الکلیة للعالم یرعی العذاب الایم للعالم به
ایضا فهو یعطى التفضیلین پس علم سر قدر صاحبانه من وجه راحة تام بخش
ایدرو من وجه اخر عذاب الیم و حاله هامة و پرور وجه لرین شرح بیبا اتمشد
اما فقیر ایدورین بر عارف مکاشف یو قدر که مقتضای ذاتی ذاتک مختلف
آمد و کن بلوب سرور دانی ایله مسرور اولیه ذیر عین ثانی طالب طالب اولدی
ارفاق مقدره سی کک علوم روحانیات کک اعدب و البسه حسیات و جسمانیات و شند
هن بر سی و اصل اولوب و جمیع مقاصد جلیبه سی نفسنه اولجا عین بیلور اوقاف معینه
منظر اولور اما عارف مکاشف حیثیه معرفتی معتبره اولدوخی حالتده قوه مطلوبین
یا فقدان موجودون عذاب الیم ترتباً تمک اصل جلیبی مقتضای سینه دکدر بلکه هری
نفسانیه سی حیوانیه در بشرتی صفتی ایله غیر لرین نعم جلیبه سینه مایل اولور و فساد
اضداد عناصر در ناسی اولاحسد و محلی و حرصی سبب ایله نفسنی متالم قیلور اما الم
من بود عوارض حادثه سبب ایله در امر ذاتی ایله دکدر اکر امر ذاتی سی و خلق جلیبی سی اولدی
از لکن اول نعمت مستعد اولور ایدی پس نفس انسانی بحسب الظاهر بعض مطالب عالیته
عدم استعداد خلق تمکله مایوس اولماقند تالم حاصل اند و کند شبه یو قدر ما بریم
مدعا موز کشف عرفان ایله مقید در پس بر عارف قید حیثیه مذکور ایله عین ثابتیه
سک از لکن خلاف مقتضای سی ایکن و خلاف مقتضای ستر کند و عالم ایکن بر مطلب

سنی در فو تنه متالم اولن بعید در مکر حین نالده محجوب اوله اولن تقدیرجه حکم مکاشفده
اولن سوز خود مکاشف عارفده در حاصل کلام تالم عوارض خادش سببی ایله اولن تو کد
مطلق اولن مناسبت کلد ریس حکمین مزبورین نقیضین اولن باعتبار الظاهر در امراد
فوت استعداد و حاصل اولن عذاب الیم ایسه اوله هرگز عارفه ترتباً تمک لهتمالی عقلی
دکدر ذریه اسما مرتبند مختلفاً تمزلاً بتبدیل الحاکم اللدور و ترتباً سماوی تکلیف ذاتاً ایچوند
عین و احدی تکلیف ایچونر ذاتاً مطلقاً ترتب نقض تمکی عارف تخیلی ایدر مذاق معرفه
بوکه مساعدی اولور بعد تأمل عارفان اولنسه نظر مزبور شیخ قدس سره حضرت تبریک
نقی تا بییدی عذابده واقع اولن نظر بنیر ملا یمدر الله اعلم **قوله** ویدر وصف الحقیقتسه
بالغضب والرضی وخی بوسر قدره علم سببی ایله که معلومات ثابتیه یرعلد حق تعالی
ذاتی و صف غضب و رضا ایله توصیف یتلدی زیرا اعیان مزبوریه تجلی سببی ایله نسبت
اسما و مظاهر بیدا اولور جنابین قهر و جلالت و لطف و جمال نسبت طرف یمین و شمال
ایله اقتضاء دارین و استعداء مقربین قیلوب بر بلوکی هالی جنه نعیم و بر بلوکی اذلال
دو زح مجیم اولدی **قوله** و بر تقابل الالهیه و وصف مزبور سببی ایله نظراً بل اسما
ظاهر اولدی زیرا اعیاناً مؤمنه مطیعه طلب ایمان ایله مظهر تجلی لطف و رحمان
اولدیلر و اعیاناً عاصیه طاکب کفر و خذلان اولوب مظاهر قهر بسیم اولدیلر **قوله**
فحقیقه حکم فی الموجود المطلق والموجود المقید ولا یمکن ان یکون شیء اتم منه ولا اتمی
ولا اعظم لعموم حکمها المتعدی و غیر المتعدی پس حقیقه علم قد موجود مطلق حکم
اولور ثبات غضب و رضا و وصف صفات لطف و قهر و سزا و ناسزا ایله و موجود
مقیدده و حتی حاکم اولور سعادت و شقا صفاتین و سایرین ما تحت غضب و رضاه
اقرار قلمو ایله و ممکن اولور که دایر سر قدردن تام الاحاطه و قوی الاثر و اعظم القدر
برشی اولور زیرا متعدی و غیر متعدی بر حکم شاملدر که یعنی بعض حکم مظهره متجاوز

نقیضین دن مراد ضدین دیمک
اولن نقیض مصطلح اولیه که رفع
تقید یا رفع کلد ر ضدین ایسه
صفتین وجودتین در که موضوع
واحدده ایکسنک اجتماع ممکن
اولن سواد و بیاض کی مثلاً
راضه و عذاب ضدین اعتبار
اولنسه قابلدر

سلسله

وبعض اخرى مظهره لازم بولنقله قوله ولما كانت الانبياء صلوات الله عليهم اجمعين
 لا تاخذ علومها الا من النوحى الخاص لا الهى قلوبهم سارجة من النظر العقلى لعلهم بصورت
 من حيث نظره الفكرى عن ادراك ما لا ينال الا بالذوق وقتا كه كروه انبياء الى يوم
 الجزاء علوم مختصة لرون وحى خاص الهيد كاه واسطة ملك كاه وجه خاص ذلنا
 اخذون اولو بطرق كسب واقتنا طويما درسه پس بالاستعداد والخاصية قلبى
 نظر عقليد ساده اولدى زيرا بلد يكره ذوق فطرى اولسه عقل نظرى حقايق اشياء
 نفس او ريد او زده بلكون قاصر در مادامكه نظر حلا اوليه پس دفع سئوال مقدر اليه
 اخبار من عند الله دمجى ذوقه مخصوص اولان معارفه متمشى ولمز زيرا سبب در كبرى
 بزبرنه متباين در مثلا برى سمع و برى بصير قوله فلم يبق العلم الكامل الا فى النجى الاطى
 وما يكتفى الحى عن عين البصار والابصار من الاعطية فيدر ك الامور قد يميها
 وحديتها ووجودها ومحاطها وولجها وجايزها على ما هي عليه فى حقايقها واعيانها
 پس بوقتد يرجه ممكنه بر عمل كامل بولنن الا مكر تجلادى الهيد اولاي اخذ عين بصير
 كشف غطا و ابصار ذن دفع مجاب سببى اليه اولاه انكشاف تام حاصل اولور امور
 امور قد يمه وحادثه واشياء موجوده ومعدومه ومحالات واجبات وجايزه
 حقايق نفس الاميره لرى واعيانا ثابته لرى او زده مرات معرفته صورة بغيره لى
قوله ولما كان مطلب الغزيرة على الطريقة الخاصة لذلك وقع التعقيب عليه كما ورد
 فى الخبر وقتا كه مطلب عزير عليه السلام كه معرفة سر قد رور طريقة خاصة بنوة
 او زرينه واقع اولدى ايسه كه طريقة اخبار ملك در اول اجله الله تعالى دن
 صدور عناب سبب اولدى بيه خبره وارد اولمشد راكن يا عزير بولبلى منتهى وبود
 دن ممنوع اولن سنن سببى ديوان انبيادن ما حى و نافع اولم ديمشد زير بطرق خصوص
 سر قد كشف و اختصا صدر طريق بنوة ايسه اخبار واسطه در طر توبالذات

وجه خاص اصطلاح حوا
 كان دن بطريق الاسباب
 اوليان بجلاوه متملة
 مثلا

يعنى عزير كه معرفة الله
 سار قد تا يقدره قاصر
 اولف دلالتى وار
 ديمشد مثلا

أولاً علم بالواسطه حاصل ولما ز **قوله** فلو طلب الكشف الذي ذكرناه ربها ما كان
 يقع عليه عتق في ذلك والدليل على سزاجة له قلبه قوله في بعض الوجوه اني يحيى
 هذه الله بعد موتها پس اگر عزير عليه السلام كشف من بوری طلب اتسه وطلبه
 استعمادى اولسه بوجوه مجمله مظهر عتابا ولما یدى وربها لفظی دلالة ایدرکه ^{طلب}
 من بوری استعدادله اولسه مظهر عتابا ولغفه مانع اولیه بعد حضرت عزیر علیه ^{مسئله}
 نوع خاطری نقش نظر دن ساده اولدوغنه بعض وجوه تفسیر ییده انی يحيى هذه قولى ايله
 ستوالی دلالت ایدرکه معرفه سرا بر افعال قادر کون کون وفساد وابداء و معادن قاصر
 اول بعض وجوهه قصرک ويجبى بودرکه مفسر دن بعض قاتنه قول من بوردک قایل ی
 عزیر دکلدر بعض درار میا بعض اخر حضرت علیه السلام بعضار بوعلیج کافر در بمثل **قوله**
 واما عندنا فصورته عليه السلام في قوله هكذا كصورة ابراهيم عليه السلام ارنى كيف
 يحيى الموتى ويقضى ذلك الجواب بالفعل الذي اظهره الحق سبحانه فيه في قوله فاما تارة الله
 مائة عام ثم بعثه فقال له وانظر الى العظام كيف تنتشرها ثم نكسوها لجمعها فعاين
 كيف ينبت الاجسام معانية مخصوصا فاره الكيفية اما بزعم قسوفزده که معاشر اهل
 کشف و شهود و ز پس صورت سئوال عزیر علیه السلام قول من بوردک بعینها سئوال
 ابراهیم ثم بکی درکه علتک مشترک در دینا سئوال عزیر استغراب واستعجابی متضمن
 دکلدر مقام ولایت و نبوة ايله متحقق اولاد قادر موحد و یحیی و ممیتا و لاحقلا
 احیای مواتی و اعاده ارواحی همید کور من پس علة سئوال حضرت ابراهیم و عزیر زده
 کیفیتا احیای مواتی شهود ايله کور مک در نظر و استدلال و خیر و اختیار مطلوب
 دکلدر و در فی سئوال عزیر علیه السلام جواب فعلی اقتضا اید و بجواب قولى مطابق
 سئوال ولما دو عینون درکه حق تعالی اول فعل مسبوقی نفس عزیر زده اظهار اندرکی
 فاما تارة الله مائة عام ثم بعثه قولنده بیافلا دی و اول فعل بعث سئوال ساید مطابق

اولی پس اول اجمال بعد تفصیل ایدوب بعثک جمیع لوازمی کو ستریدیکه عظام
متفرقه بر رده جمع ایدوب و کسوه لجم ایله صورت جمیعه بغلقده کیفیت اجسام معاینه
کودنور **قره** فسأل عن القدر ولا يدرك هذا الا بالكشف للاشياء في حال ثبوتها
في عدمها فما اعطى ذلك پس حق تعالی کیفیت احیاء عزیره کو ستریدیکه حین زده نسأ
حال ایله کیفیت قدردن سئوالا ندی یعنی ثبوتنا عینا و کیفیتا ابتداء وجود مقدور
وبونلرک ادراک و ذوقی سن طلبا ندی بومطلب خود بجز تعلیم مخلوق ایله حاصل
بلکه کشف الهی بموقوف و اشیا حال ثبوتیدر و عدم اصلی لر زده ایدو و مکشوف
اولغه منی در بوعلم عالی خود حقیقه حقیقه عزیره علم قدرده اعطا اوتمشردکده
و اولتمن **قره** فان ذلك من خصائص الاطلاع الالهی فمن المحال ان يعلمه الا هو فانها
المضایع الاو لا عنی مضایع الغیب التي لا يعلمها الا هو زیرا بومذکور اول جمیعا
اطلاع الهی بمخصوص اول اشیا دن درنته که و جمعی من بعد ظاهرا و لور پس بوعلم الله
دن عیری محال و غیر محمد زیرا مضایع اولدو باطبع و لذات علم مخلوق دن عالی و شان حد
برتر در **قره** وقد يطلع الله من نبياء من عباده على بعض الامور من ذلك الوجه ان اولو
الله تعالی عباد مقررین دن دلدر و کی عباد خاصتی ذلک المذکور دن بعض امورده مطلع قلور
مثلا بعض عینا ناتبه نك بعض احوالی و بعض استعدادی علم کشف تمکه لکن کیفیت افشاء
وجود و ذوق و جلانله ادراک اوتمن زیرا خصایص الهیه دن درنته که ایضاح اولسه
که کدر **قره** واعلم انه لا تسمى الا في حال الفتح و حال الفتح هو حال تعلق التكوين بالاشياء
وقلان شئت حال تعلق القدرة بالمقدور ولا ذوقا لغير الله في ذلك ومعلوم ان التوسن
تحقیقا شان حال بومنون اول و زرنیه در که اشیا اعدام نابت اولدو قری حال ذوق
تسمیه اوتمن لرا حال فتح تسمیه اول نور لرحال فتح اشیا بترکون تعلق اندو کی
حالدر یا خود مقدور لاسر قدره تعلق اندو کی زماندر و تکون مزبورده حقله عزیرک

ذوقى يوقدر **قوله** فلا يقع فيها الجحى ولا كشف على طريق الذوق ولا قدرة ولا فعل الا الله
خاصة اذ له الوجود المطلق الذى لا يتقيد بس قدرة من بورده عبده ذوق طريق ايله تجلى
وكشف واقع اولمز ذيرا قدرة وفعل خصا يص الهية دندرزير وجود مطلق حقه ^{مختص}
حقيقة قدرة وجود مطلقه منحصر اولدوغى كى بس وجود مقيد صاحبى ايجاد ^{علمه}
قاددا ولمز مكر حقه عنا يتسا بقه اولاولا اولتقديره دى قدرة حقه دنها يتد وجود
مقيد يوزندك تصرف كوستر نته كه قرأ نده بيورد ولا يظهر على غيبه احد الا لمن ارتقى
من رسول محمد عليه الصلاة والسلام كى حقه سبق تمش اوله وعيسى عليه السلام
كى كه برى سنه شوق برى سنه احياء موقى معجزه وير لمش دى رساله مصلحى ايجون
قوله فلما راينا عبا نحمله عليه السلام فى سؤاله فى المقدر علنا انه عليه السلام طلب
هذا الاطلاع وقتا كه بزحفاً عنز بر عليه السلام علم قدره واقع اول اسؤالنا عن ابن
مشاهد اندك ايسه بلد ككه عنز بر عليه السلام الاطلاع من بورى طلب اتمش يعنى قدرتك
مقدوره تعلقك شهود ذوقى سن استمش بوخود خصا يص الهية دندرزير **قوله** فطلبك
يكون له قدرة تعلق بالمقدور يعنى بس عنز بر عليه السلام ذاتى ايجون قدرة تامه نك
ذوقن طلب اندوكى ظاهرا ولدى ذيرا تعلق قدرة بالمقدور ك شهود ذوقى قادر
بالذاته مخصوص دواو منصب خاصى استدوكى ايجون معاتباً ولديكه طلب ايله عطا
اولنورد كدر **قوله** وما ما يقضى ذلك الا منزله الوجود المطلق فطلب ما لا يمكن وجوده
فى الخلق ذوقا يعنى من بورا اولان تعلقك ذوقن اقتضا اتمزاة واجبا لوجود مطلق ايد
بس عنز بر عليه السلام نفس مخلوقا يكن مقتضى خالق اولان شى استد يكى مكر كرك
مقتضا نك خلقك صدورى بحسب الذوق ممكن اولمن **قوله** فانا كيفيا لا ندر ك الا با
واما ماراينا ه مما اوچى ككنا بر اليه لمن لم ننته لافحن اسمك من ديوان النبوة اى وقع
عنك طريقا خير واعطيك لامور على التجلى والتجلى لا يكون الا بما انت عليه من الاستعداد

کیفیات وجدانه ذکر فکر ایله
تعبیر اولغون

الذی به یقع الادراک الذوقی یعنی ریرا کیفیات وجدانه ذکر و فکر ایله تعبیر اولغون
اذواق صحیحه ایله ادراک اولنور فعل و حضور استرا ما بزم روایه اند و کوز خبری
سماوی و نهایه که اگر طلبیه مودون فراغت متن سن استوکی دیوان بنوتد محو ایدرین
یعنی سنند طریق خبر و اخباری دفع اید و بطریق توحیحی و شهود اعطا ایدرین بتلا خود
استعداد قدیمک تا بعدرکه اولاستعداد ملادادراک ذوقیدرکه فی الحقیقه جهه
قرب ولا یتدر **قوله** فتعلم انک ما ادركت الا بحسب استعدادک فقطه فی هذا الامر الذی
طلبت فهلم تره تعلم انک لیس عندک الاستعداد الذی یطلبه وان من ذلک من خصائص
الذات الالهیه وقد علمت ان الله تعالی اعطی کل شیء خلقه و لم یعطک هذا الاستعداد ^{شیء}
فما هو خلقک ولو کان خلقک لا عطاک الذی اخبرنا ان اعطی کل شیء خلقه فانت الذی
تنتهی عن مثل هذا السؤال من نفسك لا یحتاج فیه الی نهایه و هذا عنایتی من کلامی
بعض علیستسلام علم ذلک من علمه و کمال من جمله پس بو تقدیرجه معلوم اولورکه ادراک
بحسب الاستعداد اولور زیرا بر مطلوبک معلوم نظری بمتوجه اولسک مادامکه استعداد
اولیه اول معلومی تحصیل ایدر من سن پس بونک ایله استدلال ایدر سن که سنده اول
معلوم تقاضی ایدر استعدادیو عیش اکرا اولایدی البتة فی اقتضا ایدر ایدر پس اول مطلوبی
کسب و افتتاحه مخصوص حاله ایدر و کن بیلور سن حاله سن هر شئیته حتی بقای حضرت
استعداد قدیم و یروب و علوم مکتسبه اکا تابع ایدر و کن سابقا بلدک ایدی اول استعداد
خاص سنک خلقوک دکل و خلقوک که اعطا اولمش حاله دکل ایدی اکوازلده سنک اول
استعداده نسبتک اولایدی مخبر قرآینه که اعطی کل شیء خلقه در سکا فی اعطا و خبرین
انها ایدر ایدی سن دخی بالضرورة نفسك اقتضا سبب ایله بوستوالدن منتهی فافع بالور
ایدی و نهایه بیهحتاج اولما زایدک بیورد چون خبر مزبور دن ظاهر شان عزیز دن سبب
بنوتی مشعر ایسه حضرت شیخ افاده بالقصیح تدلیر که عتاب من بور حق عزیزی ده

ينوع ايدودن فايضا ولش عنايه سبحاني وتا ديب رحمانى اوله وبونك عنايه اولوب
 عتابا ولاما وعن بيلن بلدى بيلين بلدى عالمك واراد نفس شيخ اولاد قدس سره وقتا كه
 علم سرقد ذات حقه يا حقل اعلام اندوكى خواصنه مختص اولدى ايسه كه انبيا واوليا

بيان صفة نبوة وولاية

در بيان صفة نبوة وولاية شريع ايدوب بيوردى **قوله** واعلم ان الولايتها هي لفلك
 المحيط العام وطفه لم تقطع وها الا نبيا العام واما نبوة التشريع وكرسالة تقطعه
 وفي محمد صلى الله عليه وسلم قد انقطعت فلا يبعث بعدي مشرعا ومشرعا ولا رسول
 وهو شريع امور عامه دن فلك ايله تغيير شيخك اصطلاحا قديمه سندن در ولايتك خرد
 فلكه مشابها حتى احاطه وعموم مظاهر كه بتندن ظاهر در اول اجلان فلك من بورك احاطه
 وعموم ايله توصيفا نديلد و فلك ولايتك احاطه سندن تركه مظهرى منقطع اولمز افراد
 خارجيه تناهى بولردى ولا يترمز بوره ايجون اخبار عام واردر كه جميع اشيا در خبر
 ويردرك روحاني كرك جسيما اما نبوة جسيما تا تندن خبرده اكثر در بده نبوة تشريعية
 وولاية تشريعية بوندر منقطعه در اول اجلان محمد صلى الله عليه وسلم ده انقطاع بولشد
 ولا يبعث بعدي نفين مقراض قاطع جنس نبوة قلشد ريس من بعد نبى منشرح كلذوكى كى كس
 را ييله نبى منشرح له دى كمن فتح را ييله كه بونك دايرة شريعتند داخل وحكم شريعتي مال
 اوله تنه كه رسول كلذوكى كى **قوله** وهذا الحديث قضم ظهور انبياء الله لانه يضمن انقطاع

ذوق العبودية الكاملة التامة فلا يتطوق عليها اسمها الخاص بها فان العبد يريد
 ان لا يشارك سيده وهو كذا في اسم وكذا لم يتسم بى ولا رسول ويسمى بالولى وانصف
 بهذا الاسم فقال الله ولى الذين امنوا وقال هو الولي الحميد وهذا الاسم باوجار على عبا
 دنيا واخرة فلم يبق اسم يخص به العبد دون الحق بانقطاع النبوة وكرسالة حديث مزبوره
 انقطع نبوتك مخبر در اولياء اللهم ظهورين كسمشد يعنى معارف الهية دن خبر
 ويرمك ايله ظاهرين اولوا ويا نك ظهورين قطع امشدر زير احد يش مزبوردن

عبودية كاملة قطع اقتضا ايدرولى خود عبوديتى كما مله ايله متصرف ولىز ما دامكه
بنوة اوليه زيرا بنوة ورسالة اولسه ولى بن عبوديتى خاصه اسمى منطلق او من پس ولى نيك
ظهري قطع وكسر ولى نيك ايجاب ايدرزير عبوديتى من راسم خاص استر كه سيد نيك انوك
سبى ايله ممتاز اوله الله تعالى ايسه ولى ايله متصرف و مستى اولو و اما بنى ايله رسول
ايله اولماز نته كه ايتين ده مذكور در اسم ولايت ايسه ديناده واخرتده عباد الله
اطلاق و لنور پس بنوة ورسالة منقطعه اوليحق عبوديتى مختص وخالص اسم و صفة
باقي قلن **قوله** الا ان الله تعالى لطيف بعباده فابقي لهم النبوة العامة التى لا تشريع

فيها و ابقى لهم التشريع فى الاجتهاد فى بنوة الاحكام و ابقى لهم الوراثه فى التشريع فقال
العلماء ورثة الانبياء و ما غم ميراث فى ذلك الا فيما اجتهدوا فيه الاحكام فشرعوا
يعنى اكرجه بنوة تشريعيه بن ولايت منقطعه در لكن الله تعالى عباده لطف و شفقت
ايدوب بنوة عامه لا تشريع انلك ايجون ابقا ائدى دغى انلك ايجون تشريع فى
الاجتهاد دغى ابقا ائدى كه قياسات عقليه ايله مضامين احكام مداخل حكيم ايدى
تشريع ائدى ليد دغى انلك وراثت فى التشريع دغى ابقا ائدى كه العلماء ورثة الانبياء
حكيم ايله تشريف قيلدى بونلك ايسه تشريعه ميراث اجتهاد ايدوب و مشرع

فقد قلنا احكامه ثابت در علماء دن مرادى ظاهري بن و باطنى بن عماد **قوله** فاذا اراد
النبى يتكلم بكلام خارج عن التشريع فمن حيث هو عارف پس سن قن كور كبر بنى تشريع
خارج كلام ايله تكلم ايدر مثلا لود ليتم بجبل طهبط على الله كى دغى حديث قرب فرائض
وقرب نوافل كبرى اول تكلم جهة ولايتى و معرفتى سبيله در بنوتى ايله دكك در زير بنوة
جهة خلقية در و اما ندر ولايتى جهر حقايتى و جود **قوله** ولهذا مقامه من حيث هو
عالم و ولى اتم و اكل من حيث هو رسول و ذو تشريع و مشرع پس بواجل دن در كه مقام
بنى عالم و ولى اولد و دغى حيثى نازيد و اكل در رسول و صاحب شريعت اولد و دغى حيثى نازيد

جهة بنوة
جهة ولايتى حقايتى و جود

قوله فاذا سمعت احد من اهل الله يقول او يتصل اليك عنه انه قال الولاية اعلى من النبوة
 فليس يريد القا بل الاما ذكرنا پس نحن برعادف محققه بالذات اشتسك يا انك منقول
 اولسه كه صفة ولايت نبوتك اعلا در سن بلكه مراد قائل بنم ذكر اتد وكوز معنادركه
 حيثية ولايت حيثية نبوتك اعلا در يو خسه ولى تابع بنى متبوعك اعلا ولى متق محال
 ذير ولى ده جهة نبوة فايته در نبى مشرع خود هجته بنى جامع در قوله او سمعت يقول ان الولى
 فوق النبى والرَسُول فان يعنى بذلك فى شخص واحد وهو ان الرسول من حيث انه ولى اتم منه
 من حيث هو نبى ورسول لان الولى التابع له اعلى منه فان التابع لا يدركه المتبوع ابدا فيما
 هو تابع له فيه اذ لو ادركه لم يكن تابعه له فافهم يا خود ولى بنىك ورسولك ما فوقه
 در ديو استماع استك بوند مراد شخص واحد وحيثية نسب ايله در كه رسول ولى اولادك
 اعتبار ايله نبى ورسول ولد ولى اعتبار دن اتم در ذير ولى تابع حيثية ولايته متبوعه
 غالباً ولى ولى تابع متبوع اولى لازم كلودر قوله فرجع الرسول وبنى المشرع الى الولايت
 وعلهم الا ترى ان الله قد امر بطلبنا لزياده من العلم لامن غيره فقال فقل رب زدنى علما
 وذلك انك تعلم ان الشرح مكليف باعمال مخصوصة ومحالها هذه الدار فرى منقطعة
 فالولاية ليست كذلك اذ لو انقطعت من حيث هي كما انقطعت الرسالة من حيث هي
 لم يبق لها اسم الولى اسم باق لله تعالى پس رسولك ونبى مشرعك مرجع لى ولايت وملك
 كور من سن الله تعالى علمك زياده سن طلبنا تمكه امر ايدى بنىك زياده سن طلبه امر
 اتمدى نته كه قلوب زدنى علما درى وىجى بودر كه تحقيقا شرح بنوى عباد الله تكليف
 اعمال مخصوصه در اعمالك ايسه محلى دار دينا در اخره بنجا وازا تمز محل ايسه منقطعة
 پس اعمال خاله سى در منقطعة اولورا ما علم وولاية منقطعه دكل در اكر منقطعة اولسه
 رسالة انقطاعى كى هر كز اسم ورسمى باقى قلمز ايدى اسم ولى خود الله ايجون ثابت
 وباقى در الله ولى الذين امنوا كى مواضع قرآنيه ده متعده مذكوردر قوله فهو لعبيده

مثلا تحققا وخلقيا
وتعلقا يتلوه عبارة
مقن بوتريث اوزر
شرح اولتشد
مسلم

تخلقا وتحققا وتعلقا پس حقیقه ولایه واجبایله ممکن میانده مشترک اولوبکن
واجبده تجلای بالذات والاصالة وممکنده بالتبع والاصافة اولدوخی کجی اسم
ولایه دخی واجبده بالاصاله خواص عبادی ایچون بالتبع ثابتدر بعضنده تخلقا
ثابتدر بعض اخرده تحقق طریق ایله بعض اخرده تعلق بهتی ایله ثابتدر مرتبه
اولی عبید صفاتی وافعالنی صفات وافعال حقه افنا ایدوب تخلقوا باخلاق
الله اتمکه دیر لر مرتبه ثانیه ذاتی ذات حقه افنا اتمکه دیر لر مرتبه ثالثه فناء
ذاتیدن کروافعاله وبقایه تعلق اتمکه دیر لر فرق بعد الجمع دخی اصطلاح ایدر لر
وبعض نسخه ده تحقق تقدیم اولتمش غالباً شرف رتبه سی اعتبار ایله کجی اما بو
نسخه ده وضعل طبعه موافقی وارد دیر زرا سالک ابتداء صفات وافعال
حقه ثانی مطلق قیوور وخلقوا باخلاق الله ایدر بعد ذاتن ذات حقه فانی
ایدوب بتحقیق بالحق ایدر وبعد الفنا کرو وبقایته تعلق ایدر که اول مرتبه یه
بقا بعد الفنا و فرق بعد الجمع دخی دیر لر اخر مرتبه مرحوم صوفیه نو بالی افندی
کتاب ترتیب سابق وزرینه شرح ایدوب یعنی اول تحقیق افناء ذاتله شرح ایدر
بعد تخلقی افناء صفات ایله تعبیر ایدوب بعد تعلقی افناء وافعال ایله بیان
بیور مشلر وجهی فهم اولتمش زرا افناء ذاته افناء صفات وافعال داخل در خصوصاً
تعلقن افناء افعاله هیچ علاقه سی یوقدر مناجای مرحوم بو حلاک رخسار سبب
رفع قنصر عامه قلمین اقامته اول قدرهت وحنایته بیورمه مشلدر در غالباً سفر
معارفنا فقراء فضله خورانه مراد لر ای بقاء نواله در الله اعلم **قوله** فقوله تعالی العزیز
لئن لم ینته عن السؤال عن ماهیة القدر لایحوا سماً من یؤن النبوة فیاتیک الامر
على الکشف بالیحلی ویزول عنک اسم البنی والرسول ویقوله ولایته لفظاً قوله مبتداء خبری
مخذ وفذروعد لفظدرو وعیددر اعتبارین ایله ایتیک دلالة قرینه سی ایله مخذف

اولنمشدر يعنى الله تعالى ذلك عزيزه خطابا اليه قول شرطيه سى كم اكرما هية قدرتك
 قطع سؤالا تميزا يسك ديولز نبوتك اسمكى محوايدى زين پس اول حجاب رسم واسم ونحو
 وذوال بولمق ايله امر حال كشف وتجليه انتقالا يدر وسند اولاجمه ولايت قوه وبقا
 وحيثية نبوة ورسالة ضعف وفنا بولو با اسم نبى ورسول قايت وصفت علم ولاية
 ثابت قالورد يكدر اولاقوات فضيلة وكمال ولىمق اعتبارى ايله وعيد ونبات وشرف
 حال ولىمق ايله ومعدر قوله الا انه لما دلت قرينة الحال على ان هذا الخطاب جرى
 مجرى الوعيد علم من اقترنت عند هذه الحالة مع الخطا انهم من الوعيد بانقطاع
 خصوص بعض مراتب الولاية في هذه الدار ان النبوة خصوص رتبة في الولاية من
 المراتب الابدود كلواركه يعنى وجه حقيقته توجيه اولنسه بوكلام وعيد المجزى
 مسوق دكلدر لكن وقتا كه قرينة حاله كه حضرت عزيزك قرينة حاله ده
 مرور يدر سؤالا اسفرا سى ايله بو خطاب مجزى وعيد جارى ايدو كه دلالة
 اندى ايسه هر سامع كه بو قرينة حاله وماليه نك خطا برفترانه عالم
 اولدى بلده كه خصوص مراتب ولايت دار دينا ده عزيزدن منقطع اولازيا
 نبوة ورسالة ولايتدن بر مرتبه مخصوصه دركه ولايت شامله اولدو ونحو
 مراتب بعضنه بودن شاملدر قوله فيعلم انهما على من الولى الذى لا نبوة لتشريع
 عنده وللرسالة پس وعيد من بورك ورود نك معلوم اولور كه بنى شولوليدن
 اعلى دركه اندى نه نبوة تشريع بولونى ندر رسالة قوله ومن اقترنت عنده حالة
 اخرى يقضيها ايضا مرتبة النبوة ثبت عنده ان وعد لا وعيد وان سؤاله عن
 القدر مقبول ان النبى هو الولى الخاص ويعرف بقرينة الحال ان النبى من حيث له
 في الولاية هذا الاختصاص محال ان يقدم على ما يعلم ان يكنه منه او يقدم
 على ما يعلم ان حصوله محال اما بر بنى عارف بالله كه مقتضيات مرتبة نبوتك

برحالة اخرى بهمقاومة ايد مثلا حقايق شييا به كما هي عارفا ولا ينبغي كامل
الولايت تبكى كه قدرتك مقدوراته كيفيته تعلقته بحسب الذوق والوجدان مطلقا
انوك ياتنه كلام مزبور وعدايدوكي ظاهر وعييد ذكول ايدوكي باهر در وانك
قدن ستوالي عند الله مقبولا وتور وقرينه حاليه ايله معلوم اولوركه بخفك
ولايت حاصه سعي سببي ايله محالدر كه الله تعالى حضر قلبينك قاتنه سواك
مكروه اولاشيادن وحصولي مشكل وممتنع اولان مجهولانك استكانه اقدار
ايد **قوله** فاذا اقترنت هذه الاحوال عند من اقترنت عنده وتقررت اخرج
هذا الخط بلاهي عنده في قوله لا محون اسمك من ديوان النبوة فخرج الوعد
وصا دخبرايدن على علومرتبة باقيه وهي المترتبة الباقية على الانبياء والرسل
في دار الاخرة التي ليست بمحل الشرح يكون عليه احد من خلق الله في جنه ولا نار
بعد الدخول فيها بسننن كه احوال مذكوره نك اقترانه محل ولمغه لايق
اولان نفسك اقتران مزبور حاصل ومقرر اولسه خطا بالهوكه لا محوت
خطا بيدرانوك قاتنه مخرج وعده اخرج اولونور وعييد حمل ولنمزدنجي بر
خبرا ولوركه علومرتبة باقيه دلالة ايدركه انبيا ورسلك دار اخيرت خصا
يصندن اولوروزيرا احكام دار دنيا القطاع بولور محلي قوة او لمغه زيواران
مزبور مخلوقات دن برفردك شريعتي اولما غله قابل محل اولان من زهاهالي جنه
ونزهاهالي ناردن مادامكه داخل ووارد اولمش اولالريزادارين دن برسي
تكليف ومحل دكلدر بلكه دار مجازا ندر **قوله** وانما قيدناه بالدخول في الدارين
الجنة ولنا دلما شرح يوم القسيمة لاصحاب الفترة والاطفال الصغار والمجانين
فتمرد هؤلاء في صعيد واحد لا قامة العدد والمواخذة بالجرمية او التراب
العملية اصحاب الجنة فاذا حشروا في صعيد واحد بمعزل عن الناس بعث فيهم

نبی من افضلهم وتمثل لهم نار یاتی بها هذا البغی المبعوث فی ذلك الیوم فیقول انار سو
 الله الیکم فیقع عندهم التصدیق به ویقع النکذیب عند بعضهم ویقول لهم انجموه هذه
 النار بانفسکم فمن اطاعنی فقد نجح ودخل الجنة ومن عصانی وخالفا امری هلك
 وكان من اهل النار فمن امثل امره ورمی بنفسه فیها سعدا قال الثواب العمی ووز
 تلك النار بردا وسلاما ومن عصاه استحق العقوبة ودخل النار ففرز فیها بعلمه
 الخالف لیقوم العدل من الله فی عبادہ نفی مذکورى که دار لخرتہ محل شریعتہ
 وتکلیفها ولما مقدر دارین ایله تفتیدا تدو کوزک وبعی بودرکه یوم قیامتہ اصحا
 فتره که نبی ورسول مبعوث اولما دوعی مدتک اهل الی سیدرو واطفال صفاره
 مجانین بقا اعتبار ایچون شیخ الهی وضع اولنوب و بوجمله سی برارض مستویده جمع
 اولنوب بعد الحاسبه مؤاخذه و مجازاة و ثواب اعمال خیر لری ایله مکافاة اولنوب زیا
 اهل فتره و قبل البایع متوفی اولان اطفال و شرف عقله مشرف و مکلف اولیان
 مجانین معدور لدر دیزیا استعداد اذ لیه لری بومعناى متقاضی دروا امتحان الهی
 سبق اما یخجه عدول و تسویب بولنمز و اسباب علل و شروط وجود معاولات
 ممکنه اولنوعاده بهیه و شیره تشبیه الهیه در پس قوه من بورعامته ناسلا بعید بر
 سفیده محشورا ولا لربون لارک ایچنده برافضلی کند ولره بنوة ایله مبعوث
 اولوب و امتحان ایچون برنار متمثل اولود اولبعث اولنان بنی اولکون دعواى
 بنوة ایدر و خلقه عرض رساله قیلور پس رسم معتاد اوزره استعداد لری بجه
 بعضندن تصدیق ایتما و بعض خردن تکذیب و خذلان صادرا اولود و رسول من بور
 اول قوم امتحان ایچون نار من بوره دخول ایله امر ایدوب و هر مطیع اولنا ناصحی و اهل
 جنة و عصای اولنا هالك و اهل نار در دیوا اول نور انش نمایه سعوت ایدر پس بلکه
 امر نه امتحان ایدوب نفسی ناره ادخال ایدر سعید و مثاب اولور و نار من بور

طرایف من بوره ایچون ایسه
 قبل التکلیف دخول دارین
 یوقدر بیکه بعد التکلیف دخی
 اکثرى اعرف اصحابه اولور

سلا

فقیر ایدرین نار من بوره صورة
 مکارة مشیتة دریکه حفرة الجنة
 بالمکارة قد بدشد مذکوردر
 منم اولنوة
 سلا

اكا برد و سلام اولور و شولكه حوزة امرند اخروج و طغيان ايدوب اول ناصورده
يه دخولدن امتناع قيله في الحقيقة داخل نادر و سخت عقوبت بروردكار اولور و ناكه
حقك صفة عدل قامه اولنوب مؤمن و محسنه ثواب و نخاصي ميئه عقاب ترتيب
ايدوب امتياز مررتب حاصل اولور **قوله** و كذلك قوله **تعالى** يوم يكشف عن ساق **ويعنون**
الى السجود فهذا تكليف و تسريع فهم منهم من يستطيع و منهم من لا يستطيع و هم
الذين قال الله تعالى فيهم و يدعون الى السجود فلا يستطيعون كالم يستطيع و لا يستطيع
امثالاً امر الله بعض العباد كما في جهل و غيره فهذا ما يتبع من الشرح في الاخرة يوم القيمة
قبل دخول النار و الجنة فلها قيدناه و الحمد لله يعني حضرت شيخ اية كرميه كشف
و مشهودند دليل و ذوقته سبيل اتخاذ و ادعاء ايدركه كلام مزبور خلاف شرح
اوليه يعني امر مزبور در مخبر در الملك بو قوليكه قيا متد جميع اشيانك بواطن
ظواهر و حقايق منكشف و باهر اولور و ديناره سجدده استعداد لرى مفقود
اولانك اخيرتد عدم قدرت لرى متبين اولور قابل انكار و لمن ديمكدر و تسريع مزبور
بعينه دارد ديناره اولانك تسريع دركه ايجازند متمشى اولور بعضنك فعله استطاعتى
بعضنك عدم استطاعتك منكشف و ظاهر قيلور قادر و لما زيد و كى دنيا بنسبة
ايه در اما موطن اخيرتد نسبت عدم قدرتي ظاهر اولور ديمكدر و ايجاز ايله تمثيل عدل
استعدادى ظاهر اولور و عيوندرو و مذكور اولانك تكليف دنيا دن بقية دركه محلى قوة
اولانك اخيرتد تأخير و لندي فقير ايدورين قوة ده اولانك فعله خروج اتمه مكدر
مخالفه در اوضاع الهية ده بحيث بو قدرتنا سبخ ايسه باطلد اولانك تقديرجه شيخك
ضرورة عقليه ايله شهودى وجود اقتضا ايدرو اهل شرعه عنايت كبرى اولور
باخصوص اشخاص مزبوره نك احكامى هونوا اهل ظاهر قيا متد متبين دكلد فرد و عدل
حكم مجتهد فيها كيد رزير بعضه اصحاب اسراف قلمشدر و زياد ايجازاته دخوله

ونعيم لذاته وصوله استحقاقی یوقدر دینا ده نه مظهر تکلیف و امتحان الهی و مشرور
 درونه کسب نات و سینات قلمش در بعضی اطفال مشرکینی خدام اهل جنه امتش در
 رتبه لرین خط ایجن و با جمله یا حکم شرعی یا کشف شهود و لما یحی نسب علیه نسبتند
 حالی و لتمر اول خود خطا و خلل در مصون قلنر اما شیخ ذوقی محقق در زیر نقاضای
 استعلام و ارتباط سلسله اسباب و سببات و حکمی و شریعی مرآتاً و عمود سبب
 الهیه ید موات کلام شیخ ده استفاد در کلام اهل ظاهر ظنی و تخمینی در بعد فقیره لایع اول
 این قرآنی ده کشف ساق اخرا لامر ده و عاقبه العواقب حقایق اشیا انکشاف نام
 ایله منکشف اولور ید مکدر کایه اولا المشکر لواهل الکشف و یقین و الذوف
 و الحمد لله رب العالمین **فصل حکم نبی در فی کلمه عیسویه** حکم مذکوره بحسب الاطلا

سطح حکم نبوی

کلمه عیسویه نسبتند و یحیی بودر که حضرت عیسی بنوه عامه ایله مبعوث اولمشدر
 ازلده و ابده نه که حین بعثت بنوه حاصه مینوی ولدای دی و بنوه عامه سی ^{لجند}
 مهد ده ایکن بنودن خبر و یردی که انی عبدالله اتالی الکاتب و جعلنی نبیادی
 و اخواتک بو شرف ایله امتیاز بولدی و بطن دامنه دخی خبر و یردی که لا تخزنی خطایله
 دفع غم و اضطراب یلدی و بوسید ندر که عیسانک دعوة باطنه سی و انار و روحانیه
 اغلب ایدی و اکثر احوالی روحانیه انجذابدن ناشی ایدی بمجدد و سرج درخی جمله
 انار و ولایت و نبوه عامه دندر **قوله** عن ماء مریم و عن نفع جبریل فی صورة البشر ^{الوجود}
 من طین کلام خبر یدر ما استفسر هام تقریر در جبرین نون ایله بعینه لامله اولاجبریل
 شیخ شهود ندر بین الامرن تردد کون ستر در کانه ماء و زمزم اولمق اغلب جالدر ماده
 هیولانیه سنه اولاجلک تقدیم ذکر ایجابا تمسدر و انار جسمانیه سی اکا سندر در
 اگرچه فاعله احتیاجی حکمتک نفع جبرینه دخی نسبت اولمشد نته که انار و روحانیه ^{سی}
 اکا راجع در و با جمله بحسب الخارج ایکی سنه دخی یعنی قابل و فاعلک مرکب در او و ^{در} ^{معنا}

ومصراع ثانی نفع جبرین خالدر میں ہیئتہ فاعلا وبلغ اوزره یعنی جبریل نافع کا ظہور
 مخلوق اولاً بشر صورتہ متمثل اولدوغی خالده دیمکدر حرقک فتمثلها بشر اسویاتونہ
 ایما در **قوله** یكون الروح في ذات مظهره من الطبيعة يدعوها سبحانه ذات مظهره
 مراد ذات عیسویا و لمق جاز اما ذات مریم اولمق ظاهر در تکونذ مراد حدوث و کل ظهور
 در تظہر دن مراد غلبہ احکام طبیعتہ خروج در طبیعت دن مراد طبیعتہ مطلقہ اولمق
 و اربا خود مراد بقعہ تضاد و عالم کون و فساد اولمق و اربا یکی سی دخی داعی سبحان ^{حجیم}
 و مانع علیین نعیم در و فی الحقیقہ سبحی طبیعتہ اولاً سلاسل و اغلال و قیود و تعلقات
 و حواس ہوا و ظلمات بر محبسہ و بر محبوسہ بو لئتمنا لله تعالی جملہ موزی ہونذ
 خلاص میسر ایلیہ امین و شولذمرہ عارفینہ داخلین دن یتلہ کہ قیود مزبورہ
 دن الان خلاص و نجات بولوب قضاء قوس و طہارتی ماوی قیلد لرو بعد ورود
 الحجیم متجا و زحیر نعیم و فائز رحمت اولدیلر ننتہ کہ مخبر صادق حضرتنہ بوا یتر کریمہ
 تلاوہ اولندقرہ کہ وان منکم الا واردها بیوردیلر **قوله** جرنانها وهي خادمه یعنی بز
 اولدیحیمی متجا و زائدک حال بوکہ نار مذکورده خادمہ ایدی کہ کرجہ بز م نار موزده محمود
 نا بود در کن متجا و ز مقصود در اغتبا یا مجیر المستبحرین **لمنشہ** بزمرہ بیچارہ نوزی قان
 عصا توزه بند قفس مجلس سبحن ظلما توزه بو قید ہوسد نوزی یار بخلاصت احسان
 او ماروز منظر لطف متجا توزه **قوله** لاجل ذلك قد طالت اقامته فيها فزاد على الف
 بتعین یعنی تکوی نفع خبرنذ حاصل واحدہ بقا امر ذاتی اولدوغی چون کہ روح عیسانک
 صوۃ بشریہ اقامتی اقامہ طویلہ اولوب حتی الیقین یکنذ زیادہ اولدی و من سنین
 مذبورہ اقامتی مقضی اولان حضرت عیسی نک استعداد ذاتی سی ایدی ز بر حضرت
 عیسی نک مولدی بز م بیغیر عیود دن مقدم قول اکثر موز حین اوزرہ بشیوز الی الی
 ییل ایدی حضرت شیخ زمان تالیف کتاب نفوس کہ ہجرتک الی یوز الی بیدی محرمندہ

والا حضرت عیسی بیک
 الی یوزباشنہ
 قریب
 سلا

در جمله سی بیك ایكوزیلدن زیاده اولور اولان زما بیك التی یوزحدودنه قریب
واخردوره عالمده انشاء الله فازل اولور و دعوة دین محمد شرفنه نازل اولور حق سبحان
وتعالی باد شاه و قتموز و شرف دین و دولتوز سلطان مراد حضرتی اول زما سعادتی
واصل قیلور قریب هدایت و مهدی عنایت اولور رب العباد اولاد اجماد فی الیوم الشاد
مناسلا یر **بیت** هر که بود عورت دیر امین اولا افات جسم و جانک امین **قوله**
روح من الله لا من غیره فلذا ارحی الموات و انشا الطیر من طین یعنی احدیتر اسمان و ساطه
جبریل یر القاول نش کلمه علیا در اول اسم جامع غیر دین پیدا دکلد اول انتم
ملقی اولدوغی اجلد ندرکه احیاء موات اندی زیرا اسم مزبور جامع اسم صحیح و محیی و علیم و قادر
در نته که جنس طبور دن خفاشی انشاء اندی طین دن مرکب اولدوغی خالد **قوله** حتی یصبح
مز دیر نسب بر یوز فی کمالی و فی الدون یعنی حتی رب منشاء تذ که احدیتر جامع مرتبه
سیدر ذاتنه فایض اولان نسب مظهریتی ظاهر اولوب و اول نسب مظهریه سببی ایله
ادفاده و اعلاده اثری مقرر اولاد اذ ناد مراد خفاش اوله **قوله** ظهره جسم و وزحه
روح و صیره مثلا بتکون یعنی الله تعالی حضرت عیسی علیه الصلوة و السلام کوز
جسمک طبیعت حرکتن نظهر اندی دخی روح شریفن صفات زمیم دن و ملک اریله
دن تغزیه قدری و بسبب ایله ذات لطیفن صفت تکیید کند و ذاتنه مماثل و مشارک
ایلدی **قوله** اعلم ان من خصایص الارواح لا یطأ سدیثا حتی ذلک الشئ و سرت
الحیوة فیه تحقیقا معلومک و لیسونکه ارواح مجرّه مظاهرا اسم ریدر و بوتلرک
حیوة صفات ذاتنه سنذ ندر و صور عالیه ایله تمثیل ایدر لر و اشیا دن هر شیئه
تعلق ایدر لر و قنی محله و طی اسلرونه موضعه لمس اسلر اول محل و موضع حیوة
بولدقنه ما عدا اول محل موطنه عالیه جوارنده اولان موضعه دخی ساریت حیوة
واقع اولور و باجمله اکسیر علم و حیوة حاکی ذهب روحله مذهب قلغه سبیدر

خفاش زجان کی برسه
د دکری جیلن ندرکه
طیران ایدر
مسله

اما حال مزبورده استعداد حيوة شرط در **قوله** ولهذا قبض السامري قبضة من اثر
 الرسول الذي هو جبريل عليه السلام وهو الروح وكان السامري الما بهذا الاسم
 فلما عرف انه جبريل عرف ان الحيوة قد سرت فيما وطئ عليه فقبض قبضة من اثر
 الرسول بالضاد وكذا داي يملاء يد او باطراف اصابعه يعني سبب ^{سبب} سبب ^{سبب} سبب ^{سبب} سبب ^{سبب} سبب
 او توري دركه سامري اثر سولك يعني جبريلك نشأ قدم براقه برقبضه تراخذ
 اتي ذرا امر معهودي يعني كيفية سراية حيوتى وثاثير روح وروحانيا بيلود
 ايدى پس جبريل عليه السلام ايدو كنه عالم و جاق بصد ونحو رحيوة سرايتن
 بلدى وقبضة ترائى ولدى لفظ قبضه ضاد مجمع ايله تلفظ اولسه او وحي
 طلوسى قبضا تدى ديمك اولور مهله ايله اولسه بر مقلرى اوجيله الذى ديمك
 اولور **قوله** فبئذا فى العجل فجار العجل اذ صوت البقر انما هو خوار ولواقح مآثرى

شرطه دن مراد شرطه
 روحك صورة مخصوصه
 عدم انحصار فى بيان
 شه كه بيقين بويله
 توهم اعش
 ٧

لنسب اليه اسم الصوت الذى لتلك الصورة كالرغاء للابل ولقواج للكبش ولبيعاد
 للشيء والصوت للانسان والنطق والكلام پس سامري وضع معهود ايله اخذت
 ترائى اولحلى قومذ منخز اول صورة عجل معهودك داخلنه القا ادى پس فى حال
 صورة مزبور حيات بولور بشاننه لازم وفرجانه ملايم صورة ايله كه آواز بقرد
 صدايه ابتدا تدى يعنى خوارا ولدى اكر ترائى صورة اخرايه القا ايدى اولصوت
 مناسب صوت اسناد اولنوردى مثلا صورة ابل اولسه رعاكيش اولسه نواج
 شاة اولسه بعمار انسا اولسه نطق وكلام ياخود مطلق صورة نسبة اولنورد
 دى معلوم اولاكه قوم موسانك مزاج بقره نسبت معنى ببرى ستر الهى دركه اغياد
 دن مكومدر سورة بقره ده دى قربان بقره صفردن مراد ذبح نفس حيوانى دركن
 مقدما تهذيب اخلاق در دى حيوانيه وظلمات دى ذيلة بهيمه ايله نفس امارة
 صورة مظلمة سواديه سى صفة صفرة نورانية ده متبدل اولوب اول صورة

مذهبه واقعه صوريه صورة مذهبيه معنويه دلالت اتمك اشاره قرآينه ذك
 حاصل اولدى لكن تهذيب باطن اخلاق دن عاجزا اولوب عجل مذهب مزبور بيه حسن
 حيوانييه دركه اله انخاذا تمشلا ايدى و طعام روحا في ايله قناعا ايموب لئن نصير
 على طعام واحد يمشلا ايدى عناد و فساد لرى مشهور و صلاح و انقياد لرى معور
 و مذکور در قوله فلذلك القدر من الحيوة السارية في الاشياء لىسمى لاهوتا پس
 بومقدار حيوة كه اشياءه ساريه در لاهوت تسميه اول نور زير احيوة صفة الهية
 يه دركه صفات اجزاي مشتمله و سترمه در زير اسم حى امام ائمه سبعة دركه علم
 و قدرت و سمع و بصر و كلام و تكوين در قوله ولئنا سوت هو المحل القائم به ذلك
 الروح يعنى لاهوته مسمى اولاً في الحقيقة روح اولوب تلك الحيوة انوكله قائم وانك
 سببى ايله ساريه اولدوغى كى ناسوت دخی روح مذبورك محلى دركه روح انوكله
 قائم اولور بلك روحك انوكله بالذات قائم اولان صفات ساريه سى اولور
 پس لاهوت صيغة مبالغه الوب اله دن ماخوذا اولدوغى كى ناسوت دخی اگرجه
 ناسوت ماخوذا صيغة در لكن ناسه مخصوص استعمال اولنمز بلكه ناسه وغيره اطلاق
 اولنور قوله فسمى الناسوت روحا بما قام به يعنى پس وقتا كه اسم روح صورة
 مشهودة عيسويه و صورة مثالية جبريليه على وجه الاشتراك اطلاق اولنور
 ايسه اطلاق مزبور طريق مجاز مرسل ايد و كنه تنبيه قصد ايدى و ناسوت روح
 تسميه اولندى سبب قيام اولان شينك اسمى قائمه تسميه و حالك تا منى
 محلنه اطلاق تمكده ايدى قوله فلما تمثل الروح الامين الذي هو جبريل عليه السلام
لريم بشر سويا تخيلت انه بشر يرد موافقها فاستعادت باللذنه استعادة
 بجمعيه منها يعنى وقتا كه روح الامين كه جبريلدر مرهم همچون صورة بشر يه تمام
 الخلقه ممثل اولدى ايسه مرهم انى قوة حيا له سنده بشر كوردى و انى كذويله

طعام نفسايند مراد بصل و ثوم
 اولوق و اولوق رديرا اولوق
 واربرى سورى و برى مغنوبير
 و بينهما ده نسبة سببية و سبب و اراد
 زيرا اصحاب اخلاق رديه طعام
 مذبورينه بالطبع حريص
 و احص لردر مسلام

جماعه متوجه اكلا دی و ان دن جناب حقّه استعاذه اندی جمعیة قوای نفسانیته
و هم روحانیه ساریله متوجه اولدوغی حالده **توله** لیحصلها الله مع منه لما تم
ان ذلك مما لا یجوز تا که حق تعالی اخی جبریلک فعل مخصوصند امین ایدر زیبا
مریم حضرت تباری شرایعده زفا حرام ایدر کینه عالم ایدی **توله** فحصل لها حضور تام مع
مع الله وهو الروح المعنوی پس حضرت مریم اول جمعیته حصولند بر حضور تام اولدی که
اول حضور ایله روح معنوی و اصل اولدو زیبا اول حضور عین روح که اندی غیر بی نور
در حضور صلاّه کما ملین کبی که حضور فی کصلوّه صلوتک روح منفوخی هتا برهسته در و
بی حضور قالب بی روح کبی در معلوم اوله که حضور فی الصلوته دیمتک معنای کبی کندی
صلوتده ایدر کن بیلک در و صلوته متمم و المقدر یعنی مشغول خاطر اولما مقدّم مشغول
الخاطر اولما و صلوتک غیر ایله مقید اولما قدرته که بر کسه زما خوف واضطر ایدر
حق ایله حاضر اولور غیر ایله مشغول خاطر اولما ز اول اجلد ندر که حضور مع کله نه قدر
اولسه اجابتد عایر اولقدر اقرب و انسیب اولور حال مریم دخی بویه اولمشد **توله** فالنفخ
فیها فی ذلک الوقت علی هذه الحال الخرج عیسی علیه السلام لایطیقه احد لشکاسته خلقه
الحال امه فلهما قالها انما انا رسول ربک لاهبک غلاما زیکا انبسطت عن ذلک بعض
و انشرح صدرها فنفخ فیها فی ذلک نیقل الرسول کلام الله لامته پس اگر جبریل علیه
السلام حضرت مریمه اولاستعاذه واضطراب وقتند نفخ روح الله انسه که
اول وقت جرح صدر و صحبه در زیبا مریم تخیل اتمشد بیکه خلاف شرع کند و بیجماع اولونه
عیسی علیه السلام بر وجهله خروج اندیکه انوک سکا شنه خلقته طاقتور میسیدی
زیبا اگر امتک سوء خلقند سوء سریه ایدر ایدی حین جماعه واقع اولان صور خیالیه
که ابوینه طاری اولور اولصوره و همیه نفسانیته البته ولدوز ظاهر اولسه کمر کرد
زیبا نفخ هواء و القاء منی صوره و همیه مزبور ایله متصور اولدوغی حالده واقع اولور

پس اجمالاً ماده موجوده و لا تفصيلاً صورتها ظهوراً يدر لکن وقتاً که حضرت
جبرئیل بومعنا ايله ملهم اولوب و بوغاييله نياز االه قصد ايدوب بيوردی ايسه که
يا مريم مضطربا و لمه بن سکار بکن ذرسانته کدمکه سکان کلام زکی و ولد طاهر
بغشليم پس حضرت مريم اول حاله قبضنده بسطه منقلباً و لدی و جمع صدر دن
انشرح قلب بولدی و اول حاله انشراح روح الله منقوح اولدی پس جبرئیل عليه
کلمة الهی مريمه نقلی مثلاً رسولک امته کلام کبی اولدی و انشراح صدر مريمه سبباً ايت
بشارتی تذکرته سی ايدیکه ان الله يبشرك الایة قوله وهو قوله و کلمة الله القاها الی
مريم و روح منه یعنی جبرئیل کلمة الله مريمه ناقل اولدوغنه دلیل الله تعالی نك بوقولی
درکه بیور و کلمة الله القاها ضمیر کلیه حقه راجد مريمه ضمیر کبی پس نته کیم کلام
قدیم مجرد عن الاصوات و الحروف لبا س صوت و حروف ايله رسول امته نقل ايدر کذلک
جبرئیل ذی نفس رحمانی که مرتبه علیه ده تعینات عیسوی ايله متعین در مرتبه عینه
نقل اندی پس ایکی سی ناقل اولدک موجود و لمادی قوله فسرته الشهوه فی مريم فخلق
جسم عیسوی عم من ماء محقق من مريم ثم ماء متوهم من جبرئیل جری فی رطوبته ذلك النسخ
لان النسخ من الجسم الحيواني ركب بمایفه من رکن الماء فتكون جسم عیسوی علیه السلام من
ماء متوهم و من ماء محقق پس بدن مريم عهد اول نفع سببی ايله که صورته بشریه اعتدلیه
حاصلدر شهوة ساریه اولدی ذیراً اول شهوتک فی الحقیقه روح معنویسی وارد درکه
مجت ذایتیه ازلیه در بدن مرید اول سرایه امتداد و سبب ایجاد عیسوی عم اول شد بلکه
سبب ابداع ایجاد جمع عالم اول مجتدر پس جسم عیسوی عم ماء محقق مريمی و ماء متوهم
جبرئیلی خلق اولدی و ماء جبرئیل و هی اولدی و نفع ظاهر درکه مریم سلطاناً و هی سببی ايله
موجود اولمشدر نته که بعضی اشیا نك وجود خارجده و هم مترتباً ولد و نفع مبین
در و اول ماء متوهم نفع مریورک رطوبتند سرایه ایدوب و همته مطابق وجود متحقق

اولدى زير نفع كه جسم حيوانه صادر اوله البته البته رطبا ولور زير جسم حيوانه
ركن ماء متحقق پس بوتقديره جسم عيسى عليه السلام ماء متحقق ايله ماء
متوهمه تكون ايدرو ماء متوهى وهم مرتبم متحقق قيلورا يكي سى دى حاله متحقق اولور
قوله وخرج على صورة البشر من اجل امه ومن اجل مثل جبريل فى صورة البشر حتى لا يقع
التكوين فى هذه النواع الانسان الاعلى الحكم المعتاد وحضرت عيسى عليه السلام
صورة بشره ظهورا يدوب صورة ملكه متصورا ولد ونمك ونجى الولد سرايه ايك
بودر كه جبريل عليه السلام صورة بشره تمثلا تمسدر وجبريلك صورة بشريه
تمثله حكمة تكوين نواع انسانى حكم معتاد الهيدن تخلفا تمك ايجو ندر بونخسه صورة
ملكه ده دى بومقصودك حصولك تحت قدرة التهد داخله حصو صاصورة
انسانيه اشرف صور در **قوله** فخرج عيسى عليه السلام يحيى الموتى لانه روع الهوى
الاحياء لله تعالى والمنع لعيسى عليه السلام كما كالتنوع لجبريل والحكمة لله تعالى
پس عيسى بر حيثية ايله خروج انديكه احياء موتى خصا يصنذد ريزاروع الهينك
خود احياء موتى خصا يصنذد در اما فى الحقيقة احياءه حقا نيتدر نفع بجه عيسوى
نكدننه كه نفع جبريلك اولوب كلمة التهنك اولدو نى كى زير اهر ممكك بجه وحب
وجهه امكانى واردر يعنى ولجيان صادر اولدو نى بجه وار ونسبتين امكانيه سى
واردر پس عيسانك وجهه حقد ونسبتى وتصرفات الهيد قدرتى بجه او نى حى ايله
در بجه ثانية حى ايله مبتلاى عجز امكانيد **قوله** وكان لحياء عيسى عليه السلام
للاموات احياء محققا من حيث ما ظهر عن نعمة كما ظهر هو عن صورة امه وكان
احياء ايضا متوهمان منه وانما كان لله جمع الحقيقة التى خلق عليها كما قلت انه
مخلوق من ماء متوهم ومن ماء محقق نسب اليه الاحياء بطريق التحقيق من وجهه
وبطريق التوهم من وجهه فصيل فيه من طريق التحقيق ويحيى الموتى وقيل فيه من طريق

التوهم فينفخ فيه فيكون طيرا باذنا لله فالعامل في الجور فيكون لا ويحتمل ان يكون العامل فيه
 ينفخ فيكون طيرا من حيث صورته الحسية الجسمية وحضرت عيسى نك احياء الموتى عيسى
 امر محقق اولدى حيات مزبور عيسى نك فعل نفخ نك حاصل الموت حيشة ايله نته كه عيسى
 امتد نك ظاهر اولدى واصل خلقته ماء محقق نك يكون اذ بكه ماء مزعم محقق نك متوهم
 دكلدر يس حضرت عيسى نك من وجه محقق ومن وجه اخر متوهم اولدى عيسى فعل
 انفعالته مناسب ووشدى زير حقيقة احياءه منسبدر كه فاعل حقيقي وموش
 نفس الامرى درو با جمله عيسى فعل احياءه محقق ايله توهمى جمع اذى حقيقة مجبولة
 سى ايجون كه ماء متوهم ايله ماء محقق مخلوق ايدى پس فعل احياء حضرت عيسى
 من وجه بطريق التحقيق نسبة اولنور ومن وجه اخر بطريق التوهم نسبة اولنور كه
 عيسى نك مظهر سى اعتبار ايله فقط بسبب ندر كه حضرت عيسى ده بطريق التحقيق
 يعنى اسناد حقيقى ايله ويجي الموتى بيوردى وبطريق التوهم فينفخ فيه فيكون طيرا
 باذنا لله دندلى بس عامل طرفه يعنى باذنا لله قولند بر معنا اوزه لفظ فيكون
 اولور ينفخ قولى ولماذ يعنى نفخ عيسى دن اولور فقط وكون طير دن اولور باذنا لله بس
 طير فى الحقيقة حقن صادر اولور وفعل وفاعل حقيقة اسناد اولور وعيسى دن صادر
 اولوا الحق نفخ اولور اما عامل ينفخ اولور سى تقديره طير نفخ عيسى دن صادر اولور
 وحقيقة احياء عيسى بر نسبة قنور كه امر سابق خلا فيند طيرك صورة حسية
 جسمية سى اعتبار ايله وحقه نسبة اولنا اذن نفخ اولور فقط **قوله** وكذلك تبرز
 الائمة والارص وجميع ما ينسب اليه والى اذنا لله اواذن الكاية فى مثل قوله تعالى باذنا
 وباذنا لله فاذا تعلق الجور بىنفخ فيكون النافع ما ذونا له فى النفع ويكون الطائر عن
 النافع باذنا لله واذا كان النافع نافع عن الاذن فيكون التكوين للطائر فيكون لعمال
 عند ذلك فيكون فلولا ان فى الامر نوهما وتحققا ما قبلت هذه الصورة هذ الوجهين

اسناد يعنى استعداد عيسى
 صوت عيسى يرهجهين
 من بورين اعطى اشهد

بها هذان الوجهان لان النشاء العيسوي يعطى ذلك يعنى جميع عيسى برهنسوي
 اولان مورخارفة العادات بويله در مثالا ابراه آكه وابرص وغير بلى هب بويله در
 يعنى ذوجهتين درجهت تحقيق وجهته توهم ايله اولاجلد ندر كه كاه عيسا برهنسوي انور
 وكاه اذ الله وكاه اذن كاي ترا ضافه اول نور ومثالا واذ تخلق من الطين كهيشة الطير
 باذنى كى وتبره الاكه والابصر باذنى كى ودخى فانغ فيه فيكون طيرا باذنى الله
 وايحي الموتى باذنى الله كى بس تخن مجور ينفخ لفظته متعلق اولسه فانغ نقره باذنى
 اولور وطائر ناخنا موجود اولور حقا اذنى سبب ايله وبوجهت حقه حقيقه اولور
 اما مجور لفظ يكون برهنسوي اولسه اول تقديره فانغ بلا اذن فانغ اولور وكون
 فعلى طائر ايجون ثابت اولور مصدر مجهول اولور وزره وبوجهت حقه توهم اولور بس
 امر مزبورده حقه توهم وتحقق موجود اولسه صورة مزبور قابل وجهين اولما ذى
 بلكه وجهين بوراده موجود در زير انشاء عيسويه بوئى اعطا انشدر كه ذوجهتين
 اولما غله انا صادره سبب ذوجهتين اولور قوله وخرج عيسى عليه السلام من
 التواضع الى ان شبع لامته الى ان يعطى الخبز عن يده وهم صاغرون وان احدكم ليطم
 فخذ وضع احد الاخرين يبطمه ولا يقع عاليه ولا يطلب القصاص منه هذا من جهة
 امه اذ المراد لها التسفل فلها التواضع لانها تحت الرجل حكما وحسادى حضرت عيسى
 برهنسويه متواضع اخرج انديكه اول تواضع امته سرايه اندى حتى خارج ويرمك
 انله قدر تلر يته نسبة ايله شروع قلندى متواضعين ومنذ اللين اولدقارى حاله
 بودخى امتنك سرايتا متش حالندركه ضعف نسا درودخى بو مرتبه مشروع اولديكه
 اخردن بر كسه بونلردن برسندك رخسارنه برطبا نجه اورسه اولد بريكا غنى دور
 ويره تسليم ورضا بوزنى كو ستره وهر كن خصمه غلبه قصد ائمه وطالب قصاص
 ولسويه اوليه فقير ايدورين غالبا بو مرتبه حضرت عيسى ده فرط توحيد انصاف

يعنى صورة عيسى برهنسوي
 اية كى عه يعنى ما تحقق
 ايله ماء مست همدن
 خلق اولما سيد
 ملا

ناسيدركه

ناسیده که غلبه روحانیتش قوی بر نفس منتهی در هر نه صادر اولسه فاعل حقیقی
 کورد در طوق نور و رحم سهمی الذن بلز لرد لذن بلور بلکه کمال نه ایلی بلور نه دیلی مستغرق
 نور جمع و نوحید اولور کتر **شعر** شول دین به کم کل کوزنه خار کور من یارنی کورن
 عارفه اغیار کور من بر ساعدی بچنه و بیک ضرب طبایحه و خسار ذقن ظاهر و دیلی
 کور من حضرت شیخ قدس سره یومر بته دخی هجته امده حاصل اولور حالت در در بر زیا
 امره بالطبع سفید و سفیلین تواضع مقتضای طبع او زره امر لازمه در اول سبیل ^{ندکه}
 حسنه و حکم شرعه ما تحت رجله در اما شریما نصیبی نصف نصیب و جل اول ^{سید}
 مثلا حسنا اولد و نخی خود محسوس **در قوله** و ما کان فیه من قوه الاحیاء و الابرء
 فمن هجته نفع جبرئیل فی صورۃ البشر ولولم یأت جبرئیل فی صورۃ البشر و اتی بصورۃ
 غیرها من صور الاکوان العنصریة من حیوان و نبات و جمادات لکن عیسی علیه السلام
 یحیی الموتی الاحیاء یتلبس بتلك الصورة و ینظر فیها دخی هر قوه که حضرت عیسا در
 احیاء و ابراد در صورۃ بشریه ده نفع جبرئیل هجته بندر پس اگر جبرئیل علیه السلام صورۃ بشریه
 کلیمه ایدی بلکه اکوان عنصریه دن مثلا یا صورۃ حیوانیه دن یا نباتیه یا جمادات دن
 کلیمه ایدی و بوضوح نلر ده ظاهر اولدی عیسی علیه السلام لایحیاء موتی و ابراء اکمه
 اتمیه ایدی آلا صور من بوره ایله تلبس وقتند ایده ایدی زیر احواس و الدین البینه
 ولده ظاهر اولور مثلا بقله که حمار ایله فرسند تولداید رسیه فرسیه ایله صورۃ ^{لانه}
 اولور سیره خمس جریان و شدة عدد در صورۃ خود ظاهر **در قوله** ولواتی جبرئیل بصورۃ النور
 الخارجة عن طبایع العناصر و الارکان لکان عیسی علیه السلام لایحی الموتی الاحیاء ینظر
 فی تلك الصورة الطبیعة النوریة لا العنصریة مع الصورة البشریة من هجته امه و دخی
 اکثر حضرت جبرئیل عم صورۃ مخصوصه نوریه سحایله کلیمه ایدی که طبایع عناصر
 و ارکان بنی خار جدر یعنی عالی و مترقیدر عیسی علیه السلام احیاء موتی اتم ایدی

الاصلوة نورية سي ايله ظاهرا ولد و غي حالد ايدر ايدى والد سي جھتند اولاصورة
 عنصرية و بشرية ايله امتز ايدى خارج عالمي و مترقي و بكمدر لکن طبيعة مطلقة ذاعالي
 ذيمک دکلد رزيرامقام طبيعتد قبول صور ايدر و تمثلا مثال قيلور زير اجبرائلسلطنا
 عناصر در سموات سبع و ما تحتی اولان عناصر و عنصریات جمله سي جولان نکي در
 مراتب مشنوعه يه صور متناسب مختلفه ايله تنزل ايدر موطن و مقامات متناسبه
 بحسب الاستعداد و رود ايدر اما مقام اصلي سي و غير طبيعي سي ما بين فلک سا بعدر
 و ثامن در اما مز بور طبيعة نوري بدن ما فوقه متجاوز و لماز سدرة المنتهاي کچرد کل
 بومعاد رزير اسدرة منتها فلک سا بعدر صعود جھتند و منتهاي فلک تا مندر هبوط
 جھتند الله اعلم **قوله** فكان فيه عند احيائه الموتى هو لاهو ولا يقع الحيرة في النظر
 اليه كما وقعت في العاقل عند النظر الفكري اذا راى شخصا بشريا من البشر محي الموتى
 وهو من الخصايص الالهية احياء النطق لا احياء الحيوان يقي الناظر حاربا ان يرى
 الصورة بشرا بالاشرا الالهي پس جبريل عليه السلام صورة نور سيند احياء موتى اتسه
 اول صورة صورة جبريل در ديو حکم ايدر لر ايدى بشر ديمز لر ايدى و نظره خيرة واقع
 اولور ايدى که عجباً بوضوطة ملک ميدير يا بشر ميدير ننه که حيرة مز بوره واقع اولور
 بر حکيم عاقلده که قين بر شخص بشري کور سه که احياء موتى ايدر لحياتى نطق ايله يعني
 مجرد ميتي سو يلمک ايله يو حسه حيات و حسن حرکت افاضه اتمکه دکله که اکل و شرب
 قابل اوله و بوجله ايله کور احياء مز بور خصايص الهيه دن اولما غله ناظر متفکر هر
 حال جائز اولور زير اصورة بشري بخصايص الهيه ايله متصف کوردر **قوله** فارى
 بعضهم فيه الى القول بالحلول وانتهوا لله بما احيى به من الموتى و لذلک نسبوا الى الكفر
 وهو الاستر لانهم ستروا الله الذي احيى الموتى بصورة بشري عيسى عليه السلام
 پس بعض ناظر لرونک نظر فکري حلو له قايل اولما غه مؤدى اولديکه عيسى ده اله

يعنى فلک سبع ثامنک
 ما بينک اولما مسافير
 مقام اصلي سیدر که غير طبيعي
 مرتبه سیدر اما فلک سا بين
 اشاعة هبوط اتسه مقام
 صرکه قسرت ايله حيرة امتز اولور
 مثلاً امر الالهي ايله انبياء
 انزال وحي اتسه سي کسي
 اما بين فلکين حیرت
 صرکه طبيعة در تشریکه
 سلام

حلول ابدی و فاعل احمیا اولدی دید لر پس الهی صورت عیسوی تمقیده ایله ستراته
 لری کفره منسوب اولدی یلر **قوله** فقال الله تعالی لقد کفرا الذین قالوا ان الله هو المسيح بن
 مریم جمعوا بین الخطاء والکفر فی تمام الکلام کله لا بقوطم هو الله ولا بقوطم ابن مریم
 پس الله تعالی بونلر کفر فی قرآنه حکایتا بدوب بیوردیکه تحقیقا کافر اولدی لری ^{نیلر}
 الهی میح ابن مریم دیو صورت عیسی ایله حتی ستره اندیلر پس خطایله کفری تمام کلامه
 یعنی کلام کلی سنده و مجموعنده جمع اندیلر ایضا سنده اتمه دیلر تنها عیسی یله الهیته
 اسنادی ویا کوز بنو اسناد دیدر زیرا کفر ستره درو خطا هو تنها الهیته فی کلمه عیسویته
 حصردر حکیم مزبورین باشقه باشقه صحیح در جمعندن قطع نظر ایله زیرا عیسی علیه السلام
 مظهر هویت حق اولما سی اعتباری ایله اکاله اطلاق اولونسه صحیح در نته که جمع
 مظاهر صورده حکم بویه در حصردر یوقدر میح بن مریم حکمی دخی صادق در بقدر بقدر شک
 لکن تمام کلام صحیح اولما زرا حصرنه حتی عیسی یه صحیح اولور و نه مسیحیه حقیقه
 اعتباری ایله ابن مریم اطلاق جائز اولور **قوله** فعدلوا بالتضمن من الله من حیث
 اخی الموقی الی الصورة التاسوتیه البشریه بقوطم ابن مریم بلا شک پس قوم میح
 دخی احمیا موقی حیثی ایله ضمن میح قلمه لری بسبی ایله ثابت اولما اولاهو تنه د
 صورت ناسوتیه بشریه عدولاندیلر ابن مریم دیمه لری ایله حال بوکه حضرت عیسی
 ابن مریم ایدوکنه شنبه یوغدی لکن احمیا موقی حیثی ایله دکل **قوله** فخیل السامع
 انهم نسبوا الالهیته للصورة وجعلوها عين الصورة وما فعلوا بل جعلوا الالهیة
 الالهیة ابتداء فی صورة بشریه هی ابن مریم ففصلوا بین الصورة والحکم پس سامع
 تخیلا تدیکه بونلر الهیتی صورته نسبة ایدر اما نفسنده بویه قلمه دلر لیکه هو تنه
 الهیته یی ابتداء کلاملر ندر صورت بشریه ده حاله اولای یقلدیلر ایله صورتده ^{حقیقته}
 ابن مریم درکه محل هویت الهیه در پس بونلر صورت بشریه ایله حکم الهی بی فرق

لفظ حلول لسان نصاری
 حکایت دریا خود مجازدر
 حلول صفة مراددر
 سلا

وتفصيل ان يدلي بغير صورة الوهية حكيم اسنادا تمد يدلي بلكه صورته حلولا يدلي
نوره اله ديد يدلي بوجسه صورتي حكم غير قلما ديلر قوله كما كان جبريل في صورة البشر
ولا نفع تم نفع فيها ففضل بين الصورة والتفخ وكان النفع من الصورة فقط كانت ولا نفع
فما هو النفع من وحدها الذي تمثيل فرق وتفصيل در يعني ديمكره هوية الهية موجود
ايدى صورة عيسويه غير موجود ايكن ودخى صورة عيسويه وارايدى احياء يو عنك ليس
بينهما فرق حاصل ولدى نته كه صورة بشريه جبريل يمثل ايدى حاله كه نفع معدوم
ايدى بعد موجود ولدى نفع ايله صورة يمانند فرق حاصل ولدى ايدى ايدى صورته موجود
ايكن نفع معدوم ايدى بعد صورته حاصل ولدى نفع صورته حد ذاتي نفع ولد و نفعي
بكي زيرا عدم احياء ايله بولندي محدود محدود سوز بولتمن فمما هو النفع لفظه ما ليس معناه
در ضميره فصلدر يعني فليس النفع من المحدود ديمكره قوله فوقع الخلاف بين اهل الملل
في عيسى ما هو فن ناظر فيه من حيث صورته الانسانية البشرية فيقول هو ابن مريم
ومن ناظر فيه من حيث الصورة الممثلة البشرية فينسبه الجبريل ومن ناظر فيه من حيث
ما ظهر عنه من احياء الموتي فينسبه الى الله بالروحانية فيقول روح لكتاى بظهوره
الحبوة فيمن نفع فتارة يكون الحق فيه متوهما اسم مفعول وتارة يكون الملك فيه متوهما
وتارة يكون البشرى بالانسانية فيه متوهمة فيكون عند كل ناظر بحسب ما يغلب عليه وهو
كلمة الله وهو روح الله وهو عبد الله بسحق عيسى ده اهل مللا وراسنده خلا واقع
اولدى شوكه صورة جسمانية سى جيتشى ايله نظرا تدي كا ابن مريم ديك وشوكه
اكا صورة ممثلة بشريه سى جهندن نظرا تدي كا جبريل وملك ديدى وشوكه خصا بهما
الهيته مصدرا ولما سى جهسته نظرا تديكه احياء موتي در اكاروح الله دى معنى انوك
سببى ايله نفع اتدو كند حيا فاها ولد وغبون اما خلاجه الهية ده اولدى غير برده
اولمادى دقة نظره محتاج اولدو غبونكه بعضم مطلقا اله ديديلر بعضم ابن الله

زيرا عدم احياءه تلهيك
ضد يد زيرا هو تلهيك
ايدى درهنر شتيك ضدى
ايدى تحقق عيني منافيد
مسلا

علماء نصارى في نظرية
وصحانته وبقية
مذ هيلرى دشتبع
اولته

ردیلر پس گاه عیسی ده حق متوهم اولدی اسم مفعول صیغه سی ایله گاه ملک متوهم
 اولدی و گاه انسا متوهم اولدی یعنی هر معتقد و اهلک بر معنا ی جزوی ادراکاته سی
 و همنک حکمه تابع اولدی پس حق عیسی ده هر ناظرک علیه ظننه کوره اعتقادینه و بده
 بقصد ایسه مشاهد سی حالنده کرک حق کرک باطل و یله واقع اولدی و عنداهل حق
 عیسی کلمه الله اولدی بکه حصولی نفع جبریلدن واقع اولق اعتباری ایله روح الله اولدی
 مبداء احیا اولمه سی اعتباریله و بعد الله اولدی صورت بشریه سی ملاحظه سی ایله نته
 که ایه قرآینه ده مسطور درکه انی عبد الله انا فی الکتاب **قوله** و لیس ذلك فی الصورة
 الحسیة لغیر بل کل شخص منسوب الی ابیه الصوری لا الی النافع روحه فی الصورة البشریة
 فان الله اذا سوی الجسم الانسان كما قال فاذا سویته و نفع فیہ هو تعالی من روحه
 فنسبه الروح فی کونه و حیته الی الله و عیسی لیس كذلك فانه اندرجت بتسمیه جسمه
 و صورته البشریة بالنافع الروحی و غیره كما ذکرنا لم یکن مثله یعنی خلاف و لختلاف
 که صورت حسیه دن حضرت واقع اولمشدر هر کر عیسانک غیر صورتی ممکن
 اولما زیرا بر شخص بوقدر که بونلردن جبریله منسوب اوله و وجه متعدده ^{حقی}
 اوله مگر شخص عیسی زیرا شخص انساینه دن بر شخص اب صوری سنه منسوب
 اولور و صورت بشریه نافع روح منسوب اولما زیرا حق تعالی بالذات تجر جسم
 انسانی تسویرماتسه نته که فاذا سویته بیورمشدر بعد کند و روح شریفند
 اولد جسمه روح نفع اتسه پس روح مزبور کوننده یعنی وجودند و عینند یعنی
 ذاتند الله تعالی یه منسوب اولور اما عیسی بویله دکلد که تسویرتقدم اید
 و تسویر روح بالذات تعصبا اید زیرا عیسی تک تسویره جسمی و صورت بشریه سی
 نفع روحند مندر جدر پس تسویر و نفع معا واقع اولجاق تقدم تسویر بولمن
 عیسی تک غیرتد ایسه حال بویله دکلد نته که مذکور اولدی **قوله** فالوجوب

کلمات الله تعالى لا تنفذ فانها عن كن وكن كلمة الله يعني عيسى کلمات الله
اولجا ق جمعی موجودات کلمه الله در بوحیک حضرت عیسی بر اخصاصی یوقد
نته که بعض ناظرین بویله توهم تدبیر و حکم مذکور جسمانیاته عام اولدوغی
کبی روحانیاته دخی شاملدر و کلمات الله غیر متناهی در یعنی دو کمتر زیر جمله
سی قول کن در صادر در کن خود کلمه در لکن سایر کلمات در ممتاز در نکون
واصل کلمات اولت اعتباریله ودخی لفظ کن قولیه در سایر کلمه وجودیه
در در مشلدر که کلمات وجودی بنفس معانی اوزرینه واقع اولت قیاسا تد
فیراید و دین کلمات وجودی بدن مراد جواهریملکدر و الا کلمات لفظیه دخی
اعراض موجوده در بونلر دخی تجسد و تجوهر ایدر **قوله** فهل تنسب الکلمه الیه
سبحانر بحسب ما هو فلا تعلم ماهیهها او نزل هو تعالی الی صورته من یقول کن
فیکن قول کن حقیقه لتلك الصورة نزل الیها وظهر فیها لفظ الکلمه لام
عهدا یجوندر معهود کلمه کن در الیه ضمیری حقه راجعدر حاصل معنی دیکدر
که معلوم اولماز که کلمه کن حقه می نسبت اوانور مرتبه الهیه سی سببی الیه
یوخسه مرتبه اکوانه تنزلی حسبی الیه می نسبت اوانور اکر مقام الهیه ده
اولدوغی حسب الیه نسبت اوانور سه ماهیه کلمه کن معلوم اولن زیر
حکک کلامی عین ذاتی در ماهیه ذات ایسه معلوم بشری کدر صفة دخی
عین ذات اولجا ق ماهیه بجه معلوم اولور اکر نسبت مذکور ذاتک
تنزلی حسب الیه اولور سه پس قول کن بر حقیقتدر که کن لفظی قابل اولت
صورت تا بعدر که اول صورت ذات حقه تنزلا تمشد دخی اول صورتی ظاهر
اولمشدر و کن کلمه سی الیه تکلم ایدر و با حیات موات و ابراء امکه و انشاء
طیر قلمشدر **قوله** فبعض العارفين یذهب الی طرف الواحد پس بعض عارفان

كان محققين معتزله سالك
اولدوغني مسلكه
سلا

ما تريد به ندھي بوكه
ما بيد
سلا

طرف واحد ذاهب اولوب كلمة كن اللهم خيرى قايل كورمز ومحي وخالق
 حقد غيرى يوقدر دير لر **قوله** وبعضهم الى الطرف الاخر وبعض اخر طرف اخر
 ذاهب اولوب كلمة كنى متكلم اولاعبدالدر ومحي وخالق باذن الله عبدالدر دير لر **قوله**
 وبعضهم يحار فى الامر ولا يدري وبعض اخر كلمة كن امرند متخير اولور لر وطرفيند
 قنفسنه نسبتايد جملرى بلر لر **قوله** وهذه مسئلة لا يمكن ان يعرف الا بالاذن
 كابي يزيد حين فسخ فى التملة التى قتلها فجت فعلم عند ذلك من ينفع ففسخ فكاعيسوى
 المشهد يعنى بمسئله به وامركنه اولان نسبة معروفه حاصل اولماز اسباب
 ذوق وجلانله اولور تعريف وبيان لسانله اولماز مثلا لذة وقاع كجى اول فعل
 فاعله حاصل اولماسه بلنم تعريف مجرد تصرف افاده ايدر تصور ايسه ادراك
 حقا يقده كفاية اتمز پس مادامكه بروليند قوة احياء موجودا وليه بموعناى ادراك
 اتمزنته كه حضرت بايزيد نمله بي اياغى ايله قتل تدك نفع ايله كولا ايدوكى
 حين بوامى ادراك ايدى اما عيسوى المشهد ديمكدر فهم اولنور كه هر كسه كه
 اولياردن فعل احياءيه قادر اوله البته اكارو حانية عيسى دن حصه وساقله ^{در}
قوله واما الاحياء المعنوى بالعمل فلكل الحيوة الالهية الذاتية العلية النورية
 التى قال الله تعالى فيها ومن كان ميتا فاحييناه وجعلنا له نورا يمشى به فى الناس
 فكلمة من يمشى نفسا ميتة بحيوة عمله فى مسئلة خاصة متعلقة بالعمل بالله فقد
 احياء بها وقد كانت له نورا يمشى به فى الناس اى بين اشكاله فى الصورة سابقا
 مذكورا اولان احياء صورى ايدى اما احياء معنوى كه علم ايله اولورا نوك ايله حاصل
 اولا حياية ذاتية ابدية الهية نور يدردكه عين ذاتدرو علم حيوة مرتبة احدتيد
 شئ واحد در بعد علم اشرف صفات الهية اولمق ايله شيخ انى علونورديه ايله
 توصيف ايدى وحيوة علميه حيوة حسيه دن اشرف ايد وكن اظها رادى

زیرا علم حیوة روح و حدر و حیوة روح حیوة جسد دن اعلادر لکن حسیه نکه ایچلا
قلیل الوقوع و لما غله نفوسه واقع در که قدره نامته الهیه متر بتدر و خصایر
حقیقه دندر پس بوحیاء علیه دن حق تعالی اولیاء کلمینه نصیب تام و برمشد که
نفوس تعدینه افاضه ایدوب حیوة نورانی یله زندگانی بولور لرنته که قراند
بولر شدر او من کان هینا فاحیناه الایه یعنی مبتلای موت بجهل ایکن بزنانری
ایحیا ایدوب بر نور ساری فیضا فی ایله مستیتر اند که ناسک اولونور ساری
ساری سببی ایله بو اطن استعداد لرینه سرایت ایدوب خواطر نیا نثرن کشف
و فراسه ایله بلدی لر پس عباد الله اللهدن دخی هر عالم ربانی که بر نفس میجاهله
علم بالله متعلق بر مشله خاصه دن ایحیا ایدوب اول نور ساری و کشف و فراسه
اول نفس ایچون دخی ثابت اولور و ناسک ضمیر فی بیلور اشکال دن مراد ابدان
صورته در **قوله** شعر فلولا و لولا نانا لما کان الذی کاننا و ما که کما ننا کلمی
کلمه کندن صادر اولدی ایسه صدور مذکور دخی بالذات حقه منسوب و لما غله
یا صوره انسان کامله مترتب و لما غله حقل اول صورته تنزیل حسبی ایله
پس حضرت شیخ قدس سره بومضمونی کلام منظوریله تاکید ایدوب بیوردی که
اگر حق تعالی که مصدر موجودات در موجودات و لما سه یا خود افراد کاملین که اندر
دخی بواسطه الذات مصادر موجودات در موجودات و لما سه سایر موجودات عالم
اگر بیش و اگر کم بولتمزدی زیرا اسبابا و لما سه سببات اولمان یا خود دیمک
اولا که اگر حق تعالی که منبع جمیع قوا و قدر در او مسه و بزیم اعیان ثابت موز
عدمه حصول بولسه بو قدر موجودات پیغوله جمول غیب دن صحیح شهادته
سفر و زبر حجاب عدمه مجالی صفة وجوده کذر قلماز ایدی و لولا نالفظند
واقع اولان کاتبیدن مراد جمیع اعیان عالمدر که افراد مولیده و امهات و شهادتیا

ومثالیات دایره شمولند داخل در **قوله** فانا عبد حقا وانا لله هو مولنا یعنی بن
 که معشر کاملینوز معبود بالحقه عبادت اید روز فیضی بالاستدعاء قبول ایله و ^{صفات}
 غیبیه کمالیه سین و وجود مرادین اظهار قلمق ایله ونسبه عبودیتراضا فقدر بویقی
 طلب واقضا انک ایله حق تعالی بزم موزد و که بزم صفات علیه موزد در موضع ^{قضیه}
 اسم جلالة ایله تعبیرا و لما منه سبب جامعیتد رتته که مصرع اتی الذکرده و ^ن
 اولان عمل بو معنای فاده ایچوندر که بیور **قوله** واما عینه فاعلم اذا ما قلت انسا
 یعنی بز عین اللهوز بلکه عالم جمیعا عین اللهوز زیرا اسما من وجه الاحدیة عین ^{در}
 اما اول حین ده که سن بزه انسان اطلاقا اید سن زیرا عالم احدیترا سما حقیقتد انسان
 کبیرله مسمی در پس سن جن احدیت جمع اعتباریله انسان کاملک ما عدا سنی فی الحقیقه
 انسان دکدر و عینتله صلاحیتی بو قدر زیرا کمال بنفسه دکدر بلکه ^{جهت} خلقیتی
 افنا ^{جهت} حقیقتنی بقا ایله در **قوله** فلا یجب بانسان فقد ما اعطاک برهاننا
 فکن حقا وکن خلقا تکن بالله رحمانا پس سن بو غیبتک شهودندک صورت انسانیه
 وهیئة بشریت سببی ایله محبوب قلمغه که تحقیقا سکا الله تعالی بو غیبه اوزرته
 برهان قاطع ویرمشدر سنند صادر اولان کلمه کن بعینه حقدن صادر اولان
 کلمه کن در پس ^{جهت} خلقیتوکی ^{جهت} حقیقتد افنا ایله بعد مقام جمعه و عبودیت
 تنزلا ایدوب بحسب الصوره خلق اول و من ^{جهت} بعد ^{جهت} خلقیه و حقیقتی جمع ایدوب
 و بین الحق و الخلق واسطه اولوب حقن تجلیات ذاتیه و اسمائیه سی ایله رحمت
 للعالمین اول که جمیع عوالمه حاصل اولان کلمات لایقته سنک و بساطتک ایله اوله
قوله و غد خلقه منه تکن روحا و روحانا و اعطیناه ما ید و ابره فینا و اعطانا
 لفظ غد غین و ذال مجتین ایله صیغه امر حاضر در ضمیر خلقه و منه حقه عاید
 لر در یعنی خلقی حقدن غدا لندرا استفاضه و افاضه وجود و کمالات ایله زیرا

غذاء عالم وجود حقد ندر اسما وصفات سببی ایله كذلك غداء حق دخی خلق ندر
واحكام واسما وصفاتنی اظهار حیثیتی ایله زیرا احكام اسما خلق ایله ظاهر اولوب
وسندخی دعتی للعالمین اولوب کرب عدم ونقصا ندر ان لری تنفیس ایله تاکه
انفاس عرفا فکد ندر اوج استخراج اولسون ونفحات عطر عینده شباح استمام
قلسن روح ایله دیمان عالم و عینک ایله راحت اکوان و ادم و وجودت
ایله امن و خلاقی خاتق و اول ما دامکه سن انسان مکرم سن عالم خراب
اولماز و ماکان الله ليعذبهم وانت فيهم خطابی محمد نبی علیه السلامه وارد
دکلدر وارثله دخی نصیب وارد در معنای مصرع ثانی اوله مترتبد رود میگذرکه
حقق وجودی سببی ایله بزده ظاهر اولان غذای علم و حیوة و قدرتی و بزده اعطا
اندوکی بقا بعد الفتنی رجوع ایله کروحقه اعطا اندک یعنی وجود حقد
فانی مطلق اولدق **قوله** فصار الامر مقسوما بایاه وایانا فاحیاه الذی یدر
بقلی حین لیماننا پس حرفین دن امر اعطا ثابت اولجاق امر وجودی که معطی لیدر
منقسم اولدی بزم ایله حق اورنا سنده پس کاهی حق سبحانه و تعالی معطی له اولدی
و کاه بزم معطی اولدق یعنی اعیان ثابته معطی معدومه ایکن اوزرینه اولدو نموز
احوالدک بزحقه اعطا اندک حق دخی مقتضای اعیان نموز اوزره بزم ویرد کوز
کرو بزه ابقا اندی پس بزم قلموزی اعیان ایدی حیات علمیه ایله شول حقه
که قلموز عالم ایدی حیات علمیه ایله قلموز انی تجلاده بیلین اعیان ایدی کلا
اضمار قبل الذکر وارد شویله معلوم اوله **قوله** وکما ینه اعیانا و اکوانا و ازمانا
ولیس بدائم فینا ولكن ذاک لیماننا یعنی سابقا مرتبه عیبده و صور علمیه ده اعیان
ثابته ایدک بعد عالم اولدو اکوان موجوده اولدق حتی اخرینزلاتده انسان
اولدق محصل ایداعیان دن زمانیا ته کلکدک زمانی بلکه زمان اولدق لکن بزرگ

معلوم اوله که حق تعالی به
نسبه اولشان حیوة بیلانه
که نید محتاجدر حقیقت
اولتمز زیرا صفات جسمانی
دندر خمس و حرکت
استر سلاه

آند و کوز تجلی حق بزده دائم الشهود و مواز اولورد کدر بلکه احیاناً واقع اولورد
 استعداد قرب فرائض و نوافل حسبی ایله نته که حضرت بیغیر بیورلی مع الله
 وقت لایسعتی فیه ملک مقرب و لاینبی مرسل پس من بود وقت مطهر مانند کبریت
 احمر معتبر کور کدر که بر دره کتری دینا و ما فینها یه ذکر بیت سابق ایله لاحقان
 قافیتی میا نند رعایت اولنان جنا س لطیفدن غفلت اولنیمه قوله و مما یدک
 علی ما ذکرناه فی امر النخ الروحانی مع صورة البشر العنصری هو ان النخ سبحان الله
 نفسه بالنفس الرحمانی وقتاکه شیخ قدس سره عقول محجوبه نذک نفع روحانی صورت
 صورة بشرین جسمانیه ایله بنجه امتزاج ایدردیو تجملدن سابقا ذکر ایدی ایسه
 من بوره تعجب واستغرابی دفع ایچون بیوردیکه بزم امر نفعده صورة بشریه عنصریه
 ایله امتزاجنه دلیل اولنلردر که الله تعالی نفسی نفس رحمانی ایله توصیف ایدی
 نته که لسان نبی سندن انی لاجد نفس الرحمن من قبل الیمن دیدی قوله ولا بد لکل
 موصوف بصفة جمع ما يستلزمه تلك الصفة و هر صفة ایله موصوف اول ذات
 ایچون لا بد در که اول صفة مستلزم اولدوغی جمعی امور ی صفة مذکور بیتابع قله
 پس ذات حق ماد امکه نفس رحمان ایله موصوفدرا اول نفسک جمعی لوازمین اکا تابع
 قلمق کدر قوله و قد عرف ان النفس فی النفس ما يستلزمه فلذلك قبل النفس لا طی
 صور العالم و هی لها کالجواهر الیهولانی و لیس الایمن الطبیعة و تحقیقاً سن بیورونکه
 اگر نفس متفسده نه مقوله لوازمی مستلزم مدد مثلاً کریدن نفسی ستلزم مدد صور
 حروف و کلماتی قبول مستلزم مدد ک حروف لفظیه اولسون ک ک غیر لفظیه ^{اولدیرکه}
 نفس الهی صور عالمی مستلزم اولدیکه صور حروف و کلمات منزله سندن در نفس ^{انسانیه}
 پس ایکی سی دخی اعراض سیاله غیر قادره در لکن برنده غایش بقا و تدریج ^{صلد}
 برنده یوقدر اول تقینات تدریجیه ثانی تقینات دفعیه در بعض نسخه ده فهو لها

مذكورا ولوب نفسه ضمير مذكر ارجاع اولوب بعضند مؤنث اولمش امر سهله
 يعنى اول نفس الهى صور عالمه مثلا جسمانية هيو لا فى منزله سندن در نته كه ^{هيو لا}
 جسمانى صور جسمانية فى قبول ايدرك ذلك نفس الهى صور عالمه قبول ايدرو اول
 نفس الهى دكلد لا عين طبيعة فعاله صور جميع عوامل المدد زيا صور عالم نفس الهية
 يه فايضا اولور وانز متعين اولور داود فيصرك ايدز نفس دحما فى مستلزم
 اولدو دغى دغى عين طبيعة كليه در واكا فايضا اولان صور دغى عين طبيعة كليه
 در پس عناصر دغى صور طبيعتن بر صور تد يعنى كوي انسان تو حيد اولسه غير
 پيدا اولور حاصل كلام ديمك اولور كه روح الامين نفس طبيعته نفع اتدى
 صورة عنصر بر انضما فى ايله و عيسى ظاهر وهو بيا اولد وهو المطلوب **قوله** ^{بعض} فا
 صورة من صور طبيعته وما فوق العناصر وما تولد عنها فهو ايضا من صور ^{الطبيعة}
 پس صور نوعية عناصر دغى كرك جسمانى كرك روحانى صور طبيعتن در كه
 مادة طبيعة فايضا اولشدر در دغى ما فوق عناصره واقع اولان صور سماوات
 سبع وملانكه وعرش وكوسى جملة صور طبيعتن **قوله** وهى الارواح العلوية الى
 فوق السموات يعنى ما فوق عناصره واقع اولان صور كه لفظ ما انلردن ^{عبارة}
 صور ارواح علوية در كه ملائكة وعرش وكوسى وانلرك ما فوقند اول اعقول
 تيرات ونفوس مجردات **قوله** واما ارواح السموات السبع واعيانها فهى عنصرية
 فانها من دخان العناصر المتولدة عنها وما تكون عن كل سماء من الملائكة فهى
 منها فهم عنصر يون ومن فوقهم طبيعوت اما سموات سبعك ارواح كه مراد
 نفوس منطبيعية سيد وانلردن دخان عناصر در كه عناصر دن تولد ايدرك
 انطباق ايله قيد اتدى ذيرا عقول ونفوس مجرته سى صور نوزيرد عنصرية كلك
 ودخان نادره اجزاء لطيفه وكشفه وارد در كه كذلك دخان عناصره دغى اجزاء

ووجدان وضمير مستلزم
 و ظهور و كلمات نقلية
 مستلزم مدد و نفس من بورد
 اصل لوان مدد دكل الا
 عين طبيعة كليه عوالم

كوي بورده بلن مفاسد

بمنى نفسك روحانى سندن
 روح عيسى وجمانى سندن
 جسم عن مقولدر و ظاهر
 اولدى

لطيفه

لطیفه و کثیفه وارد ریس و خانک کشفند ایمان سموات و لطیفند ارواح خلق
 اولندی باز ناله تعالی دخی هر سمانک ماده سندان خلق اولندی ریس اولملا^{نکه}
 متکونون عنصریوندر ما فوقند اولان ملائکه عرش و کرسی که انزه ملائ^{اعلی}
 اطلاق اولنورا نرطبیعیوندر و نورانیاندر **قوله** و لهذا وصفه لله سبحانه
 و تعالی بالاختصاص اعنی الملاء الاعلی لان الطبیعة متقابلة یعنی بونر که
 معاشر ملاء اعلی در طبیعیون اولد قری ایچون الله تعالی قبتنک اختصاص
 ایله موصوف اولدی ریزرطبیعة ظاهری حیثیتنک حامل و قابل صور^{متقابلة}
 در و باطنی حیثیتنک فعاله صوردر یعنی قوه فعل و انفعاله مظهر در و حاله
 تأثیر و ثمر مصدر در امور منبوره خود عین تقابلدر ریزر صور^{دی} تک اتقلا
 صوره اخرانک استعداد نر مخالف حکم اقتضایدر بورادن منشأ بر تقابل فهم
 اولنور **قوله** و المتقابل الذی فی الاسماء الالهیة الی هی النسب انما اعطاه ^{النفس}
 و شوق تقابل که اسماء الهیه میا سنده واقع اولور ایله اسماکه ذات الهیه نر
 نفسنه عالم ظهوره توهمی اعتباریله لاحق اولور نسب اعتباریه درانی اعطا
 اتمدی لان نفس رحمان اعطا اتمدی دیکدر بوحسه تقابل اسماده حاصل دکل
 ایکن ایجاد اتمدی دیکر دکلدر ریزر تعینات حضرت علیه تقابل منبوری
 موجبدر **قوله** الا ترى الذات الخارجة عن هذا الحكم کیف جاء الغنی عن ^{العالمین}
 کوردنکه تقابل نفس رحمتدن ناشی اولوب و ذات من حیث هو تقابلدن
 عاری و منزله اولدو غنیوندر که حکم نفسدن قطع نظر ایله ذات بحت حقده
 صفة عنی عن العالمین اولسدر **قوله** فلهذا خرج العالم علی صورة من وجد
 و لیس الموجد الا لنفسه الالهی پس نفس ذات سکون فایله عالم المزدون
 غنی اولدو غنیوندر که عالم مطموره عدمدن صحراء شهادته موجدینک

صورتی اوزرینه خروج اتدی موجد عالم خود دکدرالا نفس الهیدر زیزا ذات
 بحتک نسبة ایجاد دن غناسی واردر و نفس الهینک اشیا فی ایجادی صور
 اشیا یله ظهوریدر و باجمله مراتب وجودیه ده ظاهر و باطنا ثابتا و لایق
 دکدرالا نفس الهیدر **قوله** یما فیه من الحرارة علا و بما فیه من البرودة و
 الرطوبة سفلا و بما فیه من لبوسة ثبت ولم یتزلزل پس نفس الهی حراره ^{طبیعی}
 و با عنصری سببی ایله علی و لور و حد نفسند و لایق برودتی و رطوبتی سببی ایله
 سا فل و لور و بیوتی سببی ایله ثابت غیر متزلزل و لور **قوله** فالرطوبة للبرودة
 والرطوبة پس عالم کبیره تسافل تمک یعنی اشقه جوکک برودة و بیوسة
 مقتضا سیدر کذلک عالم صغیره که انسا ندر حال بویله در **قوله** الاری الطیبا
 اراد سقی دواء لاحد یظرفی فارورة مایه فاذا اراه و بسبب علم ان النضج قد یجکل فیسعیه
 الدواء لیسرع فی النضج شیخ حکم سابق تنورایدوب بیورر که کورن مسکنه طیب
 مریضه دوا الجورمک استسه فاروره ما سنه نظرایدر کورر شو یله که ماده ^{سند}
 رسوب اوله نضج حاصل اولد و مننه عالم اولور یعنی اخلاطک صلاحه ^{سند} مستعد اولد و غین
 بیاور و خوجه قابل اولد و غین کورر زیزا اخلاط مجزی و منفردا و لوق قبول خروج
 دلیلدر پس دوا ^{سند} مریضه الجورمکه مطلوب حاصل اولاکه اصلاح مزاجدر و سرتله
 یخاتر حاصل اولمقد **قوله** و انما یرب الرطوبة و برودة للطبیعة و قادرده واقع اولد
 رسوب ماده دخی دکدرالا خلطک رطوبت طبیعیه سندندر پس رطوبت بروده دخی
 اقتضا ایدر **قوله** انما ان هذه الشخص الا انسان عجینة بیديه و هما متقابلتا
 وان کانت کلتا یدیه تمیضا بوند نضکره معاوم اولاکه تحقیقا شخص انسا شو ^{سند}
 قنغی سی اولور سه اولسن حق تعالی انک طبیعتی یدینک مباشرتی ایله تجریر
 اتدی که برسی بدجلال و قهر و برسی بدجمال و لطقدر یا خود برسی فاعلیه

رسوب جسم ثقیل مایه
 مخلوط ایکن طور دخی
 طرفک دینه جککه دیر
 مثلا فاروره دینه
 جوکک سببی مسکنه

و برسی قابلیه اولاحالا که بواجب صفتان متقابلتان در کوجه فی الحقیقه یدینک
ایکیسی دخی بین مبارک ایسه که مصدر رحمة و لطف و ملقده مالا تقا و تلمی
اولما ذریا وجود قهر و غضبک بحسب حکم الشرح مالی رحمة و لطف و لیجاق تقابل
صفتین نسبت شرعدن قطع نظر ایله اولورتا مثل اولنه **قوله** فلاخفا فیما بینهما
من الفرقان و لولم یکن ذلک الا کونهما اتین اعنی یدین یعنی یدین اورتا سند و واقع
اولان فرقانده خفا یوقدر کوجه اتین اولما سند غیر فرقان دخی یوغسه یعنی اثینیه
یعنی قانده کفایت یدرا اول مرتبه دن غیر بولنما سه دخی دیکدر ذریا اقل مرتبه ^{بدر} و قانده
پس لوحدن مراد لوح وصالیه در که تغایر تعیین ذک تحقیری و تعلیلنه دلالة ایدر **قوله**
لانملا یور فی الطبیعة الا ما یناسبها وهی متقابلة فجاء بالیدین یدین مقابله ایله
تجیرک سببی بودر که هر طبیعه قابله ده فاعل مؤثر اثراتم الا طبیعتده مناسبه ایله
ایدر طبیعه منفعله خود متقابه در پس یدین دخی متقابلتین کتورلدیکه فاعل ایله
منفعل و مؤثر ایله مؤثر فیه میانده مناسبه حاصل اولحکه رسمیه ده بین در که
اسباب ایله مسببات میانده مناسبات مرعیه در مثلا شعیر حنطه بتورمز و سکوت
الماورع نبات و حیوانده **قوله** ولما اوجده بالیدین سماء للباشره الایقه بذلک
الجناب بالیدین المتضافین الیه وقتا که حق تعالی انسانی یدخی ایله ایجاد اندی
ایسه بشر ایله تسمیه آندی اولجناب مقدسه لایق وضع خاص ایله ایجاد اولدو ^{غیرین}
در که ذاته اضافتا و لئان عضوین شریفک ایله تغییر و کنایات اولنمشدر ننه که
فعل و مباشرت بشریتک یعنی یکی جلده ظاهر لیرینک بر رینه اتصالدر پس ^{تعلیل ایله} بون
کمال قریبه اشاره ملرد اولمشدر **قوله** و جعل سبحانه ذلک من عنایتیه بهذا النوع
الانسانی فقال لمن ابی عن السجود ما منعک ان تسجد لما خلقت بیدی استکبرت علی
من هو مثلك یعنی عنصرا یا ام کنت من العالمین عن العنصر و لیس کذلک دخی حق سبحانه

و تعالی وضع مذکور ایله ایجا د ذاتنک مقضای عنایتنک قلدی که بیرون بجا ایله
 ملائکه بونکه اعتراض ایدوب بن ایکی مبارک الومله ستریف خلق ایدو که بیرون
 سینه منع اندی یوخسه استیکار حی ایدو کوز کند و کوزی عنصری اوزرینه دیدی
 یا خرد عنصرون عالی اولاملائکه دئی اولدو کوز مع هذا دکل سزدیدی واستفهام انگاری
 طریق اوزرینه یعنی عالیرون دکل سزا استیکاره لایق اولاسن مشکونه ایسه مؤفعد
 واقع اولماز محض جهل و نور **قوله** و یعنی بالعمالین من علا بداته عنان یکون فی نشأته النوریه
 عنصریا وان کان طبیعیا ملائکه عالین ایله الله تعالی شونلری اراده ایدر که بذاته
 نشأه نورانیه سندن عنصری اولمقد منزله و عالی اولالرا کر طبیعیون ایسه ده **قوله**
 فما فضل الانسان غیره من الانواع العنصریه الا بكونه بشرا من طین بیس انسا انواع
 عنصریه دن کذونک غیری مخلوقه فاضل اولاری الا بشری و اما سی ایله یعنی طین
 دن خلق اولندوغی حین ده کذو ایله مباشرتاً سی سببی ایله **قوله** فهو افضل نوع
 من کل ما خلق من العناصر من غیر مباشره پس حضرت انسان جمیع عناصر دن مخلوق
 اولنلرده من غیر مباشره مخلوق اولنلردن افضل اولدی کرک عنصرون مخلوق اولنلر
 ملک اولسون کرک غیری اولسون زیر ایدین ایله مخلوق اولاید واحدا یله مخلوق اولاند
 اکمل ایدوکنه شبهه حی اولور **قوله** فالانسان فی الرتبة فوق الملائکه الارضیه و السماویه
 پس انسان رتبه فضیله و کماله بلکه شرف خالده ملائکه ارضیه و سماویه درانفلا
 ذیرا ملائکه قبیلین عنصریلر دکه ید واحدا یله خلق اولنمشلردر **قوله** و الملائکه العالون
 خیر من هذا النوع الانسانی بالنظر الالهی حال بوکه ملائکه عالون شرف خالده نوع
 انسانی دن خیر لودر نصر الھی سببیه که ام کنت من العالین بیورمشدر یعنی ملائکه عالون
 دن اولدو غلوز تقدیرجه سجده لازم اولماز دیمک اولور لکن سجده نک عدم لزوم
 خیریه لازم کلن زیر عدم لزوم سجده تساوی فی الرتبه ده دخی بولنور تا املوته

بعده بومسئله اصحاب افکار قاتند مسئله طينه در دلائلند طينات کفایه ایدر
دیشلر اما اعظم شبهات بودرکه شیخ قدس سره فتوحات مکيه سنده ایدر رسو^{لا} الله
صلی الله تعالی علیه و آلی کوردم و سوال اتمکه بشری افضلدر یوحسه ملائکه می بود
دیکه ملائکه افضلدر دید مکه بومدعا یه دلیل طلب ایدر لرسه نه جواب ویره
لوم بیوردیکه بوحديث قدسی ثابت دکلیدر حق تعالی بیوردر من ذکر فی فی نفسه
ذکرته فی نفسی ومن ذکر فی فی ملاء ذکرته فی ملاء خیر منهم وکد ذاکر الله تعالی ذکره
فی ملاء انا فیهم فذکره الله فی ملاء خیر من ذلك الملاء الذی انا فیهم الحدیث یعنی
هرکسه که بنی نفسند اخفایله ذکر ایدر بن دخانی نفسند ذکر ایدر رین وهر که بنی
ملاء ناسند و جمعیتد ذکر ایدر بن اتی اولم لادن خیر لوملاء ده ذکر ایدر رین و بجه
ذکر واردر که خنی بن حاضر اولد و غیر ملاء ده ذکر اتدی و حقانی ملاء منبورد و خیر لوی
ملاء ده ذکر اتدی ددی و حدیث مزبورک نقلی انا سنده و انا افضل البشری^{مشیر}
در تأمل اولنه فقیر ایدر وین بوحديثك سوقند ظاهر و حضرت شیخك کشف مذکور^{نک}
متبادر اولان ملک انساندن مطلقا نوعا و شخصا مفضل اولما مقدر اما حکماء ظاهر^{اعتقاد}
و علماء حقیقه شهودن خصوصا حضرت شیخك کتاب فصو صند انسان کامل جمع
موجوات ممکنه دن افضل اولد و غنه تصریحنه مخالفدر توجیه وجه محتاجدر بس
اولا حدیث شریفك خبر واحد اولما سی وبعده لا تقصونی علی یونس بن متى حدیث
شریفند مذکور اولان کبی فضیله فضله من وجه ارجاع اولنوب یا کلام هضم^{لنفسه}
حمل ایدر نفسی وجه لایق اولد و غندن ما عدا بوحديثي حضرت شیخ فتوحاتك جلد
ثالثند یوزیکمی طقوزنجی سؤلک جوابند جزء وفاقدر یوب قالله تعالی جزء
وفاقا بیورشددر پس حدیثك شق اولی جزء وفاقا ولد و غی ظاهر در کوجه بجد
ذکر یحقان ذکر ی کبی دکلدرد و ندر لکن بومعناى وفاق ذکر نك مجرد ملاء ده

اولا يوب خلا وخفاده ولما سيد ر بعد شق ثاني دخی جزاء وفاق اولماق فتوحاته بو
وجمله متوجه دركه خيريه ملاء واحده واقع اولاحال اعتباري ايله ومعنى ديمك اول^{كه}
عبدم نبي بر ملاء ده ذكر اتسه بن اول ملاء ده عبد می ذکر ایدن ن لکن اول ملاء بنم ذکر مه
نسبه اولند ونی حیثیه ايله عبدم ذکر نه نسبه اولنان ملاء دن خیر لودردیمک
اوله یا خود حقیق اول ملاء ده حضور ی یعنی ذکر نك تعلق و عدم تعلق اعتباری ايله
خیر لودیمک اوله نته که بر جماعه حضور سلطان ايله تشرف اتسه اول جماعت
عینیة سلطان ايله مقید اولان حالی اشرف وافضل اولور اول جماعه واحد ایکن
محصل کلام جمعیتی وکمال احاطه اسمائیه سی حیثیتی ايله انسان کامل وزینه بر توجوه
ممکن تفضیل ولما مشدد و اولتمز ومعنا ی خیریه بساطه ايله اولان شرف قریب مستعمله
واکما مناسبتی نته که فضیلة و جمعیت و کمال احاطه اسمائیه یه مناسب اولدونی
کبی ما بو معنایه شرح اشارت بیور ما مشدد و توجیه ايله تقدیمه مشدد
مع هذا شیخ و شرح کتاب قاطبة انسان کاملی جمعی ما سوادن تفضیل ایدر لکن
بوشبهه وارده نك دفعنه تدارک بیور مزبور و فضل عیسویه ده افضلیة و حیرة
انسان کامل ايله ملک میانند من وجه ایدوکی ایچلرند مصر جدر و ملائکه عالین
مطلقا افراد بشر دن نص شریف ايله خیری ثابست اولقدن انسان کامل جمعیتی وکمال
حیثیتی ايله جمعی موجودات ممکنه دن افضل اولماق لازم کلر هم نفسند مسئله مشهوره
عند علماء الباطن والظاهر بوبله در پس شیخک داعی واقعه مذکوره دن فضل ملکن
سؤالی و حضرتک جوابده واقع اولان فضیلة ملک فضیلة من وجه عمل اولماغه
بو ذکر اولان لوقینیه صارفه در بعد حضرتک صلی الله علیه وسلم وانا افضل
البشر بیور دوشنده دخی مراد شریف لری خیریه معنا سیدر و لفظ خیر مطلقا
تفصیل ایچن اولمق لازم دکدر شرط من ايله مقید در و قران تطیله خیریه

اکرمه صا بن الدینک بو شرحی
نفس الامر موافق دکن
مبشرة فتوحاتیه ده منضم
اولا افضلیة بشری توجیه
اولا افضلیة لکن
ایله مقید اولماق بفرک
شرحی مقید اولدونی مقالی
شرح و حدک بری مقید
فصله انصاف اولونه
سخن کتاف دکدر
س

مذکور

مذکور اولوبا فضلیه اولمادوغی مدعا یر تقویه ایدر صائین الدین شرح فصوحه حدیث
 من ذکرفی ملاء خیردن مراد ملاء اعلی در ولایتق بودر که خیر یر مراد بومقامه غلبه احکام
 وجود یعنی وجوب و قوابع و جویا اولاکه مراد شرف قرب مبداء در شون کمال دکدر که
 جمعیه و جویایله اولوبا مکاینه یه و جوبیه شامل اولادیر و بیورد که پس معلوم
 اولدی که خیریه مجرد عموم افراد حسی ایله اولمیه و دخی بعضی مالانکه انسان اوزرینه
 خیر تجایله کمال جمعیتی واحاطه اسماسی اولان انسانک افضلیتی اورتاسنده تدافع
 بولنمیه پس حکم مزبور قضیه ده من وجه و حیثیدر مطلق دکدر و بالجمله مستحق
 خلافة رحمان اولان انسانله ملکدن مرجوع اولان انسان رد کدر فکم ترک الاولوالان
 والحمد لله فی الباطن والظاهر وهو بكل شیء علیم **قوله** فمن اراد ان يعرف النفس لاهی طیب
 العالم فانه من عرف نفسه فقد عرف ربه الذی ظهر فیه وقتاکه عالم صورته نفس
 الهی اولدی ایسه که کلاهک اولنک منفرم اولور بیوردیکه هرکه الهی تی بلات
 دلیله عالی بلسون که هرکه نفسی بله دخی بلور یعنی ربک نفس انسانه مرایتی
 اعتبار یله و مظهر تی حکمی ایله ذر عالم بر اعتبار ایله و ربکا مظهر اولور وقتاکه کلاه
 محتمل الضدین اولدی ایسه اولاشتباهی رفع ایچون بیورد **قوله** ای العالم ظهر فی نفس
 الرحمن الذی نفس الله تعالی بر عن الاسماء الالهیه ما تجتمع من عدم ظهور انارها یعنی
 عالم نفس رحمانی و ظاهر اولدی و نفس رحمانی مظهر قلندی ایله نفس رحمانکه الله تعالی
 اسماء الهیه دن کرمی وک نفس ایله دفع اتدی یعنی انار اسمانک عدم ظهور نذ حاصل
 اولان کرمی ظهور انار اسمایله دفع اتدی ننه که ترجمه کلشن رازده ایدر شعر نفس
 اوردی مکرر من نسیمی معطر اولد کاجان و دل حرمی **قوله** فامتن علی نفسه بما
 اوجد فی نفسه پس فتن حق سبحانہ تعالی نفسنه یعنی ذاته امتنان اتدی نفسنه
 یعنی فیض رحمتند ایجا داندوکی نغتی ازاله کربا یله مراد ایجا داندوکی اعیان

موجود اندر که مظا هر اسما و اتاردن لفظ نفس اول سکون فائده در تانی فتح فائده
 در بین هاده اول اجناس لفظیه و حده ذاتیه بر اشاره لطیفه وارد در تنفیس من
 حیث الاسماء اولد و شیخون نفس الله عزلا سما بیوردی و عنای ذاتی سنه اشاذ
 اندی والله عنی عزلا المین **قوله** فا ولا ترکان للنفس انما کان ذلک الخجاب ثم لم ترک
 الامر یبذل بنفیس الغوم الی اخر ما وجد پس اول ترکه نفس رحمان ایچون حاصل اولدی
 جناب ذات اهلیدن ابتداء قلندی مثلا نقطه ذاتن دائره وجود انسانی حاصل
 اولدی که تنزلاتک و مراتب اهلیه تک اخری مرتبه سیدر و شیئا فشیئا مرتبه انسانی
 نازل اولیجه واقع اولان تنفیس بری برندن زیاده اولمشدر و هر کز انسانه حاصل
 اولان تنفیس عموم و کرب و غیر میسر دکلدر لکن ذلک التنفیس و النفس منتهی
 اولم ایدی الو قو عدد زینا تجلیا ترحد و غایه اولم **قوله** قال کل فی عین النفس
 کالضوء فی ذات الفلک جمیع حروف حقایق کما یه عین نفس رحمانیه حاصلدر
 ظلمة وضوء کبی تباشیر صباح انظارده یعنی ظلمة و حده اطلاقیه ده زینا غلظت
 اخر لیلدر حقایق و نفس رحمانیه مرکبا اولان مجموعی ضوء و ظلمتدن مجموع و منح
 اولان شیشه تشبیه اندی زینا ضوء نور صرفدر ادراک اولمن کذلک ظلمة محضه
 دخا ادراک اولمن پس بوا یکی دن مرکب اولان ضیا اولور و ادراک قبول ایدر کذلک
 نفس رحمان دخی مادامکه حقایق کونیه ایله مقید اولیه ادراک قایل اولماز
 صرفه نوریتدن او توری **قوله** ولعلم بالبرها فی سلج النهار لمن نفس فیری الذی
 قد فله رؤیا تدل علی النفس پس شول دوکم ناعس که حواس جنشیه سن متعلقا
 ته تو جهدن تعطیل اتمش ایدی بر رؤیا کوردر که اول رؤیا نفس رحمانک حقایقده
 سریانک مشاهده دن عبادة اولور نفسه ملالت ایدر دیدوکی بوحاله اولور
 و امر مزبور دن رؤیا یله تعبیر ایدوکی حال نغاسده مرئی اولور و غیر ندی یا خود

زینا نسب سائیه طالع ظهور
 اولدی بیده اعین ثابته
 کلمات لایتنشی قلبی اندی
 پس تقاضای کرب صفت
 رحمان ایجاب ایدوب
 پس ظهور اسما و برین
 انار ایله ملک انحراب
 زاید اولدی و امتنا
 معنوی بین الصفة و الذات
 حاصل اولدی نته که
 فامتن بیوردی

ملا

میاهد صورتی مشابه ده اولمق احتمالی دخی واردر **قوله** فیرجحه من کل غم فی تلاوت
 عبس پس علم بالبرهان ناعس من بوری هر بخند راحت قیلور سووره عبس تلاوت
 اندوکی زماند یعنی سووره من بوره دن منفرم اولان عبس س ایله تحقیق حالند
 مستریج اولور ومن بعد ذکر آن دوکی کلامه قصه موسی علیه السلام ایله **تلاوت**
 ایدوب بیوردر **قوله** ولقد تجلی للذی قد جاء فی طلبنا لقبس یعنی حق تعالی تحقیقا تجلی
 ایلدی طلبه قبسه کن حضرت موسی بر تجلی صوری مثالی ایله که قبیل سترابن
 اصل نوره واصل اولدی **قوله** فراه نارا وهو نور فی الملوک و فی العس پس موسی
 علیه السلام صورتی مطابق بند که ناردی در ناردی کوردی زیر موسی علیه السلام
 مستجمع جمیع شرایط تجلی ایدی بس اول ناردی الحقیقه نور ایدی که کالمیلینده
 و ناقصین ده سادیدر ملوک کن مراد سلاطین نهاد کشف در عسند مراد سلاطین
 محبتیین در یعنی صدق نیت ایله متوجه مطلوب اولان البته واصل اولور **قوله**
 فاذا فهمت مقالنی تعلم بانک میس لوکان یطلب غیر ذالتراه فیه وما نکس پس سن
 وقتا که بزم کلاموزک بومضمون فهم آنک ایسه که عبد متجلی له ناک صورتی
 مطلوبند حاصل اولان تجلی اول زماند واقع اولور که عبد مستجمع جمیع شرایط
 تجلی اوله پس سن بلور سن که محجوب و فقیر سن یعنی فاقد التجلی سن شرایط تجلی سنند
 مفقود اولدو یعنی سن بس سبحانند تعالی طالب فیسه یعنی حضرت موسی به صورتی
 ناردی کوردی ذرا مستجمع جمیع شرایط تجلی ایدی و طلبند احدی الواهم والهمه
 ایدی پس تجلی دخی مطلوب اولان ششیک صورتند واقع اولدیکه صورتی ناردی
 در یعنی هر بیه توجه فیسه اند حق کور مکه استغنادی وار ایدی و اجدند که
 اگر حضرت موسی قبسک غیر سن دخی طلب آنسه یعنی حجریا شجر استسه کرواندره
 دخی حق کوردی حجاب استسه ناکس الرأس ولما ز ایدی یعنی باشن اشاعه فلن

ایدی **قوله** واما هذه الكلمة العيسوية لما قام له الحق في مقام حتى تعلم ويعلم استغناء
 عما نسب اليها هل هو حق ام لا مع علمه الا ان هل وقع منه ذلك الامر لفظا اما بمقام
 كان ايها رفع شبهه وايها ام ايدرکه کلام سابقدن مفادا ولا ليعاي حسی و معنی
 حکم مرتبة جمع والوهية در مع هذا مقام فرقدن حق عيسويه مفارغه مثاليه و معلولة
 قرينه واقع اولشدر پس مقام فرق بود الجمع دن بيانه اغا زايد وب بيورد بکه اما بو
 کلمه عيسويه که حق سبحانه و تعالی وقتا که او کجوره کاهي و نبلونکم حتى تعلم مقامته
 قائم اولوب صيغة متکلم ايله و کاهي و لما يعلم الله الذي جاهدوا منکم و يعلم مرتبة
 مترنم اولدی ايسه که صيغة غيبندرا یکی سندن دخی مراد طریقه اختبار در که مختبر
 ایچون تجدد علی مقیدا و لورا اعتبار من بود کلمه عيسويه نک نفسنه و امه حضرت
 قرانه نسبة و حکایه اولنان معنای دعوی الوهیتده سؤالا امتحان ليله استفهام
 و اختبار ایدوب بيوره که دعوی من بود واقع دکدر مع هذا علم از ليسی حکم من بود
 وقوعنه لا و وقوعنه شامل و محیط ايکن **قوله** فقال وانت قلت للناس اتخذوني
 و اهليني من دون الله پس حق تعالی مقام خطاب من متکلم اولوب و کلمه عيسای
 مرتبه خطاب من قبول سؤالا اندیکه سن مسن اولامشه و الدعی و بنی الهلک یحیی
 الهمین اتخاذ ایدوب دیوار ایدن دیدی **قوله** فلا بد في الابد من الجواب المستفهم
 پسواب معرفتده استفهم ایچون مخاطبه بر جواب صالحان لا بد در که اختیار عهد
 حرج بیسی اوله اگر چه استفهم کند و نک جوابنه عالم اید و کن مجیب بیوردسه
قوله لانه لما تجلی له لهذا المقام و هذا الصورة دیرا وقتا که حق تعالی مقام امتحان
 و صورة اعتراضده کلمه عيسويه تجلی ایدوب و مقصود استفهم تجدد علم المتحفظ
 اولوب علم مطلق اولمادی ايسه **قوله** اقتضت حکمة الجواب في التفرقة بین حکمة
 اقتضا اندیکه جواب مجیب صورة تفرقه ده اولاکه بین المستفهم و المجیب

تفرق بولا **قوله** بعين الجمع لكن عين جمع ملاحظه سوايله يعنى جمع بين الحق
والخلق وبين التشبيه والتنزيه برله مشاهد ايد كه حقيقه واحده
باختيار مقام التنزيه حق وملاحظه مقام التشبيه خلقدر **قوله** فقال تقدم
التنزيه سبحانه فحده بالكاف الذى يقضى المواجهه بالخطاب پس عيسى عليه
السلام اولاً بتبسيم منضم اولان تنزهى تقديم ايدوب وبوايكى سنى تشبيه
وتحديد اقتضا اتمك ايله كلمه من بورده جمع بين التنزيه والتشبيه بولندى
قوله ما يكون لى من حيثنا فالنفسى دونك ان اقول ما ليس لى بجزاى ما يقضيه
هو حتى لا ذاتى يعنى ممكنا دن منزله اولان رب سبحان بنم ايچون هر كز بن كوم
ملاحظه سى حيثى ايله سنك ذاتك ملاحظه سنك قطع نظرايله فامته
حقيقى ولايق اولياى سويلك ثابت دكلدر يعنى بنم هوية غيتم وعين ثابتم
بلكه ذات موجودم اقتضا اتمدوكى امر خطيرى تكلمه بنم من حيثنا فاقدر تم
بو قدر مكر ذانكه منظرى يتم حيثى ايله اوله اشته بوكه ذكر اذك لسان
تفرقه د تدر **قوله** ان كنت قلته فقد علمته لانك انت القابل من بعد لسان
تفرقه دن تو حيد عد ولايدوب بيور كه اكر بن اول قولى يار بنى ديديم
ايسه كرو سنك دائره علمك اكا شا ملدريزا بنم صورتمه معنای ارا د تكلمه
قابل سن سن ومقتضای قرب فرا نض ايله فياض وموارد ومواهل سن سين
شعر هب نور وضيا شمس شامل سن سين فياض موارد ومواهل سن سين جوهر سز
وهو جوهره عرض حال ومحل دلرده مقول وقول وقابل سن سين **قوله** ومن قال لعل
فقد علم ما قال وانت اللك الذى تكلم به وبرئى قابل اولان خود مقولى بيورن
خود بنم باعث تكلم اولان لسانم بلكه قائمده روانم سن سين نه كه امر مزبور
مقتضای قرب نوا فلدر كه اصده ق قائلين انى حد يشده نا قدر ولسان مذكور لسان

لسان جمعدر قوله كما اخبرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم عن ربه في الخبر الا الهى
ننه كه رسول الله بزه ا في خبر الهيد يعنى قرب نوافله واردا ولان حديث قدسيه
ربكن خبر ويردى قوله فقال كنت لسانه الذى تكلم به فجعل هويته عين لسان المتكلم
وانسب پس بيورديكه بن عبدك مقام فناء صفات لسان تكلمى اولدم پس حق
هو نبي عين لسان متكلم قيلدى وكلامنى بعد نسبتا ادى ننه كه مقتضاي قرب
ونوافل بودر زيرا قرب نوافل مرتبه سنده فاعل عبدا ولورحقا كا اله حكمن بودر
اما قرب فرانضد فاعل حق ولور وقتا كه مقام عيسى قربين من بورنيه شامل
اولدى ايسه اكا اشاره بيورده كه قوله ثم تمد لعبد الصالح الجواب بقوله تعلم
ما فى نفسى والمتكلم هو الحق ولا اعلم ما فيها بوند نصكه بعد صالح يعنى عيسى عليه
الصلاة والسلام جواب تطابى تمام ادى بو قوليله كه مستفهم لسان عجز
ونيا زايله سن بنم نفسمه اولان معانده اكا وواقف راز سن درى حال بوكه
بو كلامى متكلم كرو لسان حق وقابل حق مطلق ومحقق ايدى زيرا مقتضاي قرب انفس
بودر كه عيسى تكلم من بورده اله حق اوله وحق فاعل وقابل ننه كه ولا اعلم نفسكه
دخى متكلم حيثيه تعين عيسى يرايله ذات حقد ر بعد وقتا كه متكلم تعلم ما فى نفسى
قولنده حق تعالى اولدى ايسه لفظ واقع اولان ضمير متكلم حقا كذا يتا ولور
ونفس متكلم ونفس حق وحده بو لور پس بو تقد رجه ولا اعلم ما فيها ده اعاده
نفسه مظهر احتياج اولن ارجاع ضمير مجرور كذا يتا ايدر پس تعيين شخك بتغير
لفظ قرانى بونكه لطيفيه مشيرا ولور پس مراد يك ا ولور كه انى لا اعلم ما فى
نفسى فكيف اعلم ما فى نفسك يعنى بن نفسمه اولانى بلزن پس نفسنده اولانى نه
كيفيترايله بله بن نفسيم ايله نفسك بخود نفس واحد ويميز منفرد قوله فنفى العلم عن
هو تى عيسى عليه السلام من حيث هويته ومن حيث ان قابيل وذواش پس حق

تعالیٰ علیٰ هویٰ بنعلیسی دن نفی آدی بلکه نفس علیسی دن هویٰ جیبتی ایله نفی آدی
 لکن نفی مزبوره ایله علیسی عین حق اولور **قوله** انك انت فجاه بالفصل والعماد تاكيدا
 للبيان واعتمادا عليه یعنی تحقیقا سن یا رب علام الغیوب سن پس فصل و عماد
 ایچون کلمه انت کتوردی که بیان حکمی و بیان مزبوره اعتماد حاصل اوله که لفظ
 انت بوا یکی فاندئ مفید در **قوله** اذ لا يعلم الغیب الا الله لفظ مفید و بیان و تاکید
 اولوب فاده تجدید اتمد و کنه دلیلدر که عینی الله دن غیری کسه بلن پس حکم
 مزبور اکا منحصرو غیردن صدوری متعذر در **قوله** ففرق و جمع پس اولاخلقی حق ایله
 تفریق و تمیز ایدوب کلمه تنزیر ایله سبحانک دیدی بعد جمع آدی و جمعی
 اوضاعی حقه در و ارجاع آدی نته که ان کنت قلته فقد علمته توحیدی و تکبری
 دخی لازم معنی لر در بود **قوله** ووجد و کثرو و سع یعنی سریان هوی ایله توسیع
 ایدوب تعلم ما فی نفسی دیدی **قوله** وضیق یعنی مظاهر اعتباری ایله تضیق ایدئ
 ولا اعلم ما فی نفسک دیدی الفاظ مذکوره دن تضعیف مبالغه ایچون در **قوله** ثم
 قال متمما بالجواب ما قلت لهم الا ما امرتني به پس عبد صالح جواب سابق متمم
 و مؤکدا ولوب ما قلت لهم الا ما امرتني دیدی زیرا ان کنت قلته ایله جواب مطلوب
 حاصل ایدی یعنی سنک امرک سوبلا دم قابل فی الحقیقه سن ایدک **قوله** نفی اول
 مشیرا الی انه ما هو تمه پس حضرت علیسی علیه السلام مقدماتی بنده قوی نفی
 آدی شو معنا به مشیرا ولد و نخی حالده که نفس علیسی علیه مک معامده وجود
 دکلا ایدی قند قالدی قابل قول اولای زیرا جمعی هستی و بود حقد در تعیین بعد
 حق مطلقه فانی و ستمکدر **قوله** ثم اوجبا القولا دبا مع المستفهم ولولم يفعل
 كذلك لانصف بعدم علی الحقایق حاشاه من ذلك پس علیسی علیه السلام
 بعد النفی قول ایجاب آدی ستمم ایله رعایت ادب ایچون زیرا که بویله اتمه

یعنی اول نفی بعد اثبات قلسه حضرت عیسیٰ حقایق اشیایه عدم علم ایله
 متصفا اولق استدعاء ایدر ایدی حاشاه یعنی اول حضرت بو حال دن بعید
 ورتبه کمال بنی بوصفدن مستناد دیر اوقور صورتده ثابت و حقیقتده معلوم
 پس اگرتولی نغیه قصراتسه صورتده حل ویر ایدی ایجابیه حصراتسه معنایه
 نقصان لازم کلور ایدی **قوله** فقال الامر ما انتی به وانت المتکلم علی لسان فی
 لسان فی **شعر** چون وجود عیسوی شد منعدم کیست تا کوید سخن از یک دلهر مراد
 ایجابی توی تفسیر در یعنی رجل صالحه هویه اسمائیه هویه عیسیٰ ضمنده اثبات
 ایدم بنم لسان غده قایل سن سن بلکه لسانم سن سن بنم صورت لسان غده ظاهر
 سن دیک کلام اول قرب فرائض ثانی قرب نوافلدر **قوله** فانظر الی هذه التیثیه
 الروحیه الالهیه ما الیها و ما ارضها پس نظر ایله تشبیه مشارالیه که
 روحیه ایله متصفا صورتی اعتباری ایله که عیسیٰ ده صادر اولور و الهیه
 ایله موصوفدر حقیقتی حسبی ایله نه عجب لطیفدر عبادتی ایله و نه عجب دقیقدر
 اشارتی باود قیصری قدس سره و توابعی عبادتی مزبور تشبیه اولغده حمل ایلد
 بایله وزن بنیاد ندر تفعله و زنجیه دیشلر و اکثر ناظرینک تشبیه قرانی تا مقوله
 ثلث نفاط شیء دن اولق اوزره تصحیفه زیر حکمه مزبوره حکمه سبویه در
 حکمه ثویه دکلدردیشلر مادقت نظر و لطف مشرب شهادة ایدر که لفظ
 مذکور تشبیه اولق معنا و لفظ اولی و اقرب اولانته که شرا حدن منلاجامی
 انار الله برهانه بومذهبه ذاهلدر در مصنف اوزرینه قراءت اولنار **تشییه**
 دن بویله نقل ایدر نظر اولونه فقیر ایدر اذقیه و لطیفه تشبیه ده اظهردر
 خصوصاً تشبیه نوع من التبییه در ذیرا تشبیه مطلق خبر ویر مکدر تشبیه خبر
 مشاهة در بوتقدیر چه روحیه الهیه ایله موصوف اولغده ایکی سنک

شیخ مزبور مقلد لرزدن صوفیه
لویالی خلیفه رضی بوسمه
سا لکار در مسلا

تفاوتی اولمز پس دود قیصرینک روحیه ایله اتصاف تبنیه به تخصیصک و جهی
 قالمز خصوصاً سنیته مفروده علی المصنف ثناء منقوله ایله تنبیه تصحیف اولدوغنی
 بوجه ایله تعلیل اتدیکه **قوله** فان هذه الحکمة نبویة لاحکمة تنویة یعنی حکمه
 مزبوره حکمة نبویه در تنویه دکلد رفقیتر ایدورین تعریف تعریفه مزبور قائل
 بومرتبه میانغه واستهزایه بری قایل و محتمل دکلد در عنقر الله ذنوبنا و ازهد
 عیوبنا بعد المذکور مصنف امر ما موربانه شروع ایدوب بیوردی **قوله** ان
 اعبدوا الله فجاء بالاسم لاختلاف العباد فی العبادات واختلاف الشرائع
 یعنی ای دین سنک بکا امر اند و کونک فعل ما موربه الله عبادت انتم کلکد درین
 معبودیرا اسم جامع اولوب مسما سی جمعی صفات اولدو نمکنک و جهی زیر اعابد لر
 عباداتک مختلفه الوجود در فکل وجهه هومولها من تلك الاسماء هومولها
 مضمون بنجه هر عابد ذاتک مظهر اولدوغنی اسم خاصی حسینه ذات و لیس
 یعنی ذات حقه قرب و نسبه حاصل ایدر لر بوجه مخصوص وارد که اولوجه
 مخصوص ایله حقه عابد و مرتبط اولور و الطرق الی الله بعد دانفاس الخلاق
 سرش بیفجه شرایع مختلفه نایته در پس سحک مسما سی وجه خاصی ایله
 سالک و مطلوب حقیقی یه وصلتته مالک اولور بعد عیسونک امتنه شریعت
 خاصه اوزرینه عبادته امر اند و کی کلیه مزبوره بیهر و بر من شریعت عیسویه
 خاصنک وجودی اثبات مطلوبه کنایت ایدر پس منلا جا هینک شریعت
 اولان اعتراضی مندفع اولور **قوله** ولم یخصر اسما خاصا دون اسم بل جاء بالاسم
 الجماع للکل دخی اسم خاصی ذکر ایدوب مثلا انا عبد و الرحمن دیمدی بلکه
 جامع جمیع اسما اولان اسم ذاتی ذکر ایدی شم قال له دنی و ربکم معلوم ان
 الی موجود بالربوبیة لیست بعین نسبه الی موجود اخر بعد عیسوی اسم الهی

مثلا جا هینک اعتراضده
 عبارة شریف بودر که ذکر
 اولور و محلا شرایع علی
 الشرایع المختلفه الی حدیثه
 للانبیاء ان عیسوی ثانی
 امته بالعبادة علی شریعتیه
 خاصة اشهری
 مسلا

اضافة ايله تفصيل ايدوب بنم ريم وسنك ريكوز ديدى وحالا بو معنا معلوم
که اسم ريك بر موجوده نسبتی موجود اخره نسبتک عینی دکلر غیر ییده زیر اهر
ری بر اسم خاصک مظهری درکه انکه مر با اولور **قوله** فلذلک فصل بقوله روفی
بالکاتبین کتابة المنکم وکاتبة الخاطب وواجب ندر عیسی هم لجمال سابقی اصاوة
ایله تفصيل ایدوب زنی وریج ددی بزنده کاتبة مخاطبین بزنده متکلم ايله زیرا
تعدد مطلقا ايله بالضرورة تعدد مضافا قنظا ایدر **قوله** الا ما امرت بهما تبت
نفسه وسوی عبودیتیه از لایق خزالا ما امر بعبودیتیه الامثال وان لم یفعل بعلم
مصنفا الا ما امرت به فلو فی لسان عیسی دن اعاده اتدی مقام عبودیتیه متعلق
اوله ایدی تکریر و تقریر مصححی ایچون یس عیسی ما مور اولد وخی حاله بعد النقی
اثبات اتدی اگرچه فی نفس الامر ثابت اولان حضرت عیسانک عبودیتیه غیر
دکل ایدی زیرا انک امثال امر منصور ویا کسه بر امر ایله ما مور اولماز عبودیتیه
ایسه متمثل اولور لکن نشان اولنرد ندر اگرچه امثال امر فعله دخی کلن ایسه
قوله وما کان الامر بئذ بحکم المراتب ینصب کل من طهر فی مرتبته فاما بما یعطیه
حقیقه ملک المراتب وقتا که اهل مراتب متصف و مستعد اولد وخی حال و شان
انله سبب حکم مراتب ایله نزول و فیضان ایدر اولدی بواجب ندر که هر مرتبه
ظاهر و متعین اولموجود ممکن کون اول مرتبه حق اولسون کون باطل مرتبه مذکور
نک حقیقتی اعطا اتدی لونه متلون اولور یعنی مرتبه حاکم اولور و صاحب مرتبه
محکوم علیه اولور پس قول مشهور درکه سالب مراتب جانب زندگیه واحاد و عدم
رعایت شرایط باعث کفر و عناد اوله **مصراع** که فهم مراتب نه کنی زندگیه **قوله** فرتبه
الامورها حکم ینظر فی کل ما مور و مرتبه الامر فاحکم بید و فی کل امر پس مرتبه ما مور
به ایچون بر حکم ایدر دیکه هر ما مورده ظاهر اولور و حکم نوبورا نقیاد امر و طاعة

حکم واجابة دعاء ذب بشرط ايله که ما مور اولان امر ايجاد ايله ما مور اوله يا
 ايجادی و ايجادی معیتله اولاما تجن یا لکن امر ايجادی ايله ما مور اولسه ما مور زبور
 حقیقتده ما مور اولن ذیرا امر اولسه اثر اطر ظاهر اولن بعد قول من بور عبدا ولدوخی
 حالده در اما ما مور بیا اولسه ما موریه ظاهر اولماز مکرد علیه عبدتسا استعداده
 اوله که اثر طلب ظهور بوله و كذلك مرتبه امریه ایچون دخی حکم تا بتدرکه هر امرده ظاهر
 اولور **قوله** فیقول الحق الصلوة فهو الامر والمكلف والمأمور العبد ویقول العبد رب
 اغفر لی فهو الامر المأمور فیما یطلب الحق من العبد بامر فهو بعینه ما یطلب الحق من الحق
 بامر بس حق سبحانر و تعالی مثلا عبادته اقامه صلوة ایدک دیو امر ایدر پس فی
 الحقیقه امر مکلف بکسر اللام حق تعالی اولور و مکلف ما مور عبدا اولور و مثلا عبدا
 نسان استعداده یارب بکا مغفرت ايله دیود دعا ایدر پس بوضو رتده عبید داعی
 امر حق ما مور اولور پس حقیق عبدا دن امر بله طلبا تد و کی بعینه عبدا حقیقنا امری
 و دعاسی ايله طلبا تد و کی در ایکی سنده دخی امر من بورا تقیاد **قوله** و لهذا کاکل
 دعاء مجابا و لا بد وان تاخر بعض المكلفین عن الاجابة ممن اقيم مخاطبا باقامة الصلوة
 مثلا فلا یصلی فی وقتاخر ان کان ممکنا من ذلك فلا بد من الاجابة ولو بالقصد و
 اجلد ندر یعنی ما مور دن و امر دن هن رتک برحکی اولد و عیجو ندر که هر دعاء حقیقی
 مجاب بلکه هر امر حقیقی مطاع اولور ذیرا شرط مقدور بر مقارنه بولور پس حصول
 اجا بدن لا بد در که اگر چه متأخر ایه ده فقدان شرط وجود مانع سبحا ايله
 مثلا بعض مکلفین کچی که مقام تکلیفده اقامة صلوة ايله مخاطبا و نلر دند وقت
 امر اقامة صلوة اتم و امثال امر تاخیر اید و ب وقت تاخرده قیلور پس اگر مخاطب
 مذکور و امثال من بوده قادر ایه کرو وقت ما مور به ده حصول اجابة امر دن
 لا بد در یعنی اگر چه تاخر امثال بالقصد و العمد ایه ده قند قالدیکه غفلة

مثلا کور لزمکه بر شخص انسانی
 ولایة قضایه مولی اولن دن
 مقدم کلامی مسموع و امر و نای
 مطاع اولن اما بعد التوازی
 حکم ظاهرا و لور شخص من بور
 خود حائزین ده بیله موجود
 و باقی در متغیر اولن سلا

وَنَسِيَانِ اَيْلِهْ اَوْلَهْ **قوله** ثُمَّ قَالَ وَكَنتَ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يَقُلْ عَلٰى نَفْسِهْ مَعْرَمٌ كَمَا قَالَ
ذِي وَرَبِّكُمْ شَهِيْدًا مَا دَمْتُ فِيْهِمْ لِاَنَّ الْاَنْبِيَاءَ شُهَدَاءٌ عَلٰى مَعْرَمٍ مَا رَا مَوَافِيْهِمْ بَعْدَ
حَضْرَتِ عِيْسَى بِيُوْرْدِيْكَهْ بِنْتِ مَتْمٍ اَوْ زَرِيْنَهْ شَهِيْدًا وَتَدْوَمُ مَا دَا سَكَهْ اِيْجَلْبَزِيْنَهْ بِنِي
وَسَمَايَهْ مَرْفُوْعٌ اَوْلَادِمُ اَمْتَا اَيْلِهْ نَفْسَتِيْ مَشْهُوْدِيْهْ دَر تَشْرِيْكَ اَعْمَدِيْ سَابِقًا مَرْبُوْبِيْهْ
تَشْرِيْكَ اَنْدُوْكَى كَبِيْ ذِيْرَانِيْ وَرَبِّكُمْ تَفْصِيْلَتَهْ اِضَافَهْ وَنَسْبَهْ اَيْلِهْ تَكْثِيْرًا وَوَلَدِيْ
زِيْرًا اِنْبِيَا اَمْتَا اِيْ اَوْ زَرِيْنَهْ شَهِيْدٌ دَر شَهِيْدِ اَيْسَهْ اِسْمٌ حَقْدَرًا اِنْبِيَا خُوْر مَظَاْهَرِ
اِسْمَا حَقْدَرِ پَسِ شَهِيْدِ اَوْلَا اَعْيَانِ اِنْبِيَا اَيْلِهْ عَيْنِ حَقِّ اَوْلَدِيْ وَعَيْنِ عِيْسَى عَمُ مَضْحَلِ
مَطْلُوْقِ قَالَدِيْ پَسِ بُو تَقْدِيْرَجَهْ كَلَامِ نَفْسِ عِيْسَى مَا دَر دَنِ مَخْلُوْعِ اَوْلَقِ اِيْهَالِمِ اَيْلِهْ
تَاْمَلِ اَوْلُوْنَهْ **قوله** فَلَمَّا تُوْفِيْتِنِيْ كُنْتُ اَنْتَ رَفَعْتِنِيْ اِلَيْكَ وَحُجَّتِمُ عَنِّيْ عَنَّمُ كُنْتُ
الرَّقِيْبُ عَلَيْهِمْ تُوْفِيْتِنِيْ قَوْلِيْ مَضْمُنُ رَفَعْتِنِيْ اَيْلِهْ تَفْسِيْرًا تَدْحَا اِحْتِمَالِ مَعْنَى مَوْفِيْ
دَفْعِ اِيْجُوْنِ زِيْرًا تُوْفِيْ مَعْنَا اِمَا تَرَدَدَهْ فَاْهَرُ دَر اَوْلِ وُقْتِ كَهْ سَنِ بِنِيْ جَنَابِ مَخْرُوكَهْ
دَفْعِ اِيْرَهْ سَنِ وَاَنْلَرِيْ بِنْدَنِ وَبِنِيْ اَنْلَرِيْ مَحْجُوْبِ قَلَهْ سَنِ اَنْلَرِكِ اَوْ زَرِيْنَهْ رَقِيْبِ نَاطِقِ سَنِ
اَوْلَا سَنِ مَعْلُوْمِ اَوْلَهْ كَهْ حَيَاتِ عِيْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ اَكْرَجَهْ قُرْآنِ عَظِيْمَهْ وَمَا تَنْلُوَهْ
وَمَا صَلْبُوَهْ وَلَكِنْ شَبَهْ طَمَّ اَيْ تَنْدَهْ مَنْصُوْصِدْر عَنَا وَرِيْبِدَنِ مَعْرَا دَر لَكِنْ اَنْ مَوْفِيْ
اَيْ تَنْدَهْ لَفْظِ تُوْفِيْنَهْ دَهْ بَعْضِ مَفْسِرِيْنَ خِلَافَهْ سَبَاغِ ظَنِّ اِيْدُوْبِ عَامَهْ نَصَاكِ
شَبَهْ سَنَهْ مَبْتَلَا اَوْ لَشْرُوْرٍ وَبَعْضِ صُوْفِيَهْ اَيْتِيْ تَا وِيْلَا اِيْدُوْبِ حَقِّ بَرُوْحَهْ وَ
بِيْجَسَدَهْ دَمِيْشَلَرَا مَا بُو حَقِيْرٍ بَعُوْنِ النُّصِيْرِ بُو مَقَامَهْ وَوَحَايَهْ شَيْخِيْزَنِ اسْمَدِ اِلَهْ
كَشْفِ عَلِيْ حَاصِلِ اِيْدُوْبِ قَاعِدِ حِكْمَهْ وَتُصُوْفِ اَوْ زَرَهْ جَمْهُوْرِ عَلْمَا سَنَهْ نَصْرَهْ وَاِحْتِمَالِ
نَعِيْنَهْ عَنَايَهْ قَلْبَشُدُوْرِ زِيْرًا اِرَادِكُمْ وَسِيْلَهْ شَهُوْدِ دُوْحَا صِلِيْ بُو دَر كَهْ نَفْسِ نَاطِقَهْ
اَيْلِهْ سَمِيْ اَوْلَا نِ رُوْحِ كَهْ نَفْسِ مَنْطَبَعَهْ نَكْ غَيْرِيْدِرِ وِقَلْبِ اَيْلِهْ دَخِيْ تَسْمِيَهْ اَوْلُوْرُوكَهْ
اَنْكَ مَتُوْفِيْسِيْ حَقِّ تَعَالٰى دَرِيْدِ قَدْرُقِ اَيْلِهْ اِحْتَا اِيْدِرِ زِيْرًا تُوْرَا نِيْتَدَهْ ذَاتِ

حقه نسبت کامله سی وارد در بالذات اکا منجذب اولور اماروج حیوانی که
 نفس منطیعه در بعد حدوث البدن حادث اولشدر اول واسطه ملک ایله
 متوفی اولور زیرا ذات حقه قرب نسبتی یوقدر نسبتی جانب ملکه در قوای
 ملکیه و قوای انسانیه نک بری برنه نسبتاری ظاهر در پس قران عظیمه
 خبر ویرن توفی در که ایکی موضعده بیله ذات حقه اسناد اولمشدر بریرنده
 کتایه متکلم ایله که انی متوفیک در بر سنده کتایه خطاب که فلما توفیتی در پس
 قران عظیمه توفی ملکه اسناد اولوقد و غنک فہم اولنور که عیسی علیه السلام
 بجسد جسمانیته محی و زنده اولاروج حیوانی سی مقبوض اولما غله بوراده تا مل بور
 بعد کشفک من حیث هو عالم لطیفه عروجک شہبہ سی دفعی کوجه مقدر وراثت
 ممکنه ذل اولوب مخبر صاد و خبر ویرسی اعتقاد مؤمنده کافی در لکن امکانک امر امکان
 عقلی صرفیدر یوخسه استعداد میدریبیا نرحمتا جدر بعد بومد عاید دلیل عقلی
 ایرادی قابلند که غایبه وهم شکوک بالکلیه زایل اوله دلیل بودر که شیخ قدس سره
 فصوصه ذکر اندوکی حضرت عیسی ماء متوهم روحانیت خلق اولمشدر که نفع جبریل
 حاصل اولان رطوبت در که ماء محقق مریمه ایصال ایله فی الحال محقق کسب نمشدن
 بوجه ایله اصالة جانب فاعله در قافلده دکلدر پس حکم جن و اغلبک اولموج
 بقیه کتایه که اکل و شربدن حاصل اولا اوقات عیسی علیه السلام ریاضاً و مجاہداً
 ایله مروا تمکین همت قلیله ایله زایل اولموج جا نژدر عارفه تعیین حاصل آنکده بو
 مرتبه کفایت ایدر و تقلید اهل ظاهر خلاص بولور جهله عوام خود خلا اعتبار
 سا قدر و بومعنا محقق و مشهور در که تعلق ارادة الهیه کتایه لطافه مبتدک
 اولموج امر ممکندر خصوصاً اجسامده اصل لطافتدر کتایه امر عرضی سیدر و اشرفیت
 الارض بنور ربها حکیمه بخون ظلمت نوره منتقل اولیه و لطافت جانی علیه قلبیه

اگر چه شارح واردات سماویه مرحوم شیخ محیی الدین موصلی ایدر حیات بدن عیسی به
 دلالت ایدن آیات مقطوعه الدلالت دکدر عرقا احتمال خلافا فی قطع امتزیز و اوقات و
 وما صلیوه نفینک قطع نظر ایله انی متوفیک تکلمه فلما توفیتی خطا بند اربکی سنده
 بله توفیده معنای امانت ظاهر در دیمک و تفسیر بغویدن نقل ایدر که بعضی مفسرین
 توفیدن مراد موت در دیمشلا الله اعلم شیخ صدق الدین قدس سره ایدر روح عیسی صلوات
 الله علی نبینا وعلیه وعلیه نفسنده و جسدند ریاضتله غالباً و کدغارض بد فی غیر ارضه
 تبدیل اتدی پس جسدی و روحه تابع اولوب جسدی بالکلیه ساقط الاعتبار اولدی
 حضرت الیاس کی بونلرک بد فی محسوسی خود مشهور و متواتر در وحی پیورده و ما
 قتلوه و ما صلیوه وکن شبه لهم اینتنک معنای کانه میت بجسد فی احکام اعتبار
 دیمکدر بر بعضی شیخ من بوردن شیخ نصوصند عیسی پیرده بویه نقل ایدر که جسم
 کشف ظلماته حاصل اولاد بدن حقیقت و جوهر بنشد جسم لطیف نورانی ایله مشتمل کرد
 مغایرتی مرتبه حسسی ایله در دیر لکن احدهما فنا و زال تعلوق تکمیل لغز و تعلق لایم
 کلم مرتبه ده مغایرت کفایت ایدر پس جمهور متکلمین کی بود عوای واهی یاجتیب فکر که
 روحه بر جوهر لطیفه ساریه جسمانیه ایشاندن صکره اول جسم لطیف نورانی ماده
 اعضا اولان جسم کشف ظلماتی بهماهیه و حقیقت مغایر در دیر لکن **قوله** فی غیر مادی
 بل فی مواد هم یعنی بنم ماد ملک غیر اولان جسمه بلکه اتمک اجسامند تجلی
 اند و کونک حاله رقیب و ناظر اولان سن ماده دن ناظر اولن مقام فوکه اشارتد
 بغیر ماده ناظر اولن مقام جمعه اشارتد ربعده ماده دن رقیب اولن حقیقت
 معنا سیندر حلول و اتحاد دکدر نته که کلام اهل حق بود **قوله** اذ اکت بصیر هم
 الذی یفرض المراقبه زیر سن انلرک نور بصیر بصیرتی سن مراقبه نفوس و شهود
 حقایق اقتضا ایدر **قوله** و شهود الا انسان نفسه شهود الحق ایاه پس انسانک

نفسنی شهودی بعینه حقا نفسی شهودیدر لامل شهیدیه در مراد انسان کامل مد
و حق تعالی بصرا نشانی کامل مد و صورت انسان کامل صورت حق در آن الله خلق آدم
علی صورته او علی صورت الرحمن الحدیث **قوله** وجعله بالاسم الرقیب لانه جعل الشهوده
بعده عیسی علیه السلام اسم رقیبایله مذکور قلدی نفسی ذکر آن دو کی کجی اسم شهیدایله
مذکور قلدی زیرا حضرت عیسی شهودی نفسی ایچون اثبات آمدی و شهود عیسی علیه
السلام ماده عیسویه ده بعینه شهود حق و لشدی **قوله** فارادان یفصل بینه ^{بین}
ربه پس دلدی که نفسی ایله رنی ما بینتی جمعدا فرقاید تغییر اسم و توصیف وصف
ایله تغییر قیلغ ایله ^{مثلا} حتی رقیبایله معبرایدوب و نفسندک شهیدایله خبر و یرمک
کبی **قوله** حتی یعلم انه هو حتی معلوم اوله که عیسی تعیین خاص و وجه عبودیتی ایله
فی الواقع عبدا لوب غیر حق اولدو عیجون زیرا جهة عبودیت جهة ربوبیتک غیریدر **قوله**
واذا الحق هو الحق لكونه رباً حقیقاً و واقعاً حق و حقی حقد و عیسی دکدر تعیین در ^{بیت}
ایله متعین و جهة اطلاق ایله قید عبودیتدن متخصراً اولدو عیجون **قوله** فناء ^{نفسه}
بانة شهید و فی الحق بان رقیب پس نفسی ایچون اسم شهید کتوروب حقد اسم رقیب
کتوردی حقایله نفسی ما بینتی فرق ایچون بعده اسم شهیدی نفسنه تخصیص بالذکر
اندی اگر چه فرق مزبور بالعکس دخی اولسه میسورایدی زیرا انبیا علیهم السلام
شهداء امدد **قوله** وقد مهم فی حق نفسه فقال علیهم شهیدای یعنی نفسی حقد
امتی نفسندک ذکرده تقدیمایدوب علیهم شهیدایدی شهداء علیهم دیمک
قوله ما دمت فیهم ایثارا لهم فی التقدم و ادباء امتی نفسی اوزرینه تقدمه
محتاج قلمو ایچون ننه که تواضع کلین و خلق انبیا و عاملین بونی اقتضا ایدرو ^{میت}
سائر امتدن مشهودیتد ممتازا ایچون و مکالمه حقد مراعاة ادب ایچون
قوله واخرهم عن الحق فی جانا الحق فی قوله الرقیب علیهم لما يستحقه الرب من التقا

بالرتبه ودخى جانب حقه حقه تاخير ايدوب والرتبه عليهم ددى الرقيب يدى
زير بابايجون تقدم بالرتبه تا بتدر وحقك رقا بتك اندر اختصاصى يوقد
جميع امه على السويده در تقدم ايسه اختصاصا يجاب ايدر ومورث حلل معناه
قوله ثم اعلم ان الحق الرقيب الا سم لذي جعله عيسى عليه السلام لنفسه وهو ^{الشهيد}
فى قوله عليهم شهيدا فقال وانت على كل شىء شهيد مجاء بكل العموم وبشئى لانه
انكى النكرات وجاء بالاسم الشهيد فهو الشهيد على كل مشهور بحسب ما يقضيه
حقيقه ذلك المشهور بعد عيسى علام انديكه حق رقيب ايجون بر اسم حاصله
عيسى عليه السلام اول اسمى نفسى ايجون اثبات قلديكه اول اسم شهيد دركه حقه
عليهم شهيدا قولنده مذکور در پيس عيسى وانت على كل شىء شهيد ددى زير انكى
نكرات واشمل شاملات كند ونفسنك شهادتى ايله حقه شهادت تفوقه
ايجون زير احق تعالى جميع مشهور انك شهيد ايدر حقايقى اقتضا اندوكى اوزره
عيسى ايسه قوم خاصنه شهيد در فقط حاصل كلام ديمكدر اكرجه اسم شهيد
حق ايجون ثابت اولدوخى كجى عيسى ايجون دخى تا بتدر لكن بين شهيد وشهيد
فرق فاحش وبعد واردركه مزبور لفظ عام ونكره ايله تعبير ضمنده بيان
وتقرير قلمشدر زير شهادة عيسى زمان معينه ده قوم مخصوص معينه ^{مقصود}
ايدى ما شهادة حق جل وعلا جميع مشهورات شامل وعام وجامعة از منه ده
من الازل الى الابد ثابت وحاصلده **قوله** فنبه على ان تعالى هل شهيد على قوم عيسى
عليه السلام حين قال وكنت عليهم شهيدا مادمت فيهم فهى شهادة الحق تعالى وهى
عيسويه كما ثبت انه لسانه وسمعه وبصره پس عيسى عليه السلام قرانده تبيه
انديكه حق تعالى قوم عيسى هم اوزرته شهيد اوله وكنت عليهم شهيدا مادمت فيهم
قولى ايله پيس شهادة مزبور حقه ماده عيسى يردن شهادتى اولدى ننه كه

قرب نوافله حق تعالى عبدك لساني وسمعي وبصري ولدوني **قوله** ثم قال كلمة عيسويه
 محمدية اما كونها عيسويه فانها قول عيسى باخيار الله عنه في كتابه واما كونها محمدية
 فلو فوعها من محمد عليه السلام بالمكان الذي وقعت منه فقام بها ليلة كاملة بقراها
 ورددتها لم يعد الى غيرها حتى طلع الفجر ان تعذبهم فانهم عبادك وان تغفر لهم فانك
 انت العزيز الحكيم بعد عيسى وم كلمة من بوره كه ان تعذبهم ايتدر كاهي عيسى به ^{نسبت}
 ايدوب كلمة عيسويه ديدى وكاه سرور انبيا به اضافت كلمة محمد يديدى
 اما عيسى به نسبتك وجهي كتابا لله لسان عيسى ده خير ويرماسي ايله ثابت اولدى
 اما محمد عليه السلام اختصاصك سببي زير اية من بوره نازلا اولدوقده بيغبر يوز
 عليه السلام بر ليلة كامله ناييم اولمايوب طلوع فجره وارنجبه بوايه كريمه استناد
 تكريم و تقري ايله قائم اولدى ان تعذبهم فانهم عبادك وان تغفر لهم فانك انت العزيز
 الحكيم اما سببا استنادا تكريم بر حسب الذوق بودر كه كلمة من بوره بر كلمة ^{معهم}
 در كه صفتي مجاه و جلال و نقص و كمال انده مجلد و جمله دن عبده مناسبه و عجاب
 خذلان و در به ملايم غفور و ستايله برو احسانه و بجه بونك امثالي كه بعد التامل
 نمايان اولدى **قوله** وهم ضمير الغايب كما ان هو ضمير الغايب كما قال هم الذين كفروا
 بضمير الغايب فكان الغيب سرا لهم عما برد بالمشهود الحاضر يعني ان تعذبهم لفظنك
 ضميرهم غائب ايجو ندر ننه كه قل هو الله ايتسند دخي هو ضمير غايب در ننه كه ضمير
 غائب ايله هم الذين كفروا بيورلدى پس معنای غيبا نلري مشهود و حاضر ايله مراد
 اولان حق ايدى لكن عجاب تحيب و تعين ظلماتي ساترا و لغين حق ادراك دن قاص
 اولديلر و عجب شخصيه مانع ادراك نور حق اولوب انجى مظاهر خلقيه ي كورديلر
 حق ظاهر كور مديلر **نظم** اولاجلدن حق محصورا تدليل اقربا يكن جمله دن دورا تدليل
 سدايدوب نور عجابي كقرله ظاهر ايكن حق مستورا تدليل معلوم اوله كه هم الذين

كفروا يتند كفو ونسبنا اولد ونسب كجى ان تعذبهم ايتند ونسب ستر ونسب
وتعذيب ومغفرت متلا ما ندرونه كه سبب تعذيب ومغفرت ساحة قرب حضور
احتجاب يقينات ايله دورا ولقد ركذ لك محجى بلره كفو وعصيان ايله حكمة باعد وباد
نور بهجت وسروردن محجى بلقدرد **قوله** فقال ان تعذبهم بضمير الغائب وهو عين
الحجاب الذى هم فيه عين الحق بعد تعذيب ضمير غائب ميانا نند بيان مباسبة
شروع ايدوب دديكه ان تعذبهم لفظند كى ضمير غائب ايله مذكور اولشور
اول مغذ بلرن عذابى عين مجا بدر كه خقدن انوك سببى ايله محجى بلرد كه عذاب
اغزوى ونسب اول مجابك صورتى واقع اولور **قوله** فذكرهم الله تعالى قبل حضورهم
يعنى عيسى عليه السلام انبرى الله اليه من مذكورين قيلدى وحق قائنده وجود
ذكرى لفظى ايله حاضر لدى حضور عينى لرنند مقدم محجى يقين لرنى ازاله وافنا
ايه **قوله** حتى اذا حضروا تكون الجمرة قد تحمكت فى العجين فصيرته مثلها حتى
اول وقتده كه حضور حقد حاضر وحقى كل اشيا ده مشاهد سيقادرا ولا لرحال
حيوت لرنده اولان ذكر حتى تذكر قبيله لر بس وجود حتى ايله مغفوردن وسورند
ايدركك تحقيق ايدوب حتى ايله قانى مطلق اولد قلرن بله لرحال حيوه لرنده
مشارا ليه فناء ذكرى خمير ما يه فنا حقيقى وماده متحكه استعداد جبل لرى
اولوبيا خراول حضور ذكرى استعداد لرن عين حضور حقيقى قبيله امين **قوله**
فانهم عبادك افاد ضمير خطابه متعلق اولان نكاتى بيان شرح ايدوب
ان تعذبهم شرطيه سنك جزاسك اعاده قيلدى **قوله** فانور الخطاب للتوحيد الذى
كانواعليه بس ضمير كفايله خطابى مفرد قيلدى فوه عيسى بك اصل فطر لرنه ثابت
اولان توحيد بناء ايدوب اگر چه اول توحيد اكثر تيك شعورى يوقا يسه **قوله**
ولاذلة اعظم من ذلة العبد لانهم لا تصرف لهم وانفسهم يعنى عباد ذلة عابد

دلالة ايدر وحال بوكه ذله عبیدك اعظم ذله اولمز ذیرا نفس لرند نصره مستقله
 لری یوقدر اراد نلری اراده سید ملحق و عین ارادته حقد ر پس اذلاله لحتیاج لری
 قلزم ذیرا بوندن ادون و لحق مرتبه اولمز مکر مغفرت اولونه **قوله** فهم بحکم ما یریدهم
 سیدهم معنا سی سابقا ذکر اولمشدر **قوله** ولا شریک له یم فانہ فال عبادک فافرود
 یعنی سید مذکورک عباد مذکور حقند شریکی یوقدر ذیرا افراد خطابا یدوب عبادک
 دیدی واحد اضافت اندی عبادکم دیمدی عدم شرکة و افرادی افاده اندی **قوله**
 والمراد بالعذاب اذلالهم ولا اذلالهم لکونه عبادا معنا سی سابقا بیان اولمشدی
 و بلمشدی که ذله عبید دن اعظم ذله اولیه **قوله** فذواتهم تقضی انهم اذلا یر
 بونلارک اذلا اوله سن مقضی اولان نفس ذلری درو ذله بونلره امر خارج کل
 ذایتدر **قوله** فلا تدظم فانک لا تدظم بادون معاهم فیه من کونهم عبیدا پس یارب
 سن بونلری اذلالا تمز سن ذیرا سن بونلری اذلالا تد و کورک تقدیرجه قوللر لندن
 اشغه بر ذله ایله دشخانه لایره فن سن پس بحسب الطبع و العقل مغفرت لازم کشدکه
 بیورد **قوله** وان تغفر لهم استرهم عن ايقاع العذاب الذا یستحقونه بمخالفتهم ای
 یجعلهم عرضا بسترهم عن ذلك و تفهم منه یعنی ای رب اگر انلره مغفرت ایدرسک
 و سبب مخالف نلری ایله مستحق اولد نلری عذابک ایقا عندن ستر ایدرسک یعنی انلرک
 ایچون تغفر قیلور ايسک فتح عین ایله غافر و ستر معنا سنه اولد و غی کبی و بری
 مرده که ذلک لا یقاع عندن ستر اولوب و ایقاعی انلردن منع اید **قوله** فانک انت
 العزيز الحکیم ای المنیع المحی پس بو تقدیر او ذرینه یارب سن بذات عزیز سن فلک
 حمایتند و دازه قهر و سلطنتکده داخل اولاکه سلطا غلبه و قهرک ایله شاملند
 که غیر ایچون انه احتمال وجود شرکة یوقدر و اولاحدیة حما سنده اشیا متلاشی
 و هالکدر **قوله** وهذا الاسم بالعزيز و بواسم عزیزتی حتی تعالی بر عبده اعطاته

يعني بواسم ايله انه تجلي قلسه حق معطى اسم معزايه مستما اولور وعبد معطى له
اسم عزنايله تشبيه قلنور زيرا مظهر عزت اولور وعند الحق والخلق عزت واكرام بولور
قوله فيكون منع المحي عما يريد به المنتقم والمعذب من الاستقام والعذاب پس عبد
معطى له دخی منبع المحي اولور يعني ضيقك استقامندن ومعذبك عذابند خلاص
بولور زيرا هرگز غير انه تصرفه قادر اولماز نه بر امرك امرنه مأمور ونه بر حاكمك
حكمنه محكوم عليه اولور **قوله** وجاء بالفصل والعماد ايضا تا كيد البيا وليكون
الاية على مساق واحد في قوله انك علام الغيوب وقوله كنت انت لربيب عليهم
فجاء ايضا انك انت العزيز الحكيم بمعنى اية سابقه ده كتوردو كي فصل وعماد كي بوند
دخی فصل وعماد كتوردی تا كيد بيان ايجون وشان عيسى ده وارد اولان اية لره
مساق واحد وزينه سوقا ولما عجبون انك انت وكنت انت كبي بعد انك انت
العزيز الحكيم دخی اول ستوال وزينه منسوخ اولدى **قوله** فكان ستوال النبي
عليه السلام والحاح منه على دبر في المسئلة ليلة الكاملة الى طلوع الفجر كان
يردها طلبا للاجابة فلو سمع الاجابة في اول ستوال ما كرر وكان الحق يعرض عليه
فضول ما استوجبا به العذاب عرضا مفضلا فيقول له في كل عوض وعين ان تعذبهم
فانهم عبادك وان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم ضمير كان رسولدن سابقا
صادرا ولان ترده عوده ايدركه وتردها ضمنده مذكور دبر يعني نبى عليه
السلام ليلة كاملة تامه ده ترديد ستوال والحاح مسئله ده ربه توحي تاخبر
مراد طالع وصبح اميد اجابة فالتق ولججه ايدى زيرا اكر ستوال اولده استماع اجابة
مراد قلسه مكبر واقع اولماز ايدى بعد شيخ قدس سره مقارعه حضرتي عليه
السلام مقام تفضيلدن بيان ايدوب بيورر كه سبب تكرار وتردد حضرتي حق
سبحانه وتعالى امتك جنياات ذنوب ومعاصي سني وموجبات اولافراد

عذابي ومجازاتي حضرت رسولنه كره بعد كره ومرة بعد مرة عرض مفصل ايله عرض
 آنكه هر عرضك و هر عينك مقابله سنده خطاب نوحى و خطاب شخصى ايله خطاب
 اتمه سيندر پس حضرت بيغيردنى جناب خدا يه هر عرضك مقابله سنده جواب
 ويروبان تعذبهم فاتهم عبادك ديمه سيدر دير بود كوردن حق تعالى ذك جز ثبات
 اسوره علمنه اشادة واردر نته كه حديث اخرده ربك عبدينه خطابنده انرفت ذنب
 كذا ديود نوبى فرادا فرادا عدا تمه سنده بومعنا ظاهر در بعد بومقامه بين
 نوع مخالفة فهم اول نور بيان محتاج در اذهان قاصرينه نسبت ايله ذيرافق سمع
 الاجابة ما كوردن منضم اولان سؤال واحد تكرير در كه معصيته واحد نك علم
 عفوندين لازم كور بعد و كانا الحق يعرض عليه فصول قولند فهم اولنا اسولة
 متعدده متكرره در جن ثبات معاصى متكرره ده نك طيلرندن حاصل اولور ^{بالم}

قوله فلور اى فى ذلك العرض ما يوجب تقديم الحق وايتار جنا به لدعا عليه
 لا لهم يعنى بنى عليه السلام بومقامه رحمت عباد طرفند ايدى واكو احتمال
 مغفرت اولما سه الله تعالى جانين اختيار ايدوب ارادة عفو ومغفرت
 قلما يوب بلكه طلب قهر و انتقام ايدوب دعاء له يه دعاء عليه ترجيه ^{اندر}
 ايدى ذير بهر حال و ضاء رب ذوالجلال تقدم اقضا ايدو دعاء عا دقبن
 مرادى اسان استعداد ايله استر من ذالذى يشفع عنده الا باذنه حكيمه فاذن

اولماد قلى امره شفيع اولما زنى **قوله** فاعرض عليهم الا ما استحقوبه ما تقطيه
 هذه الاية من التسليم لله والنقويض بعفو پس حق تعالى بنى سنه فصور مذكون
 عرض اند وكما امته عرض اتمدى الا امك مستحق اولد قلى شئ انديكه ايترا عطا
 اندوكى تسليم لله وتقويض الامر الى جنابه الشريف در وتقويض عفو مذنين
 در اما معنای تسليم ذير ان تعذبهم فاتهم عبادك قولن مشتمل در اما تقويض

زیرا تردید ثانی و ان تغفر لهم بیور لم یستدر بعد تصریح اولماد و غییرا اللهم اغفر لهم
دینله و کور فیراید و رین تردید ثانیه فانک انت العزیز الحکیم تا کیدی و بلاسه
و تقدیم ذکر عذاب بصکوه و وقوع تردید تکرار زیاده بولماسه ایتک بحفوه دلا^{لستند}
طلب تغذیه دلالتی اظہر و کوردی و ارادة قهرده ایشار جناب حق فرم و شود
دی الله اعلم **قوله** و قد وردنا الحق تعالیٰ اذا احب صوت عبده فی دعائه ایاہ الحق
الاجابة عند حتی ینکر ذلك الدعاء منه حبا فیہ لا اعراضا عنه و لذلك
جاء بالاسم الحکیم والحکیم هو الذي يضع الاشیاء فی مواضعها ولا یعد بها عما
یقضیه و یطلبه حقایقها بصفتها بعد تأخیر اجابته محض مقضای عنایه لیه
اولوباماره اعراض اولماد و غننه دلالتی ایدرکه حدیث بنوید حق سبحانه و
عبد دا عینک صوت حسند و تلذذاته اجابه دعاسند تاخیر ایدریش
تکریر دعایله اول صوت حسنی اصفا ایچون بود کل که اهمال و اعراض قصد اید
اول اجد ندرکه حق تعالی اسم حکیم ایله موسوم قلندی زیر احکمة اشیای
مواضعه وضع ایدوب حکم تعدد تجاوز و مقضای استعدادات حقایقه
مخالفة امه مکدر دیر لر صفا فی ایله سلبس و مخلوط اولد قری حاله **قوله**
فالحکیم هو العلیم بالترتیب فكان صلی الله تعالی علیه وسلم یترده هذه الایة فیکذا
تیلوه و الا فالسکوت اولی به پس حکیم دانا اولد رکه ترتیب حقایق اشیایه بمالغه
ایله عالم اوله زیر بنی علیه السلام ایه مذکوره تکرار و ترددند الله دن عظیم
و عظیم او ذرینه ثابت قدم ایدی پس امتدن هر حکیم بوایتی تلاوه اید کر کدرکه
وراثه ایله اول علم عظیم او ذرینه تلاوه اید دکل ایسه سکوت اولد و اولد کبر
و الا فاسکت **قوله** و انا وفق الله عبدا لی نطق باحر ما فهماد فعه ایه الا و قد
اد اجابته فیہ و قضاء حاجته فحق تعالی مقام عبودتید مستحق اولش

واقفاء ربوبية قلمش بر عبد صالحه اموردن بر امرک و حاجتک نطقته و طلبته
 توفیق و یرسه اول توفیق و بر عز الا علم ازنی سنده دعاسنک اجا بتنی و نضاء ^{حتیق} خا
 مراد ابد و کی وزره و یرور محصل موفق و ناطق و معطی و اخذ هب کند و ذاتی اولور
 اولاجلدن اجابة دعاده احتمال تخلف قلن اقتدار نطقی توفیق ایله تعبیر نکتہ سی
 دخی بود کرا و تنان در زیر الله تعالی کاه اولور بر عبددن بر امرک طلبنه اقدام اقدار
 این و قدرت نطق و یرد لکن اجابة اتمز زیر ازلدع دایله من پس استعداد حادثه کون
 توفیق اولور اما استعداد قدیمه و علم ازنی به کوره توفیق اولمز محض سوق و اقدار اولور
 حاصل کلام اقدارک مراتبی وارد قدره تامه و استعداد و استطاعة کامله که مستمع
 جمیع شرائط اولان البته مع الفعل اولور زیر اجابة دعای بودر العارف بکفیه الاشارة

قوله فلا یستبطی اخذ ما یتقمنه ما و قوله و یبشار بر مشا بره رسول الله صلی الله علیه
 و سلم پس لایق بود که داعی حاجه اولان عبد صالح موفق اولد و یخی دعاء ضمنده ^{مضمون}
 اولان حاجتک تأخیر ندن ملول اولما یوب رسول للهک موافقه و ملازمی کی دعایه
 ملازمه استون و حصول مسئولک امر محقق بلسون **قوله** علی هذه الایة فی جمیع احواله
 حتی یسمع باذنه او یسمعه جار و مجرور اولمشاره رسوله متعلق قدر تانی و یبشار بر لفظنه
 متعلق در یعنی ایه مذکوره به که لیله معهوده واقع اولشدر در سولک ملازمی کی
 ملازمه فلسون جمعی احوالکه دیکدر یعنی تکررند و صد قند و لسانن لسان حتی
 اتمکده حتی اجابة دعاسنی اذن جسمانی سی ایله اشد بنجه یا اذن عینیدر در روحانیسی
 ایله یعنی قلبی ایله استماع اید بنجه معلوم اوله که بو محله سمع جسمانی روحانیدن تقدیم
 تقدیم اولند و یخی شرفی جلیبون ولا روحانی بالطبع مقدم در زیر مقارعه غیبیه اول
 روجه نازل اولور بعد قوای جسمانیه نزول ایدر تته که قاضی بیضاوی تفسیر سور طه
 ده نودی یا موسی ده بو معنایه اشاره ایدوب دیمشدر که تلقی من ربه تلقیا روحانیا

ثم مثل ذلك الكلام لبدنه فانتقل الى حس المشترك **قوله** كيف شئت وكيف اسمعك الله
 الاجابة فان حاراك سواك اللسان اسمعك بسمعك كيف مذكور حتى يسمعك فيك
 ونظر في دريغ هرنه كيفيت ايله اولورسه اشيدرسن ياخود نه كيفيه ايله اسماع
 ايدرسه سن دنجي اولور كيفيا ايله اسماع ايدرسن پس اكر حتى تعالى سؤال الساني بجوز
 ايله مجازات ايدرسه سمع روحاني ايله وقالب غيبي ايله اشدرسن وكاه اولور
 وقت ليسك اجابة تقديم اولور لكن وجود مطلوب قعله كمن وناخيرا ونوب
 اسباب داعيه فمريثيه ده مرودا تشدر رجوع اولته **فمرحمة رحمانيه**

مطلحة رحمانيه

في كلمة سليمان رحمانيه كلمة سليمان به نسبتك وهي وعلت حضرت سليمان
 عالمه محوم سلطنتيد ركه صفة رحمانك حكم عام وشاملدر سليمانك دنجي ثقلين جن
 وانس وحوش وطيور داره حكومتند داخلدر **قوله** انه يعني الكتاب من سليمان وان
 اي مضمونه بسم الله الرحمن الرحيم انه ضميري كتاب مرسله رجعدر فتح سين ايله يعني ^{مكتوب}
 حضرت سليمانك واردا اولشدر وبونك مرسله كسر ايله سليمانك نذر وبو مكتوبك مضمون
 بسم الله الرحمن الرحيم در نفس ومضمون مستطاب اسم الله ايله مصدر در اسم سليمان ايله
 مصدر اولان مضمون مكتوب دكلدر حتى بعض اصحاب تفسير بيان اندو كي علت ^{سبحانه} مقتضا
 اعتراض مشهور متوجه اولان كتابه ذكر اولور **قوله** فاخذ بعض الناس في تقديم

اسم سليمان على اسم الله تعالى ولم يكن كذلك وتكلموا في ذلك بما لا ينبغي مما لا يليق
 بمعرفة سليمان بربه پس بعض مفسرين تقديم اسم سليمان وجه سليم بولماغه مباشر
 اتد يله حال بوكه اسم سليمان مضمون مكتوب دكل بلكه مقول بليقيس ايدى وشان
 بنونه لاين اولماز معاني اركاب ايدوبيا اسم الله تقديم اولنماك وهي قلوبه
 استيلاء مهايتي سببي ايله بليقيسك حرق فرقتدن صياندر دولوركن بو معنا
 حضرت سليمانك معرفه رببه وعارف مقادير استعدادات اولماسنه بالجملة

نقرا ایدورین بر مخلص دخی
 سخن سخنم با ظاهر و کلماتی
 السرا تر معامله سی انبانک
 شان معبودی ایدی
 ود عاده نظری دینلسه اولوی
 نته که وراه صحیفه ذکی
 اولکسه کر کد سب

منصب نبوة ناسزاد نسته که بیورد **قوله** و بلیقیس تقول فيه انی القی الی کتاب کریم
 ای یکرم علیها یعنی حالا که بلیقیس بنفسه شان کاید حکایت و حواسی سند اول
 مالکینه روایت ایدوب دیرکه تحقیقا بکا بوالقما اولتان کتاب کریم مکرم علیها
 در یعنی کرامه شانندن و صفاتند در پس احتمال مزق خرق بوراده مرفوع اولور
 بعد شیخ قدس سره مفسرینک بوراده منشاء خطا برینه تنبیه ایدوب بیورد **قوله**
 واما حملهم علی ذلك بما تمزق کسری کتاب رسول الله صلی الله علیه وسلم وما مزقه
 حتی قراءه و عرف مضمونه یعنی قائلی مز بورینی بو معنایه حاملها کسری جاهلک
 کتاب رسول الله تمزیقی واقع اولدی و کسری مکتوب حضرت مزق آمدی لامکتوب جمله
 قراءت ایدوب و جمیع معانیسته معرفتد نصکره مزق اندی پس تمزق کسریه تقدیم
 و تاخیر اسمک مدخلی اولادی بلکه محضاً قبول ایمانه موفق اولنده و نخی و زده انبیا
 استعدادت مدعوینه عارف اولاد یلر ایله حضرتک کسری یه انهاء مکتوب ایمانسته
 اعتراض متوجه اولماذیر عدم هدایه نهایتی علم ازلی سبقت اتمک انبیا نیک بحسب الظاهر
 ایمانه دعوت اتمه لرینه مانع اولماذ کروه انبیا هجه بنو تلمیله تحت ظلال خیمه فخر محکم
 بالظاهر دستلر و هجه ولایتلری ایله والله یولی السرا نور نردن نور نده و رای عرش
 اصلاده مشور لردر مقتضای قدر و قضای برینه تعارض و تراحم تمزهر تمکک برقد
 و مرتبه سی و هر مرتبه نک بر حکمی و مقتضای اولور حقایق اشیا یه عارف اولابیلور
قوله فکذک کانت تفعل بلیقیس لولم توفیق لک و قفت له فلم تکن محلی الکاب عن الحق
 و حرمة صاحبه لا تقدیم اسمه علیه السلام علی اسم الله ولا تاخیرنه یعنی بلیقیس
 دخی کسری کبی فاعل فعل تمزق اولور ایدی اگر توفیق اولند و نخی فعله که هجایه مکتوب
 سلیمان علیه السلامه موفق من عند الله اولسه پس کتاب سلیمان مزق و حروفند
 حمایتلر ایدی صاحبی ایمانک حریمین نه اسمنک تقدیم و تاخیر لفظ تقدیم لفظ

بجهتک فاعلید و مفعولید رکاب **قوله** فاتی سلیمان بالرحمین رحمتا لامنان
 و رحمتا لوجوبا للسان هما الرحمن الرحیم پس سلیمان علیه السلام بسمله ده اثیان
 رحمتین قیلدی برسی رحمتا متنا بینه درکه محض و هب سبحان ذن صا در او لوراکانه
 استعدا دکلی و نه جزئی سبب اولور برسی دخی رحمت و جو بیدردرکه حق تعالی انی
 احد استعدا دخی مقابله سنه قیلور ایله رحمتین که برسی اسم رحمان مقتضای سید
 اخری اسم تقاضای **قوله** فامتن بالرحمن و واجب بالرحیم پس اول مقام فیض
 اقدس رحمتا متنا بینه یعنی محض موهبة الهیه ایله بلا مقابله و محض صود
 استعدا دایله بجالا اندی بعد فیض مقدس سنه و جو بیه ایله رحمتا متنا بینه
 دن حاصل اولان استعدادات اقتضای اذ وکی ایجاب قیلدی **قوله** و هذا الوجوب
 من الامتنان و وجوب مذکور دخی کرو مقتضیات امتنا ندر در برحقک او زبینه خاجد
 موجب یوقدر بلکه موجب نفسی او زبینه کرو کند و نفسید رکب علی نفسه الرحمة
 بومد عایه دلیلدر معلوم اوله که انه من سلیمان حکمند بزنگه لطیفه واردرکه
 عین اختیار دن مستوردر یعنی ضمیر کتابه راجعدر و کتابدن مراد عالم شهادتدر
 پس معنای اینه سلیمان مبداء کتابدر مظهر نور محمدیها اوله سی اعتباری ایله
 دیمک ننه که رحمتا متنا بینه مبداء اولد و بخی بو مضمونها شارترد الله اعلم **قوله**
 قد دخل الرحیم فی الرحمن دخول تضمنی پس رحیم تحت رحمن ده داخل اولدی دخول
 تضمنی ایله بو معنایه که هر اسم رحیم مقتضی اولد و بخی اسم رحمان مقتضای تنه
 بعضا اولد بیا نسبه محوم و خصوص معروفه بوراده مقصود کلا در ننه که
 تقلیل فی الذکر بد منضم اولور **قوله** فانه کتب علی نفسه الرحمة سبحانه و تعالی
 یعنی زیاتحق تعالی نفسنک او زبینه رحمة کاتب اندی رحمتک غیره کاتب اندی
 هنزه و بانک اولد و بخی حاله پس بعض مکتوبی رحمة و جو بیدر کتابه جمله نه نسبه

طلب فیض اقدس و فیض مقدر

السعد اذ الترتیلی

اقتضاء استعدادات ایجاب قیلدی

مراد در کتاب علم غیب

جزءك كله نسبتی در یوحسه جزینك كلیه نسبتی و خاصك عامه اضافی و كدر
توله لیكون ذلك للعبد بما ذكره الحق من الاعمال التي تأتي بها هذا العبد حقا
 علی الله اوجبه له علی نفسه فلیستحق بها هذه الرحمة اعنی رحمة الوجود لفظ حقا
 منصوب خبر یكون در یعنی حقا عبادا ایچون نفسی او زینیه بورجمتی و لجر قلمای
 محض امتنا ندر زیر حق تعالی عبدك علی مقابله سنده رحمتی نفسنه انوك ایچون
 واجب قلد یكه عبدك دخی حق او زینیه علی مقابله سنده حق مجازاتی ثابت
 اوله و بولنه معاملة ایله مرتكب عمل و من اول اطاعة اولایس بودخی تا مل اول
 حقا عباد او زینیه رحمتا متنا ندر زیر اسید عبیدنه مقابله طاعتده لجر عرض
 و یرمكه قادر ایکن لجر یرمك محض لطف و امتنان و عین احسان د کلیدر **توله**
 و من كان من العبد بهذه المثابة فانه یعلم من هو العامل منه والعمل مقسم علی ثمانية
 اعضاء من الانسان و قد اخبرا الحق تعالی انه هویته و عین كل عضو منها فایکن
 العامل غیر الحق و الصورة للعبد والهویة هندی درجة فیه ای فی الاسم لا غیر و هر كه
 عبید و ن بومثابه ده اولای یعنی حق تعالی نفسنه مقابله سنده رحمتا ایجا با تدوی
 اعمالی ایتانه قادر اولایته اول عبد صاحب قلب نورانی اولور و سحر چشمه عمل كمد
 بیلور یعنی اعضای عملك عامل عمل اولان بلكه اعضای عملك فایض عمل و فاعل حقیقی
 اولان كم اید و كن كوره یعنی فی الحقیقه ذات حق اید و كن ادراك اید زیر عمل انساندن
 اعضای اتمانیه او زینیه تقسیم اولمشد كه یدان و در جلان و سم و بصیر و حیه
 ولسا ندر حق تعالی وجود حدیث قریب نوافله بزه خبر و یرمشد كه ذات عالی سنی زده
 هویته اعضاء در پس عامل مجب المعنی حق دانادر و عبید صورت هویده در زیر هویته
 حق مظهری اولان اسم عبید ده مندرجه در مطلق مقید ده اندراجی كچی حاشا كه
 حالك عملك اندراجی كچی دكدر بعد من العامل دیوب عضوندن من ایله تغییرك

یدین ایله عمل وضوء و طیلین
 ایله قیام صلوة سم ایله سماع
 كلام الله بصیر ایله شاهدی
 لسان ایله قراءت قران و ثنا
 جبهه ایله عمل سجود حاصل
 اولور

مطلق مقید انوراجی كچی
 حالك عملك انوراجی كچی دكدر

وبھی ذوی العقولند دکل ایکن مظهر عمل حق و لما غله ذوی العقول منزله سته تنزیل
 اولدوغی در **قوله** لانه تعالی عین ما ظهوری کسی خلقا و بر کما الاسم الظاهر والاخر للعبد
 ویکونه لم یکن شتم کان ویتوقف ظهوره علیه وصدور العمل منه کان الاسم الباطن والاخر
 زیرا حق سبحانه و تعالی هر شیده ظاهرا و لوب و خلق ایله ستمی اولان اشیا نیک عینی در
 زیرا صور موجودات نفس رحمانی وجود در وجود عین حقد ر پس حق تعالی و تقدس
 صور اشیا لیم ظاهر و لمشدر و خلق ایله ستمی قلمشدر پس اسم ظاهر که دخی مرتبه ستمی
 و اسمیتی بونکله متعین اولمشدر نته که اسم اخردخی حق ایچون ثابت اولموق حقل صوره
 عبده ظاهر و متین اولما سنده و سبق بالعدم اولوب بعد وجود ایله مشرف
 قلنا سند ندر بعد حقل مظاهر عبید ظهور نیک و حقل اعمال صدور نیک
 عبده توقفی سببی ایله اسم باطن باطن و اسم اول حاصل اولدی لکن شتر مرتب اولموق
 اوزره زیرا حقل ظهوری عبده موقوف اولمقدن حق اسم باطن ایله ستمی اولدی
 و حقل عملی عبده دن صادر اولموق عبده موقوف اولموق سببی ایله حق صوره عبده آم
 اول ایله کسی و مبداء اشیا اولدی **نظم** حق دیدی اول که دیه اول و اخر حقد ر صوره
 خلقه هب باطن و ظاهرا حقد ر حق ندر ضمن مفیده وجود مطلق حق دیوب حق
 اشیدر سامع و ناظر حقد ر **قوله** فاذا رایت الخلق رایت الاول والاخر و الظاهر
 و الباطن یعنی کلام سابقه عارف اولان خلقی کور مکده معنای اوله انتقال اید
 زیرا نسبت زمانیه دن اول صادرا اولان نسبت بودر مقابل اخردن ظاهر و باطن
 دخی بویله در نته که کلام سابق بودر **قوله** و هذه معرفة لا تغيب عنها سلما عليه
 السلام بل هي من الملك الذي لا ينبغي لاحد من عبده يعني الظهورية في عالم الشهادة
 یعنی معرفه مذکوره بر معرفه در که سلیمان کبی نبی کا ملکیه ثابت و مختلف اولما ذبلکه
 بر لباس ملک ذکر بوکا مخصوص در بوندن صکره کلا ایتیانک قائمه راست

ط

کفر یعنی یعنی ملک مز بورک موطن شهاده تدر ظهوری غیر یله و برلن دیمکدر زبیرا
 نفس ملک ویر ملک جائز در نته که بیورد **قوله** فقد اوفی محمد صلی الله علیه وسلم بما
 اوفی سلیمان و لکنه ما ظهر به پس تحقیقا سلیمان علیه السلامه ویرلن ملک و تصرف
 بجماله محمد علیه السلامه ویرلدی لکن بونلر حضرت سلیمان کجا اظهاری ایه مقید
 اولدی زیرا ما مور اولدی **قوله** فکذبه الله تعالی تمکین قهر من العفريت الذی
 جاءه باللیل لیفضل فهم یا خذ و ربطه بساریته من سوار المسجد حتی یصبح مربوطا
 بهما فیستلب به ولدان المدینة فذکر دعوة سلیمان علیه السلام فراد الله تعالی ^{سنا}
 پس محمد علیه السلام حق تعالی قهر عفریتیه قدرة ویردی انجیلین عفریت که حضرت
 بر کیمه کلوب اضلال ایچون حضرت دخی اخذ نه همت و سجد محمود لر نیک بری سنه اول
 شیطان ملعونی بغلدی قصد آتدی که صباح اولیجه با غلوطوره و صبیان مدینه
 ملعبه اولان لکن حضرت سلیمان ک رب هب لی ملکا لا ینفخ لاحد من بعدی ^{سنا}
 تذکر ایدوب نادبا عفریتدن فانغ اولدی پس حق تعالی شیطان مز بوری بنی
 سنک ظلانته ظفرون محروم اولدوغی حالده اطلاق آدی **قوله** فلم یظهر صلی الله
 علیه وسلم ما اقدر علیه فظهر بذلك سلیمان پس بزم بنیمو اقدار اولندوغی
 تصرف عفریتی اظهار قلمادی سلیمان اظهار قلدی زیرا ایکی سی دخی مأمور
 ایدی بری نقیه بری اثباته **قوله** ثم قوله ملکا قلم یقیم فعلنا انه یرید ملکا فنا
 لفظ ملکا دعاده تکره اراد اولوب اداة استفرا قدن عاری اولدی ایسه عام
 اولدی پس معلوم اولدی که سلیمان علیه السلامه املاک کتبر ملک منکر استدی
 مجموع املاکی استدی **قوله** وراياته قد شوردن فی کل جزء من الملك الذی اعطاه الله
 تعالی فعلنا انه ما اختص الا بالجموع من ذلك حاله که بزم مشاهده آتدی که حق تعالی
 ویرد وکی ملک کتبر جزء غیر مشارک اولدی پس معلوم اولدی که ملک مشارکیه

سليمان فرد مجموعہ مختص اولدی زیر مجموعہ دخی تشخص مجموعہ ایله افراد مملکت بر فرد معین
 در قوله و بجدیت العقریت انه ما اختص الا بالظهور وقد یخص بالجموع والظهور حدیث
 عقریت ایله معلومنا ولدیکه سلیمان ظهور مملکه مختص قلندی بالکروازا ولدیکه
 نفس مجموع افراد مختص اولدی قوله ولم یقل صلی الله علیه وسلم فی حدیث العقریت
 فامکنی الله منه لقلنا انه لما هم یاخذ ذکره الله تعالی دعوة سلیمان علیه السلام فاعلم
 انه لا یقدره والله علی اخذه فرد الله خاسا فلما قال فامکنی منه علنا ان الله قد
 وهبه التصرف فیه ثم ان الله ذکره فتذکر دعوة سلیمان علیه السلام فتأدی به
 فعلنا من هذا ان الذی لا یبغی لاحد من الخلق بعد سلیمان علیه السلام الظهور بذلك
 فی العموم واکر حضرت محمد علیه الصلاه والسلام حدیث عقریت فامکنی الله منه دیمه
 بزویله ظن ایدرد که وقتاکه نبی علیه السلام اخذ عقریته ایدی ایه الله تعالی
 دعوة سلیمان فی تذکیر ایدی تاکه الله تعالی کند ویه اخذ عقریته قدره ویرمدون معلوم
 اید پس الله تعالی عقریت خاسا وذلایلار داید پس وقتاکه فامکنی الله دیوب الفلک
 قدره ویرد وکن صریحا ذکر ایدی ایه بلدک که الله تعالی نبی سنه تصرف کمال
 ویردی عقریت بقلا دی بعد دعوة سلیمان فی حق تعالی تذکیر اندک اولدی دخی تذکر
 ایدوب اید رعایت ایدی پس بومذکورده معلومنا ولدیکه سلیمان دتصرف
 غیره لایق اولمیان ملک موهوب که سلیمان مختص ایدی عامه ایمن اظهار ملک
 وتصرفا تمش یوحسه نفس ملک دکلا یش اگر نفس ملک اولایدی محمد علیه السلام
 ویرلیا ایدی قوله و لیس عرضنا من هن المسئلة الا الکلام والتبیه علی الرحمن
 اللین ذکرهما سلیمان علیه السلام فی الاسمین اللین تفسیرهما باللسان العربی الین
 الرحیم ویزم بوسئله مذکورده بالذات والاصالة مقصود عرض ضموزا کوجه بالفرض
 ما بینه بعض کلام اخر تخلل ایدی ایه دکدر الا معنای دجسته تبیه درکه سلیمان

انبری بر اسم ایله ذکر اتدی که لسان عربده تغییر و تفسیر رحمان و رحیم در زیر کلمات
 علیه السلام لسان عربی ایله تکلم اید ندر کلا در **قوله** فقید رحمة الوجوب و اطلاق رحمة
 الامتنان فی قوله و رحمتی و عت کل شیء حتی و من الا اسماء الالهیه اعنی حقایق النسب پس
 حق تعالی رحمتی و جوبی که معنای رحیم در و جوبی ایله و جزای عمل ایله تغییر اتدی
 و رحمة و امتنانی مقایله عملدن مطلق قلدیکه و رحمتی و عت کل شیء قولنده مذکور
 و جمیع اسماء الهیه که حقایق بنسبه شامل اولدی **قوله** فامتن علیها بناء ففی نتیجه
 رحمة الامتنان بالاسماء الالهیه و النسب الربانیه پس حق تعالی حقایق بنسبه اوزرینه
 برمله من اتدی زیرا حقایق ثابتیه مظاهرا ثارا اولدق پس بر بسبب ایله اسماء الهیه
 و نسب رحمانیه به متعلق اولان رحمة امتنانک بر نتیجه سی بولندق **قوله** ثم اوجبها
 علی نفسه بظهورنا لنا بعد رحمتی نفسی اوزرینه ایجاب اتدی بزم بقسموز که ظهوری
 سببی ایله و تقسموزی معرفتوز جیبی ایله یعنی بزم حقایق بقوز اتضای فلهو با تمسه
 حق مستور قالور ایدی پس حق تعالی بزم هو یتوز اولدی مظهر یتوز سبب قلندی ^{مؤنه}
 تقسموز معرفه ذاته عله اولدی **قوله** بالنظم احسن فی المنطق من حبه من عرف النفس
 عرف ربه واعلمنا انه هو یتنا لتعلم انه ما اوجبها علی نفسه الا لنفسه فما خرجت
 الرحمة عنه تعالی فعلی ما امین و ما تمه الا هو و رحمتی حق بزم هو یتوز و حقیقتوز
 اولد و سخن بزه بلدر دیکه و هو السمع البصیر دیدی پس حق ایچون چونکه جوان ثابت
 دکل لازم اولدیکه حق ایچون جوار حموز حقه جوان اوله بزه بوعلم حاصل اولما غیچون
 که حق تعالی رحمتی اوزرینه ایجاب اتدی الا نفسی خاصی ایچون ایجاب اتدی پس رحمة
 هرگز حقدن خارج اولدی زیرا خارج حقدن غیر شیء بولمادی پس مادامکه
 لسان وحدت و نطق معرفت غالبیا و لاعارف ما سوی حقیقی سالبیا و نور اما کرو
 لسان کثرة و تشبیه اغاز ایتسه مراتب صفات مکانیه ایله و جوه حقایق تسویه

قلنورنته كه قابل بيورر **قوله** الا انه لا بد من حكم لسان التفصيل لما ظهر من تفاضل
 الخلق في العموم الا كه حكم مقال لسان اجمالاً فنسكه سبيل حكم لسان مقام تفصيل
 ايجون در ذرا علوم و صنا يعده صفات طباع خلق تفاوت طبقات استعدادات
 ايجابا بدر مثلاً علمه زيد محمد بن مقدم و صفة كما بنه محمد و زيد بن مقدم محمد و زيد
 اكل و اتم او نور **قوله** مع احديته العين بونك برى ايله مظهر يته بله ظاهر اولان
 عين واحد و ذات منفرد در **قوله** و معناه مثل معنى نقص تعلق الارادة عن تعلق
 العلم يعنى علومه تفاضل خلقك معنا سى صفات حقا نقصه تفاوت كيد ^{مثلاً}
 تعلق ارادتك تعلق علمك نقص كى ذرا علم تعلق اتد و كنه اراده تعلق اتم **قوله**
 فهذه مفاضلة في الصفات الالهية و كمال تعلق الارادة و وفضله او ذرته او زيادتها
 على تعلق القدرة مذكور اولان مفاضله در كه صفات الهية ميانده جاريه در
 و تعلق ارادتك خصوصاً تعلق قدرة او ذرته فضل و كمالنى بيان در ذرا او بولكه
 بر شينك عدمية اصلية او ذرته ابقا سته اراده تعلق ايدر قدرته احتياج اولنى
 ذرا قدرة بر شينك يا ايجادنه تعلق ايدر يا بعد الوجود اعدامته تعلق ايدر كعلم
 اصلى او ذرته ابقا سته تعلق اتم **قوله** وكذلك السمع الالهي والبصر و جميع الاسماء
 الالهية على درجات متفاوت في تفاصل بعضها على بعض يعنى سمع الهى و بصر الهى
 ميانده تفاضل حاصل در ذرا بصر ك قوة انكشافه سمع او ذرته فضلى و زياده
 سى و درر و كذلك جميع اسماء الالهية ده على عدد درجاتها بعضك بعض اخره
 تفاوت فضليه سى ثابت و وقتا كه مقصود اصلى بيان تفاضل بين الصفات در بيان
 تفاضل بين الخلق و كدى ايسه بيورر **قوله** كذلك تفاضل ما ظهر في الخلق من
 ان يقال هذا علم من هذا مع احديته العين حار الذكرا اولان تفاضل كيد در خلق
 ميانده ظاهر اولان تفاضل در حى مثلاً فلان متكلم فلان فقيه دن افضل و فلان

منشی فلان کا بدن اکمل ایدوکنه حکم اولنور بوجمله ایله جمعیستک هویته ساریه
 سی و عین جاریسی واحد نیز معین در **قوله** و کما ان کل اسم الهی ما اذا قدمته کیمته
 بجمع الاسماء و نعتہ بها کذلک فیما ظهر من الخلق فیہ اہلیتہ کل ما فضل بہ تہ
 کہ ہر اسم الهی تنفی اسم اولورسہ اولسون ذات الہی فی شتملا و لوب و ذات الہینک
 جمعی اسماء باقیہ ایله مسمی و لماغہ صلاحیتی و قابلیتی وارد در مظہری اولدوغی
 ذات و ہوتی جمعی صفات کونینہ ایله اتصاف وارد راکر جہ استعداد اتخزینہ
 لری حی ایله بعض مفصول و بعض فاصل در اما مفصولک دخی صفات فاصل
 ایله متصف اولماغہ اہلیتہ امکانہ سی وارد در متضمن اولدوغی ہویہ ساریہ
 مطلقہ حی ایله لکن امکان مذکور امکان عقیدہ استعدادی دکل در زیر خاص
 مراتب و نسبت جی ایله سرایف و حنائیس و دعیہ و سائیس پر لوی برندہ ثابت
 و مرتبہ در لیشیح قدس سرہ **نظم** کل شیء فیہ یعنی کل شیء قنطن او صرف الذہن
 الی کثرۃ لا تنتاہی عددا قد طورتہا و حدہ الواحد علی **لمنتہ** ہر شیدہ مفصلاً عالم
 بجمل امدہ موصور صور علم ازل کلہ جز و جزہ کل مہیا اولدی لخرہ نتیجہ
 و یردی شکل اول **وله** ای سالک جویندہ اسرار الہ اسرار الہیہ یہ کیدر سر لہ راہ
 وادی منتہ جویشک اورا ہک ہادی بانک جرسی طینک قالہ واہ **قوله**
 فکل جزء من العالم المجمع العالم ای ہو قابل الحقایق متفرقات العالم کلہ یعنی
 جزء عالم قابل حقایق متفرقات کل عالم در زیر عالم کسر لاملہ جزء و عالم فتح
 لاملہ نفس مجموع عالمکہ لام لام تفصیلہ دو عالمک ہر حرفی ہر جزوی محی
 و عالم و نا طقدرا اول اجلہ ندو کہ کلام مخبر صادق کہ مفتوح کتاب رب العالمین
 در جمیع ذوی العقول ایله متسا قدر اما امر بحجاب قابل سخن حکم بالظاہر اولدوغی
 درکہ ہو مقولہ مفصلاً الحقایق اولان الفاظک نعمتہ سابقہ سی و حکمتہ بالذہنی

ايله منعم ومغتم اولن لر وعقاید تقلیدیه لری قید وقلاده سنلن اعناق اول
 لرین منحل قلن لر ولله در قول ما قل ودل **شعر** ونهج سبیل واضح لمن اهدی ولكنما الا
 هوا سمعت فاعمت **قوله** فلا یقع قولنا ان زیدادون بحر و فی العالم فان یكون هویة
 الحق عین زید و بحر و یكون العلم فی بحر و اکمل منه فی زید كما انفاضت لاسماء الالهیة
 و لیست غیر الحق فهو تعالی من حیث هو عالم اسم فی التعلق من حیث ما هی مرید وقادر
 وهو هو لیس غیره پس اگر حال مظاہر خلقیه هویة ساریة ايله حالا اسماع الذم
 کجا ایسه بزم بین المظاہر بیان مفاضله ده زید بحرین بحسب العالم دوند زیدو
 دید و کوز هو تر عین زید و بحر و اولغی قاع و مانع اولما زدی بحر ده حاصل اولان
 علم زید ده حاصل اولان ذکرا کمل اولور نته که اسماء الیه مفاضله در ذاته
 مغایرتی یوخ ایکن پس ذات حق تعالی عالم اولد و نخی حیثیدن اعمد رحال بوکه
 هو یذاتیته حیثیتین حبسایله مختلفه اولما ز اسم اولان عین اخر در غیر تیرلان
 کلمن **قوله** فلا تعلمه یا ولیها هذا و تجهله هنا و سفیه هنا و تبته هنا الا ان
 اثبتته بالوجه الذی اثبتت نفسه و تفتیه بالوجه الذی نفی نفسه کالایة الجملة
 للنفی والاثبات فی حقه حین قال لیس کتله شیء فتفی وهو السمع العلیم فانبت
 بصفة نعم کل سامع بصیر من حیوان و ما تمه الاحیوان پس ای بنم ولی عا دقم
 حق تعالی فی جمیع مواطنه بر کور و بر بیل زنها که مرتبه اسماده اثبات تمه مکی
 بر وجهه اثبات اید سنکه حق تعالی نفسی اول و جهله نفی تمش اوله نته که
 شولایة جامعہ بین النفی والاثبات کبکیه لیس کتله شیء دیوب نفسدن
 مثلی نفی اندی نفسی عین اشیا اولد و یخون وهو السمع البصیر ددی نفسی بصفة
 ايله اثبات اندی که اول صفة جمیع مسامع و بصیر اولان حیوانات عامدر
 نفس لامر ده ایسه حیوان ذکرا غیر شیء یوقدر پس حق تعالی جمیع اشیا عین

اولمق لازم كلور والا سميع وبصيرا شيايه منحصر اولمق **قوله** الا ان بطن في الدنيا عن
ادراك بعض الناس وطهر في الاخر لكل فانها هي اللذا الحيوان اكرجه اشياي مزبوره نك
حيوة دنياره اعين محبو بين دن مستورد ما اخبرته كه حجاب جهالة بعد صوري مكشف
اوله جميعي ناس حديد البصرا ولوب حيات اشياي ادراك ايدر لرپس دارخرته دار
الحيوة درنته كه جوارح عباد نطقه كلوب اتدوكي فعاله شاهدا ولسه كو كدر وقال الله
تعالى في الكتاب المكنون وتشهد ايديم وارجلهم مما كانوا يكسبون **قوله** وكذلك الدنيا
الا ان حيوتها مستورة عن بعض العباد وليظهر الاختصاص والتفاضل بين عباد الله
بما يدركونه من حقائق العالم يعني حقيقة حاله دنيادخي دارحيوات دارما حيواتي نظر
اهل دنيادن مستورد ر وبين عباد الله اختصاص وتفاضل بونك ايله مقدر در كه اهل
اخترت بالفعل دنياده عشق طبيعتك افتاده ايكن نسيم رياض بوكشف اللفظ ايله
مرفوع القناع اولوب نوريقين ايله حقايق عالمي ادراك اتمكده اراغ وبيقين
يا نلرنه متفاوت اولمق **قوله** فمن عم ادراكه كانا الحق فيه اظهر في الحكم من ليس له ذلك
العمور پس هر عارفك كه فلك علم وعرفاني اوسع واسم اوله حق انه حكما اظهر واعرف
اولوداره علي ايقول اولان علمه نسبتا ايله پس عموم نود علم سبب زياد انكشاف
نات حق ومعرفة صفات حق اولود **قوله** فالانجب بالتفاضل ولا تقول لا يصح كلام
يقولنا الخلق هوية الحق بعد ما ادايتك التفاضل في الاسماء الالهية التي لا تشك
انت انها هي الحق ومدلولها المسمى بها ليس الا الله پس اى سالك راه معرفة زنهار
تفاضل خلايق سببي ايله افتاده مطبوره حجاب اولمه وحق هوية خلق اولمق **قوله**
ظلمة شبهه يه ارتكاب قلبه بن خود سكا بين الاسماء واقع اولان تفاضلي كو ستردم
ومفاضله مزبوره ايله كروا سما عين مسما ايد وكند شك منعدم ومدلول مسما
ايد وكند شك منعدم ومدلول مسما اى سما في الحقيقة الملك غيري دكل ايد وكند

عقلت جازمدر **قوله** ثم انه كيف يقدم سليمان عليه السلام اسمه على اسم الله كما
 زعموا وهو من جملة من وجدته الرحمة فلا بد ان يتقدم الرحمن الرحيم ليصح استناد الرحمة
 بعد كلام معترضه ما بين ايد وكنه اشارة كلمة تاخير ايله تعبير ايدى وبيان ^{مقصود}
 شروع قلدى يعنى زعم اهل ظاهر مقصودى بنجه مفسرا ونوركه سلیمان صفة رحمة
 ايجاديه ايله موجود وكالات رحيميه ايله عودا وشمس دريس رحمن ورحيم بالطبع
 سليمان ذن بولمشدر بو تقدیرجه رحيم ورحمن وصفا دخی مقدم کر کدر تا که مرحومك
 دخی وصفا ندر استنادى ثابت من وجه صحیح مسامتا وله **قوله** ومن حكمة بلقيس
 وعلو علمها كونها لم تذكر من القى اليها الكتاب وما علمت ذلك لان تعلم اصحابها انظما
 اتصالا الى امور لا يعلمون طريقها وهذا من التدبير الالهي في الملك لانه اذا جهل طريق
 الاخبار الواصلة للملك خاف اهل الدولة على انفسهم في تصرفاتهم فلا يتصرفون
 الا في امر اذا وصل الى سلطانهم عنهم يامنون غائبة ذلك التصرف فلو بعين طم على يدي
 من يصل الاخبار الى ملكهم فكما قولهم القلى الى ولم يسم من القاه سياسية منها اورثه
 الحذر منها في اهل ملكها ومدبرها وهذا استحققت التقديم عليهم حال المذكور اولان
 بلقيسك سليمان نه وجه نسبتى ومراسله نك ومقتضاسى اولان هندا وهدا يئنيك
 بياندر که بيورد عارفك علو علمك واحاطة حکمتك بعض در که ملحق کتاب ذکر
 اتمدى بو معامله دن مقصودى صاحب بلد وکى اسرار ملك وسلطنتي کذب وعارف
 ايدوکن اصحابنه اظهار اتمک ايدى واقعا ملک وسلطنته تدبيرات الهيه دن در که
 مباشرين امور سلطنت اولنر باد شاهنه واصل اولان جميعى اخباره واقفا وبلان
 کر کدر بلکه باد شاه مباشرين ملک ورون معرفتک ما ورا نسي اولان اسرار
 سلطنته اکاه کر کدر که هر کوز انرا بجز اولاحقا ياي عليه يه شاه را تا که تا که
 زواى مملکت خفا ياي موردن بر امر صعب ظاهر و لوبيا نلرون استطاق اندک انلر

بلقيس

جواب صحیح است مضمون بولتا یوں بسلیمان عالم انفسی ناق نطق تصریقات امور
 ملک اولان امر و عیان بلکه و کلاء مال و منال حضرت باد شاهه تقریفاً تکثر
 انوک غائله هائله سی و لاحق سمع باد شاهه ایصال اخبار ایذاً بتجسس هزار
 مصانف و حیل بلکه غماز و اسٹی لڑ رشایله سعی و محلا یدر تاراکه باد شاهه عقل
 کند و لردن غافل و قلوب نفسلرینه راحت و اسوره لق حاصل اوله پس بلفیستک
 لفظا لقی بی محمول ایردا یدوب و الفاء مکتوب با یدن سلیمان اید و کن قومته بلدر
 مد و کیمورت خوف و خذ و ذیل فساد مضمرا و لدی تاکه بو وقتد عقل ایله قومته
 تقدم اتدی و مستحق سلطنته اولدی و نته که کلام حکیم در صدور الاحرار بقور
 الاسرار فقیرا ید و دین صدور الصدور یعنی عن نقوش السطور یعنی صدر اعظم
 اولن لک سینه لری کتاب محو و اثبات کبی جمیع علومه شامل و اسرار کیهان کائنات
 اند حاصل بوجه ایله نقش و طودن مستغنی و حروف صوتدن عالمی کر کرد **قوله**
 و اما افضل العالم من الصفا الانسانی علی العالم من الحق باسرار التصرفیه **خاص**
 الاستیاء معلوم بالمقدار زمانی فان رجوع الطرف الی الناظر براسرع من حركه
 الجسم فيما يتحرك فيه فان الزمان الذي يتحرك فيه البصر عين الزمان الذي
 يتعلق لبصره مع بعد المسافة بين الناظر والمنظور فان زمان فتح البصر زماناً
 تعلقه بقلک الکواکب الثابتة و زمان رجوعه طرفه الیه زمان عدم ادراکه
 والقیام من مقام الانسان لیس كذلك ای لیس له هذه السرعة فكان اصفی من
 برحیما عین العقل فی الزمن الواحد فراه فی ذلك الزمان بعینه مستقرا عنده لئلا يتحیل
 انه ادركه وهو قی مکانه من غیر انتقال ولم یکن عندنا با اتحاد الزمان انتقال و اما
 كان اعدام و ایجاد هیت لایشعر بذلك الا من عرفه یعنی ضنیفاً نسیاً ابتدا اولان
 عالمک فضلی و زیاده سی نوع جندن اسرار تصرفه و خواص شیایه عالم اولنک اور **ریشه**

قدر زمان فی ایله معلوم در زیر هر قفسه سنک اینان عرش شد قد در زمانی اقل ایسه
 اولاً فضل در زیر عالم بشر که اصف بن برخیا در آنک کلامند ایتان عرش بلقیس
 ارتداد طرف ایله موقدر که حضرت سلیمان قبل ان الیک طرفک دید و کو قویید
 پس شک یوقدر که نظر فک ناظرینه رجوعی قائم قیام مجلسند اسرعد کرد
 حرکت بصر در مراد بصادک مبصره تعلق اولسون کرک ایسه افتتاح انطباق
 حقیقین اولسون اگر چه بصر در مبصره اولاً حرکت نوریه وهیمیه در اما حرکت
 جفته حقیقه در بعد بوجه در مراد قایل طرفه تعیین دن اقل اجزاء زمان در
 زیرا بصر حرکت اند و کی زمان مبصره تعلق اند و کی زمانک عینید مع هذا
 بین المنظور و الناظر بعد مسافه امر ظاهر ایکن زیر از زمان فتح بصر و حرکت
 نحو المبصر بعینه فک ثوابته تعلقک و در اکل زمان در بلکه انی ایتدر
 ننه که زمان رجوع طرف و مخی عین زمان ادراک اولد و مخی کجا اما انسانک مقام
 قیامی که عالم جنک یعنی عرفیتک سلیمان ایتک قبل ان تقوم من مقامک دید و کی
 در انجا حرکت دکلدر بعد فقیرا یدورین شیخ قدس سره ناظرک نظر فی فک ثوابته
 تعلق ایله تمثیلک سببی حرکت ابصار رحمانیه محضه اید و کن اظهار در که بویله
 بعد مسافره بوجملین سرعت حرکت جسمانیه هرگز متصور اولمانه قدر جسم
 لطیف اولسه پس قول اصف عملک قول عرفیت دن اتم و عملک اعلم اولد عزیزا
 قول و فعلان واحد مصارف اولدی اما قول عرفیت بونک خلافتنه ملائیس
 قیلدی زیرا فعلان مختلفا ولدی و قول عین فعل اولد و عینوند که الله تعالی
 انا الیک حکایتند صکره فعل اخره تعرض امدین فلما راه استقر اعند دیک بعد کلام
 فلما راه به حصراً اما یوب استقر قیلدی ایله مقید کلند و مخی ادراک سلیمان علیه
 عرش بلقیسی مکانشه ثابت ایکن دفع حجاب مابین ایله بغیرا انتقال ادراک

فقیرا یدورین حرکت فک مخی
 مثلاً قطبیه قریب اولاً دائره
 سفارک قطبیه بعید اولد
 دایره کجایره حرکت عینیه
 کور نور قطع اندک لری مسافه
 لری قریباً و بعداً فاحش
 اتقوا و ایکن بوسید ایله
 در که عقلاً سرعت متحرک
 اولوب نیجه سی لفره قایل
 و نیجه سی تفکیک زاهد لری در
 اما بوجه بعینه تعاب
 اعدام و ایجاد ملا حظه سی
 ایله شبهه معرفتیه
 مشتمل اولور عارف متأمل
 شهودنه و اصل ربوبون
 الله العلی العظیم

سلام

معنا سنه تحمیل اولغا سن ایچوندر حال بوکه اصحاب مکاشفه یعنی خلق جدید
 عارف اولانلر قاتند انتقال من بورا اتحاد زمان ایله اولق امر محالدر زیرما تحت
 قدرته داخل اولان مقدورات ممکنه دن دکلدر ممتعه درالله تعالی ممتعه
 قادر در زیر انتقال حرکت در حرکت ایسه زمانیدر اجزاء مقداریه ایله تدبیر
 اقتضا ایدر فی لوقوع اولما ذاتی الحصولا ولور پس عرش بلقیس ان ولحدده
 اعدام و ایجاد اولنوب یعنی سیباده موجود اولان صورتی اعدام و حضرت سلیمان
 صوره جدید ایله ایجاد قلندیکه بر حیثیت ایله که بو خلق جدید بر ناظرک شعوری
 اولیه الا خلق جدید عارف اولنلردن اولاقوله وهو قوله تعالی بلهم فی لبس من خلق
 جدید ولا یمنی علیهم وقت لایرون فیه مل ما هم را و نضمیر هو عدم شعوره عایدر که
 لایشعرنک مصدر مضمنی در و بونلرک عدم شعوری الله تعالی نک سنه قولک نزد بود
 در که بیورد بلهم فی لبس من خلق جدید یعنی بلکه انلر هر ندر خلق جدید دن بر لبس
 جدید اخرده موجود لردر اعدام و ایجاد ایله وما ذلک علی الله بعزیز بوخود الله
 تعالیه نسبتة امر سهلدر و ممکندر نادرو متعذر دکلدر زیر بونلرک اوز لرینه
 وقتانی مرورا تمز که بونلر سابقا کورد کلری لبیا سک و خلقنک مثلنی لایحقا کون
 میلر زیر اهر موجودک مثل لایحق موجودی مثل ما سبق معدومی عقبارکن را فی تبدل
 مثماتلنی حساید من هویة اتصالیه کورنور اعراض سیاله کبینه که اعراض من بور
 متصل متجدد الامثال وانا فانا انتقالا وزره اولما غلک جریان ما انهار کبیا اجزا
 اتصال کورنور خصوصا منکلمینک جواهر قائمین یذواتها ظن اندکری اشیا ناک
 انتقالات امثالیه سی عایز بصوه اوزره اولما غین ثابت و مستقر حس اولنور لکن
 هر نفسده سرعت و بطوئه مراتب استعدادیه سی حی ایله عدمک بر قافله بچی کلی
 ظهور ایدوب کور عالم عدم سفر اتمکدر در عدمینک ما بینی باغ وجود دیوار

ودرين يا بمش انوك خار عدمدن بستان شهادتد بئن ميوه لرك هب المشل
ازل تخمى اشجار قدمدن وبوجليات متكره اسم ظاهر حكى ايله معدومة الحدود
والنهايات درا كرجه طرفين مزبورين دخی في الحقيقة مراتب وجود در زيرا
طرف اول عالم مثال غيبا مكافى طرف ثانی عالم مثال غيب مجايد در عدميتلى عدم
اضا فيدر **قوله** فاذا كان كما ذكرناه فكان زمان عدمه اعنى عدم العرش من مكان
عين وجوده من قبيل تجديدا الخلق مع الانفاس ولا علم لاحد بهذا القدر يعنى
عرشك سليمان فانه حصولي مذکور اولان اعلام و ايجاد كجى ولد كايسه ليس
عرشك مكانك متعدد اولما سى حالى قرب سليمان زمان وجودك يعنى
اولدى هر نفسده بلكى هر انده بر خلق جديد كاين اولما غله كه هر دم وجود
سابق زايله مشاير بوجود مجدد لاحق حاصل اوله لكن احاد ناسد بر فرد
بوتفاوه لطيفه مطلع اولان بلكه وجود مجددى زائلك يعنى صانور انفاك
مجدده رحمانيه ده اولما خلق جديد مما تلى خلق زائلك فرق ايد من وترى الجبا
تحسبها جامدة وهي تمرر السحاب معنا سنه عقل جامدى ونفس خامدى
ظفر بولما **قوله** بل الانسان لا يشعر به من نفسه انه في كل نفس لا يكون
ثم يكون بلكه انسانك نفسه على علم حضورى وعلم وجداني يكن هر دم
اول معدوم صكره موجود اولدو عين ادراك ايد من وجود اولك زايل
ايله وجود وجود ثاني عارضى بر كور **قوله** ولا نقل ثم نقضى المهلة سنوا
مقدر دن جواب سنوا بودر كه لفظ ثم ذلك مقتضا سى مهلة وتخل زمان
بين الوجود والعدم در پس هر نفس واحده وجود وعدم بجه اولور جواب
ويرر كه ثم مهلة اقتضا اتمك حكم كل در بلكه عند العرب بعض مواضع تقدم
رتبه عاليه ايجون اولور نته كه بيور **قوله** فليس ذلك بصحيح وانما هي تقضى

یعنی بجد خلق مع الانفاس درخی
 معین زمان تحریک روح دریتی
 اید نفس حرکت روح دریتی کبیده
 ردیتی اسم روح در عرب زعم
 ایدرکه ردیته امراء اوله روح
 اکا منسوب اوله جوهریه
 بویله در مساله

تقدم الرتبة العالية عند العرب في مواضع مخصوصة كقوله الشاعر كنه الرويتي ثم
 اضطرب وزمان المهزعين زمان اضطراب المهزوز بلا شك وقد جاء بتم ولا مهلة
 یعنی شاعرک شعرند زمان هزو وحرریک ردیتی ک حرکت واضطراب ردیتی ایله
 معية اتصالیه سی وارد در بینهماده مهلة تخلل بمن قوله وكذلك بجد الخلق مع
 الانفاس زمان العدم فيه عين زمان وجود المثل بجد اید الاعراض فی ذیل الاشعار
 یعنی زمان هر ردیتی عین زمان مهر و اولد و نخی کبیدر مثلا بجد خلق مع الانفاس
 دخی ذیرانده دخی زمان عدم و زمان وجود مثل معية واتصال او زره در نته که
 العرض لا یتقی زمانین مدعا سنک اثباتند وارد اولان دلیل شاعره ده تجرید
 اعراض بویله در یعنی محل جوهر واحد او زرنه تعاقب امثال عرضیه زاهب و ملشدرد
 بروهمله که اشخاص عرضیه دن هر شخص ثانی شخص اوله مماثل موجود اوله و شخص اوله
 معدوم اوله انا فانا بویله تعاقب ثابت اوله لکن غلط حسابله ناظر فی شخص واحد
 مستمرن ایدر لدا ئه شعله بجواله کبی مثلا لکن شیخ جواهر واعراض مجموعتک
 بجد دته قایل اولور فقیر کثیر الفقیر بومقام بعون الله الملك العلام بویله تکشف
 اولور که وجود که عین نفس رحمان در و تجلیات ایجادیه مثلا نفس انسانی نونک نفس
 الهی مرتبه سند در تجلیات تا عدمیه نفس و برمه سی مرتبه سند اولد و نخی کبی
 برسی مدحیات و برسی ذات در حاصل کلام عالمی کند و ده کند وی عالمه بیلن بویله
 ذوق شهود ایلده ذوق ایلر اما بزه کند وی بیلن کرک کند وی کورن کرکن تحقیق الخیر شیخ
 بدرالدین سماوی بوحله اعتراض ایدر که بوکلام یعنی مصحح من بویله تمثیل
 شیخک اتحادات قولنی مشعور دریران هر روح ان حرکت واضطراب روحه مغایر دکدر
 شایع خود سابقا بویله تقریرا تمثرایدی که زمانک برانده ایجادی وان لغزین
 اعلام حاصل اوله و زمان ایه مبتدی اوله لکن بحسب الظاهر ان وجود ان عدمه مغایر در

والا یعنی اگر مقایرا اولی از سه وجودات کائنه الی ان الفضا ان اوله متحقق اولی
 لازم کلور زیرا هر وجودی عدم دخی ان واحدده مصادفا و لیجاق وجود العدم دخی
 اولان نه بولونوروان فنایه واربخه حال بویله اولور بوخود امر محال پس محالی قنوب
 اولان دخی محال در در بوهمک دفعنده فیکرا یدورین حرکت بلیقیس که سابقا مذکور
 اولدو دخی وزده اعلام و ایجاد در تحت حیطة زمانه دره داخل اولان حرکت دکلدر که
 حرکات اجسامیه ایله تقدیر اولنه بلکه حرکت روحانیه در یعنی قوه جسدانیه نیک
 حرکتی در که لطیف روح ایله کشف جسم میاننده بر زخدر پس حرکت من بوره ظاهر
 زمان ایله تقریر اولتمز بلکه باطن زمان ایله تقدیر اولنور که ان در نته که حرکت
 دخی لطیف بر زخیدر که اکا روحانیه زمان دیر لری الحقیقه اگر چه ان در اما متکلم
 وحکیم در وکی ان دکلدر که جنه زمان مقدر اولا و قبول بختری وانقسام بقوله
 بلکه ان دن مراد متصل واحد بر امر روحانیه در که طرفه العین ده فلک نامنک کوکب
 ثابته سی روح باصره انسانیه اولان لطیف روحانیه کور که انده هر مرکز نسبته
 قرب وبعد تصور اولتمز **قوله** فان مسئله حصول عرش بلیقیس من اشکل المسائل
 الا عند من عرف ما ذکرناه انفا فی قضیه زیرا مسئله حصول عرش بلیقیس مسائل مشکله
 دندر الا مکرکه سابق الذکر اولان حکمه ایجاد و اعدامه عارفا اوله قاشه مشکله
 اولیه مشکل اوله نته که محندن مذکور اولدی **قوله** فلم یکن لاصف من الفضل فی
 ذلك الا حصول التجردید فی مجلس سلیمان علیه السلام پس حصول عرش بلیقیس و عالم
 اسرار تصریف اولان جنی تک اوزرینه اصفک ثابت اولان فضلی انجی مجلس سلیمان
 تجردید عرش اولدی یا با مرانته فعل اصفک اوله یا صورته اصفه حقا اولانته
 احیا و اما تده دخی حال بویله در **قوله** فما قطع العرش مسافة ولا ذوبت له ارض
 ولا خرقها لمن فهم ما ذکرناه پس اهالی ظاهر دید وکی کجی نه عرش مسافه قطع اولدی

وانه ارض عمر شيجون طي و لندي و نه اصفارضي حرقا ندي بزم ديد و كو ز فتم ايد^ن
 نسبة ايله **قوله** وكان ذلك على يدي بعض سليمان و حواشيه ليكون اعظم ^{سليمان}
 في نفوس الحاضرين من بلقيس واصحابها دغخي اول عظيم و تصرف قوي حضرة سليمان
 اصحاب بلقيس دن حاضرا و نترك نفوسند اشدا عظما منه سببا و لما عجبون
 ايدى **قوله** و سبب ذلك كون سليمان هبة الله تعالى لداود عليه السلام من قوله
 تعالى و وهبنا لداود سليمان و اهبه عطاء المواهب بطريق الانعام لا بطريق الجاه
 الوفاق و الاحقاق يعني سليمان عليه السلام بكونه في عظيم ظهوره سببه
 كند و انذ ما عدا اصحاب النذر دغخي جاريا وله سليمانك داود عليه السلامه
 هبه طريق ايله اعطا اولند و غيد ر و وهبنا لداود سليمان بيورمشد رهبه خود
 و اهدى بطريق الانعام و اردا و لور خجا اعمالا و لمو طر بقى ايله او لما زكه ^{هو}
 لهك اعماله موافق اوله يا استحقا ق و استعدا دى سندن لازم كله **قوله** فهو النعمة
 السابقة و الحجمة البالغة و الضرب بالدامغة پس سليمان عليه السلام داود عليه
 السلامه بلكه جميعي عالمه نعمت كا فيه و رحمت و اينه و افره دركه اوله داودك ^{بنيك}
 اتمام و اكمل لاندى بعد امتنه اثار لطف و رحمتي يصل يلقى و حجة ظاهره دركه
 عاقله برهانه مطلوبه منج اولدى و منكر دين اولان كا فرينك سيف صادم ايله
 دبه لرن ددى و دبه لدى **قوله** و اما علمه فقهرتها سليمان مع تقيضا الحكم يعني سليمان
 فضيلة عليه سنك تقيصلي بودر كه بز حضرت سليمان نه هم نفسى حكومتى تفهيم و تعليم
 اندك و هم داود حكمتك تقيصن تعليم اندك بوماده ده بر قومك غنى بر شخصك
 زر عن كل ادى خصمين داود عليه السلام مراجعت اندك و داود غنى صاحب زرعه
 حكم ادى بعد سليمان عليه السلام حكومتى رفق و عدل ايدوب اول غنى اهل
 حرتنه حكم ادى كه حرقى اصلاح ايدوب اولكى مرتبه سنه ارجاع ايدو لر بعد

خمين مالريني بربر لرينه ردا تدبرا يسه **قوله** وكلا اتاه الله حكما وعلما
وكان داود عليه السلام علما موق اتاه الله وعلم سليمان م علم الله في المسئلة ^{دخى}
داود وسليمان دن هر برى سته الله تعالى علم وحكمة ويردى لكن داود من حيث ^{حجتها}
ويردى اما سليمانك على مختلف فيها ده بعينه علم الله در سليمان نه نسبت لعنه
سى يوقدر **قوله** اذا كان هوا حاكم بلا واسطة فكان سليمان ترجمان حق في مقعد
صدق كما ان المجتهد المصيب بحكم الله الذى يحكم به الله في المسئلة لو تولاه ^{نفسه}

او بما يوحى بر لرسوله له اجران والمجتهد المخطى لهذا الحكم له اجر مع كونه علما ^{حكما}
زيرا مظهر داوده دخى اگر چه حاكم خوايدى لكن داود عليه السلام وساطع ايله
ايدى اما مظهر سليمانده حاكم وعالم بعينه خوايدى سيما واسطه اعتبار ^{الولدى}
پس سليمان مقعد صدق ترجمان حق و غير محض مطلق اولدى بوع نته كه حكم
قديم حقه اصابة ايدن مجتهدا بچون مسئلة ده حكى مقابله سنده اگر چه حاكم حقيقى
خو ايسه ده ايكي اجرا صلد بر سى اجرا جهاد بر سى اجرا صابة حكم قديم معين دن
مختلفا ولان مجتهد مخطى بچون لجر واحد واردر فقط كه اجرا جهاد دريتر اجدر
اجتهاد دخى امر خوايله در نته كه انى دخى دليل شريحا بجا با تدوى حسب ايله او
دخى حقد ر موجب ايله عمل وانما غه اليق در ما دامكه دليل اخر ايله خطاسى

ظاهرا وليه اما دليل خطا سن ايجا با نسه موجب ايله عمل وانتم **قوله** فاعطيت
هذه الامة الحمد تير ربه سليمان و ربه داود عليهما السلام پس بوامة كه محمد
امتيد ر عليه الصلاة والسلام حق تعالى طرف دن اصابة حكمنه ربه سليمان
اعطا اولندى واجتهاد ده ربه داود اعطا اولندى **قوله** فما افضلها من امة
پس امة محمدية بحج افضل امة اولدى **قوله** ولما داءت بلفيس عرسها مع علمها
بين المسافة والسحابة انتقاله في تلك الدن عندها قالت كانه هو وصدقتم ^{كود}

اولی حق کمال سلیمانم وجه اخرون دلالة ایدرکه وقتا که بلقیس عرشى حضور سلیمان
 کوردی ایسه بعد مسافه سبيله اول قدر مدته قلیله ده عین عرشک انتقالی حال
 ایدرکن بیلور بطریق التنبیه کانه هوریدی یعنی بوعرش بنم عرشه بکن رانجی ویدی
 مغایرة مشعر عبارتة ایله و حکمنه صادقا و لدی **قوله** بما ذکرناه من تجدید الخلق
 بالامثال وهو صدق الامر کما انک فی زمان التجدید عین ما انت فی الزمان الماضی
 یعنی مذکور اولان تجدید خلق و ایماده امثال سببی ایله نفس الامر ده عرش اول
 عرش در بحسب الحقیقه و امر صادقا قدر نته که زمان تجدید عرشک عین زمانما ^{ضبط}
 واقع اولان وجود کون عینیدر **قوله** ثم ان من کمال سلیمان النبیه الذی ذکر فی الصرح
 فقیل لها ادخل الصرح وکان صرحا ملس لا امت فیہ من زجاج فلما راته حسبه
 لجة اى ماء فکشف عن ساقیها حتى لا یصیب الماء ثوبها فنبهها بذلك علی ان عرشها
 الذی راتہ من هذا القبیل وهذا عایرة لاتصاف فانه اعلمها بذلك صابتهای
 قوطها کانه هو بعد سلیمان کمال علمند زنده صرحه ذکر نته وکی تبنیه فعلی که
 حال عرش حال صرح کبی ایدرکنه فعل صرح ایله اشاره اتدی که عرشک ایجاد
 واعدامند وجود ثانی وجود اوله مماثل اولدونی کبی صرح وخی غایت لطف
 و صفا سندن مانک غیر یایکن مایه مشابه اولدی پس فعل صرح مشین
 اولدی که بلقیس کانه هو قولند صادق و قوی واقعه مطابقت اوله بعد خون
 بلقیس صرخه دخول ایله ما مور اولدی حال بوکه صرح مذ بود بر صرح الملس
 زجاجی ایدیکه اوستند پای مکس ثابت اولمزدی و اهل نظر سطحه زده قدر
 صرح و در شی بولامزدی پس بلقیس صرح من بوردک شرح لطیفی کورد وکی کبی ^{ماء}
 صافی صاندی وکان ماء لجین ابحر ساق سمینن ثوبند عاری قلبی تاکه دامن
 پاک اول ابایله تراولیه و اب روی عارض محضینه قطره بر ضد کلیه و با الجملة

صرحك ما يه مما تلتى سبى ايله عرضند كورد و كى خرق عاده دخی بوقیلدن ایدوكنه
 بلقیس فی احوال متنبه اولدی الحق حضرت سلیمان بومقامده حكمة و نهایته و بعد
 وانصاف سبيله سالک اولدی بسط بساط ملاطمة و تالیف طبع ايله عدم محاشة
 و نفرة غائله سن بالکلیه رفع ایدوب تسخیر قلب بلقیسه مالک اولدی بالفرة
 ایمانه تلقی بالقبول قلب بلقیسه استقرار و حصول بولدی ای عارف سر و حدة
 بلقیسه کشف ساق ایدن بلقیس دکل دست سلیمان ایدی بلکه سلیمان و بلقیسه
 متصرف اولایدر حمة ایدی ای طالب حقیقه حضرت داود ايله حکایتا و دیار و یوسف
 یعقوبه امرای بمنزله لیلخاضعفاء عشاق امته فلله المثل الاعلی درهما قنطرة حجاز
 دن گذر اما و راه نهره سفر کر کرد رای عاشق معلوم اولاکه حضرت داود مظهن ^{بم}
 و دور اولما غله مبعوث در پس عشق و محبة دخی که صنعة ایسه سلیمان نه ملک مورد ^{دند}
 بونکته دندو که نسبة سر حجة حضرت سلیمان بنی کامل یکن عشق و عاشقا و یون ^{نند}
 صی ما بلائمه دی پس نشاء مهر و محبة و عاقبة العاقبة بلقیس بیای کشف ساق
 اسرار معرفته قایل ایدی **لمنشاء** هوای عشق طوت کل ترک ايله سلطانق یولن ^{کرتون} یولن
 تحتکی اوکون سلیمان تلق یولن کشف ساق معرفته قیل استنای بحرا و لوب صور عمر ^{دند} و حجة
 درویش عرفا تلق یولن سنک اولسون قایب عصیان او فتل نضع و بند و ارضوع
 وقتا و لوب کوی ستریشما تلق یولن مزاهره قله سئوالا اسرار راه عشق کله کل برونه
 ابداله صور ابدال خیرا تلق یولن و ارنهم سر و خرا ما غنک اوکون نوبیلا سمت ارباب
 و فابا که دا ما تلق یولن **قوله** فقالت عند ذلك رب انی ظلت نفسي مع سلیمان ^{و ظلت}
 اسلام سلیمان لله رب العالمین فیما انفادت لسلیمان و انما انفادت لرب العالمین پس
 بلقیس تنبیه مذکور ايله متنبه اولدوقه کفر و شرک ايله نفسنه ظلم و عداوت
 ایدوکنه معرفه حاصل ایدوب و حقلک استعداده معرفته قیلوب شاه راه دین

سلیمان سلوک ایدوب بلکه فی الحقیقه سلیمان واسطه معرفه بیلوب وبالذات
 مالک یوم اولان دبلعالمین حضرتنه مملوک اولدی زیرا سلیمان جمله عالمین دن
 اولوب دبلعالمین اولما دوغین کلا دی **قوله** فَمَا تَعْبُدُ فِي انْقِيَادِهَا كَمَا لَا يَتَّقِدُ
 الرَّسُلُ فِي اعْتِقَادِهَا فِي اللَّهِ بِسِ بَلْقَيْسِ دَبِ سَلِيمَانَ انْقِيَادِ نَدِه مَقِيدًا وَاوْلَادِي بَلْكَه
 دَب مَطْلُوقَه مَنَقَادًا وَاوْلَادِي نَتَه كَه دَسَل وَاِنْبِيَادِ خِي هَرِيرِي دَب مَقِيدِ نَسَبَتَا وَاَتَمَزُّوْ دَبِ
 مَطْلُوقَتِ دَسَل وَاِنْبِيَا سِيدِرِ زِيَا مَرْتَبَا سَمَايَه عَاد قَلْبِدِرِ مَطْهَرِ خَاصَه تَقِيدًا تَمَزُّوْ
 طَرِيقِ وَلَا يَتَّقِدُنَّ بَا طَنَه نَسِبَتَلَرِي زِيَا دَه دَر حَقِّي وَدِي جِهَ مَطْهَرِ دِن مَطْلُوقَه دِن
 كَوْرِدَلَرَا كِرْجِه بِنُو تَلَرِي حَسْبَا يَلَه ظَوَاهِرِ شَرَا بِعَايِلَه مَقِيد لَرِدِرِ **قوله** بِخِلَافِ
 فِرْعَوْنَ فَانَه قَالَ دَب مَوْسَى وَهَرُونَ وَان كَان يَلْحَقُ بِهَذَا الْاِنْقِيَادِ بَلْقَيْسِ مَرْتَبَه
 وَلَكِنْ لَا يَقْوَى قُوَّتَه فَكَانَتْ مِنْ فِرْعَوْنَ فِي الْاِنْقِيَادِ لِلَّهِ يَعْنِي اِيْمَانَ فِرْعَوْنَ اِيْمَانَ
 بَلْقَيْسِكِ خِلَافَتَه مَالَا بَسَدِرْ كَه دَب مَوْسَى وَهَرُونَ اِضًا قِتْلَه تَخْصِيصِ اَنْدَى اَكْرَجِه
 مِنْ وَجِه انْقِيَادِ بَلْقَيْسَه دَخِي مَلْحَقِ قَلْمَقِ جَا نَزْدِرِ زِيَا دَب مَوْسَى وَهَرُونَ عَيْنِ دَبِ
 الْعَالَمِيْنَ دَر لَكِنْ اِيْمَانَ بَلْقَيْسِي قُوَّتِي كِي دَكَلْدِرِ بِسِ بَلْقَيْسِ اِيْمَانَه فِرْعَوْنَدَه اَفْقَه
 دَر زِيَا بَلْقَيْسِكِ اِثْرَانْقِيَادِي لَفْقَه وَمَعْنَا يَه سَا اَوْلَادِي فِرْعَوْنِكِ وَاوْلَا يُوْبِ
 نَا وِيْلَه مَحْمَلِ اَوْلَادِي بَعْدَه شَيْخِ قَوْلِ مِنْ بُوْرِي كَه دَب مَوْسَى وَهَرُونَ دَر فِرْعَوْنَ
 اِسْتِنَادِ حَقِيْقَتِي اِيْلَه اِسْنَادِ اَنْدِي كَه مَطْلُوقِ مَتَصَرَفِ كَمَا لَدَر لَكِنْ اِسْنَادِ مَجَازِي كِرْجِدِرِ
 زِيَا فِرْعَوْنَ بُو قُوْلِي صَرِيْحًا قَايِلًا وَاوْلَا مَشْدُرِ **قوله** وَكَانَ فِرْعَوْنٌ مَحْتٌ حَكْمِ الْوَقْتِ
 حَيْثُ قَالَا مَتَّ بِالْاَنْدَا مَتَّ بِنُوَا سِرَا يَلْ تَخْصِيصِ وَاِنَّمَا تَخْصِيصُ لِمَا رَاى السَّحْرَه
 قَالُوْا فِي اِيْمَانِهِمْ يَا لَلَّهِ دَب مَوْسَى وَهَرُونَ يَعْنِي فِرْعَوْنَ زَمَانَه سَنَكِ حَكْمَه مَطِيْعِ
 وَمَقْنُضَا سَنَه تَابِعِ اَيْدِي زِيَا غَرَقِ وَهَلَاكِدِنِ خَوْفِ نَاكِ اَيْدِي بِسِ اَكْرَجِه
 قَوْلِنْدَه تَخْصِيصِ اَنْدَى لَكِنْ اِيْمَانِي قُوْلِي كِي دَكَل صَحِيْحِ مَطْلُوقِ اَيْدِي مَا قَوْلِ سَحْرَه اَرْزَلِ

ناسدن اوله لری ایله تقلید دن تجویب تعییر لفظنی تعییر قلدی اکرجه قولنک
دب موسی و هرون ایله مؤداسی برایدی **قوله** فكان اسلام بلفیسین اسلام سلیمان
انه قالت استمع سلیمان فبعتته وما یمن شی من العقاید الا امرت به معتقد ذلك

کما کنا نحن علی الصراط المستقیم الذی الذی الرب تعالی علیه لکون نواصینا فی ید
و یستحیل مفارقتنا ایاه پس اسلام بلفیس رب مخصوص صایله مقید اولما مقده
اسلام کی اولدی زیرا سلیمان ایله بله ایمان کتوردم و دعوی معینه قلدی حتی
سلیمان عقاید در بر عقیده ذاهب اولما دی الا بلفیس و حتی اذاهب بولندی اول
مذهبه معتقد اولدوغی حالده نته که امة محمد دن بر الله تعالی قانده ثابت
اولدوغی صراط مستقیم اوزره ذاهب و ناتبوز و بزم نواصی حقایق یقوزید قدر
مقصود اولدوغی بون و یدنده مفارقه و تخلف متبع قلند و عینون فقیرایدور
سر توحید و ذوق شهود ایله فرید اولنلر معنای قشلی تمجیل کورمن لر و اعتقاد
بلفیسی عموماً اعتقاد سلیمان کی قلبده اجمالاً و تفصیلاً فرقنه محتاج اولنلر **قوله**
فمن معه بالضمین وهو معنا بالضمیح فانما قال وهو معکم ایما کتم و نحن معه

بکونراخذ انواصینا پس بزم حق ایله معیتوزک نسبتی نسبة تضمین دور **حقیق**
بزم ایله معیتی نسبة نصریحدر زیر احقک بزم ایله معیه ذاتیسی بزم قیوم **حقیق**
اولدوغی درکه وجود موز انوک ایله قایمدر و انک تجلی وجود لیس اولما **بزم** هر کمن
موجود اولما زوز بلکی محض معدوم و نال بود قالورز بعده بزم انوکله معیتوز
تجلا میز بوردن صکره اول تجلی ضمننده حق ایله بزم قیام موز در و بزم انوکله
قیام موزک معنای سی ظلال و حکم موزک انده ظهوریدر زیر ایمان ثابت موزشم
بوی وجودا تمز غایترا لامر بزم انوک ایله قیام وجود موز انده ظلال موزک قیامی
ضمننده ثابت اولور اما انوک بزم ایله معیتی قیومیتی حسی ایله صریحاً اولور ضمناً

اولم نته که کلام وارد فی التزیل بومضمونه شاهد و دلیل در که بیورد **قوله**
 وهو معکم ایما کنتم یعنی حق تعالی سز و ک ایله بله هر برده حاضر در دیو تصبیح ایدر **قوله**
 و نحن معکم بکونه اخذا بنواصینا یعنی بزخایله بله قانموز حق تعالی بزم ناصیه لر **قوله**
 یدتصر فی ایله اخذا و لمق سببیه نته که ایله کریمه ناطق اولد و غی مضمون مستنا و ماده
 الا هو اخذ بناصیتها شامل اولد و غی معنا در که صریحا منضمهم اولم **قوله** فهو تعالی
 مع نفسه حیت ما مشی بنا من صراط پس حق تعالی صراط مستقیم د بزم ایله هر نه
 مقامه مشی یدر سه نفسی ایله و عین ذات ایله شای ایدر زیر بزم هو تیز و حقیقتوز
 وجود متعین وجود مطلق ایسه عین حقد ر پس حقد غبدله معینی نفسی ایله **قوله**
 غیر ایله دکدر **قوله** فما احد من العالم الا علی صراط مستقیم وهو صراط الرب تعالی
 و کذا علمت بلیقوس من سلیمان فقال لله رب العالمین و ما حصت عالما من عالم **قوله**
 بر احدی و قد را صراط مستقیم او زده ثابت در که استعدادات از لیه لری و در صراط رب
 او زده رب ایله مشی و مرور اقتضا ایدر نته که بلیقوس سلیمان نذا اخذ مصرفه ایدر
 و سلیمان صراط مستقیم ما شی بلد و کیچوندر اسلمت لله رب العالمین دردی فی عالم واحد
 یا متعدد قصر و حصر امدی نته که رب موسی و هرون دینلر کی و منشاء تخصیص لری
 کان اشرف موجود لری معبود ایدند و کی سایر ارازل ناسک معبودی اولیه بلکی
 خلافا وله مع هذا امر بویه دکدر **قوله** و اما التسخیر الذی اختص به سلیمان علیه
 السلام و فضل غیره و جملة الله له من الملك الذی لا ینبغی لاحد من بعده فهو کونه
 من امره فقال فسخر ناله الريح باوره فها هو فی کونه تسخیرا فان الله تعالی بقوله فی حقنا
 کلتنا من غیر تخصیص و سخر لکم ما فی السموت و ما فی الارض جمیعاً منه اما سخر تسخیر که
 سلیمان نه مخصوص اولدی و انوک ایله غیر او ز دینه تفضیل اولدی و الله تعالی اول
 ملکی اندن فکره غیره لایق قلمادی اول فضل و خصوصیه سلیمانک مجرد امری ایله **قوله**

كله سیدر یعنی اولاد مردن سهوئله وقوع بولما سیدر که حق تعالی سلیمان ناک امری
عقبند فسخ ناله الریح بحری بامره بیوردی پس تخیر من بورد اختصای مجرد تخیر
اولدوغی حیثیه ایله اولادی زیا حق تعالی بزم جمعیتوزک حقدن بغير تخصیص ^{سخر}
ما فی السموات والارض دیدی یعنی ارض سماره اولاد مردن جمعیتونی مسخر قلم دیدی **قوله**
وقد ذکر تسخیر الریاح والنجوم وغير ذلك ولكن لا من امر قابل عن امر الله فما لخص
سلیمان ان غفلت الابا الامر من غیر جمعیته ولا همه بل بحی الامرا تما قلنا ذلك لانهم
ان اجرام العالم تنفعل لهم النفوس اذا اقيمت فی مقام الجمعية وقد عاينا ذلك فی هذا
الطریق فكان من سلیمان مجرد التلطف بالامر لمن اراد تسخیره من غیر همه ولا جمعیته
ودخی حق تعالی تسخیر ریاح و نجوم و سایرین دخی ذکر اندی لکن بزم امره وایله ^{است}
حقن امری ایله اولدی پس ای عاقل فهم معقول اید رسك معلومك ولسو تكلیما
تختص اولان فی الحقیقه بر منصبه که جمعیتسوز و تخیریت قلیسوز میسر اولان همه
قویه محتاجدرا ما سلیمان نه نسبة مجرد امر سلیمان ایله اسان و میسر و لشدر زیا
طریق مشایخه معلومدر که نفوس قویه نك همه و مخزمت قلوبیة لاجرام سموات
و نفوس علویات متفعل و متأثر اولود نفوس من بوره مقام جمعیتده قائم اولسه حتی
حضرت شیخ قدس ستره بزبومعنا صوفیه عیاناکوردک دیو بیوردنر اما سلیمان ^{نك}
همه و جمعیته ایله اولما مشدر بلکه مجرد طرف لسان ایله امر اندو کی کوی ما موره
وقوعه کلشدر ننه که سابقا مرودا ندی **قوله** واعلم ایدنا الله وایاک برح منه
ان مثل هذا العطاء اذا حصل للعبدا ی عبدک ان فانه لا یفصده ذلك من ملك لخریه
ولا یجب علیه مع کون سلیمان علیه السلام طلبه من ربه تعالی فیقتضو ذوق الطریق
ان یکن قد جعل له ما ادخر لغيره و یجاسب به اذا اراده فی الاخرة فقال الله تعالی هذا
عطاؤنا ولم یقل لك ولا لغيرك فامنن ای عطاؤنا مسك بغير حساب فلما من زب

الطريقان سؤاله ذلك كما عن امر به اذا وقع عن الامر لا لحي كان الطالبة الاجر
التام على طلبه والهادي مع انشاء قضي حاجته فيما طلب منه وان شاء امسك
فان العبد قد وثق ما اوجبا لله عليه من امثال امره فيما سأل به فيه فلو سأل
ذلك من نفسه من غير امر به له يحاسبه معلوم اوله حتى تعالى بزي وسى امره حتى
سمايله مؤيد فليسون بمقوله عطا لجن عباد الله دن برى سنه ميسر ولسه ملك
اخركه خصه سن نقصا تم زيرا تجليها ته حدود ومنن وعطا به نهايت يو قدر
جواد مطلقك جزئيه وجوده ضرر كلن بونك برى ايله كه سليمان بومرتبه ربنه
طلب اى حتى ذوق طوبى بوفى قضا ايدر كه عطاء من بور غير ايجون ادخان
اولتمش ايجن سليمان ايجون دينا ده تقديم اولتمش اولاد نغى روز جزا ده حسنات
محبوب اوله ذير احقك سليمان نه هذا عطا فنا ديوب وعطا سنى نفس جواد نه
اضافه ايدوب عطا و ك وعطا و غيرك ديموي بعد سن بو عطاء دلرسك
امساك ايله ديلرسن غيره وير بغير حساب وير يعنى عطاء عباد كى وير مه عطاء
دب جواد كى ويرد وكذا معلوم ده كه سؤال سلما امر به اولاطب سؤال خود امر
ايله اولسه سائلنه اجر تام حاصل اولور من غير تبعه وحساب بس بارى تعالى
دلرايسه سائل من بورك حاجتن قضا ايدر و دلرسه امساك ايدر اما سائل
امثال امر تمش اولور لكن اكر سائل من عند نفسه سؤال اتمش اوليدى محاسب اولور
ايدى قوله وهذا سار فى جميع ما يسأل فيه الله تعالى كما قال لنبىه محمد صلى الله
عليه وسلم قد رب زدنى علما فامثال امر به فكان يطلب الزيادة من العلم حتى كان
اذا سبوت له لبن ولو فى اليقظة يتاوله علما كما تاوله رؤياه لما راى فى النوم ان راقى
بقدر لبن فشر به واعطى فضله عمر بن الخطاب فيما اولته قال العلم وكذا لك لما اسرى به
اناه الملك باناء فيه لبن واتاه فيه حمو وشرب اللبن فقال له الملك اصبت الفطرة

اصبا لله بك امتك فاللبن متى ظهر فهو صورة العلم فهو العلم تمثيل في صورة
اللبن كجبريل تمثيل في صورة لبس سوى مرهم وقال لما قال عليه السلام الناس بنام
فاذا ما تواتبوا بنه علي ان كل ما يراه الانسان في حياته الدنيا انما هو بمنزلة الرؤيا
لننا ثم خيال فلا بد من تأويله يعني حتى سليمان مذكورا ولان حكم من يورثه
مسئولا ولان جميع سؤالات ساري وجاريد رنته كه سلطان شريعته قلوب زدي
علما تعليم ايدوب اول دخی امثال امرايدوب حتى يقظه ده لبن عرضا ونوب علمه
تأويل ايدوب ورويا سنده قدح لبن اعطا اولند قدح فضله نى عمره ويروب ونه
ايله تأويل ايدوب سؤالات اولند قدح علم ايله جواب ويردى ودخيليله معاجده
ملك معبودا نائين كوروب برى سنده لبن وبرى سنده خمراولوب بحسب الامر خمري
ترك ايدوب لبني تناولند كدك ملك قايل اولديكه قابليتكد اولان علم ومعرفة
مصيب ومتنا اول ولدك وحق تعالى سنك سببك ايله امتوكى دخی مصيب علم ومعرفة
ايدردى تحقيق بودر كه لبن هر موطنده كه ظاهرا وله صورة علم كوستر جبريل
كبي كه مریم ايجون صورة بشر معتدله ظاهر وحيات حسنه مؤثر اولدى وحق ^{الحقيقة}
ايكى سنك دخی مؤداسى حيا ندر نهايه جبريلك حيات حسنى لبنيك حيوه معنويده
اما حال مزبور موطنه ومقامه نسبت ايله ذرا مر بالعكس دخی اولور عارف
حقيقا اولان بيلورنته كه بنى عليه السلامك الناس بنام حديثى دلالة ايدركه
موطن ديناره كورن خيالات حيا المثاليه كبي تأويله محتاج اوله زير موطن لغزته
نسبت مؤلدر مثال خياله وخيال شهادته نسبة بنجه ايسه شهادته دخی مثال
كوره بويله در **نظم** من رب فقد قامت لقيامة والعارف يعرف الاشارة **قوله**
انما الكون خيال وهو حق فى الحقيقة كل من يفهم هذا جازا اسرار الطريقة يعنى عالم
صورواشكان يا خود جميع عوالم معانى وصورا حوال مطلقا احيال در زير باجمع كون

ظل غیب مطلق وانا را عیان ثابت دروگان بوخیا لا ایجون وجود و همی ثابت در
 نفس الامری دکلد یعنی نفس الامر و وجود حق در و فی الحقیقه موضع حکم وجود
 اولان وجود حق و ذات مطلق در پس هر که بو معنای صحیح فهم و ادراک اندی نتیجه
 سلوک سالکین اولان اسرار طریقیه و اصل اولدی **قوله** فكان صلى الله عليه وسلم
 اذا قدم له لبن قال اللهم بارك لنا فيه و زدنا منه و اطعمنا خيرا منه فمن اعطاه الله
 ما اعطاه سئوان عن امره فان الله لا يحاسبه به في الدار الاخرة و من اعطاه الله
 ما اعطاه يستول و الامر فيه الى الله ان شاء حاسبه و ان شاء لم يحاسبه و ^{ان} اعطاه
 من الله في العلم خاصاته لا يحاسبه فان امره ينبيه عليه السلام يطلب الزيادة
 من العلم عين امره لامته فان الله تعالى يقول لقد كان لكم في رسول الله اسوة حسنة
 و اى اسوة اعظم من هذا تاى لمن عقل عن الله و لو نبهت على المقام السليمانى على
 تمامه لرأيت من ذلك امر بهولك الاطلاع عليه فان اكثر علماء الطريقة مجهول حاله
 سليما و مكاتته و ليس الامر كما زعموا كلام سابقى شرح و ايضاح در بعضی سخن حضرت
 زين عرض و لنسه بركة و زياده ايله دعا يدردى و خير لوسى ايله اطعامدن
 مراد علم در پس شول عطا يكيه سائلنه سئواله امر وارد او مادرن ابتداء سئوال ايله
 اعطا اولونر امر حقه مفوض در لرسه حسابا يدر در لرسه انتمز اما الله ^{که} موجود
 علمه واقع اولان عطا يا خاصه محاسبه او لتمرز يابنى سنه زياده طلب ايله امرى
 همان امتنه امرنك عيني در نته كه الله تعالى رسول ايله امتى ميا نته اسوء حسنه
 اثبات اندى پس علم اين اعظم سومی ثابت اولور فقيره بو محله اولامر من بود ^{خدا}
 انبيارن اولق شبهه سى حايلا اولور بعد بو شبهه طارى اولور كه ثمره محاسبه علم
 ظاهر در كه باعث مجازات سنيت و حسنة در اما علمه بو معنا ظاهر دکلد در زير
 علم معقولة كيفدر عمل معقوله كم و مقدار در پس محاسبه به وجه اولن بعد اخ

فکرة وجودية

کلام مرتبه بيورد لکه اکرم مقام سلیمان فی یه اهتمامنه تنبيه اسم پنجه امور صعبه مطلقاً
 اولو را يديکه اطلاع سکا مورد هول و خوف اولو را يدي اکثر علماء ظاهرین رتبة
 سلیمانیه بی فهمد قاصریند و امر انک زعم اندوکی دکلدرد پروا قاعا امر بویله
 درضعفا کلا دوخی دکلد رجواد مطلقه نسبة ملک سلیمان نه درکه دولت اختری
 تفاوت نقض ویره **شعر** زهول روز شما زاری جه می ترسی تو کیستی که دران روز
 در شما ری **فصل حکمة وجودية فی کلمة داودية** حکمة من بوره داوده اضافاً
 اولمناک سببی زیرا وجودن مراد وجود انسا ایند مع کالاته الایة کالات
 ادمیه انسیه حاصل و میزان الاحقایق خلافه مظهر و اما غله اولو پس حقیقة
 ادمند داوده کلینیه انبیای مبالغه ده شینا فشینا ظاهر و باطنی که حضرة
 داوده محض لطف الهی ایله بغیر کسب و عمل عامیه و کمال دانه سن بولدی اول جلالت
 بونسبة لخصاصا الهی الیس فیها شیء من الاکتسابا عنی نبوة التشریح کانت **عطا**
 تعالی علیهم السلام من هذا القبیل مواهب لیست جزاء ولا یطلب علیها منهم جزاء **عطا**
 ایاهم علی طریق الاقام و الافضال ای سالك طریق رشاد معلوم و لاکه و تگاکه
 تشریح ایله مقید اولان نبوة و رسالة اختصاصی الهی و موهبة رحمانی اولوب
 ثمره کسب و عمل اولدی ایسه حقا بنیاء من بوره یه و مخی عطاسی موهبه امتنا
 قیبلندن اولوب جزاء اعمال و مقابله کسب و عبادات اولدی پس اوله من موهبة
 مقابله سنده انلردن جزا مطلوب و لما یوب طریق انعام و افضال اولزه ثابت
 اولدی بعد نبوة تشریح ایله قیدک و مخی بودرکه نبوة عامه که ولایة کسبیه
 ایله زماندر بو حکم خارجدر زیرا ولایت محبین ده مکتسبه در محبوبین ده
 غیر مکتسبه در و کسبک فی الجملة انبیاء عامه مدخلی وارد و کسبند و لاداره
 ممکن فاعل الذکر بر فعل خاصه تعلیق در که حال تعلقه اقدار الهی اول فعل ایجاد

اختصاصیه سزاوردندی
قوله اعلم ان لما کانت النبوة
 و الرسالة صح

اید بعد من بود اختصاص الهی که فیض مقدّسه که ثابت در فیض اقدسده اقتضا
 اعیانک ثبوتی منافی دکلدرنته که افعال عباد موطن شهادت نسبت اختیاریه
 در اما موطن امور غیبیه نسبت ایله جبریه در اصحاب برزخ و توسط بینمای و تقدیر
 ایدوب اختیار جزئی اثبات ایدر لر **قوله** فقال تعالی ووهبتاله الحق وبعقوب
 یعنی لایبراهیم الخلیل وقال فی ابوبعلیه السلام ووهبتاله اهله وملهه معهم وقال
 فی حق موسی علیه السلام ووهبتاله من تحت اخاه هرون نبیا الی مثل ذلك پس عطا
 من بوره دن حق تعالی هبه ایله تعبیر ایدوب بیوردیکه ابراهیمه الحق هبه اندک و ابوبه
 اهلی هبه اندک امتالی تحسند داخلدر موسی حقه هرون ذکر اتدی و بوهبات
 عطا یا نکه جمله سی دعوه اضطرار یدره و حال جمع و همتد و بریشدر حکایت لرند
 معلومد امتالی دخی بونله الحاق اولونه **قوله** فالذی تولاهم واولاهو الذی تولاهم
 تا نیای محوم احوالهم و اکثرها و لیس الا اسم الوهاب پس اسم که انبیایه توتی
 اتدی و نبوه و رسالتی اندره مخصوص قلدی بعینه تا نیاد خنی انبیا و لا اسمک تولانه
 و حکومته تا بلر در احوال الرینک مجموع صدق اولسون کرک اکثر نه اولسون و اول اسم
 متولی و سر حاکم و هابدر **قوله** وقال فی حق داود علیه السلام ولفدا یتنادود
 فضلا فلم یقرن به جزاء یطلبه منه ولا اختیارا عطاءه هذا الذی ذکره جزاء بده
 معنای من بوری بعض انبیاده ذکر دن ما عدا فص مخصوص صدق داوده ویر لزن فضل
 مخصوصی بیان شرع ایدوب بیوردیکه بز داوده عطا ی فاضل ویر دیک
 و مقابله سده جزا طلبی اتمدک ددی مثلا شکر طلبی داوده نسبت اتمدی آندک
 استدی و ذکر اولنا اعمال الذین بر عمل مقابله یوردی ویر مدی **قوله** ولما طلب
 الشکر علی ذلک بال عمل طلبیه من اداود ولم یعرض لذکر داود لیشکره الا علی ما
 انعم به علی داود فهو فی حق داود عطاء نعمه وفضال و فی حق اله علی غیر ذلک

وقتاکه عامه نعمة تعلق حکم وجوب شکر عام اولدی ایسه حق تعالی فضل داودک
شکر فی داود در طلبیا تمیوب قائم مقامی اولان انند طلبا ندی و صریحا ذکر
داوده تعریضا ندی تاکه فضل داود در نیابته آل داوده اقامه شکر ایدر
پس نعمة من بوره داوده نسبته من و افضال و البته نسبته معاوضه و جزا و
قوله فقال تعالی اعلموا لداود شکرا و قلیل من عبادی شکور پس حق تعالی داود
اخر ایدوب و اندر در نعمة سابقه مقابله سنده عمل ایله شکر طلبا ندی نیز ایشکر
لسان ایله و سایر جوارح ایله دخی و نور و بیوردی بنم قولار ایله شکر قلیل
کانه شاکر کثیر اوله اما شکر ایله متصفا اولان عبد قلیل اولاکه مبالغه ایله
شکر ایدر بیوردی داود سطا مقابله سنده شکر ایله مطالبه اولمادی **قوله** وان

كانت الانبياء عليهم السلام قد شكروا لله تعالى ما انعم به عليهم و وهم لم
يكن ذلك عن طلب من الله سبحانه بل تبرعوا بذلك من عند نفوسهم كما قال رسول الله
صلى الله عليه وسلم حتى تورمت قدماء شكر الما عفر الله تعال ما تقدم من ذنبه
وما توخر فلما قيل له في ذلك قال فلا اكون عبدا شكرا كويا سؤال مقدر در جواب
انبياء عليهم السلام نعمة و هيبه مقابله سنده حمد تمجی می جواب و یردیکه انبياء
ذک شکر حقک صلیک منبتا و لمدی بلکه شکر تبرع کند و لرودن اندر نعمة
شاه شریعت محمد علیه السلام ذنوب سابقه سی و لاحقہ سی مغفورا و لدی
مقابله ده اداء و طیفه شکر ایچون عبادند بر وجهله قیام اتدیکه مبارک ایقان
ماء منصبا و بوب متورم اولدی و اقرار من بورکه و جهندن سوال اولند قد بر عبد
شکورا و لایتمی دیوب جواب و یردایدی بود دخی تبرع در عبادت نوع علیه السلام
دخی تبرع قیلند ندر **قوله** وقال نوع علیه السلام انه كان عبدا شكورا و الشکور
من عباد الله تعالی قلیل و حق سبحانه و تعالی نوع بیغیر حقند مدحا و ثناء

مبالغه ايله شاکر قولما ایدی عباد مدن ایسه کثرة ايله شکر ایدی بی قلیل دردی
قوله فاول نعم انعم الله بها علی داود انه اعطاه اسما الیس فیہ حرف من حروف الاتصال
 پس حضرت داوده اول نعم موهوب بر اسم ايله سمی قلندیکه انه هر ک حرف اتصال
 یوقد پس عالم دن فخر و انفصال معنا سن اشعار اندی زیر عالم حروف کلمات
 مجموعه در فقیر ایدورین حروف مزبور داودک ما قبلند و ما بعدند اولان
 انبیان منفصل و ممتاز اولما سنه دلالت ایدر اما حروف داود تشبه دلالت
 اتمه سی حی ايله مرتبه اسم محمد دن انحطاط اشادت و ارد در زیر هر ک جمعیه
 و وحدانیه اسم دلالتی یوقد و حروف اتصال شول حروف در که ما بعد اتصال
 انلک شانی اوله پس اتصال و انفصال ما بعد لونه نسبة ايله معتبر در اما
 ما قبله نسبة جمیع حروف قابل اتصال در **قوله** فقطعه عن العالم بذلك اخیرا
 لتا عیه یجر هذا الاسم و هی الدال والالف والواو و سمی محمد بحروف الاتصال
 و الا انفصال فوصله بر و فصله عن العالم یجمع له بین الحالتین من طریق المعنی
 ولم یحصل ذلك فی اسمہ پس حق تعالی داودی بوا اسمک اعطاسی بی ايله
 عالم دن قطع اندی و مجرد بوا کمله بزه قطع مزبور در خبر ویردیکه حروف مزبور
 الف و او و ال در کم حضرت داودک بغیر مجاهده و عمل عالم دن انفصالند
 دالدر و بومعنا ايله سمی بیان نقل در بعد محمد علیه السلام حروف اتصال
 و انفصال ايله ممنوع اولندی پس جا نب خلفدن انفصالند و طرف حق
 اتصالند دلیل و سبیل اولوب بر رخ جمیع کالات اولدی بعد جمع بین الحالتین
 اسم و لفظ محمد بولندی **قوله** فكان ذلك اختصا صا محمد علیه السلام
 علی داود علیه السلام اعنی التیبه علیه باسمة فتم له الامر من عظیم جهاته پس
 جمیع بین الحالتین من حیث اللفظ والمعنی التی محمد علیه السلام ایچون اختصاص

داوده او زرينه تفضيل اولندي پس محمد عليه الصلوة والسلام ايجون جمع
 جهاتدن امر جمع تمام اولديكه مراد اسم و سمي جهتلر يدر جمع ايله تعبير تنيه
 اطلاقي جمع طر يقدر و لفظا عني اسم اشارتي تفسير دركه فكان ذلك مذکور
در قوله وكذلك في اسم احمد يعني امر سابق رسول الله صلى الله عليه وسلم
 احمد اسمند دخی مقبرد و حرف اتصال حا و ميم و انفصال الف و **الد قوله**
 فهذا من حكمة الله سبحانه و تعالی ثم قال في حق داود فيما اعطاه على طريق الانعام
 ترجيع الجبال معه التسبيح فسبح تسبيحه ليكون له عملها پس مذکور اول جمع بين
 الحالتين كه اسم محمد و داوده موجود در حكمة الله در كه انقطاع و اتصال
 حطی و خارجي سبب انقطاع و اتصال عقلي و معنوی اولدی بعد خت تعاقف
 داود عليه السلام حفته اول على طريق الانعام و اعطاه ان ذكرى جمله و جبالك
 انوك ايله بيله اعاده تسبيح اند و كن ذكر تديكه و سخن نا الجبال معه يسبحن
 بالعتشي و الا شراق ددی تا كه جبال دخی داود تسبيحی كبی تسبیح اید لر تا كه
 داود ايجون داغ لر على كبی اعمال حاصل اوله بوند نكتة لطيفه وارد نظر اولنه
قوله وكذلك الطير لفظ طير مجرور در يعنى جبال كبی در و ترجيع طير دخی حضرت
 داود عليه السلام تسبيح اند كجه ترجيع و اعاده طير داود عليه السلام جبا
 ايله منضم اولور تسبيح داود عليه السلام كبی تسبیح اید لر نته كه الله تعالی
 بيورد و الطير محشورة كله له اقاب و دخی بيورد يا جبال او بي معه و الطير
 و اننا له الحديد الاية فقيرا يدورن جبالين مراد اعضاء بدنيه و طير دن
 مراد قواي نفسانية اوله و حاصل معنی تسبيح داود هم قلبی وهم قلوبی وهم صوری
 هم معنوی اولوب طبيعة روحه متابعه آندی و كما ان تسبيح و عبادات
 بولندي ديمك اوله والله اعلم **قوله** واعطاء القوة و بفته بها واعطاء

الحكمة ونصل الخطاب ودخى حق تعالى داوده قوة روحانية ويردى وقوة
ايه صقلتدى كه قرانه ذا الايدان اواب ديدى ودخى حكمة ويردى يعنى
حقايق شيايه علم واسما وصفاته معرفة جزئية ويردى ونصل خطاب
شرايع واحكام ويردى كه حق ايله باطل و صواب وخطا ميانى فاصل اولدى
قوله ثم المنة الكبرى والمكانه الزلغى الى خصه الله بها التقيض على خلافته
وله يفعله لك مع احد من ابناء جنسه وان كان فيهم خلفاء فقال يا داود
انا جعلناك خليفة فى الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى
اى ما يحطرك فى حلك من غير وحى متى فيضلك عن سبيل الله اى عن الطريق
الذى وحى بهالى رسلى بعده عطية عظمى ومرتبة قرنى دركه حق تعالى داوده
مخصوص قلشد دخلافته قران عظيم ده تنصيب وتصريح قلد ويندر كه ابناء
جنسى اولان ساير انبىاى بواختصاص شريف ايله تشرىف قلادى كوجه
اندرده دخى خلفا وخلافة بولندى لكن بوكيفيه ايله بولندى تنصيب من بور
انا جعلناك خليفة فى الارض قول دركه ذكر اولندى وبور لندى كه يا داود حكلك
هو اجس نفسانية كه اتباع ائمه مادامكه وحى الهى نازل اوليه تاكه سى ساير رسل
من بوره وحى اولنان طريق تقييد ضال و مهور قلبيه بعده خلافتك علو
سنانى صورة مرتبة الهية اولد ويندر **قوله** ثم تاب سلطانم معه فقال سبحانه
انا الذين يضلون عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب ولم يقل فان ضللت
عن سبيل فلنك عذاب شديد بعده حق تعالى لطفاً وتكريمه ما هبة سابقه ملايم رفا
ارب ايدوب ضلالى صريح داوده نسبة اتمدى يعنى سن اكر طر يقمض ضال او تور سن
سكا عذاب شديد ثابت اولور ديمدى **قوله** فان قلت وادم قد شر الله سبحانه على
خلافته قلنا ما نص مثل التنصيب على داود وانما قال للملائكة انى جعلنا فى الارض

خليفة ولم يقل آدم خليفة في الارض اكر اعراض او لتوب حق تعالى اذ من دعي خلافتنه
 تنصيب اندي پس ر اودم نصر ايله تنصيب او انما دي جواب بودر كه نصر خلافة
 آدم عليه السلام كبي دكدر زير الحق سبحانه وتعالى انشاء قصة ادمه ملائكة
 بن ارضه خليفة نصبا يده بين ديكر ادمه تنصيب لازم كلن زيرا في جا عمل آدم
 في الارض خليفة ديمدي پس جا نردر كه عين ادم و نما يوب افراد اولاد ادم وله **قوله**
 و نو قال لم يكن مثل قوله انا جعلناك خليفة في الارض في حق ادم عليه السلام فان هذا
 محقق وليس ذلك كذلك يعني اكر في جا عمل في ادم خليفة دعي ديسه كر خود اوده
 قول انا جعلناك في الارض خليفة كبي و لن زير بو قول محقق در زير ضمير مخاطب عرف
 معارف در احتمال ضمير قطع ايدر پس اني جا عمل ادم خليفة انا جعلناك خليفة كبي ان
قوله وما يدرك ادم في القصة بعد ذلك على ان عين ذلك الخليفة الذي نزل الله
 تعالى عليه فاجعل بالك الاخبار اذ الحق سبحانه من عباده اذا اخبر ما نافية ايله
 مقدرى دفع ايدر كه قصه ده ذكر ادم عليه السلام خليفة دن فراد عين ادم يدركه
 قرينه داله اولن مي پس جواب ويرر كه ذكر ادم دلالة قاطعه دلالة انم خصوصا
 بلا قرينه حاصل اولان تنصيب مع قرينه اولان كبي دكدر پس ادمي سن حقا
 مظاهر عبادتند سكا ويرن خبر لره قلبكي متوجه قيل وانك فضا لئله متعاقب
 وير خصوصياتن اذ اركم صرفا جهاد ايله و بل قنغسي فاضل و قنغسي مفضولدر **قوله**
 وكذلك في حق ابراهيم الخليل في جعلك للناس اماما ولم يقل خليفة وان كما تعلم
 الامانة ههنا خلافة ولكن ما هي مثلها الا انه ذكرها باخص اسمها وهي الخلافة
 يعني تنصيب امر خلافتك حال ابراهيم خليل ودعي حال ادم جليل كبد زير الله تعالى
 اكا سني امام قيلدم ددي خليفة قلددم ديمدي اكرجه بزما متدن مراد الله خلافة
 ايدوكن بلور ذكر خلافة من بوره خلافة داود كبي مصرح به اذ كدر زير الخطاب سمي ايله

يعني خلافة ابيه المذكور دكل در **قوله** ثم في داود عليه السلام من لا اختصاص بالخلافة
 ان جعله خليفة حكم وليس ذلك الا عن الله فقال له فاحكم بين الناس بالحق وخلافة
 ادم قد لا يكون من هذه المرتبة فيكون خلافته ان يخلف من كان فيها قبل ذلك لانه
 ثابت عن الله تعالى في خلقه بالحكم الاطفي فيهم وان كان الامر كذلك وقع ولكن ليس ^{منا}
 الا في التخصيص عليه والتصريح به موهبه اخرى داود عليه السلامه واقع اولان
 اختصاص خلافة خلقه خلافة حكم ايسه دكل الا من عند الله در فاحكم بين الناس
 بالحق منصوص ومحققه خلافة ادم عم ايسه بو مرتبه ده اولان يعني عن الله وابق
 تحقق بولنا احتمال عقلي ولفظي مزاحم اولوريز ارجا ترا اولورده وجه ارضه ادمه
 مقدم اولان ملكوك يا جنك خلافتي مراد اوله خلقته حو طرفه خليفه لكي مراد
 اوليه اكرجه نفس الامر ده خلافة ادم عن الله واقعه مطابق ايسه ده لكن بزيم ^{مونا}
 تخصيص وتصريح ايله مقيدا ولما عين اضطر ابدن حالي اولور ومرات مجاي مقال اخبار
 نقطة شكك صفا بولن **قوله** والله في الارض خلايف عن الله سبحانه وهم الرسل
 واما الخلافة اليوم فعن الرسل لا عن الله سبحانه لانهم ما يمكن الا بما شرع لهم
 الرسول ولا يخرجون عن ذلك غير ان هنادقيقة لا يعطها الا امثالنا وذلك في لخذ
 ما يمكن به ما هو شرع للرسول فالحقيقة دعوا الرسول من ياخذ الحكم بالنقل عنه
 صلى الله عليه وسلم معلوم اولاه حق جانبدن اولان خليفة لرحقك رسول الرب ^{كه}
 سبقة اتديرا اما لان واقع اولان خلافة جانب رسلك در كه انزل اوليا و مشايخ
 عصر در علماء شرع دخي بونلر دندريز بونلر حكيم رسوله اتباع ايله در بونلر
 حكيم متبع رسالتك الورلر ما وداسته تجا ورا تمن لر لكن بوجله در ديقه وارده
 في امثال مشايخ اولان صاحب حال فهم ايدر يعني منبع حكم رساله نه مرتبه ده
 در عالم اولورلر بين تدكرا حكا في اخذ ده منبعه عارفا ولورلر يا انكشاف

اعيان ثابته ايده يا اخبار حقايله تفيض بالذات اولوب واسطيه محتاج اولور
 وخليفة عن الرسول مرتبه سندن منجا ونا اولوب خليفة الله رتبه سنه فايز اولور
 پس خليفة عن الرسول بودر كه حكيم رسولك نقل ايله اخذ ايدر **قوله** او با الاجتهابها
 الذي صلحه ايضا منقول عنه عليه السلام يا اجتهاد وكسب ايله اولور كه اصل اجتهابها
 دخي رسولك نقل اولمش در **قوله** وقينا من ياخذ عن الله فيكون حليفه من الله بعينه
 ذلك الحكم فيكون المادة له من حيث كانت لمادة لرسول الله عليه السلام فهو

في الظاهر متبع له لعدم مخالفته في الحكم كعيسى عليه السلام اذا نزل حكم وكان
 النبي محمد في قوله تعالى اولئك الذين هدى الله فبهداهم اقتده شيخ قدس سر الفخر
 بيورد كه بزده بجمل واردر كه حكم الله ده بغير واسطه اخذ ايدر نبويسته كما متا^لبته

سبب ايله تابع بغير متبوع اوله وعين حكمة عين خليفة الله اوله ومادة حكم خليفة
 مادة حكم رسول الله اوله يعني قيد حيثية ايكي سن بر ايليه ماخذ حكم تابع بعينه
 ماخذ حكم رسول الله اوله ولا پس بحسب الظاهر متبع رسول خدا اولور وعدم مخالفتي

وشدة متابعي سبب ايله اما بحسب الباطن مستقل صايله اخذ بغير واسطه او^{عنه}
 نته كه عيسى عليه السلام اخر الزمانه نازل اولسه وحكم محمد ايله حكم الله امر بويله
 بالذات حقدن اخذ ونته كه رسول محمد اهل هدايتك هدا سنه اتباع ايله مامور

وحكم حقدن انرا اخذ اندو كي اخذ اندو كما بوجله نك يعني تابع ايله رسولك
 ميانند فرق بودر كه توابع انبيا بو مرتبه واسطه متابعت ايله اصل اولور لاما
 حضرتين كه عيسى محمد در وصوله واسطه اتباع محتاج اولماد لرو بر احد متابعت

امتدليل **قوله** وهو حق ما يعرف من صورة الاخذ مختص بهذا ما عرفه هو فيه بمنزلة ما
 قرره النبي صلى الله عليه وسلم من شريع من تقدم من الرسل يكونه قرره فانبعثناه
 من حديث تقريره لامن حيث انه شرع لغيره قبله يعني بزود اولو ولى عاين كه

معلوم اوله كه حضرة مثلا
 خكارده افلاك يازدو
 منا بقده حضرة شمس تبريز
 نقل اولسان حكمة مخالفده
 حضرت شيخ حقه متابع
 رسول دكل ايدى بو
 مراد تصحيح ايدرس
 يا نقل صحيح دكل در
 يا منقول
 سلام

عين حكمي متبع حقدن اخذ ايد رهوا لا خدا اختصار الهي ايله مختصر اولور ولي مزبور
 اول حكم ماخوذه رسول متشرعه موافقت قيلور رسول الله ك شرابع من قبلنا
 تقديري منزله سنده دركه ولي كا اتباع ايدر رسولك تقديري حيثينك بوخسه
 غير شريعتي اولوب غير ايجون مشرع اولوق حيثيق ايله دكل والا شرابع منسوجيه
 اتباع لازم كلور او خود باطلدر حاصل كلام امة محمدن شولا ولياء عارفين كه
 رسل متقدمينك احكام من منبع حقدن اخذ ايدوب اكا تابع اولور لير بوخسه اوليه
 دركه بغير موزاني تقديراتمش وكند و شريعتينك عداتمش اولار رسل متقدمين امة
 مخصوصه لرته مشرع اندك لري حيثيه ايله اوليه **قوله** وكذلك اخذ الخليفة
 عن الله عين ما اخذ منه الرسول فنقول فيه بلسان الكشف خليفة الله ^{بلسان}
 الظاهر خليفة رسول الله ولهذا مات رسول وما نصر بخلافه عنه ولا عينه ^{لعله}
 ان في امته من ياخذ بالخلافه عن ربه فيكون خليفة عن الله مع الموافقة له في ^{الحكم}
 المشروع فلما علم ذلك صلى الله عليه وسلم حجرا لا امر بعد خليفةك حقدن اخذ
 حيثينك دكلدر پس خليفة من بوريه لسان كشف ايله خليفة الله ولسان ظاهر
 ايله خليفة الرسول ديروز بو معرفه جليله ايجوندر كه بنى عليه السلام حين ان ^{لله}
 لسان ظاهر ايله خلافت ربه تنصيص بيور مديلس فقرايد و رين عدم تنصيصك
 و جهندنجون اشارة لطيفه اولتمادي و خاندان بنو تدن بو قدر اختلافات كثيره
 بالمدة مرفوع قلتمادي و جهي الله تعالى اعلم بو دركه خلافة عن الربوك سبب ^{ظري}
 اختلاف من بوره ايدى كه هزار حكيم و مصلحن خفيه في شتمل اولوب اخرا لا مپس ^{ده}
 ده و حبيب غيبيد محبتي اولان حكم لا ربي جلوه كر اولوب من عند الله خلافة
 محندن مقرر اولدى **قوله** فلله خلفاء في خلقه ياخذون من معدن الرسول
 و الرسل ما اخذته الرسل و يعرفون فضل الرسول المتقدم هناك فان الرسول قابل

قابل للزيادة وهذه الخليفة ليس بقابل للزيادة الى لو كان الرسول قبلها من معلوم
اولدكه حقا خلقته بجه خلفا سي واردرکه بزم بينموز وسائر رسل متقدمين
اخذا تدوکی معدنك انلرک اخذا تدکری بنی اخذا یدرکون رسل متقدمینک فضلنه
دخی عارف والفضل للمتقدم حکیمه معترف اولور وزیر رسول متقدم زیاده قادر
بونلر دکدر فقیر ایدورین جزئیات امورده تغییرات لیسیره بولتمق دن زیاده لارنم
کلز بعدد خلیفه مز بوره شول زیاده مز بوره قبول ایدر ایدی یعنی رسولک زیاده
حکمه وجودی وعدمی برابر اولن مجرد مصالح حادثه که اقتضای عهدی ایله ظاهر
اولور بنی لان موجود اولسه بونی قبول ایدر ایدی بحسب المصلح والاحسان خلیفه قبول
قادر اولماز مکر ما تحت کلیات شریعه ده داخل من نیات دن معدود اول وزیر الیوم
اکملتکم دینکم خطا بنک مقضای سی بودرکه بحسب الحکمة الی اخر الزمان بتجدید
احکامنه احتیاج منقطع اوله **قوله** فلا يعطى من الحكمة والعلم فيما شرع الامم اشرف
للرسول خاصة فهو في الظاهر متبع غير مخالف بخلاف الرسول الا ترى عيسى عليه
السلام لما تخيلت اليهود انه لا يزيد على موسى عليه السلام مثل ما قلناه في الخليفة
اليوم مع الرسول متوا بدوا قروه فلما زاد حكما قدره موسى لكون عيسى
لم يحتموا ذلك لانه خالف عقادهم فيه پس خلیفه بیا مور مشروعه ده حکمه
وعلمنه اعطا اولنادی الا خاصة رسول ایچون مشروخ اولان امورده حکمی وعلمی
اعطا اولندی پس خلیفه بحسب الظاهر متبع اولدی مخالف و مخترع اولما دی
اما رسل خلیفک مخالفیدرکه بونلرک ما بیننده خلاف واقع اولور کورلرکی که
عیسی علیه السلام اولایهودی تخیل تدیکه دین موسی بیهخالف اولیه نته که
خلفاء زمانه بیغیر عموزله خلاف اتمدوکی کبی پس عیسی بیا تابع اتدی لرو دیننه
مؤمن ومقر اولدی بعدد وقتا که عیسی اده با مر الله موسی مقربا تدوکی حکمی

نسخة اقدم وشريعته بعينها زياده كورد يلايه بو حاله اعتماد اتمد يلاير
 اعتقاد يهود بو ايد يكه دين موسى مؤيدا وله وشريعتي عيسى نسخ اتميه **قوله**
 وبعثنا اليهود الامر على ما هو عليه فطلبت قتله وكان من قصة ما اخبرنا الله
 تعالى في كتابه العزيز منه وعنهم فلما كان عيسى رسولا قبيل الزيادة اما ينقص
 حكم قد تقررا وزياده حكم على ان النقص زياده حكم بلا شك لكن يهود امر الله
 جاهل اولد يلو ومقتضاي مصلحته واستعداد قوم او زرينه حكم زياده و **نقصا**
 قابل اولد وبعث بلدير يس قتل عيسى يرها ليا اولد يلاير نته كه مخبر صادق
 قران عمر زنده حال عيسى ويهود دن بزه خبر ويردي پس وقتا كه رسول الهي
 اولد ايسه شريعه موسى به زياده قابل اولدي وحكمه نقصه قابل
 اولدي اگر چه نقص دخي في الحقيقه زياده در لكن نقص بع بعد الاجمال قيلدي
 افاديه اتق اولما عجبون زير بر شينك حكمي ابا حتى شريعتن نقصا اتمك حرمته
 حكمك زياده ستي مستلزمد **قوله** واخلافة اليوم ليس لها هذا المنصب وانما
 ينقص او يزيد على الشيع الذي قد قرر بالاجتهاد لا على الشيع الذي شرعه به
 محمد صلى الله عليه وسلم دخي حالا موجودا ولان خلافة الجون مذكورا ولان منصب زياده
 حاصل دكلد ريس زياده ونقص واقع اولورسه قابل اجتهادا ولان موضعه ممكن
 اولوركه حقه نص صريح واقع اوليه مكر مجتهد راي وقياس ايله حكم ايدو وبالجملة
 زياده ونقص رسول الله بالمشافه خطا با ولسان احكامه ميسل ولما **قوله** فقد
 يطهر من الخليفة ما يخالف حديثا ما في الحكم فيحتمل نه من الاجتهاد وليس كذلك
 واما هذه الامام لم تثبت عنده من جهة الكشف ذلك الخبر عن النبي عليه السلام لو
 ثبت الحكم به وان كان الطريق فيه العدل فيما هو معصوم عن لوهم ولا من النقل پس
 ازا اولوركه اخذ عن الله ولا خليفه دن حكمه بعض حديثه مخالفه مر ظاهرا ولوروا

مزبور حکم اجتهادی تخمیل و لنور امام دکدر زرا اولاما مک قاتنه کشف نظر بقوله
خبر مزبورک بنجدن صدورى ثابت و بما مستدرزیرا اگر ثابت اولسه خبر مزبور
ایله حکم ایدر ایدی مراحمة وهم منقطع اولور ایدی اگر چه روات حدیثه عدالت
شرطدر عن عنه سی عادلان عادل کرکدر لکن عدول مزبورده وهیله معصوم اولتر لیر
ونقل بالمعنی بشبهه سند خلاص بولمزرا امر اوله صبداء سهو ونسیان امرنا فی منشأ تحقیقا
قوله مثل هذا یقع عن عیسی علیه السلام فان اذ انزل یرفع کثیرا عن شرع الاجتهاد

المقر فیین برفع صورة الحق المشرع الذی کان علیه النبی علیه السلام پس بوقوله
امر زمانه خلیفه سند دخی واقع اولور نته که حضرت عیسی دن دخی صادر اولسه کرکدر
ذیرا حین نزولده ائمه مجتهدین مقرراتدوکی لجنة احکام اجتهاد ایدی رفع وزجر
اتسه کرکدر تاکه صحاب سرا پرده ظنون و اوهام مرفوع اولوب و افتاب سلطنت
صورة حتى مشرع و متبوع **اولا قوله** ولا یسیما اذا تعارضت احکام الائمة فی النازلة

الواحدة فیعلم قطعا انه لو نزل وحی لتزلا جدا لوجود فذلك هو الحكم الالهی وما عداه
وان قرده الحق فهو شرع تقریر لرفع الجرح عن هذه الامة و التوسع الحكم فیها مخصوصا
که احکام ائمه اربعه نازله واحده ده تعارضت سلطین بن القطع معلوم اولور که اگر
فرضا زمان وحی اولسه حکم وجوه مختلفه ده واحد معین اوزرینه نازلا اولور ایدی که
اول حکم حکم قدیم الحی در اما ما عدا سی که ادله شریعه و علة عقلیه سنه نسبتله
حقدر شرع تقریری و حکم اجتهادی سببی امتداز رفع جرح و اتساع حکمدر که الله
تعالی بیورد سیر بید الله بکم الیسر ولا یزید بکم العسر و قول رسول علیه السلام
بعثت بالحنیفة السهلة السمیة الحدیث و ظاهر بودر که اختلاف بولنسه وجوه
منکشره ظاهر اولما زدی و سعة رحمة بولنما زدی اما حاجت مرفوع اولسه مقصود
اجتهاد نازیل و علة رفع جرح مضمحل اولور **قوله** و اما قوله علیه السلام اذا بویع

بخليفتين فانتلوا الاخر منهما فهذا في الخلافة الظاهرة التي لها السيف وانصفا
 فلا بد من قتل احدهما بخلاف الخلافة المعنوية فانه لا قتل فيها وانما القتل في الخلافة
 الظاهرة وان لم يكن كذلك الخليفة هذا المقام وهو خليفة رسول الله ان عدل
 فمن حكم الاصل الذي به يخيل وجود الهين ولو كان فيهما الهه الا الله لنفسنا
 دفع سؤال مقدر دركه استصوابا بخلاف مجتهدين اذا بوع بخليفتين فاقتلوا
 الاخر حديثي صنفا في كليد رد نيلش جواب ويرلوركه قتل من بورخلاف ظاهره
 ثابت دركه صاحب اول العزم والسيف دركه بونر خلافته اتفاق دخي اسه
 احدهما نك قتل لا دمدر زير خلافة صوريه اتحاد صورتين ناميسردرس
 ولاية شرعك وخلفاء صوريه نك تعدد نك فساد عقلي حاصل وتنزير سماويه
 برهان تمنع وارد نماز دل اما خلافة معنويه اتفاق واتحاد ممكن واختلفا
 رحمة دو واحد معينين اخره مزاحم ومصادم ولما ز عالم معنى موطن مضايقة دكلدر
 خصوصا خليفة باطن قطبدر قطبا يسه اكثر ولما ز واحد در باقى خلفاء معنويه
 انوك تختند سلطان قهرند مغلوبا وستهلك ولما غين يه جهة واحد
 حاصلدر و تمت تعدد مضجدر بعد مستحق قتل خليفة اخره اولق اكر به خليفة ثاني نك
 مقام اولى كى دكل ايسه وتعارض وتخالف حقيقيه به صلاحى يوغيسه مجرم
 تخالف صوري موجب قتل ولور ذير عدلا ولسه خليفة رسول حكيمه اولو وايدى
 دير حاصل كلام وجود الهى في ابطال ومحال ايدن اصل قرانى وبرهانى تمنع ايله خليفة
 ثانيه نك دخي قتل وابطالنه حكم اولنور ديمك اول الله اعلم شيخ شافع داود
 فيصرى وطور باى خليفة قدس سرهما شر حلرند متنوك بجيل عبارتنى بجيل اخذ
 اتمشدر وبعض معانى يرافى مبنى قلمشدر در نظر دقت ايله نظرا ولنوب الله تعالى
 وجه صوابه ظفر بولن خطا موزى اصلاح ايد بنم خيالهم اول معنا يه مساعدا

مرحوم مناجي وصان الدين تركه شرح لندك استمداد طلبا تدم الله اعلم
قوله فمخن نعلم انها لو اختلفا تقدير النقد حكم احدهما نافذ الحكم هو الاله على الحقيقة
 والذي لم ينفذ حكمه ليس باله ومن ههنا يعلم ان كل حكم ينفذ اليوم في العالم انه
 حكم الله وان جالف الحكم المقدر في الظاهر المسمى بشرع لا ينفذ حكم الا الله في
 نفس الامر لان الامر الواقع في العالم انما هو على حكم المشية الالهية لا على حكم الشرع
 المقدر وان كان تقريره من المشية ولذلك ينفذ تقريره خاصة فان المشية ليست
 لها فيه الا التقرير لا العمل بما جاء به ليس يزم معلوم من دركه اكر خليفين فوضا
 اختلافا فاسلرا احدهما نك حكمي نافذ او لورا خرك او لما ز پس نافذ الحكم اولان
 الهه حقيقي ولورا وليا اولن وبوندن معلوم او لور كه هو حكمه عالمه نافذ
 او كه البته حكم الله در ظاهر شرعه مخالف دخی ولسه زيرا البته نفس الامر ده حكم
 نافذ حقاك ولور غيرك او لما ز زيرا واقع امر مشية در بعني مقتضاي مشية مطابقا ولور
 حكم شرعه مطابقا ولما ز اكر چه تقرير شرع مقتضاي مشية دخی ولسه نفس تقرير
 نافذ واقع اولور لكن عمل مقدر او لما ز وحكم تقديره ملتزم قلن زيرا تقرير شرعه
 متعلق اولان مشية علم حكمة متعلق اولن لازم كلن تقريره تعلق ايده مشية
 تقريره در عمل وحكمه تجا ونا من مادامكه اكا استقلال مشية تعلق ائمه **قوله** فانه
 سلطانها عظيم ولهذا جعلها ابوطالب عرض الذات لانها لذاتها تقتضي الحكم
 فلا يقع في الوجود شيء ولا يرتفع خارجا عن المشية فان الامر الالهى اذا خالف ههنا
 بالمسمى معصية فليس الا الامر بالواسطة لا الامر بالتكوين پس مشيتك حكم قديم
 وسلطتي عظيمه در بوا جلد ندر كه ابوطالب صفة مشيتي عرض ذات قلشد در زيرا
 احكام وجوديه مقتضيات ذات انوكله ظاهر در ما تحت نسبة مقتضى بالذات در
 پس دائرة وجوده خارج عن المشية بر حكم واقع يا مرتفع اولن زيرا امر الهى فخر كه

معصية

معصية ايله سمي اولابرشى ايله مخالف اولسه اولامردكلدر اول تكليف دامتكونى
 دكلدر زير امر تكونى ده مخالفت جريان اتمز انما امره اذا اراد شيئا ان يقوله كن
 فيكون ضمنده مفارقا ولما ز **قوله** فيما خالف الله احد قط في جميع ما يفعله من حيث
 امر المشية فوقت المخالفة من حيث امر الواسطة فافهم پس واجب تقا به برمكن
 هر كز جمعي فعالند مخالف اولماز لكن مخالفت واقع اولسه امر تكليفي ايله اولور
 امر بالواسطة در **قوله** وعلى الحقيقة فامر المشية انما توجه على ايجاب عين الفعل لا
 على من ظهر على يديه فيستحيل الا ان يكون وحقيقة حاله امرية فعل ممكنه تعلق
 انسه توجه اتمز الا عين فعله توجه ايدر مظهر فعل اولان فاعلان قطع نظر ايله
 پس واقع اولمز الا كون يعنى وجود فعل **قوله** ولكن في هذا المجال الخاص لكن فعل
 من بور فاعل مخصوصه ومحل معينه بولنور **قوله** فوقنا سمي مخالفة لامر الله
 ووقنا سمي موافقة وطاعة لامر الله پس كاه اولور فعل من بوره مخالفة لامر الله
 ومعصية بازى اطلاقا ايدر لى امر تكليفي به مطابقا اولسه وكاه موافقة وطاعة
 تسميه ايدر لى امر من بوره موافقا اولسه **قوله** ويتبعه لسان الحمد والذم على حسب
 ما يكون ولسان حمد و زبان ذم دى موافقة ومخالفة من بورتين حسبى وزره وارد
 اولور **قوله** ولما كان الامر في نفسه على ما قرناه لذلك ما لا يخلق الى السعادة
 على اختلاف انواعها فبعر عن هذا المقام بان الرحمة وسعت كل شى وانها سبقت
 الغضب الالهى والسابق متقدم فاذا الحقه هذا الذى حكم الغضب عليه المتأخر
 حكم عليه المتقدم فسالت الرحمة اذالم يكن غيرها سبق يعنى جون افعال بيا
 ايشيه قيد شىء حق اولدوغى مقرر ومقاد اولدعا ايسه پس بوجهت ندر كه
 نال خلايق اخر لا يوق سعادت اولوب انواع مختلفه سى ايله مرجع سعادت
 ارجاع اولسه كركدر نته كه لسان حق تقا بومقامه رحمتك شيئا وزرينه

سبقاً ایله و عندئذ تغییراتی و صفت غضبند تقدم ایله توصیف و تحریراتی
ذیرا رحمت سبب وجود عالم در پس جمیع موجوداته شامل و جمله اقدم در پس
غضبند دخی مقدم اولور ذیرا غضب وجود یعنی دن مؤخر در پس هر سابق مقدم
اولیجی چون غضب متأخر حکمی ایله محکوم علیه عبد مجر در سابقه لاحق اولو
اکا متقدم حاکم اولور و اکا کف حیطة رحمة متصل اولوب و غضب منتفک بدند
اخذا ایله و اتمه یولور ذیرا رحمتک غیری سابق الوجود یوقدر محصل کلام حرکت دور
مقتضا سینه چون منتهای سیراخر صین اول و اول عین اخر اولقدر پس دور
وجودک نقطه اولی رحمت اولیجاق بالضروری اخری دخی رحمت اولور پس مثال
تحول و انفعال رحمت رب متعال اولور **قوله** فهذا معنی سبقت رحمة غضبه

نظم علی من وصل الیها فانها فی الغایة و قفت و الکل سالک الی الغایة فلا بد
من الوصول الیها فلا بد من الوصول الی الرحمة و مفارقة الغضب فیکون الحكم
فی کل واصل الیها بحسب ما یعطیه حال الواصل الیها پس معنای حدیث سبقت
رحمتی بودرکه ذکر اولندی تا که سیر و حرکت ایله اکا و صله میسر اولدق
اکا رحمت حاکم اوله ذیرا رحمت واقف سرمد وجود غایة لطف وجود در جمیع
مکونات داتره کمال شهود در و چون سالک واصل غایة الغایات اوله وجه رحمت
البته ذیل اولور غضبند مفارقت اولوب اخر تحت حکومت رحمت نه مستهلک اولور
پس حال واصل نه ایسه و استعداد حاصل نه اعطایندی ایسه رحمت دخی انوکه
حاکم و محامل اولور ذیرا حرکت دوریه وجودیه در که غایة الغایات در رحمت اصلیه
در مرغوب فیها در و بمرتب عنهما اولان غضبدر پس بحسب الدرجات بعضی
ایچون عین نقیم و بعضی اخر ایچون عین جمیمه نقیم حاصل اولور بعض
متوسطین دخی برنخ اعرفه مقیم اولور **نظم** عجب حاکمه عجب عبود عجب

معلوم اوله که وهما یلیغور
 ما بنده ترک لام ضلوه کنه
 لطیفه واهیا یله موهوب
 میانده شده اتصال اولوب
 واسطه محال اید وکنه
 اشاره اوله مسئله

بداء و عجب غایه ایدر هر رحمتك تصحیف صورتله صو کین رحمت ججیم ایجه
 نعیم اهلن نعیم ایجه ججیم اهلن عجب ترکیب و مزج اتمش و یروب براوز که کیفیه
قوله فمن كان ذا فهم شاهد ما قلنا فان لم يكن فيهم فياخذه عنا فماتمه
 الا ما ذكرناه فاستمد عليه وكن بالحال فيه كما كان منه الينا ما تلونا عليكم
 وسنا اليكم ما وهبنا لكم منا يعني هر كسك بزم محبتده ساقی معرفتده حام
 حقیقه اتمش صاحب ذوق و شهود اولوب بزم دید و كوز و جوه معانی بغیر
 حجاب كودور و شو كنه مؤمن انبیا و اولیا و اولی الامر ایسه دخی بزدت
 اخذ ایدر و بالواسطه حجاب تقلید ایله نظرا ایدر بیلور پس معلوم اولسونكه
 حق بزم دید و كوز در قولوزده اعتماد ایله و مقالموزدن صاحب حال اول
 تاكه بزم حال موزنده دخی حاصل و بزم ذوق وجد انموزه سن دخی واصل اولسون
 و معلوم اولسونكه هر فیض حقانق كه بزدن سیزه نائل اولور حقیقه بزمه نازل
 اولمشدر پس من بعد بزدن سیزه متواتر و متصل اولان و ارادت و همیه دن
عنا فل اوله قوله و اما تلین الحديد فقلوب قاسية يلينها الزجر والوعيد
 تلین النار الحديد و انما الصعب قلوب اشد تساوة من الحجارة فان الحجارة
 تكسرها و تكسرها النار و لا يلينها حضرت داودك عیان جلیله فمختصه سندنه
 مراد معنوی داودك ظهور بالسیف ایدوب قلوب قاسیه جدیده یه
 مقابله سندنه كسر جدیدجد بالحدید اتمه سیدر و قلوب من بوره حدتده
 متفا و نما الدرجاتدر بعضه استعداد و تریمان اولوب فی الحال اذعنا و قبوله
 دعوة و بعض اخر جدید و حجاره مرتبه سندنه عناد و شده ایدر پس داودك تلین
 حدید اتمه سی فی الحقیقه قلوب قاسیه كلاً محرمه زجر و وعظ و حكمة و ایات
 و معجزات ایله نارك حدیدك تلین كبی اتمه سیدر صورة حدیدی اندوكی كبی

ذیرا قاتی کو کلر مجارہ دن قوتلودر ذیرا مجارہ بی نار کسر و کسر ایله تره قیلور
 تلیین ایدر مزاما قذبا سیدہ بی هم کسر وهم تلیین ایدر من **قوله** واما لانا الحیدر
 الا لعل الدروع یقی بها تبینها من الله وان لا یقی الشیء الا بنفسه فان الذرع
 یقی بها السنان والیسف والکین والنصل فانقیبا الحدید بالحدید فجاء الشرح
 المجرى باعوذ بك منک فهذا روع تلیین الحدید فهو المنقم الرحیم والله الموفق یعنی
 حق تعالی داوده حدیدی مالا یم قلما دی الا دروع وایفه عملنه قادر اولما عینون
 که اول دروع مثلنک مضرتن انسا فی حفظ ایدر طرف حقد تبینہ حاصل
 اولما عینون که بر شیک حضرتن خلاص کر اول شیک نفسی ایله مدافعتی
 ایله اولور مثلاد دروع مک ایله زحم سیف و سنا و پیکان ذن احتتام و حذر اولور
 پس مدی ای عارف مشاهد و سالك موحد نظر ایله که حدید حدید ایله برین
 و حذر قلدر حتی حدیث بنوی و شرح محمدی بو معنای ناطق و بوسر شریفه
 موافق کلدیکه بیورد اعوذ بعفوک من عقابک واعوذ برضاک من حطاک واعوذ
 بک منک پس معنای حدیث من بور تلیین حدید مذکور در وحی و حقیقتی در که ذات
 واحده صفة متعدده ایله هم منقم هم رحیم پس اسم منقذ اسم رحیم استعاده
 و النجا اولور که فی الحقیقه حقدن حق ایله حذر قلنور مرتبه صفاته ضدین
 مرتبه ذات عین واحد کورنوا سررنه توفیق ربانی کر که در که اطلاع میسر اوله
نظم بذات مجنه اسم و مجنه وصف مراتب بر مجنه موج و مجنه ابر در افشا ذات
 از لیدنه نه تعدد نه تکثر مجراید ایدر ذ زیاده و نه نقصا الشیخ عطار هر دو کون
 موج برارند صد هزار جمله یکیست شاع و درخت برک و کل و خازان مدع عکسی
 برده و حده علم زاده در صد هزار برده پتدار آمد **فمن مکة نفسه فی کلمة**
یونسیه بعضا لفظ نفسیه فتح فایله بعضا اخر سکون ایله تصحیح قلمشما یکی سوی دخی

صحیحی در زیر او قفا که نفس یونس علیه السلام تنفیس نفس رحمانی ایله ظاهر
 اگر بطن حوتدن تخلیص اولوب سالما قومنه لاحتی اولدی ایسه و بحسب الحقیقه
 والمعنی ابتلاع حوت رحمه وشمه و جلد رقیقدن که ظلمات ثلاثیله سما دراطلاق
 ودها قلوب عالم ارواح مصفایه که اهالی حقیقه سیدر ملاقی و ملاصق قلندی
 ایسه و یا خود غم ظلمات حوت طبیعتندن و بحر هیولانی و جسم ظلماتی نباتات
 بولوب ظلمات ایسه که نه مقابله سنه و انوار شریقه و طریقه و حقیقه ایله منور
 قلندی ایسه لدی البیب حکمة من بوره بوصف ایله توصیف و تلقیبا و نذی
قوله و اعلم ان هذه النشأة الانسانية بكلها روحا وجسما ونفسا خلقها الله
 تعالیٰ على صورة اى عارف جان و واقف سر صوره انسانا معلوما وله که حوت تعالیٰ
 نشاء انسانیه بی تمامها مراتب ثلاثه سی ایله کند و صوره جامعه سی اوزره خلق
 اتدی تا که بر ذخ برانخ اولوب بر طرف جانب تنزیه ناظر و طرف اخری جانب تشبیه
 معبر اولوب که نه قلب عالم باطن و ظاهر قلمشدر و مرتبه مزاجیه و توسط اعتدالیه
 بولمشدر که نه غالب نه مغلوب نه ظاهر نه مستتر نه مجرد نه مرکب بلکه بین التجرد
 و التركیب تحیر در **قوله** فلا يتولى حد نظامها الا من خلقها اما بیده و ليس كذلك
 الا ذلك او با بامه پس چون حق سبحا نه تعالیٰ کند و صوره جمع رحمانی سنه خلق اتدی
 ایسه انسان فی پس صوره جمعک نظامتی حلا یدوب بوزمغه قادر و لمن الا خالق
 و ناظمی قادر اولور که یا بالذات ید قدریته خلق اتمشدر بغير واسطه الامر ^{واسطه}
 امر ایله اتمشدر اما فی الحقیقه بغير امر و واسطه اتدی و کی مقرر در که سلطنه ^{سلطه}
 خارج بر امر بوقدر و توسط امر ایله مراد امر تکلیف در **قوله** و من يتولىها بغير امر الله فقد
 ظلم نفسه و يتعدى حد الله فيها و سعی فی خراب ما امر الله بعمارته و هر که صوره
 من بوره نك نظامنه بغير امر الله تعالیٰ تولى اید و بنفسه حاکم عازم اوله اولکنشی

تحميقا نفسه ظلم اتمش اولور وصوره من بوره شانده حد نفسى وحد الهى تجاوز قلمش
اولور زير بصورة من بوره نك هدمى نفسى هدمد بعينه وحقك عمارته امر بزرگ
شديك خرابنه سى اتمش اولور بو خود سى باطل و تخريب بلاط ايلد **قوله** واعلم
انا الشفقة على خلق الله لحن بالرعاية من العبرة في الله اراد داود بنيان بيت المقدس
فبناه مرارا فلما فرغ منه تهدم فسكى ذلك الى الله فاحى الله اليه ان يبنى هذا لا ^{يقوم}
على يدك من سفك الدماء فقال داود يارب الم يك ذلك في سبيلك قال بلى ولكنهم السوء
بعبادى فقال يارب فاجعل بنيانك على يدي من هو منى فاحى الله اليه ان انبئك شيئا
يبينه والغرض من هذه الحكاية مراعاة هذه النشأة الانسانية واذا قامت اولى
من هدمها الا ترى عدو الدين قد فرض الله في حقرهم الجزية والصلح ابقاء عليهم وقال
وان جنحو للسلام واجتطها وتوكل على الله اى طالب مطالب حقيقة معلوم اوله كه عباد ^{الله}
اوزرينه شفقة بخيره في الله معنا سنه رعایتك احو واولى در بومد عاينه دليل حضرت
داود بنیان جليل المقدسة مراراً صرفهم وتوجيه ارادة اتد وكيدر وبعد الف ^{عنة}
منهدم اولد وتمدن جناب عزتة شكایت قلد وغميد ركه خو تعادن بو وجمله نزول
وحى ولديك ياداود بوبيت رفيع البنيان سفك دماء ادمى يعنى خون انسانا وكنك
الذنب بنیان بولمن ديدك داود بنیان عذرا يدوب دديك يارب ول قاسنك
غيرتك وشربعتك يولنه دو ان اولاد ايمى خو تعنا بيورديكه بلى ياداود لكن اندر حى
بنم عباد مون بروردم دكيدر اشجار كل سنانك قلع وقعنه مرتبسى اولاباغبان
هر كز رضا ويرى كچه تند باد خزان وصر صر وزان خرابا تمكه ما مور ايسه محصل
حكمته بادى بويله دركه بر مظهر نيك بوزندى صفة قهر من مظهر اخره اجرايد
لكن مقابله ده استحسان اولاد كرو اول الة قهر قهر ايله جزا ومكافاة اكثر عباد ^{شده}
پس داود فهم انديك هادم و مخير لغى صفة ايدن صفة عمارتة لايق اولم اخر بضع

انديك

آندیکه یارب بالذات بنم المذک میسر و لما زسه بنم اولاد مذک برسنه بیت مزبورک
 معمار لغتی از ذانی قیل و یحک حق تعالی دخی بیوردیکه اول بیتک معمار بنیاتی او غلک
 سلیمان او لاجقدر پس قصه معمار دن خصه اعتبار بود که نشاء انسانیه نک
 مراعاتی و امدا حیوی مقصود اهل اول و بیت معمور قلب انسان که کعبه دایره
 وجود و مظهر و مجالی معبود درانی اقامه و سحاره هدم افنادن اقدم هر نه
 مرتبه ده اولسه بود قیقه ملنی و مهمل کر کن بلکه فوق الحد مرعی و مستعمل کر کرد
 بعد حکم مزبور تنویر دلیل ایدوب بیوردیکه اعداء دین حقه جزیه و صلحان
 مقصود بقاء نوع عباد الله در که شیئا فشیئا شرفایمان معبود ایله مشرف
 قلنوبیا و احیاء و بقاء صوری دخی حیوة معنوی بر منقلب و لمقده در بعد
 معنای ایت کریمه دیکدر که اگر کفار صلحه مایل و جزیه قایل اولسه لر سزد دخی اول
 ستمی قابل اولوک و حقه توکل قیلوک که سزدن اعدا **قوله** الاتری من و جب علیه

القصاص کیف شیخ لوطی الدم اخذ الفدیة والعوفان ابی فح یقتل الاتری بجانته
 اذا کان اولیاء الدم جماعة فرضی واحد بالدیة او عفا و باقی اولیاء لا یردون
 الا القتل کیف یراعی من عفا و یرح علی من لم یعف فلا یقتل نصاصا یعنی ظاهر کور من
 مسن که برکسه مظهر حکم قصاص اولسه ولی مقول فحیر در دیلرسنه دیه الوردیکه
 عفو ایدر اکمل با ایدرسه قتل مقردا و لوردیوسه عند الشارح قتل بوقدر و دخی
 کور من مسن که جن اولیاء مقول جمع کثیرا اولسه اچنده برسی دیه یا عفو دخی
 اولسه و اولیاء باقیه قتل استسه شرعا جانب عفو مزج و مراعات قلنور طرف
 قتل مزج و ملقاء او نور سر و حکمتی رحمة و وجودک سبقتدر **قوله** الاتراه علیه
 السلام یقول فی صاحب التسعة ان قتله کما مثله یعنی کور من مسن که نبی علیه السلام
 صاحب تسعه ده که مقتولک علامت در ولی مقول اول علامتی کونک الذر بولک

ایسه انوک قتلن طلبا بدکره بیور شرکه بو علامتی بولنک قتلن مثله اول
 نسه صاحبنک قتلن کبیدرکه ظلم قتلن اولمقدن پس بوقضیه ده دخی جانب عفو
 وبقا معتبر اولی کوردی نسه کسرنون وکون سین ایله جبل غریب قیدر حرام
 یعنی بر قولانی کبی انلودر **قوله** الا تراه یقول وجزاء سینه سینه مثلها جعل القصاص
 سینه ای سوه ذلک الفعل مع کونه مشروعا فمن عفی واصلح فاجر علی الله لان علی صورت
 فمن عفی عنه ولم یقتل فاجر علی من هو علی صورت لانه حق به اذا انشاء له وخی
 کورن می که الله تعالی بیوردر جزاء سینه سینه مثلها پس سینه تانیه که قصاص
 امر مشروع ایکن حقیقانی صنفه سوه ایله حکایت قلمای سقی اسقاط جزائی وتمام
 طرف اولی فی شعر در زیر بیوردر هرکه ترک جزا و اختیار اولی قیلوب عفو وصلحه
 رضا ویره اجری وجزا سی الله تعالی اوزرینه واجیدر زیر اقصا ص و بنا حق و با عفو
 قلنا حق بعد صوره حقد ر پس فی فنا صوره حقیقنا در نته که ابقا صوره
 حقیقنا اولد وخی کبی پس عار فینک اجری صاحب صوره اوزرینه اولور حقی
 تعالی عفو عبده احقد ر زیر کند وایله منشأ سیدر و نفسی ایچون مر با سید
قوله وما ظهر بالاسم الظاهر الا بوجوده فمن راعاه فانما برأ علی الحق حال بود که
 ذات حق ووجود مطلقا اسم ظاهر ایله ظهور یافته دی الا انسانک مرأت
 وجودی ایله اتدی پس هرکه انسان فی رعایه اتدی حقه رعایه اتدی **قوله**
 وما یدم الانسان لعینه وانما یدم الفعل منه وفعله لیس بعینه وکلامنا فی بعینه
 کان سئوال مقدر دن جوابدر که صوره حقد یمکدر انسان نه وجمله مستحق اولور نگاه
 محموده وگاه مذموم اولور حق خود من حیث هو حق هرگز محمود در جواب ویرور که
 انسان دخی لعینه قبیح و مذموم دکلند بلکه قبیح و ذم کافعل وصف حیثیند شرطی
 در فعل خود عین انسان دکلدر پس عین نفسند مذموم دکلدر **قوله** ولا فعله

الا الله ومع هذا منها ما ذم ومحمد منها ما حمد كان برَسُولٍ مختلِفةً بجوابه در که هر شیک
بر عین خاجیسی اولم حسی ایله فعلک دخی عین ثابتدر پس فعل دخی عین حیثیت
مذموم اولمز محمد و حدر زیاذم و مدح نسبتة خارجیه دن ناشیدر جواب بر نور
که هر فعل حقدر بوجمله ایله بعض مدوح بعض اخر مذمومدر حیثیة نسبتی ایله

قوله ولسان الذم علی جهة الفرض مذموم عند الله فلا مذموم الا ما ذمه الشارع
پس عین فعل نفسند مذموم اولیجاق لسان ذم علی جهة الفرض النفسانیة عند
مذموم اولور ما دامکه شرح تعیین اتمیه زیاکاه اولور فعلک قبح و ذمی اولذم
اید بچنک حالته عدم مالا یمتد ناشی اولور پس مذموم اولور که انی شارع ذم
پس شیخ بوراده مذهب اهل حق تصحیح بیوردیکه حسن و قبح شرعی اولور عقلی
اولیه **قوله** لحکمة یعلمها الله او من اعلمه الله کما شرح القصاص للمصلحة ابتقاء

النوع واردا علی القیدی حد و الله فیه ذم شارع تعلیلدر یعنی شارع ذم
فعلی بر حکمة خفیه متضمندر که حکمة الله دریا انبیا و اولیاء عارفین در که علم
لدنایله معللدر نته که شرح قصاص حکمة و مصلحتکه فی الحقیقه قصاص بقاء نوع
واحیاء افراد انسانیدر صورت قتل فرد ایسه ده **قوله** وکم فی القصاص حیوة یا اولى

الالباب وهم اهل لب الشئ الذى عنوا علی اسرار النوا میسر الاطیمة والحکمة اول
حکمة مشروعة قدیمه اشبوا یة کریمه در که مذکور اولدی بعضیله لفظی ایه
مذکوریدر بربط ایدوب حین مقدم قلمشله و معناسی من بوره ده نازلدر بوا یة
دیگدر که دیمشله نزل فی هذه المعنی قوله تعالی عاقل ذمیک اولزده فیه ضمیرک قصاصه
ارجاع اتمشله بعد ضمیر لفظهم اولوا الالباب بینه مراد هر شیک لبته و حکمة خفیه
عارف اولنله دیر لرا کرجه ظاهر لعة اولزده عاقل دیگدر اما اولوا الالباب بینه
مرادی عاقل عارفدر که اسرار وجوده و حکمة شرعیه واحکامه عارفو متفطن

نوامیسند مراد بوراده
شرایعدر اگر چه ناموس
ملک و محی در مراد بوراده
مسبب سبب دکلده
مسلمه

اولا قوله واذا علمت ان الله تعالى يحب هذه النساء واقامتهما فانت اولي بمراعاتها
اذلك بذلك السعادة فانه مادام الانسان حيا يربح له تحصيل صفة الكمال الذي
خلق له ومن سعى في هدمه فقد سعى في منع وصوله الى ما خلق له وقتا كهذا
بلدك ايسه كه حق تعالى بونشئه شريفة النساء يربح بها وبقا اقامته
سا عيدر پس اي عارف لبيب من بحسب النياية او در عاينه اولي واختر من
باعث اولويه وحقية اولجواد مطلق و سن ممكن محتاج سن سنك رتبة
سعادت و وصولك اول نشا نك رعائتي ايله در كه بلكه في الحقيقة اول نشا
سنك نشا سنك نشا نك عيني در و مادامكه انسان فاي زودت حيات
ونشاء كون و حصول در الميتة اذن تحصيل صفات كمال ما خلق له من اول و ما
پس هر كه نشاء من بوره نك هدم بنا سته سا عي اوله كمال ما خلق له نك عدم
وصوله سبب داي اولور پس طرف حقد مجازاة بالمثل و نوبيا نك دخی بنفستند
اولا كمال منظرينه و صولي ميسر و لما من شعله دخی اولسه زير وجود في در مفضلي
معرفه موحدين بود **شعر** مستا اولور من جن كل لايقه سن جاك ايلو عارف و حدة اولور
بوفى در ايك ايلر **قوله** وما احسن ما قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الا انتم
بما هو خير لكم و افضل من ان تلقوا عدوكم تنضروا ارقابهم و ينضروا ارقابكم ذكر الله
مدعاى سابقا بنا تا چون بيورر كه نه كوز لدر حضرتك بو قولى كه بيورر بو خير
خير دن عارف و متبنيه اولك كه تحقيقا سزه اعداى دينه مقابل و مقابلا و بقدر
كلمة ذكر الله قايل و ملق خير لودر زيارت نك ضمنند اكر حه اعلاى كلمة الله حاصل
ايسه لكن هدم بنيان الله دخی و اقدر پس ثواب شهادت هدم بنيان وجود
بدل معادلا و لما نه قدر جو عيسد فقيرا يدورين ذكر الله بغير سر هدم الوجود
خبر اعلا موجود در تا مثل اولنه بعد غزوى ضرورة حال دخی ايجاب ايسه حال اوله

درد نمک در لکن معلوم اولسونکه بوکلامدن مراد عارفه نمی غز و جهاد کلد
حاشا و کلا بلکه مجرد غرض فیض اسرار و اظهار معرفت در غفلت و اطمینان **قوله** لانه
لا یعلم قدر هذه النشأة الا نساينه الا من ذكر الله الذكر المطلوب فانه للمعاني
جلیس من ذکره و المجلس مشهور الذاکر و متی لم يشاهد الذاکر الحق الذی هو جلیسه
فلیس بذاکر و انشاء انساينه نك قدرنی بلنا لا حتی ذکر مطلوب ایله ذاکر
اولان عارف بیلور زیرا حتی تعالی ذاکر عارفك جلیدر جلیس ایسه مشهور
و انیس ذاکر اولور پس ذاکر ك جلیس مذکوره کور میسوب غفلت ایله ذاکر اولان
پس مطلوب که جمعی قوای روحانیه و نفسانیه نك حضوری و جمعیه در بر وجه
ایله که وجود ذاکر فانی مطلق اولوب باقی مذکور حق اوله که وسیله دیدار در اما
فضیله غز و جهاد ثوابی شهادت در که مؤداسی دخول جنت در **مصراع** بین تفاوت
راه از کجاست تا کجا **قوله** فان ذکر الله تعالی سار فی جمیع البدن الا من ذکره
بلسانه خاصه فان الحق لا یكون فی ذلك الوقت الا جلیس اللسان خاصه
فبراه اللسان من حیث لا یراه الا انسان بما هو رای زیر احقق ذکر کی که ذکر ^{مطلوب}
اوله عبدك جمعی اجزای روحانیه و جسمانیه سار بره در اما ذکر غیر مطلوب
که حتی الحق لسان ایله مذکور اولان اول زمانه حتی جلیس انسان اولن بلکه
جلیس لسان اولور الحق اول تقدیر جهه جمعی قوی و جمله اجزا حصه لرین الزلزل
مثلا صفات سبعة دن بصرو سمع حاصه لرندن بهره دار اولان لرالی غیر ذلک
پس بو مرتبه ده لسان حتی کور در اما انسان من حیث هرا انسان کور در کماله ایله
کور من که اول رؤیة روح ایله و قلیسا ایله کور مکدر مرتبه جمعیست در بلکه انسا انوکله
کور مدوکماله ایله کور در که اولان لسان ک کند و سته مخصوص اولان حالت در بر
ضمیری حقه بما هو ضمیری لسانه عاید در بعد اول لسانه مخصوص اولان حالته

بصراطلاقاً ندى زیرا انوكله كورر ديمك اكا بصرديمك اولور پس اشاره اولوكه
هر شيك صفات سبعة كما اليه دن نصيبى اوله اما حيوان صفات من بوره نك
مخالى ايله محقق واما عين روية نسا فى سى بصرايله اولمز بلكه روحانية مخصوصه
ايله اولور **قوله** فافهم هذا السر فى ذكر الغافلين فان المذكور من الغافل حاضر
بالاشك والمذكور جليسه فهو يشاهد والغافل من حيث غفلته ليس بياكس
فما هو جليس الغافل پس اى عارف اذعان ايله بوسر شريفى كه هر كز مرتبه
وجود يوده بر غافل عن الحق يو قدر كه مكر معدوم فحضر اوله زیرا هر شيك بر
حضور وارد بعض اجزا سى ايله دخی اولسه زیرا بعض اخره غافل وماندن بوجوه
غفلت لازم كلتن پس جزا ذكر ك مذكور ايله حضورى محقق واما غله جليس
حق اولوب اگر چه جزء غافل حسبى ايله جليس كل ايسه ده پس دخی بالواسطه
جليس حق اولور نهايت حتى دريجه واحد دن مشاهد اتمش اولور هله مثال
مطلق اولمز اما غافل من وجه اولور **قوله** فان الانسان ما هو احدى العين
والحق احدى العين وكثير بالاسماء الالهية كما انا لانسان كثير بالاجزاء
ولا يلزم من ذكر جزء ما ذكر جزء اخر فالحق جليس جزء الذى ذكر منه والاخر
متصف بالفضلة عن الذكر ولا ان يكون فى الانسان جزء بذكر الحق به ويكون
الحق جليس ذلك الجزء فيحفظ باقى الاجزاء بالعناية زیرا انسان كثير ردى
العين دكلدر كه حق بر جزئه مذكور اولمقدن مجموعن مذكور اولمقدن لازم كلتن
زيرا واحد العين دكلدر بو تقدير چه بر جزوى ذاكر سائرى غافل اولور حق
تعالى جليس ذكر ذاكر اولور پس انسانك لا بد اجزادن بر جزوى بارى ذاكر
حق كركدر صورة شخصيه سى محى باقى اوله زیرا موجودك بقا سى مدد نيفض
وجود مطلق اوله دركه اول وجود حقد وسيله مدد خود ذكر در **شعر** مدد

ایت قلموزه ذکر کی هرگاه مدد بزه ویر فضلو کله بردلا گاه مدد مدد ایت خضر توند
 ظفر و کذر گاه مدد مدد الله بزخایله کراه مدد زیرا اول نسبته جنبه حضوریه که
 جنیس جزء اولما سندن ناشیه در سایر اجزاء اعصابه دخی عنایتی سرایت اند
 اول عنایتیک مجموعی بدن حمایتند اولور و بالجمله اول نور حضورا کسیر حقیقه
 حیات اولوب سایر فایزات بدنه تا نیراید و معلوم اولسونکه مذکور اول
 حکم عالم صغیر حکم عالم کبیره دخی مقایسه اولنور بوحیث شریف حکمی ایله
 بیورولا تقوم الساعة بحلی وجه الارض من بقول الله الله یعنی بیوزن مازامکه
 کلمه الله ذکر ایدر ذاکرا ولا قیامت قومیز و بنیان عالم کبیر که شهادتله سمی در
 جزایا اولمز زیرا انسان عالم کبیرک شخص جزوی سی اولمز حی ایله جزا سندن
 بر جزوی منزله سندن در پسر عالمک بر جزوی ذاکر بولنمقله اولور اول جزوه
 جلیس محقق اولوب سایر اجزایک بقا سندن غایتا تمش اولور و بعد مراد
 بوراده ذاکر ایله انسان مطلق در اواسط ناسندن ایسه ده زیرا انسان
 کمالک ذکر کی جمیع اجزاء عالمک ذکر کی مثابه سندن در **قوله** وما یتولی الخیة
 هذه النشاءة بالمستی موتا فلیس باعدام وانما هو تفریق فی اخذ الیه سؤال
 نمیلدن جوابدر که چون انساندن جزو ذکر مقرر اوله هرگز انسان مذکور
 وفنا اولمز کرکدی زیرا انسان خود بقاء مقدر دندن میتجاوز بقیسته قادر اولمز
 حاصل جواب بودر که حقک نشاء انسانیه هدمنه والی تدوکی شی که موتله
 مسمی در اعدام وفنا دکدر بلکه مجرد تفریق اجزادر که نفس با طقه ماده عنصریه
 دن حاصل تدوکی سبحن طبیعتدن تخلیص ایله کند ویر قریب ایدر فقر ایدر
 بو مرتبه عامه انسانه نسبته اولمقدمه عالم یوقدر مکر مرتبه انعامه اول
 عوام حسابند منخط اوله **قوله** ولیس المراد الا ان یا خدا الحق و اینه بر جمع الامر

كله بود مخي سوال و هميدن جوابد كه عبدك مرادى عالم عناصره مكنت و بقا و كيد
 جواب و بزرگه مرادا انسان عارف دكدر الا حق تعالى نفس با طقه سن يد قدر بيله لخذ
 ايدوب مريم جمع امورا اولان حضور على و موقف ساميه ثابت و واقفا اولوب عبادت
 مقتدر حاضر مستقر و لقدمت بو مرادك خلاص مقصود ايدن زمره نشيرن معدود
 اولمن **قوله** فاذا اخذه الحق سوى له مركبا من جنس الدار التي يتنقل اليها وهي دار البقاء
 لوجود الاعتدال فلا يموت ابداى لا يفترق اجزائه پس سخن كه حق سبحانه و تعالى
 الله يوفى لا نفس حين موتها منطوقه نفس انسانى تو قى ايدوب ذاته رجوع
 ايدرسه انو يكون مركبا اولان منتقل اولدو مخي كه عالم مثال الدار اول عالم حقايقه
 مركب بر مركب لطيف تشويه و تعديل ايدركه اول مركب انتقال ايدو كى موطن جنسه
 اولور يعنى هيئه مجموعته سنى باقية الاجزاء اولور قابل هدم و فنا و تفرق و اتصال
 اولمن بعد و اصل اولدو مخي مقام كه موطن حشش و جزا اول موطنه مناسب ايدركه
 حقايقندن حاصل براوزه مركبه مخي تعلق ايدركه دار جنسه و نادر و جا كاخانه نعيم
 و بوراه اول بدن ايله باقى بر قرار اولور و برا اول موطنه ثابت اولان اعتدال حقيقى
 اجزاسنه تفرقه و اختلال و بر من پس هر كى موت اضطرارى كور من **قوله** وما اهل النار
 فما لهم الى النعيم ولكن فى النار اذ لا بد لصورة النار بعد انتهاء مدة العقاب ان تكون
 بردا و سلاما على من فيها وهذا يفهمه مقال من بور سواله مقدر ورود في دفع
 الجحيم ايدركه امر ككلى حقه و جامع دري كمدن فهم اولنور كه مرجع جميع حقايق
 اخر واحد اولامع هذا صورة باقية اشياء به ده امر متفاوت ايدركه فرقه سعد
 اعاج مذايج نعيم زمره اشقيانا ايدركه مدار كه محمد و حاضلى جواب بودركه
 مثال خالدن فى النار مخي اخر كار نعيم در كه صورة عذاب عذاب و راحت مبتدك
 اولور و شدة نار مديده با مر الله منتهى اولدو در و سلامته متحول قنور زيرا

مطلب

هر شينك اصلي رحمتد رو عذابا مر عرضيد ر لکن نعيم مزبور نارايجنده اولور اعتبار
 طبيعة ايله الم حسن اولتمز بلکه منا فرطبيعة ملايم طبيعة اولوب قوه حاسه ادراك
 ملايم نشو اولور نارك معذب اولما سي خود ادراك منا فرايله ايدي مذکور اولان
 دليلك بعض مستذكي عقل و شهود ايسه نقل دخی موجود در که بيوريلور بعض کابر
 محدثين مرتبه مشهودن قوی طور لر معنای خلود اليجون ورود نفوس خود خلود
 في النار دلالت ايد خلود في العذابه امتزج لر بعض علماء بو محله بوايه کريمه ايله
 نقض براد اتمش لکه انالجر مين في عذاب جهنم خالدون الابر فقرايدورين تاويل
 قاشانده و علی هذا يجعل الخلود على الكفا الطوه ل الاعم من المتاهي وغيره ديش واقعا
 مجرمين عصاة مؤمنينه شامل يکن خلود معنای حقيقي سنه حمل وانتمش مشکو
قوله نعيم اهل النار بعد استيفاء المحقوق نعيم حليل الله عليه السلام حين التي
 في النار فانه تعذب برؤيتها وبما تفود في علمه وتفرد من انها صورة تولم من جاورد
 من الحيوان وما علم مراد الله فيها ومنها پس اسم منقسم حقوق الله استيفا اذکره يعني
 وجود مخالفات عداوات و صوف مضادا که مقتضياتا سما متقابلا تدبري
 بالتمام حقل من الدقه في المثل نعيم اهل نار نعيم خليل رب جبار کبي اولور که نار
 القا اولند و غي حينده واقع اولان نعيم دراکر شبيهه واردا اولور سه که خليل نجبه
 مشبهه بها اولور که انده هرگز عذاب يوعيدى جواب و بر لور که خليل مجرد رؤيه
 نار ايله معذب و حکم و هم عاده طبع ايله تفرد بولن اعتقاد او زره که صوره نال البته
 جوارنده اولان حيوانه مولد مضطرب ايدي حال بوکه حقا مرادى کند و بيه صوره
 عذاب و رحمة ايدوکن بلدى فقرايدورين افعال رحمتي ضد ندن کوسر ممل معابر
 حقيقي مجاز ايله ادراك اتمک کبيدر فمهي ذوقه دايردر **قوله** فبعد وجود هذه
 الالام وجد بردا و سلاما مع شهود الصورة البويهه في حقه وهي نار في عيون الناس

اکر قاضی بیضاوی قوطا و زرنه
 مجرمین کفارہ محول اولور عصاة
 مؤمنین ذکرند ايمان لازم کلور
 خصوصا اینه ما کتون ايله فحطب
 اولدولری مدعا موزه قرینه فرجه
 در صاحب کشا فک ما کتون بولده
 استهزایه حمل تدوکی خلافا بزر
 خصوصا لفظ استهزایه دلالتی
 فقیدر صاحب مذاقه ظاهر در
 توجیه مذکورده لفظ واحدک
 معنای حقیقندن عدول لازم کلور
 انلر تفسیر لفظینک حقیقندن تفسیر
 لازم کلور که مجرمین و ما کتون
 در خصوصاً فانود مکث طویل
 ايله تاویل اولتمق شایعده
 تا مل اولن معلله

پس نته که حضرت ابراهیم الام مشهوده نك وجود دن صكره كند و حقند ناری
برد و سلام كوردی سایر ناس عیونند عین ناریکن كذلك زمه كهار مستحق اولدی
الام مجازاة ناریله مصار و معاقبا ولد قدن صكری ناری برد و سلام بولور
اما صوره لوینیه سن مشاهد دن حالی اولمز لرا كوجه اثر مرتبه سن كورمز لپس سایر
ناس عیوننه نسبه ناز و بونلن اضافة نور و راحة اولور **قوله** فالشی الواحد
یتنوع فی عیوننا لناظرین هذا هو التجلی الالهی پس بوقدر بوجه شی واحد اختلاف
عیون ناظرین ایله مجتهد و تقابل قبول قابیلن ایله متنوع و مختلف اولور تجلی
الهی دخی بویله در نلكه بو حال عین تجلی دب متعاد لدر مثلاً تجلی حق نفسند
واحد بحسب لناظرین متعدد در زیر حق تعالی ناظر محبوبه اسما و مجابیه سی تجلی انسه
اعیان خارجیه بی صور مجابیه متباینه كورد كه هر بی متباین ذات حق كور نور اما
ناظر عارفه كثره اسمائیه سی ایله تجلی انسه اعیان مجالی سما كورد پس واحدة ذاتیه سی
تجلی انسه اعیان كثیره ده متجلا اولان ذات واحدی مشاهده ایدر پس نازكه
امر واحد در صوره من بوره ده تجلی وجدانی الهی بی مثال اولمز جا ندر كه عین نظر
صور مذكوره ایله ظاهر اولانته كه قولاً فی الذكر احتمالین شار حد **قوله** فان
سئلت قلت انا لله تعالی مثل هذا الامر ان سئلت قلت انا العالم فی النظر الیه
وفیه مثل الحق فی التجلی فیتنوع فی عین الناظر بحسب مزاج الناظر یعنی پس سن ای
عارف بو احتمالینه نظرایله دلرسن حال ناری تجلی وجدانی بی مثال ایدرسن
ودخی دیرسن كه امر من بوردی حق تعالی صوره متنوعه ایله تجلی ایدر یا خود
استر من عالمه مثال طو تسن ودخی دیرسنكه عالم فی الحقیقه عالمه متبی
اولان نظر عارفه یا خود عالمه نافذ اولان نظرده حقیق مثال ایدر یعنی
بحسب القوابل متجلی اولوب عین ناظر ك مزاج استعدادی ناظر حسی ایله متنوع

اولمقدمه عالم حقاقتا مثال در بعد شیخ قدس سره ناری مثال مزاج اولمقدمه
 دخی اشارت ایدوب بیورد که **قوله** اوینوع مزاج اننا طریقتی نوع البخلی وکل هذا
 ساع فی الحقایق یا خود مزاج ناظر امر واحد ایکن بقدم تجلاید تبعیله متنوع
 و متعدد اولور پس تمثیلات ثلاثه معرفه حقایقه جایز و شیوعی حدوت
 میجاوز در نته که بیانده بویور **قوله** قلوان المیت اولمقتولای میت کان اولی
 میت مقبول کان انا مات او قتل لایرجع الی الله لم یقض الله بموت احد ولا شرع
 قتله فالکل فی قبضه فلا فقدان فی حقه یعنی مرجع کل جزاید و کنه تمهید ایدر که
 اگر بر میت با جله یا خود مقبول بقتل قاتل هر نه میت و هر نه مقبول اولور و اولسون
 کرک سعید و کرک شقی جن حین موتره و حین قتلده حقه راجع اولسه حق تعالی ^{فرید}
 موتره و قتلده راضی اولمزایدی و قاتلک قتلنی مشروح قلنا یددی زیر اعدم شرس
 محضدو با لکلیه اعدام موجب استفاء ربیدد زیر اربوبیت مر بوبایله متحقق
 اولور پس حق تعالی ذاتی مرید اولنق منتهج و اعدم باطلد ر پس بعید
 ممکن محل حکم ظاهرین نایل اولسه تحت حکم اسم باطنه داخل اولورو ولایه ^{حقیقه}
 خارج و باطل اولن پس کل امور حقاقت قبضه تصرفند ثابتد و هر کن حقه
 فوت و فقدان یوقدر که بلکه فوت و فقدان ممکن است نسبت و بحالم صورت
 اضنا فتلده در ولا تفرق اجزا فوت و فقدان ایجابا **قوله** فشرع العقل
 وحکم بالموت لعلم بان عبده لا یفوتة فهو راجع الیه پس حق تعالی قاتل ایچون
 قتل مشروح اندی و موتره تصفا اندی زیر اعبدنک فوت اولمزایوب کند و یه
 راجع اولجعیقن بیلور ایدی **قوله** علی ان قوله تعالی و الیه یرجع الامر کلہ ای فیه
 یقع التصرف و هو المتصرف فما خرج عنه شیء لم یکن عینہ بل هویته هویین
 ذلك الشئ و هو الذی یعطیه الکشف فی قوله تعالی و الیه یرجع الامر کلہ

قولى بصرف حقد و افتقد و متصرف و متصرف فيه جمله سى حقد رويمكدر و حقد
 بر شى ظاهر اولما مشدركه اول شى عين حقا و لميه بلكه هو يدحق ذلك الشيدك
 عين درو بو معنى حقد و اليه يرجع الامر قولنده كشف اعطا اتمشدر زيرا
 عقل بو مرتبه يه واصل اولما حاصلى بودر كه هو يدحق استيا بر مبداتى صرفت
 اطلاقندن غيب ذاتند ثابت اولان شئون مستحتمه سى تقيد و لباس مظاهرى
 خارجيه ايله تلبس اتمه سيدرو مرجعيتى مقيدات ممكنه نك صفات تقيديه
 دن منسلخ اولوب صرفتا طلاقه معود يعنى ظاهر دن باطنه رجوع اتمه سيدر
 علاوه مذكوره دن فايده ظاهر دي بيان محتاج و كلدر **فصل حكمة غيبه و كلمة**
ايوبيه كلمة غيبه ايله ايوبك نسبتى اركض بر جلك امر ايله سر غيبند
 ماء الحيوه حقيقتك ظهورنه سببا و لما سيدر كه تحت رجلنده ماء حيوتى
 غيب و شور ايدى اخر الامر مس ضرر دن شك ايدى عاجز و مضطرب و محبات
 حق تعالى صرفى كشف و ادناس مرض بد نيدن سرى نظير ايتدى **قوله** اعلم ان
 سر الحيوه سرى فى الماء فهو اصل العناصر و الاركان و لذلك جعل الله من الماء
 كل شى حى و ما تمه شى الا و هو حى فانه ما من شى الا و هو يسبح بحمده و لكن
 لا يفقهه بسبحه الا بكشف الهى و لا يسبح الا حى فكل شى الماء اصله تحقيقا من
 اى عارف و انا اول بلكه سر حيوه حقيقه ماده ساريدرو حقيقه ماء نفس
 رحمن در كه هن نفسا نسا نيدى اول نفس بالفعل جا ريدر خصوصا بعض حكما
 و انبيا قولنج ما اصل عناصر و اركان نددا و لا جلد ندر كه نظم شريف قران حى
 من الماء كل شى حى بوكا برهاندر و بر شى بو قدر الا سر حيوه ساريدر زير
 شى حى ايله سما اولان حق حمدى ايله يسبح و ذا كر در ذكر خود ذا كر سبب تجلى وجود
 با ريدر نته كه سابقا مذكورا اولدى لكن بسبح شياء اصحاب كشف حداد

مطل

حكمة غيبه

غريب

غیر منکشف و هویدا اولم **نظم** ذکر حی ایله زنده در هر شیء و من الماء کل شیء
 حی پس هر شیء مبع اولدوغی قرانه ثابت اولوب و هر حی مبع اولیجا قهر شیء
 حی و هر شیده اصل ماء اولور و صغری و کبری نتیجه بولور **قوله** الاتری العرش
 کیف کان علی الماء لانهم نه تكون فطنی علیه فهو یحفظه من تحته یعنی کور پیش
 که اول اجسام که نفس رحمتدن تعیین وجود قبول اتمشدر عرش در نه و جمله ماء
 اوزرنه ثابتدر زیر ما دن متکون اولدوغی چون ما اوزرنه طاعنی و عالی ایشد
 و ماء فی تحتدن حفظ اتمشدر زیر ما هیولاد و عرش صورتد و صوره هیولاد
 قائمدر پس صوره معنای محیط اولوب اوزرنه عالی اولدوغی کجی هیولاد ناعلا
 اولوب هیولاد فی اخفا اتمشدر و هیولاد فی صوره عرش تحتدن حفظ و ابقا قلمشدر
قوله کا انا لانسان خلفه الله عبدا فتکبر علی ربه و علی علیه فهو بجانہ مع هذا
 یحفظه من تحته بالنظر الی علو هذا العبد الجاهل بنفسه نه که الله تعالی انسان
 عبودیت اوزرنه خلق اتمش ایکن زنی اوزرنه متکبر و زنی خفی اولدوغی و ظاهر
 اولدی بونک بری ایله حق کا تحتند حافظ و ناظر اولدی اما من بود اولد
 حفظ و نظر تحتانی نفسنه جاهل اولان عبدک علونہ نسبتہ ایله در که نفسنه
 عارف اولیا عبودیتنه عالم اولماز پس محفل من بود بسبب علو و باعث تکبر بود **قوله**
 وهو قوله علیه السلام لود لیتیم بجبل طهبط علی الله فاشا الی ان نسبة التی الیه
 كما نسبت الفوقیه الیه فی قوله تعالی یخافون ربهم من فوقهم وهو القاهر فوق عباده
 فلا الفوق والتحت ذات حق تحت عبده نسبة اولدوغی و غنه دلیل حق تعالیها اند
 منزله ایکن جمعی جهاتر شمولن بطریق البالغۃ رسول الهک بوقولی جلیلی در کتب بود
 اکثر بر جلی سببی ایله ما تحتکونه ادلی و التقی و لشکوز البتہ وجود باری اوزرنه
 ابرتر یعنی زود و قوی حق اوزرنه اولور زیر بر محل یوقدر که وجود حق اولی

علو من بود بطریق الاحاطه در
 کتبه شکل مقتضا سخی اوزرنه

اوله كرك داس رس مقدارى كرك سوزن عبارى نه مرتبه فرض اولور و سوزن
 پس ولاجهات سندن جهت تحته نسبة اشارت قادی محل شبه عامه اولور و عین
 بعد نسبة فوقیه سنی یخافون درهم من فوهم ایله بیان اندی حضرت قرآنه
 خوف و مرجان فوقه اضافه اولمنه فلک حکمی نفوسه اوقع اولما عین درسته
 که وهو القاهر فوق عباده قولنده دخی مهر عالیدن ساقه ترب اند و کبیر
 در و انسانک اشرف اعضا سی عالی سندن اولوب وقوة حاسه اکثر و دماغ
 منبع سایر قوی و قدر اولور و عینقدر بین جهت فوق و تحت حق ایچون نص قرآنله ثابت
 اولیجاق بونلر خود اصل جهاتند بلکه جهت حقیقی بویکی سی در سایر جهت اضافه
 در نسبة ایله متحد و متغیر اولور نته که حکمة اشراویه ده بیبا اولمشدن
 بطریق اللولویته اولور ثابت جهتن مراد حاشا جها ایله حتی حصر و تحدید دکلدر
 بلکه مراد زاله حصر و تحدید در عارف اولان بیلور **قوله** و لهذا ما ظهرت الیجهات
 الست الا بانسان وهو علی صورة الرحمن یعنی حق ایچون جمیع جهتن ثابت و حق
 محیط جمیع جهاتند اولور و عینقدر که جهات حوا ایله ثابت اولور اما انسان
 ایله ظاهر اولور و حوا ایله اولمز زراحت محیط جمیع جهاتند پس بر فوق یوقدر که
 احاطه حصه اولیه و بر تحت یوقدر که حوا نك تحت قبلا میه سایر جهاتند
 دخی حال بویه در که محدود جمیع جهاتند اما انسان ایچون بر فوق ثابتدر که انسان
 ثابت دکلدر و بر تحت ثابتدر که انسان انم موجود دکلدر پس محیط جهات اولغ
 ایله باعث ظهور جهات اولدی دخی انسان صورة رحمن در زراجم صفات
 متقابله در اولجلدن جهات متقابله ایله تحقق اتمشدن **قوله** ولا یطمع الا
 یعنی بخدا روحانی و جسمانی الله دن عین یوقدر زراحت که وجود مطلقدر وجود
 ندای موجود دن وهو یطمع ولا یطمع قولندن ما خود در **قوله** وقد قال الله

جهة الاشرافه ایدجه
 اصلیه حقیقه ایکی در
 فوق محدود زرا سایر
 تبدل اوضاعله متبدل
 اولور دیمشد رفیق
 شبه کلور که فوق و تحت
 دخی تبدل وضع ایله
 محمول اولور جویاند
 تا مل بویر که
 سدا

تعالی

تعالى في حق طائفة ولو انهم اقاموا التوراة والانبيا ثم تكلموا فقال وما انزل
اليهم من ربهم كل حكم منزل على لسان رسول او ملهم لا كلوا من فوقهم وحال بوكة
حق تعالى برطائفة حقهه كه قوم موسى وعيسى در بيورديكه اكر بونرا احكام تورا
كما هو حقها اقامة وانجيلي بنما ميا قراءت انسه لر بعدة سنين وتعيم بعدا لتعريف
والتحصيص ايدوب وما انزل اليهم دديكه لسان رسولايله منزل وغير رسولايله
ملهم اولان دخي كلامي شامل قلدي تاكه انده سا تراحاد ناس دخي داخل اولدي
بعد جواب اوده لا كلوا من فوقهم دديكه مراد رزاق روحاينه بي ومعارف
وهيبه بي نفس بغير عقل وكسب حاصل قيلورد يكدر **قوله** وهو المظلم من الفوقية التي
نسبت اليه يعني الله تعالى مطعم وفايز اولور جهة فوقيه دن كه اول جهة ذاتة
نسبت اولنمشدي **قوله** ومن تحت ارجلهم دخي رزاق روحاينه اهل اشرق
كبي علوتنيزه دن اخذا تدكاري كبي احوال ومواجيد كسبية نفساينه دخي شون
كبي سلوك طريق اولر ايله جذب ايدر لرا ولي عمل روح ثاني سي عمل نفسد را ولي محض
فيض روحا في ثاني سي كسب فكر ونظر نفسا في اولك مقدماتن منبع محض ثواب
ثانينك كاه خطا وكاه صوابد روهم ايله مشوبا ولد وغيره **قوله** وهو المظلم
من الخية التي نسبها الى نفسه على لسان رسوله المترجم عنه پس حق جهة خية
دن مطعم اولوب بقاء طعام نفسا في ايديجيد رنته كه جهة من بورة نفسنه
نسبة اتدي ما نسبتي لسان رسول مترجم دن ايدوب وصفه معلوم ايله
اوا تد وكى نسبة خية نك بعد وحشيتي ازاله ايجوندرد **قوله** ولم يكن الماء على
العرش ما انحفظ وجوده فانه بالحيرة يحفظ وجود الحيا لا ترى الحيا اذا مات
الموت العرفي يخل اجزاء عظامه ويتعدم قوله عن ذلك النظم الخاص اكر ماتت
عرشه اولوب وعرش ما فوندر مستقر اولسه وجودي محفظ وباقي اولر دي

ذير وجود حيي حيا تله محفوظا و نور حيات ما يله بقا بلور كور لمز مكه بر حي موت
 عمر يله ميت و فوت عادي يله فاي تا و لسه اجزاء نظامي بوز لور و عقود مصلحي
 جو ذيلور و قواي بنفسا بيه سي هالك و منعدم اولور و شروط جمعي مرتفع و نبي
 سراي بدني منعدم قلنور **قوله** *قال الله تعالى لا يوب عليه السلام ارض جرك*
 هذا مفلس بارود يعني ماء بارود لما كان عليه من افراط حرارة الالم فسكنه الله
 ببر الماء بو مقدمين منضم اولدي ايسه كه ما قوف عليه حيات زميل شدايد
 كرياندر الله تعالى ايو به خطا بايدوب بيورديكه خاك بايو كي ضربا يله كه
 اندر ماء باردي و وادي در غسل يله قالب بد كو كي چرك و در نبي سقامدن
 تطهير قيل و حرارة قلب باطنوك ربا ضات روحانية يله تبريده تدبير يله

موصوفدن ذكر صفته اكفا اولنوب معنا ماء بارود ديمك ايدوكن بيان ايدوزيرا
 الم مرض مورث حرارة ايدى حق تعالى برد ما يله دفن ارادة اتدى **قوله** *وهنا*
 كان الطب النقص من الزايد و الزيادة في الناقص و المقصود طلب الاعتدال و لا يميل
 اليه الا انه يقارب به يعني حق تعالى ايو ب حرارة مفروطة ازاله اتدى حرارة
 معتدله اتمدى زيرا مقصود ازاله فساد ايدى اثبات فساد دكل ايدى بو
 طب كيفية زايد بى نقص و كيفية ناقصه زياده قلمدن عبارتدر تا كه مقصود
 اولان قريبا اعتدالى حاصل اوله زيرا اعتدال حقيقي محال و دليل عقل اكاد الدر
قوله *وانما قلنا ولا سبيل اليه اعنى الاعتدال من اجلا ان الحقايق و المشهور يعطى*
 التكوين مع الانفاس على الدوام و لا يكون التكوين الا عن ميل و يسمى في الطبيعه
 تحرفا او تعضينا و في حق الحرارة و هي ميل الى المراد الحاصرون غيره **قوله** *ر*
 قال الاعتدال يوزن بالتواء في الجميع وهذا ليس بواقع فلهذا منعنا من حكم الاعتدال
 و اعتدال حقيقك وجوده سبيل اولما و غنك دليلي بودر كه شهود و معرفة

معلوم اوله كه مانند الحكمة
 منافع ثلثة سي وارد اول ازاله
 رخ ظاهري قلماسيد ثانيا حارة
 مفرطه بى حد اعتداله كتور
 ثانيا تقوية هضم ايدو طعام
 مأكول برك منافع ضيقه
 تنصفا تمه سيد ركن مريضه
 اول لازم اولان ازاله عارضه
 طعام و شراب ايسه بوجده
 ابدن اولور ايو ب عوم
 حور طعام و شراب بدن سقط
 ايدى نفع ثالثه تعرض
 او تمامه نكته لطيفه
 بودر اول الله اعلم
 سلام

حقایق علی الدوام اعطاء تکوین مع الانفاس ایدر یعنی هر نفسده بجدد کون
 وفساد کوسترد تکوین مع الانفاس ایسه مکنونک میلنه سو قوف و لور و میل
 مکنون عالم طبیعتده انحراف و تعقین ایله مسمی قننور لکن حق باریدره اراده ایله
 تقبیرا و لنور و اراده من بوره مراد خاصک و جودک اقتضا ایدر و طرف عدمده
 وجود فی مرجع اولور اعتدال ایسه و جوده عدم میاننی تشویه استرپین اعتدال
 وقوعه کلک محال اولور زیرا وقوع بولسه وجود فوت اولور لازم کلور وجود
 خود مقتضای تجلای ذات در فوت اولور ازا اولاجلدن وجود اعتدال ممنوع
 و محال عدالتدی **قوله** و قد ورد فی العالم الالهی النبوی انصاف الحق بالرضی
 والغضب وبالصفات فزیل للغضب والغضب فزیل للرضا عن المرضی عنه خصوصا
 علم الهی نبویک و اورد اولدیکه حق تعالی صفة رضا و غضب ایله متصف بلکه دخی
 ما فوق هزار صفات متقابله متضاده ایله مقید اولور حاله ارضا فزیل غضب
 اولور و غضب مرضی عنه دن رضای ازاله قیلور تاکه احد حکمین نفاذ بولا
 و شروط خارجییه سی ایله پس اعتدال بجه متصور اولور که نفاذ احد حکمین
 ایله جمع اولور **قوله** والا اعتدال ان یساوی الرضا والغضب فما غضب الغاصب
 علی من غضب علیه وهو عنه راض فقد انصف باحدی الحکمین فی حقه وهو میل اعتدال
 خود صفة رضا و غضبک استساوی سید اول خود محالدر پس بر غاصب بر غصب
 علیه غضب اتمز که اندن راضی اولمش اوله پس حق غضبه احد حکمین ایله متصف
 اولمش اولور و رضای بی ثوب حکم غضبه میل اتمش بولنور **قوله** ولما ارضی الحق عما
 رضى عنه وهو غاصب علیه فقد انصف باحد الحکمین فی حقه وهو میل حق تعالی
 بر رضی عنه دن راضی اولمش که اکا غضب اولا پس حق تعالی رضاه احد حکمین
 ایله متصفا اولور و انصاف من بود محض میلدر که خلاف اعتداله دیلدر زیرا

تغلب احد جانين در نته كه لسا ميزان كفتيك طرف سنگينه مابل اولدو كنج
كبي شيخ قدس سره بوراده صفة غضبي مطلق غاضبه نسبت ايدوب صفة رضاي
حق نسبت ايدو كنده نكته لطيف شيخك طرف رضاي مخطون و جميع اتمه بيدر
لطف و ظرافتي فهم اولنه **لمحرره** بو نكته عقلا تقيروا و لتمن ذوقه دايرد **قوله**

و انما قلنا هذا من اجل من يرى انا اهل النار لا يزال غضبنا لله عليهم دائما ابدا

في رحمه فيما ظم حكم الرضا من الله فصيح المقصود فان كما قلنا ما لا اهل النار الى

ازالة الامر وان يكون النار فذلك رضاي الله عنهم فزال الغضب لزال الامام

اذ عين الامام عين الغضب ان فهمت يعني بز بوكلامي اذا تمدك الا بر وجهه اذ

كه عبودن زوال غضب دلالة امتدي بلكه زوال من بود شرط رضايه مقيد

و وجود مسكوت عنه اولدي بو جمله ايله بينه اصل مدعي ثابت و مقصود حاصله

كه وجود دليل و عدم اعتدال حقيقته حاصل كلام كلام من بود زعم اهل ظاهر

و ظاهر نص او زرينه مسوقدر كه مؤدا سني خلود عذاب و استمرار غضب دام

اكر مراد بزم مقابلونا و لورايب كه مراد مذكور اولدي يعني ما لا اهل النار زوال

او زره الم و اذا راوله نازده ساكن و داخل اولد قلري حاله صورة ناز باقيه

ايكن كرو على الاستمرار راحة و رحمته اولانر بو خود محض رضا و زوال غضب

خدا در بود غي اولدي عين مدعاي مثبت اولدو كه عين الم عين غضب و ليجاز

زوال الم زوال غضب اولدو زوال غضب ايسه اثبات رضاي مقيد اولدو احد

طرفي حكم نفاذ بولور و اعتدال منتفي اولورا در حظه فهميد مخطون اولدو ايسه

قوله فمن غضب فقد تاذى من المغضوب عليه فلا يسمي في انتقام المغضوب عليه

بايلا مه الا ليجد الفا صبا الراحة بذلك فينتقل الام الذي كان عنده الى المغضوب

عليه و الحق اذا فردته عن العالم يتعالى علوا كبيرا عن هذه الصفة على هذا الحد

پس شیخ قدس سره سابقاً غضب حقك ذكر نذر فارغ و غضب خلقك ذكر نونه
 شایع اولوب اولاً مقام جمعه بعد مقام فرقه اشاره قلدی یعنی خلافتك
 بر خلق غضبان مغضوب علیه دن مقام اولوب انتقامنه سعی ایدر و ایند و ایلاً
 ایدر تا که خاص راحت بولوب و نفسنده ثابت اولان الم اخذ انتقامه غضب
 اتدو کی شخصه انتقال ایدر پس بو معنی مقام جمعه ظاهر و مستقر اولور اما حق
 عالم دن یعنی خلق دن غناء ذاتی سخی بیله فرق و افراد قلسك حق تعالی صفة فریون
 دن منزله و متعالی اولور یعنی خلق بلدو کی صفة غضب در عالی و عاری دیمك
 اولور و الا صفات قدیمه ذاتك منفك اولماز **قوله** و اذا كان الحق هو تالی العالم
 فما ظهرت الاحكام كلها الا فيه ومنه قوله تعالی و اليه يرجع الامر كله حقيقة
 و كسفا فاعبد و توكل علیه حجاباً و ستر اماً حق تعالی حق تعالی اعتبار و نسه
 احكام دن بر حکم ظاهر اولماز الاحقده ظاهر اولور قابلیتی حبیبی ایله و حقك
 صادرا اولور فاعلیتی و مبدائی حبیبی ایله نته که ایت و ایله يرجع الامر كله
 حقيقة و كسفا بو معنای کلیه یر دلالت ایدر پس امدی عارف بالله
 ایسك بو معنای كسفی و مجابی سکا مانع عبودیت و حاجب حاجز توكل
 ربو بیت اولماسون من وجه عبود فاعل و من وجه فادخ و متوكل اول **قوله**
 فليس في الامكان ابداع من هذا العالم لانه على صورة الرحمن اوجده الله
 ای ظهور وجوده تعالی بطهور العالم كما ظهر لانسان بوجود الصورة الطبیقة
 فحقن صورتها الظاهرة و هویت روح هذه الصورة المدبرها فيما كان التدبير
 الامنه كما لم يكن الامنه پس حد امکانه بو عالم دن ابداع و احسن بر موجود
 یوقدر دیر بصورة الرحمن و حقيقة جامعه انسان اوزده ایجا دارا و لشمس در یعنی
 حقك وجودی ظهور عالم ایله ظاهر دن نته که انسان صورة طبیقه موجود

اولدوغی کی پس بزه اعیان موجودا تو ذحقک صورت ظاهر سی یوز و هویت
حق بزم مدبر صورت نمود در پس بو تدبیر یوقدر که حقه ظاهر اولیه و حقد
صدور بولیه **قوله** فهو الاول بالمعنی والاخر بالصورة وهو الظاهر بتغییر ^{حکام}
والاحوال ولباطن بالتدبیر پس حق تعالی بحسب المعنی والاشیا و بحسب الصورة
اخر و تغییرا حکام و احوال سببی ایله ظاهر و تدبیر و تصرف معنوی ایله باخذ
قوله وهو بكل شیء علیم فهو علی کل شیء شهید لیعلم عن شهود لا عن فکر فکذک
علم الا ذواق لا عن فکر وهو کما لم الصحیح و ما عناه قدس و تخمین لیس یعلم اصلا
دخی حق تعالی هر شیء بحقیقه عالم در مبدائی و بطون ایله و دخی اشیا در شهری
تا بتدریج بنظر هوری ایله یعنی اشیا به علمی و فکری ایله و ترتیب مقدمات
ایله دکدر پس علم از واق جمیعا بویله در محتاج فکر و لما ز کسب علا قاسمی بولتم
فی الحقیقه علم صحیح بود و ما عنا سی طن و تخمین در انزه علم اطلاق اولتم و هم بحال
قوله ثم کان لایوب علیه السلام تلك الالم العطش الذی هو من النقب والعناب
الذی مسه بل شیطان ای البعد عن الحقایق ان یدرکها علی ما هی علیه فیکون
بادرکها فی محل القرب بعد ایوب عم ماء مشار الیه شیطان تلقن اند و کوز حمت
و عذاب بدن حاصل اولان عطشک المنی زاله ایچون اولدی شیطان ند مراد اولدی
حقا یقندن سالکی تبعید ایدن قوی در پس حقایق اشیا ی کما هی ادراک محل قریبه
وصول و جناب حضرت د خولدر و بعد معنوی بدن خلاص و خر و جدر زیر معنای
ادراک مدد که میل و اتصالدن عبارت در **قوله** فکل مشهود قریب من العین
ولو کان بعیدا من المسافة فان البصر متصل به من حیث شهوده و لولا ذلك
لم یشهد ان یتصل المشهود بالبصر کیف کان فهو قریب بین البصر و البصر لیس
هر شهود عینه قریب در اگر چه بحسب المسافة بعید ایه ده زیر بصر نور شعاعی

حسی ایله مبصراته متصل اولورننه که شعاع لومذهی بویله در زیر اینهماده
 اتصال ثابت اولماسه رویه متصور اولمازدی یا خود مشهود و مبصر اولان
 بصره متصل اولور انطبعا یلمذهی اوزره با بجمله کیفیه شهود هرنه و جممله
 اولورسه اولسون معنای شهود شاهد له شهود اورتا سند قریب عبارتدر
 نته که سالکون مشاهده سنه مانع اولوب بعدرن کتایه اولدوغی کبی حصوا
 لغتده شطن بعد معنا سنه اولدوغی مقرر در پس بعد مذکور مبتلی اولان
 دخی بعد قریب در زیر ماسک مموسه قریب جوار سیی ثابتدر **قوله** و لهذا کنی ایوب
 علیه السلام فی المسق فاضا فذل الشیطان مع قریب المسق یعنی قریب مذکور اولان
 در که ایوب علیه السلام فعل سی ضمیر متکلم ایله ایراد آندی یعنی شیطان
 ددی زیر قریب لازمدر و شیطان بنی مس آندی دیمک بکا قریب اولوب یعنی
 حجاب مرکوز آندی تاکه تعیین خاصه موجب اثبته و مستوجب حرمان اولدی و بعد
 من الرحمن اولدی دیمکدر **قوله** فقال البعید منی قریب بحکمه فی یعنی ایوب دریکه
 بندن بعید اولان من وجه یعنی بندن ثابت اولان حکمی سببی ایله بکا قریبدر بندن
 ثابت اولان حکمی بنی ادراک حقا بقدن تبعید اتمه سیدد پس حکم شیطان بکا قریبدر
 اگر چه نفس شیطان بعد محض اتسه ده حاصل کلام ایوبک بعد حضرتند شکایتی در
قوله وقد علمت ان القرب والبعید امران اضایان فهما نسبتان لا وجود لهما فی ^{البعید}
 مع ثبوت احکامها فی البعید و القریب سؤال متوجه دن جوابدر که کلام مزبورند
 منضم اولان قریب و بعد ایچون وجود ثابت اولمقدر مع هذا امر بوزنک خلا فیدر
 نته که وجود بحسب الحاج موجود اولناد و شی کبی بوزن دخی نسبت حکیه لردو ما
 بین طرفین ده وجود بولور لری مثلا اسلامبوله ادرنه اسکوبدن قریب و اسکوب
 اسلامبوله ادرنردن بعید در پس بلاد من بون وجود لری و قریب بعد معدولوردر

پس مثال من بود که حکم قریباً در دنیا بیه ثابت و حکم بعد از حکم بیه قائم در نفس قریب
 و بعد از عین خارج جبری بود که **قوله** واعلم ان سر الله فی اوب علیہ السلام ای
 عارف معلوم اولسونکه حق تعالی نیک سر شریفی که ایوب بود و بدین **قوله** الذي
 جعله عبرة لنا وكما باسطوا حايكنا عن احواله تفره هذه الامة المحمدية لتعلم
 ما فيه فتلقى بصاحبه تشريفاتها التجليلين سر مودع که حق تعالی انی بوامه تحمده
 سبب اعتبار و کتاب مثبت و برقرار قیلد بیکه انوک احوالک حکایت عبره اولی
 الابصار اولوب و اول کتابک مضمونته علم صاحب کتاب بر بیه سبب حقوق اوله
 و بوجه غایت و عرض تشریف ذات حضرت ایوب علیه السلام اوله **قوله**
 فاشحن الله تعالی علی ایوب بالصبر مع دوائه فی دفع الضر عنه فقلنا ان العبد اذا
 ادعى الله فی كشف الضر عنه لا یقده فی صبره وانه صابر وانه نعم العبد كما قال
 انه اواب ای رجاع الی الله لالی الاسباب پس بوجه تشریفنا ما عدا حق تعالی
 ایوب صبرایله ثنا قیلدی بونک بر ایله که دعاء دفع ضرا تشدی پس معلوم
 اولدی که عید داعی دعاء کشف ضرا تسه صبری مانع دکلا یمش یعنی صبر ضر ایله
 دعاء کشف ضرا جمع اولور یمش و صابر بینه حکم قانع و بومقابله ده نعم العبد
 توصیف نعمته حاجز یونمش نته که ثنا ایوب بره الله تعالی ایوب حقده مباش
 اسبابا و لما یوب حق محضه رجوعه اکا مبالغه نسبتاً یدر ایدی اوبه در کسیر
قوله و الحق یفعل ذلك عند السبب لان العبد یستند الیه اذا استجاب المنزله لاس
 کثیرة و المسبب واحد لعمین فرجع العبد الی الواحد العین المنزله بسبب ذلك الام الی
 من الرجوع الی سبب خاص ربما لا یوافق علم الله فیه فیقول ان الله لم یسجد و هو ما
 ادعاه یعنی حقک بر فعل مطوننی سبب بر بوط اشلد وکی ذیرا عبد سبیه اسناد
 اید و جریان سنة الله بومسوال او ذرینه دو اما لائق بود و عبد اسبابه

رجوع اتمیه بلکه مسبباً لا سبباً به راجع اوله زیرا امرک با الامن بر الملك مثلاً
 سبب مزبیه سی جو در کشتی تنفی سندن مدد آستیه جکین بلن اما مسبباً احدین
 در پس بحدک واحد العینه رجوعی سبب خاصه رجوعنا اولی در که امی مسبباً
 ازاله ایدرو اما سبب خاص کاه اولور که علم الله موافق اولماز و داعی حق تعالی
 بنم داعی قبول آمدی دیوا غلغله مع هذا اول کشتی حقه متوجه اولما مشرایدی
 و مطلوبی وجه خاص حقنا استمش ایدی **قوله** و اما جمیع الی سبب خاصه یقینیه
 الزمان و لا الوقت فعل ایوب بحکمة الله اذا کان نبیا لما علم ان البصر الذی هو حیس
 النفس عن شکوی لغير الله لا الی الله بحج الطایفة نظرهم فان الشاک یقع
 الشکوی فی الرضاء بالقضاء و لیس كذلك فان الرضاء بالقضاء لا یقع فی
 الشکوی الی الله والی غیره و اما یقع فی الرضاء بالقضی و نحن ما خوطبنا
 بالرضی بالقضی و الرضاء هو المقضی ما هو عین القضاء یعنی بلکه داعی مزبور
 خاصه ما یلایدیکه اول سبب مقتضای زمان و استدعای وقت دکلا ایدی اما
 حضرت ایوب علی حکمة الله مطابق اولدی زیرا نبی الله ایدی و عارضه
 وقت و مقام ایدی پس معلوم اولدی ایه که خلق صبر بعض صوفیه قاتند
 مطلقاً شکایتی نفسی منع اتمکد لکن حد صبر اهل تحقیق یاتند نفسی اللذی
 غیر یشکایتی منع در الله شکایتی منع دکلا در پس طائفه اولی حد مزبور
 معرفتدن حاجب اولان کانه کان شاکینک شکوای قضای الله رضای منافی
 اولد و یغیون اوله اما نظر مذبور نظر صابت دکلا در ذیرا قضایه رضای قارح
 شکوای و لکن کسه شکوای الله اولسون کون لغير الله اولسون بلکه شکوای
 مقتضیانک رضاسنه مانع وقارح اولسون بحد و اجاب اولان ایه قضایه
 یعنی احکام الله رضای یوحسه مقتضی رضای واجب دکلا در ذیرا مقتضی اکثریا

مكروه بالطبع در شرع ملحق و لمسه نفس فعلند ان نفرة ايدر خصوصاً عباد الله
رضا بالمقتضى ايله مخاطب دكلردر و مقتضى غير قضا در عين دكلردر تاكه احدا
يه خطابي اخره تنزيم اولاً **تحقيق** رقيق بعده قضا حكم الله در شياده على حد علمه
وارد اولشدر و خارجك واقع و موجود اولان مقتضى بيدرو باعشكايت
اولاً درخي مقتضيه در يعنى محكوم به كه عبيد محكوم عليه در عين ثابتة سواي ^{استعدا}
قد يمه ايله حقد طلبا تمشدر و اولشكايت حقيقشدر عبيدك نفسند ^{شكايت}
پس حكم قائم بالحق ايله محكوم عليه مغاير بمسبت در و حكم سیده رضا واجب ما
مقتضى مقتضاي عين عبيد در در ايسه راضى اولسون ديلين ايسه اولاً سوزنه كه
خير صحيح در من وجه خيرا فليجر الله و من وجه شرا فلا يلومن الا نفسه **قوله** و علم
ايوب عليه السلام ان في حيين انفس عن الشكوى الى الله تعاقماً مقاومة القهر الالهى
وهو جهل بالشخص اذا ابتلاء الله بما لم يشألم منه نفسه فلا يدعوا الله في ازالة
ذلك الامر المولم بل ينبغي له عند المحقر ان يتضرع ويسأل الله في ازالة ذلك فان
ذلك ازالة عن جناب عند كعارف صاحب الكشف بعده حضرت ايوبه بونكتة
جليله به عارف اولديكه تحقيقاً سالك مالك الكشف نفسى شكوى الى الله دن
منع انسه قهر اهل بيرومقا و متايدوب قرش طور مشا اولود بوخود شخص ايله
و ملبس جهل ايله مضمردر كه حتى تعاقماً نفسى برالم ايله متالم و مبتلى قلمش ايكن ازالة
سن طلبا تم بلكه مقتضاي عرفان و تحقيق بودر كه هرا ن غفلت ايتوب ض
من بودر كه نفسند كشفك و ازاله سن عارف اولاجنا بالهدة طلبا ايره بلكه
بولدق معامله ضمننده بجه فراتب جليله قطع ايره شهود توحيد كوره بو ازاله
جناب حقدك ازاله در منزل درخي جناب حقد رنته كه بوسره اشارت ايدوب ^{شكايت}
قوله قال الله قد وصف نفسه بان يوذى فقال ان الذين يوذون الله ورسوله

وای ذکا عظم میزان بیلک بلاء عند غفلتک عنه او عن مقام الهی لا یعلمه
 الرجوع الیه بالشکوی فیرفعه عنک فیصح الافتقار الذی هو حقیقتک فیرفع
 عن الحق الاذی سولک ایاه فی دفعه عنک اذ انت صورته الظاهره زیر حق تعالی
 نفسی محل ذکا و لمقابله و صفا یدوب و قرانزه الله و رسولنه اذا ید نلک
 کیفیه انتقامی ذکر ایدر و بوندن اشد و اعظم قنغی اذ در که ذات حدت
 و یا خضراتک غفلتک و بعدک سببی الیه سنی بر بلا ی فرقته مبتلا یدر که
 کیفیتن ادراک اتق سن بث و شکوی ضرایجون جنابنه رجوع ایدرس و ضری مرفوع
 قلبه سن دیلرسن تا که افتقار امکانی که سنک نفس حقیقتک در صحت و رفع بولور
 پس مادامکه سن صورت ظاهره حق سن سنک ذاتک استدعای کشف ض
 ذات حقیقتک اذ ایز با عت و لور **قوله** کما جاع بعض کفارین فیکفی فقال له مراد
 له فی ذلك الفن معاینه له فقال العارف انما جوعنی لا یکنی یقولانما ابتلا فی
 بالضرلا سئله فی دفعه عنی و ذلك لا یقدح فی کونی صابرا فعلنا ان الصبر تمام
 حبس النفس عن الشکوی لغير الله او عنی بالغير و مجها خاص من وجوه الله
 و قد عین الحق و مجها خاص من وجوه الله تعالی و هو المسمی وجه الهویه فیدعوه
 من ذلك الوجه فی رفع الضرلا من الوجوه الآخر المسماة سبایا و لیست الیه من
 حیث تفضیل الامر فی نفسه تنه که بعض عارقین مبتلا ی مرض جوع اویوب
 بی اختیار بکا ایدر مکتوبی مذاق فن معرفت انی اشد و ی عتابنا سزا ایدر عارف
 جواب و یرر که بنی بولاید مبتلا ایلک بکا شبانه واه سحر کاه ستر بلکه کاه
 و بیکاه استفا نه تمدد و در دکه در کاهنه صدای یا احد ایدر بومعا مله اهل
 بازاد بلور و صاحب سر مایه ناله و زار اولان محبت حواجه لری فهم ایدر تنه که
 صاحب بلاد خنی ایدر که بنی فضل خدا بنوک ایجون مبتلا ایدر که متصل سبایا رفع

ضرر وبلا و بود در له کاه ناله و کاه بکا نغمه و اوبلا قیلیم هر متاع اولورسه برادها
 اول جنابه غفلت و راحت بر اما زهر زمان بر تازه درد دستر لر او در لو جکردن اه
 سرد استر لر اه من العشق و حالاته و بو معنا بنم صابر نغمه مانع اولماز و شکر
 و شکایتوی قدح اتمز پس معلومنا اولدی که صبر در کلمی معنا الله دن غیر بیگانه
 حبس نفسدرو غیر الله دن مراد و جوه بر وجه خاص جزئی مقید متعین در که اول
 و بچی نفس شاکئی تعیین اتمشدر حال بوکه حق تعالی جوه الله دن بر وجه خاصی قیله
 حاجات ناس و مانع تعیین بیورمشدر که اکا وجه هویت مطلقه در بر اولدی
 جامعه او تور لر پس داعی عارف و سالک مکاشف نفسندن دفع ضراستد سما
 اتسه کسر قلب و فتح عین بصیرتله وجه مز بوردن و جوه اخردن اتمز بر اوجه
 مز بور بر سباب و سوی و عین اطلاق و نور اگر چه فی الحقیقه وجه هویت
 ایله و جوه اخر ما بینتد مغایرت من حیث الجمع و التفضیلدر **قوله** فالعارف
 لا یحجبه سؤاله هویت الحق و دفع الضر عنه سخن بیکون جمیع الاستبانه من
 حیثیه خاصه و هذا لا یلزم طریقته الا ادباء من عباد الله الامناء علی
 اسرار الله فان الله امناء لا یعرفهم الا الله و یعرف بعضهم بعضا و قد یصحا
 فاعمل و ایاه سبحانه فستله پس عارف محقق که حوائله متحقق اوله تجر هویت
 جامعه حقلن سؤال دفع ضراستد سایر سباب جزئیته و متعینه حیثیه
 خاصه دن اعینا حق اولما سین مانع و حاجت اولماز زیرا عارف غیر سوی
 کورن اولما سین واحد ادجاع ایدر و طریقته من بوره ملازم اولماز الا ادباء
 عارفین بالله و امناء اسرار حدیه اولنلر او تور لر بر حقلن کف حایتند مستور
 امناء حقایقن کندورن غیر کسیسه بلن مکر بعضی بعضی ایله لر نفع تجرد
 موز قبول ایدوب مضمون ایله عامل و حقلن تجریدن سائل مراد اوله ترک و سایر قیل

مطلب جلالیه ۲ طایه یحیایه
و مصداق جلالیه ۲ طایه یحیایه

فصل حکمة جلالیه فی کلمة یحیا ویه وقتا که غالب حال یحیا علیه السلام بحول
جلالیه اولدی ایسه فص مزبوری حکمة جلالیه ایله توصیف و تلقیب اتدی
خبر رسول علیه السلام وارد درکه یحیا و عیسی میا ننده مقابله و لوب حضرت
یحیا و عیسی بر وضع عتابله کانه بسط حانک افراطدن سنوال ایدوب دیمش که
کانک قدامت مکرالله و عذابه و حضرت عیسی دخی مقابله ده بیوردرکه
کانک قدایست من فضل الله بعده قبل حقن دخی نازدا اولمشکه سزودیکا
احکوز بکا حسن ظنی زیاده اولان درنته که بیورلمشدر انا عند حسن ظن
عبدی نی و حی الهی بولفظله دخی وارد اولمش که ان اجکما ظنا بی حاصل کلام
عیسی علیه السلام ایله یحیا نك حالی نسبة افراط و تفریط اولدی و حی الهی
و تقسیم ربانی نسبة توسط و اعتدال کوسردی که معنای ظن انی مشغود
ذوق اولنه **قوله** هذه حکمة اولویه فی الاسماء یعنی مذکور حکمة جلالیه اسم
یحیا نك بین الاسماء اولیتنه سببا اولدی زیرا صفت جلال وجوددن
مسبوقیه بالغیر قبول اتن پس اسم یحیا مسما سننک اقدم بر اسمایه اطلاق
اولنما مشدر **قوله** فان الله سماه یحیی ای یحیی به زکریا ولم يجعله من قبل سیمیا
یعنی یحیا دن اولد بر سیمی به دخی تسمیه اولنما دغده بیان در زیر اوجه تسمیه
ذکر یحیا بی احیا اولور و نندن مقدم بر سیمی و همین یعنی براداشی و نمار و نغان
کما بالله مصدر **قوله** فجمع الله بین حصول الصفه التي هي فیمن عبر بمن ترك
ولذا یحیا به ذکره و بین اسمه فذلک سماه یحیی پس خرتعا معنای اسم علی حضرت
یحیاده جمع اتدی اولایحیاده احیاء غابرس و کذشتگا در سلین صفتی حاصل
اولدی بعدد علی دخی یحیا وضع اولنمق صفة ایله اسمی جمع اولدی اگرچه وضعه
معنای عیایه اولنمق اولانم دکدر لکن رعایه ممکن اولسه مزیه ظاهره حال

وضع اول ايله معنى منقول عنه ده دلالة ايدر وضع تاني ايله معنى منقول
 عليه دلالة ايدر **قوله** فكان اسمه يحيى كالعلم الذوقى فان ادم حى ذكره بسيت
 عليه السلام ونوحا حى ذكره بسام عليه السلام وكذلك الانبياء ولكن
 ما جمع الله تعالى لاحد قبل يحيى عليه السلام بين الاسم والعلم منه وبين الصفة
 الا لذكرى يا عناية منه پس يحيى بغير ك نامى يحيى اولدى كه ذكرى ياي قىلدى لفظ
 افعال ذى صيغة مضارع اولمقا وزره شول علم ذوقى كى كه يحيى قلوب عالمين
 اولمقا صفة حيوة وعلم متشابهات دن درنته كه علم ذوقى معلوم مذكور
 غيرى برهانه محتاج اولماز صاحبه حيات بحش اولور مجرد اسم يحيى يحيى
 اتمكه بويله در كه صفة حيات ذكر بوذن منضم اولورا مراره احتياج قلن
 فقيره لايح اولور كه سورة مريم اولنده مذكور اولان ذكر رحمة ربك دخى بو
 معنى لطيف اشارت دن حالى دكدر زيرا وجود يحيى دن مراد ذكر در و حاصل
 خود حال ذكرى ياي شرح در مثال حال ذكر خود طلب احياى يحيى در بعده لفظ
 ذكر ايله ذكرى ياميانده نوح لطافت جناسيه واردر اگر چه سورة معدودة ^{سنة}
 خارج ايسه ده بعده نكته عناية اخرايه اشارت ايدوب بيورد كه ادم شيش
 ايله ونوح سام ايله ذنده نام اولدى سا ثابتيه يحيى كذا لکن يحيى ^{صية}
 عطا كه اسم علم ايله صفة ميانتي جملة اولمقا يحيى مخصوص اولدى وبسبب ^{ذند}
 استدعاى ولده حتى مقدم ذكر ايدى كه بيورد **قوله** وقال رب هب لي ولداً
 وليا فقدم الحق تعالى على ذكر ولد كما قدمنا سية ذكر الجبار على الدار في قولها
 عندك بيتا في الجنة فاكرمه الله تعالى بان قضى حاجته وسماه بصفة حتى يكون
 تذكار لما طلب منه ذكرى يالا نعليه السلام اتر بقاء ذكر الله تعالى في عقبه اذ
 الولد سترابيه يرثني ويرث من آل يعقوب وليس ثمه موروث في حق هؤلاء

الا مقام ذکر الله والدعوة اليه يعني لدن حق مطلوب بدن که ذکر ولد در تقدیم
 اندی ننه که آسیه امراء فرعون در ذکر جاری داردن تقدیم اندیکه ربانین
 عند لا بیباودی یعنی یارب سنک قریکه و جوار که بکا بیت بنا ایله ددی
 پس حق تعالی ذکر یا به اکرام و قضاء مرام ایدوب یجیای کند و صفی ایله
 قیلدیکه ایحادرتا که مطلوب ذکر یا تزکاره صالح اولدی زیرا بعد الموت
 و انقضاء الحیوة بقاء ذکر فی سایر مراد لرندن مختار قلمش ایدی ولد ستراب و اجداد
 و سبب ذکر خیر و سداد او توب ایجاد یعقوبیدن وارث ذکر و لما غیبون و حالا
 موردون اولان اول یعقوب حقنده دکلا لامقام ولایت و مقام نبوة منقطع
 ولایت متوارثه در **قوله** ثم انه تعالی بستره بما قدمت من سلامة عليه يوم ولد

و یوم یوموت و یوم یبعث حیاء بصفة الحیوة و هی اسمہ و اسلم بسلامه علیه
 و کلامه صدق فهو مقطوع به بعد جن تعالی فضلند ذکر یا یشترک اولدی ولد
 ابتدای حالند ناصیه استعدادند ثابت اولان سلامتی و شیطانند خلاصی
 و بالجملة مواطن ثانیته ده بله که اول شهادة ثانیته برزخ مثالی ثالثه اخرتند
 سلامتند خبر و یردی پس حقا امهات صفاتند صفة حیات ایله موصوف
 اولدی و سلام حق ایله تشرف بولدی حال بوکه کلام حق صدق مقطوع برید

قوله وان کان قولنا لرفع و السلام علی یوم ولدت و یوم اموت و یوم ابعث حیاء
 اکمل فی الاتحاد و الاعتقاد و ارفع للتأویلا شیخ بیورکه اگر چه عیسی علیه السلام
 معنای ایجادده ظاهرا اکلدرکه تأویل و قول و سلم و سلم علیه بر در لکن مرتبة
 عبودیتند فیضان ایدر عبودیه تأویل و ارجاع اولتمق لافعدر اما حق بیجاده
 وارد اولان اتحاد و الاعتقاد اکمل و تاویلا رافعدر زیرا مقام ربوبیتند
 ناشیدر مرفوع الوسایطدر بعینه قول حقدر **قوله** فان الذی احرقت وینه

العادة في حق عيسى عليه السلام انما هو النطق فقد يمكن في ذلك ارمان الذي
انطقه الله تعالى فيه ولا يلزم للممكن من النطق على اى حالة كان الصدق فيما به
ينطق بخلاف المشهود له ليحيى فسلام الحق من هذا الوجه ادفع للتباس الواقع
في العناية الالهية به من سلام عيسى على نفسه وان كانت قرينة الحال تدل
على قرينه من الله في ذلك وصدقه اذا نطق في معرض الدلالة على براءة امه
فهو احد الشاهدين وكشاهد الاخر هو الجرح الياس فسقط رطبها جنيا
فحل ولا تذكر كما ولدت مريم عيسى من فحل ولا ذكر ولا جماع عرفي معتاد
بيان احمليه بودر كه حق عيسى ده واقع اولان حرق عادت كه نطقدر كه
زمان غير معتاده ده واقدر با خصوص عقل عيسى عليه السلام اولجين
ده با مر الله تعالى ممكن وكامل ايدى تفسير قاضيد و ارد در ممكن نطق
ايسه بهر حال كلامه ونطقه صادق و لائق لازم دكلدر ممكنه نسبت
اولنشر كلام محتمل الصدق والكذب در اما حق يحياده و ارد اول شهادة
بونك خلايندر كه بعينه كلام حقدر اكر قول هذ كورك دحي صدقته قرين
حاليه داله در كه عيسى عليه السلام اول زمانه انطاق حق ايله نطق ايله
وكلامي محض حق اوله زيرا نطق من بور براءة امنه شهادة معرضنده و ارد
اولدى حتى شاهد اخر هر جرح يا بس ايديكه رطب حتى سقوط اندى جذعك
خود مجسب العادة و لطبيعة لازم اولان مخلى يوغدى مريم عيسى من غير فحل
توليد اندوكى كى كه هم سفاذ معتاد و ذكر عرفى معدوم ايكن بوجمله ايله بالذات
كلام حق كى دكلدر كه هر كى حكايت ايله ممكنه نسبت اولمينه شاهد اخر ك
مدعاير لطف مناسبتى بو و جهله شيخون غيرى كسه بيان ائمه مشد رصفا
نظرا اولنه كه نبات من غير فحل توليد ايد جك حيوان بخون ائمه ديمكدر قوله

ولو قال بنو ابي ومعج في ان ينطق هذا الحايط وقال في نطقه تكذب ما انت رسول
 الله لصحة الاية وتليت بها ان رسول الله ولم يلتفت الى نطق به الحايط فلما دخل
 هذا الاحتمال في كلام عيسى عليه السلام باشارة امه وهو في مهد كما سلام
 الله على يحيى ارفع من هذا الوجه يعني بو تقدير او زرينه اكر بنى مثلاً دعوى
 نبوة صدره بنم ايتهم ومعجزاتهم بود يوارسوي ليكدر ديسه وحايطه اشارة
 اتركه حايط نطقه كلوب ديسه كه سن رسول الله دكل سن ديسه كرو بوله
 معجزه ثابت اولون زير مجرد نطقك بنو في كفاية ايدر مضمون كلام معتبر
 اولن زير احتمال كذب مرفوع اولن يعني عقل تجوز ايدر كه حكم تكذيب كذب
 اولا كلام عيسى عليه السلام بطريق الاولي شاهد صدق ايكن بوجمله اليه
 اندن احتمال كذب مرفوع اولن پس على اى حال كان سلام الله سلام عيسى
 التباس محتمل ان فقد **قوله** فوضع الدلالة انه عبد الله من اجل ما قيل انه
 ابن الله وفرعت الدلالة بمجرد النطق وان عبد الله عند الطائفة الاخرى القائل
 بنبوته وبقي ما زاد في حكم الاحتمال في النظر العقلي حتى ظهر في المستقبل صدقه
 في جميع ما اخبر به في المهد فتحقق ما اشترنا اليه ليس قول عيسى ده كه انى
 عبد الله اتا في الكتاب در ال موضع دلالة ومدلول كلام معتبر بود كه عيسى
 عليه السلام عبد الله اول ابن اوليه نته كه بعض قوم جاهلين زعم امتش ابي
 ومجرد نطق عيسى في المهد اليه دلالة تمام ونبوته قائل اول طائفة مؤمنين
 قائله بوندن زياده در كه حكم نبوة وسلام در احتمال عقلي مرتبه سنه باقى
 فيكده تا كه مستقبله نورايمان ظاهر و محجب كفر و طغيان زابل اوليخه زيرا
 نطق في المهد صدق كلامه واصحدر لكن معارض عقليته خلاص بولن پس عمار
 دن اشارتوز فهم ايدوب مراده مهتدى اوله اكر جه حاصل كلام بيمانك

عيسى عليه السلام مفضل ولما سيد راما نفس الامر مه مقصودي قال ابو
 دكل زهاندر الله اعلم فص حكمة مالكية في كلمة ذكر يا ويره حكمة ذكر يا مالكية
 ايله توصيفها ولما سنك وجه غالب حوالي حكم اسم مالك ايدى زه وراملك شد
 وملك شديد روح تعالى ايسه ذوالقوة الميتين در بو فى لطفدن مؤيد من عنده
 قلدى حتى قوة ساريره سى ذوجى بسمله اصلاح ايدوب بزاجى مستعد قبول جل
 وبالجمله قوة من بون واسطتين ايله يحيمايه متعدى ولدى اولاجدن خطاب
 يحيمايه هذا الكتاب بقوة بيورلدى كتابدن مراد جمعوية صورة انسانيه در
 بعد قصه سى سورة مزعمه رحمت ايله ابتدا اولنغين شيخ دغى حكمتى سر ذكر
 رحمت ايله تصدير قيلد يكه بيورر قوله اعلم ان رحمت الله وسعت كل شئ وجودا
 وحكما وان وجود الغضب من رحمة الله بالغضب فسبقت رحمة غضبه اى
 نسبة الرحمة اليه نسبة الغضب اى عارف معلومك اوسونكه رحمة الله مقام
 فيض قد سدن جميع موجوداته شامل فيضدر كذلك احكام وجود دغى علم وقدره
 كى شامل كل شئ در وجود غضب دغى جملة رحمة الله دن ايكن غضبه تعلق و غضبه
 سبق وتقدم اتمشدر زيرا هر شئ عدم اصليه طالب وجود در غضب دغى جملة
 اشياء ممكنه ثابتة دن در كه طلب وجود ايدوب فيضان جوده مشرفا و اتمشدر
 رحمة غضبه بالضرورى سبقت اتمشدر يعنى ذات حقه رحمتك نسبتى غضبك
 نسبتدن سابقدر قوله ولما كان لكل عين وجود يطلبه من الله لذلك عمت
 رحمة كل عين وقتا كه هر عين ثابتك وجود مطلقدر خصه سى اولوب اولك
 خصه حقدن طلب ايدرا ولدى ايسه حقد رحمة وجودى اعيا نه عام و شامل
 اولدى قوله فانه برحمته التى يرجمه بها قيل رغبة فى وجود عينه فاوجدها
 زيرا حتى تعنا اولدر رحمة عامه سى سبب ايله فيض قد سده اعيا نك وجود عينه

رغبتى قبول ايلدنيكه اولابنوة عيني دخي اول رحمة ايله ايمش ايدى فيض مقدسه
 ايجاد قلدى **قوله** فلذلك قلنا ان رحمة الله وسعت كل شئ وجودا يعنى بوجوده
 حقيقا هم فايض رحمة هم فايض معطى استعداد وقبول رحمة دركه برسى نتيجه فيض
 اقدس برى ثمره فيض مقدس در رحمتك جميعى اشيايه وسعته وسبقته قابل
 اولدق وجود وحكمة جهندا. جهة وجود ظاهر وجهه حكمة اعطاي استعداد وجود
قوله والاسماء الالهية من الاشياء وهى ترجع الى عين واحدة فالوالمات
 رحمة الله سنيئة تلك العين الموجود للرحمة بالرحمة فالوالمات وسعته الرحمة
 نفسها ثم السنيئة المشار اليها ثم سنيئة كل موجود الى المالاتنا هي دينا
 واخرة وجوهها مركبا وبسيطا وقتا كما اسما اكثر في حيثى ايله ذات احدية مفاير
 لكن جميعا عين واحدة وذات احدية راجع اولوب واول عين واحد موجود رحمة
 وجود در يعنى مرتبة نفس رحماندرا بتدائى سنيئتي حجبى ايله تحت سعت رحمت
 داخل در پس سعت رحمة او متعلق اولان بمرتبه ده در يعنى شئى مذكور
 نفسيد ركه نفس رحمت و نفس رحمن در بعد سنيئة مشار اليها در يعنى غير
 موجوده نك سنيئتي در بعد سنيئة موجودا تدركه شيئا فشيئا كره بعدى
 الى غير النهاية شرانظ واسباب ايله وجوده كل كره دركه كى عالم شهادة
 وكى اخرة كى جوهر كى عرض كى مركب كى بسيط الخ **قوله** ولا يقترن فيها حصول
 عرض ولا ملايعة طبع بالملايم وغير الملايم كله وسعت الرحمة الالهية وجودا
 يعنى رحمة من بوره نك تعلقندن حصول عرض لازم وكل زير اجواد مطلقدن
 فاضد ركدلك ملايم ومنا فرطبع اولق متصودا ولا جميعا تحت سعة رحمة
 الهية ده بحسب الوجود ذا خلد **قوله** وقد ذكرنا فى الفتح المكي ان الاثر لا يكون
 الا المعدوم لا للوجود وان كان للوجود فيحكم العدم وعلم تجريب ومثلة نادرة

ولا يعلم تحققها الا اصحابها لا وهام فذلك بالذوق عندهم واما من لا يؤش
الوهم فيه فهو بعيد من هذه المسئلة يعني فتوحات مكيه ده بزذكار اندك
ظواهر شياده مؤثر اثر امر معدوم ثابت في المرتبة در يعني بواطن ^{بشاده} بشا طو
صلة مؤثره در و باطن معلق كه ذات من حيث هي منبع جميع اسما مصدر
اكا بمرتبه ده موجود في الخارج اطلاقا ولنز زير احصر وتعيين لازم كلور بعد
اكرجه موجود في فاعل مؤثر اولور لكن معدومه استنادي لازمدر مثلا
سلطانا فذالامر اولق سلطنتي واسطه سيلاه در سلطنة امر عا ميدرد بر
مسئلة مزبوره نوادر غريبه دندر تحقيقنه عالم اولتر الا اصحابا وهام بعناية
الملك العلام پس علم من بور اصحاب وهم قنده ذوق وكشفيد راستد لاني دكلا
زير اكل قوة وهميه سي مؤثر اوليه بو مسئلة دن بعيد عدا اولور كه سلطان
وهم قويا لا تدر **شعر** فرجة الله في لاكون سارية وفي الذوات وفي الاعيان
جارية مكانه الرحمة امثلي اذا علمت من الشهود مع الافكار عالنية پس فتاكه
ايجاد شيان صور كونه دن اخفاء هوية الهية ايله ثابت اولدى ايسه
پس رحمة كه وجود در اكون ساربه اولدى سريان هويه كي رحمتك اكونه
سريانك ناشي در كه بمضارحه منعطف اولور مكانه مرتبه معنا سنه در مثلي
امثلي موني دافضلك فضل اولد ونحي كي لفظا ومعنا مرتبه نك صفت در يعني
رحمتك مرتبه عليا سي بجن ذوق وشهود ايله معلوم اولسه افكار او زرينه ^{عاليه}
اولور معنا ديمك اولور كه شهود افكاره دري مقارن اولسه ينه مرتبه رحمة
عاليه **در قوله** فكل من ذكرته الرحمة فقد سد وما غه الا من ذكرته الرحمة
وذكر الرحمة الا شياء عن ايجادها اياها فكل موجود مرحوم ولا يتجربا اول
عن ادراك ما قلناه بما تراه من اصحاب البلاء وما تن من به من الامر الاخرة

شيك شيني يقين و معلو
اوله كه شمي وار شنية وار
بري معقولا اول برقي مقفول
ثاني در اصطلاح شينه اركي
دحي موجود در حكيم قوليه
معقولات ثانيه موجود
عدا و تمين مسلك

التي لا تفتر عن قامت به پس هر که رحمة وجوديه اني ذکر اتدی مذکور فرمود
 سعید اولدی زیرا وجود منبع خیرات و مضدر میر اثر و بوعالمه بر شی یو قدر که
 انی رحمة ذکر ائمه پس جمیع موجود سعید رو ذکر انشیاء ذکر ایفاء ایجادید
 پس هر موجود مر حومدر اما یا ولی صفت بزم قولنری ادر اکن مسکا حجاب و منع
 واقع او نما سون شول ظاهر کورد کن اصحاب بلاء دنیا و دخی وجود نه ایمان
 کتورد و کن الام عقبی سببی یله انجلین الام عقبی که صاحبند یعنی بله قائم اولدی
 کسه دن ساکن و فن اولن زیرا بزم وجود رحمة عامه و مشر حاد فی سعادت در
 دید و کوزدن مراد وجود اولدی و غی حیث شد ندر و اول مذکور اولام الام اخروید و بلا ^{بای}
 دینویه نسبت عدمیه دن ناشیدر که نفس ماهیه طاری اولور و ماهیتک استعدا
 ازلی سنند جاری نسبت عدمیه عدم اسلام کی و عدم عبادات مجاهدت کی الی غیر ذلك
 اما نفس حقیقه وجود دن هر کن شر صادر اولن کر و خیر محض صادر اولن شود
 و هبات انی متعین قلن **قوله** واعلم اولانا الرحمة انما هی فی الایجاد عامه فبالرحمة
 بالالام اوجد الالام پس ای عارف اولام معلومک اولسون که رحمتک اشیا بر عمومی
 مستعد و مرحوم اولما سی حیای یله ایجاد اولنمشدر غضب کی مثلاً **قوله** ثم انما لرحمة
 لها الاثر بوجهین اثر بالذات بعد رحمتک اشیا ده اثر ایکی وجه ایله در وجه
 اول اثر بالذات یعنی نفس شیا ده و ذوات اشیا ده اثر در صفاتک قطع نظر ایله
 که اثر حقیقی بودر که صفاتیه اثر اثر دکدر **قوله** وهو ایجاد ها کل عین موجود
 ولا یظفر الی عرض ولا الی عدم عرض یعنی اول اثر بالذات که متحد شیا نظر ایله
 اوله هر عین که موجودیتی مراد در انی ایجاد نه و دخی رحمة موشه نک ایجاد اشیا ده
 عرضی و عدم عرضی یوقدر یعنی اطلاق ذاتی قید عرضید عاری اولدی و غی کی
 عدم عرضی یوقدر یعنی اطلاق عاریدر **قوله** ولا الی ملایم ولا الی غیر ملایم

یعنی رحمة عرشته و عدم عرظه ناظر اولاد و سخی کبی ذوات موجودات ما بینند
 ملائمة و عدم ملائمة دخی ناظر اولاد پس اطلاق سابقی موجوده نسبت اولاد و سخی
 کبی اطلاق من بور دخی موجوده نسبت اولاد **قوله** فانها ناظره فی عین کل موجود
 قبل وجوده بل نظره فی عین ثبوته زیرا رحمة هر قابل وجود اولاد عین موجوده ناظر
 بلکه علم الهی عین ثبوت سنه و صورت علیه سنه بیله مشرفند **قوله** و هذرات
 الحق الخلق فی الاعتقادات عینا ثابتة فی العیون الثابتة بواجده ندرکه یعنی نظر
 رحمة عالی عینه و علم شامل اولاد و عینون درکه اعتقادات استدلالیه بکه
 تقلید یدیه و بالجملة مرایای حیا له متصور اولاد حق مخلوقی و صورت جعلیه فی
 بیله عینا ثابتة مرتبه سنه عین ثابتة سببیله وجود خانی به کلین مقدم
 کور زیرا هر شیء که عالم شهادت لباس کرد عرض کرد جوهر کرم معانی کرد صور
 البتة انوک ثبوت علمی و وجود مثالی بی مقرر در قی ذوقی و شهودی بردان عین
 اولونه که بجه مهال کدن خلاصه و بجه معارف حواصه سبب اولاد کمال پاشان داده
 فرای رساله سنه بوی رده دن اعجاز تمسدر لکن اهلته دمسازا و لما مشد رحمة الله علیه
قوله فحتمه بنفسها یا لا یجاد و لذلک قلنا ان الحق الخلق اول شیء مرحوم بعد حق
 بنفسها فی تعلقها یا یجاد الرحومین پس رحمة نفس رحمة ایله حق مخلوقه رحمة تدری
 اعتقاد انه ایجاد امکان سبب ایله بواجده ندرکه یعنی رحمة عامه حق مخلوق فی الاعتقاد
 دخی عین ثابتة ده اول کوروب پس نفسنه رحمة اند و کندن درکه حق مخلوق فی الاعتقاد
 رحمة نفسنه رحمة اند و کندن نکره اول مرحوم اطلاق تدرک یعنی ایجاد مرحومینه
 تلقده اول مرحوم حق مخلوق اولدی که رحمة مؤثره نک اثر اولی واقع اولدی
 پس رحمة شامله اول نفسنه شامل اولور مرتبه ثانیه ده حق مخلوقه شامل
 اولدی معانوم اوله که حق مخلوق اولیتی بخصوصه اولادی بلکه بر امر کلی نک

نفسنه
 رحمتك نفسنه رحمتي عین
 تعیینین عبادت در بومرته
 ده تراحم و فرحوم متقاز
 اولی اولدی
 سلا

فردی تجايله ضمنا اولديکه اولامرکلی شیئیه مشارالیه در **قوله** ولها اثر اخرها ^{سؤال}
 فیسئال المحبوبین ان یرحمهم فی اعتقادهم واهل الکشف یسئلون رحمة الله ان یقوم لهم
 فیسئلونها باسم الله فیقولون بالله ارحمنا ولا یرحمهم الا قیام الرحمة بهم اثر اولکه محمد
 یعنی صلہ نسبتہ ایدی اما رحمة ایچون اثر ثانی دخی وارد دانک فیظلی اعیان
 سائلین دن سئوال سببی ایله اولور لسنه استعداد لری مقتضا سببه پس سئوالرکه
 انکشاف حقایقندن محجوبیا وللا لرا اعتقاد لری اوزدینه حق مخلوقدن استرلر بو
 صورتده سئول عنه حق مخلوق اولوز و سئول رحمة واقعه اولورکه اثر انزه و اصل اوله
 اما حقایق شیادنه محجوبیا ولیان اها الی کشف و یقین رحمة اللہ انلرکه ایله
 قائم اولما دخی سئوال ایدر لری پس بونلرک سئوالند سئول عنه رحمة الله اولور
 و سئول قیام رحمة اولور کندولر ایله تاکه مرحومین اولدقلری کی یا حی و لا اله الا الله
 پس رحمتک سئوال ایدر لروان دن اسم الله ایله تعبیر ایدر لر زرایا الله او عناد ایدر لر
 یعنی حق نزه رحمتک ایله بتجلی ایله دیر لر و حق تعالی انزه رحمة امتزالا انلرکه قیام رحمتی
 رحمة ایدر پس ای عارف بی حجاب دعای محجوبجه مستجاب اولسونکه سئوالده ^{سئول}
 عنه حق مخلوق و لجا و حق مخلوق خودنه نفسنه شعور وارنه غیره پس ایضا
 رحمة بجه قدرتی اولسون اما سئوال ثانیه سئول عنه الله رحمن و رحیم ^{سئول}
 اسم رحمة ایله بتجلا سیدر پس دعای بجه ناروا اولسون و مکاشفین موحیدین ^{متصل}
 ما سئوالر نه ایصال رحمة قاصدین در اکثر متوسطین بلوکنده ایسه یا خود من غیر
 ظهور ممکن ایصال رحمة استر لر منتهی لر زمره سنک ایسه زیرا منتهی لر صفات
 الهیه ایله ظهور دن قجر لر زیرا دیا فلکنکنه یوکسک او جملر **قوله** فلها الحكم ^ن
 الحكم انما هو فی الحقیقة للمعنی القایم بالمحل فهو الرحم علی الحقیقة پس مرحوم
 اوزدینه حکم رحمة ایچون تا بتدریج حکم حقیقندن بلا واسطه محل ایله قائم اولور

معنا ایچو ندرکه فصل امدید حیوة محی اوز دینه حاکم در دیش ایدی عدم وجودده
 مؤثر دد کلری دخی بوکه قریب معنادر عن قریب بقا اندی سلطنة سلطانہ و علم
 عالمه حاکم و مرتبه ذی مرتبه ده و منصب ذی منصبه حاکم و مؤثر دد کلری در کس
 حقیقته را حم اولان دخی اول معنای قائم بالحل در **قوله** فلا یرحم الله عباده المعنی
 بهم الا بالرحمة فاذا قامت بهم الرحمة وحدوا الحکمها ذوقا زیرا حق تعالی مقبله مقصود
 قول اولان در حقا ایمان و ماهیه لرنه قائم اولان رحمة واسطه سیله اید
 پس بوفلک ایله رحمة قایمه اولسه نفساننده حکم را حقیقی اذعان و ذوق اید لر
 فقیر ایدورین رحمة مذکوره دن مراد علم در ذی راحمتک وجود علم صور جزئیته ^{سنددر}
 که عباده معنی بها خود عین در ذوق علمی مقدم ماهیه و بسبب بقاء اینه در **قوله**
 من ذکرته الرحمة فقد رحم واسم الفاعل هل الرحیم والراحم پس نول سایر رحمة که رحمة
 ذکر اندی اول سایر مرحوم اودی واسم فاعل رحمن و رحیم اودی پس اهل کشفک
 اثر سوا لیسى رحمتدن و جلان حکم رحمت اودی اما محی بینک غایب امری اعتقاد
 لرنه حق مرحومک مرحومی اولق اودی بسخط مکاشف فنده حظ محی بقنده
ع اذ لرنه نسبت بین السماء والارض **قوله** والحکم لا یتصف بالخلق لانه اثر
 جیهه المعانی لند وانها اقتضا ایدر پس حکم هر کن تنزل بولتم ذی احوالک اولور که
 وجود دن سابق در **قوله** فالاحوال موجودة ولا معدومة لاینها فی الوجود
 لاینها نسبة ولا معدومة فی الحکم پس احوال موجود دکلدر معدوم دخی دکلدر
 اما موجودا و لمداد دخی زیرا عین جا رسی بوقدر نسبة حکمیه در عدمیه در
 معدوم اولمد دخی حکما ثبوتی اولدو دخی در ذی را بحسب الحکم ثابت دفته که
 ذکر اولنور **قوله** ولانا لذلک قام به العلم یسمی عالما وهو الحال زیرا بر شی که اولکه
 علم قائم اوله اکا علم تسمیه اولنور یعنی توك ایچون عالمیت ثابت اولور پس

شيثك شيء اخر ايجون بشوقى اكر چه جود تا بتنى مستلزم اولمازا ايسه لكن شائبه
 وجودى مستلزم اولور زير اظاهر بودر كه نفسند وجودى اولمايوب بر شىء اخر ايجون
 دخی بشوقى اولميان ايله مساوى دكلدر حاصل كلام بر شىء نه موجود و نفسه
 نه موجود لغيره اولمق وار ظاهر طره فين عدم وجود ايله متصفا ولا طرف واحد
 عدمى طرف اخرى ثبوت ايله متصفا اولان وجوده اقرب و شائبه وجود ايله
 قيامه اولى در بعد و هو الحار قولنده مال علم قايم اولد و نغى ذاتك عالم
 اولمقنى حال در دكلدر مرجع ضمير معناه مصدر يدكونه عالما معنا سنه عالميه

قوله فقال ذات موصوفة بالعلم ما هو عين الذات ولا عين العلم وما عمه الا علم
 قائم بها هذا العلم بومقدمه لردن مراد بيان حاله يعنى عالم ذات موصوفة بالعلم
 عين ذات دكلدر پس علم دخی دكلدر زير اكل اجزا سنك براسها عني اولن و با الجملة
 ذات موصوفة بالعلم حاصل دكلدر الا علم و ذات قايمه بالعلم بومركبه كه خبرينه
 متخل اولور و ذاتك علمك عالميتى مستلزم در **قوله** وكون العالم حال هذه الذات ايضا

بهذا المعنى فحدث نسبة العلم اليه فهو المسمى عالم و عالم من بوردك عالم اولمقنى
 ذات مذكور ايجون حال ثابتدن معنای من بورايله اتصاف سببى ايله پس اتصاف
 من بوردن عالمه نسبت عليه حادث اولور كه المسمى عالما معنا سيدر كه نفس ^{حاله}

قوله والنسبة على الحقيقة نسبة من الراجح هو الموجبة للحكم فرى الراجحة ورحمة
 حقيقته معنای نسبيدر كه اتى راجح ايجاد ايدر و اولد رحمة ايله حكى مرحوم اولد ^{بنه}
 موجب اولور پس راجحه دخی رحمتك صفتيدر كه مرحوم ايله قيامك ايجاد ايدر

قوله والذكا وجدها فى المرحوم ما اوجدها ليرحمه بها وانما اوجدها ليرحم بها
 من قامت به موصولك مراد حقد ريعنى بشولكه مرحومه رحمة ايجاد اتمدى
 مجرد اول شخص معيتى مرحوم قلع ايجون اتمدى بلكه اول شخص مرحوم شمل اخره راجح اولد ايجون

وراحم خلق قلما یخبرون ايجاد اندی ضمیر مؤنثه رحمة عاید در قامت لفظنده
 فاعل رحمة در به ضمیری من لفظنه عاید در معنا لری ظاهر در **قوله** وهو بجانہ
 لیس مجمل الخوارث فلیس مجمل الایجاد الرحمة فینه صفات عین ذات و اسم ^{الجمع}
 والایمال محض سما اید وکی تحقیق در بیوردی حتی سبحانہ و تعالیٰ محل خوار و ذکر
 پس ايجاد رحمة دخی محل اولما **قوله** وهو الرحم ولا یكون الرحم راحما الا بقیام
 الرحمة فنبت ان عین الرحمة وحال بوکه حقیقا اسم راحم ایله سما در راحم ایسه
 راحمة صفتی ایله موصوفنا ولما ناکه رحمة ذات ختایله قائم اولیه پس
 محذوری دفع ایچون لازم کلدیکه رحمة عین راحم اولاو وراحم عین رحمة ایدوکی
 ثبوت بولا **قوله** ومن لم یندو هذا الامر ولا کان فینه قدم ما اجتران یقولانہ
 عین الرحمة او عین الصفة فقال ما هو عین الصفة ولا غیرها شود عالم که امر من
 بوری معرفة ذوق ووجدان ایله ادراک اتمیه و مسالک نظر و برهان در ^{طریق}
 توحید و عرفانہ قدم راستی اولیه ذاتی عین رحمة و با عین صفة دیکه مطلقا
 نته که مذهب معتزله و حکما درجات اتم **قوله** فقال ما هو عین الصفة ولا غیرها
 وصفات الحق عنده لاهی هو ولا هی غیره یعنی امر من بوری ذوق اتمین که ابو الحسن
 اشعری در ذات صفتک نه عینیدر ونه غیر یدر دردی و صفات حق انوک قاتند
 ذاتک عینیدر ونه غیر یدر **قوله** لانہ لا یقدر علی نقیها زیرا اشعری مجاب طنی
 ایله ازاله ایدوب نقی صفاتہ جرأت ایدر من نته که شیخ عن قریبا فی کشفله
 تصیح ایدر **قوله** ولا یقدر ان یجعلها عینہ دخی صفاتک ذاتی عینی قلبه دخی حکم
 ایدر من نته که حکما و معتزله اول طریقہ ذاهب در **قوله** فعدل الی هذه العبادة
 وهی عبادة حسنة پس ناجار بو عبادة واسعه به عدولتدیکه عبادة حسنه
 در یعنی طرفینه متوجه اولان وارد لری بحسب الظاهر الزامله دفع ایدر که کتب ^{کلامیه}

کلام من بوردن مکا و علما
 معتزله علم حقیقته وضع
 قدم اتمک فہم اول نور شعری
 بو کلری ترجیح اکنور
 مثلا

من حيث المفهوم والذهن
 عین ومن حيث الذات والخارج
 غیر در هم عین وهم غیرونه
 عین و نه غیر در تمام
 بیورد مسلک

ده مسطور در **قوله** و غیرها احق بالامر منها وارفع للاشکال لکن عبارة من بوره
 نك غیرى بجه عبارة دخی وارد در که امر کشفه اوندن احق واشکال وارد در دفعه
 الیقدر **قوله** وهو القول یقی عیانا الصفت وجودا قایما بذات الموصوف وانما
 هی نسب و اضافات بین الموصوف بها و بین اعیانها المعقولة بعد اول مغایر
 عبارة حسنه اولوب موافق کشف اولان عبارة اعیان صفاتک وجود ^{حقیقت}
 نغینیه قایل و لمقدر یعنی موصوف له خارجده قیامتی نغی تمکدر لکن ثبوت علی اسن
 نغی دکدر پس صفات مزبوره نسب و اضافات در اعیان معقوله ذات موصوف بها
 مابینده ثابتہ در **قوله** وان كانت الرحمة جامعة فانها بالنسبة الی کل اسم الی مختلفه
 بعد صفة رحمة بالکلیه کرجه انواع رحمتی جامعہ ایسه ده لکن اسماء متقابلہ ^د
 هر اسم هر اسم الیه یرنسبه مخصوصه حیایله متنوعه و مختلفه در **قوله** فلها
 الاختلاف یسئل سبحانان یرحم بکل اسم الی بو اختلاف جلند ندر که حق تعالی ^د
 هر اسم الی سی رحمت طلب اولنور و مطلوبه یرشور **قوله** فرحمتہ الله و لکنایته الی ^د
 کل شیء پس رحمت حق که اسم جلاله مضاف در رحمة کایکه ضمیر متکلمه مضاف در ^{حدیث}
 و رحمتی رحمت کبی جمعی شیا یرشامل و تمام اولان رحمت در که ذکر ی سبحان ^{قوله}
 تم لها شعیث کثیرة یتعدد بتعدد الاسماء الالهیة بعد رحمت شاملة مذکور ^{الیه}
 شعبه لری وارد در که اسماء الیهیه نك تعدد حیایله متعددہ اولور ذیرا هر اسم که
 مضاف اولور رحمة خاصه حاصله اولور **قوله** فما نعم بالنسبة الی ذلك الی اسم الخاص
 الالهی فی قول السائل رب ارحم و غیر ذلك من الاسماء حتی المنتقم له ان یقول یا منتقم
 ارحمتی پس رحمة جمیع شعبه شامل اولنور مادامکه شولا اسم خاص الیهیه نسیه اولونه که
 سائل رب ارحم قولنده ذکر ا تدوکی اسم رب در تربیه کمالیه طلبیا تدوکی حاله پس
 اسمانک دخی خالی بویله در حتمی اسم منتقم ضد در ارحم ایکن سایر اسم مزبوره رحمة

اتسه انوك ايجون يا مستقم ارحمني ديمك لا تدمر **قوله** وذلك لان هذه الاسماء
 تدل على الذات المسماة وتدل بحقايقها على معان مختلفة فيدعي بها في الرحمة من
 حيث دلالتها على الذات المسماة بذلك الاسم وتحمك جميع شعبته عدم عمومك بسبب
 بودرکه اسماء من بون اول اسم خاص ايله سما اولان ذات مخصوصه دلالة ايددرکه
 شارع اكا تخصيص اتمشدر واسماء من بوره حقايق متنوعه حايله معاني مختلفه
 دلالة ايددر پس سائل مثلا طلب رحمته ذلك الاسمه سما اولان ذاته دلالاتي
 حيثيند دعا ايددر يراقيله حاجات تلك الذات در غير دکلدر **قوله** لا يما^{يعطيه}
 مدلول ذلك الاسم الذي يفضل به عن غيره ويميزه فان لا يميز عن غيره وهو
 دليل الذات يعني مجرد ذلك الاسم معلول اقتضا انه وكي امره بر اسم اخره
 انوك ايله منفصل ومتميز او لورد دعا اتمن يعني سائل دعا تمسده دلالة
 حيثيند قطع نظرايله مجرد اسمك مدلول خاص اعتباريله دعا وطلب اتمن
 بلکه مطمح نظري وقبلة حاجاتي ذات اولور خاص اعتبارندن قالورده متوجه ايله
 ذات اولور دعا حين قبول بولمن زيرا اسم داعي قائنده دليل ذات اولور دعا
 خاص ايله غير دن متميز اولمان پس تخصيص وضع شارعده قاعده مترتبة قلکن

قوله وانما يميز بنفسه عن غيره لذاته اذ المصطلح عليه باي لفظ كما حقيقة متميزة
 بناتها من غيرها وان كان الكل قد سبق ليدل على حين مسماة حال بوکه ذلك
 الاسم غير دن متميز اولور الالذاته مفهوم اصطلاحی سبب ايله متميز اولور
 خصوصية خارجه اعتبارندن احتياج قائمن زيرا معاني مصطلح عليها هر نفی
 لفظايله اولور ايسه اولسون عربی وغیری وفارسی بنامها حقايق متميزه
 در غير دن منفصل اولور اگرچه جمعی سیده نفس الامرده بغير اعتبار الوضع والا^{صطلح}
 عين واحدیه دلالة ايجون دخی سوقا ونندي ايسه که ذات مسما تدر **قوله**

لفظ يعتبران ناصبه نك خديج
 طر يقبحه مرفوعه شفي مصنف مقروه
 على المصنف بويده يقبح اوله
 مثلا

فلا خلاف في ان كل اسم للاخر فذلك الحكم ايضا ينبغي يعتبر لآلتها على الذات
 المسماة پس معناده خلاف يوقدر که هر اسم ایچون رحکم تا بتدرکه اسم اخر ایچون
 ثابت دکلدرد ذات سمانه دلا تقي معتبره اولد ونجی کبی ذلک الحکمه دخی دلا
 اعتبار اولتمت کر کرد پس حاصل کلام بو اولدی که چن بر سایر دعالته وید
 اسم محصور مرله معنای مخصوص طلبا ایتسه مثلا مریض یا شا فی دیتسه ذات
 الهیه دن بر اسم شافی حیثیتی ایله رجه شفا طلبا یدر پس اسم مزبوره مترتب
 اولد رجه سایر اسما ده حاصل اولان جمیع شعیب رجه عام اولد ذت که مدعی
 سابق بوایدی **قوله** ولهذا قالوا بالقاسم بن القسي بيان الاسماء الالهية ان
 كل اسم على انفرادة مسمى جميع الاسماء الالهية كلها اذا قدمت في الذکر لفته بجمع الاسماء
 وبواجده ندر که یعنی هر اسمک نفسند و حده ذاتند وضع خارجی اعتبار نسوز ذت
 مسما یدر دلا تقي اولوب پس جمیع اسمده جهة جمیة اسما بولندوننجی که صاحب کتاب
 خلق نفلین ابو القاسم بن قسی اسماء الهیه بیانده بیوردیکه هر اسم علی انفرادة جمیع
 اسماء ایلهد ایله سمار یعنی ذات مطلقه دلا تقي اعتبار ایله پس اسماء الهیه ده
 هر تنقی اسمی ذکرده تقدیم اسسک کرک اسم وجودی کرک لفظی کرک رقی البتة
 اسماء اخرک جمیعی سیله انی منقوت قلور سن مثلا اسم محی ذکرک اسسک هو العليم
 التقدير المرید یرسن و عليم دیسک هو الحی التقدير المرید یرسن الی غیر ذلک
قوله ولذلك دلالتها على عين واحدة وان تكثر ت الاسماء واختلف حقا بينها
 یعنی اسم واحد جمیع اسماء الهیه ایله معنونه اولد ونجی بودر که عین واحدیه و ذت
 مطلقه دلا لة ایدر کرجه اسمای متکثره و حقا بقا سما مختلف ایسه ده ذات
 ایسه جامع جمیع اسمادر پس واسطه ایله منقوت بجمع الاسماء اولوب بعد ذت
 مرحومینک رجه وصول طر بن طر یقین اولد ذینه در برسی علی طر بقا الوجود

دركه عبادك عباد قيا ايجابا يدركته كه احاديث شريفه ده مثلا حديثا بما
كان حقا على الله ان يدخل الجنة وحديث اخره وجبت له الجنة واردا ولشد
لكن اشاعره ايجابه قابلا ولما يوب لياقتايله توجيهه اتمشدر وجوب ^{من يوب}
دخلى فصل وامتنانه اولسه جائز در **قوله** وقوله تعا فساكتبها للذين يتقون
ويتقون الزكوة وما يقدّمهم به من الصفات العمليه والعلمية يعنى طريقه يوب
دلالة ايدن بوايه دركه بيورمش اتقى عن الفحشاء وايتاء الزكوة ايدوب
صفات علميه و عمليه ايله مقتدا ولنزله رعمه مكتوبا ولا ظاهر كتابه وجود
قوله واطرىق الاخر الذى تنال به هذه رعمه طرىق الامتنان الالهى الذى لا يقرب
به عمل وهو قوله رعمتى وسعت كل شئ وطرىق اخره رعمته انوكه نيل و صوب
ميسرا ولور طرىق امتنان الهى دركه مقابله بعمده جزاء و عوض طرىق ايله رعمه
بلكه جود واحسان اوله وبوكا دلاله ايدر وسعت رعمتى كل شئ در **قوله** ومنه
قيل ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تاخر دخى اول طرىق امتنان ذنبه
نص مئين فتح ميين در وبغير مجازاة العمل ومجازاة مغفرت ذنب صغير وكبير
وحديث وقد يمد **قوله** ومنها قوله اسئل ما شئت فقد غفرت لك دخى رعمه
امتنانيه دن بعضه رشول رعمته كه عبد مخصوصه خاصه اوله شخ فتوحا ميكه
بيور دركه اخبار الهيه دندر كه بر عبد مذنب عمل ذنبا ايدر ومغفرت سبوا ايدر كه
بر رب عافرا الذنبى ولا پس حق تعالى اول عبد مذنبه ايكبى مرتبه ده يا اوحى
مرتبه ده ديلد وكما شله تحقيق سكا مغفرت ايلادم ديه **قوله** فاعلم ذلك صيفه
امر مشا ر اليه اولاً علم مقصود ايدر وكنه تنبيه در پس بو خبر الهيدن ظاهر ايدر كه
عبد من يوبك مواخذن دن انطلاقته سبب سبب سبب مغفرت ربه مواخذنه
عليه در بعضا كابرشراح ديشلر كه ميدان رعمه من يورده اصحاب سبقا ويا محمد سبب

اوله فقیر ایدورین فاعلم ذلك العلم قولند شیخ نکتة لطیفه سخا هردر یعنی
 بیورد که غافل اوله علم مزبور دن که ملاک امر بو معناده عکدر و لب رحمة متنا
 نینه عکدر علم بو میدانه عکدر اما مجرم و ساطة علیه ارتکابا ایدوب فنوده بساط
 تفضله و اسوده بستر راحتا و لمق کرک عارف اولان اشاره ایله معنایه واقف
 اولور و السلام علی الذوام **فص حکمة اینا سیر فی کلمة ایاسیه** معلوم اوله که
 و تاقا که ایاس مجب روحانیه ملائکه عالیله ایله انس و اخلاط ایدوب
 و مزاج عنصری سیجی ایله طبیعتا انسانیه یه ارتباطا ایدو ایسه شیخ ابرار
 حکمة اینا سیه فی کلمة ایاسیه یه مناسبت کوردی پس مزبورده تزییه تشبیه
 بیان ایدوب برسی ملکیه موافق و برسی بشریته لایق کوردی پس قیامیه
 امریجتی ایاسه حاصل اولدی **قوله** و ایاس هو ادر پس بعد ایاس ایله
 مسمی اولان بعینه ادر پس در که کشف الهی ایله معلوم و منکشف در و کتب
 تفاسیرده مذکور اولان قصه ادر پس و ایاس مغایرت دلالته اتمز و ^{لنت}
 ایدر سه قطعیه و کلد پس ممالر نیک مغایرتی قطعی اولماز پس ادر پس مزبور
 قرین بعلبکه بعثندن صکره ایاسله مسمی اولدی دیر لر مفسرون دیر لر که ایاس
 مبعوث مذکور ایاس بن یاسین دو کیم سبط هرون که اخ موسی در بده موسی
 بعث اولندی دیر لر و بعض مفسرین ادر پس دیر لر و ادر پس کبی ادر اس قرآند
 محل ادر پس دیر لر پس کشف حضرة شیخ دوا یتاخری یه موافق دوشدی
 معلوم اوله که ماده ایاس یس اولدیکه قلب قرآنذر و الف و لام ایله مصدر
 اولدیکه مصدر تعریف و اظهار در که منصب موته شعار در و ادر پس عین
 ایاس اولیجا حکم اثنیثیه باعتبار ابدیتن اولور بری سماوی بری رضی
 و حکم اتحاد اعتبار در روحانیه ایله اولور فرص متعدد ایتا فی قبل العروج الی السماء

ملک ایاسیه

سبط کسر السیر ایله
 اوغلا و غلید
 سلا

حکم قد وسیه وبعد النزول حکم اربنا سیه اعتبار یله در **قوله** کان نبیا قبل
 نوح علیه السلام نوحن مقدم قومنه بنحا یدی ملک اوغلیدر فتح میم وکون
 لامله متوشخ اوغلیدر متوشخ اخنوخ اوغلیدر اخنوخ ادریس در حکما بوکه
 هر مس اهرامسه دیر لر **قوله** ورفعه الله مکا فاعلیا فهو قلبا لافلا ساکن
 وهو فلك الشمس ثم بعث وبعد انقضاء البقاء عالم علوه ارتفاع اندی
 ساکن قلبا فلا کدر یعنی فلك رابع که محل کره شمس منیر و قطب د و ابر جمع
 مستدر در و بعد النزول من السماء اخر الزمانه تزول عیسی کبی قریه بعلبکه
 بعثا ولنندی نته که بیورد **قوله** انی قریه بعلبک و بعل اسم صنم و بک هو سلطان
 تلك القرية وكان الضم المسمى بعلا محصوا بالملك یعنی بعلبک نام کوید مبعوث
 اولدی بعل اسم بت در بک اسم امیر قریه در نته که لسان ترکیده امیر بک
 دیر لر کاف فارسی ایله و صنم من بور ملک مسقور مخصوص ایدک ظاهر انوجون
 علمری دخی ترکیب من جمی اولدی و مضاف تقدیم اولندی زیرا اختصاص مقصود
 قلندی **قوله** وکان القیاس الذی هو ادریس علیه السلام قد مثل له انقلاد
 الحبل المسمى البنان من البانته وهی الحاجة عن فرس من نار و جمیع الآت من نار
 فلما راه ركب علیه فسقطت عنه الشهوة فكان ثقلا بلا شهوة فلم یبق له تعلق
 بما يتعلق به لاضراض النفسیه و حال بوکه اییاس نام ادریس ایله سحی اولدی
 حاله که هنوز حاکم افلاکه سر بر اقامشدی کا عالم مثالده شامدر جبل
 ایله سحی اولان ارض منفلت اولدی یعنی ایکی شتا اولدی و راسته ناردت
 بر فرس شکار اولدی جمیع آلات رکنی فارایدی پس وقتا که ادریس علیه السلام
 اول فرسی بویله رکوب ایچون مهیا کوردی بلدیکه موصل منزل مقصود در الحبال
 ظهر نر سوار اولدی تا که بار شهوه محبوب فساد در سب طبیعتده ساخت اولدی

وقع فی بعض کتبا شیخ الماخذ من الانبیاء علیهم السلام
 بایرانهم العنصره باربعة اشان
 فری السماء ادریس و عیسی عم و تسان
 فی الارض حضرت اییاس انهی
 اقول یفهم من کلامه ان اییاس
 و حضرتنا سوت عیسی عم و اییاس
 ادریس و عیسی عم زاتمهم
 هذا السردیق تفرق بالطلوع
 الی شاء الله تعالی
 سلامه

سبکار

سبباً قد لى لبنا ضم لامله لبنا دن ما حوز در لبنا نه حاجت در كه اول جيل
حاجت كاه اهل الله ايدى جيل دن مراد جسمانيه ادر يسا ولى ولى دنى جائز در كه انوكه
روح حاجت دن روايد و مطاوبه اتصال وانها ميلوب ادر يسا بروجهله فرناض
ايديكه اون التى مسنود دنى كثر يمى و اجمدى و ايومدى انقلاق جيل دن مراد
جهت جسمانيك كسر و مقلوبى در دير لرتا كه مكانا عالىي سعلى اولد **قوله** فكان
فيه منزها پس ماهية ادر يسد حيثية عقلايله تجلى ايدن حقا حكاه جسمانية دن
منزه اولدى **قوله** فكان على النصف من المعرفة بالله فان العقل اذا تجرد لنفسه من
حيث اخذ العلوم عن نظره كانت معرفته بالله على التنزيه لا على التشبيه لبس
عليه السلام معرفة الله دن نصف مرتبه ده اولدى ذير عقل قن كه نفسند
بغير مداخلة الوهم مجرد اولد علومى نظرو فكونك اخذ ايدرو حيثية مزبون
ايله انوك ذات الله معرفتى بطريق التنزيه اولدو بغير التشبيه ذير ادلايل عقليه
صحيح اولدو غنى تنزيه فقط در كه صرافة وحدته مانع اولانى بعقل تجرد تمز **قوله**
واذا اعطاء الله المعرفة بالتجلى كملت معرفته بالله فزهه في موضع وشبهه في موضع
اما تجن كما لله تعال كما تجلى سببى ايله معرفة كشفية اعطا ايدرو معرفتى ذات حقه كال
اولدو ذير اجتهت ايله نايدو اولدو پس موضع تنزيه ايدرو موضع تشبيه ده
تشبيه ايدرو **قوله** وراى سريان الحق في الصورة الطبيعية والغصية وما بقيت له
صورة الا ويرى الحق عينها وهذه المعرفة التامة التي جاءت بها الشرايع المنزلة
من عند الله تعال بعد ادر يس عليه السلام حقا صور طبيعه ده ومواد غصية
سريانى كوردى تا كه برصورة قالمدى الا اول صور قى عين حق كوردى وبو معرفة
تامه جامعه بين التنزيه والتشبيه در كه انى شرايع منزله من عند الله كوردى
قوله وحكت بهذه المعرفة الا وهام كلها ولذلك كانت الا وهام اقوى سلطانا

في هذه النشأة من العقول يعني معرفة من يورثه ذلك جميعه تسبيه وتنزيه انما
حجبا اليه حاكم اوها مدرکه حکمه اصحابي منقا اولوزيرا وهم موجبات افكاره
ما ورسته استشرافا يدر قوة فكريه تابع اولمن ومطلقه تفسيديله ومنزه
صورة ايله حکم ايدر الى غير ذلك وبواجلد ندرکه يعني وهمك ما وراء عقلة تجاوز
بالضروره صاحبني شايع اتدو كيجوند رکه نشاي انسانيده اوها ملك سلضتي
عقله اشد واقوى **در قوله** لانا لعامل ولوبلغ ما بلغ في عقله لم يخل عن حكم الوهم
عليه والمتصور فيما عقل يرا عاقل مركب عقله مبلغ عقولك منها سنه دخی واطل البشره
كرو خلاف عقل او زر حکم وهمك حالي اولمن ومعقولات صرفه سنه تصور
ذهنيه دن قالما **در قوله** فالوهم هو السلطانا لا عظم في هذه الصورة الانسانيه
وبدجاءت الشرايع المنزلة پس وهم من بورصورة كامله انسانيه ده حاكمه
اكبر در وشرايع منزله دخی وهم ايله نازل اولمشدر زيرا جميع صور صور جزئيه
اخرويه موهوما تدرکه معتقد ينك اعتقاد في ايله صور باعقل **در قوله** فنسبت
وتنزهت في التنزيه بالوهم وتنزهت في التنزيه بالوهم وتنزهت في التنزيه بالوهم
وتنزهت في التشبيه بالعقل فاربط الكل بالكل پس شرايع واحكام بين التشبيه
والتنزيه متمزج وساري اولدى پس مقام تنزيه حکم وهم ايله تشبيه
اتدى وهم صور تدن منزله اولان معاني مجرد به لباس صوره اليا سايد ومقام
تشبيهه ده عقل ايله تنزيه وهم اثبات اتدو كى غواشي حيه دن معاني كلييه مجرد
اتدى پس عقله وهمك هر برى تنزيه وتشبيه دن هر برى مرتبطا اولورنه تنزيه
تشبيه دن حالي ونه تشبيه تنزيهك عاري اولورنه كه بيور **در قوله** فلم يكن ان يخلق
تنزيه عن تشبيهه ولا تشبيهه عن تنزيهه پس نه تنزيهك تشبيهك وتشبيهك تنزيهك
خلوي ممكن اولدى واو **در قوله** قال كدر تعا ليس كنهه شئ فنزله وشبهه يعني

جمع بين التشبيه والتنزيه دليل اول نص قرأ تيدرا ولا مقتضاي بلاغة اوزره مثلثه
 نفى مماثلة آتديكه مثل مثل منفي اولجاق مثل عيني منفي اولمق اولوية ايه ثابت اوله
 ياخود مثلك مثلني نفى عينك مثلني مثلن مدرديه وذبعد طرف تشبيهه دغني ^{نزدك}
 ذيرا نفى مثل اثبات مثلن مدركه نفى وسلبه اثبات موضوع لازم اولوره
 اولن سه كنهه لفظنه ثابت اولان مثل شبه عين تشبيهه اولور **قوله** وهو السميع
 البصير فشبه دليل ثاني كذلك اية قرأ تيدركه خلق ايحون ثابت اولان قوة والتي
 حق ايحون اثبات آتديكه قوة سامعه وقوة باصره در بونزه دغني معنای تنزيه
 ثابت در جمله اسميه وتقدير هو افاده آتديكه معنای حصر تنزيه نسبته در بكن بآتدي
 ونزهه ديدكي نظم كلام صريحاً تنزيه افاده آتديكه بناء قرينه داله ايله اكفا
 اولندي **قوله** وهي اعظم اية تنزيه نزلت ومع ذلك لم يخل عن تشبيهه بالكافي معنای اية
 ليس كنهه نادرا اولان ايات تنزيهك اعظم واعلا سيدر بوجه ايله كاف تشبيه
 دن حال سوق اولندي كه بحسب النظاهر تشبيه دلالة ايره **قوله** فهو علم العلماء
 بنفسه وما غير عن نفسه الا بما ذكرناه ثم قال سبحانه ربك رب العزة عما يصفون
 ولا يصفون الا بما يعطيه عقولهم خصوصاً كه حقه ذاته ونفسه على جميع
 علانك علانك اكثر واعلا در ذيرا علم كسي در كل علم حضور يد كند و خود نفسند
 بين التنزيه والتشبيه تعبیر آتدي بعد تكرار تنزيه آتديكه سبحانه ربك ديدكي
 و در بجزءه دغني مقيد تنزيه در يعلم الله مله دقوة تنزيه بنيه اولاه بالجملة ممكنه
 تنزيه آتديكه صفات دن ذاتي فقد بين آتديكه ذيرا ممكنات عقولها صر سنك
 افاده آتديكه معنای ايله تنزيه ايدر لرحو تعما ايسه ذاتي اول تنزيه ذن تنزيه
 ايدر نته كه بيورد **قوله** فزهره نفسه عن تنزيههم اذ حدوه بذلك التنزيه بين
 حق تعالی نفسني انرك آتديكه تنزيهك فقد بين وتنزيه آتديكه ذيرا آتديكي تنزيه

مطلب علم

معلوم اوله كه شيخ ابو علي علم باري
 تعالی عالم حصوله در ديمشدر
 ما شيخ شهاب الدين سهو وودي
 حضوري در ديمشدر واقعا سباب
 مسببات مظاهر نور دن اعتبار
 اول نور علم حصوله كدر نور اما مظهر
 ذات حقه محو و استهلاك اعتبار
 اولنسه حضوري اولور ١٢
 وجهي عارضة ظاهر در ٧٧

ملا

ايله ذات حقی تحدید اندیلر زیرا شیادن متمیز قدیلر و تمایز ایله محدود
 کوسر دیلر تنگاشانر عیاشیر **قوله** و ذلك القصور العقول عن ادراك مثل هذا
 یعنی تحدید مذکور اولردن بطریق الحد اولما مشدر بلکه انظار فکریه لر ی مساعده
 اولما دوغیوندر که ادراک دقایقن قاصرو بوسر شریفی فاقدا ولدیلر و بلدا دیلر که
 حقی تنگاشالی صفاتنه مشبه و حقیقه ذاتنه منزهدر **قوله** ثم جاءت الشرايع كلها
 بما يحكم به الاوهام فلم يخول الحق عن صفة يظهر فيها بعد جميع شرايع واحكام
 محكوبه واهام اولان اشیا سببی ايله وارد اولدی پس شرايع بين التبيين والتزیه
 اولیجا حقی مظاهر صفاتنه بر صفتدن خالی قلما دی بوخورد عین تبيينه **قوله**
 کنا قالت وبادا جاءت فعلت لام علی ذلك یعنی شرايع دخی بنم دورم کوی دی
 سوزم شریعه مطابقدر و شرايع واحكام ذرایع واهام ايله نازلدر و جمیع امم
 حکم شرايع واهامله عاملدر **قوله** فاعطاها الحق الجملي فلحقها لام بالرسول و
 نطقت. بما نطق به رسول الله پس فیاض مطلق یعنی حضرت حق امه اعطا تجلایله
 دجته جامع بحشراید و بامم دخی علاقه وراثته ایلر رسله ملحق اولدیلر که علم الامتی
 کالانبیاء بیوردی ناکه وارثین لاحقین دخی فاطقین بالحق اولدیلر و بین
 التبيين والتزیه معنای ذوقی و حظ نفسی اولدیلر نته که بوایت کریمه دخی
 بطریق اقباس و بحینه استناس ایچون سور اولندی **قوله** الله اعلم حيث يجعل
 رسالته اقباسه معنای متبادر رساله منقطعه در متعددیر اولان وراثته
 دردی کندر معنای حقی سی صدره مناسبه ايله ایتک صورتی تشبیه و تنزیه
 احتمالنی بیاندر و ایت مقبلسنک اولی بوایت در که کفار قریش حقه نازلدی
 رسلری بوجهدر و اذاجا ایتیه قالوا لن نؤمن حتى نؤم من حق نونق مثل ما اولدی رسل الله
 سبارة فصوصه لفظ رسل الله اقباسه خارج عدوانتم کرکه اولمز لطفه معنا

می در صفاتنه مشبه حقیقه
 زائنه منزهدر

كدر وتوجيه مذكوره ضرر متوجه اولور ذيرال لفظ ايده مسند هذا الرسل اولوب وكلام
 قوم مقطعه سن بولق كرز رسل الله مبتدا اولوب **مسئله** نف عدا ولنا لفظه الله
 خبر يدايله متوجه اولانته **قوله** فالله اعلم بوجه وجهه با خبرية الى الرسل يعنى
 الله قولند **مسئله** نف تفسير اولنا لفظه الله ابكى وجه ايله موجه در وجه اول
 بسل الله لفظا مرفوع مبتدا لفظه الله اول مضاف اليه ولفظه الله تا في لفظا مرفوع
 خبر تا في اوله رسل الله اولينك مسند اليه اولما يخى اولده مسند اليه هذا الرسل اول
 وشار اليه هذا الرسول اوله وشار اليه حضرت محمد صلى الله عليه وسلم اوله ولفظ
 اعلم مبتدا ومخذوفه خبر اوله تقدرى هو اعلم قلته وكلامه ارسل موضوع اولوب الله محمول
 اولقدر معنى تشبيه ظاهر در وكلامه مزبور بوقد يريه ان الذين يباعدونك انما
 يعوزون الله كفى ويد الله فوق ايديهم مما تلى در كلام مجازى در كدر حقيقة **قوله** وله وجه
 بالابتداء الى اعلم حيث يحمل رسالته وجه اخر كبت تفسيره اولدو سخن او زره
 مبتدا اولوب اعلم خبرا والمقدر بس وجه مزبور معا في جزئي في الفاظ تختلند
 اخذ عقول قاصره به نسبة ايله عقد تكليف سالمدر **قوله** وكلا الوجهين حقيقة
 فيه اما عقول كالمليه اضافة ايله ايكسى دى حقيقة محققة در كلام مزبور در
 انقرا مرامد بوقدر حذف واضار ووضوح وخفا سى ايله مختلفين ايسه ده واختلاف
 مزبور اضا قله در **قوله** ولذ لك قلنا بالنشيه في التنزيه وبالنشيه في التشبيه
 يعنى بوايكى وجهان كلامه محققند در كه بز معنى اهل تحقيق تشبيه في التنزيه وتنزيه
 في التشبيه ده معترف وقابل اولدو مثلا كما نانا الله برهان ايد راله بومحمد
 ميجر اولدو لسان اهل ظاهره بلكه ايجلدنر اكابر در سهم طفته سندن منهم الهمم
 وجه مزبورى يعسقف في وجه محمول قد يلى اخر بعناية الله بغير اينة لاج اولد كيه اهل
 اشارة اكثر يا عبارة قرآنيه دن معا في لطف اخذ ابد وسابقك ولا حقل برى برى

ارباط واختلافه نظرا تمز لریس قارعا هل اشاره اولوب خصوصاً نفس شیخ
 اولیجا قبعید اولمز که معنای من بوره نوز بسا یطدن مرات حرورف و صواته نزول
 اتمک اخذایر بپس توجیه اول لسان اشاره توجیه نا فسان عبارة اوله
 اما فقیر مرات مذاقند هر کز عباد تکلف کور نمز بلکه مقتضای حال وجه اوله
 کور نور زیرایه کفار قریش لسانا حکایتدو دیشدر در که بزعبیه واحده یوز
 بحسب الاستعداد و الکسب و الفیض تفاوت موز یوقدر بپس نیجوز بر موزه و محنازل
 اولوب لغز بموزه اولیه و با الجملة مؤمن اولما زما دامکه محمد کلن بزده دخی فازل
 اولیه پس لفظ اولینک فاعلی حضرت محمد علیه کسلام اولتق مناسب اولور بلکه
 رسول الله اولتق بعبید کور نور زیراکلام حتی متکلم اولان منکر رسول الله ایکن نجه مقدر
 اولور و خلاف مدعا سنی قابل اولور مکر توجیه بعبید ارتکاب اولوبه بعد رسول الله
 مبداء خبر و موضع و محمول و لئق الزام خصمه انسیدر ایدرسن و محنازل اولماغه
 استعداد و احتقاق و قریب حضرت ییاق و فاق کرک رسول الله شده قریب عین کلدند

شعر و کتم طالی قریا البین الی العین بجهل قد تباعدتم من الین الی الین قوله

و بعد ان تقررهذا فترحمی المستور و لتسدل الحجب علی عین المنقرو المعقود یعنی بو
 مقدار صوره تنزیه و تشبیه منقرا ولد حایسه من بعد رخصایا صحاب محجاب
 تنزیه ستار عباراتی ارخا و القایله یعنی لباس ثا و بل ظاهرایله ملتبس
 قیل و حجب تنزیهات عین منقرو و معتقد اسدال و ار ساریت که تشبیه
 و تنزیه میا ننده دایر و حایرا و لسون نلسن فقد اولدی لکه کلام اولیا اوزره
 نقد و تنزیف عقل قله محکم اوله و معتقد اولد که احوال اولیا دن عقل ایله
 نایل اولد و غننه مؤمن اوله و مشکل اولان اهلته تقویض ایدر و مقدر اوله

قوله وان کان من بعض صور ما یجلی فیها الحق ولكن قد افرنا بالستبر

لیظهر

لیظهر تفاضل استعداد الصور فیها یعنی اگر چه بزبور منقذ و معقود صور منظر در
 برسی و محالی صفت عین واحدی ایسه لکن بزکه اولیاء امتوز سر حکم ایله ماموز
 و کلمو الناس علی قدر عقولهم حکمه رعایه ایله مکلفوز شعر اتمسون بونکته
 قلبکون زهول کلمو الناس علی قدر العقول سرک دخی سری اظهار الحکام استعدا
 صودک بری برندن تفاوتی و تقاضی ظاهر اولما عینون در ظهوردن غایتدوبته
 صفة علمک دشتری و دشتره مرتب اولان سرور و انبساط در که مظاهره کورد
قوله و لیظهر انما المجلی فی صورة بحکم استعداد تلك الصورة فینسب الیه و دخی ظاهر
 اولما عینون که جمیع احکام تابع استعداد در و حاکم امر شیاده استعداد در پس
 هر حکم متجلی منسوب استعداد در بوسرک غایتی ثبوت مدار تکلیف در که غایت
 الغایت نظام معاش و معاد انسان و بقای انواع نبات و حیوان در که جمله سی
 صفة و صفت رحمت داخل و مضجیل اولما **قوله** ما تعطیه حقیقتها ولو از مهابتی
 تلك الصورة تک حقیقی اعطا اند و کی ولو از حقیقتی و بر دو کی شی متجلی بر
 نسبت قلبنوب نفس حقیقة اسناد اولنمز و مکلف صورة اولور یعطیه ده
 ضمیر مفعول ما موصوله عاید در **قوله** لا بد من ذلك یعنی البته نسبت
 بویله در خلافته ملا بس اولن **قوله** مثل من رای الحق فی النوم فلا ینکر هذا
 و انه لا شک الحق عینه شول رای که حتی نومده کور در حقی خود کور مدت
 امر منکر دکدر معرفد رنته که لخر تره کور ملک نصرا یله ثابت در و مشک
 یوقدر که اول نومده کور یلان عین حقد و لا شک جمله سی از تک الهی ایله
 خیر اور تا سنده معترض در **قوله** فیتبعه لو از تلك الصورة و حقایقها
 التي تجلی فیها فی النوم پس اول نومده مجالی حق اولما صورة مرتبه تک
 اعراض خارجیه و حقایق مقومه سی عین مرتبه بر تابع اولور **قوله**

احکام تابع استعداد در
 و حاکم استعداد در

بعد ذلك يعبر الى مجاز عنهما الى امر اخر يقضي التنزيه عقلا يعني تيقظ و
 انبها هذا صكرة تعبيراً ولنور يعني ولصورة مرتبه دن امرازه تجاوا ولنور
 امر من بون حكم عقل ايله مقتضاي تنزيه اولور فيرا عقل من حيث هو حاكم تنزيه
 فنادا امكه نفسله مشوباً عليه **قوله** فان كان الذي يعبرها ذاكشف وايمان فلا
 يجوز عنهما الى تنزيه فقط بل يعطيهما حقاً من التنزيه وما ظهرت فيه پس معبر
 مؤمن مكاشف صاحب ايمان واهل يقين وايضا ايسه صورة من بوره دن تنزيه فقط
 متجاو اولما ز بلكه مرتبه تنزيه دن حقه فايز اولور وصفات تشبيه عاين
 دخی جايز اولور فيرا صورة من بوره صورته حقاً وحق اعتبار ايله جميع صور حسيه
 وعقليه دن تنزيه ايدد ومظهر في حيثيته حقا ظاهراً ولان صور اعتباري
 ايله تشبيه ايدد ظهرت لفظه فاعل صفات تشبهه در وفيه ضميري حقه
 عايدد وبعض شراح فاعل صفات وفيه ضميري منامه راجع ويشمل تأمل
 اوله **قوله** فالله على التحقيق عبادة لمن فهم الاشارة بسراي عارف سالن
 وقتاكه سن الله اعلم بجملة سنده جهة تنزيه وتشبيه عالم اولدك ايسه معلوم
 اولاكه الله اعلم تركي بنسند عبادة لفظه الله على التحقيق برحقيقته ^{رتدركه} عبا
 صور سنده ظاهراً ولدي زيار سل الله موضوع اولوب الله محمول وليحق علم ذات
 اولد وخی اعتبار ايله عبارات اولمش اولور ورسال الله كه موضوع ذات وحقية
 مرتبه سنده بولمش اولور كه اول صورة عبارتي قبول ايدد فيرا علم مقام محمولته وليحق
 مراد ذات واما عبارات عليه اولور وحقائق المذكور سامع اهل تصديق يجوز خطأ ان
 كلام ديوة ويقدركه وذاي عبارات دن اهل اشارت عرض ايدد ايدد بولي اشارت
 بيلن فهم ايدد ز يانسوز سوزيدر منلا جامينك سابقا جوابه اطمينان وانشراح
 بولد وخی بواشارة ايله در اكرجه متحدون على الظاهر عراضه جرات ايدد ولور
 كه

حكاية

که الله علم ذات واجب در ممکنه اطلاقاً بالاتفاق شرک و تقاقد جواب
 ویر لور که اهل تحقیق عرفند تنزیه و تشبیه ظاهرین کلمه توحید نفی و اثبات
 در کلمه ایدر اختلاف عبارت در مثلاً لا اله ده واقع نفی بحسب المفهوم واجب و ممکنه
 شامل در حق قائل کلمه نفی بلا عذر بر زمان توقفا نشه شرکاً کافر اولور العیان
 بالله پس مقارنه اثباته نفی مذکور ذات اطلاق صحیح در نفی مذکور
 شرک و نفس الامر و وجودی یوقدر الاقرین اثباته در و بواجده کلمه توحید
 عنوانی ایله معنون اولش در و کلام توحید ایله سی قلنا مشد ظاهر کلام این
 قاید کلامی دخی تمام ایدر این پس طرفی کلام نفی تنزیه حقه اشاره و اثباتی
 تشبیه حقه دلالت در و صورت مخصوصه ترکیبی احاطه جامعیت دیندر که ذات
 حقت ما تحت عدم وجود مطلقه شمولی بدور و منقولد که سید شریفی چون
 حضرت حواجه نک قدس سره شرف صحبت ایله مشرق اولد قلندره مجلسه ذکر اله
 الا الله اولش حضرت معنای کلمه توحید در افاضه و تقاضه مراد بود و اشکاف
 اتمش و میسر که نفی الهی معدومه تحصیل حاصل و نفی موجود نفی بلا طایراد کلید شریف
 الهه موهومه نقین اراده بیورش فقیر ایدرین بومعنا دخی تشبیه و تنزیه اجماع
 اولنما سه صحت بولماز نته که نفی اثباتدن و اثبات نفی دن کلمه توحید حاکم اولن
 كذلك عبارة ایه کریمه مذکورده و سایر کلمات جامعه ده حال بویه در یعنی
 تنزیه تشبیه دن و تشبیه تنزیه ایلن پس نته که نفی بدون الاثباته قایل
 اولان کافر اولور پس شبیه دخی بدون التنزیه و عکسی کفار قلندره و بالجملة تشبیه
 تنزیه و تنزیه تشبیه مقارن کرکد کذلک لایه مذکورده الله اعلم جمله سنه
 وجه خیر وجه ابتدایدن منفک اولما مقکر کدر عکسی دخی یعنی ابتدای خیر
 متفصل کرکن پس نته که کلمه توحید خارج و وجود و یعنی یوقدر بلکه موجود

حاجی ذات واحد در آیت دخی امر بویه در مع هذا وجه خبری الله ده رله
 مختص در عیانندن غیر سینه متناول دکلدر زیر اقرب نوانه خزانن سیمی و بصری
 و سایر قواسمی اولمشدر پس جمع مزبور کله تو حیدده جائز اولوب تخللان ایله کف
 لازم کلچن مزبور آیت خود جمع مذکور یعنی جمع بین التزییه و کسبیه بر اعتبار لطیفه که
 زماندن بلکه انکه منزه در پس اندک بخون احتراز اولمایوب بوند اولونه یعنی
 امر قلبی قابلی کبی دکلدر زمان وان اقتضا اتم **قوله** و روع هذه المسئلة انا الامر
 منفسم الی مؤثر و مؤثر فیه و قماکه شیخ قدس سره استمدادات صورت کند رده
 تجلی ییدن حقا حکما منی اظهارده متفاضله اولما سنه میجر اولدی ایسه و بو
 معنا صورتک حقه تا اثرک افاده قلدی ایسه شیخ مؤثر حقیقی و مؤثر فیه نه در
 بیاض قصد ایدوب بیوردیکه بوسله نك با بو حکمتک روح و نفسی بعضی نسخیه ^{ده}
 امر وجود یعنی نفس الامر مؤثر ایله مؤثر فیه انفسا میددر یعنی جمیع شیا قابل و قابل
 دن و هیولا و صورتدن مرکبدر مؤثر موجد اثر در و مؤثر فیه قابل فعل اثر ^{عل}
قوله و لها عبارتان تسمین مزبورین ایچون ایکی عبادة وارد که بو عبارتین
 ایله انلردن تعبیر اولنور پس مؤثر فاعلن تعبیر اولننا عبادة اسم الله در
 و مؤثر فیه مفعول بدرن تعبیر اولنور که ما سوی الله در نه که بیورد **قوله**
 و الموتر بکل وجه و علی کل حال و فی کل حضرة هو الله تعالی پس وجوه مظا هر ستمه
 دن هر بر وجهله واحوال و اعراض مؤثر فیه دن هر حال اوزرینه و حضرت
 الهیه و کونینه دن هر حضرت اوزرینه مؤثر حقیقی و فاعل نفس امری الله در
قوله و الموتر فیه بکل وجه و علی کل حال و فی کل حضرة هو العالم و كذلك قابل فعل
 اثر دخی حقه متوجه اولما زهر بری و جمی و بعد الوجود اولان احوال متغیره و ^{متبدله}
 سی ایله و حضرت معدوده سی ایله عالمدر **قوله** فاذا اورد فالحی کل شیء با صله

الذی بنا سببه پس ای عارف مکاشف قبح که سکا بر وارد و رود اید و او ز رو که نادر
 دن بر اثر ظاهر اوله اصلنه الحاق ایله و مناسبت نسبت قیل پس چون وارد حضرت
 الهیه دن اوله مثلا وجود و علم و قدرة و امثالیدر حضرت ته الحاق ایله و اگر حضرت
 عالمه و دینه امکانیه دن ایسه فقر و احتیاج و سایر نقایص کونییه کبی عالم ممکنه
 و ما سوا یستاد ایله اوله **قوله** فان الوارد ابدا لا بد ان يكون فرعاً من اصله زیرا
 هر وارد بر اثر در که اصل مؤثر دن متفرع اولما سوا لازمدر **قوله** كما كانت المحبة الالهية
 عن التوافق من العبد یعنی اثر وارده بر مؤثر دن لا بد اید و کنه تمثیل در که محبة الهیه
 اثر در عبدك نوافل دن وارد اولور زیرا فرائض زوایه دکلدر وجود محبة آتصبا اتم
 بلکه محبت سوزنجی لوازمدر **قوله** فهذا اثر بین مؤثر و مؤثرینه مشارالیه هذا
 محبة الهیه در یعنی پس محبة الهیه فاعل مؤثر ایله قابل مؤثرینه ما بیند اثر قائم
 و نسبت مترتبه در بعد بحسب الظاهر مؤثر نوافل دریا فاعل نوافلدر که عبددر مؤثر
 فیه حق قابلدر اما بحسب الحقیقه مؤثر الله در و متاثر و متاثرینه عبددر **قوله** كما
 اذا الحق سمع العبد وبصره وقواه عن هذه المحبة یعنی شو نوافل دن متفرع اولما محبة الهیه
 انوک اثریدر که حق سمع عبد و بصر عبد و قوای عبدا و لدی نته که حدیث نوافل ^{معالیه}
 شاهد عادلدر **قوله** فلهذا اثر مقرر لا تقدر علی انكاره لبثوت شرعاً ان كنت مؤمناً
 یعنی قوای عبد عین حق اولمق بر اثر مقرر در که سن انوک انکار نه قادر دکل سن زیرا
 شرعاً ثابتدر که حقیقه قول نوافل طرق صحیحیه ایله لا یزال العبد یتقرب الیها بنوافل
 در اگر مؤمن حق ایسک **قوله** واما العقل السليم اما شوق عقل کامل صاحبی که عواقب
 کمالات لایقه دن سلامت بولمش اولا و بحقایید فاسده دن قطره اصلیه او زده
 خالی قلمش اولا **قوله** فاما صاحب بخل الهی فی محلی طبیعی فیعرف ما قلناه پس حال دکل که
 عقل من بور بجلای طبیعی ده تجلای الهی صاحبی اولا و اصل استعداد نه مقدم اولا

قرب نوافل

نومره یقظده حکت

حقایق قوای عبد عین حق و لمقدر و ادراکه توفیق بولا بونقده رجه بزم قولزه
عارف اولورکه حق صور شیاره نو ما یقظده ظهوریدرکه و بفضل لامرک مؤثره
و متاثره انبساط میدر **قوله** و اما المؤمن من مسلم یؤمن به کما ورد فی الصحیح باخود عقل
مؤمن مسلم اولوب بزم قولموزه حدیث صحیح و وارد اولدوغی اوزده ایما کتوره
ان العبد لا یزال یتقرب الی بالنواقل و رای لکن ایمان کتورد و کی حکم عالیده روسه
بخت و قضیشدن حالی اولمز **قوله** لا بد من سلطان الوهم ان یحکم علی العاقل لیس
فیما جاء به الحق فی هذه الصورة لان المؤمن بها یس سلطان و همک غلبه سندن لا بددر
صورة مز بورده بحلی ایدن حق کتورد و کنه هر حکمه عاقل با حنا اوزرینه و هم
اهم حاکم غالب اوله صورة مز بوره کتورد کتورد یقظه ده بحلی استون برابردر
زیرا و هم ما جاء من عند الله ایما کتورد مشدر و همک غلبه سنی سبب اولددرکه حکمی صور
ظاهر دن اخذ ایدر پس ما دامکه حکم شهادتک اوله غلبه سلطه و همک دما
عالم مثال و حیالده باحت عقل غالبدر **نکته شریفه** مکرکه حال مقتدای
عاشقان سلطان عارفان بقیه السیف کشتکا محبت اخراجعه کشتا شرت شهاده
وی وقت زمان کتاب قصوصه اولان خدمت رجه و مؤلف مقابله سنده ایا هیچ
عالم مثال و یا خیالده لقای مؤلفا صلا یله مسرف و لنا ق میسر اولدی در کل نزه
خاطریم بوسوای سر بر ایله بر قج کجه ایدیکه زلف ماه رویان کچی کوره و بر شیان
ایدک فاکاه سپاه لشکر خواب شاه دماغی مغلوبا تدرک بر کجه اولد سلطان جهان
وجسم و جان شاه بالا استغداد خان مراد حضر نلری بر تحت سرفراز غایب اولدی
دست یسار میموند بر خاتم الماسی الفص که صورده ختم ختم ولایته قطعی نص ایدی
و نیم صولامده اکا مقابل بر انکسترتین زمر دین ایلده نختیم ایکی سنک بری برینه
بریق لمانی منعکس کوردیم و شعاعی ایدهما اخردن مقیس کوردیم و مکر اولد تختک

جوانبند بری برزند متفاوت بعضی سیرجه لر وار ایچندن اسلاسن الدم واورده
 او تودوم باد شاهه تقریبا تدم فی الحال لومه بر رفته صوند لر وکانه ایچنده کل
 مکتوبک حلقن فرمان تیلد لر فقیر دخی ورقه لومه الدم هر چند که او قومغه
 وغبنا شبیه یومغه قصداتم عرق عقده حل و قصد میسر اولمادی مکر یاغده
 عینک بولنما دیکه نظرا یدم اخر بواضطر ابله اولد عالمن کذرا ید و بیجیاله ^{شده}
 سفرا تدم اثناء و زیاده فصلک تغییر نظر ظاهر ایدی اما ساری مکر مبنی
 مذکوره دن اولن بش یا اون التي کون مروردند نضکره که احدی والقد ماه
 محرک اون بشی در حضرت باد شاه بوسنه سابقه رمضانده تالیقاتدکی
 فتوح رمضان ایله سیمکتاب مستطابی مقربان حضرتدن برسی ایله بو حقیق
 کورد ووردیلرکه بعینه اولد رفته نیک صوره شهاده نسید الحق طئیده درج
 اولننا معارف منتهای دقایق لطایف و لغزین سرنه لسان بیان واقف الیماز
 وما وراه ظاهر نه مجال مقال بولامن زیر مجلاتک اولما غله فرس فرست بحث
 وجدال ایله میدان ایماز و بواشاره منا سب حال برواقعه جلیل المثال دخی بوکده کاتب
 مسوده ترجمه سنانه قوللاوند کاتب مجده عالم مثالده بر باغ ایچنده کنار ایدر
 مسوده شریفه کاتب ایله مشغول ایمش ناکاه ایکی شخص نمایان اولمش بری اب
 رواندن طهارته توجه ایدر بر طرف کاتبه اقبال ایدر کیفیت کاتبه استکشاف
 حال ایدر کاتب رسم معهود اوزره اخفاء مقصود اتدکه اول شخص ایدر بزور
 سرکتابی بخون کتم ایدرسن و بیکنه لک یولنه کیدرسن سلطان مراد امری ایله
 یازیلان ترجمه فصوص الحکم دکلیدر بوئی خود شوا بدست ایدن وجود مطهر
 تصنیفا تمسده که حضرت شیخ اکبر در دکده کاتب من بود فرزان و بیجود
 اولوب اول شخص حضرت شیخ جانبنه متوجه اولوب عرض ایدرکه بو یازیلن

کتاب سلطان مراد منلا نوعیه امرند وکی ترجمه فصوددر فی الحال حضرت
شیخ دن متقابله ده بو وارد اولورکه الله قوه ویره الله قوه ویره الحمد لله القوی
العلی بومقاوله مثالیه ده وارد اولان خبر مضاعف بیکرک مانند شهید مکرکی
مذوق جانمه لذتی بوجهله اثرایدوب و تضاعف قوه فرو ویرشدرکه اگر تلخی
شداید روز حشر روز قوم که کاران سفر اجتماعه معلومه اتسه ضرر کتور ^{میه}
وبونی ذکر دن مراد طائیری محبه الله ترغیب درو بو ترجمان منطلق الطیرک کلامه
زمره انسانی تقریبدر اگر چه مثل سایر در که و لن یصلح العطار ما افسد الدهر
شم الله الحمد اگر چه بالذات اول سلطان دن کند و شخصه مخصوصا اشاره اولان
لکن متعلقا تموز دن بر سنه اولق و اول حضرت فی عالم صورتک بر صوره اشرف
واکبر نه کور مک هم توحید صرف هم کمال شهود مرتبه سیدر بعد بو مقوله
وارداتی صدر کما بدن برو اثناء شیخنده درج اتمک دایموز اولمانخی بو محله دخی
سابقا نثر حکایتیه و لاحقا فتوحات رمضانیه ی کوردکده بالبدیهه یاز نیلوب
ارسال اولنا نظم درایه متضمن قلندی **مشوی** ای شه مشکل کشار و شن ادا
عقد بکشنا اذ دل مقصود ما کوزها دلواز قید حرق و صوت تا نباشد فرصت
اوقات فوت قابل قول مقولم محو کن شکر دائم را بدیل صحو کن عاشق و معشوق
عشق وجه خوب هر یکی چو لیست از خانه بر وب طوق کورم خدمت بر جاورد
جان فد کورم ترا فی آب و کل صدق نیت بر میان کورم مکر در میا جسم جان کورم
مکران شب رؤیاک دادی یک ورق برده ان رفق کن بیکاره شق موسی طورم
جود را طوار عشق شرع عشقم کن که هستم یار عشق یار نقش صورت تم هل بار خو
یار وجد یا سکرم یار صحر یار کثره یار وحدت یار شوق یار هر سو یار تحت
یار فوق تو فری شمع و بی پروانه کوی مرم انرا ما بیما نجو من ذیابغ تونه

بوخاهم نه کل نه سوجویم نه بیما نه نه مل کشت بیما نه شکست وجوهه خا
 پاک شدرا لایس تن جان پاک **قوله** واما غیر المؤمن فیحکم علی الوهم بالوهم
 فیخیل بنظره الفکر ای نه وذا حاله علی الله ما اعطاه ذلك الخلی فی الرؤیا
 والوهم فی ذلك لا یفارقه حیث لا یسعر بعقله عن نفسه اما صور تشبیهات
 حق کتورد وکنه ایمان کتور مین غافل که صاحب اعتقاد فاسد اولاهم اورده
 حکم کذبایله حاکم اولور یعنی حکمتی کذبیه نسبة ایدر ونظر فکر بیسی ایله خیال
 ایدر که اول حال دریا ده تجلانک اعطایند وکی معنای تشبیه الله المحال اولاه
 زیرا مقدماتی فکر به سی بوشنجه اولور پس حکم وهی توهم فاسدایله ابطال ایدر
 زیرا عقل مادامکه نودایمان ایله منور اولیه وشرایع ایله تحقق بولیه وهم
 شیطان فراهم سندن تورلن پس حاکم وهم صرفا ولیحق وهم وهی صدق اولوب
 ابطال حکم حاصل اولوب ونفسند غفلتی اولدو شیخون ابطال مزبورده شعری
 اولن **قوله** ومن ذلك قوله تعالی ادعونی استجبکم وقال الله تعالی واذ اسئلك
 عبادی عنی فانی قریب اجیب دعوة الداع اذا دعانی لایكون مجیباً الا اذا
 كان من یدعوه یعنی مؤثر و مؤثر فیه دلالة حیثیند قریب نوافل قیلند ندر
 ایه اولی که ادعونی استجبکم دروایه ثانیه کم واذ اسئلك عبادی در پس حق
 سبحانه و تعالی مرتبستین اعتبار ایله هم داعی هم مستجب وهم سائل وهم مجیب
 اولور یعنی حق تعالی ایه ثانیه ده مجیب اولماز داعی موجود اولما یخجه پس دعا
 ایه اولی ده مستجب اولن مادامکه دعاء داعین بولنما یخجه پس دعای ایه اولی
 وثانیه ده مؤثر درو مجیب مؤثر فیه در زیاد دعا اولما سه اجابت اولمازدی و استجابة
 بولمازدی پس بومقامده بر داعی مؤثر و مجیب مؤثر فیه دن لا بد در که صورده
 مختلفین اولال **قوله** وان کان عین الداعی عین المجیب فلا خلا فی اختلاف الصورة

یعنی حقاقت صورتی اشیا یله ظهور نه وهم
 مؤمن حکم انشراکین وشریح مصادق
 تلمش ایکن کبر وهم شیطان وهم
 مومنک حکمتی تکذیب ایدر و توبیت
 مقدمات ایدر بطل قیلور مسلا

غله

فهما صورتان بلا شك اكرجه بحسب الحقيقة عين داعي عين مجيب ايسه ده پس
اختلاف صورته خلاف يوقدر وبوايكي سي صورتان در كه صورة داعيه صورة
كونيه انسانيه وصوره مجيبه صورة الهية اسمانية در پس هر شئ مناسبه الحاش
ونسبه سوت سابقا ووزر رعاية اولنور مثلا اثر حقه و تا اثر خلقه نسبة في التوق
بكي قوله وتلك الصورة كلها كالأعضاء لزيد معلوم ان زيدا حقيقة واحد شخصية

وان يدع ليست صورة رجله ولا راسه ولا عينه ولا حاجبيه فهو اكثر الواحد ما اكبر
بالصورة الواحد بالعين وقتا كه كلام بومقامه بمنجر اولد حايسه كه عين واحد
ومظاهري اعتباري متعدد كونياد مثالين اندي كه برى برنك كثر في شخصي
متفاوته اولامثلا صورة متغايروا أعضاء زيد بكي كه زيد نفسند حقيقة واحد
شخصه در لكن يدي أعضاء بدنيه سند بر واحد شخصي در كه صورة صورة رجله
متغايروا كذلك صورة راسه وعينه وحاجبته دخي بويله در واغضاء المذكور
دنه هر برنك اخره نسبتي ومتغايروا دخي بويله در پس شخص زيد هم كثيرا يله هم
ايه متصفا اولو كه صورته كثير وعين ده واحد اعتبار اولنور قوله وكالاتنا

بالعين واحد بلا شك ولا شك ان عمر اما هو زيد ولا خالد ولا جعفر وان اشخاص
هذا العين الواحد لا تتناهي وجودا مثال سابقه كل متشخص بنسبة قلمتشد
پس انسان معين بلا شك واحد در اما انسان كلي غير معين كه مثلا عمر در
زيدك غير در صورته و صفة صور شخصه وخصاله خاصة معنويه كذل
خالد و جعفر وسائر صور اشخاص جزئية كه وجودا غير متناهيه در قوله فهو
وكوكان واحد هو كثير بالصور والاشخاص پس انسانا مذكور كره واحد بالعين
ايسه لكن اعتبار كثره وصوره اشخاصه كثير ومتعدد در كذلك حق تعال واحد
بالذات كثير بالاسماء والصفات وتعدد اسما وصفات وحد ذاته متردد بر

اگر سؤال اولسه كه حقیقت
واجب حقیقت مکتب بر مفاد ركيد
جواب وير لور كه مغايروا مرتبه
وحضرة حسا له در كه با عيب
بهويت مرتبه سند جمعي شياء
عين واحد در اما حضرة
ارواح وشهادة مرتبه سند
حقیقت واجب و ممكن مغايروا
بلکه جميع حقایق متخالفه
مسلا

لكن

لكن عقول قاصره ايجون مراتب كونييه وحضرات ملاحظه سلك لا بد در كه شيئا
 نشينا نور معرفت كحل بصر بصيره اولوب رفع اسباب خيالات قلبه **قوله** وقد علمت
 قطعا ان كنت مؤمنا انا الحق **عقيدته** يتجلى يوم القيمة في صورة فيعرف ثم يتحول في صورة
 فينكر ثم يتحول عنها في صورة فيعرف وهو المجلي ليس غيره في كل صورة واي سالك
 تحقيقا سن اكرجه خبر شاربه مؤملا يسك بلدك كه حقا عينا يله يله يوم
 قيا متد يتجلي ايدر پس ولا شكل معروف ومقبول كور نور قابل اولان قبول ايدر
 وثانيا يتجلي ايدر شكل مجهول ومنكره كور نوراني دخي برطائفه رد وبرطائفه قبول ايدر
 وثالثا كور شكل معروفه يتجلي ايدر مقبول كور نور صور ثلثه نك خود جمله سنده **يتجلي**
 عين حقد پس مظهر استعداد بجه كور **قوله** ومعلوم ان هذه الصورة ماهي تلك
 الصورة الاخرى فكان العين الواحدة قامت مقام المرأت ومعلوم در كه صورة
 اولي معروفه صورة ثانياه منكره نك عين دكل در غير در كذا لك ثلثه ثانياه نك
 غير ايدر پس بجزر كه عين واحد يعني ذات الهيه مقام مراتب قائم در ناظر استعداده
 كوره كور نور بلكه في الحقيقه وجود حقد متعين اولاً حصص وجود بيد نكند و
 مرأت وجود نك كور دو كي صورت در مراد مور نسبة وضاقت در كه مفيد اختصاص اوليه
 يوحه حاشا كه وجود متشخص ولا عارف دقايدر **قونه** فاذا نظر لناظر فيها الى
 صورة معتقد في الله تعالى عرفه فاقرب فاذا انفق اليرى فيها معتقد غيره انكره
 كما ترى في المرأة صورته وصورة غيره فالمرأة عين واحدة والصور كثيرة في عين الرائي
 وليس في المرأة صورة منها جملة واحدة پس نحن برناظر مرآتة نظراته ومرأت
 حقد صورة معتقد سن كور به اقرار واعتراف ايدر واكر اتفاقا معتقد نك عين
 كوربه كند ويد منكره اوليه في الحلال الكار ايدر مثلاً زيد مرآتة صورة مجهول بمرآتة كوربه
 ونفس كوربه برى معروف برى مجهول ولور مع هذا مرأت عين واحد بسبب اختلاف **مرآت**

صورت در هرگز اول صورت برسی مراتب حاله دكله ريكه مقابله صورت حاله
 اول و اعتراض در **قوله** مع كون المراد بها اثر في الصور بوجه فالأثر الذي لها كونها
 بردا الصور متغيرة الشكل من الصغر والكبر والطول والعرض فلها اثر في المقادير بونك
 برى ايله مراتب صورت بوجه ما اثرى وارد ما صوتك مراتب هرگز اثرى بوقد
 بعد مراتب صورت اثرى صور متغيرة الشكل ودا تمه سيدد بتر صورت اشكال
 مخصوصه سكه صغير وكبير وطول وعرض واستقامة وانحدار مراتب ماء ماخوذ
 در پس مراتب مقاديرى صورت اثرى ظاهر و لور **قوله** وذلك راجع اليها لاختلاف
 مقادير المراتب و اثر من بورك تغيراتى مختلفه در مراتب نسبة وارجاع اولدندو ^{نظرك}
 و بجه مقادير مراتب مختلفه اولد و عيجه ندر شهادت در حصول ايله بوقد بوجه مراتب ^{شعبا}
 مظاهر مثالا و لور يا خود حضرات اسمائيه به مثالا و لور **قوله** فانظروا في المشا
 مرات واحد من هذه المراتب لا تنظروا الجماعة پس اى سالك عارف مثال از برون
 ده سن مرات واحد به نظر ايله نظرك نظر كاملين اولسون جماعه معتقدين
 نظري ايله بقره كه مراد مراد عوام جمله در اما مضاف استنه قراءت اولسان
 نسخة شريفه ده صيفه نها ايله لا تنظروا وقع اولش معنا ديمك اولاكه و جهك
 وحدت صرفيه ترجيه ايله كثر ته بقره **قوله** وهو نظرك من حيث كونها ذاتا فهو شئ
 عن العالمين يعنى سنك مرات واحد به نظرك حقه اولد و بجه حيثتند نظرك در
 پس حقا حيثية مذكوره ايله كه ذات محضه اولد و بجه اعتبار در كه عالمين
 عنى در **قوله** واما من حيث اسماء الالهيه فذلك الوقت يكون كالمراتب اما ^{نظرك}
 اسما و صفات حيثتند ايسه اول وقت حقا مراتب متعدده مثالا و لور
 خلاصه مقال بود كه اكن حقيقه واحد مرئيه سن كورد ب اشخاص جزئيه
 اولان مراتب بقره سلك حقيقه من بورتى ذات غيبه عن العالمين كوردن و اكن

مقتضای اسمائیه دن اولان مرایای مختلفه توجه ایدرسن و اگر مقتضای اسمائیه
 دن اولان مرایای مختلفه یه **قوله** فای اسم نظرت فیہ نفسک او منظر فانا نظهر
 لنا ظر حقیقت ذلک الاسم پس اسماء الهیه دن هر قنای اسم اولو دایسه اولسون
 قن نفسوکی و صورت عقیده کی انک مراند کورسن پس هر نا ظرک نظر ندن
 ظاهر و مجلی اولان اول اسم منظوری حقیقت در پس اسم من بود هر نا ظر ه مرات
 مظهر اولو **قوله** فهكذا هو الامران مهمت یعنی شان الهی مطلقا تجلیا اذن
 و ظهور اشد بویله در و با جمله ذات احدیه مدرکه دکلد زین من حیث هی صور
 عاریدر لکن جمیع صوری مظهر و یا دیدر **قوله** فلا یخرج ولا یخف پس ای طالب
 معارف شهود نفسندک محجب اولوب واقفا ولد و عکله جذب واضطر ابایته
 و طلب شهود حقیقت اقدام ده و هجوم فنادن خوف و حذر قلبه که تا جبر خایف
 بو با زارده سو مند و رایج اولن **قوله** فان الله تعالی یجب الشجاعة زیرا الله
 تعالی شجاعتی سور شجاعتک ایسه مرتبه علیا سی افناء نفسدرکه سبب سو
 ظهور و بقاء حق اولو و محبوب اولد و غنی ادراکه ملامددرکه مستلزم بقاء ابدی
قوله ولو علی قتل حیه و لیست الحیه سوی نفسک مراد تضمین حدیثدرکه اذ الله
 تعالی یجب الشجاعة ولو علی قتل حیه حیه دن مراد دخی نفسکدر غیره دکلددرکه
 اعدا ی عدو در و قتل محبوب و اهدر **قوله** والحیه حیه لنفسها بالصورة و الحقیقه
 حیه ایسه قتل ایله معدوم صرفا اولن بلکه بناها صورت نوعیه سی ایله باقی
 و صورت حسیه سی ایله فانی در **قوله** نفس از در هاست او کی مرده هست **قوله** و الشئ
 لا یقتل عن نفسه وان افسدت الصورة فی الحس کلام اهل حکمة درکه ذکر انور
قوله و وجود الشئ لا عن شئ محال و عدم الشئ بعد الوجود بالمرات محال بر شئ
 بعد الوجود نفسندک بالکلیه زایل و منعدم اولن اگر چه صور حسیه فاسد اولد

زیر عالم عقلیه ده قائمه ده اولاً حقیقی بایته در زیر صورت صورت حسیه به
منحصراً کدر صورت عقلیه ایله مصور و لمق ممکن **قوله** فانما الحد يضبطها
والخيال لا يزيلها زیرا علم عقلیه ده موجود و بایته اولاً حقیقه محدودی
صورت علیه سنه استناد ایله انی تفرق و اضحلالین ضبط ایدر و جبال منضبطی
مثال دن انی ذایل قلین وجود روحانی مرتبه سنه تعرض و کنه ای کبریه مستکین
دن اولاً نظام معتزلی بعد متاخرین مشایخ اهل سنه اثباتاً تمسک دن
کمال باشا زاده مرحوم رساله سنه در مشاهد **قوله** واذکا الامر علی هذا
فهذا هو الامان علی الذوات والعزة والمنفعة فانك لا تقدر علی افساد الخلود
ومتاکه حال بومنوال اوزره منجز اولدی ایسه معلوم و لسونکه بود عمتنا مله
دن ذوات اوزرینه امان من الله درود مخی جناب حقیقاً حافظ و حارس
درکه طریق امان هلاک دن صقلور زیر سن افساد حدوده قادر و لمز سک مخی
بر مقتولک قلیل صورت مثالیه سن ازاله ایدر من سن **قوله** وای عزة اعظم
من هذه العزة فيتحیل بالوهم انک قلت وبالعقل والوهم لم تزل الصورة موجودة
في الحد و بوندن بویک عزة قند ميسر درکه حقیقته بایته اولاً و فایته اولاً
المخ حسیه اولاً پس سن وهم کاذبک ایله توهم ایدر سنکه قاتل سن اولاً سن
و مقتول بالکلیه افنا ایدر سن حال بوکه حکم عقل و وهم صاد قابله صورت
نفسه و حقیقته موجود در **قوله** والدلیل علی ذلك و ما رمیت اذ رمیت
ولکن الله رمی و لعین ما ادركت الا صورة المحمدية التي ثبت لها الرمي والحس
یعنی قاتل سن و لما یوب الله ایدر کنه دلیل ایدر کرمیه و ما رمیت اذ رمیت درکه
حس بصری عین صورت محمدیه دن بخیری رانی کورمدی ایله صورتکه رمی
انوکله قاتل ایدر **قوله** وهي التي نفى الله عنها الرمي ولا ثم اثبتة لها وسطاً

شم عا داد الاستدراك ان الله هو الرحي في صورة محمديه وصورة محمد سوا اول صوت
 در كه حقا ولا كلامند اندن رمي نفي اندى بعد وسطا كروا نوك ايجون اثبات
 اندى بعد بطره نوا الاستدراك و صورة محمديه الله ايجون رحي اثبات
 قيلدى **قوله** ولا بد من الايمان بهذا حال بوجه بومذكون ايمان دن لا بد در كه
 و ججه نادرد در **قوله** فانظر الى هذه الموتى يسراى عارف محقق نظر ايله سوا اسم مؤمن
 كه اسم راحى در منظر هره فعلنى اظهار ايجون مرتبه جمعدن فرقه نه كيفيه ايله
 تنزل اندى **قوله** حتى انزل الحرف صورة محمديه واخبار الحى نفسه حقا تعالى
 نفسى اخبار اندى **قوله** فاقالاجد مناعنه ذلك بل هو قال عن نفسه والخبر صدق
 والاشياء بد واجب سواء ادر كتم علم ما قال اولم تدر كه فاما عالم واما مسلم مؤمن
 پس قول مزبورى ظاهر بزدن بر ميوزانك طرف دن سويلوب ويردى بلكه مستقل
 كند و نفسند سويلادى و سويلد و كى خبر صد قدر و اكا ايمان واجبد ركرك
 در و كى قولك سر نه عقلك ايله واقف اول كرك ايسه اوله واقف اولور سن
 عالم عارف اولور سن اولماز سن مسلم قالور سن **قوله** و مما يدلك على ضعف النظر
 للعقل من حيث فكره كون العقل يحكم على انها لا تكون معلولة لمن هي علة له هنا حكم
 العقل لا خفاء به و مسا في علم البجلي الا هذا وهو ان العلة تكون معلولة لمن هي
 علة له اى طالب ان نور عقلك سوسموعك حجاب من رفوع اتمدى ايسه معلول
 اولسونكه وهم ايله مشوب اولان عقل ضعيفك نظري فكر سى ادرا احقاي
 على ما هي عليه قاصدر و بومد عاير دليل بودر كه عند العقل بر علة معلونه
 نك معلولى و لمق ممكن دكلد راما عارف مكاشفك نور تجلای الهى بوفى
 اشراق ايدركه بر علة معلوله نك معلولى و لمق ممكن اولازير مقتضای
 شهود توحيدى وزره عين واحد اطوار مختلفه زده ظاهر اولور كه صوت

علتند که آه صورت معلولدن بروز آنکه و علة دخی که آه علة قریبه که متوسطه
اولود معلول دخی بودله در و ایکی سی متضایفا تدر و اطوار مختلفه و مراتب
متعدده ده بقلا ایدن ذات واحد در مثلاً طور عدمه که ثبوت علیه در معلول
عین علتند تقاضای وجود ایدرنته که علة دخی تقاضای فیض وجود ایدر
پس ما فوق ما تحتنه الی غیر آنها یه فایض و تفتیض اولوب کتم عددن وجود
شهادته جقولر **قوله** والذی حکم بدالعقل صحیح مع التحریر فی النظر و العقل و هم
حاکم اولدوسی شی که سابقاً مذکور اولان حکم سکبدر نظر مکاشفده دخی صحیح
ترتیب مقدمات نظیره سنک حسبی ایله بعض نشیخه ده تحریر واقع اولمش
راء اخیرک اعجابی ایله تحریر معنا سنه بعض اخرده تحریر واقع اولمش ثقلند
اولمق اوزده ایکی سندن دخی معنا ناظرند موجب تضایف اولنون احتراز
اتمک ایله دیکدر تضایف علة و معلول ما بینند علیه و معلولیه نسبتی در پس
علیه علة ایچون کمالدر و کمال من بود تمام اولن الا وجود معلول ایله پس معلولیه
معلول علیه علة اولنورنته که معلولیه معلول حاصل اولان الا علیه علة
ایله پس علة من حیث هی علة معلول معلول اولود پس مذکور اولمق معنای تضایف
احتراز اتمک کرکدر که عقلک علة من حیث علة معلولتک معلول اولان دیو سناد
اندوکی حکم سلبی صحیح اوله فقیر ایدر دین عبارة تحریر ذاء منقوطة ایله عبارة تحریر
راء مهمله ایله اولدو دخی اولی ذیرا تحریرک عامتی احتراز مذکور کرکدر پس تصریح
و تقسیم دن احسن در **قوله** و غایبه فی ذلك ان یقول ان رای الامر علی خلاف ما اعطی
الدلیل النظری ان العین بعد ان ثبت انها واحدة فی هذا الكثير یعنی عقلک امر
من بودده که کشف مکاشف حکم اندوکی محلدو که صحه حکم نظرد تحریر ایله مقید
ایک غایه حرکتی و تصرفی فین امر معهودی دلیل نظری اعطای اندوکی حکم مخالف

كورسه ديمكدر كه عين مذكور صورة علة و معلول او رتا سندك يعنى كثير من بورد ^{المجيد}
 واحدا ولد و غي ثابتا و لورسه ده **قوله** فن حيث هي علة في صورة من هذه الصور ^{لمعلول}
 ما فلا يكون معلولة لمعلولها في حال كونها علة بل ينقل الحكم بالعلية و المعلولية
 بانقضاءها في الصورة فنكون معلولة لمعلولها فيصير معلولا لها علة لها هذا غاية
 اذا كان قد راي الامر على ما هو عليه و لم يقف مع نظره الفكري يعنى صورة معلوليه
 دن برسته علة اولد و غي حيثه ايله اول معلول مخصوصه معلولا و لما ان كان علة اولد ^{الذي}
 حاله بلكه حكم معلوليتدن عليه و علية معلوليته منقول و نور و شبه دور تقاير
 جهة و اختلاف عنوانه اندفاع بولور و توجيه من بور ايله علة معلوليه معلول
 او بور لكن اول معلوليه معلول عنواني ايله معنوز اولن بلكه عنوان علة ايله ^{معنوز}
 اولور مذكور اولان نمايتة حركت عقل دركه و حدة عين كثره صورده نظر فكري
 سببي ايله و قوف قلماسه و اخر حركات متخير و ملهوف قالماسه بس في الحقيقة
 موجود اول و وجود واحد محض دركه مظاهر صورده تجليات كثيرة ايله متجدي ^{نما}
 عاقل وارن معقول نر علة وارن معلول نر نجات وارن نسبت عمله وجود واحد
 اضداد مختلفا ايله متصف و متعدد كور نور **شعر** بك صوت برد و كونه هي
 ايدت بكوش كا هي صدا هي نهيش نام كه ندا **قوله** و اذا كان الامر في العلية بهد
 المشابهة يعنى مرتبة علية بو مثايرده او بو عقل نظري و كشاف و رتا سندك ^{تعاوض}
 ايجبا بايدوب نو قدر تمثيلات ديقه محتاج اويلجا **قوله** فيما ظنك بانساع النظر
 العقلي في غير هذا الموضع بسراي عاقل سز نه ظن ايدر سن بو مضيقه ايضق و تنك تر
 مواضعه دايره نظر عقلي بنجه مستع فاسه **مبني** اول **قوله** فلا عقل من الرسل صلوات
 الله عليهم فقد جا و اما جا و ا في الخبر عن الجناب الالهى فاثبتوا ما اثبتته العقل
 و زادوا على ما اثبتته العقل ما لا يستقل العقل با دراهه و ما يحمله العقل راسا

ويقر به في التجلي فاذا خلا بعد التجلي بنفسه حاد فيما راه پس نفوس رسلند عقل
يوقدر که اولاجنا بالهيد بالذات استفاضه وحمایله نه مرتبه ده احکام و خلد
جليله کتورديلر پس عقل وادراکنه مهتدي اولدو غي مرتبه لوده عقل ايله اثبات
اتديلر وعقل مهتدي مستقلا ولما دوتغند بتجلي الهی قوه قدسيه لری ايله زياده
اتديلر بو ذکر اولنان عقل محال کور ميوب لکن درکنه مستقلا ولما دوتغني محله در
اماداسا وابتداء محال کور وبعند التجلي الالهی قرار تدوکی محله من تجلي تجلی
و مستقل بنفسه قلسه عقل مدرکاتنه متخیر قالور زیرا عقل خالصه قلسه حکم
بتجلي مرتفع اولور پس عقل خالص مع التجلي ادراک اتدوکنند ابا ایدر حال تجلاده
خود مشهور معین ایکن **قوله** فان کان عبد ربی یعقل فینه واذ کان عبد نظر ربه الحق
الی حکمه پس اکرا وبتجلي له عبد ربا اولور عبد نفس دکل ایسه عقل فی جانب حقه
رد ایدر کور وکفی حق کور وراکر عبد نظر و فکر نفسانی ایسه حق تعالی فی نفساً
طرفینه رد ایدر علماء ظاهر کبی مثلاً که هر عصره متوافر در **قوله** وهذا لا یکن
الامادام فی هذه النشأة الدنیویة محجوباً عن النشأة الاخریة فی الدنیا
فان العارفين یظهرو من ههنا کانهم فی الصورة الدنیایة لا یجری علیهم من احکامها
یعنی در مرتبه عقل مرتبه سنده عودا وبقدر نشاء دینا احکامند ندرکه دینا
نشاء اخریدن محجوبیه حالند واقع در زیر عار فلر نشاء دینا ده ما دامکه
باقی در صوره دینایله ظاهراً ولور لری احکام نفس ايله محکوم لدر ولباس
معا سملیوسلدر که بوجله احکام دینا در **قوله** والله تعالی قد حو لهم فی بواطنهم
فی النشأة الاخریة لا بد من ذلك فهم بالصورة مجبولون الا لمن كتب الله
عن بصیرته فادركه فاما من عارف بالله من حیث التجلي الالهی الا وهو علی النشأة
الاخریة فقد حشر فی دیناه وشر من قبر فهو یرى ما لا یرون ویشهد ما لا یشهدون

عنایت من الله ببعض عباده في ذلك حال بوکه حق تعالی بو نلک طواهرک بو اطنته بتدیر
 ونشاء دینا ویر لری اخرته نحو بل امتشد ره کن بو حاله مفارقا ولن لر صورتانچو
 لرد که عوام ناسه منکرو اولان او ضاعله انلر تلبیس ایدر لرا لامکر مکشف فی لفظا
 اولان ارباب بصیرته کور نور و بو نلری انجی انلر ادر ایدر پس بر عارف بالله
 یوقدر که تجلای الهی حیثیت نشاء اخره اوزرینه مننشی اولیه پس هر بری حش
 دینا سنه محشوره و قیور ایدانند منشورد و محجوب لکورد و کن کورد و سن ذوقا
 مشاهد اتمد و کتری انلر ایدر لکن بو عنایت حقان بعض عباده مختص حالند
 هر رسالکه نصیب ولن اللهم ارزقنا حاکم و ما لهم و الحقی بالصالحین **قوله** من اراد
 العشور علی هذه الیاسیة الادرسیة الذی انشأه نشأتین فکان یساقبل
 نوح علیهما السلام ثم رفع ونزل رسولا بعد ذلك جمع الله له بین المنزلتین فلیترک
 عن کم عقله الی شهوته ولیکن حیوانا مطلقا حتی یکشف ما یکشفه کل رابة ما عدا
 الثقلین فی یعلم انه تحقیق بحیوانیته و علامته علامتان الولده هذا الکشف
 فیرک من یعذب فی قبره و من ینعم و یرى المیت حییا و الصامت متکما و لعلامة
 الثانية الحث بانر لو اراد ان ینطق بما راه لم یقدر فی تحقیق بحیوانیته پس که
 حکمة مزبوره یر یعنی حکمة ادرسیه که حق تعالی اکا نشأتین ایله عنایت ایدوب
 حتی قبل نوح علیه السلام بنی اکن تحصیل اعتدال عنصری قیلوب بالاستعداد سبایه
 مرفوع اولدی بعد تکرار رساله ایله ارضه نزول ایدی و جمع بین المنزلتین قلدی
 اکا اطلاع مراد ایدن مقام سماء روحان ارض شهوة حیوانیه یه تنزل قلسون تاکه
 واردات رحمانیه سنه او هام عقلیه فراحم اولیه زیر حیوان مطلق مرتبه سنه
 نزول انسانی دن دون و اسفلد که متمیزی ناطق دکدر پس رابته ارضه منکشف
 اولان ثقلین دن ما عدا اکا منکشف اولاو مرتبه مزبور ایله که حیوانیتی در

مطلقا تحقیقی بیله و اول مرتبه نك علامتی اوله کشف عذاب قبوله و قوف
 و هیئت نعم و تعذیبینه اظلام عدد و کشتی موثای ایا کورد و صوامت استیا
 اکامکم و ناطق و لور و فواعده ماشی و محرک کورد و علامه ثانیه و حرس
 و یکم در بر حینیه ایله که حیوانیتی و بحما لغی مرتبه سی ایله تحقیق کورد و
 خوارقی کند و ده سویلکه قدره و مکنه بولیه و کان کنا تولید قد حاصله
 هذا الکشف غیر ان لم یحفظ علیه الحرس فلم یحقق بحیوانیه و لما اقامتی
 الله فی هذا المقام تحقیقت بحیوانیتی تحقیقا کلیا فکت اری و ارید المنطق
 بما شاهد فلا یستطیع فکت لا فرق بینی و بین الحرس الذی لا یتکلمون فاذا
 تحقیق بما ذکرناه انتقل الخ ان یكون عقلا مجردا فی غیر طبیعه فمشهد امور
 هی اصولها ینظر فی الصور طبیعه علماد و قیا حکایتا یدر که بزم برورد
 و ارایدیکه کشف من بود اکا حاصل اولمشد کن بی زیانلق خاصه سی ایله
 مختصر حیوانیه مطلقه ایله متحقق اولما مشدی اما حق تعالی بنی مقام من بود
 ده اقامه اتد که حیوانیتیم ایله متحقق نام مرتبه سنه متحققا اولدم حتی کورد و کم
 سوئیک استسم قادر اولما زدم دخی اخر یتلردن قور قعی بولما زدم بعد شیخ
 ایدر قجن عارف مقام مذکور ایله متحققا اولسه مقام حیوانیتده عقل
 مجرده منتقل اولور غیر ماده طبیعه سنده ساکن ایکن یعنی بعض امور مشاهد
 ایدر که صور طبیعه ظاهر اولان اصول واقع اولور حتی اول حکم زده دن ظاهر
 اولدوغن بیلور و بوعلم علم ذوقی اولور فقیرا یدور بن شیخ که سابقا مرتبه
 بسایط جمله دن جماد وجود مطلقه انسانده قریبدر دیمش ایدی بولکلام
 دخی اولر مقامه ملا یدر که حیوانیه مطلقه ده کشف قبور حاصل اوله انشاء
 اولیه پس یا نفس الامر ده کشف من بود ادنای مراتبده و یا حیوانیه مطلقه

مر

انسانیت

اعلا در مکارا علالتی افضلیه ایجا یاید هله مقام مستحیل اراده کلا متیدرد ^{لسلام}
 فان کشف علی ان طبیعه عین نفس الرحمن فقد اوتی خیرا کثیرا پس اگر بوقام
 صاحبته طبیعه نفس رحمانی یدو کی معلوم اولاول عارف مکاشفه خیر کثیر
 اعطا اولتمش اولور زیر نفس رحمان وجود در وجود ایه خیر محض در پس عارف
 وجود کثیر دن بولور ^{قوله} فان اقتصر معه علی ما ذکرناه فهذا القدر یکنیه من المعرفة
 الحاکمه علی عقله فیلحق بالعارفین ویعرف عند ذلك ذوقا فلم یقتلوهم ولكن الله قلمهم
 وما قتلهم الا الحدید والصاب والذی خلف هذه الصورة بنا لجمع وقع القتل
 والرئی فی ساهد با صوبها وصورها فیکون تاما فان شهد النفس کان مع التمام ^{کلام}
 فلا یرى الا الله عین ما یرى فیرى الرئی عین الرئی وهذا القدر کاف والله الموفق
 اگر عارف من بورد مقام حرس ایله مرتبه مذکوره اقتضا ایدرسه کما اولمرتبه صور
 طبیعتده ظاهرا ولان اصولک کشف وشهود یدرو هر حکم که فرعک اصله تفرعک
 معرفت در پس بومقدار شهود ومعرفه عارف مذکوره کفایت ایدرو بمقتله حاکم ^{المراد}
 ظله وهرینه خلاص ایدرو عارف زمره سنه ملحق اولور مباری افعال ایله تحقق بولور
 وفرعک اصولنه ارتباطن ذوقا وشهود ادراک ایدوب فلم یقتلوهم ولكن الله قلمهم
 معنا سن وراه نظرن تدریقین ایله کورد که مراتب وجود یرنک جمیع سنده حقت
 ظهوری ومظاهر افعالک وسایط ایله اندن صدورى نورهجه در تاکه ^{وایطد}
 فعلی نقی ایدرو جمله سن حوا یجون اثبات ایدرو کوجه مدارک حسیه قاتل حدید ^{صاحب}
 شد یددر که خلف صورتده اولان هویتها لیه اثر یدر پس قتل در می بجو عندنا حاصل
 اولوب وعارف من بورد ذوقه عارف اولد ونخی کبی اصول شیا بی جمیعاً یعنی حقایق
 مجردة کونیهی صور طبیعه سوا ایله مشاهد ایدر ایه تمام وکامل اولور وهر
 کورد وکنه الملی کورد غیرن کوردن حتی رانی عین مرئی کورد بومرتبه معرفه عارفه

کافی و منفرد و مجمل نماید در **فصل حکمت احسانیه** فی کلمه **لحمائیه** احسان فعل مایبغی
 فعله لما یبغی کما یبغی در بخود لوازم حکمتند و در اول جمله نذر که حکمتنه حکمت احسانیه
 تسمیه او ندی تعبیر ترکیبیه احسان لایبغی شده سی در متعلقات لایبغی سی ایله بالجمله
 فعل خیر در کرب خیرات مالیه و قابلیه **قوله شعر** اذا شاء الاله یرید و ذواله لکون
 اجمعه غذاوه معلوم اوله مشیه ذات الهیه نک نفس حقایق اشیا یرید و جهید
 ذلك السیء کرب اسم اولسون کرب صفت کرب ذات و اراده احد جائز بی طرفی
 ممکنه تخصیصه دیر لومثلا عدمدن وجودی یا وجود دن عدمی ترجیح اولسه
 و اراده متعلق مشیه اولوب بینهما ده نسبت کعدم و تاخر بولنسه بعید اولن
 پس معنای بیت دیمک اولور که نحن ذات الهیه صفات اراده متوجه وجود ^{تک}
 تخصیصنه و عدم او زیننه ترجیحنه تعلق ایدر حق تعالی یر ذوق اولما غیبن
 پس جمیع مکونات ذات حق تعالی غذا و صفاتی حیثیتک اعیانه ظاهر و نماز
 الا مکونات ایله اولورنته که ذات مقتدی غذا سوز نامی اولما ذکذلک بودی
 غذا من بود سوز نما و زیاده بولامن و بالجمله اسما و صفاتک مکونات ایله
 ظهوری مقتدی نک غذا ایله نما و زیاده سی کبیدر **نظیف** نحن فعل انشاء که
 مثلا عباد اندر فرائض و نوافله تقسیم اولنسه دینلور که فرائض بر قریب مودت
 اولور که عباد باطن و فانی و حق ظاهر و باقی اولور و باطنک ظاهر نسبتی
 غذا نک مفتلا یر نسبتی اولور که عباد حصه ذوق اولور و کاه حق عباد ذوق
 اولور پس بعید اولن که بیت اول قریب فرائض و بیت ثانی قریب نوافله اشارت
 اولا بعد یرید ذوقا جمله سی شاء نک مفعولیدر ان ناصبه محذوف اولن
 اوزره اصلا و اثر **قوله** وان شاء الاله یرید ذوقا لثا فهو الغذاء کایشاء
 یعنی اگر حق تعالی بری مرزوق و مقتدی اتسه کند و ذاتی غذا اولور ذریه صریقی

ایله اختفا بولورنته که بیت سابقه و نفسی مغتذی و کون اکان خدا کبی
اولوردی بیت تا نیده امر بالعکس در بومصر بعد دخی ان ناصه مقدره
در تقدیری وان شاء الاله ان یرید و ذقالنادیمکدر ذراحقک موجودی
ایجاد صورتی ایله اختفا سیدر غلا صوره مفتدی ایله مخفی اولدوغی کبی **قوله**
مشیت ادا تر قولو ابها قد شاءها فهی المشی یعنی من وجه هو تیرغیبده
مشیت عین ارادندر لکن ارادته مقدم ذاتیسی واردر پس سز ارادته و مغایره
مشیت قابل اولک که اگر مغایره اولماسه مشیت ارادته تعلق می ایدر ایدی
واراده متعلق و معقول مشیت می اولور ایدی بالجمله بینهماده نسبت متعلقانها
مغایره کفایت ایدر مصنف قراءت اولنان نسخه ده بیت من بورده لفظ شا
ضم میم ایله ضبط اولمشدر ثانیلاقی دن مصدر میمی و لایا خود اسم مفعول
اوله صیغه عزیدینه اوزره خلاف قیاس اوزرینه ابا بیت ثالث فتح میم ایله
تصحیح اولمشر ثانیلاقی دن مصدر میمی اولغ اوزره **قوله** یرید زیاده یرید نقصا
ولیس مشاوه الا المشی یعنی صفة اراده وجودک ماهیه زیاده سن اقتضایده که
ایجاد اولور اما مشیه نفس ماهیه تعلق ایدر وجود و محدود قطع نظر ایله پس
متعلق واحد اولور که مشاعین مشاعر که اما ارادتک متعلق متعدد اولور
تا که بین المشیه و الاراده فرق ظاهر بولنوب مشا بیت من بورده فتح ایله تصحیح
اولندوغی ابطالرو متی دفع ایچندرابطال تکرد قافیه در **قوله** فهذا الفرق بینهما
محقق ومن وجه فعینها سواء یعنی وجه اختلاف دن مذکور اولان تقدم ذاتی
و متعلق تر تک ایجاد و تقدیری مشیتی ایله اراده میاننی فرقدرا ما وجه اتحاد دن
که جهة هویه و غیبیه در ایکیسی دخی برابر در **قوله** قال الله تعالی ولقد اتينا لقین
الحکمة ومن یوت فقد اوتی خیرا کثیرا فللقان بالنصر ذوالجزا کثیر بسمها ده الله

بعد قران و مواضع استعمال
اراده تتبع اولمشه اراده
مجر یا ایجاد معدومه تعلق
ایدر اعدام موجوده اتمن
اما مشیت ایجاد و اعلام
تعلق اولور مثلا

له بذلك يعني الله تعالى لقمان اعطاء حكمة ايله منه ادى وقد تذكيره
حكمة اعطا اولنا خير كثير اعطا اولنا اولو زير حكمة محض خير در پس
لقمانك خير كثير صاجي اولدوغى نص قران وشهادة ربه منان ايله ثابت
اولدى **قوله** والحكمة قد تكون مطلقا بها فكونا عنها وحكمة اولو ^{تلفظ}
وتعبيرا ونورا احكام شرعية كى ايات واحاديثدن ما خود در كاه مسكون عنها
اولوب اغدن خبر ويرلن وتصيرى ولفظى اولنا سر الهى كى كه نا اهلنك
ستورا ولا **قوله** مثل قول لقمان لابنه يا بني انك متقاربة من خرد
فتكن فى صخرة او فى السموات او فى الارض يات بها الله يعني لقمان حكيمك خطابى
شخرة ما فى دركها و غلجتم كى صورة علمك صفر قدرن خبه خردلا و غزى اولسه
اول دغى اخفاء امكنه دن مثلا جوف صخرة صاده نحقى يا محب سمايا معقار ضد
محزون و محفوظ اولس جين محاسبه حقا انى احضار قادر اولور سلسله
معلوما تنده منتظم و حافظ قبولور بر لطيف خير درك صغنه نسبت امر مذكور
سهل بسير در **قوله** فهذه حكمة منطوق بها وهى ان جعل الله هولاء فى بها وقرن
ذلك فى كما به ولم يرد هذا القول على قائله بس حكمة حكمة منطوق بها درك لقمان
حق تعالى انى قيلى وحق تعالى دغى كلام من بوردى كما يتد تقرير و قبول ادى ^{عقلا}
وشرحا قول من بوردى قائلته رد ايله مردود امدى **قوله** واما الحكمة المسكوبة
عنها وعلقت بقريته الحال فكونت سكنت عن المرقى اليه بتلك الحجة فما ذكره ولا
قال لابنه يات بها الله اليك او الى غيرك فارسل الايتان على اما حكمة مسكوبة
عنها كه قريته حاله ايله معلوم اولس در لقمانك حبة مذكوره حكم ابنا ^{عقلا}
سكوت در زير ظاهر منطوقند صريحاً ذكر امدى يعنى وغلننه حين تعليمه تافى
بهاى كه حبير در ذكر امدى وكننده كه ايتا ايتد وكنندن ساكت اولدى نه سا ايتا

و نه غیر و که ایآ ایدردیدی پس ایآ و محوم او زینیه ارسال و اطلاق آندی
نه تعیین آندی و نه تخصیص آندی نه که اقواما فی تعیین امتزای **قوله**

وجمل الموقی بر فی السموات او فی الارض تنبیهها لیس نظر لکنا ضل فی قوله وهو الله فی السموات
و فی الارض یعنی جبه مذکوره فی سموات و ارضه موجود اولق شرط ایله موقی بها
تبدلی و قدره حقه توسیع قولنه نظر ایدوب و ذهنی بقولک و هو الله فی السموات
و فی الارض قولنه انتقال و کذا دین پس وقتا که حکمه منطوق به اذن موجودات
خارجیه تعیین اشارت اولوب و حکمه سکوت عنهادن مقابلند اولان موجودات
علیه غیر خارجیه بدالات اولدی ایسرتکثر عرفان و حکمه لقمان بوقی افاده
قلد یکس حتی لقمان حیث الذات و لصفات عین جمیع معلومات اوله نته که بیورد

قوله فنبه لقمان بما تکلم به و بما سکت عنه ان الحق عین کل معلوم لان المعلوم اعم

اعم من الشئ هو انکرا التکرات یعنی پس لقمان تکلم بها و سکوت عنها ایله تنبیه
آندی که حق تعالی هر معلومک عینی در زیر معلوم شدن اعم در زیر شئی موجوده
مختص در معلوم وجوده و عدمه مع در پس معلوم اعلائی نکرا تدار که بوندت

اعم مفهوم یوقدر که ممکنا تر شامل اوله **قوله** ثم عمم الحکمة واستوفاهما لیکون

النشاءة کامله فیها فقال ان تقا لطیف فمن لطافتها و لطفانته فی الشئ و المسمی
بکنا الحمد و بکنا بکنا عین ذلك الشئ بعد لقمانه حکمه معرفه بالله کامله

او بما عین حکتی متم و استیفا قلوب از الله لطیف ددی پس لطافت صوریه
سند مثلا زید ایله مسمی اولاشی ده صور عین در و لطف معنوی سند حیوان
ناطق ایله محدود اولدوغی حاله شئی من بوده معنی عین در لطافت صوریه
مناسب کوردوب لطفی معنایه ملایم کوردوب ویرن مسمی به مقابل برن محدوده مقابل
ذکرا ند و کذا لطفه و اورد **قوله** حتی لا یقال فیها الا ما یدل علیه اسم بالتواظی

معلوم اوله که حقا ما ثباتی بهایی
ایآ سنی ذانتک احاطه و اعتداسند
عبار تدر یعنی ذات حق اضیق میکنند
و ارفع و اغل مواضعه بر حبه و درزه
یوقدر که اکا شامل و محیط اولیب
و هو بکل شئی محیط و علی کل شئی
قدیر و هو العلی الجبیر

مس

والاصطلاح يعنى واحد ساربيده هر كز تعين صورتى و معنوى ملحوظ اولاد و
غيجو نكده شئى مذكوره مقول و لماز و شئى من بورا و زرينه محولا و لماز اولاد بر مفرى
مقول و محولا و لور كه شيسك اسمى اوله مفهومه دلالة مطابقة و اصطلاح ايله
دلالة ايدر و عيىن واحد حق و دلالة ايك هر كز بونلرده مقول و محولا و لور كه شيسك
اسمى اوله مفهومه دلالة مطابقة و اصطلاح ايله دلالة ايدر و عيىن واحد حق
دلالة ايك هر كز بونلرده مقول و محولا و لماز تعادلتا و تقدر س شانه **قوله** فيقال
هنا سماء و ارض و صخرة متلاحبا مؤتى بها به طرف فرضا و لندرون سماء و ارض صخره
كجى كه ارضى محيط اولوب و ارض دن عالمى اولان جرمه مقول اولان بر مفهوم در كه
اسم موضوعى كا تو اوطوايله يا اصطلاح قوم ايله و عصر ايله دلالة ايدر و كا
مقول اولور محول قالور **قوله** و هذا سماء و دينا و ارض و صخرة و دى كذلك و شجره يعنى
صخره و منظر و فرضا و ثنا شجره خردك دى مقولى اسم مذكورك بالمطابق
دلالة ايد و كى مفهوم در **قوله** و حيوان و ملك و رزق و طعام و لعين واحدة من
كل شئ فيه يعنى حيوان و ملك دى مفعوليتى بويله در اما بوايكسى دى مفترى
و رزق و طعام غذا در و حال بود در كه جمله ده ساريد اولان عيىن بر لطيف
در كه هر برى سننى انى عقل نتر ايج ايدر و عيىن من بويده لانه معنا و مفهوم
بونلرده مقول و لماز دكل در بر حقيقتى و بر شئيه اختصاصى يو قدر كال الطافى
سببى ايله **قوله** كما يقول الاشاعرة اذا العالم كله مماثل بالجوه فهو جوهر واحد
فهو عيىن قولنا العين واحدة ثم قالت و يختلف بالاعراض وهو قولنا و يختلف
بالاعراض وهو قولنا و يختلف و تنكث بالصورة و النسب حتى يميز بعده سابقا
مذكورا و لا تو اوطو و حد و اصطلاحى بحسب الاجمال ايديكه تباين قائم و السنن
تاشى و لا اما حدود اصطلاحى كه تفصيل اولوب تباين زمانه و مقتضيات

از منته ایله اولانک اشاعره قولیدرکه عالم جوهر تیده متمائل و مجمله سنی ^{چهره}
واحد بالذات و دردی بر لر بعین بزم عین قائم بالذات واحد در دید و کموز در بعد
اشاعره نیک جوهر واحد اعراض مختلف ایله اختلاف بولورد دکلری بعین بزم ^{عین}
کثرة صور و نسب ایله مختلف و متکثر اولوب حتی بعض صور و نسب ایله بعض اخر در
تمیز اولورد کموز در **قوله** حتی یقال هذا لیس هذا من حیث صورته او عرضه او
مزاجه کیف شئت فقل حتی عرف صوفیة بوشینک بوشی غیریدر دینلور صور
حیثینک و عرف حکیمه غریبدر دینلور سه مزاجی حیثینک پس سن درخی کیفتم ایله
قایل اولور سونا اول و اول وقت قنغی مذهبه داخل اولور سنا اول **قوله** و هذا عین هذا
حال بوکه مشارالیه اول ایله مشارالیه ثانی عین واحد در جوهر نده مائل حیثینک
نته که اشاعره قولیدر **قوله** و هذا یوحذ عین الجوهر فی حد کل صورة و مزاج فنقول انما
سوی الحی و یظن التکلم انما سمی الجوهر وان کان حقا ما هو عین الحی الذی یطلقه اهل الکشف
و البقی فهنا حکمة کون لطیفای یعنی عالم من حیث الجوهر اولدو غیجون درکه عین جوهر هر برود ^{تک}
و مزاجینک حد نه معتبر در پس بزم قولن ده اول جوهر ما خود ما سوی حقد و غیر تحقیق
اما اشاعره ظن ایدرکه جوهر من بورحق ثابت و متحقق اوله لکن اهل کشف و شهود
اطلاقا تدوکی حقیق خیری اوله یعنی اولیه پس کلام من بورحق لطیف اولدو غیجون
حکمی و ثمره سی درکه لطف سریانی ایله موجد اشیا اولور چشم عالمی اول صنع
دقیقه عاجز و نابینا اولور **قوله** ثم نعت وقال خیرای عالم عن اختیار وهو قوله
تعا و لبونکم حتی نعلم و هذا هو علم الازواق بوند نصکره لقمان ذات حتی صف خیر
ایله صفتدی یعنی اختیار همتنک عالم دردی اختیار اشیا فی بطریق الخیر و البیان
بلکه در محصل وسیله مظاهر ایله حاصل اولان علم ذوقی درکه قوابله و الاله متصل
اولور حضوری کبی دکلدر اگر چه بحسب التوحید الصریف بودخی حضور بی مصرف

اولور قوله فعلم الذوق مفيد بالقوى ليس علم ذوقى قوليه مفيد در ذرا ذائق علم مذوقى
ذوقا تمازا قواى روحانيه ايله بالواسطه ذوقا يد ر قوله وقد قال الله تعالى محبرا
عن نفسه انه عين قوى عبدك فى قوله كنت سمعه وهو قوه من قوى العبد وبصره هو
قوه من قوى العبد ولسانه وهو عضو من اعضائه ورجله ويده فما اقتصرت التعريف
علم القوى فحسب حتى ذكر الاعضاء وليس العبد بغير هذه الاعضاء والقوى فعين
مسمى العبد هو الحى لا عين العبد هو السيد فان النسب متميزة لذاتها وليس المنصوب اليه
متميزا فان ليس منه سوى عينه فى جميع النسب فهو عين واحدة ذات نسب و اضافات
وصفات حال بودر كه الله تعالى كنت سمعه وبصره قولنده صريحا نفسنا عين قواى
عبد اولد و غيچون خبر و يرشد در ذرا سمع وبصر هر بى قواى عبدنه بر قوه در خصوص
حديث مذكورك جواردن لسانا ويد و رجلى دخى عطف ايد و بتعريفه مجرد قواى تبص
ايتوب باعضاى ده عمد و حصر اتمشد در عبد خود قوا و جواردنك خبرى دكلدر پس عين
مسمى عبد نسبت عبدية ايله تقييدى حالنده سيدا و لماذ يعنى نسبت سيادت
ايله ما خود اولد و غي حالده ذرا نسب لذاتها متميز در بعضى سى بعضا حرك نفسى و لماذ
مثلا عبد تى نفس سيادة دكلدر لكن منسوب ايله دكلدر ذرا عين واحد در هر كن قبول
تعدا تمز و جميع نسب موجود قائم الذات و ذات و نسب و اضافات و صفات در قوله
فمن تمام حكمة لقمان فى تعليمه ابنه ما جاء به فى هذه الاية من هذين الاسباب الهين
لطيفا خبير اسمى بهما الله تعالى فلو جعل ذلك فى لكون وهو الوجود فقال كان لك انتم
فى الحكمة و ابلغ يس لقمانك تمام حكمتند ندر كه او غلنه تعليمه الهين دن ايتى كن عمده
لطيف و خبير اسمى كوردى و حقى بونلر ايله ستمى قىلدى لكن اكر بومعناى صيغه كوند
مؤدى قيله ايديكه وجود در يعنى كوندن صيغه ماضى مشتقا يدوب و كانا الله لطيفا
خبير اديه ايدى حكمته اتم و ابلغ اولور ايدى ذرا حقاك بوايكى صفترا ايله ازله

اتصافه دلالة ایدر ایدی زیرا ما ضی حصر نسبت اولنسه ازلیه افاده ایدر ازلیه
 ایدی مستلزما و لور ایدی اما قبل نماند اعتذار قابلد که مقام تعلیمه مناسب
 متعلیه قبوله اقرب اولوب معناده حقیف و ساده اولنی اتفاقا تمکد و شک یوقدر که
 ازلیه و ابديه معناده زیاده در و تفسیری تکلیف مؤید **قوله** فحکى الله تعالی قول لغمان
 علی المعنی کما قال لم یزد علیه شیئا وان کان قوله ان الله لطیف خیر من قول الله فلما علم
 الله من لغمان انه لو نطق متممها لنتفق بهذا پس حق تعالی قول لغمان بالمعنی ایله حکایه ایدی
 بوجه ایله که مفعولیتیه زیاده و نقصا اتمدی اگر چه ان الله لطیف خیر کلام حق
 ایسه زیر لغمان و صفین مزبور بین ایله اتصافتی جمیع انبیا سنه خبر ویرشد لکن تعلیم
 ولد نه لغمان تکلم ایله لغمان نسبت اید و باند حکایه قیلدی زیر احق معلوم
 اید که اگر لغمان ایتمم مراد اتسه بوند ایله ایدر ایدی بعضی شارحینما اتشدیدا ایله
 لماء شرطیه اخذ اتمشدر و جوابی نمخذ و ف منقدر قلشدر خلاف ظاهر در **قوله** و اما
 قوله ان تلك مثقال حبة من خرد لمن هو له غناء وليس الا الذرة المذكورة في قوله فمن
 يعمل مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره قرهی اصغر معتدی واجیه من
 الخرد اصغر غناء اما حقل مثقال حبه قولند حکمه لطیفما اصغر معتدی ایله اصغر
 غناء نسبتی و مناسبی در حق تعالی مبالغه ده حبه خرد معتدی مناسب غناء قلمقد
 فوت مصلحتی اتمن دیمکدر حاصل کلام ایتد مذکور اولان غناء خیر خرد لک معتدی
 مناسبی فمن يعمل قولند مذکور اولان ذره در که غله صغیره در پس حبه خرد
 صغر غناء اولد و بی کبی ذره کتد و سخی اصغر معتدی در مراد سوره زلزله ده اولان
 ذره در **قوله** ولو کان غمه اصغر من الذره لجا به کما جاء بقوله تعالی ان الله لا یحیی
 ان یضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها ثم لما علم ان غمه ما هو اصغر من البعوضة
 قال فما فوقها یعنی فی الصغر یعنی اگر عرضة وجوده ذره دن اصغر موجود معتدی

اولان ايدى و غنا فستين خيه خردله دن كتر موجود بولونه ايدى الله تعالى انى كورد
ايدى ته كه انا لله لا يستحي اليك بعد بعوضه اصغر ذره وار ايد و كنه على تعلق آنكه صغره
ما فرقت دخی ذكر ایدی **قوله** وهذا قول الله تعالى التي في الزلزلة ومول الله تعالى ايضا فان علم ذلك يعنى
مذكور اولاً انا لله لا يستحي قول الله قوليد ركلك سورة زلزله ده واقع اولاً دخى الله قوليد ريسن بو
ايك قول الهك ايد و كن معلوم ايد و نكته سن بد برايله كه بعوضه دن ترقى و ذره به اقتضا
نه تكتر ايجوند رقا كه كلام فهم اولونه ته كه **سوردر قوله** ففحق نعلم ان الله تعالى ما اقتصر على
وزن الذرة و تمه ما هو اصغر منها فانه جاء بذلك على المبالغة ليس تحقفاً بز بيلور زكه
حق تعالى او زانده ذره دن اصغر و ارايكن وزن ذره بياقتضا **تمم** ذيراً كز ذره دن اصغر موجود
اولايدى حق تعالى مبالغه ايجون انى كورد ايدى بعد ان تك مشقار حبة قولنده نكته اية زلزله
ده اولاً حكم مجازاً تك تغير و تطهير و قوسمه تبنيه در سلسلرى تأمل اولوش بوحله ذره
اجزاء صغيره سى ايله اعتراض و تمسك ذيراً در اسم ايله سما و متعين اشياءه بونكده اصغر
بولتمن ديمكدر الله اعلم بوكلام مقام تنزيه نكته تا دبع مع الله در نكته كه فحق نعلم مقام
تشبيه ايدى **قوله** واما تصغير اسم الله فتصغير رحمة اما لقمانك او غلوفى اسم يقصير
ادانك حكمتى فاده رحمة و عا طفته در كه ميل ابوة در **قوله** وعلنا وصاه في عبادتنا انما
واما حكمة و عيسى نيساباه ان لا تشرك بالله فان الشرك الظم عظيم و بولطيف عاصفة ثمه سيدركه
او غلوفى بسبب عادت دنيا و اخره اولاً اعمال خستى القا ايدى ما شركدن تهينك حكمتى او غلونه
تشبيه در ذيراً شرك ظم عظيم در يعنى حد حكمتى مبالغه ايله تما و زدر بعضى ما انك جزئى محذوف
اخذايد و بيشه لا تمرد يمكدر عيش اما ساير شراح سكوتاً تمسك ظاهر فان الشرك جل من
جوابه نهم تمسك در **قوله** و المظلوم المقام حيث فتمت بالانقسام وهو عين واحدة حال بودر كه
مظلوم اولاً مقام الوهيت در كه مشرك انى تعدر متعلقاً سببى ايله منقسم قيلوب و انقسام ايله
منفوقاً تمسكدر ريسن نعت مزبور حد مقام مدلتجا و زدر ذيراً مقام مزبور عين و حد

در تعدد متعلقاً ایله تعدد قبولاً تمیز برانقدر غیرى کا الوهیتده اشراک عبادت
 بوخود باطلدر **قوله** لاشراکیشريک معه الاینه وهذا غاية الجهل زیرا مقام من بورايله شريک
 اولن الاینه شريک اولور زیرا هر موجود که کا شريک فرض اولمشدر فى الحقیقه انک ^{عینده}
 ویشیه عینی شريک تمک خود عین کهل و غیره جماعتدر **قوله** وسبب الشريک اذا الشخص الذى
 لا معرفه له بالامر على ما هو عليه ولا بحقیقه الشئ اذا خلت عليه الصور فى عین الوا
 وه ولا يعرف ان ذلك الاختلاف فى عین واحدة جعل الصورة الواحدة مشارکة للاخرى
 فى ذلك المقام فجعل لكل صورة جزء من ذلك المقام ومعلوم فى الشريک ان الامر الذى
 یخصه بما وقعت فيه المشارکة لیس عین الاخر الذى لیشراکه اذ هو الاخر فاذا ما قام
 شريک على الحقیقه فان کل واحد منهما على حظه مما قبله ان بينهما مشارکة فيه وشريک
 من بورايله سببی کا هی اول مقام اول مقام اولوهیتی که اشترک فيه صور مشترکه ایچون تجزیر و
 تمک ایله اولور مثلاً بر شخص عامی محبوب که انوک بفضل الامرده و حقیقه شیهه عامی ماهی معرفتی
 وشهودی اولسه جن اکا عین واحدده غایبش اید صور مختلف کور نسجهال بوکه اشخص ^{اختلاف} محبوب
 من بور عین واحدده اولدو عین بلسه وبونلر معدوم موجود غا اولوب اول عین باقی ایله باقی
 ایدوکن فهم انسه اول صور دن بر سن صورده اخرای بر من بورده مشارک قیلور مقام که اول عین
 واحددر بین الصور تین تقسیم و تجزیه قیلا تمکله مثلاً عین مذکور که وجود مطلقدر ^{هر}
 صورده ایچون انک بر جزو و بر خصه اخذا تمکله بوخود امر معلوم و محققدر که اول واحد شریکین
 اعتبار اولنانن فرض اولنا خصه و جزکه مشترکینه فرض اولنا مقام کلا اول مقام ^{جود}
 مطلق اولسه بوکا خصه مخصوصه اول شريک لخرده اولنا جزو ک خصه نیک یعنی دکلا
 زیرا هر بر جزو و خصه معین احد شریکینه مخصوص اولمشدر و هر برى اول شريکینه اعتبار اولنا مقام
 خصه سببی و نصیبی ایله قایلدر بلکه اول شريکینه قابله تجزیه و خصه دکلا در نهایت
 الامر هر بر نه نسبت بر خاصه سببی و اضافی من وجهی جاهل پس برده دن انی مشترکینه ^{نظری}

مشترك فلن ايد **قوله** وسبب ذلك الشركة المشاعة وان كانت مشاعة فان التصريف
 من احدهما يزيل لا مشاعة قل ادعوا الله وادعوا الرحمن هذا روع المسئلة سابقا مذكور ولا
 وسبب ذلك جملة سنة معطوفه يعنى وسبب ذلك قارة تجزئها الامر المشترك فيكون تارة اخرى
 المشترك المشاعة ديكدر يعنى كما هي سبب برامعها انعتسا في ايله او لورنته كه مذكور
 اولدى وكاهى سبب شركة مشاعرا ولورده امر مشترك نهى شركين ميانند مشاعرا فلما علمه
 كه شريكان اكا على سبيل البديل متوادوا ولا بود غي باطلد رزيراشركة اكرجه امر مشترك
 اشاعه سى ايله شاع ايسر ده البت امر مشترك فيه ده احد شر يكند اخيرن تصرف و ثابته
 اشاعه سى مزيل ولوروا امر مشترك نهى شر يكينه منحصر قيلد ليس صورتين مذكورتين
 باطل اولجاق امر نو حيدده روع مسئلة ولبا الالباب قوله مذكور دركه قلاد عواند ال ادعوا
 الرحمن فاياما تدعوا فله الاسما الحسنى يعنى شركة في الحقيقة شركة اسمي دروا اسماء كثيرة
 هر نفسى ايله ذات احد يتبجامعه في دعوة اسلك دلالتد مشترك در برين سما جملة
 واحد دركه تقاوة اختلافة منزهه اكرجه بين الاسماء بحسب المفهوم خلا واز ايسه
 ذات بخته هر كن سر ايله اتن **فصحة** اما **مبة** في **كلمة** **ها** **و** **بنت** اما مة على
 الاطلاق لقا خلا فتد زدر وهم رسول كه مبعوث بالسيف و له خليفه و امامد اما مة
 هار و نه سبتك حكمتي هم جانب حقك بالذات هم طرف موسى دن بالواسطه اولما غله لجمع اخصيين دن
 قوة و اعتقاد بولدو عيچوندر كه شرف لخصاص ايله تشريف لايق كوردك **قوله** اعلم ان وجود هارون
 علي كسلا كان من حضرة الزمعة بقول هو وهبنا له من رحمتنا يعنى لموسى جاه هارون نبيا فكان نبوتهم
 الرحمتي فان اكبر موسى سنا وكا موسى علي كسلا م اكبر منه نبوة معلوم اول و وجود هرون علي كسلا م
 حضرة رچوند ايكنته كما لله تعال رچوز دن موسى پتر ندا شى هارون في نبوي و بر دك ديوانتنا
 ايلادى ظاهر ذات حق مضافا و لا رحمتك مبالغه ايله اتصافند شبهه قلن و سنا اكبر
 اولوق شفقت و قربت ايجاب ايد موسى اكرجه نبوة ده اكبر ايسه ده لكن حسن الخلق ايدى

مطالعة اماميه

وگفت فعلوتدر جبروت و ملکوت یکی صیغه مبالغه در وهارونک مبالغه رحمته دلالتی حرف
 هائینه در که حاضر دلاله اید حاضر حاضر و لکن اسب نور ایله اولور که قلبیه حروف
 هارون در نور ایه ظاهر وجود وجود ایه رحمة منبسط در بعد موسی دن غالب حال تسلط
 قهر و غضب وهاروند اکثر خلق رحمت و در قرا اولدی ایسر سوال موسی ایله امر نبوت و تشریح
 اولندی تا که مزاج نبوت اعتدال حکمیت استیکار حال حاصل اوله وهارون سنا و موسی
 نبوت اکبر و مانع مسافات و عدالت بولون **قوله** ولما کان نبوة هرون من حضرت رحمة
 لذلك قال لایخه موسی علیه السلام یا بن ادم فتاده مضافا بامه لایا بیه اذ اکانت الرحمة
 لادم دون الایا و فری الحکم وقتا که هرون حضرت رحمة اولدی ایه هرون موسی پرا و
 خطا باضطر اید یا بن ادم موسی می امنه نسبت ایدی ذرا خ لای و ام ایدی اینه
 نسبت ایدی مع هذا خلفتد نسبت ابک ایکن پس مقصود هرون خطا بک طلب حکمت اولدی ^{غیر}
 نسبت خلقیه مراد آمد زیر رحمتا مه مخصوص اولوب ایا چون اولما من حکمه او فرور یعنی امنه مرتب
 اولان اثر رقه و عطوفیه ابلغ و اکثر در فقیر ایدورین حکمة عقلیه سی بودر که رقه و رحمة اید
 انفعالیه دن در انجا ایه معنای انفعال و قبول اثرده مطلقا جلک اکثر در و اکثری
 اظهر در **قوله** ولولا تلك الرحمة ما صبرت علی مباشرة البریت یعنی اکرامه کما رقه و رحمة
 اولما سه اثناء مرتبه و لده اولان شداید و رحمته بجه صبر اید ایدی **قوله** ثم قال لا
 تاخذ بلحیتی ولا برأسی ولا تشمت بی الاعضاء فهناکله بكل واحد منه نفس من انفس ^{رحمة}
 وهرون بمرتبه تلفظت سکون حیه می اخذت و با شومی حکمه دیو یلور ایدی موسی هرون
 صاحبند وصفانند سکون بخصی کجرا ایدی زینا سبب غضبی حمیت دین و قوه کمال هرونک تو هم
 تقصیر و اهل اید و بوجه هرون هضم اید و یا ما شما اثر اعدادن قجرا ایدی مرتبه صبر و حسن
 خلق ایجتی بودر اولور که بونلرک هن برسی انفس رحمتک بر نفس الهی در که طو و نفس بشرین
 بوکا مساس و نیاز بوجید رفن بود غضب موسی ده حکمة و ادبیا و **قوله** و سبب ذلك

عدم التثبت في النظر فيما كان بين يديهم من الألواح التي ألغها من يديهم فلو نظر فيها نظر تثبت
 لوجد فيه الهدى والرحمة فاهدت بما وقع من الأمر الذي غضبت مما هو يرى منه والرحمة بالهدى
 وكلاهما أخذ ليجتبر بما رأى من قومه مع كرهه وإنما سمى منه يعني موسى من صادره ولا غضبك
 سببي وأخذ لحيته ها دونك باعني موسى لك الذلة القاتلة وكل الواحة نظره تثبت وتوفى أو لما
 دوغيد رفيق شبهه كلوركه تثبت غضب سببا وليه بل كنه غضب عدم تثبت سبب ولما أخذ لحيته
 أوله بمن غضب عليه متقدمه عاقبته عدم علمه مطلقا زيرا غضب بر فعل نفسا في ذكره
 بلا درية ونظر سرعة حركة ايجابا يدر واكثر تأمل وانسه غضب عدم تثبته سببا ولو نشأ
 كه عدم تثبت سببا يدي وبالجملة غضب هم سبب هم سببا ولما جازر در زيرا موسى عليه السلام
 أكر الواحة نظرا نسه ومنبتا ولسه رحمة وهداية ولو را يدي يعني قرنا شي هرونك عذرت
 واقف وقوم بني اسرائيل أكا عذرتيه وعبادة بحمله بحل لربيه مهتدي ولو را يدي وملاه ناس
 كوز كوره كذودن اسن واكبر برادر نك صاحبك جكوب تعزير بليغ انما ايد كرهه اوضاع انبيا
 حكمة حفيد رحا لاولن لكن غفلة بشير يرايله بلا دريه محل ومفروه فعله مصدر ولما يدي
 جازر در با مر الكتبا وتقديره قوله يعني ليس هدي اول شريك يبا ندر كه منشاء غضب وموسى
 عليه السلام ايدى هرونك ذمتي انذرتي ايدى دختي رحمة له كرهه مكتوب ايدى هرونك موسى
 ايدى قوله فكان ذلك من هرون شفقتا على موسى لان نبوة هرون من رحمة الله فلا يصدر منه
 الا مثل هذا پس هرون عليه السلام بو صبر وثبات جلي اخي موسى يشفقنا ليجن ايدى موسى
 حمتد ينسب سن بيلوردى نبوة هرون رحمة محضه دن ايدى مناج نبوة موسى عليه السلام عند
 ايجون كلمش ايدى پس انذن صدور اتمدى الا صبر وقرارد زيرا تفريق ظاهره كركند خلافت
 كلمش ايدى هرونك رحمة ورفق دن ايدى نته كه موسى نك شدنى سبب اجتماع ايدى بو
 مثالى دولة محمد يدره ايدى الله زما در حضة سبب ايله رضى الله عن زمان على وشما ندر كره تقاوة
 ما بين زمانين بالجمع والبيان ظا وفاقا حشد در زيرا طبيعتكيت تشتت وافتراق وظلمة

صلابت و اجتماع و انفا قدر **قطعه** او لما سه درست لطفله کار زینهار غلیظه اولوب
 درست اول سمود بولینزا ایدی مقهور سن عرضکی صقله خار پشت اول اما ظاهر
 صقن غفلت اتمه که بوجله نک هر بری براسمه مظهر و اول مظهر اولد و بنی اسم ^{حاکم}
 حکنه و قهر نه مطیع و مظهر در ذلك تقدیر العزیز العظیم **قوله** ثم قال هر و نملوی
 علیه السلام انی خشیت ان تقول فرقت بین بنی اسرائیل فجعلنی سببا فی تفریقهم
 فان عبادة العجل فرقت بینهم و کما منهم من عبده اتباعا للسامری و تقلیداله و هم
 من توفقت عن عبادة ترحی یرجع موسی الیهیم فیستأونہ فی ذلك فخنس هرون ان
 ینسب ذلك لفرقان بینهم الیه و کان موسی اعلم بالامر من هرون لانہ علم ما عبده
 اصحاب العجل لعلہ باذاتہ قد قضی ان لا تعبد الا ایاہ پس هرون موسی به دریکه
 بن خوف ایدرینکه سن بنی تفرقه بنی اسرائیله سببا کلیه سن و جمعیت دینک پریشانی
 بنم صنم دن مکسب بیلہ سن لکن حسب حال بوطنک خلافتہ دالدرکه دعوی سامری
 ایلہ بجله عبادت در سبب تفرقه جمع دیانت اولان زیرا بعض مقلدین بنی اسرائیل دعوی
 سامری یما تبعاله ترک دین مبین ایدی بعضاخرین افتاده وادی تردد و جهالة
 و سر نهادیمت تحمیر و ضلالة اولوب لکن عبادة بجله ایتموب توقف و ترک
 دین هداده اظهار تکلف ایدوب رجوع موسی یر منتظر اولدی با حقیقت سوال
 وظلمه شکر و خسارت عین دن کشف قناع و هم و خیال قیلہ پس هرون قورددی که بو
 فرقان قومده اولان فساد بجله سی کند و به اسناد اولونہ اما موسی علیه السلام
 نفس الامرده هرون دن اعلم و مرتبه و لایتده اکرم ایدی زیرا اصحاب عجل قی
 الحقیقه عابد بجل اولما در قرینته نصرتی و قضی ربک الا تعبد و الا ایاہ
 ایلہ عالم و اکاه ایدی **قوله** و ما حکم الله بشی الا وقع و کما عنب موسی اخاه
 هرون لما وقع الامر فی انکار و عدم التساعه فان العارف من یرک الحق فی کل

فی کل شیء و حال بوجه حق تعالی بر شیء حکم امتدعی الا اول حکم واقع اولدی و عدم مطلقاً
حیز تمیزه کلدی پس قضاء من بود احکام تکلیفیه بجا بیسایر مقصود کلدر که دائره
عالم کون و فساد ایله محصور در بلکه شامل جمیع مقدور اولندر حتی مقصودین
اهل ظاهر کی قضا و قوع مقضی اقتضا اتم دیو توجیه محتاج اولوز بلکه حکم
تقدیریه دخی عامردر زیر مذهب مشایخ مکاشفین بود که جمیع محتملات کلمات قرآینه
من ادله اولاماد امکه شرعاً مانع و عقلاً مراعیه خصوصاً انوار کشفی ایله
عطاء شبه مکشوف و از واق دماغ معرفه و شهود ایله معروف اولایس امدی حکم
عباد فی الحقیقه وجه حقه منحصر در و بر وجه عاید اولیان ادر اکنده مقصودین
پس حضرت موسی بنک هرون علیه السلام عتباتی انکار نه واقع اولوز مقصود فریضه اضطرار
از عانت و ضیق مشرب توحید و عرفانند ایدیکر من بود تفرقه کونیه و بریشانی
صودیر میساعده و قبول کون ستمدی زیرا عارف اولدر که حتی هر شیده کوده بلکه حتی عین
هر شیء بله ظاهر وجودی منظره ندمتیز و ظلی نور دن تفریق و تیز ترا میسوب بلکه حکم
فیض قدس نفسی خالص تعین قیله و طی طوری و اد مقدس ایله قابل متقابلین
نته که بو مقامک صاحب جبری بیورد **نظم** لازم فی سمسها ظل السوی فریضی ظل و فی
وهی فی **قوله** فکا موسی بنی هرون تریبه علم وان کا اصغر منه فی السن و لذک لما
هرون ما قال رجع موسی الی السامری فقال ما خطبک یا سامری یعنی فیما صنعت من **بلین**
الی صورۃ العجل علی الاحتصاص و صنع هذا البیت من حلی القوم حتی اخذت بقولهم
من اجل مواهلم فان عیسی علیه السلام بقول لینی اسرائیل قلب کل انسان حیث ما لهم **تاج**
اموالکم فی السماء تکن قلوبکم فی السماء پس موسی علیه السلام بحسب العمل منی هرون
ایدک اگر چه بحسب السن شیخ ناصح متقدم اولاما هرون دخی بحسب الخلق منی موسی
ایدیکه هرون اولسه موسی هلالک اولوز ایدی لولا علی هلالک عمر کی موسی منی هرون

اولدوغند در كه هرون موسی ایله معاوله سن تمام اتدركه موسی فی الحال سهو نله
مقابله دن كجوب سمت سامری به وجوع و خطاب كتاب امیزه شروع ایدوب ددیكه
ما خطبك یا سامری یعنی بوسنك ضلال و خطبكه و خطاء فاحشوکه باعث نه
درای سامری دین حقلنا واله مطلقا نه تیزوجوع اتدك و ند عجیبا مر باطله عدو
اتدك خصوصا صوره مجلد اشرف بیکرمی بولدادك و خصوصا حلی قوم مذ شعی
صنعی یدکه مصنوع مکن بونلرک قلوبنک قطعه لرذن الو بصنعتله بصورته
مقلوب اتدك که بونلری حکم طبیعتا ایله مال لرینه مایل و مال میران امور دن
معرض و صوب صوابا متمایل و مجاوز قلدك فقرا بدورین الان طائفة یهودك عالم
طبیعتده لم بقهره خصوصا لحم عجله و بختلری سائر لحم دن اکثر اولدوخی بوسرور
خصوصا عیسی علیه السلام بوطائفه یه کتابا بجلده خطاب ایدوب بیوردکه نسا نك
قلبی البشر مالی جانبته ما یلدر پس اموالکوز لوجه الله بذل و تصدق و صرف طریق
علم و معارف عالیله قیلوک تاکه جلب قلوب فقرا و صلحا ایله بالذات و بالواسطه ارباب
سماواتی مفتوح قیله سن و عالم علویلا تواتر تنوع و تنوع بولا سن بالجمله ما لکوز
سماوی اولدوخی کئی قلبکوز دخی سماوی اوله معلوم اوله که هرون علیه السلام
رب جزئیته عبادت انکادی بنوی حیثیتنا حقدر عامه انبیاد نهی عبادت ضمام
مؤکد و شدد اوله کلشدر لکن موسی علیه السلام هر و نك بومقامده انکاری انکار
محبی بین ایدوکن کشفایله بلش ایدی و محتای عتاب تنیه و ارتداد ایدی تکبر
نقصان ایچون زیرا انکار و ایما و نبیا عبادا صناملک انکار عوام محببین کبی دکلد
یعنی صوره خاصه و مجلا معین ایله حتی تقییدنا تخلیص قصد اتدیلر ذرنا جمالی
مخصوصه اقرار و مظاهر باقیه یه انکار ضلال اخر و ورطه قسا دیکر دردی
قوله و ما سبى المال مالا الا لكونه بالذات مایل الیه القلوب بالعبادة فهو المقصود

الاعظم المعظم في القلوب لما فيها من الاقتصار اليه ماله ما لا يدون تسميه اولندي
 ذيرا قلوبك اكا ميلذا تيسي واردر پس ذهنا وخارجا مقصودا عظم وبتساعي
 اكرم اولور ذيرا صاجي بالطلع والرضا نفسى احب واكرم ايكن وقلوبه عظم
 نيل هر مقصود و تحصيل حوايج اكا مقصودا ولدو ويجوند درمكنه خود افتقار امرغ ايد
 حكمة صرفيه ما ليكوك حكم صدر ما لله درك ملك جاه و قدرى كماله دركامله
 قهر ملك ذايتر ما انكه سلطنة صفا يتدر عاقل نظر ايدركه مالوك عزى متضمن
 حالا ولدو عيچون اولاما عارفهم ايدركه مالك صورة كماله متصفا ومع
 ايله شجر قلوب عالم ملك اولادير اكمال عزير و محبوب لذا تدر وما لك دغى كذلك
 عزير و محبوب بدركن قهرى سلطنة و ساطى ايله در سرى تأمل اولونه **قوله** وليس
 للصور بقاء فلا بد من ذهاب صورة العجل لو لم يستعمل موسى بحر قلبت عليه الغيرة
 فخره ثم نسف رماد تلك في ايم نسقا حال بوكه صور ايجون مطلقا بقا يوقد پس
 صورة عجلك ذهابه لا بد ايدى اكر موسى عليه السلام حرقه استجبال امسه دغى زوال
 بولور ايدى پس هو سوير غيرت حتى غلبه ايدوب صورة بجى خرق ورماد فى بحر طمع القا
 ايدوب غبا دى برباد هو اقلدى **قوله** وقاله انظر الى الهك فسماء الها بطريق البنية
 للتعليم لما علم انه بعض المحافى لاطمية لاجرمته دغى سامرى به خطاب ايدوب دركه الهوى
 نظرا بيه كوركه نمخه احراق وافنا ايدور زواله مطلق برحق خود هر كز حرق اولون بعد
 تسميه اله مبلغ علم اهل ظاهره تهكم و تبير درا ما شيخ اوزده عجل من بورك بحالى
 الهية دن بعض ايدو كنه تبنيه در تربيه و تعليم ايجون فقيرا ايدور دن تبنيه و تعليم
 ظاهر بوكه هارون متعلق در ما اثناء كلام حضرة موسى نك هر وزند اعراض
 ايدوب سامرى به رجوع اتدو كى محله اللهم سامرى به خطاب ضمنده هر وين
 تبنيه قصد اولونه **قوله** فان حيوانية الانسانها التصرف فى حيوانية الحيوان

تكون الله تعالى سخرها للانسان ولا سيما واصله ليس من حيوان فكما اعظم في
 التسخير غير الحيوان ماله اراده بل هو بحكم من يتصرف فيه من غير ابائه واما الحيوان
 فهو ذواردة وعرض فقد يقع منه الالباء في بعض التصريفات كحيوانه انسانك
 حيوانية حيوانته تصرفي وحكي ثابته ان الله تعالى ما دونت انسانه مسخرات
 خصوصا اصلي حيوانا وليمه لتسخيره او فرا ولورزير مستقلا صاحب ارادة وعرض ان
 متصرف غلبه مطيع مطلق او لورا ما حيوان ذواردة بويله دكلد زير بعض مخلد
 خلاق ملودن ابا و امتناع **قوله** فان كان فيه قوة اظهار ذلك ظهر منه الجموع لما يريد
 منه ذلك الانسان وان لم يكن له هذه القوة او تصادف انقاد مثلا لما يريد منه كما
 يقاوالانسانا مثله لامر فيما رقه الله به متاجل الما الذي يرجوه منه المعبر عنه في بعض
 الاحوال بالاخرة پس اكر خلاف و مراد نفسه ميل و مسارعة ايدرا كقوة من يرون
 يوعنسه يا خرد مرادى صاحبى مراد من موافق ايسه امرته تابع و منقاد اولورنته كه
 بر انسان كندون و رفيع كسان مثلنا احتياج مالى ايجون مسخر اولور مثلا لبعه ايله
 نفسا كالحكوم قيلور في قوله **قوله** و رفع بعضكم فوق بعض درجات لينخذ بعضكم بعضا
 يسخر با فما تسخره من هو مثله الا من حيوانية لا من انسا ينسرا فان المثلين ضدان
 فليسخر له الرفع في المتزلة بالمالا و بالجاه بانسانيته ننه كه الله تعالى انك بتقولنك
 نصر اولمشدركه بيور حق تعالى سزى درجات متفاوتة و زرينه خلقا تمسدر تاكه
 بعضكوز بعض اخره محتاج اوله و بسبب ايله بعضكوز بعضكوزى تسخير ايد و بلينده
 حصول اتحاد و امتزاج ايله قوة وحدة بولنوب بقاء صورة فو صير سببا اوله بسزى
 مثل مثل ماهيتا انسانيه ده مشترك ايكن تسخير ايد من الاحيوانيتى حيثى ايله ايد زير
 مثلين ضدان الضدان لا يجتمعان در زير ضدتين استين در الاثنان لا يتخذان حكمي بديه
 قريد بس حكمة بودر كه منزله سى ارفع و اعلى اولان ادناى تسخير ايله كاه معرفت

وکمال ایله که محبوب بالذات در وکاه قوه جاه و مال ایله که محبوب بالعرض در دنیا
 اعلا ادنای تمخیر ایرع مقهور ایدر بوجه ایله که کانه ایکسی شی واحد اولودمثلا
 براوک جمعی اهالی سی کتخزای بیت حکومتند مقهور اولما غله جمله سنک وجودی
 مضحک اولوب صورت و حد کیر بو منوال اوزده رؤسای سیوب ریس قریه حکم مقهور
 اولوب رؤسای قریه امری بلدان حکمده امری بلدان امیرالامراء ولایت حکمده و بوجمله
 برسلطان اعظم تحت حکومتند مجتمع اولوب نظام عالم و معاش بنی آدم اولور جمله سی
 وحدت و خبر و جمله سی سلسله دیاست وحدت و تسخیر سیجود ملک و سر خلاقیه وار
 در والله اعلم بالسر بر بو معناد ندر که شیخ قدس سره ذابیه اولدی که اخر ما یخرج من
 رؤس الصدیقین جب الجاه حدیث سر نه مطلع بو اوله ذیرا مقتضای اهل جلیه و ماد
 سیمیه در کور من میکه اذهان ائمه مسلمین صور اولو اسلامه نیل رفقه جاه ایچن راه
 مستقیمه بنه اولوب حتی اخر الامر نفس لرین مرتکب اهانه اهل بیت رسول الله ^{صلی الله علیه و آله}
 سا قط جاه غفله و غرور اولدی لر ایضا ذ بالله **قوله** و لیسخرنه ذلك الامرا یا خوفنا ^{طعنا}
 من حیوانینه لامر انسانینه یعنی انسان اخر انا که اعلا یه معنی اولور وجهه حیوان
 اولور بو خسه جهه انسانیتدن اولما زیرا تسخیر و کمان کار کمال ایله اولور پس ^{کامل}
 مستخر مفعول اولور فتح حائله یا خوف فقد تقد ما یا طمع کفاف نفس و عیال ایچون
 اولور ایکسی دخی نقصان و ملازم نفس حیواندر انسان من حیث هو نقصان و خوف
 و طمعند سالدر فما تسخیره من حیث مثله **قوله** الا ترى ما بین البهائم من الخیر البشر
 و اولو انسان رفیع الشانه کند و مماثل اولان انسان کما من سخرا و لما ذیرا مماثلته
 تضاد اقتضایدر و هر بری دیاسته مشترک اولور دیاسته ایسه مجزئی اولماز
 پس نزاع و فساد لازم کور مثلا ما بین بهایمه اولو اتم شروعداوه جلیه که قوی
 المزاج اولنرده واقع اولور اسود و کلاب کی كذلك هر بری مشترک بالانحصار حال

بويله در قوله لانها امثال فالمتلان ضدان زيرا بونلر امثالدر و امثالاددرد
 زيرا ماده اشتراك محل تنازعدرند قدر شديد اولسه نزاع شده بولور اتحاد ضميمه
 و قرابه بوقيلد ندر قوله و لذلك قال و رفع بعضكم فوق بعض درجات فما هو معه
 في درجه فوق التسخير من اجل الدرجات و بواجبند دركه نهر شريف تفاوت درجات
 او ذرته نازل اولدى پس مسخ فاعل ايله مسخ مفعول درجه واحده جمع اولر لركه
 رى برنه تراجم ايجاب ايره بلكه نازل الدرجه ربيع الدرجه مفعول تابع اولور و امر
 تسخير درجه دن فاشى اولور قوله و التسخير على قسمين تسخير مراد المسخ اسم فاعل قاهر
 في تسخير طئه الشخص المسخ كالتسخير السيد بعده وان كان مثله في الانسانه و كالتسخير
 لرعاياه وان كانوا امثاله فسخرهم بالدرجه تسخير من بودر مخي ايكي قسم در برى
 اوله تسخير دركه مسخ فاعلك مرادى اولور و اول شخص فاعل مسخ مفعول قصد اختياري
 ايله قاهر اولور انسانيتده مثلين ايكن ياخود مبداء تسخيرى جاه اولور سلطانك
 رعاياسنى تسخيرى كجى اولور كه نفسنا امثالى ايكن دفعه جاه و درجه ايله زيرى
 تسخير ايدر كورلن ميكر ابناء ملوكك اولميا نه اكثر يا انقياد اتمز لونه قد قوت
 مال اولسه مماثلندك ممتاز اولدو عيون مكر قهر و غلبه ايله او كه اولد مخي نوع امتياز
 در قوله و القسم الاخر تسخير الحال كالتسخير لرعايا الملك القايم بامرهم في الذير
 عنهم و حمايتهم و قتل من عداهم و حفظه مواظم و انفسهم و هذا كله تسخير بالحكم
 من الرعايا يسخرن بذلك عليهم و يسمى على الحقيقة تسخير المرتبة فالمرتبة حكمت عليه
 بذلك فمن الملوك من سعى بنفسه و منهم من عرف الامر فعلم ان المرتبة في تسخير رعايا
 فعلم قد هم و حقه فاجره اللدنيا على ذلك اجرا العلماء بالامر على ما هو عليه و اجرتل
 هذا يكون على السر في كون كالتسخير في شئون عباده قسم ثاني حال و شان ايله اولر
 تسخير بودر مثلا رعايا نك مصالحه قائم اولمكي رعايا نك تسخيرى كجى كملك

ملك من بودی انبردن دفع ضرر اعداء و حفظ نفس و حمايت عرض و مال و مخالفين
ايله قتال و بالجمله او زر لرينه حفيظ و ناظر و مقدم مسخر ايدر لر بونر لکسی
حال در ايايله ملكي تسخير در اکر چه في الحقیقه تسخير بالمرتبہ دولر زیر مملکه حاکم
مرتبہ نر بودہ در پس ملکولر بی بعضا نشان من بودہ ده اولاسی نفسی ایچن ملا^{خطه}
ایدرا ما بعض عادت بالا مر اوب قدر حقوق رعیتی و سر خلافتی حقیقی ایلہ
ایدر تاکه حقا علمندہ لچیری اولور علمانک مقتضای شریعت و حقیقت ایلہ
حرکتی مقابله مند ما جور اولدولری کبی که ایکی سنک دخا جری علی الله اولور
ذیر احق عین شون نیباد اولما غله حکم رعایا ده اولور اکر چه عین شون
ملوک اولما غله حکم ملک ده ایسه ده **قوله** فالعالم کلہ سخن بالحا من لا یملکون
یطلق علیہ نر مسخر قال الله تعالی کل یوم هو فی شان پس عالم جمیعاً حال ایلہ
مسخر فاعل در بر شیء که اکا سخن اطلاق شریعاً ممکن اولیه نته که حتماً هیران
بر حال و بر شان اوزدینہ منقل اولور دیمک در پس احوال ایلہ منفعل و متاثر اولور
کور نور اکر چه حتماً و تقدس من حیث الذات تحت تسخیر و تاثیرده داخل اولور
لکن من حیث الصفات اولور زیرا اسماء حق من حیث الالهیة تاثیرده دلاله امن
بلکه تاثیرده دلاله ایدرا ماهویتی و اطلاق اعتباری ایلہ شون عبادت
مضمون اولجا حال ایلہ متاثر و مسخر اولور شیا یه شونات الهیة یس
ثابته اطلاق بوقیلند **قوله** مکان عدم قوه ارداد هرین بالفعل ان یفقد فی
اصحاب العجز بالتسلیط علی العجز کما سلط موسی علی حکه من الله طاهر فی ^{حج}
لبعید فی کل صور و ان ذهبت تلك الصور بعد ذلك فما ذهبت الا بعد ما لبست
عند عاید ها بالا لوهیت و هذا ما بقی نوع من الانواع الا و عید ما عبادة تاله
واما عبادة تسخیر بعد هارونک ارداد عند یعنی اصحاب عجزه تسلمند و منع

عبادة بجزايد وب وافناء صورة اتمه سنده عدم قوة اولور بالجملة موسى نك
تسلطنه كى بيشده ادراعى اولمادونى جناب حقان عالم كوند برهكة ظاهر
در كه هر صوره جزينه سوز بوبيتى و حصه معبود يتدن حكى اخذ ايدرا كوجه
صوده مزبور نك تعينلى يا قيه دكل ايسه ده هله عابد نظرند لباس الوهيتى
ملتبس اولور بواجلد ندر كه صور توحيه دن معبود اولمادق بر صوره يوقد كى
عبادة تاله ايله شمس و قمر وساير كواكب كى هر برسى حكم طبيعه ايله و تكرار و ايله
وقت معين ده حكم بوبيتيه متعين اولور و تقاضا سى عالم طبيعه اثر بر نظره
كوتوردوكى عبادة تشخير ايله كه اصحاب منصب مال اهل بچون عبادة كى **قوله** فلا
من ذلك لمن غفل وما عبد شئ من العالم الا بعد التلبس بالرفعة عند العابد ^{والله}
بالدرجة ولذلك يسمى الحق لنا برفع الدرجات ولم يقع ربيع الدرجة فكثير الذر
في عين واحدة فان رضى الا بعيدا لا اياه في درجات مختلف كثيرة اعطت كل
درجة مجلى الهيا عبد فيها واعظم مجلى عبد فيه واعلاه الهوى كما قال افرايت من
اتخذ الهه هواه فهو اعظم معبود فان لا يعبد شئ الا به ولا يعبد هو الا بذاته
شيخ تمام كلامه اهتما ما لا يد من ذلك ديدى زيرا حكم تشخير و تشخ و تاثير
جميع مراتب كونه ده معتبر و جايد در سباب كسب ايت محتاج و محتاج ايله ^{منه}
اولن اوتباط و ارباب حرف و صنايعه تمدد و اجتماع كه سبب بقاء عالم اولماد
عما قلك بونى رعايتنه موقوف در و بحالذ بر شئ معبود اولمادى الا عند عبادته
رفت بر جاهله تلبس دن صكه اولدى و بر مرتبه درجه ايله ظهور دن صكه بولدى
بواجلد ندر كه حق تعالى نفسى بزم ايجون ربيع الدرجات ايله تعميمه قيلدى و عبادة
مزبوره افراده ربيع الدرجه واقع اولمادى تا كه عين واحده ده درجات كثيره
ظاهر اولدى زيرا كندون غير بيه عبادة اتمك ديوكم اتمك در درجات كثيره ده

عبادة تشخير

و محالی مختلفه بنم ظاهرا و لا عین واحدومه و ذات منفردومه عبادۀ ایدلا و مکملد
 پس درجه بر جلالی الهی عطا تدی که اول مجلا ده ذاته عبادۀ او ندی اما بوجه
 مجالیدن مجلا هوارد که قراند بیورد افرایت من اتخذ الله هواه پس اعظم معبود
 هوا اولد و غی ذی را هر شینه عبادۀ انک سببی ایله او لور کند و سی خود معبود ^{بالله}
 پس معبود بتد ذوالزهین او لیجا ق جمله دن آکل و اعلی او لور **قوله** و فیها قول
 شعر و حق الهوی زاهوی سبب الهوی **و لولا الهوی فی الثقلان عبد الهوی** معنای
 بیت حق حجة اصلینه اذ لیه که حدیث قد سید فاحبیت ان اسرفی ضمینه مذکور
 او لشدر و جمیع هوارد مصدر و جمود محبتله سر رفترا و مقدر مظاهر عشاقه
 جاوه کما و لا نور عشق و محبة اول افتابک شعله سنند و او ک شمع لمعه سنند
 در قلوب عاشقین جمال جگر و کمال مطلقه اوله وانک سلسله سنند مجذب و اول
 جذبک کشند مضطر بدر بوغخانه نک درد کشاری اول باده نک نشه سنند
 سهرت و اول مجلسد جریعه سنند با برستا و لشدر **لنش الحقیقین** محبت و اوسه ^{عالمه}
 هرگز عالم اولن دری **مخمر و اوسه عشقنه آدم ادم اولن دری** بز اول خمرک صفا نشه
 سنند مست و بد ناموز **ملک کیفیت عارفی و لیدی کم اولن دری** محبت در مزاقه
 کو سترن شیرینی و تلخی **محبت و لیدی دیوه ادم محرم اولن دری** شیخ قدس سنند
 فتوحات مکی سنند ایدر بعض مکاشفاتمه هوا محی کوردم الوهیتی ایله و عرشین ^{سنند}
 قاعد و قاهر جمیع عباد هوا حافین و امرنه مستظون و مترصدین اولش صور کونیه
 ده انک اعظم معبود کورددم دیو حکا بتا ایدر **قوله** **الامرئی علم الله فی الاشیاء**
 ما اکمله کیفاعم فی حق من عبد هواه و اتخذها فقال واصله الله علی علم و فضلا
 الحیرة یعنی حق تقا نک اشیا ده کار علمی کوردن مسن که شول هوا سنند عابد
 اله اتخا ایدر نله حقند بنه کلام تام سو بلا مشدر حق تقا انی علمی وارد زکی

حالتند ضلالتها القا اندی دیو حکایتا تمشدی ضلالترا ایسه حیرت در و عباد
 هوا حیریه القا و لفق بود که معبودا یدند و کی نشیند نظوا یدر کورد کنندی کچی
 بر ممکن عاجز لکن علم من بود حاصل ایکن هر کن عبودیتدن معروض و ذایل اولان
 بلکه مضمر و مایل اولور و اما حال من بود عین حیرت در پس سلاطین هوا ناله انسانه
 استیلا سی بوندن ظاهری و هویدا اولور **قوله** و ذلك التتمتها لما راى ان العابد
 ما عبد الا هوا با تقياده لطاعته فيما يامر به من عبادة من عبدا من الاشياء
 حتى ان عبادته لله كانت عن هوى ايضا لان لولم يقع له في ذلك الجناب المقدس
 هوى وهو الارادة محبة ما عبد الله ولا اثره على غيره وكذلك كل من عبد صورة
 ما من صورة العالم واتخذها الها ما اتخذها الها الا بالهوى فالعابد لا يزال
 تحت سلطان هوا لم تر المعبود ان تتنوع في العابد من فكل عابد امر ما ان يكثر من
 بعينه سواء والذى عنده اذ في تبه جاد لا اتحاد الهوى بل لاحد تير الهوى فان عابدين
 واحدة في كل عابد فاضله الله اى حيرة على علم بان كل عابد الا هوا وما استعبده
 الا هوا صادق هوا المستروع اولم يصادق اما بيان متمم وقتا که عابد هوا حتى
 تمام کورد يکه عبادتى هو اسنه مخصوص وهو اسنک امرند مطيع و منقاد بوجه ايله
 که هواى عبادتى که توجيه ايدرسه اكا متوجه و غير ندن معروض اولور حتى حقه
 عبادتى دخی هو اسنه تبعيد ايله و اكا موافقت ايله ايدر زيرا اگر عابدک جناب
 مقدسه هوا سى و اذات نفسا نيه سى اولسه که محبة ايجون اولان اولان اولان
 که درجات جزاجنه و حود و نجاة نارد و زخ منقود کچی هر کن حقه ارادته عباد
 امر الا هواى ملايم ايله ايدر پس عابد لا يزال تحت حکومت هوا ره محکوم و عباد
 هوا دن معلوم مذموم در بعد حتى تمام معبودات کونيه بي مقتضيا عابدين
 متنوع کوردی پس هر عابد تقاضاى استعداد نه کوره معبود مادان بر معبوده

عبادتی مختص قلسه غیریه عبادت ایدنی کفاد و انکارند اصرار ایدر پس مقوله
 عابدک عبادتی عن علم دکل بلکه جهل و حجاب ایلده در اما شول عابدکه ادنی بنهی
 و علم فی الجمله سی اوله مقوله عابد مختبر و مضطرب اولور زیرا علی سببی ایلده
 هواده اتحاد کورد بلکه احدیت اولور زیرا هر عابد ده تجلا ایلده هوایین واحد
 و شان منفرد در پس فاضله الله علی علم ایلده کلام اتمام اولور که حیرت الله ^{معنا}
 در بو و جمله که عابد و عابد در عید ایدن هوا سنله غیرکی دکل در کون اولر
 هوا مصادف شرع اولسون کون اولما سون مصادف اولمایان منتهیا شرع کی
 اولتا مشروعات کی تکاحده مرتبه رابعه و اربعه و تسری و استماع جوارید
 الی غیر النهایه پس عابد اوج قسم اولوب عابد جا هل غیر منقاد شرع و عبادت اصنام
 کی و عابد محجوب منقاد شرع که نه هوا مجلا اولدو عنین بیلور نه معبودین عبادت
 سببیتن بیلور پس مقام حیرت دخی وار من مستخرج اولور و ربه تقلیده و قالور
 ثالثی عابد مختبر در که حقیقه فاضله الله نازلدر مرتبه معرفت قدیمی یوقدر اما
 ادنی عادتین عباد اولور بعد صدر کلامه واقع اولتا لمانک جوارای فاضله الله قولی
 بعد مساقه اولما عنین دخول فایر اقدام اولندی **قوله** و العارف المکل من رای
 کل معبود مجلی للحق یعبده فیه و لذلك سموه کلهم الها مع اسمه الخاص بحجر و شجر و حیوان
 او انسان او کوب او ملک هذا اسما الشخصیه فیه مرتبه معبوده الخاص و همی علی
 الحقیقه مجلی للحق لبصر هذا العابد الخاص المعکف علی هذا المعبود الی هذا الجلی الخاص
 و لهذا قال من عرف مقالته جهالة ما تعبدهم الا لیتقربونا الی الله و لیتقربنا الی الله
 الهة و عارف مکل اولدر که مجلی الهی هوایه مخصوص قلیه و فرقه ثالثه سابقه کی
 که تخصیص معبود اتمیه بلکه هر معبود مجلای حق سبله بو اولدر که عارف اول
 معبود مخصوص اتمیوب هر معبود اسم اله اطلاق ایدر مع هذا هر بزرگ بشخصه

و تعينه اسم خاص و ارايكن مثلا شجر كبي و حجر كبي و حيوان و انسان و ملك و كوكب
 كبي پس مذکور اولاً اسامي سميات مذكوره ده شخصيتي حسي ايله اسم اله اولور
 و شخصيتي اعتباري ايله شجر و حجر و انسان اولور فهم اولور العابد له لفظند ضمير
 كه عابد مذكور معبودنر عابد در معنى ديمكدر كه الوهية بر مرتبه در كه هر عابد
 بر خياله القاي در اول مرتبه آنك معبود مطلقنك مرتبه سى و لاحال بوكه
 اول مرتبه مجلاي حقدنك بر مجلا در كه عابد من نورنك نظرند مقابله درنا كه عابد
 مخصوص مجلاي مخصوص معبود مشارا ايله مشاهده ايدن بعضا سما و صفا
 خاصه ايله ديومذاق توحيديك و ارسه ذوق ايله دكل ايسه امرى عارف
 و محقق بالحقر تسليم ايدن بعد بوا جلدندركه يعنى معبود خاصى فى الحقيقه
 مجلاي حق اولور و عيچوندر كه عارف بالاستعداد و الفطوره كه هنوز حقيقتم
 بالفعل واقفا و ايله جاهل مقاله من تلفظ ايدن و جهلند ناشى سوز سويلر
 زيرا مؤداي كلا من اداك اتمن كه ما نعبدهم الا ليقربونا ديمك بو مجلاي كثره
 معبودات مجازيه در كه وسايط قرب معبود بالحق و الحقيقه ديمكدر پس بونلر
 مقاله لرنزه تعينات كونه نك فطريتين اعتبار اتمن اولور لر مع هذا
 مظاهر من بوديرا اله اطلاقا نك كرى مصعب بها در نك كه بيودر **قوله** مع **تسميتهم**
 اياهم الهه حتى قالوا اجعل الالهة الها واحدا لشيء عجيب مما انكره بل يعجبون من
 ذلك فانهم و قنوامع كثره الصور و نسبتنر لاله الوهيتها لفظ الهاده لام **معنا**
 در يعنى بونك برى ايله كه طائفه من بوره ير مجالى الهه تسميه اتمشدر در تعجب
 ايدن و بيا الهه متفردة اله واحد قلنك بجه اولور ديدنر پس منكر اله اولور ايدن
 انحق و صدق انكار ايدنر زيرا بحسب الصورة مجالى منكره سببى ايله واقفند ايدن
 كه اندر نسبتنر الوهية قيلور ايدنر پس ما نوساتنا بائيه دن رجوع و ابا

اتمك كلدي **قوله** فجاء الرسول ودعاهم الى اله واحد يعرف ولا يشهد پس قول
 المحي كلوب بونلري اله واحد دعوة انديكه اله من بورا ترك قائنده معروف
 غير مشهود ايدي يعني وحدة حقيقيه سي ايله معاوم اما بصير لري ايله مبصر ^{مشهور}
 دكل ايدي **قوله** بشهادتهم انتم ائبوه عندهم واعتقدوه في قوهم ما تقبلهم الا ليقول
 الى الله ذلعي لعلهم بان تلك الصورة حجارة ولذلك قام الحجج عليهم بقوله قل بئس
 فما يسمونهم الا بما يعلمون ان تلك الاسماء لهم حقيقة يعني انهم قائلون انه معلوم
 مشهود بوشهادة ايله ثابتة ذكره ان لاله مطلق اثبات انديلي ومعتقدايد نديلي
 واصنام مشهوره لروه اكا مقربات قيلد كپس نلرك ايجون براله معلوم ثابتا ^{الذي}
 غايي بصير لري ايله مشهودا ولدي زيرا او مشهودا ولا حقيقة حجرف شجرايد وكن
 بلور لري ايدي ولا جلد ندركه الزام ايجون اصنام من بوره يبتسميه ايله امر اولد قلند
 كرو اسما كونه ايله تسميه انديلي **قوله** واما العارفون بالامر على ما هو عليه يعني
 شول عارفلكا ملركا شياير حقيقي او زره واقفلر وحدة حقيقي مجالي متعدده
 ضمنند مشاهد ومكاشفرد **قوله** فيظفرون بصورة الانكار لما عبد من الصور
 پس انلر صور معبودات متعينه يبا نكار صور تند كور نورلر يعني صور عيشير معبود
 اطلا قائم مجالي حقد دير ل **قوله** لان مرتبهم في العلم يعطيه ان يكونوا بحكم الوقت الحكم
 رسول الله الذي انوا به عليهم الذي برسموا مؤمنين زيرا عارفلك علم لد فده مرتبه
 سي بوني اعطا ايدكه بونلر قول وقتك وانبا عهدك حكمن امامه ايد له لوبونلرك
 اوزرينه حاكم اولان انبا ييه وجوب متابعه اصنامه انكار ومخالفة اقتضا ايدر
 زيرا بونلر انكار من بورا يله مؤمن تسميه اولنورلر **قوله** فهم عباد الوقت پس بونلر
 وقتك عابد لري زيرا تقوى ظهور بحكم الوقت دد پس هر شيد حاكم باطن ايدوكي
 مر امر ورا تدي بو تقديرجه متق باطن وقته عبادة اتمك عين حق عباد تند

قوله

قوله مع علمهم بانهم ما عبدوا من تلك الصورة اعيانها وانما عبدوا الله فيها بحكم
سلطان التجلي الذي عرفوه منهم وجهله المتكرا الذي لا علم له بما تجلي يعني بونك برحايله كس
تبايدن عارفين عبادتدن صورتك اعيانته وشخا صنما تيموب بلکه سبب حکم سلطان
تجلي بيلتصوده ظاهر اولاد الله عباده ايدوب نفس صورت اعياننا عند کلمه تيمو المردرد
ومتکرتجلي وندوبو معنا يبرجاهلردرد **قوله** واسترا العارف المکل من نبی ورسو ووارث
عنهم فامرهم بالاتباع عن تلك الصور لما استزع عنها رسول الله اوقات تباعالرسول
طمعا في محبة الله اياهم بقوله قل ان كنتم تحبون الله فاسمعوا مني يحببكم الله وراحمكم
ونبي مني يارسول ويا وارث تجلاي من بوري محجوبلردن ستراندي وصورتنا تجلتنا
ايله امراندي زيرارسول وقت کندوسى اجتبا بابتدي پسرسوله اتباعا اجتناب
لازم اولدي ومحجوبحقا وملتق طمعنا انورا اتباع رسول دخی لازم کلدي زيرا
محبوبية قرانه اتباعه مشروط اولدي **قوله** فدعا الى الله يصمد اليه ويعلم من
حيث الجملة ولا يشهد بسو رسول بونلارى برانکه دعوة انديکه بونلر محتاج اليه اولاد
وهرکن بونلر محتاج اوليه واجمالا خالق ما سواي ايدوکی معلوم اوله اما كيفيت
کنز ذاتي اوليه نته که بيورد **قوله** ولا يدركه الابصار بل هو يدرك الابصار لطفه
فسريانها عيان الاشياء فلا يدركه الابصار كما انها لا تدرك ارواحها للذرة
اشباحها وصورها الظاهرة فهو اللطيف الخبير يعني ابصار حسيه حقي ادراك
ايد من بلکه اول ابصارى ادراك ايدو کمال لطفندن وجميعي اعيانده سريانته اتوري
مثالي اشباحده وصور ظاهرده مدبر اولاد وواح لطيف في حس بصري ادراك
اعتدوکی کي در واقعا ذات حق تعالى مدبر بدن جميعي عالم کي در وجميعي حواسک
ادراکندن مغزده وعايدد پس بوتنزه وسريان ايله لطيف وخبيررد **قوله** والخبر
ذوق والذوق تجلي والتجلي في الصور فلا بد منها ولا بد منه فلا بد ان يعيد مراده

بهواه ان فرحت و علی الله قصد السبیل یعنی خبر ذوق و شهود ایله حاصل اولور
 و ذوق بتجلی ایله بولنور پس تجلی ظهور بخشندیکه صور مظاهرون نمایش بولایش صور
 لابد اولدیکه حقا نده ظاهرا و لایحقا دخی لابد اولدیکه صورده تجلی پس بوسوثر
 برناظر و بوجمال برعاشق حاضر کرد که انی چشم هوا سی بعینه کوره و عا شوق دیدار اولد
قطعه محذره فهم اندکسه سویلد و کم یوللری ای یار وار قصد سفر ایلکه هیله
 هدادد انا سبیلک بر بکورد یوللری آخره سر منزل کل کعبه مقصود حدادد **فین**
حکمة علویین فی کلمة موسی حضرت موسی و حکمة علویین تخصیصندک و حکمی
 اولو قرانده لانتخفا نانا انت الاعلی و ثانیاً حدیث لا تفضلونی علی موسی در **قوله حکمت**
 قتل الابناء من اجل موسی لبعود ایله یعنی فرعونک و اعوان فرعونک اطفال بنی اسرائیل
 موسی اولغ احتمال ایله قتل لری موسی ببعود ایچوندر یعنی مدراجتماع ارواحه روح موسی
 قوه و کلیه کتورمک ایچوندر زیر انبیا نیک و سایر کمال ارواح ارواح کلیه در سایر نفوس
 جزینه عوام کجی کلدر بونلرنده مقدم خلق اولمشدر و کلیت لری ایله ارواح امت لری
 تحت شمول تصرف لرنه داخل قیلور لرفیقیر بومکتوک توجیه بنده ایدورین کانه بونلری
 موسی اولموا اعتقاد ایله قتل اندکنده بونلر مسمی موسی اولدی لرواسم ماده تانیله
 بلیغ ایدوب روح موسی برمدر کلیه حاصل اولدی نر ان که مطلق اطفال قید نده
 بومعنی حاصل اولدیر ارواح اطفال مکلفین کجی و کلدر طیبین و ظاهرین در پس **حکمت**
 اول قول مرجوحنه مماثل اولماز و کسه اعتراضه یول بولر که دیمشدر در مقال کثیره
 و طوفان عظیمه ده و بواء شدیده حکمة ارواح مقبوضه دن مدد واجتماع ایله
 بروح کلی و نفس قوی بر خلق اولمشدر ارواح انبیا و اولیا و علماء اقویا کجی زیر کلام
 حکیم حکمة شیخه بکنه من و حکمی یوقدر فیض نیاضه عجز و قصود ایهام ایدر و هر کن
 لطفی و روحانی یوقدر بلکه بین ماده مایینه واردر **قوله** بالامداد حیوة کل

سطح حکم علوی

قوله حکیم

من قتل لاجله لان قتل على انهم موسى عليه السلام وما ثمة جهل فلا بد ان يعود حيوت
على موسى اعنى حيوة المفقول من اجله يعنى هر موسى ايجون مقتولا ولان طفلك حيوت
عنايت واهلاد حسي ايله موسى برعود اتمك ايجون زيرا هر طفل موسى اولق حكى وزر^{نه}
قتل اولندي حال بوكه فاعل حقيقي حقا ولحق اعتبار ايله قتل من بورده جهل يو قدر
ارواح اطفال عين موسى ولما عيجون ايدوكي حقا معلوم در اول جهل و كان صوة
صوة فرعون مضا فدر پس هر مقتولك حيوت مقتضاي علم قد يم اوزره موسى برعود
اتمك لازمدد وهي حيوة ظاهرة على الفطرة لم يدنها الاغراض النفسانية بل هي على
فطرة بلي و حال بو ك حيوت اطفال من بوره حيوة ظاهره در ك فطرة اصليها اسلاميه
اوزر ينه ظاهره در اغراض نفسانية و خنثا ملون اولمش در بلكه فطرة بونلوك
اوزر ينه در كه الست بر بكم ماجرا سيد **قوله** فكان مجموع من قتل على انهم فكل ما
مهيا لذلك المفقول مما كان استعداد روحه له كافي موسى عليه السلام وهذا انحصار
الهي لم يكن لاحد قبله پس حضرة اول جانب فرعون اسم موسى ايله سى اولوب موسى
بودر يو قتل اولنا اطفالك اول حاك هيئة مجموع سى و طبيعة كليه سى اولدي
اجتماع فطرات ايله نهو وعذير و اتفاق كوكل ايله قوة شمس منير حاصل اولدو نكي
وارواح من بوردن هر برينك استعداد نه احضار اولنا مواهب فضايل موسى ده
مجمع اولدي بو خود بر اختصاص اهيدر كى موسى دن اول بر نبى به حاصل اولمش در
قوله فان حكم موسى عليه السلام كثيرة وانا انشاء الله اسرد منها في هذا الباب
فما ولد موسى الا وهو مجموع ارواح كثيرة جمع قوى فعاله ان الصغير يفعل في الكبير
وموسى نك حكمتى جو قدر اظهار دن اهل و رور اند بجه بن سكا اول حكمتن
سرور كى در ان شاء الله تعالى و حال المذكور اولنا حكمة صوة مجد يدون بالمشافه
اول و اصل اولاندر بعد موسى عليه السلام اولاد تنه من بور اولاد كثير مقبوضه

نك جميعا قوى فعاله سى ايله بيله طوغدى و حكمة الهيه د ندر كه صغير كبريه فاعل
 اولور و تاثيرات عجيبه ايدر شيخ فانوانى خدمته جوان ايدنا فضل بشرين حكمة
 مز بوره دن جوق خبر دوايترا ونور سلاطين عظامك مر حوم سلطان سليمان اثناء شكار
 بر دور تايلينك خانه سنه نزول لازم كلچك مغربلك برسنه زنهارد قوناغورده
 بندن بويك كسنرا و لميرد يميش معنای كلا ملك تعقل ايد مر حوم اخر صاحب خانه
 نك صغيرى اولدوقه پادشاه غضب ايدوب معنای امر ظاهر اولمش **قوله** الا ترى
 الطفل يفعل فى الكبر بالخاصة فينزل الكبر من رياسته اليه فيلا عبه كورن
 مسين كه طفل صغير بالخاصة شيخ كبريه بجه فاعل مؤثر اولور حتى شيخ
 كبرى مرتبه رياستلا كند و مرتبه سنه تنزينا ايدور حتى كبر اولور كه ملا عبه ايد
 و شرعاملا عبه بومقامك جواز احكام طبيعه رخصه و توسعة ايجوزد **قوله**
 و يترقى له و يظهر له بعقله فهو تحت تسيره و هو لا يشعر ثم يشعله بتزيبه
 و حمايته و تفقد مصالحه و ما ينسه حتى لا يضيق صدره دغى اول طفلان
 لسان ايله تكلم ايدر لسان اطفالا يسه مشهور دغى كبر صغيرك مبلغ
 عقلى مرتبه سنه دغى ايدوب اول مقامك كود نور پس كبر طفلان تحت تسيره
 ايكن سخن لگنه بلكه سخن لغنه شعورى اولور بعد طفل مز بور كبرى كند
 تربيتنه و حمايته و تفقد مصالحنه و كند و يبر ما نوسا تمكه بوجه ايله
 مشغول ايدد كه مشغوليتي بيله بلتر زير احظ نفسنه و طبيعه ملايم اولور
 ضيق صدر ايجابا تمزاد را كه ملايم اولدو عيچون **قوله** و هذا كله من فعل
 الصغير حديث عهد بر به لا تر حديث التكوين والكبر ا بعد قمن كا الله
 اقرب سخن من كان من الله ا بعد كخا من الملك المقرب منه يسخر و لا ا بعد
 و بومذ كورا اولان تصرفات جمله سى فعل صغير در كه كبريه اشر اتمشدر

مقامتک قوتی حسی ایله ذیرا صغیر مفارقة ربیع حدیث العهد و حدیث
التکوین در کبیرا یسه خلا فنه ملا بسدر که وجود ابعده در پس قریب الی الربیع
استناد ایله ابعده من الزنی تسخیر ایدر مثلاً خواص ملا نکر بقربین ملا نکه
ابعدین ده فاعل سخن در اصحاب اشراق انوره انوار قاهره اطلاق ایدر و انوار
ضعیفه تحت قاهره مضمحل و لوذیر لمراد و اعد در **قوله** کان رسول الله
صلی الله علیه و سلم یبرز نفسه للمطر اذا نزل و یکشف رأسه له حتی یصیب منه
و یقول انه حدیث عهد بربره فانظر الی هذه المعرفه ما اجلها و ما اعلاها
و اوصحها فقد سخن له المطر افضله البشر لقرب من ذیره و اثر معتبر در که افضل
بشر جین نزل و لمطره صوتیوب مبارک با شلرن قطرات مطره مقابل بطور نزدیک
تا که ماء مطرا صابتند برا و لا وینبذ استکشاف اولند قدر ربین مقدار
ده قریب العهد در دیر لری یعنی عالم طبیعتک بسا یطی مرتبه سنده و اطلاق
اولان حاله کانت ذات مطلقه قریب در بعد کائنات وجوده انجمن متصاعده
دن صوره مطریا ایله متکون و متخصص و لقی و اوله مقامتک تبعید در پس نظر الیه
شود بنی مدققن معرفت جزئیته سنا و ضح و اعلا مرتبه لر مشاهده ایدر بعد
قرب ربایله افضل بشر بنجه سخن اولدی نظر قیل کورد **قوله** فكان مثل الرسول الذی
ینزل الیه بالوحی فدعا بالاحمال بذات فبرز الیه لیسبب منه ما اتاه به من ربه
من المعانی و الاسرار فلولا ما حصلت له منه الفایده الالهیه بما اصابته ما
برز بنفسه ایله پس مطر من بود ربندن رسوله نزلند همان ملک رسولک
رسوله و محایله نزل کی اولدی که لسان حال ایله رسول ذات حقه دعوه
ایده رسول وحی اکا بروز و ظهور ایدر که دینک ابراز اند و کی اسرار معانی بر
مصیب اوله پس اگر چه حاصل اولان فایده الهیه اولاً صابتا یند ماء

مطر سبى ايله اولسه رسول اكا بنده ظاهرى اولوردى **قوله** فهدى رسالة

ماء جعل الله منه كل شئ حي فافهم پس مشار اليه اولان صورة مطر كما فضل بشر

دعوة ايدرودخو بندين كتوردي وكى فيض وعطاسي رسولنه اعطا قيلوراول في الحقيقة

حق تعالى نك جميعي اشايي حكا تمكه سبب قلدي غي مانك رسالتدو فهم اولونكه

مانك في الحقيقة رسالة ايدن حقيقة ملكوتيه سيدر كه صورة ضمنده مندر حيدر

قوله واما حكمة القائل في التابوت ورميه في اليم في التابوت ناسوته فاليم حاصل

من العلم بواسطة هذا الجسم مما اعطته القوة النظرية الفكرية والقوى الحسية

والجنيالية التي لا تكون شئ منها ولا من امثالها هذه النفس الانسانية الا

بوجود هذا الجسم معلومد كبريان حكمد قتل بنا بوراده انتها بولدي امر حضق

موسى في اول تابوته القابعد يه رمدك حكمتي تابوتك صورة ناسوته اشاديد

يم ايسه وساطة صورة جسم ايله حاصل اولان علوم وحكم ومعاني غيبية وملهمة

كاه قوة نظريه فكرية تحريك رياح موج انكين افكاره كشف حقايق تنزيهيه

قيلوروكاه تلاطم امواج قواي حس وخيال ايله عالم شهادته متعلق اولانظاف

امثال تشبيه دن خبر ويرد ويوجله دن دري اي فيكرانك اينجند نقش انسانيه

يه كان من بور حاصل اولنالا وسيله سفينة جسم عنصرى ايله تابوتد وصوره

ناسوتد كه اولدي يم علمه وماء الحيوة معرفة ايله حساس متحرك بالاراده

اولور **قوله** فما حصلت النفس في هذا الجسم وامرت بالصرف فيه وتدبيره جعل

الله تعالى هذه القوى الالات يتصل بها الى ما اراده منها في تدبير هذا العالم

الذي فيه سكنة الرب ومناكه نفس انسانى تابوت جسمده حاصل وسفينة

وحدنا عند ايله ايله ملاح وجود انسانى سلامة ساحل اولدي ايسه كه

سفينة جسمده تدبير وتصرفنه امر تدي تاكه قواي باعنه من بوره بادبان

خيالات

خيالات ايله موصله الى المرادات قيلى مصنفك الذى سكينه من ركب اينه
 اشارت در **قوله** فرمى به فى اليم ليحصل بهذه القوى على فنون العلم فاعلمه بذلك
 انروان كان الروح المدبر له هو الملك فانه لا يدبره الا به فاصبه هذه القوى
 الكائنه فى هذه الناسوت الذى عبر عنه بالثابوت فى باب الاشارات والحكم
 پس موسى تا بوث جسمه القانك سببا شاردق ايله حتى سبحانه وتعالى ^{موتى}
 اعلام اتديك جسمك روع مدبرى ملك ايسه ده لكن قبل التعلق جسمه فاعلم
 مسخر ولا من ماداسكه جسمك انطباع ايله اسباب والات وقوى حاصله
 اتميه اولاجد ندر كه ناسوت يدنره كاين اولان قواى نفسه مصاحب ^{قيلى}
 ايسه ناسوت كه انذ با با اشارات الهيه وحكم ربانيه ده ناسوتله تغيير
 اولندى پس فى نفس الامر مستقل تا بوث كيمي قابيل حس وعركه دكلدر نته كه
 نفس مستقل دى تا بوث مقارنا اولوب يم علم وقوى وجوارحه تفوق ومزيج
 اولاسه اكتساب شوايد حقايق ايله من وعلاو اطلاق وسموع غيبه قيد تنزيل
 وحوش اوبديله من **قوله** كذلك تدبر الحق العالم فانه مادبره الا به وبصوته
 فادبره الا به كقولك فوالد على ايجاد الوالد والمسببات على اسبابها والمشروطات
 على شروطها والمعلومات على علمها والمدلولات على دلالتها والمحققات على حقايقها
 وكل ذلك من العالم وهو تدبير الحق يته فادبره الا به واما قولنا وبصورته اعنى
 صورة فاعنى به الاسماء الحسنى والصفات العلى التى يسمي الحق بها واتصف بها
 يعنى سابقا مذكورا ولا يكيد وحقك عالمي تدبيرى يعنى عالم نفس عالم ايله ^{يا}
 عالم ايله تدبيرا تمشدر صورته مراد ايمان قابله در كره قبول فيض صورته ايله
 لرو عالمي نفس عالم ايله تدبيرا تدوكى مثلا ولدك ايجاد والد توفيقى كيمي قابيل
 اسبابه توفيقى كيمي مثلا صورة سيرك بخان وماده خشبه وبخارك صورة

تجمل صورة ائمه ستم و بنامه و عرضي تصور ائمه ستم توقي كبي بوجه ايله
رفع مواضع و جمع شرائط دخی موقوف علیهم و معلولك علتم توقي نهارك
طلوع شمسه توقي در محققات فتح قافله صیغه مفعول در مراد حقایق
شخصه ددكه حقایق نوعیه ستم متوقفدر و بونلك جمیعسی عالمه جزء در
و توقف مذکور در حقاك عالمه تد بیر ائمه سیدر و هو تد بیر الحق جمله ستم
ضمیر هو توقفه عاند در پس حق تعالی تد بیر علی نفس عالم ايله اندی ما حق
عالم صوره عالم ايله تد بیر اندی کی شیخ قدس سره ایدر مراد صورتها اسماء حق
در و صفات علی در ايله اسماء حسنی که حق تعالی ذات انوكله التمام ایدر و ايله صفات
علی که حق تعالی انوكله انصاف قیلور **قوله** فما وصل لينا اسم یسمی به الا وجدنا
ذلك الا اسم و روحه فی العالم فما در العالم ایضا الا بصورة العالم یعنی حضرة
اسماد نزه بر اسم نازل و اصل و لما شد که انوكله حقا بقدر بر حقیقت لیسیمه
اولش و الا اول اسمك روحن و معناسن بز عالم شهادتله شاهد ایدر
بووب طودر و وز پس عالم ايله تد بیر اولند و بی کبی صوره عالم ايله دخی تد بیر اولند
قوله و لذلك قال فی حق ادم الذی هو البرذاج الجامع لنعوت حضرة الالهیه الی
هی الذات و الصفات و الافعال فقال ان الله تعالی خالق ادم علی صورته لیست صورته
سویا الحضرة الالهیه فاوجد فی هذا المختص الشریف الذی هو الانسان الکامل
جمیع الاسماء الالهیه و حقایق ما خرج عنه فی العالم الکبیر المفصل و جعله روحا
للعالم فسنزله العلو و السفل لکمال الصورة یعنی مرات عالمه صوراسما موجود
و هویدا اولد و عینکوندر که حق تعالی حق ادمه که نمودار تامه وجود فیهر ^{تسبیح}
هستی و بود جامع کثره نعوت حضرة الیهیه و مجلای ذات و صفات و افعال نا
متناهیه در ان الله خلق ادم علی صورته دری صورت خود کبر و حضرت الیهیه سیدر

غیر دگر در پس مختصر شریفه که مرتبه انسان کا ملد در جمع حقایق کونیه بی بلکاشه
 و سکونیه بی موجود و مندرج قیلدی در یای قطره دن و قطره در یار دن متفصل متصل
 و عکسند که الکل فی الکل حکم عامیجه اگر پست کر بالا اگر سف و اگر بالا از بر دست
 قهر ما مبدعه مقهور و سخن و اکا اغاز کرده اولاً برده نك اصولن کوز که هر بری
 مقامات اوج و خصیصندن کمی است رو کمی بخیر با جمله هر بری بر صورت کاملد بر کمال
 منظر متوقیر در زیر ادم روح عالم اولدی و عالمه ادمسوز عالم اولدی ذلك تقدیر
 الیزیرناعلیم **قوله** فکما انزلت شی من العالم الا و یسبح بحمدک کذلک لیس من العالم الا
 وهو سخن هذا الانسان لما یطیر حقیقه صورته فقال و سخن کم ما فی السموات وما
 فی الارض جمیعاً منه پس ترکیه جمع مفردات عالمک بر فرد واحد یوقدر الا حتی لیس
 حمدایله تسبیح و تقدیس ایدر کذلک بونلرک جمعی انساته سخن اولوریز بر حقیقه
 جامعه سنک اقتضای و اسم اعظمیتنک اعطای عالم ادمه سخن اولمقدر زیر احتی
 تنزیه عین عبادت در و عبادت عین سخن ایدر فتح خایله ننه که معبود بی سخنیه
 در کسر خایله پس بواجلد ندر که الله تعالی بیوردی و سخن کم ما فی السموات وما فی
 الارض جمیعاً منه ضمیر منه ماء موصوله عایدر جمیعاً تا کید حکم ایچوندد **قوله**
 فکل ما فی العالم تحت تسخیر الانسان علم ذلك من علمه وهو الانسان کما من جهل
 ذلك من جهله وهو حیوان پس جمیع ما فی العالم تحت تسخیر ادمه در صفاتی صفا
 تنده و نقض کالی نقص کمالند ماخوذ در اکثر انسان کا مل ایسه دکلی ایسه جهلند
 مستفاض در یعنی انسان حیوان ایسه زیر مرتبه در **قوله** فکانت صورة القاء
 فی التابوت فی ایام صورة هلاک فی الظاهر فی باطن کانت نجاة له من القتل فی کما
 حیجی النفوس بالعلم من موت الجاهل کما قالوا من کان میسا ما حیینه یعنی بالجهل
 تا حیینه یعنی بالعلم و جعلنا له نوراً یشی به فی الناس وهو الهولک من مثله فی

انظلمات و هي الضلال ليس بخارج منها اي لا يهتدي ايدا قانا لا مرفق نفسه لا
 له يوقف عندها فالهدى ان يهتدي الانسان الى الخير فيعلم ان الامر خيرة ليس
 نك تا بونه القاسنك صودق و تا بوتك يمه القاسنك معناسي ظاهره صورة
 هلاك باطنه معناسي بخاتدر كه قتلنك ناجي اولوب و سبب علم ايله يحي نفوس
 موتاي جاهله اولدي نته كه حق تعالي بيورد ارمز كاسي مينا يعني جملته ميت ايكن
 سزى حيوه علم ايله احياء اتمد و كمي دخي علم ايجون نور هدى برقد قهي كه اكا ايتاكله
 هدايت اولور و ضلالين نجاته بولور لرشول ظلمات ضلاله مبتلا اولوب هر كمن
 خروجه و نجاته قادر اولمير كيمي زير امر ضلال و جهالة نفسند غايلسوز و
 منها سوزد بر موقف قراري يوقدر كه ضلال حابر ضلال جمل جملن خلاص بوله
 جاه جهنم بيميد الفوردد كاري بو معنا در پس هدايتي فاي الحقيقة انسانك حيرة محض
 مهتدي اولما سيد ايله خيرت كه شهود و جوه تجليات متكشوه دن حاصله اولوب
 عقول و اهلام مختير اولور و انوار حقايق بر وجهله طاهرا اولور كه انها بيا
 در كنند قاصرو عاجز قانور نته كه بو مرتبه عاليه نك شاندر سرور عالم
 و بهر يتي آدم رب زدني مختير بيورد بيلر پس معلوم اولدي كه منها هاي امر خيرت در
عطار كاد عالم خيرتست و عبرتست خيرت اندر خيرت اندر خيرتست **قوله**
 والخيرة فلق و حركة و الحركة حيوة فلا سكون فيها فلا موت و وجود فلا عدم
 يعني خيرة مقتضاي اضطرار بدر و متوجب حركة در و حركتا ايسه متلزم حس
 و حيوه در پس خيرة محجوده صاحبته هر كمن سكون يوقدر بو تقدير مه موت
 دخي يوقدر پس خيرة محجوده صاحبتي موجود ايك و صاحب بقاء سرمدي و حيا
 داري نتر كه ضلال صاحبتي بونك خلا فنيه مبتلاي موت ابدى و فناء سرمدي
 اولوب هر كمن نور وجود بولن **قوله** وكذلك في الماء الذي به حيوة الارض و حركتها

قوله فاهتزت وعلمها قوله وربت وولادتها وقوله وانبتت من كل زوج بهيج اي
 انها ما ولدت الاما ولدت الاما يشبهها طبيعا مثلها وكانت الزوجية التي
 هي الشفعية لها بما تولد منها وظهر عنها يعني تشكر حيوة عليها سه اعطاء هداية
 ايدر وبقاء ابدية مؤدى او لور ماء طبيعته دخی حال بويله درك سبب حيوة
 ارض بذا اولود و باعث حرکما اولود فقرايد و رين عارف موجد نظرنده صفة
 واحدة نك برسي لطيف و برسي كينقدر علم اذ هاند سرايتا ندوكي كبي فادخی
 ابدانه ساريه درنته كحق كلامند اهزت ديدوكي بوكا اشارت در و ربت
 ديدوكي ارضك حملنه اشارت در يعني زياده اولود ديمك در و انبتت ولادته
 دلالت در و ترى لادرضها مده فاذا انزلنا عليها الماء اهزت و ربت و انبتت
 من كل زوج بهيج ايت سورة مجده مذکور در يعني ارض توليد اتمدی الا طبيعته
 بر مثل و نظير في توليد اندی كرا كا زوج و نفع اولدی ننه كرا عالم طبيعته حواد
 ضلع ايسرنده خلق او نوب كا زوج اولدی پس نته كه ارض نفسند بسيط ايكن
 انوك ايجون شفعية ايله سبي اولان زوجية حاصل اولدی يعني ارض بده كندون
 تولدايد و ظاهرا و لاشئ و ساطق ايله زوجيه حاصل اولدی و خارجد بر شينك
 مدخلی و لمادی قوله كذلك وجود الحق كانت الكثرة لرو تعدد الاسماء لانها كذا
 وكذا بما ظهرت عنه من العالم الذي يطلب بنشأته حقايق الاسماء الالهية كذلك
 وجود حق نفسند واحد بسيط ايكن انوك ايجون كثر و تعدد اسماء كذا وكذا وجود
 حقايق ظاهرو هويدا اولن عالم و ساطق و حقايق اشيا و سما سبب ايله اولديكن
 حقايقك هر رعا قضا نشأسي و حكم استعداد ايله بر مقتضا طلبتة سبب ايله
 قوله ثبت به و الخالقة احدتها الكثرة وقد كان احدى العينين من حيث ذاته كالجزء
 الهولوا في احدى العينين من حيث ذاته كثر بالصورة الظاهرة فيه التي هو حاملها

بذاته كذلك الحق بما ظهر منه من صور التجلي فكما تجلي صور العالم مع الاحدية المقولة
فانظر ما احسن هذا التعليم الالهي الذي خص الله بالاطلاع عليه ما شاء من عباده پس
نفس عالم الخلق عالم سببي ايله بمجموعه احديث كثيرة ثابت اولدى ننه كه فعل سميليه
ده سبقا تمسدر كه مسماي حق احدى بالذات وكل بالاسماء والصفات در حال بوكه
خالق عالم ازله احدى العين ايدى ذاتي حيث نذ شول جوهر هيولا في كي كه من
حيث ذاته احدى العين اما ذاتك حامل ولد ونحى صور ظاهر سببي ايله كثير در
حق تعالى دخي كذلك من حيث ذاتك احدى العين در اما كذا واذ انك ظاهر اولاد
صور تجليات سببي ايله كه مقتضياتا سما وصفا بدر كثير در كه فعل سميليه ده
كل بالاسماء والصفات ديدوكي معنادر پس حق تعالى احدى مسمو كدر سببي مجلاى
صور عالم در يعنى ذاتي اعيان ثابته يه دلها ولد ونحى اعتبار ايله بسماى عاقد
صاحب هنر بو تعليم الهي نك حسننه نظر ايله كه حق تعالى بونك اطلاق عنى حصايس
عبادتك مشيتي تعلق اند وكنه نصيبا تمسدر لقمه كام افواه عوام ولما نعه لايق
كود ما مشدر فاقول الله ويعلم الله ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث
لا يحتسب ايتي بو تعليم الهية يه اشارت در كه ذكر اولدى واما احدى ارضه
انراذ منى مايله حاصل اولاد كثر صور نباتات نباتات احدى ذات بار ايله تقاضا
احكام اسما وصفا تايله حاصل اولاد كثر صور حليم ومعلومات الهية مناسبه

قوله ولما وجد افرعون في اليم عند الشجر سماه فرعون موسى والموهو الماء بالقبية
والسى هو الشجر فسماه بما وجد عنده فان التابوت وقف عند الشجر في اليم فارادته

فقال امراته وكان من منقطة بالنطق الالهي فيما قالت لفرعون اذ كان الله تعالى خلقها

للكمال كما قال عليه السلام عنها حين شهد لها ولم يم بنت عمران بالكمال الذي هو الكمال
وقتا كره قتلها بناير مسلطا ولا طائفه فرعونيه تابوت موسى في بحره شجرة معه

قاتند مقابل قصر فرعون ده واقف بولدیلر ایسه فرعون حضرت موسی تسمیه
 آندی زیرا بولسان بقطیه ده مادر موسی دخی لسان مذکورده شیخه در پس ایکی
 سنک قاتند بولغا غله بوا یکی اسمی ترکیبایدوب موسی یما طلاق آندی تا که
 لفظ ما وما تنزل القاب الاموصوب السما اولدی بعد فرعون رسم معتادی اوزد
 موسی نک قتلن طلبا تدکه امراء فرعون که مطهر عون سبحا فی یدی ناطق
 نطق الهام ربانی او بوب فرعون سو یلدی تحول حقه بی تعهد واختیار اولدی
 زیرا الله تعالی فی اصل استعداد کمال ایچون خلق آندی نته که سلطان انبیا مریم بنت
 عمران ایله بونک حقه حسن شهادة بیورد قدره ذکران ایچون ثابت اولدیکه الله
 توصیفایدوب کملت من النساء ادبع مریم بنت عمران واسیة امرأة فرعون وصدیحه
 وفاطمه بیوردیلر و امرأة فرعونک بی اختیار قایل اولدوخی کلام قرانی بودر که ذکر
 اولنور **قوله** فقالت لفرعون فی حق موسی علیه السلام انه قره عین لوطک فیه فرد
 عینها بالکمال الذی حصل لها کما قلناه وکان قره عین لفرعون بالایمان الذی اعطاه
 عند الغرق قبضه الله تعالی طاهرا مطهرا لیس فیه شیء من الخبث لانه قبضه عند
 ایمانه قبل ان یتسبه شیئا من الاثام والا سلام یجب ما قبله یعنی پس امرأة
 فرعون کما سیر در انطقنا الله الذی انطق کل شیء منطوقه حق موسی ده فرعون
 سنک وبنم قره العینموز دردی واقعا اسیه بیر قره العین اولدوخی فایز اولدوخی
 کمال مطلوبه بونک سببی ایله نازل اولدو عنیدر اما فرعون قره العین اولدوخی
 اعطا اولن ان ایمان سببیتی ایله کتابة مذکور اولدوخی و زره پس حق تعالی
 و مطهر قبض آندی یعنی طاهر بروحه و مطهر بحسده اولدی تا که انده خشن
 هر کن صوری و معنوی بر شیء قائمادی زیرا عندا ایمان قبض آدی که روح طاهر
 اولدی و عند الغرق قبض آدی که بدنی دخی مطهر ایدی با خصوص اسلام

قبلنی قطع ایدر یعنی خشت نامک دستنه قومن بوخود بعد الایمان مباشر کسب
 اولماز و مقبوض اولدی فقیر ایدورین ایمان فرعونده اقوال کثیره وارد که نقا
 و مین میانده دایرد بوقیر قاصد الفهمه علماء اعلامه مخالف کلامه جزوت
 صادر اولماز ذوق و شهود من اسلک ذهابک مسلک و درواید نلرد تو زاما افضل
 مناجای بعضی تصانیفده دیمشد که شیخک بو کلامده طواهد اولیه و مشاهیر
 کلامه مخالفی سببی ایله تکفیر و تضلیل و ناسی لازم کلن ذیرا دلایل قرآنیه
 شیخده مدعا سنه دلالة ظاهره ایله دلیلدر و طرف خصمه خلافه دلیل قطعی
 بو قدر پس شیخ مادامکه منکر دلیل قطعی اولیه تکفیر نه سبیل اولماز ذیرا اولهال
 یاس متفق علیه دکل ذیرا حال ادراک غرق ایمان یاس اولدوغنی مجتمع علیه دکل
 بومدعا خصمک دخی مسلمی در شیخ کامل خود ولی عارف و مرمکامل مکاشف
 اولدوغنی کجی اصل مالکی ده مجتهد عالم بالادله در پس حال مذکورده فرعونک
 ایمان یاس اولماغه ذاهب اولما سببی ایله اکا نسبت کفر انصاف دکلدر جائز
 دکلیدر که حال غرق معاینه نفس عذاب اولیه بلکه معاینه مقدمه عذاب اولیا
 که اطلاق مجاز مرسل اولا اما رایتک اسمی نفس شیئه تشبیه قیلیند اولایا خود
 ایمانیا سرحال رؤیه عذاب اخره اولایا مشاهده ملک الموت اولا و ممکند که نه
 مختصر مفرطوته نو میدنجا اوله ذیرا بنی اسرائیله بجزک بر اولدوغنی کوروب که
 وبرکة ایمان ایدوکن بلدی تاکه طمع نجا ایله ایمانه مسارعت ایدی اولایا
 امنت بالذی کما امنت بنوا اسرائیل دیدی پس فرعونک عدم قبول ایمانده عذاب
 ایمانیا سرحال و بقاء میتده اتفاق ثابت اولما یحیی بر دلیل قائم علی الساق و کلن
 ذیرا شیخ و ابتاعی قدست اسرارهم دلایل قرآنیه نک نصی منع ایدوب مرتبه حمله
 اخراج اتمشدر دیاز دقبری اجوبه معقوله حسبجه هوری مرتبه طنز تجاوزه

ائمن و ظنون کثیره ایسه قطع واحد افاده ائمن و بالجملة مسئله مجتهد فیها در
 و شیخ مجتهد در اکثر مصیبات ایسه فیها و نعمة صاحب اجر بن او لور دکل ایسه
 صاحب اجر واحد قالور دیر لر دیر لر حاشا هر کن نسبتک و بحملی و لما زال الله العلم
 با خصوص شیخ دخی نهایت کلامه فی فصوصه توقف فهمم و لنور فتوحاته
 خود اعتقاد عامیه موافق سویلا مشدر نهایت بحسب الدلیل اجتهادی ایمانه
 مؤدی و لما غله متوقفا و مشدر نته که اخر فصد تفصیل و لنور بوقفا در
 صاحب الکشاف بر خبر نقل یدوب کور داید منلا ابوالسعود در مذکور
 قبول ایدر اما نفس الامر شبهه دن حالی و ائمن خبر مروی بود که جبریل علیه
 السلام فرعونی کلمه شهادة تکلمه قصد اندیکه منع ایدوب جان بحر ایله
 فن دس ایدوب نطقدن سدا یددی پس ذی محشری و لا تصدیق ایمان
 قلبی در قابلی دکلدر سد جوارح ایله منسد بولمز دیمش تا نیا منع ایمان
 رضا بالكفر در رضا بالكفر ایسه کفدر دیمش ایکی سی دخی کلام معقولدر
 اما صاحب الکشاف مشایخ ما و راء النهر قولند کفر عدویه کفر فی تنقیح
 مقارنتی ایله کفر و لما ذر دیمش کلام غیر مقبولدر زیر ایمان حقیقه جهة
 در کافر معدو با اعتبار مال الایمان اصدقاخذان عدو لنور مرحوم منلا ابوالسعود
 تفسیر نه نقلوز اوزره رد قبول و لزوم کفری دفعه جواب تدارکنده بود که
 دست فرعون اصابت رحمة مخافتند ا تودی ایدی زیر امراد فرعون رحمة ذنوبه
 در اخرویه دکلدر که شان جبریله لایق اولمیان کراهه لازم کله دیمش
 مراد منع لزوم کفدر بیور مشرکه مراد فرعون محض نجات عن الموتد ایمان حقیقی
 دکلدر و رحمة مذکور که نجات عن الموتدر مجرد تفرقة کلمه ایمانه مترتبه بقدر
 استعماله یوقدر دیمش و مراد مسد با احتمال بعید در بیور مش فقیر ایدورین

مراد فرعون مدعای مسلم ولد و غی تقدیر چه دعه من بوره بجات عن الموت
 مجرد کلمه ایما تقوهنه مترتبا ولد و غی مشهور در پس استیاله دعوی فائذ
 معتد بها و بر من و سد بایا احتمال بعید در دو کی امر مقید و بلان با جمله آیه مذ
 کوره ده اولاً حرص قبول ایمان ایچون تکرر تغییر و اخرا نا من المؤمنین ایله تأکید
 جدید از عیان ایمان فرعونه دلیل نصیر در با خصوص فرعونک تصدیق قلبه منکر
 من القیلید مجرد اختلاف اذ تصدیق محله مصیبا و لوب یا اولما مقابله تبولند
 و عدم قبولند در و خصوصاً فعل جبریل تصدیق فرعونه دلیل قوی اولما میکه
 کلمه شهادة محتمل منفعة اولما سه جبریل ایچون منفعه مبادرة ایدردی منلا
 مرجوم بمقوله مقدمات و اهیه یه تمسکدن صاحب الکشاف کی خبر مذکور
 در ایدوب زیادات با هسته عمل نسه اولما یدی اگر سؤال اولونور که ای غی بو
 میدان تفصیل جلیله کیتا قلام سست کام ایله نه عجب جرات و اقدام اولش و لست
 قلم دهن رواندن نه عظیم نعمة لرا التقام قلمش قوت حوصله کینشدک طمعه سیمغ
 عنقا هضمه مکلف می اولدی جواب ویر لور که بوند فلك اعتداد واسع
 خصوصاً المأمور معدور قضیه سلوک زده مال و من جعدر خصوصاً جو حوضه
 قطب لاولیا مجرد طغیا بحر بی بایان البجات نفس فرعون ایچون سفینه جوردن
 و رطه فتا فنیه القا اتدی بز ضعف اعباد و کمتر بن اصدقا ایچون دامن پاک
 شیخی تهمه خارا نکاردن اطلاق و تنزیهه کوششنامه و ذر بولک بحر قاطن
 سقوط حفرة ناردینداردن تنزیر و تخلیصه سعی قلبیه و ذجمله سعی خود هب
 تقاضای جواهر عشق الهیدر که السنه عشاق ذن اقلام افاقه دونلکه در
 و صحایف نه و راقه بعد بسط عنای خاکه یا ز نوب جوردن که در جمله دن
 مقصود عفو اهل نگاه ایچون اثبات کواه و توسعته شاه راه لایب سوان

روح الله و بیان سبق نعم و هبی و نشر مضمون سبقت رحمتی علی عصبی در
لمننه غرق اولدی بولجۀ فناده وار لغین ایدوب نثار فرعون اولورسه عجب
 بی باک طاهر رحمت صویله نارفرعون بر لیکوکه اخر اتری اقرار اومسه کرملک
 نه وار فرعون تلویث ایدر می دوشرسه حاشا جودک دکر ن هزار فرعون **قوله**
 وجعله اینه علی عنایته سبحانه لمن شاء حتی لا یبیا سرا حد من روح الله الا القوم
 الکافرون یعنی حق تعالی بونی شمول رحمتنه و غایة عنایتنه علامتایجون قیلد
 برا هلکناه روح رحمة اللہین تا امید قلبیه مادامکه حوزة ایمانه داخل و جمای
 اسلامه نایل اوله اگر چه انمه اسلامه بوجکده شیخ نغز ایدوب سایر لرتک
 اعتقاد خلا فنده رایح اولماغله تا صرونده تشیع بلیغ صادر اولمشدر لکن
 انصاف نفس الامرده متفقد درو العلم عند الله الحنیر **قوله** وكان موسی علیه
 السلام كما قالت امرأة فرعون فینه انه قره عین لی و لك عسی ان ینفعا و كذلك
 وقع فان الله تعالی تقه ما به علیه السلام وان كان ما شعر ایا نه هو ابنی الذی یكون
 علی یدیه هلاک ملك فرعون و لما عصمه الله من فرعون اصبح ام موسی فارغا من الهم الذی
 كان قد اصابها ثم ان الله تعالی حرم علیه المراضع حتى قبل علی ثدک اده فارضعته یکل
 سرور هابه یعنی امرة فرعونک ناطق اولدو یحی کلام حق واقعه مطابقا اولوب موسی
 علیه السلام ایکنسته دخی قره العین دنیا و اخره اولدی ایکی دخی موسی دن بجهتین ایله
 منفعة بولدی اگر بونلر بی مذکورک نبی اولدوغن بلده یلر و هلاک ملك فرعون بونلر
 بطش یدنه مقدر اید و کن اکلا مدلر بعد صبی مرقوم وقتاکه ید فرعونده معصوم
 اولدکام موسی هم قتل ولدن فایح واسوده دل قالدی اما بولطف زاید ایلده
 دخی منعم علیها اولدیکر موسی مراضع احرائک نذیر رضاعه قبولایموب سرور کمال
 اولماغه رضاع دخی کند و به منحصر اولدی پس هم کسب سرور و زوالهم و حزنهم

دفع اضطراب وجدرولين حاصل اولدى **قوله** وكذلك علم الشرايع كما قال تعالى
لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا اي من تلك الطرق بقرءاءة فكان هذا القول اشارة
الى الاصل الذى منه جاء وهو غذاؤه كما ان نوع الشجرة لا يتغذى الا من اصله يعنى بنته
كه حقايقا اكا امنة غيرى مرضعك تدبرن امك حرام اندى ايسه كذلك ما قبله
اولان شرايع منسوخة فى اكا حرام قلدى حتى اصل حقيقة مرضعه سنبا قبال اندى
نته كه الله تعالى لكل جعلنا منكم ايله انبيايه خطابا يدوب بومعنا يراشارت
قيلدى وشريعتى منهاج ايله تغييرا ندى بعدد شيخ قدس سره لفظتها جاني
تجليل وجزء احدى قصرا يله حديث شريعتيه اشارة فصدادى كيد الشريعة منهاج
ومنها آجى پس قود من بورا اصل مجيئه دلالة اولدى كير من اد حقد يعنى هجته وجوبه
انه انك بجهت ماكانه سفر اولشدد پس اصل من بور بونك غذا سى درنته كه نوع
شجرة متغذى ولما الا اصله اولور بعدد شريعة موسى شرايع من قبله فى نسخ
اتمك تحليل حرام وتحریم حلالا يله اولدو عن اعلام ايدوب سوردى كه **قوله** فما
كأ حراما فى شريع يكون حلالا فى شريع اخى پس بر سيمبرك شريعته حرام اولان
اخرك شريعته حلالا اولور عكسندد دغى حال بويده در **قوله** يعنى فى الصورة اعنى
قولى بكون حلالا فى نفس الامر ما هو عين ما مضى لان الامر خلق جديد ولا تكرار
يعنى مذكورا ولا بتدل حكم حل وحرمة عين واحد اوزرينه جريان اتمن بلكه امر
اولك صورته ومثله ترتبا يدر يعنى اول حلالا ولن شئ حرام ما ضدك يعنى وكلا
بلكه صورتى ومثلى در ذرا حال وجود بلهم فى ليس من خلق جديد حكيمه جا ويد تجللى
صفا تره انا فانا تكرير يوقدر قند قلد يكر مرورد هور واعلام اوله **قوله** ولقد انهن
فكنى عن هذا حتى يتم المرضع فامه على الحقيقة من اضعته لا من ولده فانام الولادة
عملته على جهتها الامامة فتكون منها وتغذى بدم طمها من غير اذات لها فى ذلك

حتى لا يكون لها عليه امتنان فانها تغذي الاما لو يغتذير ولم يخرج عنها ذلك ^{لا} ^{هنا}
 او مرضعتها فللمجنين المنة على ما به يكون تغذي بذلك الدم فوقها بنفسه من
 الضرر الذي كانت تجده لو امسك ذلك الدم عندها ولا يخرج ولا تغذي به ^{حينها}
 والرضعة ليست كذلك فانها قصدت برضا عنه حيوته وبقاؤه فعمل الله ذلك
 لموسى عليه السلام في ام ولادته فلم يكن لامرته فضل الا لامر ولادته لتليق عندها ايضا
 بقر بيته ونشاهدنا شابه في حجرها ولا تخزن وبواجل دن اتوري دركه يعني نفس الام
 خلق اولند ويغوي ندر كما اتحاد صور ييه تبنيه ائدك يسحق تعالى موسى نك اصلند
 تغذيه ائدو كندن نحن يم مواضع ايله كما يترا تدي تاكه مرتبه سي ذاتا هيه اولوب
 اعطاء علم شرح ايله بنى اولما سي فهم اولونه وامتك غيرى مواضع حرام اقلك علوم
 ظاهر دن غيرى اسرار باطنه وعلم لدنه تجاوزى واطاعه اشارت دن ته كه قصه
 لقاء حضرة مستوفاد بدم حقيقته ولدت امي ولدك ارضاع ايدند ندر توليد ^{ايدن}
 ام حقيقى دكلدر اكنجه نفس موسى ده مرضعه ومولد سي واحدا يسه ده مراد فرض ^{تقدير}
 زيرام ولادة ولدى على جهة الامانة تحمل ايدر ويغن امانه تكونى ودم طمشك تغذيسى
 من غير اادة وتعل قصد دم مقتضاي طبيعتن قوبير زيرا ودم طمشك تغذيسى ائمه
 ائمه اولدم امي اهلا ك يا تم يضا ايدر بو تقدير جه حينك منتقام اوزرينه
 ثابت اولور امانك حينه امتنانى ولما زاما مرضعه بويله دكلدر زيرا ارضاع
 قصد واختيار ايله ثابت فعلدر كه سبب بقا وحياة ولدا ولور يسحق تقا
 بوفضل ومنت ارضاع دخى موسى نك ام ولادته مخصوص ائدى ترينه سي نشو
 نما سي ايله قدير العيين اولما يغوي **قوله** ونجاه من غم التابوت فخر وظله الطبيعة
 بما اعطاه الله من الالهى وان لم يخرج عنها وفضة فتونا اى اختيره في مواطن كثيرة
 ليحقق في نفسه على ما ابتلاه به فاو لما ابتلاه الله تعالى قلة القبطى ما الهه

الله ووفقه في سوره وان لم يعلم بذلك ولكن لم يجد في نفسه اكثر ان يقتله مع
كونه ما توقف حتى ياتيه امر رب بذلك لاننا بنى معصوم الباطن من حيث لا يشع
حتى يتبنا اى يخبر بذلك ولهذا اراه الحضرة قتل الغلام فانكر عليه قتله ولم يتذكر
قتله القبطي فقال له الحضرة ما فعلته عن امرى يديه على مرتبة قبل ان يبنى امر معصوم
الحركة في نفس الامر وان لم يشعر بذلك دعى حق سبحانه وتعالى موسى غم تابوتك
خلاصا تدى پس علم الهى ايله خرق اكون ظلمة طبيعته يتلدى اكرجه بالكليه
احكام طبيعته خروجه اقدى ومواطن كثير دن مقنون وممتحن اولدى تاكه نفسندك
امتحان اولند ونحو مورد ضاير وثابت قدم اوله اولد ابتلا اند وكى الله تعالى
نك موسى في قتل قبطى وركه حق تعالى نك الهام سبى ايله وسرقته توفيقى ايله وركه
اكرجه موسى تفضيل امره عالم دكل ايسه ذيراهذا من عمل الشيطان ددى لكن نفسندك
فعل قتلند مبالا ت يعنى برهين وقيمتن بولد يكى عدم قتل طرفنه توجه ايله وركن
وهي الهى كلكه توقف وانتظار قلمدى پس معلوم اولدى يكى سرندك فعل قتل ملهم
ايدى زير بنى معصوم الباطن در دكه ده امر شيطانى ايله ما مورد اولد لكن من عند الله
خبر ويريئجه شعور بولمن بواجلد ندر كه حضر عليه السلام قتل غلام موسى بر عرض
اند كجه انكار ادى ما كند وسى قتل قبطى خاطرته كتورمدى حتى حضر عليه السلام
ما فعلته عن امرى درى مرتبه موسى يريئيه ايجون كه موسى دغى خبر سر قتل قبطى
ويرلزن مقدم نفس الامر ده مال نيوة حسبى ايله معصوم الحركة ايدى كند ونك
شعورى بو عسه ده بعد شيخك قصه حضرته ذكر قتل غلامى تقدي فلك عظيم
شانندك او توريدر ديمشخر خاطره كلور كه وجه ذكر قتل قبطى يريئيه مناسب كفاية اتمن
مى ولا قوله واره ايفضا خرق السفينة التى ظاهرها هلاك وباطنها نجات من يد
انفا صبجمله ذلك في مقابلة التابوت الذى كان في اليم مطيما عليه فانظر

هلاک و باطنه نجاته دخی حضرت علیه السلام خرق سفینه کوستر دیکه ظاهر خرق هلاک
 اما باطن خرق نجاته در فقیرا بدورین ای عارف جان سفینه وجود دخی هر نه قدر
 معیوب اولسه غاصب نفسله نجات روحانی بولور بمره نه که سفینه ده
 غاصب ملک ملک جایرایدی کذلک قابوتیه دخی غاصب فرعون جا بر در **قوله**
 واما فعلت به امه ذلك حق فامن من ید القاصب فرعون ان ید بجه صبرا ^و
 تنظرا ^{یبه} مع العوجی الذی اهلها الله به من حیث لا یשמع فوجدت فی نفسها انها ^{سما}
 فاذا خافت علیها لقتیه فی الیم فان فی المثل عین لا تری قلبا لا یسمع فلم تحف علیه
 خوف مشاهده عین ولا خرفت علیه خزن رؤیه بصرو غلب علی نظرها ان الله دما
 رد الیه بحسن نظرها به فعاشت بهذا النطن فی نفسها والرجاء یقابل الخوف والیاس
 وقالت حین الهمة لذلك لعل هذا هو الرسول الذی بهلك فرعون والقبط علی یدیه
 فعاشت وسرت بهذا التوهم والنطن بالنظر الیهما وهو علم فی نفس الامر و فعل فری
 یعنی تقانی التابوت ام موسی اعدی لاید غاصبک ضرر ذیحی خوفندن اندی فر
 کوزنه فرسوا ولاذ مجرد که سایر دجه بکن فر بونک بری ایله ام موسی نک سر نه
 اجمالا و حی ربانی اولشدی لکن تفصیلنه شعوری یوغدی بعد و جدا ^{بوله}
 بولدی که موسی فی ارضاع ایدرایدی پس و متاکه قتل فرعون دن خوف اندی ایسه
 انی یمه القا اندی و مثلدر که عین لا تری قلب لا یسمع یعنی کور منیبه کومل قتلا
 نور مضطرب اولما زدی لرر و اما حین مشاهده اول خوف ایله خوفا عدد و کوز
 کوره واقع اولان خزنه مخزن اولمادی و ترکیه مثل مشهوردر که بیانه بیک
 کوه اولمک اوده بر کوه اولمک دیکدر یعنی خبر غایب خلا فن قطع اتمرا حتملا کذب
 با یقدر اما فعل معاینه و حضور قطع افاده ایدر عقل خلا فن تجویز ایدر من
 انسان ایسه خبره خریص اولما عین عمل خبر خیری تر جمیع ایدر و مقدمات

بعیده تر تبیین در خصوص ما بوجه طرف خبر مقدم آیدی پس بطریق الهام ام موسی
ندک ظن غالی بوندک اوزرینه مستمر و حقه حسن ظنی بوجه مستدر اولدیکه او علی
سالمای بیکه در اولونه پس نفسندم بوظن اوزرینه باقیه اولدی و طرف رجایی
خوف و باسه مقاب و غالیب قیلدی و اکا بویله ملهم اولدی که فرعون و ان فرعون
رسول من بوردک الله هلاک اولار پس بو توهم و ظن ایله مسرور اولدیکم مقدم
اولا امور ظهور بوله دردی و معلوم اولاکم بحیارة کتابه وارد اولان و هم ظن
ام موسییه نسبت در یونجه علم یقین ظن ایله تبیین در **قوله** ثم انزلنا و
علیه الطیب فرار خوفی الطاهر و کان فی المعنی حیا فی النجاة فانما حرکت اید
انما هی حبه و یحبنا لناظرینها با سبب یاخر و نیست تلك یعنی جمله عنایات ربانیه
دند که موسی علیه السلام قتل قبطیه قصاص خوفندن فرار آیدی و اوزر
فی الحقیقه حسب حیوة آیدی و هلاک کن نجاة سرمدی ایچون حقه فرار آیدی
ذیرا باعث حرکت مجتدر اکبرجه حقا یقین محبوب اولان ناظر اسباب ظاهره بعیده
مخورد و سببی کاعمل و نسبت آید بسبب بعیده کود من پس اول سبب یظن آید کی
حقیقته سباب اولان اما مکاشف دور بین عین حقیقتله کود اولان شرح
اولنسه کاتب الحروفک سرکذشتی و جلاء و ظن اصلی ایله سیر کوه و دشتی و اخر
حرکت دوریه ایله منشاء و مصدریه عودی تأمل و کنسه بو حاله مشابه
در سائر طابین معرفتک هب حالی بومنوالا اوزره در زیر و رقاء نفس حبس
و ظن اصلی ایله سیر فرما ر قضای قد سدن ما نعد و جبه بوظن من الايمان
بود عواده برهانها طعد در پس بو نفس ناموس و نامداری و شیشه ارض
اعتباری بوجه سنک حوادثک شکست بولما یخه و علم جاه ضروری
دوز کار مخالفه سر نکون و پست و لما یخه عالم اتسیر کدر و قضای قدسه

هرگز میسر و لماز **قول** و ذلك لان الاصل حركة العالم من عدم الذي ساكن فيه
 الى الوجود و لذلك يقال ان الامر حركة عن سكون و كانت الحركة التي هي وجود العالم
 حركتها و قد نبه رسول الله صلى الله عليه وسلم على ذلك بقوله كنت كتمنا مخفيا فاجبت
 ان اعرف فلولا هذه الحجة ما ظهر العالم في عينه فحركته من عدم الى الوجود حركته
 حبا للموجد لذلك لان العالم ايضا بحب شهود نفسه وجودا كما شهدنا بتواترنا ^{كنا}
 بكل وجه حركته من عدم التواني الى الوجود بحركتها من جانب الحق و جانبها فان
 الكمال محبوب لذاته يعني اصل حركتها ذاتي ولد و عنك بيا في بودر كجميع حركاتك
 اصلي عالمك عدم اضا فيدرك وجودك في عالم سكون و بتواتر وجود عينيه
 حركته در بلکه مرتبه وجود ظاهري به انتقاليدر بواجلندركها من موجود ^{سكوندن}
 حركته در اول پس وجود عالم ايجبا بايدن حركتها فايدن رتبه بنى عليه السلام
 بو معنا يركنت كنا حديثي اليه تنبيه و ايما فيلدي پس اكر محبت مذكوره اولما
 عالم بعينه ظاهرا و لزدي پس عالمك عدمك وجوده حركتي حركتها موجود
 موجود و عالم دخی نفسستك وجود عيني مرتبه سنده شهودنر عاشق در شوق على
 مرتبه سنده اولما ظهوره عشقي كى بالجله جانب حقا و طرف عالمك مشيوة
 حب ظهورا اقتضاء جلوه حركات اتمكده در ذرا كمان محبوب لذاتند و محبوب بخود
 نقد و حب و محب و مراتب عشق و عاشق استر **شعر** كرم عشق بنودي و غم عشق
 بنودي جندين سخن نغم كه كفتي كه شنودي **لمنشد الفقيهين** عالم اولمزدي بوالعالم
 محبت اولماسه و حده عارف شهودا تمزدي كثره اولماسه كوجه ايلزادزي و صله
 قصد ظهور ليك عين عشق در عاشق غيرت اولماسه **قوله** و علمه تعالى بنفسه
 من حيث هو غني عن العالمين هو له و ما بقى الا تمام مرتبه العلم بالعلم الحارث الذي
 يكون في هذه اعيان العالم اذا وجدت فيظهر صورة الكمال بالعلم المحرث و القديم

نیکل مرتبه العلم بالوجهین وکذلك یکل مراتب الوجود فان الوجود منه اذی و غیر
اذی وهو الحادث فالاذی وجود الحق لنفسه و غیر الاذی وجود الحق لصور العالم
الثابت فیسمی حادثا لانه ظهر لبعضه لبعض فظهر لنفسه بصور العالم فکل الوجود
فکانت حرکت العالم حرکت حقیقه للکمال فانهم اول کلام سؤال مقدر دن جوابد
سؤال بود که حق تقا خود اذله ذاته و کمالات خاصه عالم ایدی پس جمیع
کمالات ذاته بالاجمال حاصل یکن و عالمک وجود علیسی موجود یکن وجود
عینی بر نه حاجت و ارایدی جواب ویر بود که حقک ذاته علی اذله عالمک
عناسی حسیه کوجه حاصل ایدی اما صور مظاهر تفصیلیه و اعیان خاد
ضمننده اولان معلومات تفصیلیه حسیه ایله اولان علم تفصیلی تکمیل هنوز حاصل
اولماش ایدی اول خود حاصل و لما سه کمال علمی حادث حاصل و نازدی حاصل کلام
حصول کمال اجتماع علم قدیم و حادث ایله اولور و جهتی بونکه کمال بولور بعد
وجود اذی که حقک نفسند وجود یدر و غیر اذی حقک صور و اعیان خاد حیه
ضمننده وجود در پس بو حساب ایله مرتبتی وجود امتیاز بولور اولی قدیم ثانسی
حادث اولور بوجمله دن محصل عالم حرکت ایله ظهور بولور و حرکت حرکت حجب کمال
اولمقدر قوله الاتراه کیف نفس عن اسماء الالهیه ما کانت تجده من عدم ظهور
اثارها فی عین مسمی العالم فکانت الرامة محبوبه له تقا ولم یوصل الیه الا باذن
الصوری الاعلی والا سفلی فثبت ان الحركة کانت للجب فماتت حرکت فی الکن الا
وهی حیه یعنی کور من مسن کر انه تقا اسماء الیهیه دن بجه نفیس کر و با یدر
یعنی اسماء من بون نفسند بولد قوری کر بسمعی عدمی اخراج قضای وجود و ظهور
ایله نفیس یدر و نفس رجمان ایله مستخرج قلوب پس رامة وجود جمیع شیاده
محبوب بالذا تدر و محبوب مذکوره وصول میسر و نماز الا وجود صوری

ايله كونا على كرك اسفل ولسون پس ثابت اولديكمحركه مطلقا حيا ايجوندر
 وجميع حركات كونه جسد **قوله** فحق العلماء من يعلم بذلك ومنهم من يجبه السبب
 الاقرب للحكمه واستيلائه على النفس فكانا خوف موسى مشهودا بما وقع من قله ^{المعنى}
 وتضمن الخوف حيا لنجاة من القتل ففر من اخاف وفي المعنى لما احيا لنجاة من فرعون
 وعمله برپس علماء دن بعض كرمبا نيدر يومعناي بيلوب وبعض اخري سبب
 اقرب محجوبا يدر زيراسبب قريبن نفسه استيلاسى واردر زير احكم شهادة
 غيبه دن اقوى در بوخوف كرسبب قرييدر وقتل قبطي دن حاصل اولمشدر موسى
 مشهود اولدي پس ظاهرده سبب خوفه فرار ادى وبجسب المعنى فرعون دن وعمل
 فرعون دن نجاة حيا ايجون فرار ادى **قوله** فذكر السبب المشهوده في الوقت الذي
 هو كصورة الجسم للبشر وحبها لنجاة متصور تضمن الجسد الروح المدبره والايدي
 لهم لسان الظاهر برتيلكون لعموم الخطاب واعتمادهم على فهم السامع فلا
 يعتبر الرسل الا العامة لعلهم عبرتة اهل الفهم كما نبه رسول الله صلى الله
 عليه وسلم على هذه المرتبة في العطايا فقاراني لا اعطى الرجل وغيره احي
 منه مخافته ان يكيته الله في النار فاعتبر الضعيف العقل الذي غلب عليه الطبع
 والطبع پس موسى عليه السلام وقت قصة فرارده سببا قرني تذكر ايدى
 ايله سبب كمشرك صورة جسميه سى كيدرا ولمشهود اولور وحب نجاة سبب
 مذكوره تضمين اولمشدر مدبرندن اولان روحك جسده تضمين اولمشدر
 كى بعد انبيا ايجون ثابت وظاهر دركه اول لسان ظاهرايله تكلم ايدرلى
 زير الخطاب شارع حكما مدبر پس احكام فهم علامه خلايقه سواق ونور ومع
 اولان خواص علمانك فهمنه اعتقاد قله نورنته كه رسول الله صلى الله وسلم قسمة
 عطاياده بومرتبه يما اشارت ايدوب بيورد يكى تحقيقا بن قسمة عطاياده

بر جلد زیاده عطا و پرورین اما عطا آمد و کی دجل بکا اندن لاجب درین
خوفایدرین که اول عطا اتدو کم ضعیف العقلمد و حدیثا لاسلام و ملا عین
عنان توسن نفس کفره ارضا ایدوب حق تعالی یوزی او زرنیه نازنجیمه
القاید پس ضعیف العقل و لوب طمع بهمیتتی و قلبند دین ظلمتی غالب و لانی
لتسخر ایچون التفاتن زیاده اتدی باجله سبب قریبه عبرتا و ملا یونیب
بعید معتبر طو تندی **قوله** فکذا ما جا و ابدر من العلوم جا فابه و علیه خلفه
ادنی الفهوم لیقف من لا عوض له عند الخلقه فیقول ما احسن هذه الخلقه
ویرها غایة الدرجة و یقول صا حبا الضم الدیق القایض فی درر الحکم بما
استوجب هذه الخلقه من الملك فینظر فی قدر الخلقه و صنعها من انبات
فیعلم منها قدر من خلعت علیه فیعثر علی علم لم یحصل لغيره من لا علم له بمثل هذا
یعنی نبیا و رسول جناب فیاض مطلقا در سالة اتدکری علوم و حقایقه
طبقا فهم عوام اوزره اداء معانی تدلیکه مقتضای بلاغه بوایدی کلامه
فهوم ادانی مساعده اتدو غنی مقدار لباس کبدر دیلر تا که عوض کلامه
قادرا و لیسری بی توقف و بی تکلف معانی ظاهر ندن فهم ایدر لور و غنی
نه کوزد خلقت او لور دیو استحسن ایدر لور و حسن لطافتک درجه علیا سنده
کوره لولا ما صا حبا فهم دیق و غایض مجرد در حکم و اسرار ابرار قدر لباس بیلوب
و اول لباس عطای ملک ملوک شهر یار اید و کن فهم ایدوب و کور و آینه
راست بجلشد را کلا یوب و بو معنای مذکورده لباس عارف قدینه کور کسلی
کی تقدیر جه نه صنعدن او لور و نه اندازدن حسن بولور و مقال ایله انتقال
ایدر حاصل مراد صلوات ظاهر شریعة ایله عرفاء بالهن شریعت و اسرار حقیقت
میاننده بیان نسبتدر نته که بو مضمونک تفصیلند بیورد **قوله** و ملا عین

الانبياء والرسل والورد ثدان في العالم من هوله. هذالمثابرة عروا في العبادة
 الى اللسان الظاهر الذي يقع فيه اشتراك الخاص والعالم فيفهم منه الخاس
 ما يفهم منه العالم وزيادة مما صلح له به اسم انه خاص فيتميز بر عن العامي
 فاكتفى المبلغون العلوم بهذا فهذا حكمة قوله ففرت منكم لما خفتكم ولم يقل ففرت
 منكم جبا في السلامة والعافية وقتا كه زمره انبيا ورسلا وورثه هاديان
 سليل بو مرتبه اولاد كلما ايدوكن بلد يلين ايسه عبار تليزده لسان ظاهره قصد
 وتوجه اتد يلين بر عبارات ايله كه خاص وعام اتى فهم وادراكه مشترك الا
 بعد هه عامي فهم اتد وكن خاص فهم اتد وكنذ ما عدا بر معنای زايد مخي فهم
 ايدركه اول معنای زمره خواصه اسم خاص اطلاقك صحتنه سبب ولور ذريا
 زمره خواص معنای مزبوري فهم ايله عوام ذمنا زاولور پس مبلغين علوم
 بو لسان ايله اكتفا اتد يلين بعد حقاك لسان موسى دن حكايات ايله ففرت
 منكم لما خفتكم ديوب ففرت منكم جبا في السلامة والعافية ديمدو كي يعنى ففرت
 موسى تي سبب قريبه نسبت بعيد نه نسبت اتدو كي لسان ظاهر ايله اكتفا
 وفهم خواصه اعتماد و اتكا قبيلند ندر **قوله** فجاء به الى هدين فوجد الجاريتين
 فسقى لهما من غير اجر ثم توفى فجاء به الى النمل الاطفي فقال رب انزل من
 خير فقير فجعل عين علمه السعي عين الخير الذي انزله الله تعالى عليه ووصف نفسه
 بالفقر الى الله في الخير الذي عنده پس موسى عليه السلام بعد الفراق مدينه
 كلدي وكورد يكر ايكي دختر بهيج المنظر بر بز ماده صوجككه منتظر بو موسى عليه
 السلام انره شفقت ايدوب بغير اجرة صوجكوب سقايله حاجتلكن رواكدي
 بعد بر سايه درخته التجا ايدوب بود عاه خيره ابتداء اتديكي يارب سن
 بكا انزال اتد وكن خيره بن فقير ومحتاجن ديوب في الحقيقه كند و نك عمل تقيك

عین کند و به انزال تدوکی خیرک عینن قدری یعنی مقابله سنده طلب غیر تدبیر
 کند و در حاصل اولان فعل فاضله مقابله سنده که فاضله مادر و فی الحقیقه
 افاضه علم در زیر امانه مثاله علم در استفاضه رجا اندی و کند و و فقریه
 توصیف معنای هن من مزیره اشارت در که قرانه مجدد اعاد فک تجملای
 علمه فقری مقرر در زیر انا فانا تجملای غیر مکرر در بران مقروء کلدرد **قوله**
 فاراد الحضره قائمه الجدار من غیر اجر فعبیر علی ذلك فذكر بسقايه من غیر
 الی غیر ذلك مما لم یذكر پس حضرت علیه السلام حضرت موسی بیاجر سوز و ^{صحن}
 عمل قائمه جداری کون سوزی و موسی فعل مزبور انکا ناید و بلوشن ^{نزدت}
 اجرا قولایله حضرت عتابا ندی پس حضرت دخی کان معارضه بالمثل اید و ^{کند}
 افعال ماضیه سنله مدین ده جار یئنه ماء ببری بغیر اجرا جو سقا اند و کن
 موسی به تدکیر اندی حتی شیخ قدس سره ایدر حضرت علیه السلام ایله جمع اولدم
 بکا در که موسی ایچون بیک مسئله حاضر بشدم که اول عمر ندن زمان ملاقاته
 کلینجه واقع اولان حوادث ایدی کوردم اوج مسئله به بله صبر ایدر ^{مک} لخر فل
 لازم کلدی ردی **قوله** حتی تمنی رسول الله صلی الله علیه وسلم ان لیست موسی
 فلا یعرض حتی یقض الله تعالی من امرها فیعلم بذلك ما و قفایله موسی من
 غیر علم منه از لوکان عن علم ما انکر مثل ذلك علی الحضرة الذی قد شهد الله
 له عند موسی و رکاه و عدله و مع هذا عقل عن تزکیر الله له و بما شرطه ^{علیه}
 فی تباعه و حتم بنا اذا نسینا امر الله و لوکان موسی عالما بذلك لما قاله
 الحضرة لم یخط به خیرا ای فی علی علم لم یحصلک من ذوق کما انت علی علم ^{اعلمه}
 انا فانصف شیخک حضرت له اولان مکالمه سابقه سنه مناسب در بنی علیه
 السلام دخی تمنی اتمشکر که موسی قرنداشتم نو لیدی صبر ایدر ایدی و اعتراض

بولن طوعیا ایدی تا که حوققا بوا یکی سنک امرین حکایت اید ایدی پس بنی
 علیا السلام قصه من بون سبوا یله موسی یه اعمالدن نه مرتبه توفیق اولدی
 کندونک علمی و احتیادی یوغیکن بیله زیراحضرة موسی نیک حرکتی علم و احتیادی
 ایله اولسه حضرتدن صادر اولان اعمال عجیبه یه و امثالنه انکار نمازیدی
 زیرا معلوم السبب اولما فعل عجیب اولما ذبونک بری ایله الله تعالی حضرتک
 محضرموسی ده شهادة ایدوب و علمته من لدنا علما دیمشرا یکن بعد تزکیه
 و تقدیر ایدوب حضرتک و ایتناه رحمة من عندنا بیورمشرا یکن و بوجله ایله
 حضرت موسی تزکیه مذکوره دن غفلت و امر تباعد من بورا اولما شرطی نسیان
 اتدی غالباً مجرد ناسیان احاد ناسه رحمت و وسعة قصد اتدی زیرا بویله محل
 اهتمامه نسیان موسی مواضعه اولما یجق سائر احاد امته نسیان ایله بخون مواضع
 اولونده خصوصاً امر جلی اوله بعد بیوردرکه اگر موسی علیه السلام حضرتک علمته
 عالم اولاید حضرتک کامل محیط به خیرا محی دیر ایدی صحبت انبیا و اولیاده حاشا
 حجاب نفسانیه و ظلمة مشک و ظن اولما ذاتک معنا سی بند اولما ذوق علمی دور
 نه که سنک بتونک جسمی ایله ویرلما مشدد دیمکد مراد حضرتک علیه السلام انصاف
 و عدالة ایله انصاف در قوله و اما حکمة فراقه فلان الرسول یقول الله فیہ و ما
 اتاکم الرسول فخذوه و ما نهاکم عنه فانتهوا فوقفا العلماء بالله الذی یرنون
 قد الرسالة فالرسول عند هذا القول و قد علم الحضران موسی رسول الله فاخذ
 یرتب منه ما یكون منه لیوقی فی الادیب حقه مع الرسول فقال له ان سالنک
 عن شیء بعدھا فلا تصاحبنی فنهاه عن صحبتہ فلما وقفت منه الثالثة قال
 هذا فراق بینی و بینک و لم یقل لا تفعل و لا یتطلب صحبتہ لعلہ یقدره الرببة التي
 هو فیها التي نطقته بالهزی عن ان یصحبہ فسکت موسی و وقع الفراق فانظرالی

كالمهذين الرجلين في العلم و توقيته الادب الاطهى حقه والى انصاف الحضر عليه
السلام فلما اعترف به عند موسى عليه السلام حيث قال لا في علم اعلمه الله
اذا علمه انا فكان هذا من الحضر لا اعلام لموسى هم دواعي ما جرحه في قوله وكيف
تصبر على ما لم تحط به خيرا مع علمه بعلو رتبته بالرسالة وليس تلك الرتبة
للحضر اما حكمة فراق بودر كه رسول حقه الله تعالى بودر كه رسولك رسالتى
ايله كتورد و كى امرى اخذ و قبولاً يدك و نهى تد و كى حكمتى منتهى و مجاوز اولك
پس علماء الهيون كه قدر رسالت و رتبة رسول عاد فرود بو قولى استماع ايد بجه
حاله واقفا و لدير و حق رسالتى بلد يلى و حضر عليه السلام دخى موسى نك
رسول الله ايد و كن بيلور ايدى و انذ صادر اولان لحواله مراقب و منتظر اولور
ايد تا كه حق ادب رسالتى كما هو اقامة ايد بعد جون موسى عليه السلام حضرى
اكر من بعد سنك رسالته مخالفا حوالك كن معترضانه سؤال ايدرا يسلم هر كن بنم
ايله مصاحبة اتمه دي و صحبتك نهى تدى و حاله فالتنه كه شرط فراق ايدى واقع
اولد و غي انه هذا فراق بينى و بينك كلالى صادر اولدى پس موسى عليه السلام
حضره و عايترا ايد و بصرى لا تفعل و يمى و صحبتك دخى طلب كى سترمدى زيرا
ذاتك رتبة عليه سنه عارف و وارد اولان نطق ناهى و وارد الهى اولد و غنه واقف
ايدى پس كلامك سكوت و رجوع ايدوب و شرط سؤاله معلق اولان فراق وقوع
بولدى اى عارف اديب و سالك اديب نظر ايله رجلى نوك علمك كما مهادته كه حق
الهي بنى بجه توفيه و رعايتا تد يلى حضر عليه السلام انصافنه كه حضور موده
علم موسى به بجه اعتراف اديك سنك علمك ذاتو كه استعداد و كه حضور موده
بكا تجاوزا تمننته كه بنم علم دخى شانه و عينه مختصده رغبه سر ايد قلردى
كانه حضر كى بو معامله انصاف و اعترافى موسى ايه حضر دن اصابتا

ايدن سنان خبر عالم تحط به خير اجرا خسته روا ايدى ذيرا موسى نك علور بته سته
 عالم ايدى و اول اجلن طريقا اعتدازه سالك اولماغه عازم و جازم ايدى
قوله وظهر ذلك فى لامة المحدثين فى بار النخل فقال عليه السلام لاصحابنا نتم
 اعلم بامور ديناكم ولا شك ان العلم بالشيء خير من الجهل به و لهذا مدح الله نفسه
 بان بكل شيء عليم فقد اعترف صلى الله عليه وسلم لاصحابه بانهم اعلم بمصالح
 ديناهم منه لكونه لا خبر له بذلك فانه علم ذوق و تجربة ولم يتفصح عليه السلام
 لعلم ذلك بل كان شغله بالاهم فالاهم فقد نهى عنك على ادب عظيم تنفع به ان استعملت
 نفسك فيه يعنى انصاف من بود كه حضرة حضرتن صادرا و لمشدى بو بخيلين انصاف
 سيد المرسلين دن دخي صادرا و لمشدر اصلاح نخل مرند كه اكا تا بير نخل دير لر
 و حرمانك ذكر نك انناسنه بزجك اشدر لمر بر سنه حضرة اصحابي اولوق
 معهود دن نهى امتش اولسنه باذن الله تعالى حرمايمش وير ميوب سنه آيت ده
 اصحابي مورد نياده سنلر اعلم سز ديوب يورش وجه انصاف بود كه علم من
 حيث هو جهل دن خير لو صفنا يكن و حق تعالى نفسى بكل شيء عليم ايله مدح امتش
 ايكن اصحابك اعلمينه اعتراف عظيم لطف و انصاف دنر و تقا حكم رسالتك
 اهم و قدمه اشغال بسجايله امور جزئيه نك تجربه سجايله علم ذوقى سندان
 اهمال بييد اولن بعد تحقيقا بر ذات عظيمه تبنيه اولندى كه غافل متنبه و ^{منفع}
 اولور و غرور انا نيت دن خلاص بولور **قوله** فوهب لى ذى حكما يريد الاخلاق و حطنى
 من المرسلين يريد الرسالة فكما كل رسول خليفة فاخليفة صاحب السيف والفرس
 والولاية والرسول ليس كذلك انما عليه البلاغ لما ارسل به فان قائل به
 و حياء بالسيف فذلك اخليفة الرسول فكما انما كل نبى رسول كذلك ما كل رسول
 خليفة ايها اعطى الملك و التحكم من بود بخت موسى و عمر عونه مقدمه در

يعني حقا بكارهم حكم وقدرة باغشدي ديولسان عبد نذ حكاية اندو كنند
 مراد خلا قندرو بنی مسلين دن قيل دو كندن مراد امرسالندر پسر رسول خليفه
 اولما ذير خليفه صاحب السيفدرو عزند ونصب السيد ز ظهوری وغلبه سی
 سببی ايله اما رسول بويله دكلدرو ما على الرسول الا البلاغ حكيمة انجمن رسالة
 ايله مكلفدر تنفيذ امور واجراء احكام ايله موظف دكلدرو ته كه حال حاضر
 عليه كسلام بويله ایدی كمرسل اولدوغنی قوم او ذرينه مقاتله اسه و دم
 لرن سيف ايله محامية قلسه خلا قله رسالتی جمع اتمشا ولور پسر هر بنی رسول
 اولما دوغنی كبی هر رسول خليفه اولما ذير یعنی ملك و قدره و تحمل ويرلن **قوله** واما
 حكمة سؤال فرعون عن الماهية الالهية فلم يكن عن جهل وانما كان عن اختيار
 حتى يرى جوابه مع دعواه الرسالة عن جرمه وقد علم فرعون مرتبة المرسلين في
 العلم فيستدل بجوابه عن صدق دعواه وسأل سواد ايرهام من اجل الحاضرين
 حتى يعرفهم من حيث لا يشعرون بما شعر هو في نفسه في سؤاله فاذا اجابه جواب
 العلماء بالامر ظهر فرعون ابقاء لمنصبه ان موسى ما لجا بر على سؤاله قبين عند الحكماء
 لقصور قومه ان فرعون اعلمه من موسى ولهذا في الجواب ما ينبغي وهو في الظاهر
 غير جواب عما سئل عنه وقد علم فرعون ان لا يجيبه الا بذلك فقال ان رسولكم
 الذنارسل اليكم ليجنون اى مستور عنه ما سلته عنه اذ لا يتصور ان يعلم اصلا
 صحيح فان عن الماهية سؤال عن حقيقة المطلوب ولا بد ان يكون على حقيقته
 في نفسه واما الذين جعلوا الحدود مركبة من جنس وفصل فذلك في كل ما يقع
 فيه اشتراك ومن لا جنس له لا يلزم ان لا يكون على حقيقة في نفسه لا يكون لغيره
 والسؤال صحيح على مذهب اهل الحق والعلم والصحيح والعقل التسليم والجواب عنه لا يكون
 الا بما جاء به موسى ما فرعونك موسى به كلمة ما يله ماهية الهية دن

سؤالنك حكمتي فرعونك بجلندك ناشي دكل ایدی بلکه علم احتیاری یعنی امتحان طریق
 ایله سوال اندی تا که موسیك جوابك مشاهده اید که دعوی رساله ربیه
 موافق اطلاع حقایقه قادری فرعونك خود مرتبه مرسلین معلومی ایدی بیری
 بلکه خصوصاً نبوة موسی به دخی مؤمن ایدی نهایت منصبه مفتون اولماغین
 انکار ایدر دی دیر لکن الله اعلم پس سوال من بو ایله مراد اندیکر حضار مجلس فتاده
 جان کمان اولان بو وجهه که حقیقه حق فرعون ایچون مسئول عنه در وسأ حقایق
 کونیه کی تقوی مکذر پس چون موسی به حقیقه باریدن ما ایله سوال ایدر موسی
 دخی نفس الامرده لایق جواب دیروب قوم فرعونك کانه مطابق سویلیجک ^{عزیز}
 مقصود ی حاصل اولوب انلره دیر کس سزا رسولکن مجنون ایچن واقعا مراد فرعون
 ظهور بولدی زیرا فرعون حکمة نفس امره عالم ایدی و موسیك نفس الامرده مطابق
 سویله بیجکین بیلور ایدی ما حضار مجلس حقیقه حالی بیلدیر و مراد فرعون
 موافق حرکت اندیلر تا که فرعون موسی دن اعلیه دعواسن تذکره بو کمان ایله
 تصدیق ایما عرض اندیلر ایچون دیمک علم اندن مستور دیمکدرو واقعا حضار
 مجلسه نسبة حضرة موسی دن علم مستور ایدی قصور فهمانندن اتوری بعض
 نسخه لفظ ایهام بایله در معنا مایه ملایمدر اما مصنفه قراة اولنا ^{نسخه}
 لفظ ایهام در نقطتین ایله یعنی خلاف مراد سانلی ایهام ایدر لفظ ایله سؤالن
 دیمکدیر زیرا علما مرادند و کی علم حضرة موسی ده کامل ایدی فرعونده دخی بو
 حاصل ایدک ما تجاهل اندی منصبی بقا ایچون زیرا موسیك جوابی سلوب حکیم
 اوزده جواب بلایق ایدی اگر چه قاصرینه کوره نفس الامرده نامطابق ایدی
 زیرا تعریف بسایط لوازم بینه سوا ایله اولور جنسی اولماينک حقیقی اولماق
 لازم کله حقایق بسیطه و حقیقتاً حقایق اجناس و فصولدن منزله و عاقلین

پس مذهبها هل حقه سؤال وجوابا یکی دخی صحیح لورد **قوله** وهما سرکبیر
فانه اجاب بالفعل لمن سئل عن الحدید الذی فی جملة الحد الذی عن اضافة الی ما ظهر
به من صور العالم کما نزل له فی جواب قوله وما رب العالمین قال الذی یظهر منه
صور العالمین من علو وهو السماء ومن سفلی وهو الارض ان کنتم موقنین ^{بظهورها}
بیورده بوسؤل جوابه سرکبیر وارد یعنی شله توحید صرفی شمله را ولاکه
رب العالمین عین عالم اندک مظاهری ولدو غی جهنته و عالم دخی عین
رب العالمین در ربک عالم سببی ایله ظاهر و لما سبی اعتباری ایله پس فرعون
حد ذاته سؤال اندک حضرت موسی فعل ایله و ربو بیته ایله جواب و یردی
و فی الحقیقة زنی مظاهرنه اضافة اتدی یا سبب ظهورنه نسبة قیل ذیر
فرعون رب العالمین حقیقی و ماهیتی نه درود که موسی دیکه رب العالمین
اولد که صور العالمین علویات سماویات سفلیات ارضین انه ظاهر و نور
یعنی حق مرات اعیان اولدو غی مرتبه ده محصل کلام صور عالم مرات حق اولق
وارکه ظاهر حق و مظهر خلق اولایا خود وجود حق مظهر و مرات خلق اولق
وارکه صور عالم ظاهر و مظهر حق اولایه کریمه ده و ما بینها دان مراد برزخ
جا معدر که عالم مثال مطلق و مقید در **قوله** فلما قال فرعون لاصحابه
لجنون کما قلنا فی معنی کونه مجنون اذ موسی فی ابیان لیعلم فرعون رتبه فی
العلم الالهی لعله بان فرعون یعلم ذلك فقال رب المشرق و المغرب فجاء
بما یظهر ویستتر وهو الظاهر و الباطن و ما بینهما وهو قوله بكل شیء علیم
ان کنتم تعقلون ای کنتم اصحاب تفسیر فان العقل تفسیر و الجواب الاول
جواب الموقنین و هم اهل الکشف و الوجود فقال لهم ان کنتم موقنین ای
اهل کشف و شهود فقد اعلمتکم بما ینقسموه فی شهودکم و وجودکم فان لم

تكونوا من هذا النصف فقد اجبتكم بالجواب الثاني ان كنتم اهل عقده وتقيده وحصره
الحق فيما تقيده ادلة عقولكم فظهر موسى بالوجهين ليعلم فرعون فضله وصدقته
وعلم موسى ان فرعون علم ذلك او يعلم ذلك لكونه سأل عن الماهية فعلم ان سؤاله
ليس على اصطلاح القدماء في السؤوال بما هو فلذلك اجاب فلم علم موسى منه غير ذلك
لخطاه في السؤوال يعني وقتا كه فرعون اصحابه موسى يجنون مجنون ديوب معنى مجنون
دركو ذكي كا نسبة ايدوب يعنى نسبة بجمل ايدوب وحقيقه مسؤل عنه دن
ضا فلدر دى ايسه حضرة موسى دى جوابه زياده ايدوب باظهار معرفه اندى
تا كه فرعون بونك علم الله مرتبه سن بله بيلور ايسه متنيه اولاد ديوب ^{المشرق}
والمغرب ديديكه ايكي شى ذكر ادى برسى محل ظهور برى موضع استار برى حكم اسم
باطن وبرى حكم اسم ظاهر تا كه عالم غيب وشهادة صورتن كو ستردى كه
برى عالم خلق ظاهر برى عالم حق باطن وما بينهما عالم مثال وبرز خدر و
شى عليم ولىق احاطه ذايته سيدروان كنتم تعقلون ددو كى اصحاب تقييد
وحصر اوله نسبترايله در كه انلر حقى شيايله بيلور لر ومقدمان خانجيه
ايله اثبات قيلور لر جواب اوله موقنين ايجون اولد يكر انلر اهل كشف وجود
در فقيرا يدورين انلره موقنين ديمك كلام تحقيقد ران كنتم شرط مفهم در
مراد موسى بن سزه شهود كوزده اوله فى تبنيه ادم ياتاكيدا ادم ديمك در واكن
بومستفان دكل ايسه كوز جواب بكو جواب ثابند كه اهل تقييد وحصر اوله ^{كوز}
اضافه در زير ادله عقول كوز اعطا ادى وكى علمك بجاوزه قادر اولاد وكوز
ديمك اوله پس موسى عين فرعونه واصحابه وجهين ايله جلوه و ظهور ادى
يعنى وجه بنوه ايله وجه ولايتى جمع ادى تا كه فرعون كند ونك فضلت ه
عارف وصدق دعواسته واقفا ولا زير احضرة موسى فرعونك حقيقه

حاله ونبوة موسی به عالم اید وکنه یا مستقبله عالم اوله جاغنه جازم ایدی
زیرا فرعون که موسی به مایله ظاهر ماهیتک لکن موسی سؤال فرعون اصطلاح
قدماء حکما اوزره دکلا اید وکن بلدی تاکه اجزاء ذاتیه ایله جوابه متصدی
اولمادی زیرا کن طلسمه فرعون محل مجتهده بخون تحطیه اتمزدی زیرا اصحا مجتهدان
مخطفی تحطیه دن اها ل قوه خطا ده در دیر لکریس بو معنا اوزره جواب جواب موسی
اسلوب حکیم مرتبی طولتن جوابین میاننی فرقه تأمل وارد در زیر جاب اولدی
تقیید حاصل در زیر صوره سموات ارضین قید کلید مشرق و مغرب قید اولدی
کی اللم مکر جواب اولاهل کشف و یقینه نسبة ایله جواب ثانی عاقلینه اضافه
اولدی غنی کی ما ایکی سی دخی موقینیه و اها ل کشفه نسبة استک هر کن فرقی
اولن الله اعلم **قوله** فلما جعل موسی المسؤول عنه عين العالم خاطبه فرعون بهذا

اللسان والقوم لا يشعرون فقال له لئن اتخذت الهاء غيري لا جعلتك من الجن
والسجين في السجن من حروف الزوايد لا سترتك فانك اجبتني بما ايدتني به

ان اقول لك مثل هذا القول فان قلت لم فقد جهلت يا فرعون بوسعك اباي
والعين واحدة فكيف فرقت فيقول فرعون انما فرقت المرأب العين ما تفرقت

العين ولا انقسمت في ذاتها ومن بتي لان التحكم فيك يا موسی بالفعل وانا
انت بالعين وغيرك بالرتبة بوحلك سن شريفك بويله كشافا يدركه

وقتا که حضرة موسی فرعونك سؤال تدو كورب عالمينك جوانده لسان
توحيد ايله رب عالمين عين عالم قلدي ايسه فرعون دخی عالمه داخل الحق

حبی ايله لسان من بور ايله تکلم ایدوب وقومنگ بو معنایه قائل سن ایدی
بنده غیری اله اثنا اید را یسک سنی مسیونین دن قیلورین ددی بو اصلون

که لفظ بسجل یعنی حروف زوايد دن اولوب حروف اصلیه سی اوزرینه ماده

جنون حاصل اوله كه جيم ونوندر يعنى جن اما عبارة مضاعف حاصل ولما ذكرنا عندك مثلا جاني
 عندنا يدركه المذكور اولنا لسنا اشارة وليجاق بومرتبه ده دخي واضدرو لطيفدركه
 مسجورين دن اسقاطين ايله لفظ مجونين باقى قالوب ياد دخي زايد اعتبارا وانما غله بعد
 قلبا ايله عبارة مجنون حاصل اوله جعلناك مجنونا لفظنه اشارة بولونه تاكه كلام
 سابقته ولاحقته ملايم سوق اولونه يعنى يا موسى بن سنى تحت ظهور مرد و سلطان
 تعلیم مستور ومقبور ايد دین زیر لجا بکده بنم مدعاى تا يبيد اتدك زير لجا بولماين
 عين عالم اولي جاق بن خود عالمه داخل سينك اوزرينه صورته خود غالب و ظهري
 اولد ونعوم مقدر معني هجرتك بنجون حكيم اوليه اكريا موسى بك اسوالا يدرك سن كه سن
 توحيد عارف اولد ونك تقديرجه بك سجن وسترايله ويحيدكه جاهل الما نرسه
 سن يعنى عيتموز واحد ايكن سنك قاهريتك بنم مقهوريتيم بنجه فرق ايدرك جوارك ^{براون}
 عين واحد ملتبه متعدد ه فرق ايدرك سنك كوستور و درو زحند نغسند عين واحد متفرق
 ومنقسم اولماز بس بنم مرتبم الان تعلم ايله سند تحم ايدوا كجه بحسب العين واحد و زها
 بحسب المرتبه متعدد و زردى **قوله** فلما فهم ذلك موسى منه اعطاه حقه في كونه ^{الله} يقو
 لا تقدر على ذلك والرتبه تشهد له بالقدرة عليه و اظهار الا شريفه لا زال حتى في رتبه ^{فرعون}
 من الصور الظاهره طما الحكم على المرتبه التي كان فيها ظهور موسى في ذلك المجلس فقال موسى
 له يظهر له المانع من تقديده عليه اولوجسك بشئ مبين فلم يسع فرعون الا ان يقول
 فأت به ان كنت من الصادقين حتى لا يظهر فرعون عند الضعفاء الرائي من قومه ^{بعدم}
 الانصاف فكما نوير تابون فيه وهما لطائفه التي احفظها فرعون باللسان الظاهري
 العقل فان له حدا يقف عنده اذا جاوزه اصحاب الكشف واليقين جون حوسى كلام ^{فرعون}
 فهم واذا كان ادى جوا بنه حوادا سن كا اتديكه سن بوكه قادر دكلسن ددى رتبه
 ظاهره خود فرعونك موسى اوزرينه قدرته دلالة ايدرايدى وموسى ده اظهار ^{ارتبه}

شهادة ايدرايدى زيرحقا كه د بته فرعون صورت ظاهره حيثند موسى ولد و غي مرتبه
 او زرينه اول مجلسه محكم ثابت ايدى كره اخرا لامرده دكل ايسه پس موسى فرعونك تعدي
 مانع بيان ايدوب اولو جنتك بشي مابين يعني بو تعدي و مجازي يكا اكر بر مضمرا تا معجزات
 اولور شي كور جك اولور سم دخي ايدرمسين ددي مخالفه قادرا اوليوب اكر كرك ايسن
 كتورده دي نجر و نهى عدى تا كه قومند ضعفاء الراي اولور قاننده فرعونك عدلم نفاق
 ظاهرا اولوب حقدن كفا ناشايسته ايمه لر اولو طائفه ضعفاء شونلرا ايديكه فرعون
 انلر اهانه امتشرا ايدى وانلر امرته اطاعة قلمشرا ايديكه قوم فاسقد و عقول صحيحه اعطا
 اتد و كتلا خارجلرا ايدى يعني مقضاي عقول فرعونك لسان ظاهرا ايله ادعا اتد و كتلا انكار
 دريعي اولو مدعاى منكره اقرار امتشرا ايدى زير عقل صحيح بر حد معين و موقف حاصي
 وارد كه اصحاب كشف و راسته تجا و زايد عقل ايدن **من قوله** و لهذا جاء به موسى بالحق
 بما يقبله الموقن و العاقل حاصه يعني عقلك حد معين اولوب و كشفك نهايتي اولو ادعوى
 در كه موسى جواب اولو موقينه و جواب ثاني عقلايه مخصوص قيلدى **قوله** فالتقى عصاه
 وهي صورة ما عصى به فرعون موسى في ابانه عن اجابة دعوته فاذ هي تقبان بين اي الحية
 ظاهرة فانقلب المعصية التي هي السيئة طاعة اى حسنة كما قال الله يبدل الله سيئاتهم
 حسنات پس موسى القاء عصي ادى ايله عصا كه فرعونك صورتى عصيا في ايدى و اجابة
 دعوتند ابا و امتناع كو ستردى ايدى پس وقت القاده عصاى مزبور منقلب تقبا ميبولدى
 يعني حيه ظاهره اولدى پس معنای معصيه موسى كه حقيقه سيئه در طاعة و حسنة
 مبدلا و لدى نته كه الله تقبا بيور يبدل الله الاية **قوله** يعني في الحكم و ادراك حكم حسنة
 مترتبا اولور ديكدر يو حسه سيئه حسنه اولور ديك دكلدر عين ده تبدل اولور
 نته كه بو معنا نك امثالى مرورد كنده ايله مرورد ايدى **قوله** فظهر الحكم هنا عينا متميزه
 في جوهر واحد وهي العصا وهي الحية و التقبان الظاهر پس حكم بو محلد عين ده ظاهر

اولدى عين مزبور جوهر واحدہ متميز اولدوغى حالده حاصل كلام من بور عصاره در كا حكم
 عصيا مترتبا ولما غله جيه و ثعبان ندر كا حكم مترتبا ولما غله و ثعبان ظاهره حيات
 و عصاره امثالنى التقامى اعتبارى ايله وبالجملة تبدل حقايق اولما مانعه **مبنى در قوله**
 فالنقم امثاله من الحيات من كونها حية والعصى من كونه عصا فظهرت حجة موسى على
 حجج فرعون في صودة عصا و حيات و خيال فكانت للسحرة الخيال ولم يكن لموسى حيل و خيال
 القبل الصغير اى مقدار هم بالنسبة الى قدر موسى بمنزلة الخيال من الخيال الشاخصة
 فلما رأت السحرة علو رتبة موسى في العلم وان الذى باوه ليس من مقدور البشر وان كان
 مقدور البشر فلا يمكن الا من له تميز في العلم المتحقق عن التخيل والارهاق فانوار ^{العلم} البرهان
 رب موسى و هرون اى رب الذى يدعوا اليه موسى و هرون لعلمهم بان القوم يعلمون انه
 مادع القومون پس حياتك امثالنى التقامى اى حيه اولدوغى جنتك و عصى النقام اى
 عصا حيتك يعنى مثلته عليه ايله قهر اى ذى راقهه مماثلة لاذم ايدى پس موسى نك
 حججى حج فرعونه ظاهر و غايب اولدى عصى و حيات و حيا صودتند يعنى صور مثليه
 بويله كورندى بعد سحرة ايجون حيا و ارايدى موسى ايجون حيل واحد دغى بوعد ^{تفنده} حيل
 تل صغير دركه بملك جمع اولور ممد و تطيل شكل بغير پس كانه سحرة مذكوره نك مقار ^{درى}
 مقدار موسى به نسبة تل صغير حيل سابع القدره نسبة او نتم كبيدر پس وقتا كه سحرة
 بونسبتى شهود و اذعان اتيديرسه موسى نك رتبة عليه سن و قدر ملكه بلديرو حكى
 كوسترد و كى ايات مقدوره بشر دكل ايكن بشر دن صدور ين كورديلر پس افضل بشر ايدوكى
 مقدر اولدى كالا ديلر كه بونك على علوم تخيل دن دكل بلكه علم تحقيقى دريسر بعلينيه ايمان
 كوردوب بعد مجلا قوميوب رب موسى و هرون ايله بيان قلديلر ايله بلدير كه بونل خلقى
 فرعونه دعوة اتمز بلكه رب الاربابه دعوة ايدر لر **قوله** ولما كان فرعون في منصب الحكم
 صاحب الوقت و انه هو الخليفة بالسيف و ان جاء في العرف اننا موسى ولذلك قالانا

دبكم الاعلى اى وان كان الكل اربابا بنسبة فان الاعلى منهم عما اعطيته في الظاهر من التحم
فيكم ولما علمت السخرة صدقه فيما قال له لم ينكره واقره له بذلك فقال واه انما تقضى هذه
الحقوة الدنيا فاقض ما انت قاص فالدولة ذلك فصع قوله ان اربابكم الاعلى وقتاكة ^{فوعون}
منصب تحكمه صاحب الوقت اولدى ايسه يعنى زمانك حاكم صوريسى اولوبه ^{قلمنى}
ايه اكا عرف شرعية حاكم جابرايكن اطيعوا امركم وان جار حدى موحينه خليفه اطلاقا
اولدى ايسه ان اربابكم الاعلى على سنة جرعت اندى جابر بچوردن ما خوز اسم فالعلاء
جورا يدى معنى سنة درونا موسى شر عدربو جمله لما نوك جوا بيدرى يعنى مخاطب اولدى
هر رسى بنسب مختلفة ايله ارباب مختلفة ايسه بن بو جمله كوزدن ظاهر لجرى احكام
اندو كى جهة ايله اعلان ديمكدر وقتاكة سخوة حاضر بن موسى صدوق عواسته بينه
واضح سنه معلوم ايدندلر سه هر كى انكارا تمديدلر بلكه اقرار نبوة موسى دن ما عدا
فرعونه ديدلر كه من بعده صنع ايدرى بن ايله سنك قضا وحكم مقتضى حوى حيات
دنيا در لخرة خير وبقادر ديدلر پس فرعون ان اربابكم الاعلى ددى صاحب دولة ^{معنا}
اعلاء ددى صحيح اوردى **قوله** وان كان عين الحى فالصورة لفرعون كلام من بود سر توحيد
سؤال مقدر دن جوابد كه حق تعالى عين جميع اعين او لجاق فرعونه اطلاقا صحيح اولدى
پس انكار منكر بنجه روا اولور جواب ويرلور كه اگر چه عين واحد در اما صورة فرعونيه ايله
حقايق متميز اولور پس اطلاق رب بو حيتنك منك اولور صحيح ايمان **قوله** ققطع الارجل
والا يدى وصله عين حق في صورة باطل لنيل مراتبه لانتال ابدال ذلك الفصل فان الامايد
لا سبيل الا تعبيرها لانا لا عيان الثابتة اقتضتها فالاظهور في الوجود الا بصورة ^{ما}
هى عليه في الثبوت اذ لا يتبدل الكلام الله وليس كلمات الله سوى عيان الموجودات
فينسب اليها التقدم من حيث ثبوتها وينسب اليها الخدوش من حيث وجودها ^{ها} اولور
كانقول حدث اليوم عندنا انسان اوصيف فلا يلزم من حدوثه انه ما كان له

وجود وقيل الحدوث ولذلك قال تعالى في كلامه العزيز اى في اثباته مع عدم كلامه ما ياتيهم
 من ذكرهم فيهم محدث الا سمعوه وهم يلعبون وما ياتيهم من ذكر من الرحمن محدث الا كانوا
 عنه معرضين والرحمن لا ياتي الا بالرحمة ومن اعرض عن الرحمة اقبل العذاب الذي هو ^{عدم}
 الرحمة يس فرعون نخعي وغلبيه سحكتك اول قوم سحره نك اللين ايعلمين بغير حق كسدي
 وصلبا ندى بوفعل اوجه صورة باطله ايدى ما في الحقيقة مؤدى ولدى يرضك
 صورة باطل دعى برنظر خاصد رتته كه بيوردى **شعر** لا تنكرا بنا طل في طوره فانه بعض ظهوراته
 بوقوع وصلب قوم مزبورى مراتب عالية به ايصالا يحون ايدى ولمرتبه بوفعل مخصوص ^{او كما}
 حاصل وما ذابو ففعل سحر يرتسبى منفعتى نيل درجات شهادت اولدوغى كى فرعون ^{نسبة}
 دغى ظهوره حكم وسلطنة و تسخير ملكك در زيرا تقطيل اسبابه بسيل وكلمة الله به تبديل
 يوقدر و ايمان ثابتة مقتضيات سما اوزده ذير اعيان كلما تدر كه من حيث البشوت
 قديم ومن حيث الوجود حوادث در مثالا بركون بر انسان حادث اولدى يا كما بر شخص ^{شخص}
 كلدى دينلسه معنای عدم صرفه اولدى دكلدى ديمك دكلدر وبونذ اول انوك
 اصلا علما و ثبوتها وجودى يوغدى ديمك دكلدر بلكه حوادث من بون مسبوقة بالبشوت
 ديكدر زير بيدي عدم صحاى وجوده حقن اشيا هب معدومات ممكنه در كه مثالذ
 شهادته كذو و علمه عينه سفرا تمكدر در بواجله ندر كه الله تعالى كلام قديمه يعنى
 كلامك ايتانده من دهم محدث بيوردى نفسنده كلام نفسى قديم ايكمن جنابا بيدي
 ايتان حلاوت ايله تعبير ايدى پس حلاوت ايله متصفا ولا باس حرف و صوتله
 ظهور بولدى **قوله** و اما قوله تعالى فليكن يسمعهم ايمانهم لما راوا باسنا سنة الله التي
 قدخلت في عباده الا قوم يونس فلم يدل على ان لا يسمعهم في الاخرة بقوله في الاستثناء
 الا قوم يونس بعد شيخ قدس سره وقتا كه حق موسى وفرعون اول ايات واروه
 متضمن اولدوغى حكم واسارى بيان ايدى ايسه بومقوله ايمان كيفية تبيان

شروع اندی که دنیا دره نافع و لماذا ایسه اخرتیه او لودومی او لماذ می پس اولماذا
با سنا قولند اولاً معنای بعد سوره یونس اولاً استثنای که مستثنی منه قلما کانت
قویه امنت یعنی مستثنی منه قلما کانت قویه امنت یعنی عند رؤیه العذاب یفزعها ایمانها
قوم یونس از دنیا مستثنی در بیان اندی و یوردیکه ایستین دن مذکور اولاً دلاله آنکه بول
عند ایسا س و رؤیت العذاب ایما فی اخرتیه نافع و عدم دلاله مثبت وجود حکم و لیزیرا
رؤیه یا شد عدم انتفاع استثناء دلاله ایدرکه رؤیه یا س انتفاع اوله زیر نفی دن
استثناء مثبتاً و لورکه قوم یونس در و قولاً فی الذکر مخی معنای استثنای مبین در که یورد
در لما انما کشفنا عنهم عذاب الخزی فی حیوة الدنیا پس مذکور دن منفرم او لورکه مستثنی
بالایما یا س قانت حیوة دنیا در متفجع اولاً مستثنی منه اولیه پس حکم مذکور دن اخرتیه

انتفاع لازم کلز **قوله** فاذا دان ذلك لا یرفع عنهم الاخذ فی الدنیا فلذلك اخذ فرعون مع
الایمانه هذا انک امر من یسقى بالانتقال فی تلك الساعة وقرینه الحال تعطیانه
مکانت علی یقین من الانتقال لانهم یؤمنون بالانتقال فی طریق الدنیا لکن یظن

موسی بعصاه البحر فلم ییقن فرعون بالهلاک اذا امن بخلاف المختصن حتی لا یلتحق به پس
علا لاله بوا و لیدیکه ایمان من بور مؤخره دینویه دفع اتمیه و بواجب ند که فرعون اخذ
اولنیکه ایمان حاصل یکن و بود کوز حکم فرعونک حالی ولساعته انتقال اخرتیه مستثنی
اولاً نفسک حالی و حکمی کبی و لدونخی تقدیرجه در یعنی ایما فی ایمان یا س اولدونخی تقدیرجه
در مع هذا قرینه حالیه اعطا ایدرکه فرعون انتقال اخرتیه بریقین اولیه زیر معاينه
کوردیکه مؤمنین نبی اسرا ئل قوری برده بود لرایدی معجزه ضرب عصا دن بحیرل ایک شق
اولوب مابینی طریق بیس فاسع اولستق ایدی فقیر ایدورین بور دن لازم کلن ایما فرعون
رؤیه ناشی اولما یوب بلکه رؤیه معجزه دن ناشی اولمقدر الله علم پس فرعون مؤمن
اولدونخی تقدیرجه هلاکه مستثنی اولما ما تخضر بونک خلا فنده در که هلاکه مستثنی دن

معلوم هائی اولاً کہ واللہ العلیٰ اعظم انشاء کلامہ بود کلو بحث والزام کہ واقع اولوہد کن
 بر طرفہ جزم واعقادہم یوقدرہما نہایۃ بوکتاب شریفہ شیخ مراد ایضاً قصد
 ائدم وتلبیس ایدوب شیخ مرادی حال فرعونکہ توقدر دیمکہ قادر اولوادم بلکہ توقف
 اولدوغندہ توقفا تدم شیخ کلامی کاه قطع وتحقیق سوقا ونور کاه تردی مشعل اولد
 نتہ کہ بعدا لسطور مذکور اولوہد حال سکوردہ یا زلمش کتابا ولما عین توجیہ سنہ جزوت
 اولنم کلام امتحانی اولنم بعید اولنم معلوم اولاکہ سائر ائمہ کبار قاشندہ نصوص عدل و
 ایات عندا شیخ ظواہر در بس ایمان فرعونک اخرتہ عدم منفعتی ایۃ کریمہ ایلہ ثبوت
 بولن واحتمال منفعة منقطع اولنم الا اجتماع ائمہ ایلہ اولوہد برتر زیر احق فرعونہ وارد
 اولان ایات جریان سعادتہ دلالتہ امتزاجی تعذیبہ ایدر بعدہ امام مالکن ایما یاس
 مذہبہ مقبولہ ولحق منقولدر ما فرعونہ قوی مسموع دکلد رطاہر نصوص ایلہ رد ایدر
 اولاً الا ان وقد عصیت کبی **قولہ** فامن بالذی امننت به بنوا سبیل علی التیض بالنجاة
 فلما ای حصل کما یقن لکن علی عین الصورة الی اراد فجاہ من عذاب لآخرہ فی نفسه ولجی
 بدنہ کما قال اللہ تعالیٰ فالیوم نجیک بیدنک لتکون لمن خلقت الایۃ لانه لو غاب بصوتہ
 دنما قال قومہ احبب فظہر بالصورة المعهودة میتا یعلم انه هو نعمتہ النجاة حسا ومعنی
 بس فرعون ایۃ من بوره یعنی معجزہ موسیٰ کوروب بنی اسرائیل ایما کتورد وکی تکریہ ایمان
 کتوردی یعنی بونلک نجاتن کوروب و نجاتن یقن ایلہ ایلہ کلہ شہادتن رسم من بورا وزرہ
 تکلم اتدی قبولہ اقربا ولہ دیو بس یقن اتد وکی کبی امر نجاة حاصل اولدی نہایۃ الامر دلایکی
 اوزرینہ اولمادی ارادۃ اللہ غیر صوره ایلہ کس تردی بس سابقا مذکور اولدی
 اوزرہ مرحوم حواجه چلبی شیخ الاسلام تفسیر شریفندہ فرعونک مرادی نجاة دینا
 ایدی بوتقدیرجہ جبیل وجد مجاہلہ اغرن طوققدہ رضا بالکفر مخذوری لازم کلن
 دیو بیورد قلی شہسہ دن حالی اولنم زیر امرادکا فرخوق سیفدن نجاة اولدوغنی حینزہ

کلمه شهادتی و ایمان صورتی مردود و کوردی اول مجرد تلفظ کلمه شهادت بجاها من
القلوب کفایه اتمک مذهب مردود دکل کبی الله اعلم پس حق تعالی فرعونک روحن عذاب
اخزید خلاصا یدوب جسد قبل نفس الا جزا مجرد بزه القایله تنجیه اندی زینا کرمودتی
ایله عیبه انسه اصحابی جایز که عرفا و نادری احتیاجا اندی دیوشباه اید لراید پس
صورت معهوده سیایله میسا ظاهرا اولدی تا که حق تعالی تقدیب دینه ویرایله معذب
قد و سخن مبین اولایس صورت و معناده عموم بجاها بولندی دیر **قول** و من حقت علیه
کلمه العذاب الاخری لایؤمن حتی یروا العذاب الا لیم ای بدو العذاب الاخری فرعون
من هذا الضیف هذا هو الظاهر الذي ورد به القرآن ثم انا نقول بعد ذلك والامر فيه الى الله
لمن استقر في نفوس عامة الخلق من شقائه وما لهم نص في ذلك يستندون اليه يعني
شولط انفة نك او ذرینه که علم ذلیم و سبق کابره عذابا خروی واجرا و نلنا بچو نهر
ایه نازله ناطق حال اولسه هرگز ایمانه کلمک احتمالی اولن تا که موت طبیعی ایله عذاب
اخزید و قاتما بجه نته که اینجهل و اخرای حال قتلد عناد و اصرار لرزه مستمر اولوب وار
صاحبوکه یعنی محمد صلی الله علیه و سلم سویله بز خلا فتوزه الان نادام اولادق و عاذم ^{لند}
غموز حاله مقبول اولدوق دیدن شیخ دیمک استرکه کفر فرعون اگر اینجهل کی یوح ^{ستعد}
قدیمده مکتوبا ولایدی فرعون دخی فعل قیمنده مصر و ستمرا ولورایدی پس فرعون
صفت مز بوردن خارج قالدی بیوردیلر بعد بیوردلر بوذکراند و کوز مقنضای کلام
ظاهرا حکام قرانیدر اما جمله دن صکره امر بوند الله موکول و مفوضدر که نفوس
عامه خلقده فرعونک شقا میستقر و ستمرا اولشدر و حال بوکه نفوس عامه نکه
حکم شقا ایشاند برستند لری یوقدر فقرا یدورین شرح کتابه شیخک بوکلامنی
ایمان فرعونده و نص قرانید توقف و ترده حملی اتمشدر حتی اکتار منکرین دن بونک
ایله تخلیصه بحال بولمشرا اما فقیر بو محلا ده توقف و تقب ایدر دینکرا کابر اهل

شهودن بر عزیز الوجود ذوق وجدانی بلبه بوقدر قرینة حالیه بولوب و بود عونانک
 اثباتند سعی و همت آتش ایکن مجود عامه خلقک اعتقادی معتقد شیخک خلافتند مستحق
 مستمر و مانع شکر و ترده و دشمنک احتمال بعید بلکه مراد شریفی عامه خلقک
 بوخلاق ظاهر اعتقادده مستقر اولد قلوبن تعجدرکه فرعونک شقاء ابدی سنک
 بوخلقک بر نص مستدلری یو عکن و ایمانته دلالة ایدر نص قرانی و دلائل قرآنی
 حالیه و ادا یکن الله تعالی بونلرک قلوبنه نه عجب اعتقاد مستقر انقا ایدی پس بونک سوغی
 ینه الله موکلدر و جنابنه مقوض در دیمک اولد الله اعلم اما حق انصاف و اعتقاد ای
 عن لا عتساف بودرکه شیخک سابقا ذکر ایدر کی قبضه الله طاهر و مطهر قولی بحسب
 ما قادی الدلیل علیه فرعون فرعون مؤمن در دیمک اولد یعنی بحسب الاجتهاد و اقتضاء
 الدلیل مناسنه بوقدر بوجه کلام سابق ظنی الحکم اولد پس بو محله واقع اولان
 توقف و تردد کلام اوله مخالف اولرندیمک طریق اسلدر و جمهور مفسرین مذهبه او
قوله و الا له فله حکم لخر لیس هذا موضعه ثم یعلم انما یقبض الله احداه و هو ممن
 اع صدق بما جاء تا الاخبار الالهیة و اعنی من المحضین و لهذا یکره موت الفجاءة و قتل
 العقلة فاما موت الفجاءة فمخرد ان یتخرج النفس الداخل و لا یدخل النفس الخارج فهدا
 موت الفجاءة و هذا غیر المحض و کذا قتل العقلة بضرب عنقه من و انر و هو لا یسفر قبض
 علی ما کان علیه من ایمان و کفر و لذلك قال علیه السلام و یحشر علی ما مات علیه
 کما انر یقبض علی ما کان علیه و المحض ما یتوکل الا صاحب شهود فر هو صاحب ایمان
 بما تمه و لا یقبض الا ما کان علیه لان کان حرف وجودی لا ینجمعه الزمان
 الا بقرائن الحال و یفرق بین الکافر المحض فی الموت و بین الکافر المقتول عقلة
 و لیت فجاءة کما قلنا فی حد الفجاءة اما ال فرعونک حکمی حکم لغدرکه انوک ذکر کی
 بو محله مناسب و لمن زینر لجهل جیلی الری و زده مصر اولد یلر بعد معلوم اولسونکر

الله تعالی محضین موتہ بر احدی تبصرا تمرا لا ما جاء من عند الله عالم مؤمن
اولد ونحو خالد تبصرا بدر لفظ احد بومقاسم مؤمنه وكافو حاملد زیر نفس ایلہ
ثابتدركه هر كافر حالاً لغزته ناظر اولوب و وعد و وعيد دن هر مشاهد اند و گفته
كتور لكن ايماناً يا سا و لما غله نافع اولن پس ای حال محض موت صاحب ایمانده
زیر صاحب شهود و ایقا ندر بواجده ندر موت فجاءة و قتل غفلة موصوف بالکراهه
در اما موت فجأتك حدی بودر که نفس داخل انسا خارجه خرب اید و نفس خارج
داخله و دخلا تمیدیر موت واقع اولسه پس موت فجاء ای حکمند در محض چکنه کرن
و قتل غفلة بودر که مقبول مقابل ایله مشغول ایکن و راء ظهر ند غنی ضرب اولونه
شعوری اولیه پس حکم ایمان و کفر دن نه حکم ایله متصف ایسه او صورت ایله
مقبوض اولور نه که شایع بیورر که هر نفس نه صفت ایله قبض اولور سه
اول صفت ایله محشور اولور نه که اخر نفس نه صفت ایله بولندی ایسه اول
صفت ایله مقبوض اولد ونحو کبی پس بر احد مقبوض اولما ذالایمان کفر دن هر نه هیئت
داسخه ایله موجود اولسه اول هیئت ایله مقبوض اولور زیر کان حرف وجودید
بر معنائک بر ذاتم محض وجود نه دلالة ایدر یعنی مقارنته الزمان مکرر ایز
حالنه بولونه تا که زمانه دخی دلالة ایدر نه که الله تعالی تک و کانا لله
علیما حکما قولی ما نحن قیه مثال در فاشخ هر مضعیفک و کنت شاباقویا داید و کبی
خلافه دالدر پس کافر محض فی الموت ایله کافر مقبول بالفضل یا خود با فجاءة
تک فرقی ثابتدركه شق تانی کافر اولور اما مؤمنه ایمانی نفع ویردی شیخ خبر ویردی
لکن حکم ظاهر نصله که یوم یاتی بعضی ایات ربک لا ینفع نفسا ایمانها لم تکن امت
من قبل قولید را فرط اهر در اما امام مالک قاتند مشیه اللهد در نفسا و اثباتا
حکم اولما ذدی مشر زیر ایمان یا س مذهب مالک م مقبول و لیجی شک ایجاب ایدر

اما ایما ن یاسک و توبه یاسک مقبولتی حق بود که سبقتی ایما اولدو
 تقدیرجه اولدو اگر حضرت شیخ قدس سره الغریز بو مقامه دخی توقفا بدو دخی
 حسن ظن شمول جملی و ذهی اعتماد کمال بسط و سبوت لطف نامتناهی **مصرع** استغفر
 ابریم لطفک فراوان اولدوغک **قوله** و اما حکمة التجلی فی صورة النار فلانها کانت
 بقیه موسی فتمجلی له فی مطلوبه ليقبل علیه ولا یعرض عنه فان لوجلی له فی غیر صور
 مطلوبه اعرض عنه لاجتماع همه علی مطلوب خاص و کوا عرض لعمده قاعرض عنه
 الحق و مصطفی مقرب من قرینه اند تجلی له فی مطلوبه و هو لا یعلم **شعر** کما رموسی
 یراهما عین حاجته و هو الاله و لکن لیس یدریدر اما حق تعالی ناک حضرت موسی یدرید
 ایله وصفه کلام ایله صورته نازده تجلا سنک حکمتی بود که صورته نار موسی ناک
 اول حاله مطلوب فایرک پس حق تعالی مطلوب صورته تجلا اتدی تاکه صورته
 مطلوب ناک غیر صورته تجلی اتسه ایدی اندک اعراض اقل احتمال ایدی زیاده
 مطلوب خاص معین او زینته مصروفه ایدی اول خود میجلی فیهاک غیرا و لیجاق
 حقد غیره اعراض لازم کور ایدی و اگر اتفاقا اعراض اتسه حکمتی عمل نفسه عودت
 یعنی مقابله اعراضند اعراض اولوب حق دخی کند نذا اعراض ایدوب جزاء وفاق
 اولور ایدی نفوذ بالله من ذلک موسی خود مصطفی حق و برکن یرد مقربا اله مطلق
 و حقه قرینه دلیل محقق بلز میکه صورته مطلوبند تجلی اندی اول خود مطلوب
 حقیقی سن بلز ایدی تاکه تعلیم الهی باقع اولوب سنک طلبکاری اولدوغک **مطلوب**
 پایدا بودر من بعد خلق نقلین دینا و عقبا قبل و وادی قدس و طهارتی مقروما
 ایله دینا خدا اشتدی معنای بیت بودر که حق تعالی ناک ذاتن مطاهره کوروب
 بلین مجبوب شول نار ایله موسی مثلیدر که نار ای عین حاجت کور یعنی اتش عنصری
 کور و مطلوبی اولدو اتش صانور حال بوکه اولناد کورد و کی نور اهدر لکن اول

انك الله ايدون دن خبير واکاه دکلدري ملک اولور **فصل حکمت صدیتمی کلمه خالد**
 صد لغند شئ مجو قدر بومقا بله ده ملجا و محتاج الیه معنا سند رک خالد بن سنان ^{بن}
 ملجا و مقصد لر ن مریج و مرتجی و ما غین حکمتی حکم صدیتمی **قوله** و قصه انه
 و زمن الفترة بین بینا و بین عیسی یعنی خالد که قصه سی بود که زمانه تر تره ظهور
 اید حضرت رسالت قبیلند بلاد صدنوم ساکن ایدی برکون بر مغاره دن بر نازیم
 جقوب ثار و ندوع واجناس حیوان و ذروع قومایوب اهلک اندی پس قومی
 خالد التجا ایدوب خالدی عصایله ناری ضرب ایدوب ناز رجعت بطن غار ^{اندى}
 بعد اولاد که وصیت ایدی که بن غار تعصبا ایدوب داخل اولاین و بالکلیه اطفأ
 اید بن اما سنی بنی اوج کون تمامند صکره کلوب باب غار دن دعوت اید باز ^د
 سالما خرج اید بن ددی و شرط ایدی که اگر تمام ایکن دعوت ایدر کن بنی ضایع
 ایدر سکوز جقارین اما اکلمر هلاک اولورین ددی اولاد اوج کون تمامند صبر
 ایتوب واروب غارده صبحه اندیلر خالد جقدی لکن بونلرک صیاحند رسند الم
 صلاح حاصل قتل ایدی ددکه بنی و وصیت بنی ضایع اند و کوز پس عن قریب وفات
 اتسم کر کدر بنی دن اید سکوز و قبرمد قوق کون منظر اولاسن تا که بغلا ^{الای}
 بر حمار مقطوع الذنب وارد بجه بر قطع غنم ظاهر اولسه کر کدر بجه بونلر بنم قبره
 محازی اولار و واقف طول الر بنم قبری نیش اید سز احوال بر زحی و قبری عن بقاین
 و رؤیه خیر و یریم ددی پس قوق کون منظر اولوب احوال قطع غنم ایله حمار اتر
 کلور خذاء قبرده واقف اولدیلر پس مؤمنلر نیشه قصد اندیلر لکن اولادی حمیه
 جاهلیه ایله عار ایدوب نیشه مانع اولدیلر بر بنی حمله ایله حیف که بویله
 علم شریف ضایع اولدی **قوله** اما حکم خالدین سنان فانه اظهر بدعوه النبوة
 البرزخیه فانه ما ادیحی لاجبار بما هلاک الابد الموت قام نیش عنده فسأل

فيخبرنا الحكم في البرزخ على صورة حياة الدنيا فيعلم بذلك صدق الرسل كلهم فيما
 اخبروا به في حياتهم الدنيا فكان عرض خالد ايمان العالم كله بما جاءت به الرسل
 كله ليكون رحمة للجميع فانه تشرق بقرب نبوته من نبوة محمد صلى الله عليه وسلم وعلمه
 ان الله تعالى ارسله للعالمين ولم يكن خالد برسول فادان يحصل من هذه الرحمة
 في الرسالة المحمدية على حظ واقرو لم يؤمن بالتبليغ فادان يخطف بذلك في البرزخ
 ليكون اقوى في العلم في حق الخلق اما خالد بن سنان حكى بودر كه زياد عواسي ايله
 نبوة برزخيه اظهارا يلدى زيرا خالد برزخه خبر ويرمكى ادعا ادى الابد الموت
 ادعا ادى حتى قبري نيش اولوب وكند دن سنوالا ولما غي وصيت ادى تا كه
 برزخه اولو احكم حيوته دنيا صورته دن احكام كمي اولدو شتند خبر ويره يعنى الله
 ولذته وسعاده وشقاوته يعنها دنيا ده اولان كمي درديه تا كه خبر خالد
 رسل وانبيا نك حيوته دنيا ده ويرد كلوى اخباره صدق معلوم ومثركدا ولا غرضي
 جميع عالم مرسلك من عند الله كتوردو كي خبر لرينه معقد و متيقن اولوب ذاتي
 رحمة عالميان اولاد زيرا نبوتك نبوة محمد عليه السلام حضر تلرينه قريب شرفايله
 مشرف اولدو عن بيلوب پس حكم قرب نبي مرغوب فتوب رسول رحمة للعالمين
 قلغه سعي ادى حال بو كه خالد رسول اولدو اما بودر سالة محمد يدن نصيب
 وافرو حظ مستوفى اوزرينه اولماغه سعي ومراد ادى ما جون تبليغ احكام ايله ^{فان}
 اولدو بادي موطن برزخه تبليغ شرفن بو لماغه قصد ادى تا كه خلفك لحوال
 برزخيه سن بلكر علم ذوقيسى اقوى اوله ديوقوله فاضاعة قومه ولم يصف عليه
 قومه بانهم ضاعوا وانما وصفهم بانهم ضاعوا بينهم حيث لم يبلغوه مراده فهل بلغه لجا
 منيته فلا شك ولا خلاف في ان له لجرلا منيته وانما المشك والخلال في اجر العلم اللطال
 هل يساوى ثمن وقوعه مع عدم وقوعه بالوجود ام لا فان الشرع ما يؤيد للتساوي

في مواضع كثيرة كالالاتي للصلوة في الجماعة فيفوته الجماعة فله اجر من حضر الجماعة وكان
مع فقره ما هم عليه اصحاب الثروة والمدان من فعل الحزبية فله مثل اجرهم ولكن مثل اجرهم
في نياتهم وفي عملهم فانهم جمعوا بين العمل والنية ولم ينص النبي عليه السلام عليهما ولا على
احد منهما وانظرا هل لا تساوى بينهما ولذلك طلب خالد بن سنان الابلح حتى يصح
له مقام الجمع بين الامرين فيحصل على الاجرين والله اعلم پس قومي خالد اذاعة اندي
اما بنى عليه السلام قوم خالد ضايع توصيفي ايله توصيف اندي زيرا قوم بنجه ضايع ولورد
كه خالد تبليغ حكم ايله ما مورد وماندي ما تبليغ ايله ما مورد اولسه وقومي امرن طو تسلا
اول تقدير جه ضايع عد اول نور لراي ديكن قومي اذاعة بنى ايله توصيف ايله ضغلكي
بوحيثي كه مراد خالدى تبليغ اتمديلروا في ضايع بعد خالدى حتى تعالجر امينه سنه
يتشدد وحي يتشدد رمديمي يعني طلبكار اولدور وغي رساله ثوابه ومربيه سنه واصل
اولدور ديوسوال اولنسه جواب ويرولورد كه حصول الجوده شك وكما يوقدر كن
شك و تردد بوراده در كه عمل مطلوبك بحسب الوقوع اول الجوده واصل اولورد
سى وقوع وجوده وقوع ايله برابر طو تلور محمد زيرا شرا مؤيد تساوى مواضع
كثيره دن حاصلدر مثلا مصلى صلاة جماعته سمي يدوب يتشمسه حاضر بنجر
بولور فقير متنى ديسه كه ياديا كن بنم دخي بونلر كي مال فرا نم اولسه بوقدر
زياده حسنة ايدرايدم شايح قاسده مأجورا ولورونيتي ايله مثاب اولور
اما يتمع العمل قنده محض نية بغير العمل قنده **قوله** بين تقاوة راه از كجا تا بجا
اكرجه تقاوة ما بينه حضرتك نص وارد اولمش اما مقضاي عقل تقاوتدربو
اجلد ندر كه يعني بينه ما ده عقلا تساوى اولمادى عيجه ندر كه خالد بن سنان طلب
ابلح اندي وبو طلبه دخول نادر سوزان ايله بومدعا سنبرهان كو سترى
وبرخذة اولور سه دخي اولسون انك كيكي عنوان رساله بولسون ديوب جمع

مطلب حکم فرد

بین الامرین ایدوب نتی قرین فعل تیان عمل قیلدی **فصل حکمت فردی کلمه**
محمد اما کانت حکمة فردية لانه اكل موجودات في هذا النوع الانساني وهدنا ببدء
به الامر وحتم فكان نبيا وادم بين الماء والطين ثم كان بنشأته العنصرية خاتم النبيين
واول افراد الثلثة وما زاد على هذه الاولية من الافراد فانه عنها يعنى حکمة محمدية
فردية اولدو غنك سري الملكية ايله ^{الفردية} تفرديد فقيرا يدورين بلكه سري تغزاييله كليتيد
كه مبداء يقينات كونه دره وايت كرميه اذا اراد شيئا ان يقول له كُن فيكون صورة
فردية ثلثة دركه ارادة قولو وجود واول موجود نور محمد بركه نوع انسانيد اكل
اولدو غنك دركه امر عالم وادم ونبوة ولاية وساير كمالات مجمل ومفصل بونك ايله
مبداء وبونك مختتم قلدی پس محمد عليه السلام بنحاي امين ايكن هونو ادم بين
الماء والطين ايدى يعنى بين الجسد وكرقع برقع يا خود صورة عليه بثوتيه ايله صورة
عنصرية وجود يرميانده برقع جامع وقلبه منقبليا يدى بعد نشاء عنصريه ^{ساليه}
خاتم النبيين اولدى بعد اول افراد عدد يدر ثلثة درزي را واحد عدد دكلدروا ^{نيدر}
من بوره اوزرينه افراد اعداد دن هر زايدا ولا بواصل اولن متض عدد وتسعه ثلثة ^{نفسى}
نفسنه ضربك متض عدد الى غير النهايه پس نبى عليه السلام اول افراد وجودية
در ساير افراد موجودات بونك جزا و تقاصلد **قوله** وكان عليه السلام اول دليل
على وجودية فانه اوقى بجوامع الكلم التي هي مسميات اسماء ادم دخی حضرت رسالة
عليه السلام وجوديته اقوى دله اولدى زيرا ذاتي جوامع الكلم اولدى ايله كلم كه
مسميات اسماء ادم در پس جمع جميع اسما اولق ذات واجبه دلالة اتمكدر بلكه من
وجه الذات عين ومن وجه المرتبة غير دركه مرتبة جامعه در فوقى احديتة
مرتبه سيد فقيره قلم ناسخه واودال اولوب عباره اول دليل اولق لايح اولوزيرا
اول مرتبه مدلولية ذات واجب واول مرتبه دليليه مرتبه محمد بر در الله اعلم

وهي الاحدية الذاتية
والاحدية الصفائية
والحقيقية المحمدية

معرفة نفسدر بولجد ندر که حدیث من عرف نفسه فقد عرف ربه زید عرفان
 هر مکلفدر پس معرفت مرأه معرفت ریدن مقدم اولدی و بوا مر ظاهر در که صلوة معرفت
 ربه متوقفدر و انکه متضرعدر پس بخون نسا صلوة مقدم و مبتدا اولیه دقیقه غیر
 ایدورین من عرف نفسه حدیثنن خود تقدم مرأه دلالة ظاهره ایله منفرم اولور نفس
 زیراعین مرأه در و مرأه محض نفسدر پس دلیل اخره سبیل قلب **قوله** فان شئت قلت
 يمنع المعرفة في هذا الخبر والعجز عن الوصول فانه شایع فيه وان شئت قلت بتبوت
 المعرفة بعد حضرت شیخ قدس سره توسیع دایرة مراتب معرفت ایدوب بیورد که اگر
 ذوقک واستعدادک منبع معرفت ایسه حدیث مذکور و غیر مشهوده منبع معرفت که
 حقیقة سبیلنه سالک اول امتناع عن الوصول طریقته ذاهبا ولاکما مرشایع و شان
 ذایع در و اگر در سبک بحسب الصفات و الکمالات جواز معرفت اهلیه قولنه قائل اولکه
 بودخی مسلک واضح و محج و اسعد **قوله** فالاول ان تعرف ان نفسک لا تعرفها فالاول
 ربک و الثاني ان تعرفها فتعرف ربک پس ترید اول سنک حقیقة نفسکوی بلادر کنی
 بیلوب و کند و ذاتک عدم معرفتی ذات ربک عدم معرفتیه معرفتک اولدور غیبه
 تریدتانی سن نفسکوی صفات و افعال و آثار و کمال لایقرسی ایله بیلوب ^{سبیل} _{کینه}
 معرفت حاصل قیلوب و بوقیله ایله ربک دخی کالات اسما و صفاتنه عالم اولقلقون
قوله فكان محمد صلى الله عليه وسلم اوضح دليل على ربه فان كل جزء من العالم دليل
 على صله الذي هو ربه فافهم بين محمد صلوات الله تعالى وسلامه عليه ونبوك و ذرئته
 اوضح دليله و مرآتک جلا سنی و صفاتیه و کمال لانتک جمعیتی و شعوتی سوا ایله
 زیر عالمک هر جز کل صلی ستم و بنده لیلدر بنی علیه سلام ایسه احدیه جمیع اجزاء
 عالمدر پس جمیع اسماء اهلیه به دلیلدر که اصول اجزاء عالم و امدد بو تقدیر و زره
 نسا سلطانیا به لحدینا و ما فیها اولوب کلاک جزئنه جی کبی نسا یر محب

ومشتاق اولدی كذلك ربك عبده دخی ارتباطی واشتیاقی بویله درنته که حکیم
 ابوعلی ایدر سبب سینه ارتباطی عکسندند زیاده در کورنر میکا با بنی ارتوق سود
 ابن سغنی کورنر مقتضای عشق مغلوبیه در وحی امرن و قید روحدا تله فهم اولنور
قوله فانما حببا لیه النساء فحن الیهن لانه من باب حنین اکل الی الجزاء فان ابدا
 عن الامر فی نفسه من جانب الحق فی قوله فی هذه النشاء العصرية ونفخت فیه
 من روحی ثم وصف الحق نفسه بشدة الشوق الی لقائه فقال للمشتاقین یا داود
 انی اشد شوقا الیهم یعنی المشتاقین الیه وهولقاء خاص دخی سلطان انبیایه نسا
 انوک ایچون محبوبه اولدی کورنر امراه در جلدن ظاهر اولماغله جرمی کوی اولدی پس کلک
 جزیشه میلی مقرر اولماق بنی علی السلام دخی نسیایه میل و حنین ایدی دخی بویب
 ایله حضرت محمد صلی الله علیه وسلم اظهار امر و بیان حال ایدی که جانب حقده
 دخی حال بومنوالا وزره در یعنی اولدخی عبادت کلک اجزایه حنین و میلانی کوی حنین
 و میلانا ایدر پس هر کل جزونه و اصلنه فرعونه میل ایدر و طرفین دن هر بری من
 وجه محب و من وجه لخره محبوب اولور بعد حوققا نفسنی مشتاقینه شده شوقله
 و صفایدوب دخی بیوردیکر یا داود بنم مشتاقله و مه شوقم انلرک بکا شوقند
 زیاده در زیر لقاء خاصده که صورت مجده و مشتاقده اولان لقاء صورت اطالاف
 و عیبده اولان خاصدر بعضی خور اخصاص بعد الموت اولماغله تغییرات مشرق لطف
 پس مراتب حق مرات محمدی اولوب و مرات محمدیه مرأی صالحه اولدی و مرات صورت مراته
 اولوق عجایب اتفاقیانند ندر از یکاه اشار حین دن کسه تعرض بیور ما مشرکم ترک
 الاول للاخر والله علیم بالباطن و لظاهر **قوله** فانما قال فی الحدیث الرجال ان احدکم لمن
 یری دبه حتی یموت فلا بد من الشوق لمن هذه صفت یعنی لقاء من یور لقاء خاص
 اولد و غمک فرمیدر که حدیث رجاله سزیدن بر کوزر بنی کورنر ما را مکرم حجاب بدنی

دفع ائمه و موطن مومنه و ارميه پس خلتك مشتاق اولد و غي لقاء عبدك بعد الموت
لقا سيدركه عبد ربني كورد و لقا سي لقاء استرا و لود لقاء دينا مطلقدر بويله و كلد
پس حق تعالي بوصف ايله متصفا اولان عبدك لقا سنه مشتاق اولمق لازمدر **قوله** فتشوق
المحط لولا المقربين مع كونه يراهم فيجبال يروه و يا بني المقام ذلك پس حقا مقرر بين
حضرت اولانك لقا سنه شوقك سببي بوجاي ايله حق تعالي خود اندي قبل الموت كورد
ايكن بودر كه مقرر بربني بعد الموت كورمكي سورد يعني اندي كند و ذاتي كورد كلر حاله
كورمكه مشتاق اولورا و حاله خود مقام دينوي باي ايدر پس مادامكه مقرر اولد **قوله**
يا موت اداي يا موت طبعي خروج ائمه حجاب دينوي مرتفع اولان و ربني كورم زني
دخمي كند و تي كورد و كي حاله كورم و لذت لقاء مخصوص حاصل اولماز **قوله** فاشبه
قولي تعالي حتى تعلم مع كونه عالما پس حق تعالي ك عبدني كورد ايكن كورمكه مشتاق اولد
حقك جميع اشيا به علم از ليس ثابت ايكن حتى نعلم دد و كي كيدركه مراد صورته مظاهره
اولان علمدر يعني علم حادثدر يا تعلق حادثدر مذهب مشهوره **قوله** فهو يشناق
هذه الصفة الخاصة التي لا موجود لها الا عند الموت فيبلى لها شوقهم اليه پس حق تعالي
نك بوصف خاصه يير مشتاق اولور كه اول صفتك وجودي بعد الموت حاصل اولوب باي عند
الموت تا كه اول صفتك اب تا باي ايله التهاب تا ب شوقني تسكين و سدي لور **قوله**
كما قال في الحديث التردد وهو من هذا الباب ما ترددت في شيء انا فاعله ترددي في
قبض عبيد الموت من يكره الموت فاكره مسناته ولا بد له من لقائي فيشبهه وما قال
له ولا بد له من الموت لسلايقه بذكر الموت تنه كه بويا بدني يعني باب حب و اشيا و لذت
اولد و غي حاله حديث ترددنم الله تعالي بيورر كه بن فاعلي اولد و غم اشيا دن بشيد
تردد اتمدم عبد مؤمنك قبض و حنده اددو كم تردد كبي اولموقه مكروه كورد بربني
انك غمي و غم نني مكروه كوردين محب مشتاقه محبوبتلك مكروه هي البته مكروه اولور

اما بهر حال عبدك بقا لقا سنند مفارقتی او محال ددی پس حقیقتا عبدك لقا
تبشیر قیلدی لایدله من لقا تی ددی اما لایدن الموت دیمدی عبدك محبوب مذكوره
موت ایله منموم و مرهوبیا و لما مع ایچون خصوصالقاء خدا موت عبدك سنند
پس بلاغه کلا می دخی متضمن اولورکه مهمات نضم شریفدر قوله و لما کان لایمقی
الحق الا بعد الموت كما قال عليه السلام ان احدکم لایری ربه حتی یموت لذلك قال
تعا و لایدن لقا تی پس وقتا که عبدك حقه ملاقاتی میسر اولما یوبیلا
بعلا الموت اولدایسه نته که حضرت صلی الله علیه و آله حدیث شریفند سنند
برکوز اولما ایچنه دینی کور من دیو بیوردی الله تعا دخی شرط مذكوره جوبا ایچون
ولایدن لقا تی ددی یعنی عبدك لقاملن فراق محال موتند دخی پس بعد و افتراق
محال دیمک اولا قوله فاشتیاق الحق لوجوده النسبة بس حقه شیاتی
دکدر اولا نسبه مذكوره نک وجودنه در وصفه نسبه دن مراد لقاء عبدك
زیرالقاء عبدك حقه عبدا ورتا سنند نسبه در بعد حضرت شیخ قدس سره
نثر سا بقی نظمه کتوروب بیورکه شعر یچن الجیب الی رؤیتی وانی اشک الیه حینما
یعنی عبدك یچن رؤیتیه شوق و حین ایدر حال بوکه یچن انک لقا سنه میل و حینم
انور حینند اشکدر قوله و تهفو النفس ویا فی القضاء فاشکوا الاین ویشکوا الاین
یعنی نفوس تبشیریه مضطرب و سوق لقاء دیدارم ایله وصالومه مترقبا اولورکن
قضاء الهی و تقدیر رحمانی رؤیت من بوره دن ابا ایدر زیرا مقدرات ممکنه اجال
مضروب سبب ایله مقید تر در وقتند بران تقدم و تاخرا تریس وقت حلول اجله منتهی
اولو یچنه بن ایننه شکایت ایدرین کذلک محب دخی اینک شکایه ایدر قوله فلما
ابان انه نفع فيه من روحه فيما اشتاق الیه نفسه وقتا که حقیقتا بو معنا ایظهار
اندی ایسه بو مجلای انسانید کند و روحند نفع اتمشد پس معلوم اولدیکه

حق تعالی کند و نفسنه و تعینات خلقیه سی ایله متعین اولوب صنع حیوة ایله منصف
اولان ذاته وهویتیه متعینته سنه مشتاق قدر **قوله** الا تراه خلقه علی صورته
لانه من روجه یعنی کور من مسن که انسا فی بجه کند و صورته جامع سی اوزده
خلق اتدی زیر کند و روحند منفوخ ایدی **قوله** ولما کانت نشاء ته من هذ
الارکان الاربعة المسماة فی جسدہ احلاط احدث فی نفخه اشتغال بما فی جسدہ
من الرطوبة دخی وقتاکه ادمک نشا سی ارکان اربعة دن اولدی ایسه جسدنه
اخلاط اربعة ایله مستمد رپس نفخ نفس بحانک اشتغال نار حرارة غریزیه
حاصل اولدی تاکه اول اخلاط اربعة فرخند حاصل اول رطوبة سبب که اول رطوبه
غریزیه دهن سراج کی اولوب روح مشابه نور سراج اولدی وماده اشتغال نار حرارة
غریزیه اولدی که سبب نفخ ایله سریان روح حیوانینه حاصل اولدی الی غیر ذلک
من الاسباب والمسببات **قوله** فکما روح الانسا نار الا لاجل نشاءه پس روح انسا
نار اولدی زیر انسا جسمانیه سی نادر بو تقدیر چه روح حیوانی سی یا نفس باطقه
صورته ناریده ظاهر ولدیکر حرارة غریزیه موجب اشتغال اولدی **قوله** وهذا ما
کلم الله موسى الا فی صورته النار وجعل حاجته فیها وروح بک انسا فی صورته
نارده ظاهر ولد و عینک در ک حق تعالی موسی بر صورته نارده بکلی ایدی و صورته
نار دن تکلم تکلم ایدوب و حاجتن صورته نارده ایجاد قیلدی **قوله** فلو کانت نشاءه
طبیعیة لکان روجه نور ایس کما انسا تک نشاء سی عنصریه اولما سه ایدی
بلکه ما فوق سمواته نشا ملائک کی اولوب نشاء طبیعی نوریه اول ایدی ک حق
انوک روحی صورتی نوریه ایله ظاهر اول ایدی **قوله** وکنی عنه بالنفخ بشیر الاله
من نفس الرحمن یعنی الله تعالی روحند و بک انسا نه افاضه سنند نفخ ایله کتایه
انسی و نفس رحمانک اولما سنه اشارت قلدی زیر نفخ البته نفس ایله اولون

ولا يزيد **قوله** فانه بهذه النفس الذي هو النسخ ظهر عينه وباستعداد المنفع فيه
كانا لا شئ من نور الانوار زيرا نفس من بواره يتخذ رجا رجا عين روع ووجود
روع ظاهر اولدى بعد منفوخك فيهك يعنى بدن انسانك استعدادى بسبب ايله
حاصل اولان شئمان نار اولدى نورا ولما دى زيرا عنصرى المادة درنته كه ذكرى
سبقتى طبيعى نوزى دكلدر ملائكة كى **قوله** فيطن نفس الحق فيما كان به الانسا
انسانا شئمان شئ قوله شخص على صورته سماه امراه فظهرت صورتها فى اليها حنين
الشئ الى نفسه وحننا اليه حين الشئ الى وطنه فحبب اليه النساء فان الله احب
من خلقه على صورته وابتدله ملائكة النوريين على عظم قدومهم ومنزلتهم وعلو
شانهم الطبيعة فمن هناك وقعت المناسبة بعد نفس حقيقى وتقديس صورة بدنه
انسانيه ده كمر من صبوع حيوانى در حقيقى وتستر اولوب بعد كند وصورته بشخص
انسانى مشتق اولوب كا امراه تسميه اولدى اصلى رجل ايله سعى اولدى كى بس
كند وصورته مرآة اولما غله اكا نفسه مايل اولور كى مايل اولدى و مرآة دخى اكا
شيتك وطنه ميسلى كى مايل اولدى زيرا موطن اولى رجل ايدى موطن تانى سى صورة
مرآة يا خود وجه ارض الله اولدى تاكه نسا دجاله محبوب ومرغوب واقع اولدى
زيرا الله تعا كند وصورته خلق اتد وكى سودى وملائكها كاسجد اندردى
مرتبه لرى نورا اولوب وعظم قدر وعلو منزلت لرى ظاهرا يكن بس بمقام مرآة
ايله رجل اورتاسند مناسبه واقع اولدى زيرا بعينها عبده رب واصلى ايله فرع مناسبه
اولدى **قوله** والصورة اعظم مناسبة واجلتها واكملها فانها زوجه اى شفقت وجود
الحق كا كانت المرآة شفقت بودها الرجل فصيرته زوجه فظهرت الثلثة حق وجود
وامرأة ومعلوم اولاكه شئين اورتاسند مناسبة صوريه يعنى صورته مشترك
واقع اولوق مناسبانك اعظم واكمل در زيرا صورة وجود حتى كند ووجودى ايله

فردا يكن تزويج اتمشدر نته كه مره رجل فردا يكن تزويج اندى نكته ظاهر اولديك
 فردا وليد ر حقدور رجل وامراه در **قوله** نحن الرجل الى ربنا الذي هو اصله حين المرأة
 اليه پس رجل ربنه حين اندى ومايل اولدى زيرا اصل رر و محي در مشلا مره نك جل
 حينه كه اسالة و مرتبة علاقه سى اليه **قوله** فحبا اليه النساء كما احب الله من هو على
 صورته فما وقع الحبال لمن تكون عنه وقد كان حبه لمن يكون الرجل منه وهو الحى
 فلهذا قال حبيب ولم يقل احببت من نفسه لتعلق حبه بربه الذى هو على صورته حى
 فى محبته لامراه ته فان لجرها محبا لله اياه مخلقا الهيا پس حى تقا رجاله سى
 محبوبه يلدى ننه كه حى تقا كند و صورته خلق اولنا محبوبا تدوكى كى زياره محبة
 نفسند لاجب يوقدر زياره نفسند اقرب يوقدر پس جب واقع اولدى الاشول رجله
 كه صورة مرأة انذنا صادر اولدى نته كه جب رجل شول فانه اولديك رجل اندن
 متكون اولدى ذاتن ملر حقدور وتشبيهه ده تامل اولونه كه برى اصلك فرعة حبه
 برى عكسده اما فى الحقيقة عين در يعنى بوجهتد نك ر ب حى حى ايدى فعلى صيغة
 مجهول اليه ادا اندى نفس متكلم اليه ادا اندى زياره مراد جميع مظاهره ظاهر اولان
 هوية الهية بنى محبا ندى حى مادة امراده اولان دخى اوله هويتد ريدك زياره
 رجل محبك اولان بالذات حبنك تعلق ربنه در كه انك صورتى اوز ربنه مخلوقد
 حى فرعه سنه تعلقه دخى حقل امرائه تعلق حبندن اتورى تعلق ايدرو تخلق
 يا خلاق الله طريقتنه كيدر **قوله** ولما احب الله الرجل المرأة طلبا لوصلة اى غاية الوصلة
 التى تكون فى المحبة فلم يكن فى النساء العنصرية اعظم وصلة فى التكلم ولهذا يعلم الشهور
 اجزاء كلها ولهذا امر بالاعتسالة منه فعمت الطهارة كاعتم الفناء فيها عند حصول
 الشهوة فان الحى غير على عبده ان يعتقد انه يلد بغيره فطهره بالغسل ليخرج بالنظر
 اليه اذ لا يكون الا ذلك وقتا كه رجل محب امراه اولدى ايسه امراه دن غاية

وصلته طالبا ولدى وخال بوكه نشاء غصبريه ده نكاحك يعنى جماعه معروف
اعظم وصلة يوقدر واعظمتنه ديلدر كه شهوة ساديه جميع اجزاء رجل وامرؤيه
عام اولوروشهوة من بوره نك عمومندن دركه شابع نكاح من بوردن اعتساليه
امر تدى تاكه عند حصول الشهوة مراءى من بوردن حاصل اولان عموم فنامقابله
سند عموم طهارة حاصل اوله زيرافناء من بورالتذاذ عن الغيردن حاصل اولد^{شجون}
وبونظر محجوبى حقد تبعد اند وكى يجوز نجاسة حكيمة عاميه ايله ملوث اولور
غسله محتاج اولور وعارفه دخى بوضوح نقايص وانجاسه بولنماغله شرعا
غسل واجد ربك حقا عبد نك كندودن غيريدن ملتذاولا سين عقاد
اند وكند غيردر پس عبد فى غسل ايله تطهيرا يندكه عبد من بور وجه حقه
نظر ايله بوا اعتقاد نك رجوع ايد زيرا واقع و نفس الامر ده التذاذ حقه دركه
غير يوق وغير ايله التذاذ يوقدر مكن غير معنا ملاحظه اولونه **قوله** فاذا

شاهد الرجل الحق في المراءة كان شهوده في منفعل واذا شاهد في نفسه من غير
استحضار صورة ما تكون عنه كان شهوده في منفعل عن الحق بلا واسطة ^{شهوة}
للحق في المراءة اتم واكمل لانه يشاهد الحق من حيث هو فاعل ومنفعل پس حق رجل
حقى مراءة ده مشاهد اتسه شهودى منفعلده واقع اولور واكر رجل حقى نفسده
مشاهد اتسه مراءة نك رجل نك ظهورى حيث نك پس رجل حقى مشهودى
فاعلده واقع اولور واكر حقى على الاطلاق نفسده مشاهد قلسه لكن نفسند
تكون ايدن صوردن بر صورتى بر صورتى استحضارا تد وكى حاله اولسه شهودى
حقد بلا واسطه منفعل اولان شيد اولور كه نفس رجلد زيرا نفس رجل حقد
بلا واسطه منفعل اولد ونكى كى پس رجل حقى مراءة دن شهودى اتم واكمل
اولور زيرا نفى جنتين ايله مشاهد ايدر كه برى جهم فعل وبرى جهم انفعالده

معية ايله **قوله** ومن نفسه ومن حيث هو منفعل خاصة يعني حين رجل حتى نفسه
 مشاهد اتسه صورة مرآة حيا لندع الحصار اتمدوكي حائره واول وقتن حتى منفعل
 اولدوتني حيثندك مشاهده ايدر **قوله** فلهذا احب صلى الله عليه وسلم لكمال شهود الحق
 فيهن اذ لا يشاهد الحق مجردا عن المواد ايدا فان الله تعال بالذات غني عن كل ما ليس
 بواجب لندركه بحى عليه لسلام نسايي محبوبا يدى حتى انلرده كالايه مشاهده اندركي
 جون زيرا حتى هر كمن مواد دن مجرد اولدوتني حائره كورمك مديسر ولما زيرا عوالم ممكنه دن
 غني بالذات در پس اشرف مواد واقرب مطاهر من الذات مرآه درسته كه بيورد **قوله**
 فاذا كان الامر من هذا الامر من هذا الوجه ممتعا ولم يكن الشهادة الا في مادة تشهد هو الحق
 في النساء اعظمه واحكمه واعظم الوصلة النكاح وهو انظر التوجه الالهى على من خلقن
 على صورتهم لخلقهم فيرى فيه صورتهم بل نفسه فسوا وعدله ونفخت فيه من روحه
 الذى هو نفسه فظاهه خلق وباطنه حتى ليس حتى بحسب التجرد شهود مشع الالوب
 ماده سوزممكن ولما يحق حق نساده مشاهده اتمك اعظم واكمل شهود اولدى
 وحال بوجه اعظم وصلة نكاح يعنى وقاعد زيرا نظير توجه الهى در يعنى حقا كند
 صورتند خلق اند وكونك وبجهدك نظير يدركه عبد حقه خليفه اولوب صورتى
 كوره بلكه نفسنى كوره پس ظاهرتور خلقدر وباطن حقدركه عين مطلقدر **قوله**
 ولهذا وصفه بالتدبير لهذا الهيكل فانه به يدبر الامر من السماء وهو العاوى الارض
 وهو اسفل الساقين لانها اسفل الاركان كلها وسماهن النساء وهو جمع لا واحد
 من لفظه ولذلك قال عليه السلام حبيب الى من دنيا كمر ثلث ولم يقل المرأة قرأى
 تأخيرهن في الوجود عنه فان النساء هى التأخير لانه تعال انما النسبى زيادة
 في الكفى يعنى باطن انسان روح اولوب وروح عين حتى اولدوتني خودركه حتى تعال
 روحى صبر هيكل محسوس انسانى قلدى وتدبير ايله موصوف قلبه سياتر قرآنيه

اني جامع في الارض خليفة بيورلدو عيذركه خليفة بالضروري مدبر يدب
 ايديرين اية من يوردين فهم اولنا مدبرين عالم اولمقلد هيكلمن بورمدبر لكي يدبر
 الامر من السماء الى الارض من فهم ان نور يعني اعلاي عليين دن اسفل سا فليس كمنه
 دركه ارض در زير اسفل جميع اركان وروح امر وجودي تدبير ايديري مكدرو مرءه نك دحي
 رجه نسبتي ارضك سمايه نسبتي كيد ريس صورة رجل و من اي مدبر اولنا مدبر سما
 وارض اولور فقيرا يدورين وما نحن فيه بوجله دن اقرب وانسب معنا بودر كه ربع
 هيكلمن رجل وامرءه هر بر نره وحده سماي عقله ارض و نفس اورتا سند مدبر
 و رايط و شهرستان بدن ساري الحكم و جاري الامر والنهي بد و اجزاء بدنيه و ^{قوى}
 روحاينه نك مجموع صورته جامع و هيئة وحدانية روح در بعد نسا بعد الروح
 والظهور حاله متاخرا ولد قولي ايجون نسايله مسمي اولد فليبر بر جمعدر كه لفظ نك اولدي
 كلنر و بواجلذني عليه لسلام حيا الى حديث شريف نك نسايله تغيير اتك زيرا
 مضاي نسا تاخير در و بوار انسانك رجالذ تاخروج در نره مشير در و اية كريمة
 افا النسئ زيادة في الكفرة نسئ نك تفسيرى تاخير در اتك سبب نزول بودر كه
 كفار قتل و نهيه اشهر حرم مروايد بجه صبرا تمز لرايمش و حرمة قتالي شهر اخر
 تاخير ايدير لرايمش پس اول زمانه وارد اولمشكه تاخير من بودر زيادة في الكفر
 و شدة و عناد و شر كدر **قوله** و البع نسئ تقول بياخير فلذلك ذكر النساء فما الجهن
 الا بالرتبة و انهن محل لانفعال فهن له كالطبيعة للنحو التي فتح فيها صور العالم
 بالمتوجه الارادي و الامر الالهي الذي هو تكاح في العالم الصوالعنصرية و همة
 في عالم الارواح النورية و ترتيب مقدمات في المعاني للانتاج و كذلك تكاح
 الفردية الاولى في كل وجه من هذه الوجوه دحي و رسيه بر شي صا تون المانعة بيع
 بنسية دير لمتي تاخيرا اولند و غيچون پس نسانك دحي بحسب الوجود رجالذ

تاخری اولدو و غیجون حدیث مجتده نسایله تغییر اولندی و رسولک علیه السلام
 بونلره محبتی بحسب المرتبه اولدی بیکر طبیعه کلیه مرتبه سیدر و محل انفصال و تأثر و قبال
 انادا اولدق لری حسابایله در پس نشانک رجاله کانه طبیعه کلیه نیک حقه نسبتی
 کبید مرتبه لری حسابایله که حوققا الی ابتداء صور عالمی طبیعه کلیه ده توجه
 ارادایله مرید اولدو و حتی حالده فتح ایدوب معاینیدن بر مرتبه صور لغیر ایدی
 بعد امر الهی ایله که مراد امر کن در و عالم صوره عنصریه ده نکاح ایله تغییر و تنور
 و عالم ارواح نوریه دن همة ایله معبر اولور و بین المعانی ترتیب مقدما تا ایله
 تغییر اولنور که سبب نتایج تالیحدرو بونلرک جمعیسی وجوه من بوده نیک هر ^{و مجتهد}
 فردیه اولونک نکاحنه رابع وانک کلیه متفرع قلنور **تحقیق** بودر که اول
 نکاحات اسمایدر که عالم ارواح و صور ارواح نفس رحمانیه یعنی طبیعه کلیه ده
 سبب ایجاد اولور بعد اجتماع ارواح نوریه سبب ایجاد عالم اجسام طبیعه ^{عنصری}
 اولور بعد اجتماع اخر متولدات ثلثه فی و لواحقنی ایجاد اولور و اخر نکاحات نکاح
 رابع در فتوحات مفصلدر **قوله** فمن احب النساء علی هذه الحد فهو حبه الهی فمن
 احبهن علی هجة الشهوة الطبيعية حاسة تقصه علی هذه الشهوة و كما صوره بلا روح
 عنده وان كانت تلك الصورة فی نفس الامرات روح و لكنها غیر مشهورة لمن جاء
 لامرئها و لانتی حیث كانت مجرد الالذذ لکن لا یدر لمن پس هر که نسای بیو ترتبه
 ده سور یعنی حقیقتی و مظهر تنی مشاهد ایله محبة ایدر اول محبة الهیه در و جب
 نور ایند راما شونلر که نسای مجرد شهوة طبیعه اوزرینه سوزلر و سر محبتی بلکه
 سر نسای بلا منکر بوجبه شهواتیه نیک ادا کماله نقص و بر پس صوره
 مرآة انلره صوره بی روح کورینور اگر چه نفسنده ذی روح ایسه ده زیر ارجل
 امرئه سنه یا نشاء مملوکنه جماع ایدوب روحنی و سر فی بلکه انی جماد کور مکدر

زیرا مجرد التذاد ایچون جمع اولور ما التذاد نه در و ملتذذ کدر و سرنه در
و بولنقه ایله میخلی نه در بلنقوله **فجیرل من نفسه ما یجیرل الغیر منه ما لم یسمه**
هو بولسا نه حتی یعلم یعنی التذاد کاین ایله متصفا اولان ملتذذ بلین جاهل اولان
نفس بلن شول نفسنک غیر می اولان شخص بوتک نفسی مادامکه بولسا ایله **بسمیه**
ایدوب بلدینجه بجه بلن ایسه بود می کند و نفسنک اول مرتبه بلن ذیر کند و **نفسنک**
مظاهر حقلن بر مظهر اید و کنه معرفه حاصل امدی که مرءه کند و صورتی اید کن
بیله و ایکی سنه دخی میخلی حق اولوب و ملتذذ و ملتذبه واحد مطلق اید و کنه
عارف اولان اید و رین مرحوم مناجامی بو محکم بعینه **شرح**
بیور مشر حاصل کلامی دخی معنای قربایله ادا تمه مشر شارح صابن الدین
تقلید ایله شر و صوفیه لی بای خلیفه مرحوم لفظ ما یجیرلک مانا فیه اخذ ایدوب
منه ضمیرک رجل جاهله ارجاع اتمش و غیردن مراد غیر عارف در دیش ترکیبی
بودر و المراد با غیر من جهنم مجب الھی فانه یعلم ان التذاد هذا الرجل لیز ما
فی قوله ما یجیرل للنفی و ضمیر فی منه راجع الی الرجل الجاهل من نفسه انتهى کلامه
ضمیر منه نفسه راجع اید و کی ظاهر در اود قیصری تصبیح اتمشدا ما منلا
جای ملتذذ و ملتذ به ارجاع اید و ظاهر بود که بولر کند و کی مسلکه کیدر اما
مسلکی اظهارده ستر مذ هیک ایله عامل اولور تا مل صائب کر کدر **قوله** كما
قال بعضهم **شرح** صح عند الناس فی عاشق غیر ان لم یعرفوا عشقی لمن شعر
شاعرک معنای خلق بنم عاشق اید و کم بلدی اما عشقم که متعلق در که
عاشق اولد و بنم بلد لیرد یکدر التذاد بلنوب ملتذ بلنمد و کی **قوله** كذلك
هذا اجل للتذاد فاحبا المحل الذی یکون فیه والمرأة ولكن غاب عنه روح
المسئلة فلوعلمها تعلم عن التذ ومن التذ وکان کما ملا كذلك بودر جل

التذات سوز پس التذات بولند و غنی محله دخی محبة ایدر که اول محل مراد در
لکن روح مسئله اند غائب در یعنی ملتذ و ملتذ به بلور و عالم کامل اول و اولی
قوله و کما نزلت المرأة عن درجة الرجل بقوله وللرجال علیهن درجة نزل المخلوق
علی الصورة عن درجة من انشاء علی صورتها مع کونه علی صورتها پس نته که مرأة
درجة و جلده نص قرآنیه ایله نازل اولدی بونک بری ایله که حقه صورتها
مخلوقد پس عارفه فهم مراتب لازممد تو حید صرفه مقید کر کن **قوله**
قتلك الدرجة التي تميز عنه بها كان غنيا عن العالمين و فاعلا اولافان
الصورة فاعل ثان فماله الا لوهية التي للحي پس شول درجة که حق اولدجه
سببی ایله و جلده متمیز اولور اولدجه سببی ایله حق عالمردن غنی اولور و مبداء
کل و فاعل اول صفتی ایله امتیاز بولور یعنی اولدجه حقه جهة و جو بد که جهة
غنا سید و جهة امکانی جهة فقر در زیر صودة نوبیه که حقیقتا انسانیه در صودة
حقه مخلوقد فاعل ثانی تیر که بود غنی مبداء اضا فی در لکن مبداء المبادی و کلدر فعلی
خلافه ایله در پس حق ایچون اولان اولیه انسا ایچون ثابت دکدر غایة الامر
خليفة اولی و مبداء الخلفا در **قوله** فتميزت الا عيان بالمراتب فاعطى كل ذي حق
حقه کل عارف پس از ازال و فیض اقدس کل شیء خلقه ثم هدی نفس شریفه
الله تعالی عیان ممکنه به بحسب المراتب که هر برنگ حد مخصوصی و استعداد مناسبی
تقاضا سید اعتبار علی بعده امتیاز یعنی ویرشد در پس هر عارف بالحقایق
اولنره عیان ممکنه دنا هر ذی حقه مرتب و مرتبه حقیقی و بر ملا نکدر
و بر مرتبه ایله عارف بالحقایق عدا و نتم **قوله** فلهذا كحبا النساء محمد صلى الله عليه
وسلم عن نبي الهی وان الله تعالی اعطى كل شیء حقه وهو عين حقه فيما اعطى الا بحق
حقه بمسما ای بذات ذلك المستحق لفظا فلهذا فمن احب النساء جملة منه تنفس على

یعنی جهة شهوة و محض التذاد حب رسولی و محیی دکل ایلی بلکه مرتبه نسا بر علم و معرفتی
 حبی یله ایدیکر حق تعالی حق تعالی حق تعالی حقیقی و مرتبه نسا اعطا ایدو کی و زده اعیان
 نسا دخی از لده محبوبات رجالا و لوق انترک تقاضای مرتبه سی و ذاتی او با غین
 محبوبات حضرت محمد صلی الله علیه و سلم اولدی بر پس حب محمد علیه السلام نسا یه
 عین محبة محمد علیه السلام اولدی محبوبیه نسا عین حق نسا اولدو غنی کی و تقاضای
 ستمداد برین حب و آخرین محبوبان دی و حق تعالی هر بر نه مسما سی و حقیقی نه
 ایسه انی و یردی تا که فیض اقدس اول اعطا بوند ظاهر و صورت غا اولدی
 و هر عین لفظند ضمیر هوئی داود قیصری عطا یار جاج اتمشرف قیما ایدو بر
 خلقه عاید اولدی و در اقرب و عاری عن المنزاحمد و مفعول اعطا خود عین
 حقد رمال واحد این ضمیری بعید عاید قلمق زاید در **قوله** و اغا قدم النسا
 لانهن بحمل لانفعال كما تقدمت الطبيعة علی من اوجد منها بالصورة یعنی حدیث
 سابقه نسا بر تقدیمه سبب محل انفعال اولد قبری ایچوندر که قابلک مقبول
 تقدیم کبیدر با الطبع در عقلا لازم در نته که طبیعه صورت مقبوله سند تقدیم
 ایجا با تدوکی کبی و جبهی عن قریب ظاهر اولدور **قوله** و لیست الطبيعة علی الحقیقة
 الا النفس الرحمانی فانه ینه انفتحت صورة العالم اعلاه و اسفله لسریان النفتحة
 فی الجواهر هیولانی فی عالم الاجرام حاصه و طبیعه کلیه فی الحقیقة و کل الاعین
 نفس رحمانی در بحسب الفعل متمیز و بحسب الحقیقة عین در زیر صور عالم عالی
 و اسافل لطفی و کشفی جمله نفس رحمانیه منفیع اولمشلدر و انفعالدن تفرقت
 بولمشلدر و طبیعتک نفس رحمانیه نسبتی صوره نوعیه نك صاحبته نسبتی
 کبیدر و صور عالمک طبیعه کلیه ده مرتسم اولدو غنک سببی زیر انفتحة جوهر
 هیولانی ساریه اولدور عالم الجرامه مخصوص اولدو غنی حالده **قوله** و اما سرایانها

لوجود الارواح النورية والاعراض فلذلك سريان لغراما نفخة نك وجود ارواح
نوریه سریان سریان لغرد زرا ساری یله مسری فیه میا ننده طبعاً ملازم منّا
سبة لازمدر پس جواهر روحانیه به سریان طبیعة جوهریه سریان فی ایله اولور تته
که اعراضه طبیعة عرضیه سریان فی ایله اولدوغی کی حاصل کلام امداد ظهورده
فرعک اصله مناسبتی کو کدر جوهر ماده جوهر اولور و احداث جواهر ایدر عرض
کذلک احداث اعراض ایدر طبیعة عرضیه نفس تجلی بیظهور متجلی به مظهر اولور تته
که طبیعة جوهریه نفس متجلی به مظهر اولور عارف اهل شهود بیلور **قوله** ثم انز علیه
السلام غلب فی هذا الخبر التائیت علی التذکیر لانه قصد التهم بالنساء بالنساء فقال
ثلت ولم یقل ثلثة بالهاء الذی هو اعداد الذکر ان بعد بنی علیه السلام حدیث مذکور
ده تائیتی تذکیر او زینته غلبه اتردی شان نساء انک اهیبتن قصدا تمکله حتی
ثلت دیدی ثلثة دیدی که عدد ذکر ان ایچون وضع اولمشدر عکس تائیت جمع
اشیا در **قوله** اذ و فیها ذکر الطیب وهو مذکر و عادة العرب ان یغلب الذکیر علی التائیت
فیقول الفواطم وزید خیر جوا ولا یقول خیر جن فغلبوا الذکیر وان کان علی التائیت
وان کن جماعه وهو عز فی لفظ اذ تغلب مذکور تعلید یعنی مذکر که ترکیب حدیثه
نساء ذکر اولمشدر دخی طیب ذکر اولمشدر طیب ایسه مذکر در حال بوکه عادت
عرب تذکیر تائیته تغلب ایدر لری بسبب ندرکه الفواطم وزید خیر جوادیر لری
خیر جن دیز لری فواطم خود جمع مؤنث وزید واحد ایکن و تکلم کلام یعنی بنی علیه السلام
خود عربیدر بلکه افسح فضلاء عرب عرب ادر **قوله** فراعنی النبی علیه السلام المعنی
الذی قصد به فی الحب الیه ما لم یؤترجه پس بنی علیه السلام تغلب مذکور ایله
شول معنایه رعایت ایلد یکما الله تعالی کما حبیب قلیقدی قصد ایدی پس
قصد بناء مفعول اولوب فاعل الله تعالی اولور یا خود بناء فاعل اولو فاعل اول

ومعناى كلام نبى عليه السلام شول معنا بهر عاينه اتديكه نساك تجبند قصه
 امش ايدى كه اول معنا شان نساده اهتما مدر ما دامكه معناى مزبورى و تجبى
 احتياد نفسى ايجون اولما به بلكه الله ايجون اوله پس ضمير بهر تعليبه عايد در رايى
 متعلق در ضمير صله مخذوفه در تقديرى قصد به ديمكد رايه ضميرى رسوله عايد
 مامده ايجون در حبه ضميرى فاعل رسوله كدر تقديرى كلام ما لم يكن حبه مؤثر لهن لنفسه
 در يعنى ما دامكه نسا به تجبى نفسى ايجون در مختارا وليه بلكه الله ايجون اوله **قوله**
 فعلم الله ما لم يكن يعلم وكان فضل الله عليه عظيما فقلنا لثابت على التذكير بقوله
 ثلث بغيرها مما اعلمه صلى الله عليه وسلم بالحقايق وما اشتره رعايته للمحقوقا يعنى
 پس حق اكا بلد كلرى شيائى تعليم اتدى تا كه او ذرينه فصل عظيمى ثابت اولدى
 زيرا حجه نساى ايجون ايدن معنائى كا بلدردى حتى ثابت تذكير تعليبا تدردى
 اكس بو معناى بلد رسه جريان عاده عربا وزره تكلم ايد ايدى پس بغيرها
 ثلث ديمكد نه عجب عالم بالحقايق اولدى و دعاية حقوقه عجب قول بولدى **قوله**
 ثم ان صلى الله عليه وسلم جعل الخاتمة نظيرة الاولى فى الثابت و ادراج بينهما التذكير
 قبل النساء و ختم بالصلوة و كلتا هاتين و لطيب كوفى وجوده فاذا الرجل
 عدح بين ذات ظهر عنها و بين امرأة طهرت عنه فهو بين مؤنثين ثابت ذات
 و ثابت حقيقى و لصلوة ثابت غير حقيقى و لطيب مذكر بينا كادم بين الذات
 الموجودة عنها و بين حق الموجودة عنه و ان شئت قلت الصفة مؤنثة ايضا
 و ان شئت قلت القدرة مؤنثة ايضا فكن على اى مذهب شئت فانك لا تجد الا
 التائين يتقدم حتى عند اصحاب الائمة الذين جعلوا الحق علة في وجود العالم و العلة
 مؤنثة بعد حضرت رسول واقفا سرار فروع و اصول خلقه وجودك و وائره
 ظهورك اولى عين اخر وانتم اسى ابتدا سمنه ناظر ايد و كنى تذكيرا ايدوب

تائید خاتم نظیره اولی قیلدی و بینهماده تذکیری درج اندیکما اولنسا ایله
 ابتدا اولندی و صلوة ایله ختم و انتها بولندی و طرفین تائیت و بینهماده طیب تذکیر
 ایله مذکور اولدی بنی علیه السلامک وجود کبی وجود و جل بر ذاتله امراءه ما بینده
 قوسطایدوب رجل ذاتله ظاهر اولدی و امراءه و جلک صادق اولدی پس رجل مؤنث
 اورتا سنده بولندی بری تائیت ذات بری تائیت حقیقی که امراءه در کذلک عبارت
 حدیثه نسا تائیت حقیقی صلاة غیر حقیقی طیب بینهماده مذکور مثلاً ادم کیسه
 کند ویر مصدر اولنا ذاته کند و درن مصدره اولنا امراءه سی حوا اورتا سنده در بعد
 اکر دیرسک مقدمی صفة ایله تغییر ایله که صفة مؤنث در علم کبی ادا و قدره
 کبی و اکر دیرسن مقدمی قدره ایله تغییر ایله که بود فی مؤنث در پس قنی مذهب اولور
 ایسک البتہ تائیتی مقدم بولورسون حتی اصحاب علة که حقی وجود عالمه علة قیلوب
 حق وجود و لجه علة العلل و علة او طلاق ائدی لر دخی مؤنث حکما فلسفیه فی صحاب
 علة ایله تعبیرده ایهام لطیف وارد و پس حضرتک حدیثه سریده وجوده
 و اصحاب ذوقه و مشهوره تنبیه وارد **قوله** و اما حکمة الطیب و جعله بعد النساء
 فلما فی النساء من رواج التکوین فانه اطیباً لطیب عناناً الحید کناق لوان فی المثل
 السائر اما حکمة ذکر طیب و نسا درن تأخیرنه سبب قریب زیر انسا در رواج تکوین
 عالم حاصل در رتبه امومته اولما غله و حق تعالی فی سبب وجود اولاد دم قلمنی ایله
 صاحب الکشف و الشهود رواج وجود اولادی امراءه شم ایدر بواجلن شم امراءه
 ملیحه الذر و ایدر و جمیع رواج الطیبی و اجی در مثل سایر دره دایر اولدوغی
 اوزده محب عاشقک عنان حیدینه بولدوغی لذت و حاله در زیر اول عنان در ایجه
 عینتی و حقیقتی سم ایدر **قوله** و لما خلق عبداً بالاصالة لم یقع رأسه قطاً الى السماء
 بل لم یزل ساجداً واقفاً مع کونه منفعلاً حتی کون الله عنده ما کون فاعطاه رتبة

الفاعلية والتاثير في عالم الانفس حتى في مجموع الكلم التي هي الاعراف الطيبة
 وقتا که رسول صلی الله علیه وسلم اصل جبلتند عبد خلق اولندی ایسه که مولا
 سندن منفعل و متاثر اولق شانند در هر کز باشن منصب سیادتده دفع امدی
 که اول منصب منصب فعل و تاثير در کند و مرتبه خاصی دکدر بلکه جهة عبودیتده
 ساجد و متذل و واقف و منفعل اولدی و بوجمله ایله مرتبه انفعالده مرتبه فعله
 تجاوز امدی حتی حق تعالی بو کون و انفعال مقابله سندن بر مرتبه ده بروز ظهور
 و فعل تاثير عطا اولدی که عالم انفسده و مرتبه ادواحد مبداء جمیع مکونات
 اولدی حتی مرتبه جمیع الکلم ایله مشرق قلندیکه مراد اعراف طيبة وجود و انفعال
 بنفسه بود و مشهور در **قوله** فحبيب اليه الطيب فلذلك جعله بعد النساء يعني
 پس رواج مذکورده وجودیه که اعراف طيبة ایله موصوفد نبی علیه السلام
 محبوبه اولوب بعده ام جمیع اشیاء اولان وجود طبیعتده بالطبع متاخر اولدی
 بالوضع نسادن تاخیر قلندی و قول مذکور طیبك نسادن تاخیر نه دلیل ثانی
 بولندی **قوله** فراعى الدرجات التي للمحق في قوله تعالی رفيع الدرجات ذوالعرش
 لا ستوانه علیه باسم الرحمن یعنی رسول صلی الله علیه وسلم ذکر اولنا خیر نساد
 درجات الهیه بی و مراتب کلیه بی که حتی ایچون ثابت اولشد رعایه ادنی ایله
 درجات که الله تعالی رفیع الدرجات قولنده مشارالیه اولشد که عرش
 نفس رحمانی در اندک طبیعتده کله ایله تغییر اولنور که عقل اولادم و روح فی فکر اولد
 نه که طبیعت کلیه و نفس رحمانی حوا و مرتبه نساد ربعه حدیث نساد جمیع
 مراتب الهیه به صریحاً معنیه اولق لانه کدر ضمنه و اجمال کفایه ایدرتا که
 بعض معترضك اعتراضی متوجه اولما اذوالعرش اولما نك معنا سی حقك
 اسم رحمان ایله عرشه استوا سیدر اما صفة رحمان ایله اتصافه قطع نظر

ایله ذات من حیث هی غنی عن العالمین در عرش خود جمله عالمدر واستواء اراضاید
قوله فلما یقی فین حوی علی العرش من لا یصیبه الرحمة الالهیه وهو قوله تعالی ورتی
وسعت کل شیء پس عرش من بور محیطا ولدونخی اشیا که صور جسمانیه وجدانیه
وروحانیه ومعانی اسماء الهیه وحقایق کونیه درکه اعیان ثابته ایله مسجی در
جمله سنه رحمة الهیه اسبابه ایلد ورحمة شامل وتمامدونخی بر شی باقی وکتر قلن
و معنای مذکور درکه الله تعالی وسعت رحمتی قوتی ایله افاده اتمشد شراح
قیصری رحمة الله علیه عرش من بوری رفیع الدرجات قولنک شرحه عرش
کریم ایله تعبیر ایدراما عقله المستوفزه وفتوحاته فلک اطلس عرش رحمانیدرکه
روحانی سی نفس رحمان واسم رحمان وجسمانیسی فلک اطلس در عرش کریم کریمید
فلک اطلسه عرش کریم اطلاق یوقدر **قوله** والعرش وسع کل شیء والمستوی
الرحمان محقیقه یکن سریان الرحمة فی العالم یعنی شول عرش که عرش رحمانی ایله
مسما در محیط جمیع اشیا در وعرشه مستوی وحاکم مستولی اسم رحماندرکه الرحمن
علی العرش استوی اکابر هاندر وعرش من بور اسم رحمانک مظهری جسمی
واقع اولمشدر پس عرشک حقیقتی ایله که عین ثابته سید رحمتک جمیع عالمه
سریان وارد دینجرم عرشه اگرچه احاطه وشمول وارد لکن معنای سریان
یوقدر پس سریان انک لطیفه روحانیسند حاصلدرکه اول صفة رحمانیدر پس
لطیفه روحانیسی روحانیاته وجمانیسی جسمانیاته ساری و شامل ولور
یاخود حقیقه ضمیری اسم رحمانه عاید اولوب وحقیقه اسمذمراد انک
سایر اسمان استیازنه سببا ولان حقیقه مخصوصه سی ایله دیمک اول **قوله**
قد بیناه فی موضع فی هذا الکتاب ومن الفروع المکی یعنی نه که بز بو معنای بوکتاب
و فتوحات میکه دن بجه موضع بیان انک پس مبین اولامعنا عرشک بحقیقه

سريان دريا اسم رحمانك حقيقتي ايله سر يا في در اسم رحمانك حقيقته و ا حقيقه
خاصه سي در كه انوك ايله ساير اسمادن ممتاز اولور بر معنادر شاعر قصري
قدس سره بيناه ضميرك حقيقه اسم رحمانك ايله تفسير ايدر بيان من بور خود متن
كاتبه مذكور دكلدر بلكه شارحك كلامدر پس بنجه مرجع ضمير ا و لغنه صالح
اولور تا مل اولور قوله وقد جعل الطيب نكاح في هذا الاتهام النكاح في براءة
عائشة رضي الله عنها فقالا الحينيات للحنيتين والحنيتون للحنيتا و لطيبا للطيبين
و لطيبون للطيبات في هذا الاتهام النكاح في جملة سي طيبك صفتي واقع اولمشد
في براءة عائشه جملة سي جملتك مفعول ثا ينسيدر معنادر يك در كه الله طيب
قلدي ايله طيب كه بين الرجل والمرأة بوالنكاح نكاحيد ثا بتدر براءة عائشه
ده موجود ومدكور قلدي يعنى الطيبات للطيبين ريدى پس شاهد براءة حق
اوليجاق براءة حق و صدق اولدي زيرا طيب بر ذاته اطلاق اولور كه انصاف
طيب موجود اولور پس حقا انزه طيبه اطلاقى بر آنته سببا تفادد قوله اولئك
مبرون مما يقولون يعنى از واج بنى عليه السلام افاكلذك ومفقر بلك نسبة
انك كرى فك و افتراءن بريلدر زيرا طيب لروطا هر در در قوله فجعلوا وجههم طيبه
لاذالقول نفس و عین الراحة پس حق تعالی رواج طيبه في سائر صفتك بكم طيبه قلدي
مراد اقول الريدر زيرا طيبك كله صادره سي البسة طيبه اولور يعنى صادقه اولور
و حنينك حبيته اولور بعد قول نفسدر نفس عين را يجه در پس رواج ايله قولك
كناية فيخرج بالطيب و الحنيت على حسب ما يظهر به في صورة النطق يعنى طيبك
نفسى صورة نطقند طيب جقر ذاتى طيب اولور و عيون يعنى سبب ظهورى نه ايسه
مسبب دخی كا تابع اولور في صورة النطق جملة سي فيخرج قولته متصلدر قوله فمن
حيث هو الاطى بالامالة كلمة طيبة يعنى نفس الله تعالیه منسوب اولور و حنيتة

ايه بالذات والاصالة جميع عيسى طيب وطاهر درمكر بحسب العوارض خيشتا وله
قوله ومن حيث ما يجد ويدم فهو طيب وخبث يعني من حيث الذات ظاهرا من
 حيث العرض والقول كه جانب خلقه وبعض طيب ومجود وبعض خبث ومذموم
قوله فقال عليه السلام في خبث التوم هي شجرة خبيثة اكره ريحها ولم يقل اكرهها
 فالعين لا يكره وانما يكره ما ظهر منها والكراهة لذلك ومدعاى سابقه دليله ركه بنى
 عليه السلام نومك بيان خبثه شجرة خبيثة در ديوب وتعليق خبثه زيرا رايحه
 سندا استكره ايدى دين ديوردي اما ذاتها استكره ايدى دين ديمدى زيرا
 ذات من حيث هي مستكره او لما زيرا خبثا يله متصف قلتم پس مكروه اولان
 صفة عارضه دركه ذات دن ظاهرا ولورمكروهه تعليقه راماعرفا وبعدم ملايمه
 طبع او عرض او شمع او تقص عن كمال يعنى اول كراهتى يا عرف ناس انفضا اير عرف
 اخره اوليه يا خور طبع شخصه ناملايم يا عرضه غير ملايم اولوب شخص اخره
 ملايم اوله يا برش يعقده مكروه شريعة اخرا ده مجود اوله يا برشيته نسبة نقصا
 وشى اخره نسبة كمال اوله الى غير ذلك **قوله** ولما انقسم الامر الى خبث وطيب
 قردناه حسب اليه الطيب دون الخبث وقتا كه امر خبيثا يله طيبه منقسم اولدى ^{السه}
 نبى عليه السلام حضرته طيب محبوب اولوب خبثت الهى ايله خبيثا ولما دى **قوله**
 ووصف ابنتى عليه السلام الملائكة بانها تادى بالروائح الخبيثة لما فى هذه النساء
 العنصرية من المتعفين فانه من صلصال من حماء مستنون اى متغير الريح فنكرهه
 الملائكة بالذات يعنى نبى عليه السلام ملائكته وارج خبيثه دن متاذى اولوب
 صفتى ايله متفلسدى زيرا نساء عنصريه انسانيه ده صفة تعفين حاصله در صلصال
 خلق اولفان غله كه رايحه خبيثه صاجى برطين اسود دن مستون متغير الريح ديكرد
 پس ملائكة بالذات وحسب الطبع ايدى استكره ايدى زيرا صفاء جوهر لرى حسب ايله

امور كشيته يه نسبتلى اولمز پس عوارضه متاذخا ولور كرضديه مقتضا سنجه بولاجند
كه ملائكه ايله مناسبه طهارت ظاهر و باطن لازمد و ملازمة رواج طيبه اندر
ملامدرد **قوله** كان مزاج الجمل تصرف رايحة الورد وهي من الروائح الطيبة فليس الورد
عند الجمل بريح طيبة ومن كان على مثل هذا المزاج معنى وصورة اضربه الحق اذا سمعه
وسر بالباطل وهو قوله تعالى والذين امنوا بالباطل وكفروا بالله ووصفهم بالخس
فقالا ولئنك هم الخاسرون الذين خسروا انفسهم فانه من لم يدرك الطيب من الخبيث
فلا ادراك له يعنى امراضا فى الوب مالا يمه طبع ايله مشروط ايد وكن بلدر كه مزاج
جعل رايحة وردن متصرف و متصرفا ولور حال بوكه رايحة ورد صحيح المزاجه نسبة
ايله اطيب رواجند در پس بومقوله مزاجه معنى وصورة حق مضرا و تورد تا كه استماع
حقه ملود و باطلد مسرورا ولور تبه كه قول خدا والذين امنوا بالباطل بومعنا در كه
خسران بوندره وصف جزئى و متشدد زيرا شول نفس جاهل كه طيبى خبيثه فرقان آنرا نك
ايچون توردراك ثابت اولمز و رتبة بها يمد ترقى بولمز زيرا خبيثك باطنى طيبيا ولور
لباس صورة خبيثه مندرج ايكن بلمز مع هذا خبيث كى دخرى طيب كى مظاهره الهية
بر مظهر در كه جهة طيبى و مناسبه طيب حقيقته ن صادرا ولمز دى زيرا اصول حكمتد
بين العلة و المملود مناسبه شرطدر **شعر** لا تنكر الباطل فى طوره فانه بعض ظهوراته
قوله فما حيب الى رسول الله صلى الله عليه وسلم الا الطيب من كل شىء وما غنه الا
يعنى شان رسول عليه السلام هر شيك طيبى محبوبا و لذى زيرا اشياهي كما يلد
هر شيك حقيقته خود من حيث هي طيبدر پس انرك حضرتك طيبك غير سى بولمدي
قوله وهل تصوران يكون فى العالم مزاج لا يجمد الا الطيب من كل شىء لا يعرف الخبيث ام
لا قلنا هذا لا يكون فاناما وجدناه فى الاصل كذى طهر العالم منه وهو الحق ووجدناه
يكوه و يجب وليس الخبيث الا ما يكوه ولا الطيب الا ما يحيه كرسؤال اولنسه كه ايا

متصور میدر عالمه بر مزاج که هر شیئی طیبه کوره حنیت بلیه و کورمیه جواب ویرلور که
بومعنا عالم جمعه واتحاده نسبة جائز در ما عالم خلقه و مرتبه قرقه اضافه ایله
میسیر و نازیرا عالم تکوین و ایجاد مرکب من الاضداد در مقتضیات اسماء متضاده تقابل
نقنادر و محبوب و مکروه در نته که حدیث شریفه وارد اولشد که حق تعالی عقی خلق آندی
نور محمدی در بعد اکا خطاب ایدر اقبلددی فی الحال ایالاتی بعد اد بردی عقل
اد بار آندی بری صورت جمع بر صورت فرق بری صورت محبه بری صورت کراهه بری صفة
جمال بری صفة جلال دخی دیک جا نژدر و العارف بکیفه الاشارة بعد حقا
حیکراهه ایله تصافی مظاهر ضمنده در بحسب الذات دکلد **قوله** و العالم علی صورت
الحق و الانسان علی الصورتین فلا یكون ثم مزاج لا یدرک الا الامر الواحد من کل شیئی
بل ثم مزاج یدرک الطیب من الحنیت حال بوکه عالم صورت حق و زینته مخلوقدر
و انسان صورتین و زینته خلق اولتمشدر که صورت حق و صورت عالمدر پس عالم
ترکیب و امتزاجد بر مزاج بولتمز که هر شیده امر واحد را داد ایدر که اول یا حنیت
اوله یا طیب دیرا عالم مزاج و ترکیبدر بر طیب یوقدر که مزوج با حنیت اولیه و بر
طیب بولتمز که حیثا ایله اختلاط قلبیه **قوله** مع معله بان حنیت بالذوق طیب
بغیر الذوق فی شغله ادراک الطیب منه من الاحساس بحیثه خصوصا معلومدر که
علم ذوقی ایله حنیت اولان شیئی حس بصری ایله طبیی احساسد حس ذوقی ایله
جمه حیثن احساس شاعلی و نور حکایت بعض مشایخدن منقولدر که جمع کثیر ایله
بر حقیقه مرور ایدر لر و نظر لر یجیفه یه تعلق آتد که نه کوزله شلری وارد لر
لطیفه بر کون مرحوم نورالدین زاده مصحح الدین افندی ایله صحبتد تفریح کا هد
ایدک ناکاه دامنومه بنجس بقرا صابة آندی ازاله سند قتی مسرع و مجذولد و معلوم
کودوب مکدر ستار مد بر دیحان بودا غی صوقاش ایدی بیوردیلر که باشکون

اوزن بر این محبوب کن ایله ایا شکوزه بولاشن نجس مرتبه سنده ایدی
شمدی بحسب الطبع بوجیب منفور و مکروه اولنه عزیز مرتعوب و محبوب دیدر رحمة
الله علیه سر عارفه خفی دکدر **قوله** هذا قد يكون وانما رفع الخبيث من العالم
ای من الکوون فانه لا یصح یعنی مزاج مذکور قلیلا بولنور اما عالم کون فسادن
بالکلیه صفة خبیث من فروع اولن صحیح اولن زیرا طبایعدن بریسته خبیث اولن
اخوه طیب و عکس اولور مثلاً لعاب انسان انسانه طیب و حیه نه سم قاتل
و سم حیه حیه به حیات و غیره زهر هلاهل اولور **قوله** ورحمة الله فی الخبیث
والطیب یعنی حالاکه رحمة الله خبیثه و طیبه موجود در زیرا ایکسی دخی نفس
رحمان ایله وجود بولشدر وجود سین رحمدد **قوله** و الخبیث عند نفسه طیب
و الطیب عند خبیث یعنی خبیث نفسه طیب کور نور زیرا هر شیء نفسه محب
مشتا قدر زیرا قرنی و قربتی مناسبی داولا جلدندر که طیب دخی عند الخبیث
خبیثدر که ضدی و بعیدی در **قوله** فبما تمه شیء طیب الا وهو من وجه فی حق
مزاج ما خبیث و كذلك بالعکس كما مر اما الثالث الذی به کملت الفردية ^{الصلوة}
پس بوعالم تکوین ده برشی طیب یوقدر که امرجه دن بریسته نسبة ایله
خبیث من وجه اولیه طیب دخی بویلده درنته که ذکر می مروا تدی بعده
امور ثلثه نک حدیثه ثالثی که فردیتانک ایله مکمل اولور اول صلوة در پس
تقدیر کلام حدیث النساء و الطیب و الصلوة و جعلت قره یعنی فی الصلوة در
پس اوجینک ضد ما بعدند یعنی مذکور اولما غله در بو تقدیر جه ربطه کلا
واقع اولان تکلفه احتیاج قلن **قوله** فقال و جعلت قره یعنی فی الصلوة لانه
مشاهدة یعنی نور عینم و سرور قلبم صلوتده موجود قلندی در پس مصیبتک
صلوة نور دیدر سی اولدی زیرا صلوة مشاهده دیدار الوهیه در مشاهده

محبوب قرۃ العین عاشق در نور دیده محبت صاد قدر بعد مفرید و بعض لغات
معتبره قرۃ و قرار و سکون نفس در که اطمینان سرور در حاصل اولور پس قرار
لازم سرور اولور و سبب نور دیده اولور زیرا قرۃ برد معنا سنه در برد عین
سرور در کما یدر زیر سرور اب دیده نک بود تنک ایجا یدر رسم سخن تن و جزین
ایجا یدر قوله و ذلك لا مناجات بین الله و بین عبده كما قال فاذا ذكرني
اذكرکم و صلوة مشاهد اولد و عنک بیانی بود که صلوة مناجات در که عبده
ربا یله مکالمه خفیه سیدر ته که بخذا کرا اولان بر مرتبه ده که سر مذکورین
ذاکر اولن یعنی توحید لسانی و ذکر قابل ذکر قلبی یه منقلب اولور ذاکر عین
مذکور اولسون دیکدر که حقل عبدی ذکر نک معنا سی بودر یوخسه سخن
من حیث الذات جوارح غنی و منزهدرا ذکرتصور اولن الا واسطه نظر
ایله قوله و هر عبادة مقسومه بین الله و بین عبده بنصفین فنصفها لله تعالی
و نصفها للعبد کا ورد فی الخبر الصحیح عن الله تعالی انما قال قسمت الصلوة بینی
و بین عبدی نصفین فنصفها لی و نصفها للعبدی و لبعدی ما سأل بقول العبد
بسم الله الرحمن الرحیم یقول الله ذکر فی عبدی و یقول العبد الحمد لله رب العالمین
یقول الله حمد فی عبدی یقول العبد الرحمن الرحیم یقول الله انشی علی عبدی یقول
العبد مالک یوم الدین یقول الله مجد فی عبدی فوض لی عبدی فهذا النصف
کله لله تعالی لانه تم یقول العبد ایاک نعبد و ایاک نستعین یقول الله تعالی
هذا بینی و بین عبدی و لبعدی ما سأل فوقع الاشتراک فی هذه الایة یقول
العبد اهدنا الصراط المستقیم صراط الدین العمت علیهم غیر المغضوب علیهم
ولا الضالین یقول الله تعالی هؤلاء لبعدی و لبعدی ما سأل فخلص هؤلاء لبعده
کا خلاص اولد له تعالی فاعلم من هذا وجوب قراءة الحمد لله رب العالمین فمن یقرأها

فاصلى الصلوة المقسومة بين الله وبين عبدك يعنى صلوة عبادة مقسومة در كه
 عبد له ربا ورتا سنده تضييفا و لئلا نصف ربك و نصف اخرى عبدك
 اولش در تنه كه خبر صحيحه بومضمون ايراد و تصریح قلمشده كه ^{بسم الله} تجن عبدك
 الرحمن الرحيم ديسه الله تعالى عبدك بنى ذكر ادى دير پس مقابله ذكر عبده ذكر
 رب حاصل اولو مباهات اتيهاج تضمن و بنا غله تنه كه فهم ايله و بيورد عبدك ^{الله}
 ربك عايمين ديسه رب عبدك بنى محبوب ادى دير بود خي طرف ربك محمد عبدك مشعر
 در و تجن عبد الرحمن الرحيم ديسه رب عبدك بكا ثنا ادى دير بود خي قلب
 ثنائه دلالة ايد و دخی عبد مالك يوم الدين ديسه رب مجدنى عبدى دير يعنى
 عبدك بنى تعظيم ادى و امر فى بكا اصمردى دير بود خي جانب ربك عكس تجميدى
 اخبار ايد نصف مذکور جميعا خالص حق الله اولو بعد عبدك اياك نعبده
 و اياك نستعين قولى مشترك در بعد عبدك همچون نه سؤال ايد كه مستجاب
 ديك اكمل تجميد در و ايتوك اشتراك عبوديت خالص عبدك و استغائه خالص حقك
 اولما سيد بعد عبادهنا الصراط المستقيم تا كه ولا الضالين دير پس الله
 تعالى بوايتورى و سائر مسئول الرئى جميعا عبده اعطا ايد پس بوقسيم تعليم ذكره
 مقسومه اولن ذيرا مادامكه صلوة مجمع خطوطى و جوبا مكانا و لميه و تقابله
 اواد فى مرتبه سن بوييه معراج مؤمن اطلاقه تحصيل ياقه قلن معلوم اولاكه
 بو حديث قدسى دلالتجه قانحه ده قانحه دن جزء اولنق فهم و نورد قوله ^{وكانت}
 مناجات فتمى ذكرى ومن ذكر الحق فقد جالس الحق وجالس الحق فانه صبح فى الخبر
 الاطلى انتمعا قالانا جليس من ذكرنى ومن جالس من ذكره فهو ذو بصيرة جليسه
 فهذه مشاهد و رؤية و تآكده صلوة مناجات اولدى ايسه مناجات ايسه
 ذكر در پس هر كه حقى ذكر ادى حق ايله جليس اولدى و حق دخی نوك ايله جليس

اولدى اضافة طريقى ايله وهر كه فكر اتد وكنه جليس اول و حال بوكه بص
حدید صا جى و له البته جليس كورد پس بوتقدیرجه صلوة مشاهد رؤیة
اولدى وهر كه بومعنايه حقیقه صلوة ايله متصف اوله حال صلوتنه البته
شهود روحى ویتى عینى ايله حتى كورد **قوله** فانه لم يكن ذا بصير لم يره بمن هنا يعلم
المصلد بته هل يرى الحق هذه الرؤية في هذه الصلوة ام لا فان لم يره فيصله
بالايمان كما نراه فحقه في قبلته عند مناجاته ويلقى السمع لما يره به عليم من الحق
اكرم صلى بصيرة عرفان صا جى دكل ايسه وحقك هر مظهر دن ظاهر وهر مجلاد
متجلا اولد و نحن بلنا ايسه حتى كورد من پس بومقام مذ مصلى معتبر معرفتد رؤیة
بيلوب و صلواتند شهودى و رؤى ايله حتى كورد اكل پس اكر بومعرفة استعدادى
بوغيسه بارى صدق و ايمانده و تقليد رؤية ايله قبله سنه حتى تحيل السنون
و مناجاتند تصور قلسون و جانب حقل كن واردات روحانية به و عجب به
قولن طوسون **قوله** فان كان اما ما لعالمه الخاص به و للملائكة المصلين معه
فان كل مصل فهو امام بلا شك فان الملائكة تصلى خلفا العبد اذا صلى كما ورد في
الخبر فقد حصل له رتبة الرسول في الصلوة پس اكر مصلى كند و نك عالم خاصند يعنى
مرتبه مخصوصه سنه اولان اهل ظاهره و خلقتد اولان ملائكة خاصة
مصلينه امام مقتداى ايسه كه مصلى البته امام مقتداى يا جماعة محله سنه
يا اها الى بيتنه هج اولما زسه قواى ملكه مخصوصه سنه داخله سنه و خارجه
سنه اكر جه صورتا منفرد ايسه ده نته كه بومعنا خبرده وارد اولشد پس
امامه رتبة رسول الله عليه لسلام حاصلد كه امامة فى الحقيقة حقوق عباد
قيا مدر **قوله** وهى نياية عن الله تعالى و اذا قال سمع الله لمن حمده فيحبر نفسه
ومن خلفه بازاله قد سمعه و فى امامة طرف حقد نيا بتدريز كورن ميكه

سمع الله لمن حمده ديسه امام اول نفسه خبر ويرير بعد خلفه اول ان له
خبر ويرير **قوله** فيقول الملائكة والحاضرون ربنا لك الحمد فان الله قال على
لسان عبده فا نظر علو مرتبة الصلوة والى ابن بيه لصاحبها فمن لم يحصل
درجة الرؤية في الصلوة فما بلغ غايتها ولا كان له فيها قرة عين لانهم يرين
ينا جيه فان لم يسمع ما يرد من الحق عليه فيها فما هو ممن لقي سمعه ومن لم يحصل
فيها مع ربه مع كونه لم يسمع ولم ير فليس يحصل اصلا ولا هو ممن لقي السمع وهو
شهيد يعني بس ملائكة وحاضرون ناس ربنا لك الحمد قولن قائل وخوفا
لسان عبده سمع الله لمن حمده ذكرن ذكرا اولوب في الحقيقة نور توحيد ^{صلوته}
ذكرن ذكرا ومذكور هب برا ولور بس اي عارف مكاشف اسرار علوية صلوتي
كور وصلوة صاحب نه مرتبه يرمته في لور بيل ما هر كه صلوتنه درجه روتنه
وارمدى غاية صلوتنه وارمدى دخي نوبكون صلوة قرة العين حاصل اولمدى
ذيرنا جي ومنا جي كدر بلي اكر واردات غيبية به القاء سمع اتمك مرتبه سنه
وارمدى ايسه منا جي اولمدى كى سمع ربه سن دخي بولمدى بلكه خبر
خطا بلا خارج اولوب اكا هر كن مصلى اطلاق صحيح اولمدى وصلوة التجي قيام
وقوددن عبادة اولوب واخاره سي مجر قتل سيفدن خلاص اولدي **قوله**
وما تمه عبادة تمتع من التصرف في غيرها مادامت سوى الصلوة بس معلوم
اولديكه بين العبادات صلاة قرب قرانض وقرب نوا فلي جامع اولابولجلد
ندر كه عبادات دن بر عبادة يوقدر كه غير ند تصرفدن مانع اولاصلوتن
غيرى مادامكه صلوتنه دائم وثابت اوله يعنى عبادة صلوة سبكه نفسنه
متخص ايدي غيرى عبادتله مشغولانتم ويجدى عبادة صلوتن شاعرا وانما
سائر عبادات بويله دكلدر **قوله** وذكر الله فيها اكبر ما فيها لما اشتمل عليه

من اقوال وافعال ونفس صلواته داخل اولان اقوال وافعاله ذكر الله
 جميعسندن اكبر در و لذكر الله اكبر **قوله** وقد ذكرنا صفة الرجل الكامل
 في الصلوة في الفتح **المكي** كيف يكون يعني حال بوكة رجل كامل في
 الصلوة كيفي بر فتح مكي اد لو كتا بموزره ذكر اتمشدك بو كلام
 جملة اعراضيه در كه دليل ايله مد لورا ورتا سنده معترضه در و د ليلى
 ذكر اولت اندر **قوله** لا انا لله تعالى يقول انا الصلوة نهى عن الفحشاء
 والمنكر يعني الله تعالى كلاسند بيوردر كه تحقيقا صلوة عبد مصلى و فحشانه
 و منكر دن مانع اولور فحشا فخور منا هيد منكر اعمد مباحه شاملدر يعني
 هر نسنه كه صلواتن شاغل اوله منكر در زيرا مصلى حقيقي صلواته
 مشغول اولسه بالضرورة غير حقدن فابع اولور مصلى غير حقيقي دخی
 اولسه بهر حال صلوة مشتمل اولدوغنى اشيا كه قرأة و اداء ارکان صلواته
 انى ماسودن نهى ايدر طهارة بدن و ثوب و طهارة مكانه قدر فخور
 دفعته سببا اولور منافع صلواته حد و غايه يوقدر صبيان و مجانين
 دخی بوملا هي عدا ايدر سه قلدر مق افضلدر **قوله** لانه شرع للمصلات
 لا يتصرف في غير هذه العبادة مادام فيها يقال له مصل زيرا شان بودر كه
 مصلى ايجون عبادة مخصوصه سنده غير يبره تصرف اتمه مك مشر و عدوما
 دامكه فعلى مز بور ايله مشغول و مقيد اوله و اكا بحسب الحال مصلى اطلاق
 اولونه زيرا صورة حال غيره بجا و ذردن ناهى در **قوله** لذكر الله اكبر فيها
 و حال بوكة ذكر الله صلوة مشتمل اولدوغنى اشيا نك اعظمي در پس بخوت
 اعتباري مانع اولميه **قوله** اى الذكر الذى يكون من الله لعبده حين
 يجيبه في سؤاله و الشاء عليه اكبر من ذكر التمسيد بر فيها لان

الكبرياء لله تعالى ولذلك قال والله يعلم ما تصنعون وقتا كه ولذكر الله
 اكبر اي معنى مشيرا ولدي ايسه كه برى عبدك حتى ذكرى برسى عكسيد
 لكن شواؤن تمة دليل ولما عين شق تاني به اشارة انديكه عبدك ربي
 ذكرى ربك عبدى ذكرتك نتيجة سيدر كه معنا ديمكد ر عبدك ربي ذكرى
 ندن ربك عبدى ذكرى سؤالنه جواب ونا تنه شاخيندنه اكبره رذيل
 صفة كبرياء حقه مخصوصدر بوا جلد ندر كه الله تعالى سرك صلواتكوزه
 مندرج افعال واقوال مصنوعة كوزى بياوردى زيرا ذكر واعلمى اشمل
 واكبر در بخون بلييه **قوله** وقال واللقى السمع وهو شهيد فالقاؤه السمع
 هو لما يكون من ذكر الله اياه فيها كذلك عبدك ذكرى نتيجة ذكر رب
 اولدو عيچوندر كه عبد صلواته وذكرايله تحقيق ايد من ايسه بارى لقاء
 سمع السون وحقيقن استماع ايله تحقيق وتمحص قلسونكه حقا انى
 ذكرى هر حال مذكور يتنى مستمع اولود وبعبدك ان ذاك من سلكه
 منسلك قيلور **قوله** ومن ذلك اذا الوجوب لما كان عن حركة معقولة
 نقلت العالم من عدم الى الوجود عمت الصلوة جميع الحركات وهى ثلث
 حركة مستقيمة وهى حال قيام المصلى افضية وهى حال الركوع المصلى
 وحركة منكوسة وهى حال سجوده فحركة الا انسان مستقيمة وحركة
 الحيوان افضية وحركة النبات منكوسة وليس الجاد حركة من
 ذاته فاذا تحرك مجردا فما تحرك بغيره يعنى ضمن صلوة مضمون
 وستراولان اسرار جليله دندر كه حضرت وجوده معقوله دن
 حاصلدر عالمى عدم اضافى وثبوت عليه دن وجود عيني وحارجيه
 نقلت مستدر وحركة موجودات بالطبع حركة ثلثة به منقسم ومنصردر كه

مستقیمه و فقیهه و منکوسه در پس صلوة دخی جمیع حرکات ثلثه
 بی مشتمل و بناغله جمیع عوالم متحرکه صلواته مندوج اولود اما
 بیان اشتمال زیرا حال قیام مصلی حرکت مستقیمه در که حرکت
 انساندر و حال رکوع حرکت افقیه در که حرکت حیواندر و حال
 سجود مصلی حرکت منکوسه در که حرکت نباتدر و جاد ایجون حرکت ذایت
 یوقدر مکن حرکت قسر بیاوله اولد دخی بوجمله ده داخلدر پس مصلی
 دخی تمام اعضاء بدنی و قوی انسانی و حیوانی و نباتی بلکه اجزاء
 جمادیر سیایله نسخنه بمجل عوالم اولد دخی اعتباری ایله که متومه
 و مستغرق عبادة اوله تا که اداء شکر نفعه وجود و شمول مراتب
 مذکوره و سایر نعم مترتبه قله شرف مرتبه و حال و مال معلومدر
 بعد معلوم اوله که انسانک حال نموده حرکت ظاهره سی قامتک
 استقامة اوزده ته رأسنه حرکتدر که کانه راس سمایه صعود
 ایدر کی حرکت ایدر اگر چه سایر جهاتنه دخی حرکتی ثابت در دکن فوته
 حرکتی حسی بصره سایر نندن اظهاردر بعد انساندن ما عدا حیوانک
 حال نموده حرکتی اظهاری راسنک جانبافه حرکتدر اگر چه سایر
 جهاتنه دخی حرکات اعضاسی مقرر ایسه ده و حرکت نبات
 منکوسه اعتبار اولد یعنی زیرا راس نبات نباتک اصلیدر که
 ارضدن غداسی و سبب نشو و نما سی سولنک جهة ارضه تقمندن
 حاصل اولد بعض شراح حرکت انکاسیه یوقدر مجرد انکاسدر
 دیمشرا ما اصول نباتک اعماق ارضه نفوذ و دخولی عین حرکت
 منکوسه اولد یعنی ظاهر در علم فلا حنه نظری اولان بلور پس نباتک

ذو همتین در اصولنک حرکتی متکوسه در وفروع اعضانک
حرکتی مستقیمه در اما بوراده انسانک و حیوانک حرکتیه نسبتیه
بنانک جانب داسه اولان حرکتن اعتباراند میل جانب قدمه اولان
حرکتن اعتبارا تمایلر بعده اگر چه انسان و حیوان ایجوت
عندالاراده حرکته دوریه دخی ثابت اولور اما تقسیم من یور طبعه
نسبیه ایله اولما عین اکا تقرض اولماز **قوله** و اما قوله علیه السلام
وجعلت قره عینی فی الصلوة ولم یسب الجعل لنفسه فان بجلی المحق
للمصلی انما هو راجع الیه تعالی الی المصلی یعنی حدیث سابقه جعلت
لفظی صیغه مجهول ایله وارد اولوب وجعل مصلی برنسبیه قلنما یوب
حقه اضاقتک سببی ذی راحقک مصلی به بجلی سی کروحقه راجعدر مصلی
نک انده مدخلی یوقدر اگر سوال اولنسه که یا عبدک استعداد قدیمی
سنک هرگز حکمی یوقدر جواب ویرلور که انک اعتباری و حکمی عالم شهادته
و فیض مقدسه کوره در اما فیض قدسه نسبتیه استعداد دخی حقا فاضنه
عطا سیدر که عبداول مقامه مضحک کبیدر که امتیاز علی مرتبه سیدر پس
جمع واردات بجمع الامتنان اولور **قوله** فانه لولم یدکر هذه الصفة عن
نفسه لامره بالصلوة علی عین تجل منه که ذی راحق تعالی اگر بوصفتی
نفسه نسبتیه اتمسه صلوته امر تجلا سوزا اولور ایدی پس صلوة بجلی سوز
اولسه مشاهد سوزا اولور ایدی ذی صلوة مفروضه عبده واجبد رکن
تجلا امر واجب دکدر عنایه باری و امتنان الهی به موقوفدر **قوله** فلما
کان منه ذلك بطریق الامتنان کانت المشاهدة بطریق الامتنان فقال
وجعلت قره عینی فی الصلوة پس وقتاکه تجلا ی من یور حقا بنی سنه

بطریق الامتنان اولدی ایسه جانب نبیون مشاهده بطریق
الامتنان اولدی زیرا توفیقی الهی سبقاً تمسه مشاهده نجه میسر
اولور پس جعلت صیغه مجهولاً و لوق لازم کلدی **قوله** ولیست المشاهدة الحق
التي تقرها عين المحب من الا استقرار فيستقر العين عند رؤيته فلا يظومعه
الى شيء غيره ومصلى نك قرة عيني كمال المشاهدة محبوبه دركه عين محبانك ببي
ايه قراد و تمكين بولور تقر فعل مضارع و فتح قافله كي تقر عينها ولا تحزن
بكي لا يتر يا كسر ايله اولی سرورنا نيسي قراد معناسته در ذرا رؤيه معنوي
حالته عين عاشق مستقر اولور وغيره ناظر اولماز استقرار دن ماخوذ
تفصیلی سابقاً مروداً مستدر **قوله** في شيء وغير شيء طرف مذکور رؤيته
متعلق در معنا ديمك دركه عين محب رؤيه محبوب ايله مستقر اولور كرك
اول محبوب صور مجاليدن بر مجلا اولسون موسى بر صوره نار كبي و نبی
عليه السلامه صوره شا با مرد قطط كبي ياخوذ شيد اولىه يعنى صورته
اوليه بلكه معنا ده اولاً تجلى ذات كبي **قوله** ولذلك نهى عن الالتفات
في الصلوة فان الالتفات شيء تخلسه الشيطان من صلوة العبد فيحرمه
مشاهدة محبوب يعنى صلوة مؤمن مقرة مشاهده ديدار اولما عين
مصلى صلواته غير الالتفات نهى اولور كرك صوري كرك معنوي زیرا التفات
مصلى بر نسته دركه شيطان انى استيوي بولما زالنه كرد و كي كبي في
الحال فرصى فوت اتميب محبى مشاهده محبوب بند صرفايد و بر محروم
ايدر **قوله** بل لو كان محبوب هذا المثلثة ما التفت في صلوته الى غير قبلته
يوجه بركه حق مصلى ملتفتك محبوبى اولايدي هر كز صلاته قبله
سنگ غيريه وجهي ايله ياخوذ عيني ايله متوجه الى اولوردي و وجه

محبوب قبله سنده مستهود ايکن غيره وجودی ویرورایدی بوجهه دیک
 بعینه دیمدی اعراض بالوجه کراهند اشد اولما غین اگرجه عین ایله
 دخی التفات واریسه **قوله** والانسان لیعلم حاله فی نفسه هل هو بهتک
 المثابة فی هذه العبادة الخاصة امام لا فان الانسان علی نفسه بصيرة
 ولوالقی معا ذیره فهو یعرف کذب من صدقه فی نفسه لان الشئ لا یجمل
 حاله فان حاله ذوقی یعنی حال بودرکه انسان حال نقصنه علمی
 ذوقی ووجدانی در پس مراد بودرکه کشی بومثابه ده دکل ایسه همت
 کرک التفات التفات کرک انسان نقصنه بصیرة اوزره در کندی
 صدقند ممتاز قیلور مکن نفسند غافل اوله اول خود کار تغفل دکل باقی
 نه دیمک کرک **قوله** ثم ان سمي الصلوة له قسمة اخرى فانه تعافا امرنا
 ان نصلی له واخبرنا انه یصلی علینا بعد مسماى صلوتک بر قسمتی
 دخی واردر زیرا الله تعافا بزه امر اتمشد رکه اکا صلوة ایدر ووصلو
 علیه وسلموا تسلیما قوی ایله و بزه خیر ویرمشدرکه بزیم اوزریمونه
 مصلی ولا هو الذی یصلی علیکم وملا تکثر قوی ایله پس عبدک صلوتی
 افعال مخصوصه ربک صلاحی بتجلا وایجاد درجه وسمای صلاحی
 قسمتی کله نك اسم و فعله و حرفه قسمتی کبی دکل در هر پرنه ماهیه
 موجوده اوله بلکه برسمای افعال مخصوصه مسماى اخرى بتجلی وایجاد
 درجه نته دینور صلوة اللهن درجه مؤمنند دعاء ملکن استغفار
قوله فالصلوة منا ومنه پس صلوة بزدرن حقه و افعال مخصوصیه
 منقسمه ولدی وحقدر بزه بتجلی وایجاد منقسمه ولدی **قوله** فاذا
 كان هو المصلي فانما یصلی باسمه الاخر وقتاکه مصلی حلیه سابقه

یعنی بارش انلرنه مجلی نك ارد نجه كنه اطلاق اولندی ایسه
نته كه مجلی جمله نك او كنجه كنه اطلاق اولنون شیخ قدس سره
بیوردر كه قجن حق تعالی اولسه اسم اخرا یله مصلی اولور و
معنای لغوی محن بولور یعنی بزم صور استعدا تاموز ایله مجلی اولسه
اسم اخرا یله اولور ذیرا اخیوید بحسب اللغة مصلی دن مستفاد اولور نته كه
بیوردر قوله قیتاخر عن وجود العبد وهو عين الحق الذي يخلفه العبد
فی قلبه بنظره الفکری و بتقلید و هو الة المعتقد پس حق تعالی مصلی دن
مستفاد اولان اسم اخرا یله مجلی اولیجا حق تعالی وجود عبد ذ متاخر
اولور اول متاخر اولان شول حقه عینی در كه عبدا فی قلبه نظر بیسی
ایله یا تقلید ایله خلق ایدر و مرأت دهند صوره بغدر پس اول
صوره الة معتقد اولور بعض نسخه ده والا له المعتقد واقع اولش لام
تعریفله و ترکیب توصیفی ایله و فتح قافله نته كه بعض نسخه اول کسر قافله
واضا فله ایدی پس شك یوقدر كه اعتقاد وجود معتقد تابعدر
واله معتقد دخی فتح قافله وجود معتقد تابع اولور کسر قافله و انذ
متاخر اولور ذیرا متبوع بالطبع تابعدر مقدم و تابع انذ متاخر در **قوله**
و یتنوع بحسب ما قال بذلك المحل من الاستعداد كما قال الجنید رضی الله عنه
حین سئل عن معرفة الله تعالی و المعارف فقال لول الماء لون اناندر و هو جویب
ساد خبر عن الامر بما هو علیه پس صور الة توابع استعداد اولان اعتقادات
مختلفه نك صور متنوعه سی جنبه مختلف و متنوع اولور ذیرا حق مطلق
ایجون بر محله تعیین یوقدر اسم و صفت و نعت ایله مقید اولمان
و حدانی نعت در نته كه امیر المؤمنین کمالا خلاص نقی صفا تدر دیدو کی

بومعناد وجنيدك لون الماء لون انا نه ديدوكي حقيقفة حاله خبر در زيرا
 ما ايچون لون يوقدر لطيف مطلقدر نظر وكثيره نك الوان مختلفه سي
 مثلون اولور **قوله** فهذا هو الله الذي يصلي علينا پس بو عقايد مختلفه ده
 صور استعداداته مجلي اولان حقدركه بزه مصلي و بزودن متأخر در ايه
 مذكوره كده وكى اوزره **قوله** واذا صلينا نحن كان لنا الاسم الاخر اما
 تجن بزحق اوزرينه مصلي واسم اخ بزم ايچون اولور واخرتة ايله بر محقق
 اولوروز وصوره ثانيه ده حق اول براخر اولوروز **قوله** فكما فيه كما ذكرناه
 في حال منزله هذا الاسم فتكون عنده بحسب حالنا وصفاتنا الى نينا پس بز
 بومقامه كه اخرتة ايله بتحقق مقامدر ثابت وكارين اولدق شول صلواته
 اخرتي ثابت اولان مصلي نك حالي كجي اولدق مذكورا ولسرايدى پس
 بز حقل قاتنه حالموز ومتصف اولدو نموز صفا نموز حسي ايله ثابت
 اولوروز **قوله** فلا ينظر الحق الينا الا بصورة ما جساها فان المصلي هو
 التاخر عن السابق في الحلية پس حق تعالي بزه نظر تما لا استعداد دهوز
 اعطا اده وكى صورة ايله نظر و مجلي ايدر يعنى ماء مجلي كانه ونقصانه
 طرفمنك لونه تابع اولوروزيرا مصلي ميدان سبا قد مجلي سابق
 متأخر يعنى مجلي كانه بعد استعداد و مصلي حق مجلي بد پس مجلي
 استعداد قديمه تا بعدر واندرن متأخر در **قوله** وقوله تعا كل قد علم
 صلوته وتبسيحه اى رتبة في التاخر في عبادت زير وتبسيحه الذكايعة
 من التزير استعداده ودحي آيتا كريمة ده كل قد علم صلواته وتبسيحه
 دن مراد اعيان موجوداتك هر بزي وصور عقايد اعيانده ظاهرا ولا
 حق مرتبه سن بيلور ودينك تبسيحه وتنزين فهم ايدر پس صلواتي

بیلوردیمک تاخررتبه سن بیلوردیمک اولور و تسییح بیلک دینی
 نقایصده ونا شایسته دن منزله قیلوردیمک اولور اما صوره عقاید
 وموزه ظاهرا ولان حقل بزہ صلوقی و تسییح بزہ نقایصده تکمیل و اصلاح
 امکانیه دن تطہیر در لفظ بیطیہ نک قا علی استعداد دد و ضمیر مفعول کله
 عاید دد **قوله** نما من شیء الا وهو یسبح بحمد ربہ الہلیم الفقور پس جمیع شایده
 علم ساری اولجا ق جمعیسی رب حلیمک ورب ساتر الذنوبنک حمدنی
 مسجد حلم رتبه مادونه تنزلد که صور شیانله ظهوره و کالات
 غیبیه سن اظهاره سببا ولما یغیبون **قوله** ولذلک لانفقہ تسبیح
 العالم علی التفصیل واحدا یعنی شیار دن هر شیء ایچون بر تسبیح هر
 اولد و غند ندر که جمیع عالمک علی التفصیل تسبیح بلز زیر تفصیل
 وجوده و اسرار مراتب الہیہ یه حد و غاید یوقدر احاطه سی وسع ممکن
 دکلد **قوله** و تمه مرتبه یعود الضمیر علی العبد المسبح فیہا فی قوله تقا
 وان من شیء الا یسبح بحمدہ و بوند بر مرتبه وارد که اول مرتبه حقل
 عبد اوزرینہ صلوتیدر و بومرتبه علیہ ده مصلی و حامد و مسبح
 شیء واحدا اولور که حقد و بحمد ضمیری بومرتبه ده عبد مسبحه
 عاید اولور و عبد السنه حقل بر لسان مسبح اولور **قوله** ای بحمد
 ذلک الشئ فالضمیر الذی فی قوله بحمد یعود علی الشئ ای بالثناء
 الذی یکن علیہ یعنی بحمد ضمیری حقه عاید اولما ز شیئہ عاید
 اولور یعنی هر شیء حقه نفسنه اولان ثانیله ثنا ایدر زیر اثینک
 نفسنه ثناسی بیئنه حقه ثنا سیدر سری بودر که هویتہ احدیہ
 مرتبه الہیہ ده ظاهرا ولد و شیء کبی مراتب کونیه ده دخی ظاہر

اولور پس کواندن هر شیء معبود فی مسیح اولسه کند و صورتند ظاهر
 اولان هویتنی مسیح اولور پس هم مسیح کسریا ایله هم مسیح اولور که
 فتح بایله وهم حامد وهم محمود اولور **قوله** كما قلنا فی المقعد انما
 یثنی علی الاله الذی فی معتقد و ربط به نفسه وماکان من عمله فهو
 راجع الیه فما اتنی الا علی نفسه فان من مدح الضعفة فانما مدح
 الصانع بلا شک فان حسنہا وعدم حسنہا راجع الی صانعها و الاله
 المقعد مصنوع للناظرینہ صنعة فثناؤه علی ما اعتقده ^{نفسه} ثناؤه علی
 ولهذا یذم معتقد غیره ولو انصف لم یکن له ذلك نته که بومعنا
 معتقد الاله و جاعل معبودا و نلرده دیمش ایدک یعنی شیآنک نفسته
 ثنا سالیله مجموله لریتنه ثنا سانه تشبیه ایدیکه انسان اعتقاد ایدکی
 الاله مجمولنه یعنی دهندک تصویبات و کی الهنه ثنا ایدر زیرا اعتقادند
 اول تصور ایدوکی صورت الاله در لکن فی الحقیقه کند و نک مصنوع ایدر
 و مجمولیدر زیرا کند و نک جعلی ایله و تصویری ایله حاصل اولمشدر
 یوحسه الاله مطلق تصویری ایله مصور و تعین حاصله متعین اولمان
 پس هر ثنا که عبد الاله مجمولنه ایدر فی الحقیقه نفسته ثنا در اما
 حال بویله ایدوکن بلخر الاله مطلقه ثنا ایدم صنور زیرا مصنوعه
 مدح و ثنا فی الحقیقه صانعنه و نقاشنه ثنا در مثلا افرین
 ستادنه ستادنه دیمک کیدر زیرا مصنوعک و نفسنک
 حسن و قبحی صانعنه و نقاشنه را جعدر بواجلدندر که
 غیرک معتقد فی ذم ایدر مثلا کافره بت بر ستار دیو شتم
 ایدر خبری یوقدر که خانه قلبند اوندن اعظم پنجه

پیلری وارد در جانی کبی صقرا کمر انصافی اولسه بت پرستی خم اتمز
ایدیکه اول صفت کندوده مع زیاده موجود در **قوله** الا ان
صاحب هذا المعبود الخاص جاهل لا شک فی ذلك لا اعتراضه علی
غیره فیما اعتقده فی الله الا که بومعنا محققدر که معبود خاص
صاحبی البتة جاهل اولور زیرا غیره اعتراض ایدر و معتقد لونه
انکار ایدر اگر بیله ایدیکه جمله ده معبود معین اله مطلقدر که
استعداد لری حسبینه تجلی امتشد ر غیرک اله دخی بودر دیوب
مجاب انکار دشمن ایدی **قوله** اذ لو عرف ما قالوا لجئد لوز الماء
لوانا انه لسلم لكل ذی اعتقاد ما اعتقده و عرف الله فی کل صورة
یعنی اگر حضرة جنیدك لوز الماء لوانا انه قولنك معنا سنی بله
ایدیکه حق تعالی صور اعیان و اذ هان ایله تجلی ایدر استعداد
لری و قابلیت لری مقدار بنجه دیمک در هر معتقدك اعتقادك
تسلیم ایدر ایدی و هر صورده کوردو کی حق ظاهری انکار اتمز
ایدی و مؤمن حقیقی اولوب سعادت عظمی یر واصل اولور ایدی
قوله وکل معتقد فهو ظان لیس بعالم فلذلك قال الله
انا عند ظن عبدي بی ای لا اظهر له فی صورة معتقد فاک
شاء اطلق وان شاء قید و هر معتقد که کسر قافله اعتقاد
خاص ایله معتقد اولو و حتی متعین و مقید کوره اول عالم اهل
یقین دکلد صاحب ظن در زیر عالم عارف اولسه حتی هر صورته
گورد ایدی و هر عقاید اعتقاد ایدر ایدی و انکار له نجوب اولن
ایدی کل مبتداء ظان خبر در پس هر معتقد ظان اولد و سخی اجلدن

در که الله تعالی بن عبد مکظن اتدوکی اوزده یم یعنی بن اکا ظاهر
 اولما زین الامعتقدی صور شده ظاهر اولورین دیلر سه عبد م بنی
 مطلق قلسون و جمعی مظاهره بولسون یا خود دیلر سه
 استعدادی و یردوکی صوت معینه مظنونه سی ایله مقید
قلسون قوله فانه المعتقدات تاخذ الحدود وهو اله الذی
 وسعه قلب عبد فان الاله المطلق لا یسعه شیء لانها عین
 الاشیاء و عین نفسه و الشیء لا یما قبله لیسع نفسه و لا لا
 یسعهها فافهم والله یقول الحق وهو یهد السبیل
 معلوم عارفین اوله که قلب انسان لحم صنوبری در نفستند برشی
 مقید و عوارض تعیین ایله معین و حدود تشخیص ایله مشخصه
 پس ادراک امتزاج کند و کبی شخص معین ادراک ایدر
 پس قلب انسانه اله مطلق صغیر دخی مددک اولماعه قابلیته
 اولمز مثلا بر طرفک ایچند حلول ایدن شیء طرفنی احاطه ایدن بلکه
 طرفانی احاطه ایدر اله مطلق ایسه حدوده و اوصافه لمزهدر
 بلکه جمیع اشیا موجود در بلکه جمیع اشیا نیک یعنی در غیری یوقدر
 معتقد لک اله ایسه محدود و مقید در قلب عارفه صغیرا کربنا قض
 سوائن ایدر لسه که خبر سو لدر که حق تعالی زمین و آسمانه
 صغیرا قلب عارفه صغیر بیور لشد و وجه توفیق نه در
 جواب و یرلور که حق قلب عارفه صغیره سی استعدادی
 قدر بجه حق تجلا سیدر پس تجلی ایدن حق مطلق در
 لکن اطلاقی حیثیتی ایله دکدر زیرا اطلاق ایله تجلی

مطلق معتقد

مطلق قلب

عبده وجود تعين قوم من حضرة موسى فك طلب رؤيتك
 لن تراني جواب بو معنا يرا اشارت در كه جبل وجودك بخار تجلي به
 استطاعتى يو قدر پس حق تعالى مجوع اسما وصفاتى ايله
 دفعة واحد قلب واحد تجلى ممكن او لما ذكره قلب
 عارفك جميع اسما وصفاتك تجلايه قابليتي وارد را ما واحد
 ا بعد واحد اولور دفعة او لما ذكرته نطق لسان كاملين
 وشهود عرفان مكاشفين بودر فهم عارفين
 كرمك والحمد لله على التوفيق والشكر لولى الحقايق
 والتحقيق ثم لمعطى الانعام نعم الا تمام وعلى له
 النبى واصحابها العظام والسلام تمنى لولفه
 الفاضل كما ملما انتهى التكا
 بالفيض والهلم قد قلت
 ا ربح القلم اخر القلم

تتم

تاكم ارشدى خاتم طبع لمولفه جواده نعم • اولدى فصوص فص حكيم طي مخشتم
 تاليف اخر اولدك تمام اولدى جون رقم • تاريخ لغزى ديديم اخر القلم

وصلى الله على سيدنا محمد
 وعلى اله وصحبه اجمعين

قدمت كاتبه هذا الشرح الشريف عن يد اضعف العبد السبأ السيد احمد
 كويچنه وى حامدا لله العلى العظيم ومصليا على نبية الكريم لسنة
 اربع واربعين ومائتين والالف من هجرة منزله لعد وكشرف

